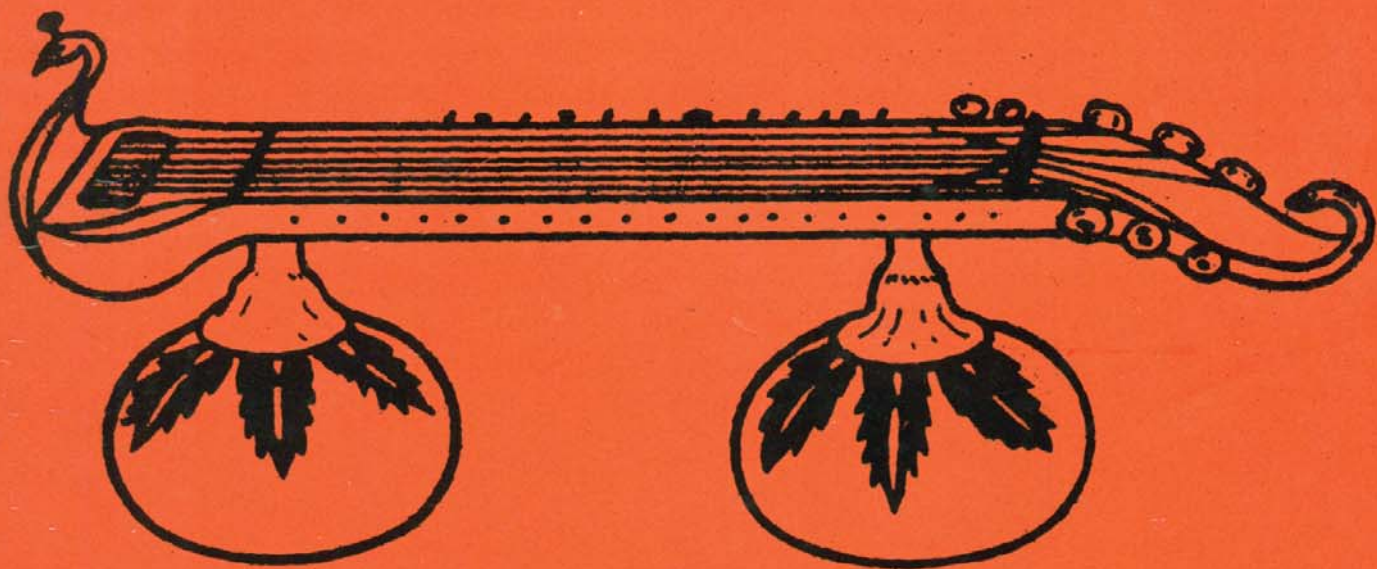

ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ

ਭਾਗ ਚੌਥਾ

ਲੇਖਕ :

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :~

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਦਸਰ
ਨਵੀ ਦਿੱਲੀ

ੴ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ

ਚੌਥਾ ਭਾਗ

ਕਰਤਾ :

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟਰੱਸਟ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਸਭ ਹੱਕ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ : 1000 - ਸੰਨ 1996

ਦੂਜੀ ਵਾਰ : 1000 - ਸੰਨ 2004

ਭੇਟਾ : 225 ਰੁਪਏ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਤਾ :

1. ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ
ਗੁ. ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।
2. ਭਾਈ ਚੱਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ
ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
3. ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰਜ਼
ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
4. **Jas Musical Limited**
108-A, The Broadway
South Hall, Middlesex,
UB1 1QF, U.K.

ਛਾਪਕ : ਗਿਆਨ ਆਫਸੈਟ ਪ੍ਰੈਸ, ਦਿੱਲੀ

ਸੂਚੀ-ਪੱਤ੍ਰ

(ੳ) ਤਾਲਾਂ ਦੇ ਠੇਕੇ ਅਤੇ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਚਿੰਨ੍ਹ	੧
(ਅ) ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ੪੦ ਸਿੱਧਾਂਤ	੩
(ੲ) ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ 'ਘਰ' ਸੰਬੰਧੀ ਖੁਲਾਸਾ	੭
(ਸ) ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ	੧੬
੧. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ	੨੩
੨. ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ	੩੧
੩. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ	੪੦
੪. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ	੫੦
੫. ਰਾਗ ਨਟ ਤੇ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ	੬੪
੬. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਤੇ ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ	੭੮
੭. ਰਾਗ ਮਾਝ	੮੨
੮. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ	੧੦੫
੯. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ	੧੧੬
੧੦. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ	੧੨੮
੧੧. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ	੧੪੮
੧੨. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਭੈਰਉ ਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ)	੧੬੫
੧੩. ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਤੇ ਗੌਂਡ ਬਿਲਾਵਲ	੧੮੬
੧੪. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ ਟੋਡੀ	੧੯੭
੧੫. ਰਾਗ ਦੇਸੀ ਟੋਡੀ	੨੦੮
੧੬. ਰਾਗ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ	੨੧੮
੧੭. ਰਾਗ ਗੌਰਖ-ਕਲਿਆਨ	੨੩੦
੧੮. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ	੨੪੦
੧੯. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਕ	੨੪੯
੨੦. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ	੨੫੮
੨੧. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ	੨੬੮
੨੨. ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼ੁਰੀ	੨੭੯
੨੩. ਰਾਗ ਝਿੰਝੋਟੀ	੨੮੯
੨੪. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ	੩੦੧
੨੫. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ	੩੧੦

੨੬.	ਚਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ	...	੩੨੩
੨੭.	ਚਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ	—	੩੩੩
੨੮.	ਚਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ	...	੩੪੩
੨੯.	ਚਾਗ ਕੌਸੀ-ਕਾਨੜਾ	...	੨੫੬
੩੦.	ਚਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ	...	੨੬੭
੩੧.	ਚਾਗ ਸੁਧ-ਮਲਾਰ	...	੩੭੮
੩੨.	ਚਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ	...	੩੮੯
੩੩.	ਚਾਗ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰ	...	੪੦੦
੩੪.	ਚਾਗ ਸੂਰ ਮਲਾਰ	...	੪੧੩
੩੫.	ਚਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ	...	੪੨੩
੩੬.	ਚਾਗ ਜੈਯੰਤੀ ਮਲਾਰ	...	੪੩੦
੩੭.	ਚਾਗ ਮੀਰਾ ਮਲਾਰ	...	੪੩੯
੩੮.	ਚਾਗ ਨਟ ਮਲਾਰ	...	੪੪੫
੩੯.	ਚਾਗ ਸੋਰਠ ਮਲਾਰ (ਘੁੰਡਿਆ ਮਲਾਰ)	...	੪੫੧
੪੦.	ਚਾਗ ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ	...	੪੫੭

ਮੁਖ-ਬੰਧ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਦੀ ਮੰਗ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਵਲੋਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਲੇਟ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਰਟ-ਅਟੈਕ ਦੇ ਰੋਗ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਚੌਥਾ ਭਾਗ ਵੀ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹਿ ਲਵੋ ਕਿ "ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਰਾਮ॥" ਦੇ ਮਹਾਵਾਕ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਕਾਰਜ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।

ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਦੀ ਰੁਚੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ-ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਹੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਪੂਜਯ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਇੰਚਾਰਜ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ ਗੁ: ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾਂ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਐਬਟਾਬਾਦ' ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸੰਨ ੧੯੫੬ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਬਾਬੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਸੱਦ ਕੇ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਵੀਆਂ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਨੋਟੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਭੀ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਨਵੀਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੌਕ ਕਹੋ ਭਾਵੇਂ ਝਸ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਉਸੇ ਲਗਨ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ (੧) ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ (ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਤੇ ਸ਼ਬਦ)। (੨) ਤਬਲਾ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਇਹ ਚਾਰ ਭਾਗ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੋ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਨਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਾਸਤੇ "ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਿਆ" ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਛਪ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਇਸ ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਕੁਝ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਤੇ ਕਠਿਨ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮੁਲਤਾਨੀ, ਤੁਖਾਰੀ, ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ, ਮਾਰੂ, ਮਾਂਝ, ਗੋਂਡ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਆਦਿ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੂਰ-ਰੂਪ (ਬਿਯੂਰੀ) ਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਛਾਣ-ਬੀਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਐਸੇ ਰੂੜੀ-ਵਾਦ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਗ੍ਰੰਥ ਅੱਜ ਤਕ ਛਪੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣੀ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸੁੱਧ-ਸਰੂਪ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗੀਤ ਇਕ ਬੱਧ ਕਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਅੱਜ ਕਾਫੀ ਬਦਲਾਵ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ

ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਹੋ ਗੱਲ ਸੋਚਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਮਨ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹਰਜ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਬੰਦਾ (ਕਲਾਕਾਰ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਮਹਾਨ ਮੰਨਦਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਖੈਰ !

ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਚਾਲ੍ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ੧ ਤੋਂ ੧੭ ਤਕ 'ਘਰ' ਸੰਬੰਧੀ ਖੁਲਾਸਾ ਅਤੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅਖੀਰ 'ਚ ਲਿਖੀ 'ਰਾਗ ਮਾਲਾ' ਦੇ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਤੇ ਖੋਜ-ਭਰਿਆ ਲੇਖ, ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ, ਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ੨੭੪ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ, ੧੫ ਪੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਗੁਲਦਸਤਾ ਦਰਜ ਹੈ। ਇੰਜ ੪੦ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ੨੯੦ ਮਨੋਹਰ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ 'ਚ ਤਾਲ-ਬਧ ਕਰਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਹਿੱਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਕਰ-ਕਮਲਾਂ ਤਕ ਪ੍ਰਚਾਉਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਆਸ ਹੈ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਜਿਥੇ ਸ਼ਬਦ-ਕੀਰਤਨ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿੱਖ-ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ, ਉਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਭੀ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ, ਜਿਹੜੇ ਅੱਜ-ਕਲ ਸਕੂਲਾਂ-ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਪਾਠ-ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਨੋਟ :—ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ੩੧ ਰਾਗ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਰਾਗ ਭੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਸੀਨਾ-ਬਸੰਤੀਨਾ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੰਜ ੧੦੩ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਨੁਮਰੀਆਂ, ਪੰਜ ਗੁਲਦਸਤੇ, ਉਨ੍ਹੱਜਾ ਪੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਨੌਂ ਸੌ ਪਿਝੱਤਰ ਗੀਤਾਂ, ਕੁੱਲ ੧੦੪੫ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਜਣਾਂ-ਮਿੱਤ੍ਰਾਂ, ਸਭਾ-ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕਰਾਉਣ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਸ ਹੈ ਅੱਗੋਂ ਭੀ ਆਪਣਾ ਸਹਿਯੋਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ।—

ਕਬੀਰ, ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥

ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ

ਗੁ: ਸ੍ਰੀ ਰਕਾਬ ਗੰਜ,

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-੧੧੦੦੦੧

ਮਾਰਚ, ੧੯੯੬

ਦਾਸ :

ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਧੰਨਵਾਦ !

ਨਿਊਯਾਰਕ (ਅਮਰੀਕਾ) ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਲਗ-ਭਗ ਡੇਢ ਸੌ ਮੀਲ ਦੂਰ 'ਅਲਬਨੀ' ਇਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ-ਕੋਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਡਾਕਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਤੇ ਸ਼ਾਇੰਸਦਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਭੀ ਆਪਣੇ ਸਤਿ-ਸੰਗ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜੋ ਚੰਗੇ ਗੁਰਸਿੱਖ, ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂ-ਜੱਸ ਚਾਇਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ, ੧੩-੧੪ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਤੌਰੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। "ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ" ਦਾ ਇਹ ਚੌਥਾ ਭਾਗ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਉੱਦਮ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰੇਮ-ਪਿਆਰ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ: ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚਾਹਲ, ਡਾ: ਅਜੀਤ ਕੌਰ ਜੀ, ਡਾ: ਸੋਨੀ ਜੀ, ਬੀਬਾ ਨਿਰਮਲ ਉੱਪਲ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਪੁੱਤ੍ਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਜੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦਿੱਤੀ।

ਦਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹ ਸੱਜਣਾਂ-ਮਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਤਹਿ-ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਦਾਸ ਦੀ ਹੌਸਲਾ-ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸਫਲ ਜੀਵਨ

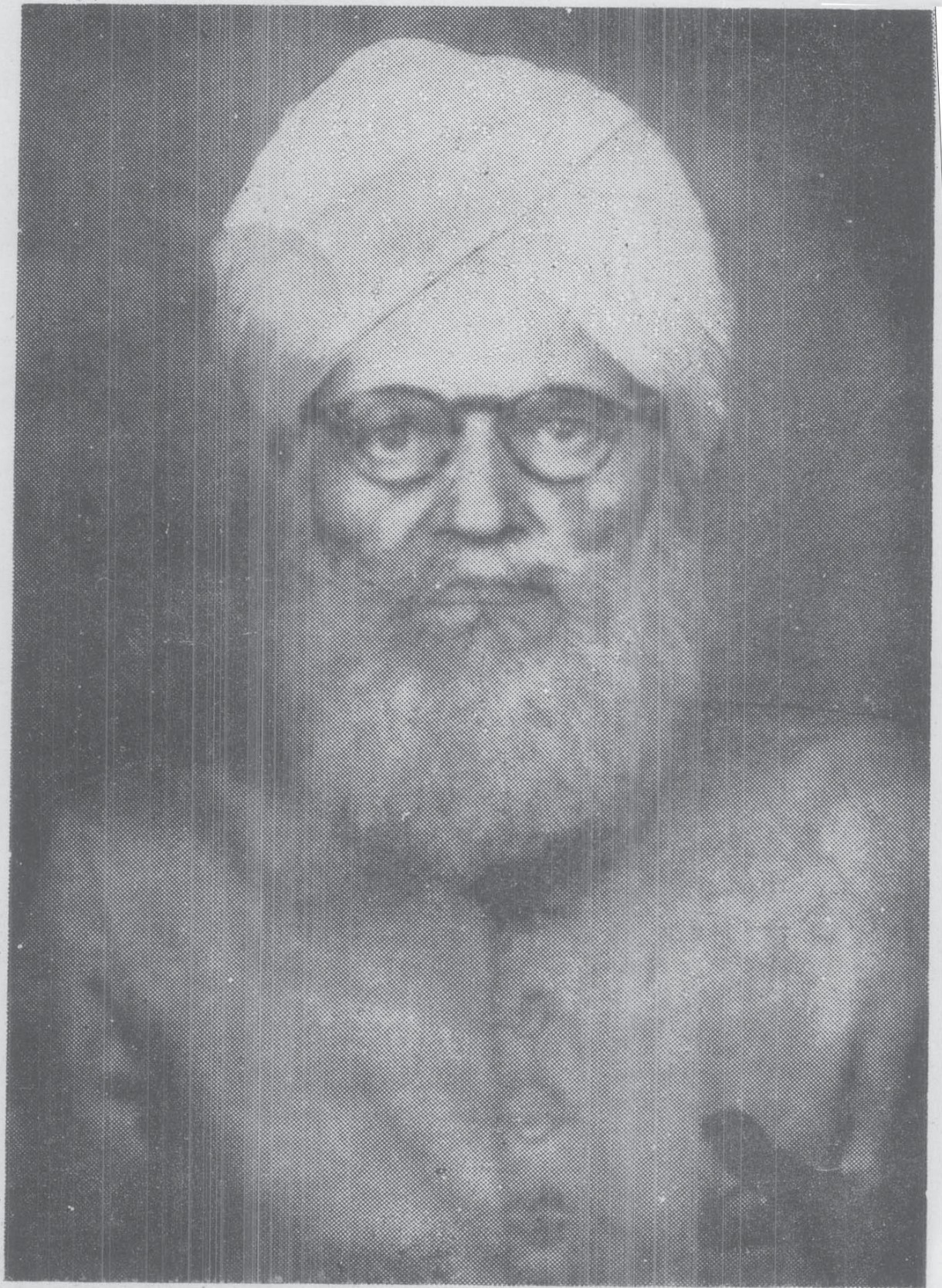
ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ-ਯੋਗ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆ ਪੰਡਿਤ ਸ੍ਰੀ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਜੀ ਦੇ ਵਡ-ਵਡੇਰੇ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਚੇਤ ਰਾਮ ਜੀ ਤੇ ਦਾਦਾ ਸ੍ਰੀ ਘਨਈਯਾ ਲਾਲ ਜੀ ਪਿੰਡ ਲੋਹੀਆ, ਤਸੀਲ ਨਕੋਦਰ, ਜ਼ਿਲਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਵਾਸੀ ਸਨ। ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਸੰਨ ੧੮੯੬ ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਲੋਹੀਆ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ, ਆਪ ਜਾਤੀ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੇ ਸਨਾਤਨੀ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਜੰਮ-ਪਲ ਸਨ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਆਯੂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਫੁੱਫੜ ਜੀ ਪਾਸ ਪਿੰਡ ਮਹਿਦਪੁਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀਯ-ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਨਗਰ ਸੇਖਵਾਂ, ਜ਼ਿਲਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਕਥਾ-ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਾਬਾ ਸਰਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਉਪ੍ਰੰਤ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਜ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਖਯਾਲ ਤੇ ਧਰੁਪਦ-ਗਾਇਨ ਦੀ ਉਚੇਰੀ ਸਿਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗਾਇਕੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ।

ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਵਰਗਵਾਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਆਪ ਜੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਆ ਗਏ। ਇਥੇ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਮੇਲ "ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਦਿਆਲਾ" ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਮਾਸਟਰ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਨਾ ਨਾਲ ਆਪ ਵਿਦਿਆਲੇ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕ ਲਗ ਗਏ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੰਠ ਕਰਕੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨ ਚੌਕੀਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ। ਇੰਜ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪ ਦਾ ਨਾਮ ਚੰਗੇ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਤੇ ਧਰੁਪਦ ਗਾਇਕਾਂ ਵਿਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪ ਜੀ ਬਹੁਤ ਸੁਰੀਲੇ ਤੇ ਬੁਲੰਦ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਧਰੁਪਦ-ਧਮਾਰ ਗਾਇਨ ਵਿਚ ਆਪ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਸਟਰ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਤਰੰਗੜ, ਜਦੋਂ ਸਾਬ (ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੇ ਬੋਲ) ਵਜਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਐਸਾ ਰੰਗ ਬੱਝਦਾ ਕਿ ਮਾਨੋ ਦੇਵਪੁਰੀ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਗਾਇਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਲੰਧਰ ਦਾ ਹਰਬੱਲਭ-ਮੇਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਜਣ ਨਾਲ ਖੂਬ ਮੱਘਦਾ, ਪੰਡਿਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਉ ਗਵਾਲੀਅਰ ਤੇ ਹੋਰ ਭਾਰਤੀ-ਸੰਗੀਤ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਗਾਇਕ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਖਾਸ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਵਿਖੇ ਵਿਦਿਆਲੇ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਦਾਤ ਦੇਣ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਆਯੂ ਬਤੀਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਦਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨੇੜੋਂ-ਦੂਰੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪ ਜੀ ਪਾਸ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਪੂਜ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਸੰਨ ੧੯੧੯ ਵਿਚ ਹਰੀਪੁਰੋਂ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਆ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਹੀ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਲਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੌ-ਸੌ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਿਚ ਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਰੱਖ ਕੇ ਲੰਗਰ ਚੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਛਕ ਕੇ ਕਥਾ-ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੰਨ ੧੯੬੩ ਵਿਚ ਦਾਸ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਭੀ ਆਪ ਜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਤਾਰ, ਤਬਲਾ, ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਅਖੀਰ "ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ" ਦੇ ਮਹਾਵਾਕ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪ ਜੀ ਸੰਨ ੧੯੭੧ ਵਿਚ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀਯ-ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਨਾਦ ਵਿਦਿਆ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਉਸਤਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਗੈਰ ਭੇਦ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਅਖੀਰ ਦਮ ਤਕ ਪਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਐਸੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਦਾਸ-ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆ ਪੰਡਿਤ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਜੀ
ਤਰਨ ਤਾਰਨ (ਅੰਮਿਤਸਰ)

ਤਾਲ-ਠੇਕੇ

ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੭)

ਤਾਲੀ | ⊕ ਤੀਂ ਤੀਂ ਨਾ | ੧ ਧੀਂ ਨਾ | ੨ ਧੀਂ ਨਾ
ਠੇਕਾ

ਝਪ-ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੦)

ਤਾਲੀ | × ਧੀਂ ਨਾ | ੨ ਧੀਂ ਧੀਂ ਨਾ | ੦ ਤਿੰ ਨਾ | ੩ ਧੀਂ ਧੀਂ ਨਾ
ਠੇਕਾ

ਸੂਲਫਾਕ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੦)

ਤਾਲੀ | × ਧਾ ਤ੍ਰਿਕਤ | ੦ ਧੀਂ ਨਾ | ੨ ਕੱਤ ਤੀ | ੩ ਧਾ ਧਾ | ੦ ਤੀਂ ਨਾ
ਠੇਕਾ

ਚਾਰ-ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੨)

ਤਾਲੀ | × ਧਾ ਧਾ | ੦ ਧਿੰ ਤਾ | ੨ ਕੱਤ ਤਾ | ੦ ਧਿੰ ਤਾ | ੩ ਤਿਟ ਕਤਾ | ੪ ਗਿਦੀ ਗਨ
ਠੇਕਾ

ਇਕਤਾਲਾ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੨)

ਤਾਲੀ | × ਧੀਂ ਧੀਂ | ੦ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕਤ | ੨ ਤੁ ਨਾ | ੦ ਕੱਤ ਤਾ | ੩ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕਤ | ੪ ਧੀਂ ਧਾਧਾ
ਠੇਕਾ

ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਦੀਪਚੰਦੀ) ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੪

ਤਾਲੀ | × ਧਾ ਧੀਂ s | ੨ ਧਾ ਗੇ ਤੀ s | ੦ ਤਾ ਤੀਂ s | ੩ ਧਾ ਗੇ ਧੀਂ s
ਠੇਕਾ

ਆਡਾ-ਚੌਤਾਲਾ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | × ਧਾ sਕਤ | ੨ ਧੀਂ ਧੀਂ | ੦ ਧਾ ਧਾ | ੩ ਤਿ ਟ | ੦ ਧੀਂ ਧੀਂ | ੪ ਧਾ ਧਾਗੇ | ੦ ਨੱਧਾ ਤ੍ਰਿਕਤ
ਠੇਕਾ

ਤਾਲ-ਫਰੋਦਸਤ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | × ਧੀਂ ਧੀਂ | ੦ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕਤ | ੨ ਤੁ ਨਾ | ੩ ਕੱਤ ਤੀਂ | ੪ ਧਾਤ੍ਰਿ ਕੜਧਿ ਨਗ | ੫ ਧਾਤ੍ਰਿ ਕੜਧਿ ਨਗ
ਠੇਕਾ

ਤਾਲ-ਧਮਾਰ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | × ਕੇ ਧਿ ਟ ਧਿ ਟ | ੨ ਧਾ s | ੦ ਗੇ ਤਿ ਟ | ੩ ਤਿ ਟ ਤਾ s
ਠੇਕਾ

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੬)

ਤਾਈ | × | ੨ | ੦ | ੩
ਠੇਕਾ | ਧਾ ਸਿੰ ਸ ਧਾ | ਧਾ ਸਿੰ ਸ ਤਾ | ਤਾ ਸਤਿੰ ਸ ਧਾ | ਧਾ ਸਿੰ ਸ ਧਾ

ਸਵਾਰੀ ਪੰਜਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੫)

ਤਾਲੀ	×	੨	੩	੪	੫
ਠੇਕਾ	ਧੀਂ	ਧੀਂ	ਤਿ	ਧਾ	ਨਧਾ
	੨੩	੪੫	੬੭	੮੯	੧੦

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੬)

ਤਾਲੀ | × ਧਾ ਧਿੰ ਧਿੰ ਧਾ | ੨ ਧਾ ਧਿੰ ਧਿੰ ਧਾ | ੦ ਧਾ ਤਿੰ ਤਿੰ ਤਾ | ੩ ਤਾ ਧਿੰ ਧਿੰ ਧਾ

ਸ਼ੁਰ-ਲਿਪੀ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਤਿੰਨ-ਸਪਤ	ਮੰਦ੍ਰ-ਸਪਤਕ	ਮੱਧ-ਸਪਤਕ	ਤਾਰ-ਸਪਤਕ
ਸੁੱਧ-ਸੂਰ	ਸ਼ੁ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ	ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ	ਸੰ ਰੰ ਗ ਮੰ ਪੰ ਧੰ ਨੰ
ਕੋਮਲ-ਤੀਵਰ ਸੂਰ	ਰੁ ਗ ਮੰ ਧੁ ਨੁ	ਰੁ ਗੁ ਮੰ ਧੁ ਨੁ	ਰੁੰ ਗੁੰ ਮੰ ਧੁੰ ਨੁੰ

ਪ — — —] ਪਾ ਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਡੈਸ ਹਨ, ਇੰਜ ਪਾ ਦੇ ਚਾਰ ਮਾਤਰੇ ਹੋਏ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਰੇ s s s] ਜਿੰਨੇ ਡੈਸ ਕਿਸੇ ਸੁਰ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ ਹੇਠਲਾ ਅੱਖਰ ਉਨ੍ਹੇ ਮਾਤਰੇ ਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ।

×, ੦, ੨-੩—ਇਹ ਜੋੜੀ (ਤਬਲੇ) ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ, ਭਾਵ 'ਸਮ' ਜਿਥੇ 'ਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ' ਹੋਵੇ × ਅਤੇ ਖਾਲੀ ੦ ਬਾਕੀ ਦੋ, ਤਿੰਨ, ਚਾਰ, ਇਹ ਤਾਲੀਆਂ ਹਨ।

* * ਸ —] ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਚੁਪ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਕੇਵਲ ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਹਨ,
* * * *] ਦੋਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਰ ਮ
ਗ — ਪ —] ਉਤਲੀ ਸੁਰ ਛੋਹ ਕੇ ਹੇਠਲੀ ਸੁਰ ਵਜਾਓ, ਇਸੇ ਨੂੰ ਕਣ ਆਖਦੇ ਹਨ ।

(੫)] ਉਤਲੀ ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਸੁਰ ਨਾਲ ਵਜਾਓ, ਜਿਵੇਂ ਪਸਰਾਮ ਜਾਂ ਰਸਨਾਸ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਗਮਕ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਉਤਲੇ-ਹੇਠਲੇ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਅੰਸ ਲੈਣੇ ਹਨ, ਸੁਰ ਨਹੀਂ।

ਧਪ, ਮ ਇਕ ਮਾਤਰੇ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਅੱਧੇ ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ 'ਧਪ' ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ 'ਮ' ਬਾਕੀ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਿਹੜਾ ਅੱਖਰ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਗਾਓ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ੪੦ ਸਿੱਧਾਂਤ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਈਆਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਅੱਜ ਮੈਸੂਰ, ਮਦਰਾਸ ਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਪਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੇ ਇਹ ਪੱਧਰੀ ਟਿਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰ-ਤੱਤ ਨੂੰ ਮਨਨ ਕਰ ਲੈਣ :—

੧. ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਦੀ ਨੀਂਵ "ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ" ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਠਾਟ ਮੰਨ ਕੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵ, ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਸੁਰ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰ ਸਪਤਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
੨. ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ—(੧) ਓਡਵ (ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਰਾਗ), (੨) ਖਾਡਵ (ਛੇ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਰਾਗ), (੩) ਸੰਪੂਰਣ (ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਰਾਗ)।
੩. ਓਡਵ, ਖਾਡਵ ਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸੁਰ ਅਦਲ-ਬਦਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨੌਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜਾਤੀ-ਭੇਦ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ" ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ।
੪. ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਕੌਮਲ-ਤੀਵਰ ਮਿਲ ਕੇ (੧੨ ਸੁਰਾਂ) ਦਾ ਠਾਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
੫. ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਠਾਟ, ਜਾਤੀ, ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ, ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ, ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰੰਜਕਤਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
੬. ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਜੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੰਵਾਦੀ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ, ਅਗਰ ਵਾਦੀ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੰਵਾਦੀ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ।
੭. ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਰਾਗ ਸਵੇਰੇ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰਾਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ, ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਤੋਂ ਭੁਪਾਲੀ।
੮. ਰਾਗ ਵਿਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿਵਾਦੀ ਜਾਂ ਵਰਜਿਤ ਸੁਰ ਦਾ ਥੋੜਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
੯. ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਪੂਰਵ-ਉੱਤਰ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
੧੦. ਇਸ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਰਾਗ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ :—
(੧) 'ਰੁ-ਧੁ' ਕੌਮਲ ਵਾਲੇ ਰਾਗ, (੨) ਸ਼ੁੱਧ 'ਰ-ਧ' ਵਾਲੇ ਰਾਗ, (੩) 'ਗੁ-ਨੁ' ਕੌਮਲ ਵਾਲੇ

ਰਾਗ। ਸੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ, ਜਿਹੜੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੇ ਸੂਰਜ ਉਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਅਧਿਕਤਰ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ 'ਰ-ਧ' ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ 'ਗ-ਨ' ਦੋਨੋਂ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

੧੧. ਇਸ ਪੱਧਰੀ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਸੂਰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੱਧ-ਦਰਸ਼ਕ ਸੂਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

੧੨. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ 'ਗੁ-ਨੁ' ਕੌਮਲ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਅਕਸਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

੧੩. ਸੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਅਕਸਰ 'ਰ ਗ ਧ ਤੇ ਨ' ਸ਼ੁੱਧ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

੧੪. ਖੜਜ, ਮੱਧਮ ਤੇ ਪੰਚਮ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸੂਰ ਅਕਸਰ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਮਹੱਤਵ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

੧੫. ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਅਧਿਕਤਰ ਰਾਤ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦਿਨ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸੂਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

੧੬. ਸਾ ਮਾ ਤੇ ਪਾ ਇਹ ਸੂਰ ਪੂਰਵਾਂਗ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਰਾਗ ਹਰ ਸਮੇਂ (ਸਰਵਕਾਲੀਨ) ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਇਕ ਵਾਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

੧੭. ਮੱਧਮ ਤੇ ਪੰਚਮ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੂਰ ਇਕ ਸਾਥ ਕਿਸੇ ਭੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੱਧਮ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਮੱਧਮ ਵਰਜਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੰਚਮ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ।

੧੮. ਕਿਸੇ ਭੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਖੜਜ ਸੂਰ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

੧੯. ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਇਕ ਹੀ ਸੂਰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ (ਕੌਮਲ-ਤੀਵਰ) ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਪਰ ਲਲਿਤ, ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਰਾਗ ਇਸ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

੨੦. ਆਪਣੇ ਨੀਅਤ ਸਮੇਂ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਅਧਿਕ ਸੁੰਦਰ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਵੇਰ ਰਾਗ ਦਰਬਾਰਾਂ ਤੇ ਸਟੇਜਾਂ ਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।

੨੧. ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਨਾਲ, ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

੨੨. ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਗਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ-ਕੁਝ ਸਮਾਨਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਅਕਸਰ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਸੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

੨੩. ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਧਾਰਣ ਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਕੇਵਲ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਨਾਲੇ ਬੁੱਧ ਮੱਧਮ ਨਾਲੋਂ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਘਟ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ।
੨੪. ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਇਹ ਨਿਯਮ ਭੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਨ-ਗ' ਸੁਰ ਵੱਕ੍ਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਨਿਖਾਦ ਦੁਰਬਲ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ।
੨੫. ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਤਾਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਨਾਟਕੀ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਰਾਗ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤਾਲ ਦੀ ਅਧਿਕ ਮਹੱਤਤਾ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ।
੨੬. ਪੂਰਵ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
੨੭. ਅਕਸਰ ਹਰੇਕ ਠਾਟ ਤੋਂ ਪੂਰਵ ਤੇ ਉੱਤਰ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।
੨੮. ਗੰਭੀਰ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਖੜਜ, ਮੱਧਮ ਤੇ ਪੰਚਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕ ਮਹੱਤਵ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਧਮ (ਨਿਮਨ-ਕੋਟੀ) ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।
੨੯. ਸੰਧੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰੁਣਾ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਸ, ਸ਼ੁੱਧ 'ਰ ਗ ਧ' ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਤੇ ਹਾਸਯ ਅਤੇ ਕੋਮਲ 'ਗੁ-ਨੁ' ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੀਰ, ਰੋਦ੍ਰ ਤੇ ਭਯਾਨਕ ਰਸਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
੩੦. ਇਕ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਠਾਟਾਂ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਕ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਗਾਉਣਾ।
੩੧. ਸੰਧੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਸੂਰਜ ਉਦੈ ਤੇ ਸੂਰਜ ਅੱਸਤ ਸਮੇਂ ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤੀਵਰ 'ਰ ਗ ਧ' ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਮਲ 'ਗੁ-ਨੁ' ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
੩੨. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਕਾਫੀ ਤੇ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਤੀਵਰ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
੩੩. ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਸੁਰ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮ ਅਧਿਕ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਨਾਪ-ਤੋਲ ਵਿਚ ਲੱਗ ਕੇ ਦੁਰਬਲ-ਪ੍ਰਬਲ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਰਬਲ ਦਾ ਭਾਵ ਇਥੇ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
੩੪. ਦੋ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ 'ਟੁਕੜਾ ਜਾਂ ਤਾਨ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ।

੩੫. ਦੁਪਹਿਰ ੧੨ ਬਜੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਤੇ ਰਾਤੀਂ ੧੨ ਬਜੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜੋ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ 'ਸ ਮ ਪ' ਸੁਰ ਪਰਬਲ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
੩੬. ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਧਾ' ਯਾ ਤਾਂ ਲਗਦੇ ਨਹੀਂ ਯਾ ਇਹ ਦੁਰਬਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਠੀਕ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਨੀ' ਸੁਰ ਖੂਬ ਚਮਕਦੇ ਹਨ ।
੩੭. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ 'ਸ ਮ ਪ' ਇਹ ਸੁਰ ਵਾਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਗੰਭੀਰ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।
੩੮. ਸਵੇਰ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੌਮਲ 'ਰੁ-ਧੁ' ਦੀ ਪਰਬਲਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਤੀਵਰ 'ਗ-ਨ' ਅਧਿਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ।
੩੯. "ਨ੍ਹ ਸ ਰੁ ਗ, ਮ ਰੁ ਗ, ਜਾਂ ਨ੍ਹ ਰੁ ਗ ਮ, ਗ ਰੁ ਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਸ਼ੀਘਰ ਹੀ ਸੰਧੀਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਤਵ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ।
੪੦. ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਘਰ ਤੇ ਤਾਲ

(ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ 'ਘਰ' ਸੰਬੰਧੀ ਖੁਲਾਸਾ)

ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ੀ-ਮੁਨੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘਟ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਈ ਭੇਦ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੇਵਲ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਲਿਖਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥ ਐਸੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਸੰਕੇਤ (ਚਿੰਨ੍ਹ) ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ। ਜਿਵੇਂ—'ਸਾਮਵੇਦ' ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਤੇ 'ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ' ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਉਲੇਖ (ਬਿਉਰੀ) ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਤਿਵੇਂ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਦੁੱਪਦੇ, ਤਿੱਪਦੇ, ਚਉਪਦੇ, ਅਸਟਪਦੀ, ਛੰਦ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਥਾਂ ਥਾਂ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਇਸ ਸੂਖਮ ਭੇਦ ਦੀ ਵੰਡ ਜੋ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਨੰਬਰ ਤਕ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਅਜੇ ਤਕ ਸਾਡੇ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹੀ ਨਿਰਣਯ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਤਾਲਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ ਜਾਂ ਮੂਰਛਨਾ, ਸੂਰ, ਗ੍ਰਹਿ, ਨਿਯਾਸ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗ ਭੇਦ ਹਨ। ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ (ਠੇਕੇ) ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਭੇਦ ਅਤੇ ਕੋਈ ਰਾਗ ਦੇ ਅੰਸ਼, ਗ੍ਰਹਿ, ਨਿਯਾਸ, ਅਪਨਿਯਾਸ ਆਦਿ ਦੇ ਸੂਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ।

ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਵਿਚਾਰ 'ਘਰਾਂ' ਸੰਬੰਧੀ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਗਿਆਤ ਵਾਸਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :—

1. ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਭਾ ਆਪਣੇ (ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼) ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਅਨੁਸਾਰ 'ਘਰ' ਦੇ ਦੋ ਅਰਥ ਹਨ—ਇਕ ਤਾਲ, ਦੂਜਾ ਸੂਰ ਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਭੇਦ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਹੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ।"
2. ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਡਾ: ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ (ਬਾਣੀ ਬਿਉਰੀ) ਵਿਚ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ—“ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਜਗਾ ਜਗਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਅਰਥ ਇਸ ਦਾ ਤਾਲ ਹੈ। ਘਰ ਪਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਅੰਗ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝ ਲਵੋ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਰ, ਤਾਲ, ਲਯ, ਅੰਗ, ਨਯਾਸ, ਗ੍ਰਹਿ ਇਹੋ ਗੱਲਾਂ ਰਾਗ ਦਾ ਮਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਜਿਸ ਤਾਲ ਵਿਚ ਜੋ ਜੋ ਰਾਗ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਵਾ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਸੋ ਸੋ ਗਾਉਣੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਤਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।"
3. ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਡਾ: ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ—“ਕਈ ਦਾਨੇ 'ਘਰ' ਦੇ ਦੋ ਭਾਵ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਤਾਲ ਤੇ ਦੂਜਾ ਸੂਰ ਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਭੇਦ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਹੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ।” ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਆਪ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ

“ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ ਭਾਈ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ‘ਘਰਾ’ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਤਾਲ ਦੀਆਂ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲੈ ਕੇ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਭਾਵ, ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਗੀਤ ਤੇ ਤਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰੂਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਨਾ ਕਾਲ ਜਿਤਨਾ ਇਕ ਸੁਰ ਦੇ ਉਚਾਰਣ ਵਿਚ ਲਗਦਾ ਹੈ।” ਲਗ-ਭਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਖੋਜੀ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪੜ੍ਹਨ-ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਵਿਚਾਰ ‘ਘਰਾ’ ਸੰਬੰਧੀ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਇਹੋ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਘਰਾ’ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਆਦਿ ਦੇ ਭੇਦ। ਪਰ ਸੁਰ, ਅੰਸ਼, ਨਿਯਾਸ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੂਰਛਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਤੀਵ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜੋੜੀ (ਮ੍ਰਿਦੰਗ) ਦੇ ਤਾਲ ਕਿਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਬਿਉਰਾ ਕਿਸੇ ਖੋਜੀ ਨੇ ਅਜੇ ਤਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਘਰ ਤਾਲ ਹਨ ਜਾਂ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਗਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਰਾਗ ਤੇ ਤਾਲ ਗਾਏ ਬਜਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੀ। ਸੋ, ਜਦੋਂ ਤਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤਕ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ ਨਹੀਂ, ਉਦੋਂ ਤਕ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ‘ਘਰਾ’ ਦੀ ਘੁੰਡੀ ਖੁਲ੍ਹਣੀ ਅੱਖੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ‘ਘਰਾ’ ਦੀ ਗੁੱਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਉੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕੇ :—

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਮੂਰਛਨਾ ਜਾਂ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ—ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਪੰਡਿਤਾਂ ਨੇ ਰਾਗ ਦੇ ਦਸ ਲੱਛਣ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਭਾਵ, ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦਸ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਦਸ ਲੱਛਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ—“ਗ੍ਰਹਿ, ਅੰਸ਼, ਨਿਯਾਸ, ਤਾਰ, ਮੰਦ੍ਰ, ਅਪਨਿਯਾਸ, ਸਨਿਯਾਸ, ਵਿਨਿਯਾਸ, ਅਲਪਤਵ ਤੇ ਬਹੁਤਵ” ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ‘ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ’ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਠਾਟ, ਜਾਤੀ, ਵਾਦੀ, ਸੰਵਾਦੀ, ਅਨੁਵਾਦੀ ਤੇ ਵਿਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ—ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਂਕੜੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਗ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ—ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਭੀ ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਰਾਹੀਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਾਮ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ : ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ, ਮੱਧਮ ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ ਗੰਧਾਰ ਗ੍ਰਾਮ। ਗ੍ਰਾਮ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਾਧਾਰਣ ਅਰਥ ਹੈ ਪਿੰਡ, ਜਿਵੇਂ—ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਹਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਮੂਰਛਨਾ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗ੍ਰਾਮ ਬਾਈ ਸੁਰਤੀਆਂ ਤੇ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਸਤ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉੱਚਾ, ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਭਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਰੋਹ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਖੜਜ ਆਰੰਭਕ ਸੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵੀ ਖੜਜ ਤੇ ਆ ਕੇ ਮੁਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਖੜਜ ਬਾਕੀ ਸੂਰਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮੂਰਛਨਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮ ਮੱਠੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਗੰਧਾਰ ਗ੍ਰਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਦੋਵੇਂ ਗ੍ਰਾਮ ਪਰਚਲਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਹੀ ਰਾਗ-ਵਰਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਸੂਰਤੀ-ਅੰਤਰ, ਗੁਣਾ-ਅੰਤਰ, ਕੰਪਨ-ਸੰਖਿਆ, ਸੂਰ-ਸੰਵਾਦ ਆਦਿ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਨਿਸਚਿਤ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੇ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਮੂਰਛਨਾ ਤੋਂ ਰਾਗ-ਵਰਗ (ਠਾਟ) ਕਿਵੇਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਤਾਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾਦ ਤੋਂ ਸੂਰਤੀ, ਸੂਰਤੀ ਤੋਂ ਸੂਰ, ਸੂਰ ਤੋਂ ਸਪਤਕ (ਗ੍ਰਾਮ) ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ-ਵਿਕ੍ਰਿਤ ੧੨ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਸਪਤਕ ਤੋਂ ਗਣਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ (ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ) ਪੱਧਤੀ ਦੇ ੩੨ ਜਾਂ ੩੬ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕੀ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ੭੨ ਜਨਕ-ਜਨਕ ਠਾਟ (ਮੇਲ) ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਬਿਲਾਵਲ, ਕਾਫੀ, ਭੈਰਉ, ਭੈਰਵੀ, ਕਲਿਆਣ, ਪੂਰਵੀ, ਟੋਡੀ ਇਤਿਆਦਿ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਸੰਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੱਤ ਸੂਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਛੇ ਮੁਖੀ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਾਕੀ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਿਖਣ ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਭੀ ਹੋਰ ਸੀ। ਭਾਵ—ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫੀ ਜਾਂ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਫਲਾਂ ਸੂਰ ਕ੍ਰਮਲ ਜਾਂ ਤੀਵਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਬਤੌਰੇ ਉਦਾਹਰਣ :—

ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਚ ਸੱਤ ਮੂਰਛਨਾ ਮੰਨੀਆਂ ਹਨ। ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਮੂਰਛਨਾ—ਉੱਤ੍ਰਾਮੰਦਾ, ਰਜਨੀ, ਉੱਤ੍ਰਾਯਤਾ, ਸ਼ੁੱਧ-ਖੜਜ, ਮਸਤਰੀਕ੍ਰਿਤਾ, ਅਸ਼ਵਕ੍ਰਾਂਤਾ ਤੇ ਅਭਿਰੁੱਦਗਤਾ। ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਸੂਰ “ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ” ਇਹ ਸੱਤ ਸੂਰ ਸ਼ੁੱਧ (ਤੀਵਰ) ਹਨ। ਅਜ-ਕਲ ਦੀ ਬੋਲ-ਚਾਲ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ’ ਜਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਸੇ ਰਾਗ-ਵਰਗ (ਠਾਟ) ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਭੀ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਕੇਵਲ ਇਤਨਾਕੁ ਆਖਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਵ-ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸੱਤੇ ਸੂਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਮੂਰਛਨਾ ‘ਅਭਿਰੁੱਦਗਤਾ’ ਰਿਖਭ ਸੂਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ “ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ” ਆਰੋਹ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ‘ਨੀ ਤੇ ਗਾ’ ਦੇ ਸੂਰ ਕ੍ਰਮਲ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਫਿਰ ਗੰਧਾਰ ਤੋਂ ਭੈਰਵੀ, ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੇਖੋ ਚਿੱਤ੍ਰ :—

ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ ਸੰ-ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ ਤੋਂ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ।

× ਸ ਰ ਗੁ ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਸੰ-ਦੁਜੀ ਮੂਰਛਨਾ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ।

× × ਸ ਰ ਗੁ ਮ ਪ ਧੁ ਨੁ ਸੰ-ਤੀਜੀ ਮੂ: ਤੋਂ ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ।

× × × ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ-ਇਸ ਚੌਥੀ ਮੂ: ਤੋਂ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਬਣਿਆ ।

ਇੰਝ ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਮੂਰਛਨਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਠਾਟ ਤੇ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ । ਬਾਕੀ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਦਾ ਭਾਵ ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ) ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦ੍ਰ, ਮੱਧ੍ਯ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਤਕ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣਾ :

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਗ੍ਰਹਿ, ਅੰਸ਼, ਨਿਯਾਸ, ਮੂਰਛਨਾ ਅਤੇ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਰਾਗ ਨਾਲ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ‘ਘਰ’ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ?

ਉੱਤਰ—ਇਕ ਸਪਤਕ ਵਿਚ “ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ” ਸੱਤ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਅਤੇ “ਰੁ ਗੁ ਮ ਪ ਧੁ ਨੁ” ਇਹ ਪੰਜ ਸੁਰ ਵਿਕ੍ਰਿਤ, ਕੁੱਲ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਘਟੋ-ਘਟ ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਸੱਤ, ਨੌਂ, ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਧ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਨਾਲੇ ਗ੍ਰਹਿ, ਅੰਸ਼, ਨਿਯਾਸ ਆਦਿ ਸੁਰ ਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇੰਜ ਇਕ ਤੋਂ ਚਾਰ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਕ ਜਿਹੜੇ ‘ਘਰ’ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ । ਸੋ ‘ਘਰਾਂ’ ਦਾ ਰਾਗ ਨਾਲ ਉੱਕਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ੩੧ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਰਾਗ ਅੰਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ੧ ਤੋਂ ੧੭ ਤਕ ‘ਘਰਾਂ’ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੋਵੇ । ਨਾਲੇ ਦਸੋ ਕਿ ‘ਘਰ’ ਕਿਸ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ—ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ‘ਘਰਾਂ’ ਦੀ ਘੁੰਡੀ ਛੁਪੀ ਹੈ । ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ‘ਆਸਾ’ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ੧ ਤੋਂ ੧੭ ਤਕ ‘ਘਰ’ ਸਿਰਲੇਖ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ । ਬਾਕੀ ੨੬ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ‘ਘਰਾਂ’ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ । ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ‘ਘਰਾਂ’ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਬਹੁਤ ਘਟ ਹੈ । ਹਾਂ, ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ੧ ਤੋਂ ੧੨ ਤਕ ‘ਘਰਾਂ’ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੈ ਬਾਕੀ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਤੇ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਚਾਰ ਰਾਗ ਅੰਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ‘ਘਰ’ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਉਂਜ ‘ਘਰ’ ਤਰਤੀਵ-ਵਾਰ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ :-

ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਪੰਨਾਂ ੧੪ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਚਉਪਦੇ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤੀਜੇ, ਚਉਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਰਜ ਹਨ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਘਰ’ ਸਿਰਲੇਖ ਭੀ ਇਕ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਵੇਗਾ । ਵੇਖੋ ਪੰਨਾ ੧੪ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ਘਰੁ ਪਹਿਲਾ । ਫਿਰ ਘਰੁ ਦੂਜਾ, ਤੀਜਾ, ਚਉਥਾ ਤੇ ਘਰੁ ਪ । ਉਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਪੰਨਾ ੨੬ + ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮ: ੩ ਘਰੁ ੧, ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧, ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਰਾਗ ਆਸਾ ਜਿਥੇ ‘ਘਰਾਂ’ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਤਕ ਹੈ :- ਪੰਨਾ ੩੪੭ = ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ

੧ ਸੋਦਰੁ ॥ ਅੱਗੇ ਆਸਾ ਮ: ੧ ਘਰੁ ੨, ੩, ੪ ਤੇ ਘਰੁ ੬ ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ੩ ਘਰੁ ੨ ਤੇ ੮ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੨, ੬, ੮ ਤੇ ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੧੬ ॥ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਪੰਨਾ ੩੭੦ = ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨, ਘਰੁ ੩, ੫, ੬, ੭, ੮, ੯, ੧੦, ੧੧, ੧੨, ੧੩, ੧੪, ੧੫ ਅਤੇ ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਮ: ੫ ਘਰੁ ੧੭ ॥ ਬਾਕੀ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਇਹੋ ਨੀਯਮ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ, ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਘਰੁ ਪਹਿਲਾ ਲਿਖਿਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਥੇ ਇਕ ਗਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਥਾਂ 'ਘਰ' ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ, ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਾਲ 'ਘਰ' ਵਿਚ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਗਾਏ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਾਲ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਤਕ ਜੇ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਕੇਵਲ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਕਾ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ 'ਆਸਾ' ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਜੇ ਮੂਰਛਨਾ ਬਦਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਠਾਟ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੋ, ਇਹ ਗੱਲ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ 'ਘਰਾਂ' ਦਾ ਗ੍ਰਹਿ, ਅੰਸ਼, ਨਿਯਾਸ, ਮੂਰਛਨਾ ਤੇ ਸੁਰ-ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਆਪ ਦਸੋ ਕਿ 'ਘਰ' ਦਾ ਤਾਲ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ੧ ਤੋਂ ੧੭ ਤਕ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਜਾਂ ਤਾਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡਾਂਗੇ। ਭਾਵ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਾਲ ਕਿਸ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ?

ਉੱਤਰ—ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਐਸਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਈ ਸੱਤਾ ਤੇ ਬਲਵੰਤ (ਰਬਾਬੀ) ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਨਾ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਨੂੰ "ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ" ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਦ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕਾਇਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ (ਕੀਰਤਨ ਟਕਸਾਲ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਵਿਚ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਦੁੱਪਦੇ, ਤਿੱਪਦੇ, ਚਉਪਦੇ, ਅਸਟਪਦੀਆਂ, ਛੰਤ ਅਤੇ ਪੜਤਾਲਾਂ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਦਰਜ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ 'ਟਕਸਾਲ' ਵਿਚ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਤ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੇ ਤਾਲ ਵਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਥੋਂ ਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਕਿੰਨੇ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਤਾਲ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਗਾਉਣਾ ਕਿਉਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਣ ਸੀ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਾਂਗੇ।

ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਅਕਸਰ 'ਘਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਅਸਾਂ ਪਿਛੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਤਕ, ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਜਾਂ ਤਾਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਜੇ ਤਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ—ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਡਾ: ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ ਭਾਈ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਘਰਾਂ' ਨੂੰ ਤਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ

ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।" ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਇਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪੂਜ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਬਾਬੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ ਭੀ ਮਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਤਾਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਤਾਰਾਂ 'ਘਰ' ਪੂਰੇ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਿਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪ ਭੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਸਾਬ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਭਾਵ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਤੋਂ ਦਸ 'ਘਰ' ਤਕ ਤਾਲੀ ਵਿਚ ਵੰਡਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮਾਤ੍ਰਾ ਰਾਹੀਂ ਸਤਾਰਾਂ ਘਰ ਪੂਰੇ ਕਰਨੇ। ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ 'ਘਰਾਂ' ਦੀ ਵੰਡ ਉਹ ਇੰਜ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ :—

ਘਰੁ ਪਹਿਲਾ—ਜਿਸ ਤਾਲ ਵਿਚ ਇਕ ਤਾਲੀ ਲਗੇ। ਭਾਵ, ਤਾਲ—ਦਾਦਾਰਾ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੬, ਤਾਲੀ ਇਕ)

ਘਰੁ ਦੂਜਾ—ਜਿਸ ਤਾਲ ਵਿਚ ਦੋ ਤਾਲੀ ਲਗੇ। ਭਾਵ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੭, ਤਾਲੀ ਦੋ)

ਘਰੁ ਤੀਜਾ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਤਾਲੀਆਂ ਲਗਣ। ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੬, ਤਾਲੀ ਤਿੰਨ)

ਘਰੁ ਚਉਥਾ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਚਾਰ ਤਾਲੀਆਂ ਲਗਣ। ਚਾਰ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੨, ਤਾਲੀ ਚਾਰ)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੫, ਤਾਲੀ ਪੰਜ), ਖਟਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੮, ਤਾਲੀ ੬), ਮੱਤਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੧, ਤਾਲੀ ੭), ਅਸਟਮੰਗਲ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੨, ਤਾਲੀ ੮), ਮੋਹਿਨੀ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੩, ਤਾਲੀ ੯) ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੮, ਤਾਲੀ ੧੦)। ਇਥੋਂ ਤਕ ਦਸ 'ਘਰਾਂ' ਨੂੰ "ਤਬਲਾ-ਮ੍ਰਿਦੰਗ" ਦੀਆਂ ਗਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਦੇ ਸਨ। ਪਰ ੧੧ ਤੋਂ ੧੭ ਘਰ ਮਾਤ੍ਰਾ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੇ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ—ਚਾਰ ਤਾਲ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੧ (ਘਰੁ ੧੧), ਇਕਤਾਲਾ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੨ (ਘਰੁ ੧੨), ਜੈਤਾਲ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੩ (ਘਰੁ ੧੩), ਧਮਾਰ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੪ (ਘਰੁ ੧੪), ਚਿੱਤ੍ਰ ਤਾਲ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੫ (ਘਰੁ ੧੫), ਸਰਸਵਤੀ ਤਾਲ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੬ (ਘਰੁ ੧੬) ਅਤੇ ਸ਼ਿਖਰ ਤਾਲ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੭ (ਘਰੁ ੧੭) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਤਕ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤੇ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿੱਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ 'ਮ੍ਰਿਦੰਗ' ਦੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਬਜਾਉਣੇ ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਤਾਲ-ਠੱਕੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਰ ਗਏ, ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹਿ ਲਵੋ ਤਾਲੀਆਂ ਤੇ ਗਤਾਂ ਭੁੱਲ-ਭੁੱਲਾ ਗਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤਾਲ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਵਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ੨੧, ੨੨, ੨੩, ੨੪, ੨੫, ੨੬, ੨੭, ੨੮, ੩੧ ਤੇ ੩੨ ਤਾਲੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਥੇ "ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਸਾਗਰ" ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ 'ਖਟਮੁਖੀ-ਤਾਲ' ਦਾ ਵਰਣਨ ਬਤੌਰੇ ਉਦਾਹਰਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ :—ਪਹਿਲਾ—ਝਪਤਾਲ (ਮਾ: ੧੦ ਤਾਲੀ ੩) ਦੂਜਾ—ਰੂਪਕਤਾਲ (ਮਾ: ੭ ਤਾਲੀ ੨), ਤੀਜਾ—ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮਾ: ੧੬ ਤਾਲੀ ੩), ਚੌਥਾ—ਚਾਰਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੨ ਤਾਲੀ ੪), ਪੰਜਵਾਂ—ਪੰਜਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੫ ਤਾਲੀ ੫), ਛੇਵਾਂ—ਖਟਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੮ ਤਾਲੀ ੬)। ਇਹ ੭੮ ਮਾਤ੍ਰਾ ਦਾ ਤਾਲ ਬਣਿਆ, ਇਸ ਵਿਚ ੨੩ ਤਾਲੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੰਜ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਇਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ

ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਥੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਤਾਲ ਮੈਂ (ਤਬਲਾ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਸਾਗਰ) ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ !

ਉਪਰੋਕਤ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਵਾਦਯ ਤੇ ਬਜਣ ਵਾਲੇ ਤਾਲਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗ 'ਆਸਾ' ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਨੰਬਰ ਤਕ 'ਘਰ' ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਤਾਲ ਦੀਆਂ ਤਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਨੰਬਰ ਤਕ ਤਾਲ (ਠੇਕੇ) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣਨਗੇ :—

- ਘਰੁ ੧—ਦਾਦਰਾ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੬ ਤਾਲੀ ੧)
- ਘਰੁ ੨—ਰੂਪਕ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੭ ਤਾਲੀ ੨)
- ਘਰੁ ੩—ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੬ ਤਾਲੀ ੩)
- ਘਰੁ ੪—ਚਾਰ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੨ ਤਾਲੀ ੪)
- ਘਰੁ ੫—ਪੰਜ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੫ ਤਾਲੀ ੫)
- ਘਰੁ ੬—ਖਟ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੮ ਤਾਲੀ ੬)
- ਘਰੁ ੭—ਸੱਤ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੧ ਤਾਲੀ ੭)
- ਘਰੁ ੮—ਅਸਟ ਮੰਗਲ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੨ ਤਾਲੀ ੮)
- ਘਰੁ ੯—ਸੋਹਿਨੀ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੩ ਤਾਲੀ ੯)
- ਘਰੁ ੧੦—ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੮ ਤਾਲੀ ੧੦)
- ਘਰੁ ੧੧—ਰੁੱਦ੍ਰ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੩੨ ਤਾਲੀ ੧੧)
- ਘਰੁ ੧੨—ਵਿਸ਼ਣੂ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੩੬ ਤਾਲੀ ੧੨)
- ਘਰੁ ੧੩—ਮੁਚੁਕੰਦ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੩੮ ਤਾਲੀ ੧੩)
- ਘਰੁ ੧੪—ਮਾਹਾਸ਼ੰਨੀ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੪੨ ਤਾਲੀ ੧੪)
- ਘਰੁ ੧੫—ਮਿਸ਼੍ਰ ਬਰਣ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੪੭ ਤਾਲੀ ੧੫)
- ਘਰੁ ੧੬—ਕੁੱਲ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੪੨ ਤਾਲੀ ੧੬)
- ਘਰੁ ੧੭—ਚਰਚਰੀ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੪੦ ਤਾਲੀ ੧੭)

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲਛਮੀ ਤਾਲ, ਮਾਹਾਇੱਛਾ ਤਾਲ, ਸਿੰਹਵਿਕ੍ਰਮ ਤਾਲ, ਖਟਮੁਖੀ ਤਾਲ ਇਤਿਆਦਿ ਤਾਲ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ :—

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਵਜ਼ਤੀਆਂ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਬਜਾਉਣੇ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗੋਂ ਨਾ ਬਜਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕੀ ਸੀ ?

ਉੱਤਰ—ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਸਾਜ਼ ਹੀ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ, ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਿਵੇਂ, ਸੌਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਧੁਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖਯਾਲ, ਨੁਮਰੀ, ਟੱਪਾ, ਗਜ਼ਲ ਆਦਿ ਗਾਇਕੀ ਵੀ ਆਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਮਧੁਰ ਤੇ ਮੁਲਾਯਮ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੋ, ਵਜ਼ਤੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਕਰ ਕੇ ਤਬਲਾ ਬਣਾਇਆ। ਉਸੇ ਤਬਲੇ (ਜੋੜੀ) ਨੇ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ, ਅਠਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤਕ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨੂੰ ਖੁੱਡੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਵ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਬਿਲੰਦ

ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਬਲੇ ਦੀ ਟੁਨਕ-ਟੁਨਕ ਲੈ ਬੈਠੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰੀਆਂ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਦ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਏ, ਚਉਪਦੇ, ਅਸਪਦੀਆਂ ਛੰਤ ਤੇ ਪੜਤਾਲਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਭੀ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਂਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤਕ ਮ੍ਰਿਦੰਗ-ਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੀ ਅਗੋਂ ਬਜਾਉਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਛੱਡ ਬੈਠੇ। ਜਿਵੇਂ, ਸੰਨ ੧੯੪੭ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋਭੀ ਖੁਦਗਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਤੋਂ ਅਨ-ਜਾਣ ਸਭਾ-ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ (ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਭੀ ਅੱਜ-ਕਲ੍ਹ ਆਟੇ ਵਾਲੇ ਧਾਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸ਼ਿਆਹੀ ਵਾਲੀ ਡੁੱਗੀ ਨਾਲ ਬੇਸਮਝ ਰਾਗੀ "ਗਜ਼ਲ, ਫਿਲਮੀ ਜਾਂ ਮਨ ਘੜਤ" ਟਿਯੂਨਾਂ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਏ, ਸਗੋਂ ਫਖਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਿਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭੀ ਜਦੋਂ ਹੁਨਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘਟ ਗਏ ਤਾਂ ਕਲਾਕਾਰ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੇ ਖੁਲੇ ਬੋਲ, ਪ੍ਰਣ, ਤੋੜੇ, ਠੱਕੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਖਪਾਈ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ। ਸੌ, ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਇਹ ਤਾਲ-ਵਿਦਿਆ ਲੁਪਤ ਹੋ ਗਈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ੧੫ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਨਾਲੇ "ਏਕ ਸੁਆਨ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ਜਾਂ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ" ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ-ਅਰਥ ਹੈ?

ਉੱਤਰ—ਪਿਛੇ ਅਸਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਖਯਾਲ, ਠੁਮਰੀ, ਟੱਪਾ ਤੇ ਗਜ਼ਲ ਗਾਇਕੀ ਆਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤਿ ਕਰਨ ਲਈ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੀ ਥਾਂ ਤਬਲਾ ਆ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਖਯਾਲ, ਠੁਮਰੀ ਆਦਿ ਗਾਇਕੀ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਤਾਲਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਘਟ ਮਾਤ੍ਰਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਤਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ—ਕਹਿਰਵਾਂ, ਪਸ਼ਤੋ, ਸੂਲਫਾਕ, ਇਕਤਾਲਾ, ਝੂਮਰਾ, ਫਰੋਦਸਤ ਆਦਿ। ਇੰਜ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਰਦੋ-ਬਾਦਲ ਹੋ ਗਈ, ਨਾਲੇ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਦੁਪਦੇ, ਚਉਪਦੇ, ਦੌਹੇ, ਛੰਦ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗਾ ਬਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੰਗੀਤ ਇਕ ਪਰਿਵਰਤਨ-ਸ਼ੀਲ ਕਲਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਵੇਲੇ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਲਿਖਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਬਾਕੀ "ਏਕ ਸੁਆਨ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ" ਆਦਿ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਪਰਕਰਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਭੀ ਕਈ ਐਸੀਆਂ ਤਰਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਰੋਤਾ ਦੱਸ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਤਰਜ਼ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਮਿਰਜ਼ੇ ਦੀ ਤਰਜ਼, ਮਾਹੀਏ ਦੀ ਤਰਜ਼ ਜਾਂ ਹੀਰ ਦੀ ਤਰਜ਼। ਸੌ, ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਖਾਸ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ' ਅਕਸਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਖਾਸ ਨੋਟ—ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਤਾਲ ਨੂੰ 'ਘਰ' ਲਿਖਾਉਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਅੰਗਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਭੀ ਮਹਾਨ ਪੰਡਿਤ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਤਾਲ ਜਿਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ
 ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੱਕ੍ਰ ਲਾ ਕੇ ਮੁੜ ਉਥੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ:-ਘਰੋਂ ਚਲ ਕੇ ਬੰਦਾ ਕਦਮ-
 ਸਦ ਕਦਮ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵੀਹ ਮੀਲ ਚਲ ਕੇ ਮੁੜ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਲ ਭਾਵੇਂ
 ਚਾਰ ਮਾਤਾ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੌ, ਡੂਢ ਸੌ ਮਾਤਾ ਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਘੁੰਮ ਕੇ ਉਥੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
 ਜਿਥੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ
 ਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਗੱਲ ਚੱਕ੍ਰ ਬਣਾ ਕੇ ਲਿਖਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। 'ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਸਾਗਰ' ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਭੀ ਵੱਡੇ
 ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਚੱਕ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਸੋ, ਤਾਲ ਨੂੰ 'ਘਰ' ਲਿਖਾਉਣਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ
 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਨੂੰ ਟਿਕਾ ਅਨੁਪਮ ਦੇਣ ਹੈ।

ਰਾਗਮਾਲਾ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ

ਸੰਗੀਤ ਅਤੀ ਸੂਖਮ ਤੇ ਕੌਮਲ ਕਲਾ ਹੈ। ਨਾਦ-ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਇਸ ਕਲਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਉਸਤਾਦ ਤੋਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਿੱਖੇ, ਨਾਲੇ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਸੁਰ-ਤਾਲ (ਸੰਗੀਤ) ਦੀ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਵੇਂ ਦੋ ਚਾਰ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਸਤਕਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਕੇ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਲਿਖਣਾ ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਟੀਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰਾਗਮਾਲਾ ਬਾਰੇ ਅਜੀਬ-ਗਰੀਬ ਉਥਾਕਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਬੰਦਾ ਮੱਥੇ ਤੇ ਹੱਥ ਹੀ ਮਾਰੇਗਾ। ਐਸੀਆਂ ਕਪੌਲ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ-ਸੁਣ ਕੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤਵੇਤਾਂ ਹਾਸ-ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਬਤੌਰੇ ਉਦਾਹਰਣ :—

“ਟੀਕਾ ਫਰੀਦਕੋਟ” ਨਾਮ ਹੇਠ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਟੀਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਬੀੜ ਕਰ ਚੁਕੇ ਤੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਭੰਗ ਸੁਨਕਰ ੬ ਰਾਗ ੩੦ ਰਾਗਨੀ ੪੮ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ਦਰਸਨ ਕੇ ਆਏ ਅੰਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਪੂਰਬ ਬੱਲੇ ਕਿ ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੀ ਹਮ ਸਭ ਕੇ ਵਰਤ ਕਾ ਕੈਸੇ ਨਿਰਣੇ ਹੋਗਾ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਕੋ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਕਿ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਸ਼ਬਦੋਂ ਕਾ ਸੂਚੀ-ਪੱਤਰ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤਿਸੀ ਭਾਂਤ ਰਾਗੋਂ ਕਾ ਸੂਚੀ-ਪੱਤ੍ਰ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਅੰਡ ਮੇਂ ਲਿਖੋ। ਤਬ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਏਹੀ ਛੇ ਰਾਗ ਅੰਰ ਤੀਸ ਰਾਗਨੀ ਅਠਤਾਲੀਸ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜੋ ਆਏ ਬੋ ਸੋ ਰਾਗਮਾਲਾ ਰੱਖੀ ਥੀ।” ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਖ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ ਹੀ “ਰਾਗ ਮਾਲਾ” ਸੰਬੰਧੀ ਇਹ ਲੇਖ ਲਿਖਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ :—

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀਆਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ‘ਰਾਗ-ਮਾਲਾ’ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ—ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮਤ-ਭੇਦ ਭੀ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾ ਤੋਂ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਸੁਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਸੁਰ ਵਧਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਹੀ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ‘ਸਾਮਗਾਨ’ ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ‘ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ’ ਦੇ ਤੀਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ (ਨਾਟਯ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ) ਈਸਾ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਸੁਰਤਿ, ਰਾਗ, ਜਾਤੀ, ਅਲੰਕਾਰ, ਮੂਰਫਨਾ ਆਦਿ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਅਠਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਮਤੰਗ ਦਾ (ਬ੍ਰਹਦੇਸੀ) ਸੰਗੀਤ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਰਾਗ’

ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪੰਡਿਤ ਨਾਰਦ ਦਾ ਲਿਖਿਆ (ਸੰਗੀਤ ਮਕਰੰਦ) ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਰਾਗ-ਵਰਗ (ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ) ਨੂੰ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਿਆ। ਭਾਵ, ਮਨੁੱਖ ਰਾਗ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਗੋਂ ਇਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਚਾਰ ਮਤ ਕਾਇਮ ਹੋਏ :—ਸ਼ਿਵ-ਮਤ, ਭਰਤ-ਮਤ, ਕਾਲੀਨਾਥ-ਮਤ ਅਤੇ ਹਨੁਮਾਨ-ਮਤ।

ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ (ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ) ਨੂੰ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਕਾਰ ਠਾਟ ਜਾਂ ਮੇਲ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਇਕ ਸਪਤਕ ਵਿਚ (ਸੁੱਧ-ਵਿਕ੍ਰਿਤ) ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਗਾਇਕ-ਨਾਇਕ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ, ਗੋਪਾਲ ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਤਾਨਸੇਨ ਨੇ ਕਈ ਨਵੇਂ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਤਿਵੇਂ—ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭੀ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਰਾਗ ਅਪਰਚਲਿਤ ਜਾਂ ਲੁਪਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੇਂ ਰਾਗ ਉਤਪਨ ਹੋ ਗਏ ਜਿਹੜੇ ਹੁਣ ਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗ ਕਿਸੇ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ, ਨਾ ਇਹ ਆਪ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰ ਤੇ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਇੰਜ ਬਯਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਖੜੋਤੇ ਜਾਂ ਬੈਠ ਕੇ ਗਾ ਬਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ-ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੋ ?

ਉੱਤਰ—ਆਪ ਸੱਚ ਆਖਦੇ ਹੋ, ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਐਸਾ ਉਲੇਖ ਹੈ। ਇਕ ਉਰਦੂ ਦੀ ਸੰਗੀਤ ਪੁਸਤਕ (ਕਾਨੂੰਨੇ ਮੌਸੀਕੀ) ਵਿਚ ਤਾਂ ਛੇ ਰਾਗ ਤੇ ਤੀਹ ਰਾਗਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਦਰਵੀਂ-ਸੱਲਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਯਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੰਡਿਤ ਦਾਮੋਦਰ ਕ੍ਰਿਤ (ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ) ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੁਰ ਅਧਿਆਇ ਤੇ ਰਾਗ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਦੇਵ-ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਉਹ ਇੰਜ ਬਯਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ :—

“ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮੈਂ ਖੜਜ ਗ੍ਰਹਿ, ਅੰਸ਼ ਔਰ ਨਯਾਸ (ਸੁਰ) ਹੈ। ਯਹ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਕਰ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸਮਪੰਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੀ ਉਮਰ ਅਠਾਰਹ ਵਰਸ਼ ਕੀ ਹੈ। ਕਾਮਦੇਵ ਸਮਾਨ ਜਿਸ ਕੀ ਸੁੰਦਰ ਮੂਰਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਧੀਰ ਹੈ। ਔਰ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਨੇ ਕਾਨ ਮੈਂ ਕੋਮਲ ਪਲਵੇਂ ਕੇ ਆਭੂਸਣ ਪਹਨ ਰੱਖੇ ਹੈਂ ਖੜਜਾਦਿਕ ਜਿਸ ਕੀ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਅਰੁਣ ਵਰਣ ਕੇ ਵਸਤ੍ਰ ਧਾਰਣ ਕੀਏ ਹੈ। ਐਸਾ ਛਤ੍ਰੀਪਾਲ ਮੂਰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਹੈ।” ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਇਹ ਰੂਪ ਸਭ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਸ ਵਿਚ ਉੱਕਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਜਿਹੜੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸ ਸੰਗੀਤ-ਮਤ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਭ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਵਖਰਾ ਸੰਗੀਤ ਮਤ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ—ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਦੇ ਛੇ ਮੁਖੀ ਰਾਗ ਤਾਂ ਕਈ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਹੁਬਹੂ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਪਰ ਰਾਗਣੀਆਂ ਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ 'ਹਨੁਮਾਨ-ਮਤ' ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਤ ਸੰਗੀਤ (ਰਾਗ ਦੀਪਕਾ) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਉਂਜ 'ਹਨੁਮਾਨ-ਮਤ' ਵੀ ਇਕ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦੇ ਭੇਦ ਚਾਰ ਮਤ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਵਖੋ-ਵੱਖ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਮਤ-ਭੇਦ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਲਿਖਤੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ—ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਠਾਟ, ਜਾਤੀ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਦੇ ਭੇਦ ਕਾਰਣ ਕੁਝ ਮਤ-ਭੇਦ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਗਾਉਣ ਬਜਾਉਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤਾ ਫਰਕ ਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੁਣ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਵਰਸ ਵਿਚ ਕਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੋ ਹੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀਆਂ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹਨ—ਕਰਨਾਟਕੀ ਤੇ ਉੱਤਰੀ। ਕਰਨਾਟਕੀ ਸੰਗੀਤ ਕੇਵਲ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਤੇ ਮੈਸੂਰ ਏਰੀਏ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ' ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਲੀ, ਬਿਹਾਰ, ਬੰਗਾਲ ਆਦਿ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਤਾਂ ਉਸਤਾਦ ਦੇ ਸਿਖਾਉਣ ਜਾਂ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿਚ ਸੁੱਤੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਕੋਈ ਵਖਰਾ ਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਤੇ ਬਾਕੀ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ—ਚੀਫ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਬੜੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਇਕ ਵਖਰਾ ਮਤ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕੇਵਲ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਉਲਥੇ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਉਹ ਆਪ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਐਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰ-ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਲਗ-ਭਗ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਜੇ ਸਭ ਥਾਂ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਵਖੋ-ਵੱਖ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤੀ-ਸੰਗੀਤ, ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ-ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਮੈਂ (ਗੁ: ਸੰ: ਸਾ:) ਦੇ ਤੀਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਕਈ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੂਚੀ-ਪੱਤ੍ਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ—ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੁਸਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਗ ਰਾਗਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਲਿਖ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਛੇ ਰਾਗ, ਤੀਹ ਰਾਗਣੀਆਂ ਤੇ ਅਠਤਾਲੀਹ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਕੁਲ ਚੁਰਾਸੀਹ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਇਕੱਤੀਹ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨੌਂ ਰਾਗ ਇਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ :—(੧) ਮਾਝ (੨) ਬਿਹਾਗੜਾ (੩) ਵਡਹੰਸ (੪) ਜੈਤਸਰੀ (੫) ਰਾਮਕਲੀ (੬) ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ (੭) ਤੁਖਾਰੀ

(੮) ਪ੍ਰਭਾਤੀ (੯) ਜੈਜਾਵੰਤੀ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੇਂ ਸੰਗੀਤਕ ਗ੍ਰੰਥ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਭੀ ਇਸ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ ਆਖਦੇ ਹਨ । ਇਥੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਭੀ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 'ਭਰਤ-ਮਤ' ਦੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਵਡਹੰਸ ਤੇ ਮਾਝ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ 'ਹਨੁਮਾਨ ਮਤ' ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਕੇਵਲ ਤੁਖਾਰੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦੋ ਅਜੇ ਰਾਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਪਰ ਜਿਸ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਅਤੇ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿਚ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਇਕੱਤੀਹ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨੌਂ ਰਾਗ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ । ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਾਧੂ ਬਾਠ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖਣੇ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ 'ਰਾਗ ਮਾਲਾ' ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ ਨਹੀਂ । ਸਗੋਂ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ 'ਹਨੁਮਾਨ ਮਤ' ਦੇ ਰਾਗ-ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਗਵਾਈ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਕੀ ਪਰਵਾਰ-ਪੱਧਤੀ (ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ) ਦੇ ਮਤ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤਵੇਤਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ।

ਉੱਤਰ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ । ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਇਹ ਭੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹਨੁਮਾਨ ਮਤ ਦੀ ਸੂਚਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ । ਬਾਕੀ ਪਰਵਾਰ ਪੱਧਤੀ (ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ) ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੰਦਰਵੀਂ-ਸੋਲਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਹੀ ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਤਿਆਗ ਕੇ ਜਨਕ-ਜਨਕ ਮੇਲ (ਠਾਟ-ਪੱਧਤੀ) ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਸੀ । ਜਿਵੇਂ—ਪੰਡਿਤ ਲੱਚਨ ਕ੍ਰਿਤ (ਰਾਗ ਤਰੰਗਣੀ) ਵਿਚ ਰਾਗ ਰਾਗਣੀ ਦੇ ਬਖੇੜੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਬਾਰੇ ਜਨਕ-ਜਨਕ ਮੇਲ (ਠਾਟਾ) ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਲਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਹੀ ਦੱਖਣ ਏਰੀਏ ਦੇ ਪੰਡਿਤ ਸੋਮਨਾਲ ਕ੍ਰਿਤ (ਰਾਗ ਵਿਬੋਧ) ਵਿਚ ਭੀ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਜਨਕ-ਜਨਕ ਮੇਲ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੱਖਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਕ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਤਾਂ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਕਮਾਲ ਹੀ ਕਰ ਵਿਖਾਇਆ । ਉਹ ਸੀ ਸਤਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ 'ਪੰਡਿਤ ਵਯੋਕਟ ਮਖੀ', ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ (ਚਤੁਰ-ਦੰਡ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾ) ਵਿਚ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ੭੨ ਮੇਲ (ਠਾਟ) ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗਣਿਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਕ 'ਠਾਟ' ਤੋਂ ੪੮੪ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ । ਉਸੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਰਾਗ ਜੇ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਭੀ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ । ਇਹ ਹੈ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਸਾਰ-ਤੱਤ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖੂਹ ਦੇ ਡੱਡੂ ਵਾਂਗ ਉਸੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਗੇੜੇ ਲਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸੰਗੀਤਕ ਮਤ ਦੂਸਰੇ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਜੋ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਹੈ, ਉਸੇ ਦੀ ਇਹ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਲਿਖੀ ਹੈ ।"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਅੱਜ-ਕਲ੍ਹ ਦੇ ਗਾਇਕ ਵਾਦਕ (ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ) ਕਿਸ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਮੰਨ ਕੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਾ-ਬਜਾ ਸਕੀਏ ?

ਉੱਤਰ—ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਰੀ ਦਾ ਭੋਗ ਤਾਂ ਸੋਲਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਹੀ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤਕ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਨ—ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂ ਨਾਰਾਇਣ (ਭਾਤਖੰਡੇ) ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂ ਦਿਗੰਬਰ (ਪਲੁਸਕਰ ਜੀ)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਉਸਤਾਦਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ, ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਥਾਂ ਥਾਂ ਜਾ ਕੇ ਗਾਇਕਾਂ ਤੇ ਵਜ਼ੀਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ। ਸੰਗੀਤ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਮਤ-ਭੇਦ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਨਿਰਣਯ ਕਰ ਕੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੋਂ ਠਾਟ ਪੱਧਰੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ। ਭਾਵ, ਸ੍ਰੀ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਨੇ ਪੰ: ਵਯੰਕਟ ਮਖੀ ਦੇ ੭੨ ਮੇਲ (ਠਾਟ) ਤੋਂ ਪੂਰਵਾਰਧ ਤੇ ਉਤਰਾਧ ਜੋ ੩੬ ਠਾਟ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਬਣਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਐਸੇ ਦਸ ਠਾਟਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਗ-ਭਗ ਉੱਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਇਕ ਐਸੀ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਾਉਣ-ਬਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ (ਟਿਊਨ) ਨੂੰ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਰ ਲਿਪੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਨੂ 'ਪਲੁਸਕਰ' ਵੀ ਚੰਗੇ ਵਿਦਵਾਨ ਗਾਇਕ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਇਕ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਥੋੜੀ ਅੱਖੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਖਿਆਰਥੀ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਪਲੁਸਕਰ ਜੀ, ਸੰਤ ਬਿਰਤੀ ਦੇ ਗਾਇਕ ਸਨ, ਆਪ ਜੀ ਨੇ ੩੦ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ ੩੨ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰ: ਵਿਨਾਯਕਰਾਵ (ਪਟਵਰਧਨ) ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ (ਰਾਗ ਵਿਗਯਾਨ) ਦੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸੱਤ ਭਾਗਾਂ ਵਿਕਕਾਰ ਸੂਰ-ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੋਂ ਚਾਲ੍ਹੀ-ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਰਦੂ, ਹਿੰਦੀ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਐਸਾ ਕੋਈ ਵਖਰਾ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਮੰਨ ਕੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਗਾਇਨ (ਕੀਰਤਨ) ਕਰ ਸਕਣ। ਕੇਵਲ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਕਾਫੀ ਭਿੰਨਤਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਣੀਆਂ ਚਾਹੀਆਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਐਸੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਠਾਟ ਜਾਤੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਸੰਨ ੧੯੫੬ ਤੇ ੫੭ ਵਿਚ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਐਬਟਾਬਾਦ) ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਬਾਬੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਵਿਖੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲਾਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੱਦਾ-ਪੱਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ

ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਨੂੰ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੁਰ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਮੇਰੀ ਲਾਈ ਗਈ। ਇਹੋ ਪੁਸਤਕ 'ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ' ਨਾਮ ਹੇਠ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਸੰਨ ੧੯੬੧ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਪੂਜ ਉਸਤਾਦ ਗਿ: ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਭਾਈ ਸਾ: ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ ਜੱਥਾ ਗੁ: ਸੀਸ ਗੰਜ) ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ (ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੀਤ ਰਤਨਾਵਲੀ) ਨਾਮ ਹੇਠ ੧੯੭੯ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਪਟਿਆਲਾ) ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ, ਉਰਦੂ, ਹਿੰਦੀ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਵੀ ਉਲੱਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਛਪੇ ਹਨ। ਆਸ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇਂ ਕੀਰਤਨ ਸ਼ੈਲੀ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕਰਨਗੇ।

ਨੋਟ—ਇਹ ਲੇਖ ਕੇਵਲ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ 'ਰਾਗ-ਮਾਲਾ' ਕਿਸ ਨੇ ਲਿਖਵਾਈ, ਕਦੋਂ ਦਰਜ ਹੋਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਸ ਲੇਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ।

ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ

ਵਾਦੀ—ਗ	ਠਾਟ—ਮਾਰਵਾ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਵੇਲਾ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਧ	ਜਾਤੀ—ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਗ ਪ, ਸ ਪ ਤੇ ਨ ਪ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਨ, ਰੁ, ਗਪ, ਮੰਗ, ਮੱਧ, ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਰੁਨਪ, ਪਧਗ, ਮੱਧਮੰਗ, ਪਗ, ਰੁਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਪ, ਧਗ, ਮੱਧਮੰਗ, ਮੱਰੁਗ, ਪਗ, ਰੁਸ।

ਬੈਰਾੜੀ ਇਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਵੈਰਾਟੀ, ਵਰਾਟੀ, ਵਰਾਡੀ, ਬਰਾਰੀ ਆਦਿ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਡਿਤ ਭਾਵਭੱਟ ਤੇ ਅਹੋਬਲ ਨੇ ਅਠ-ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ :—(੧) ਵਰਾਟੀ, (੨) ਸੁਧ ਵਰਾਟੀ, (੩) ਤੋਡੀ ਵਰਾਟੀ, (੪) ਨਾਗ ਵਰਾਟੀ, (੫) ਪੁੰਨਾਗ ਵਰਾਟੀ, (੬) ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਰਾਟੀ, (੭) ਸ਼ੋਕ ਵਰਾਟੀ, (੮) ਕਲਿਆਣ ਵਰਾਟੀ, (੯) ਕੁੰਤਲ ਵਰਾਟੀ, (੧੦) ਦ੍ਰਾਵਿੜੀ ਵਰਾਟੀ ਇਤਿਆਦਿ।

ਮੱਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਦਸ-ਬਾਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ, ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਰਾਗ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਂਜ ਇਹ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰਣ ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਕ ਕਠਿਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬੈਰਾੜੀ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ-ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਵੇਲਾ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦਾ ਬਿਭਾਸ ਤੇ ਬੈਰਾੜੀ ਦੋਵੇਂ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫਰਕ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਬਿਭਾਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੈਵਤ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਬੈਰਾੜੀ ਦਾ ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੈਵਤ ਹੈ। ਭਾਵ, ਬਿਭਾਸ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਰਾੜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਿਭਾਸ ਦਾ ਸਰੂਪ “ਪਗਪ, ਪਧ, ਮੱਧਮੰਗ, ਮੱਧ, ਨ, ਧਨ, ਪ, ਗਪਗ, ਪਪਗਰੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਬੈਰਾੜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ—“ਨਰੁਗ, ਮੰਗਪ, ਪਧਗ, ਰੁੰਨਪ, ਧਗ, ਮੱਧਮੰਗ, ਮੱਰੁਗ, ਪਗ, ਰੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਭਾਵ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ “ਪਧਗ ਤੇ ਰੁੰਨਪ” ਅਤਿਅੰਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਸੁਰ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ‘ਮੱਧਮ ਤੇ ਨਿਖਾਦ’

ਦੁਰਬਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ "ਸੰ, ਧਪ, ਜਾਂ ਸੰ, ਨਧਪ" ਇੰਜ ਸਰਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ "ਸੰ, ਰੁਨਪ, ਪਧਗ" ਇੰਜ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ੧੩ਵਾਂ ਹੈ। ਦੀਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਆਮ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ "ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸ ਗਾਇਓ ॥" ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਨਰੁਗ, ਰੁਗ, ਰੁਸ — ਰੁਨਪ, ਪਧਗ, ਮੱਧਸ — ਨਰੁਗ, ਮੱਰੁਗ, ਪਗ, ਰੁਸ।
੨. ਨਰੁਗ, ਮੱਗਪ, ਪਧਗ, ਮੱਗ, ਰੁਗ ਰੁਸ — ਨਰੁਨਪ, ਪਧਗ, ਮੱਧਮੱਗ, ਮੱਧਸ।
੩. ਸਰੁਗ, ਨਰੁਗ ਮੱਗ, ਮੱਧ, ਮੱਗ, ਮੱਰੁਗ, ਪਗ, ਪਧਗ, ਗਪ, ਮੱਗ, ਪਗ, ਰੁਸ — ਸਪ, ਪਧਗ, ਮੱਧਮੱਗ, ਰੁਗ, ਮੱਗਪਗ, ਗਰੁਸ —।
੪. ਨਰੁਗ, ਗਪ, ਪਧਗ, ਮੱਧਮੱਗ, ਮੱਰੁਗ, ਪਗ, ਪਧ, ਨਪ, ਪਧਗ, ਗਪ, ਮੱਪਗ, ਮੱਧ, ਨਪ, ਪਧਪ, ਧਗ, ਨਰੁਗ, ਮੱਗਪ, ਧਗ, ਮੱਧਮੱਗ, ਮੱਰੁਗ, ਪਗ, ਰੁਸ।
੫. ਸਪ — ਧਗ, ਮੱਧਸ — ਰੁਨਪ, ਪਧਗ, ਮੱਧਮੱਗ, ਗਪ, ਪਸ — ਨਰੁਸੰ — ਨਰੁਗੰ, ਗਰੁਸੰ, ਰੁਨਪ, ਪਧਪਸ — ਨਰੁਗੰ, ਮੱਰੁਗੰ, ਗਪੰਗੰ, ਮੱਗੰ, ਗਰੁਸੰ — ਨਰੁਸੰ, ਰੁਨਪ, ਮੱਧਸ — ਨਰੁਨਪ, ਪਧਗ, ਰੁਗ, ਗਪ, ਮੱਗ, ਮੱਰੁਗ, ਪਗ, ਰੁਸ —

ਕੁਝ ਤਾਨਾਂ

੧. ਨਰੁ ਗਗ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗਮੰ ਗਗ ਰੁਸ ਨਰੁ ਗਪ ਗਗ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗਪ ਪਧ ਗਗ ਰੁਸ।
੨. ਗਗ ਰੁਸ ਨਸ, ਨਰੁਨਪ ਮੱਧ ਸਸ, ਪਧ ਗਗ, ਮੱਧ ਮੱਗ ਰੁਸ, ਮੱਧ ਸੰਸ ਰੁਨ ਪਪ ਗਗ ਰੁਸ।
੩. ਗਗ ਰੁ, ਗਗ ਰੁ ਸਸ, ਪਪ ਗ, ਪਪ ਗ ਰੁਸ, ਨਨ ਪ, ਨਨ ਪ, ਮੱਧ ਮੱਗ ਰੁਸ, ਗਗ ਰੁ, ਗਗ ਰੁ ਸੰਸ ਪਧ ਗਪ ਗਗ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗਪ ਸਰੁ ਨਪ, ਮੱਧ ਮੱਗ ਰੁਸ।
੪. ਰੁਗ ਰੁਗ ਗਮੰ ਗਗ, ਪਧ ਪਪ, ਸਰੁ ਸੰਸ ਗਮੰ ਗਗ ਰੁਰੁ ਸੰਸ ਨਨ ਪਪ ਧਧ ਗਗ ਮੱਗ ਪਪ ਗਗ ਰੁਸ।
੫. ਸਰੁ ਨਨ, ਰੁਗ ਰੁਰੁ, ਗਮੰ ਗਗ, ਪਧ ਪਪ ਧਨ ਧਧ ਸਰੁ ਸੰਸ ਰੁਗ ਰੁਰੁ ਗਮੰ ਗਗ, ਰੁਸੰ, ਰੁਗ ਰੁਰੁ ਸੰਨ, ਨਰੁ ਨਨ ਪਪ ਪਧ ਪਪ ਮੱਗ, ਗਪ ਗਗ ਰੁਸ।

੧. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

ਕੋਟ ਕੋਟੋਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥੨॥

(ਬੈਰਾੜੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੭੨੦)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦				ਸ
																ਨ
																ਜ
ਰੁ	ਗ	ਪ	ਮੱ	ਗ	—	—	ਗ	ਮੱ	ਧ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	—	
ਪ	ਮ	ੜ	ਨ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ਨਾ	ਮ	ਨਿ	ੜਸ	ਤਾ	ੜ	ਰਾ,	ੜ	
ਨ	—	ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਧ	ਗ	ਮੱ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	—	
ਸ	ੜ	ਟ	ਕੋ	ਟੇ	ਤਰ	ਕੇ	ੜ	ਪਾ	ਪ	ਸ	ਭ	ਖੋ	ੜ	ਵੈ	ੜ	
ਕੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ		
ਧ	ਗ	ਗ	ਪ	ਤ	ਵ	ਜ	ਲ	ਪਾ	ੜ	ਰ	ਉ	ਤਾ	ੜ	ਰਾ		
ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ													

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਮੱ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	
ਕਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਨ	ਗ	ਰ	ਬ	ਸ	ਤ	ਹ	ਰਿ	ਸੁਆ	ੜ	ਮੀ	ੜ	
ਨ	ਨ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਰੁੰ	ਨ	ਪ	ਪ	
ਨਿ	ਰ	ਭਉ	ੜ	ਨਿ	ਰ	ਵੈ	ਰ	ਨਿ	ਰੰ	ੜ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਰਾ	ਹਰਿ	
ਨ	ਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਗ	ਮੱ	ਧ	ਮੱ	ਗ	ਗ	ਮੱਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	
ਨਿ	ਕ	ਟ	ਬ	ੜਸ	ਤ	ਕ	ਛੁ	ਨ	ਦ	ਰ	ਨੜ	ਆ	ੜ	ਵੈ	ੜ	
ਸ	ਰੁ	ਗ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਧ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ		
ਨ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਵੀ	ੜ	ਚਾ	ੜ	ਰਾ		
ਹ																

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨ ਨ ਗਵਾਵੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ । ੧॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਝਗਰ ਚੁਕਾਵੈ ॥੨॥

(ਬੈਰਾੜੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੭੧੬)

ਅਸਥਾਈ

੧	੨	⊕	੧	੨	⊕
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ
ਹ	ਰਿ	ਰਾ	ਨਾ	ਗੁ	ਗਾ
		—	ਸ	ਗ	ਗ
		ੜ	ਨ	ਹ	ੜ
ਮ	ਗ	ਗ	ਨ	ਗ	ਗ
ਜੇ	ੜ	ਕੋ	ਦ	ਰੇ	ਰਿ
		ਈ	ਕ	ਗ	ਜ
			ਦ	ਹ	ਨ
ਧ	ਮ	ਨ	ਧ	ਗ	ਗ
ਅ	ਨਾ	ਗੁ	ੜ	ਨ	ਵਾ
		ੜ	ੜ	ਗ	ੜ
		ੜ	ੜ	ਗ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਧ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਸ	—	ਨ	—	ਰੁ	—	ਨ	ਪ	ਪ
ਜੇ	ੜ	ਕਿ	ਛ	ਕ	ਰੇ	ਸੋ	ਆ	ੜ	ਪੇ	ੜ	ਸੁਆ	ੜ	ਮੀ
ਧ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਗ	ਨ	ਰੁ	ਗ	ਗਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ਆ	ੜ	ਪੇ	ਕਾ	ੜ	ਰ	ਕੜ	ਮਾ	ੜ	ਵੇ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥
ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਝੂਠੀ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥
ਤੂ ਬੇਅੰਤ ਸਰਬ ਕਲ ਪੂਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੨॥

(ਬੈਰਾੜੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੭੨੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦
ਸ	ਗ	ਮੱ	ਮੱ	—
ਨ	ਮ	ਹ	ਹ	—
ਜ	ਪ	ਰਿ	ਰਿ	—
ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	—
ਰ	ਮ	ਧਿਆ	ਇ	—
ਨਾ	ਨਿ	ਤ	ਸ	—
ਨ	—	ਰੁ	ਸ	—
ਜ	—	ਛਹਿ	ਸ	—
ਪ	—	ਧ	ਨ	—
ਈ	—	ਪਾ	ਵਹਿ	—
ਮ	ਧ	ਗ	ਗ	—
ਦੁ	ਖ	ਲਾ	ਆ	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਸੋ	—	ਜ	ਪ	ਸੋ	—	ਤ	ਪ	—	—
ਨ	—	ਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਸਾ	—	ਬ੍ਰ	ਤ	ਪੂ	—	ਜਾ	—	ਜਿ	—
ਨ	ਧਪ	ਧ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਹ	ਰਿ	ਸਿਉ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਲ	ਗਾ	ਸ	ਇ	—

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਗਵਾਇਓ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥

ਸਰਬ ਸੂਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੨੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
ਸ	ਗ	ਗ	ਪ
ਨ	ਤ	ਨਾ	ਮਿ
ਸ	ੜ	ੜ	ਲ
ਧ	ਗ	ਮ'	ਸ
ਹ	ਰਿ	ਗ	ਇਓ
	ਜ	ਗਾ	ੜ
ਪ	ਧ	ਪ	ਨ
ਕੋ	ਟਿ	ਜ	ਕੇ
	ੜ	ੜ	ੜ
ਗ	ਗ	ਮ'	ਸ
ਦੁ	ਖ	ਗ	ਇਓ
	ੜ	ਵਾ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ'	ਚਾ	ਹ	ਤ	ਸੋ
ਜੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ
ਈ	ਮ	ਨ	ਪਾ	ਇਓ
	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗੁ	ਨ	ਮ'	ਧ	ਧ
ਕ	ਰ	ਰ	ਪਾ	ਹ
	ਕਿ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ'	ਗ	ਪ	ਮ'	ਸ
ਨਾ	ਮ	ਦਿ	ਗ	ਇਓ
	ੜ	ੜ	ਵਾ	ੜ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਹੈ । ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ 'ਪੜਤਾਲ' ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਉਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥

ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥੧॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧੂਬ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾਮ ॥

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥੨॥

(ਬੈਰਾੜੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੭੧੯)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
				ਮ ਪ ਸੁ	ਗ ਗ ਮ ਪ
ਮਪ ਅS	ਧ ਕ	ਗ ਥ ਕS	ਗ ਥ ਰੁ S	ਮ ਪ ਸੁ	ਗ ਗ ਮ ਪ
ਮਪ ਅS	ਧ ਕ	ਗ ਥ ਕS	ਗ ਥ ਰੁ S	— ਗਮ ਹਰਿ	ਗ ਰੁ ਸ ਮ
ਨ ਸ ਰਿ	ਸ ਧ	ਸ ਥ ਧ	ਸ ਨ ਸਿ ਰੁ S	ਗ ਧ ਰੁ ਸੁ	ਗ ਰੁ ਪਾ ਸ
ਸ ਭ	— S	ਸ ਜ ਨਧ ਗੁS	ਨ ਰ ਰੁ S	ਗ ਮ ਪ S	ਗ ਤ ਪ ਧ
ਮ ਰਾ	ਧ S	ਧ ਸ ਮ ਰਾ	ਧ ਪ S	— — S	— — S

ਅੰਤਰਾ-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਯ)

੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨
ਪ	—	੧	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	—
ਨਾ	S	ਨਾ	ਖਿਆ	S	ਨ	ਪੁ	ਰਾ	ਨ	ਜ	ਸ	ਉ	S
												ਤ
												ਸ

ਸ	ਨ	ਰੁੰ	ਗ	ਰੁੰ	—	ਸ	—	ਸ	—	—	ਰੁੰ	ਨ	—	ਪ	—
ਖਟ	ਦਰ	ਸ	ਨ	ਗਾ	ਸ	ਵਹਿ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ
—	ਮ	ਗ	ਗ	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਸ	ਸੰ	ਕ	ਰ	ਕੁੰ	ਸ	ਤ	ਤੇ	ਤੀ	ਸ	ਸ	ਧ	ਆ	ਸ	ਇਓ	ਸ
ਸ	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਨਹੀ	ਜਾ	ਸ	ਨਿਓ	ਹ	ਰਿ	ਮ	ਰ	ਮਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ
—	ਸ	—	ਨ	ਰ	—	ਗ	—	ਮ	×	ਪ	ਧ				
ਸ	ਸੁ	ਸ	ਨ	ਮ	ਸ	ਨ	ਸ								

ਅਕਥ ਕ: ਚਾਰਤਾਲ ਅਸ:

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ)

⊕			੧		੨		⊕		੧		੨		
ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸ	—
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਕ	ਰੀ	ਤਿ	ਸ	ਜ	ਨ	ਕੋ	ਸ
ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸ	ਸ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਕ	ਰੀ	ਤਿ	ਸ	ਜ	ਨ	ਕੋ	ਤੇ
ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਰੁੰ	ਗ	ਰੁੰ	—	—	ਸ	—	—	ਸ
ਸੰ	ਤ	ਭ	ਲੇ	ਸ	ਹ	ਰਿ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਤੇ
ਨ	ਪ	ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਸੰ	ਤ	ਭ	ਲੇ	ਸ	ਹ	ਰਿ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨ	—	ਸ	ਨ	ਰੁ	ਗ	—	×						
ਸ	—	ਸ	ਨ	ਰੁ	ਗ	—							
ਸੁ	ਸ	ਨ	ਮ	ਸ	ਨ	ਸ							

ਅਕਥ...ਅਸਥਾਈ ਨੂੰ ਚਾਰਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰੋ।
(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਬੈਰਾੜੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਉੜਾ

ਵਾਦੀ—ਰੁ	ਠਾਟ—ਮਾਰਵਾ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਵੇਲਾ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ	ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਧੈਵਤ ਅਤੇ 'ਸ-ਪ ਤੇ ਰੁ-ਪ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਨਰੁਗ, ਮੱਧੁਪ, ਮੱਧ ਸ, ਨਰੁਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਧ ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁ, ਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਨਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਗ, ਮੰਗ, ਮੱਧ ਸ, ਰੁਪ, ਮੰਗਰੁ, ਗਰੁਸ।

ਗਉਰਾ, ਮਾਰੂ ਗਉਰਾ ਜਾਂ ਮਾਲੀਗਉਰਾ ਇਕ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਜਿਵੇਂ :—ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ, ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ, ਰਾਗ ਵਿਬੋਧ, ਸੂਰ ਮੇਲ ਕਲਾਨਿਧੀ, ਚਤੁਰ ਦੰਡੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਕਾ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਦਾ ਬਿਉਰਾ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਰਾਗ ਦਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੱਧ ਕਾਲੀਨ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਬੰਸਾਵਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਭੀ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਜਿਸ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕਈ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਲਿਖਾਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਖਭ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਉਣਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਵੇਲਾ) ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀਆ ਅੰਗ ਦਾ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਵ, ਪੂਰੀਆ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਤੋਂ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੀਆ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਧੈਵਤ ਲਾਈਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੀਂਡ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੂਰ, ਦੋਹਾਂ ਧੈਵਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਤੇ 'ਰੁ-ਪ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਮਨ ਤੇ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ :—“ਸ, ਨਰੁਨਰੁ ਸ, ਨਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਗ, ਮੱਧਸ, ਰੁਪ, ਮੱਧੁਪ, ਮੱਧ, ਮੰਗ, ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਰਾਗ ਦੇ 'ਧੈਵਤ' ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮਤ-ਭੇਦ ਹਨ। ਕੋਈ ਇਸ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਧੈਵਤ ਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੋਮਲ, ਪਰ ਕੋਵਲ ਸੁੱਧ ਧੈਵਤ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ

ਬੈਰਾੜੀ ਤੇ ਪੂਰਵ-ਕਲਿਆਣ ਤੋਂ ਅਲਗ ਕਰਨਾ ਕਠਿਨ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਵਲ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ-ਧਨਾਸਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰਵੀ-ਗਉੜੀ ਤੋਂ ਵਖ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ । ਅਸਲ ਵਿਚ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਰਾਗ ਦਾ 'ਧੈਵਤ' ਨਾ ਸੁਧ ਹੈ ਨਾ ਕੋਮਲ । ਚਤੁਰ ਗਾਇਕ ਮੀਂਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰੋਤੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁੱਧ, ਵਿਦਵਾਨਜਨ ਇਸੇ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਰਾਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਇਹ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੰਦ੍ਰ-ਮਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਤਾਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾ ਹੈ । ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ੨੦ਵੇਂ ਨੰਬਰ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ ਸ

੧. ਸ, ਨਰੁਸ, ਰੁ ਰੁ ਨਧਨਰੁਸ, ਨਧ, ਮੱਧਮੱਸ—ਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਗਮੱਗ, ਮੱਧਸ— ।

ਸ

੨. ਸ, ਨਰੁਗ, ਨਰੁਸ, ਨਧ, ਮੱਧਨਰੁ, ਰੁਸ—ਨਰੁਨਧੁ, ਪ—ਮੱਧਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਗ, ਮੱਧਸ—ਧੁਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਧੁਪ, ਮੱਗਮੱਗ, ਮੱਧਮੱਸ— ।

ਸ

੩. ਨਰੁਗ, ਮਰੁਗ, ਮੱਧਮੱਗ, ਮੱਗਰੁਸ, ਨਧਨਰੁ—ਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਗਮੱਨ, ਮੱਗ, ਪਮੱਧੁਪ, ਮੱਧਮੱਸ— ਰੁਪ, ਮੱਧੁਪ, ਮੱਧਮੱਗ, ਮੱਰੁਗ, ਮੱਧਮੱਧੁਪ, ਮੱਗ, ਰੁਗ, ਮੱਧਮੱਗਰੁ, ਮੱਗਰੁਸ— ।

੪. ਸਪ—ਮੱਗਰੁਪ—ਮੱਧੁਪ, ਮੱਗਮੱਗ, ਮੱਨ, ਮੱਗਮੱਗ, ਰੁਪ, ਧੁਪ, ਮੱਧਮੱਗ, ਰੁਗ, ਮੱਧਮੱਗ, ਮਰੁਗ, ਰੁਪ, ਮੱਧਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਗਮੱਗ, ਮੱਧਮੱਗਰੁ, ਨਰੁਸ, ਸਰੁ, ਰੁਪ—ਮੱਪ, ਮੱਧੁਪ, ਨਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਗ,

ਮਧਸ—ਨਰੁਸੰ, ਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਗ, ਮੱਨ, ਮੱਗ, ਮੱਧਮੱਗ, ਮਰੁਗ, ਮੱਗਰੁਸ ।

ਸ ਗ

ਮ

੫. ਸਨਰੁਸ, ਰੁ ਰੁਪ—ਮੱਪ, ਨਧਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਗ, ਮੱਧਮੱਗਰੁ, ਨ—ਮੱਗ, ਮੱਗਰੁਸ—ਗ, ਮੱਧਮੱਸ—

ਸੰ ਗ

ਗ ਗ

ਨਰੁਸੰ, —ਰੁ, ਰੁਸੰ ਨਰੁਨਧੁਨ, ਧੁਪ, ਮੱਧੁਪ, ਮੱਧਮੱਗ, ਪ—ਰੁ ਰੁਪ, ਮੱਗਮੱ, ਧਮੱਗਰੁ, ਨਰੁਸ—ਨਰੁਰੁ

ਸ ਗ

ਨਧੁਧੁਪ, ਮੱਗਮੱਗ, ਮੱਧਮੱਗਰੁ, ਰੁਗਰੁਰੁ, ਮੱਗਰੁਨਰੁਸ, ਰੁਪਪ ਮੱਗਰੁਸਸ, ਰੁ ਰੁਪ, ਮੱਗਮੱਗ, ਰੁਗ,

ਗ ਸ

ਮੱਧਮੱਗ ਰੁ ਰੁਸ—ਸਧੁਧੁਪ, ਮੱਧਮੱਗ, ਮੱਧਗ, ਮੱਗਰੁਸ—ਪ, ਨਧਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਗ ਮੱਧਸੰ | ਨਰੁਸੰ ਨਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਧਮੱਗ, ਮੱਗਰੁਸ ।

੧. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਉੜਾ, ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਦੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥
 ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥
 ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦੂਬਨਾ ॥ ਜਿਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥
 ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥

(ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੮੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩				×				੨				ਸ ਨ	
													ਸਰੁ	ਨ
													ਧੰਨ	ਨ
ਰੁ	ਗ	ਮੱਧ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਰੁ	—	ਸ	—	—
ਧੰ	ਨ	ਓ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਬੇ	ਨ	ਬਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜੈ	ਸ,	ਸ
ਰੁ	ਰੁ	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਮੱਧ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	
ਮ	ਧੁ	ਰ	ਮ	ਧੁ	ਰ	ਧੁ	ਨਿ	ਅ	ਨ	ਹ	ਤ	ਗਾ	ਜੈ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮੱ	ਠਾ
ਧ	ਨ	ਧ	ਨ	ਮੇ	ਸ	ਘਾ	ਸ	ਰੋ	ਮਾ	ਸ	ਵ	ਲੀ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੁੰਨ	ਧੁ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਮੱਧ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਧੰਨ	ਧੰਨ
ਧ	ਨ	ਧ	ਨ	ਕ੍ਰਿ	ਸ	ਨ	ਓ	ਦੇ	ਸ	ਕਾਂ	ਬ	ਲੀ	ਸ		

ਨੋਟ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥

ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੋ ਮੇਰਾ ਹੀਅਰਾ ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥

ਕਿਲਬਿਖ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥

ਮਨਮੁਖੁ ਰੰਗੁ ਕਸੋਭੁ ਹੈ ਕਚੁਆ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੨॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥

ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥੩॥

ਹਰਿ ਚਾਰਿਓ ਰੰਗੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਗਾ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥

(ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮ: ੪; ਪੰਨਾ ੯੮੫)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਧੁ	ਰੁ	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਮੁ	ਗੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਸ	—			
ਮੇ	ਰਾ	ਰਾ	ਮ	ਨ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਲਾ	ਸ	ਗਾ	ਸ			
ਨੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਰੁ	ਗ	—	ਗ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—			
ਕ	ਮ	ਮ	ਲ	ਪੁ	ਗਾ	ਸ	ਸ	ਭ	ਇਆ	ਸ	ਗੁ	ਰ	ਪਾ	ਸ	ਇਆ	ਸ			
ਰੁ	ਰੁ	ਪ	ਪ		ਮੁ	—	ਧ	ਗ	ਨ	ਨ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—			
ਹ	ਰਿ	ਜ	ਪਿ		ਓ	ਸ	ਸ	ਭ	ਰ	ਮ	ਭਉ	ਸ	ਭਾ	ਸ	ਗਾ	ਸ			

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮੁ	—	ਗ	ਗ	ਧ	ਮੁ	ਧ	ਮੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੁ	ਸੰ	—			
ਭੈ	ਸ	ਭਾ	ਇ		ਭ	ਗ	ਤ	ਲਾ	ਗੋ	ਸ	ਮੇ	ਰਾ	ਹੀ	ਅ	ਰਾ	ਸ			
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—		ਨ	ਰੁਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੁ	ਧੁ	ਪ	—			
ਮ	ਨ	ਸੋ	ਸ		ਇਓ	ਸਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਭ	ਜਾ	ਸ	ਗਾ	ਸ			
ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ		ਧੁ	—	ਧ	ਮੁ	ਗ	—	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—			
ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ		ਖੀ	ਸ	ਨ	ਭ	ਏ	ਸ	ਸਾ	ਤ	ਆ	ਸ	ਈ	ਸ			

ਰੁ ਰੁ ਪੁ ਪੁ ਮੁ — ਨ ਧੁ ਪੁ — ਮੁਗੁ ਮੁ ਰੁ ਰੁ ਸੁ —
ਹੁ ਰਿ ਉ ਰੁ ਧਾ ਟ ਰਿਉ ਟ ਵ ਟ ਡ ਟ ਟ ਭਾ ਟ ਗਾ ਟ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੩. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨੁ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਾਤਾ ॥
ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥
ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥
ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨੁ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਤਾ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਚਰਨਿ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥

(ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੯੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦				ਸ ਨ ਜ
ਧੁ	ਨੁ	ਰੁ	ਸੁ	ਸੁ	—	ਧੁ	ਪੁ	—	ਪੁ	ਮੁ	ਗੁ	ਮੁ	—	ਗੁ	—	
ਪੁ	ਮੁ	ਸੁ	ਨੁ	ਰਾ	ਸੁ	ਮੁ	ਨਾ	ਸੁ	ਮੁ	ਸੁ	ਖੁ	ਦਾ	ਸੁ	ਤਾ	ਸੁ	
ਮੁ	ਧੁ	ਸੁ	—	ਰੁ	ਰੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਨੁ	ਰੁ	ਮੁ	ਗੁ	ਰੁ	—	ਸੁ	—	
ਸੁ	ਤੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਗੁ	ਤੁ	ਮਿ	ਲੁ	ਹੁ	ਰਿ	ਸਾ	ਦੁ	ਆ	ਸੁ	ਇਆ	ਸੁ	
ਸੁ	ਸੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਮੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸੁ		
ਗੁ	ਰੁ	ਮੁ	ਖੁ	ਬੁ	ਹੁ	ਮੁ	ਪੁ	ਫਾ	ਸੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਤਾ		

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਪ	—	ਮੱ	—	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਧ	ਨ	ਰੁੰਨ	ਧੁ	—	ਪ	—
ਵ	ਡ	ਭਾ	ਫ	ਗੀ	ਫ	ਗੁ	ਰ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨਫ	ਪਾ	ਫ	ਇਆ	ਫ
ਪ	ਧੁ	ਮੱ	ਗ	ਮੱ	—	ਰੁ	—	ਗ	ਗ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਗੁ	ਰ	ਮਿ	ਲਿ	ਐ	ਫ	ਫ	ਫ	ਹ	ਰਿ	ਪੁ	ਭ	ਜਾ	ਫ	ਤਾ	ਫ
ਨੁ	ਨੁ	ਰੁ	ਨੁ	ਧੁ	—	ਧੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	ਸ
ਦੁ	ਚ	ਮ	ਭ	ਮੈ	ਫ	ਲ	ਗ	ਈ	ਫ	ਸ	ਭ	ਨੀ	ਫ	ਕ	ਰ
ਪੁ	ਧ	ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	
ਮੁ	ਰਿ	ਫ	ਫ	ਅੰ	ਫ	ਮਿ	ਤ	ਹ	ਰਿ	ਸ	ਰ	ਨਾ	ਫ	ਤਾ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਛੋਟੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥

ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥

ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥

(ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੮੮)

ਅਸਥਾਈ

×	੨				੦				੩			
									ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	—
									ਸ	ਭੋ	ਘ	ਫ
ਰੁ	—	—	ਰੁ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	—	ਨੁ	ਧੁ
ਰਾ	ਫ	ਫ	ਮ	ਬ	ਫ	ਲੈ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਮਾ	ਫ
ਪੁ	—	—	—	ਮੱ	ਗੁ	ਮੱ	—	ਗੁ	—	—	ਮੁ	ਸ
ਬ	ਫ	ਫ	ਫ	ਲੈ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਮ	ਬਿ
ਰੁ	—	ਸ	—	ਗ	ਮੱ	ਧ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ		
ਨਾ	ਫ	ਕੋ	ਫ	ਬ	ਫ	ਲੈ	ਫ	ਰੇ	ਫ	ਫ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮੱ	ਧੁ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ.	ਪ	ਪ
ਮਾ	ਸ	ਟੀ	ਸ	ਕੁੰ	ਸ	ਜ	ਰ	ਚੀ	ਸ	ਟੀ	ਸ	ਏ	ਕ	ਲ
ਸ	—	ਸ	—	ਨ.	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਰੁ	ਪ	ਪ
ਹੈ	ਸ	ਬਹੁ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਭਾ	ਬਾ	ਰ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਰੁੰ
ਜੰ	ਸ	ਗ	ਮ	ਕੀ	ਸ	ਟ	ਪ	ਤੰ	ਸ	ਗ	ਮ	ਘ	ਟ	ਘ
ਧੁ	—	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ				
ਰਾ	ਸ	ਮ	ਸ	ਮਾ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਸ				

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਉੜਾ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥

ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥

ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥

(ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੮੮)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨	
										ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
										ਮ	ਨ	ਤ	ਨ
ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਗ	ਬੁ	ਗ	ਮੱ	ਪ	—	ਪ	ਮੱ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਬ	ਸ	ਰ	ਹੈ	ਸ	ਗੋ	ਸ	ਪਾ	ਸ	ਲ,	ਮ	ਨ	ਤ	ਨ
ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਪ	—	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਬ	ਸ	ਰ	ਹੈ	ਸ	ਗੋ	ਸ	ਪਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਲ	ਸ

ਨ	—	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਧੁਪ	ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਦੀ	ਫ	ਨ	ਬਾ	ਫ	ਧ	ਵਫ	ਭ	ਗ	ਤ	ਵ	ਫ	ਛ	ਲ
ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਪ	—	ਪ	ਮੱ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਸ	ਦਾ	ਸ	ਦਾ	ਫ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਫ	ਲ	ਮ	ਨ	ਤ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਧ	ਨ	—	ਨ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
ਅ	ਫ	ਦਿ	ਅੰ	ਫ	ਤੇ	ਫ	ਸੰ	ਫ	ਧ	ਰੁੰ	ਫ	ਹੈ	ਫ
ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮੱ	ਪ	ਨ	—	ਧੁ	ਪ	—	ਮੱ	ਗ
ਪੁ	ਭ	ਬਿ	ਨਾ	ਫ	ਨਾ	ਹੀ	ਕੋ	ਫ	ਫ	ਇ	ਫ	ਫ	ਫ
ਮੱ	—	ਧ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	—	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਪੁ	ਫ	ਰ	ਰ	ਫ	ਹਿਆ	ਫ	ਸ	ਗ	ਲ	ਮੰ	ਫ	ਡ	ਲ
ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਪ	—	ਪ				
ਏ	ਫ	ਕ	ਸੁਆ	ਫ	ਮੀ	ਫ	ਸੋ	ਫ	ਇ	ਮਨ...			

ਨੋਟ—ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਰੀਤ ਅਤੀ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ।

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੬. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਉੜਾ, ਸੂਲਫਾਕ (ਲ:ਭ: ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੇ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਨੁਲਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥

ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥

ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥

(ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੮੮)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
ਨ		ਪ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਸ	ਸ	ਬਾ	ਪ	ਮਾ	ਫ	ਧਉ	ਫ	ਫ	ਫ
ਮੇ	ਰੁੰ								
ਨ	ਧੁ	ਰੁ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	—	ਮੱ	ਗ
ਤੂ	ਫ	ਧ	ਨ	ਕੇ	ਫ	ਸੋ	ਫ	ਸਾ	ਫ

ਮੱ	ਧ	ਮੱ	ਸ	—	ਨ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਵ	ਲੀ	ਓ	ਬੀ	ਫ	ਠ	ਲਾ	ਫ	ਇ	ਫ

ਅੰਤਰਾ

ਮੱ	ਮੱ	ਨ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਕ	ਰ	ਧ	ਰੇ	ਚ	ਫ	ਕੁ	ਫ	ਫ	ਬੈ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਰੁ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਕੁੰ	ਫ	ਠ	ਤੇ	ਆ	ਫ	ਏ	ਫ	ਗ	ਜ
ਨ	ਨ	ਰੁ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	ਪ
ਹ	ਫਸ	ਤੀ	ਕੇ	ਪ੍ਰਾ	ਫ	ਨ	ਫ	ਫ	ਉ
ਮੱ	ਗ	ਧ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਧਾ	ਫ	ਰੀ	ਅ	ਲੇ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਦੁ	ਹ	ਸਾ	ਫ	ਸ	ਨ	ਕੀ	ਫ	ਫ	ਫ
ਰੁ	ਰੁ	—	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਸ	ਭਾ	ਫ	ਦੁੰ	ਫ	ਪ	ਤੀ	ਫ	ਫ	ਫ
ਨ	—	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਧੁ	ਪ	—	—	ਪ
ਸ	ਫ	ਬ	ਰ	ਲੇ	ਫ	ਤ	ਫ	ਫ	ਉ
ਮੱ	ਗ	ਧ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਬਾ	ਫ	ਰੀ	ਅ	ਲੇ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ

ਵਾਦੀ—ਪ	ਠਾਟ—ਟੈਂਡੀ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (੪-੫ ਵਜੇ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਪਰਮੇਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਕ ਰਾਗ ।

ਆਰੋਹ—ਨ, ਸ, ਗੁ ਮ ਪ, ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ੍ਰੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਮੰ ਗੁ, ਰੁ ਸ।

ਮਖ ਅੰਗ — ਨਸ, ਗੁੰ ਮਪ, ਧੁਮਪ, ਗੁੰ ਮਗੁ, ਰੁਸ ।

ਮੁਲਤਾਨੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਇਆਂ ਲਗ-ਭਗ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ । ਟੋਡੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਟੋਡੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ ਹੀ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (੪-੫ ਵਜੇ) ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ 'ਰੁ-ਗੁ-ਧੁ' ਕੌਮਲ 'ਮ'-ਨ' ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ-ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ।

ਮੁਲਤਾਨੀ ਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਕ ਰਾਗ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੋਮਲ 'ਰੇ-ਧਾ' ਭੀ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਰਿਖਭ ਕੋਮਲ ਹੋਣ ਤੇ ਇਹ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਵਿਚ ਦਿਨ ਦੇ ਚੌਥੇ ਪਹਿਰ ਦੀ ਅਤੇ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਇਹ ਟੱਡੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰਵੀ, ਮਾਰਵਾ ਅਤੇ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਕ ਰਾਗ ਦੋ ਠਾਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਰਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਕ ਠਾਟ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਠਾਟ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੰਧਾਰ ਤੀਵਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦੇ ਸ੍ਰੀ, ਜੈਤਸੀ, ਤਿਵੇਣੀ, ਟੰਕੀ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਹੜੇ ਸੰਧਿਆ ਵੇਲੇ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿਚ ਗਾਇਕ ਅਕਸਰ ਆਲਾਪ-ਤਾਨ, ਮੰਦ੍ਰ ਨਿਖਾੰਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ—

ਮੱ
“ਨਸ, ਗੁਸਮਪ” ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੰਦ੍ਰ ਨਿਖਾਦ ਤੋਂ ਮੱਧ ਗੰਧਾਰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ

ਸਪ੍ਰਸ਼ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਮੀਂਡ ਰਾਹੀਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਨਸ ਗੁੰਡ ਮੰਪ, ਧੁੰਮਪ, ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਰੁਸ”
ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ । ਇਹ ਟੋਡੀ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ “ਨਰਗੁ ਮੰਪ, ਮੰਗੁ, ਰੁਗੁਰੁਸ”
ਇਹ ਸੁਰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣੇ । ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਜ ਸੁਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਮੁਲਤਾਨੀ ਤੋਂ ਟੋਡੀ

ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਨੌਜਵਾਨ, ਗੁੱਮਪ, ਧੁੱਮਪ, ਗੁੱਮਗੁ, ਗੁੱਰਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਆਉਣਗੇ।

ਆਲਾਪ ਅਤੇ ਤਾਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਖੜਜ, ਪਚਮ ਜਾਂ ਨਿਖਾਦ ਉਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰੁਣਾ ਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਰਸ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. $\begin{matrix} \text{ਸ} & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & \text{ਸ} & & \text{ਪ} & \text{ਮ} & \text{ਸ} & \text{ਮ} & \text{ਪ} \\ \text{ਨੁਸ, ਗੁ, ਮੰਗੁ ਮੱਪ, ਗੁ, ਰੁਸ—ਨੁਸ, ਨਧੁਪ, ਮੱਪੁਨੁਸ—ਗੁS ਰੁਸ, ਨੁਸ ਗੁS ਮੱਪ, ਨਧੁਪ, ਮੱਪ} \\ \text{ਮ} \\ \text{ਗੁS ਰੁਸ।} \end{matrix}$
੨. $\begin{matrix} & \text{ਮ} & \text{ਪ} & & \text{ਸ} & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & \text{ਪ} & \text{ਮ} & \text{ਮ} \\ \text{ਨੁਸ ਗੁS ਮੱਪ—(ਪ) ਮੰਗੁS ਮੰਗੁS ਰੁਸ—ਨੁਸ ਗੁS ਮੱਪ, ਗੁਮੱਪ, ਮੱਪਧੁਪ, ਗੁS ਮੱਪ ਗੁ ਰੁਸ—} \\ \text{ਮ} & \text{ਸ} & & & & & \text{ਮ} \\ \text{ਨੁਸ ਗੁਮੱਪ, ਪਨ; ਨS ਧੁਪ, ਮੱਪਨ, ਪਨਸ—ਨS ਧੁਪ, ਮੰਗੁS ਮੱਪ ਗੁS ਰੁਸ।} \end{matrix}$
੩. $\begin{matrix} & & & \text{ਮ} & \text{ਪ} & & \text{ਸ} & & & \text{ਮ} \\ \text{ਨੁਸS ਰੁਸ, ਨੁਸਮੰਗੁS ਮੱਪ, ਮੱਪਧੁਪ, ਧੁਮੱਪ ਗੁS ਮੱਪਨ, ਨਸ—ਨਸੰਨ, ਧੁਪ—ਧੁਮੱਪ (ਪ) ਗੁS} \\ \text{ਪ} & \text{ਸ} & \text{ਸ} & & \text{ਮ} & & & & \text{ਮ} \\ \text{ਮੱਪ, ਮੱਪ ਨS ਨਸ—ਨਧੁਪਮੰਗੁਪ—ਗੁਮੱਪਨ—ਪਨਸ—ਸੰਨਧੁਪ, ਮੱਪਨ—ਸ—ਨਧੁਪ, ਗੁS} \\ & & & \text{ਮ} \\ \text{ਮੱਪ, ਮੰਗੁS ਮੰਗੁਮੱਪ ਗੁS ਰੁਸ।} \end{matrix}$
੪. $\begin{matrix} \text{ਮ} & \text{ਮ} & & & \text{ਮ} & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & \text{ਮ} & \text{ਮ} \\ \text{ਪ ਗੁS ਮੱਪਸ—ਨਸੰSS ਨਸੰਰੁਸ—ਗੁਮੱਪਨਸ ਗੁS ਰੁਸ—ਨਸੰਰੁਸ, ਨਧੁਪ, ਪ(ਪ) ਗੁ ਮੱਪ ਗੁS} \\ \text{ਸ} & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & \text{ਪ} & \text{ਮ} \\ \text{ਰੁਸ—ਨੁਸ ਗੁਮੱਪਨਸ—ਪਨਸ—ਗੁਮੱਪਨS—ਸ—ਗੁਰੁਸ—ਨਧੁਪ, ਮੱਪਧੁਮੱਪ ਗੁS ਮੱਪ ਗੁS} \\ \text{ਮ} & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & \text{ਸ} \\ \text{ਗੁਰੁਸ—ਗੁਮੱਪSS ਨਸ, ਨਧੁਪ, ਗੁਪਮੱਧੁਪਸ—ਨਸ, ਨਸ ਗੁS ਰੁਸ ਨਸੰS ਰੁਸ, ਨਧੁਪ (ਪ)} \\ & & & \text{ਮ} \\ \text{ਮੰਗੁਪS ਗੁS ਰੁਸ।} \end{matrix}$
੫. $\begin{matrix} \text{ਮ} & & \text{ਸ} & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & & \text{ਨ} \\ \text{ਗੁਮੱਪਸ—ਨਸ, ਨਸ ਗੁS ਰੁਸ, ਨਸ ਗੁਮੱਪ ਗੁS ਰੁਸ—ਨਸੰSS ਨS ਧੁਪ, ਗੁਮੱਪਨSSਸ, ਸੰSS} \\ & \text{ਮ} & & & & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & & \text{ਮ} \\ \text{ਨਧੁਪ, ਗੁਮੱਪ, ਨSS ਸੰਗੁਰੁਸ, ਨਧੁਪ, ਪS ਗੁਮੱਪ ਗੁS ਰੁਸ—ਨੁਸ ਗੁS ਰੁਸ, ਨੁਸ ਗੁS ਮੰਗੁ} \\ \text{ਮ} & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & & \text{ਮ} & & \text{ਮ} \\ \text{ਗੁਰੁਸ, ਨੁਸ ਗੁਮੱਪਧੁਮੱਪ ਗੁਰੁਸ, ਨੁਸ ਗੁਮੱਪਨਧੁਮੱਪ ਗੁਰੁਸ, ਨੁਸ ਗੁਮੱਪਨਸ, ਨਧੁਪਮੱਪ ਗੁਰੁਸ,} \\ & \text{ਮ} & & & & \text{ਮ} \\ \text{ਨੁਸ ਗੁਮੱਪਨਸੰਗੁਰੁਸੰਨਧੁਪਮੰਗੁਮੱਪ, (ਪ) ਗੁS ਰੁਸ।} \end{matrix}$

ਕੁਝ ਤਾਨਾਂ

੧. ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਸਰੁੰ । ਸਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ ।
੨. ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਸਰੁੰ । ਰੁੰਸ, ਗੁਮ ਪਨ ਸਨ । ਧੁਪ, ਗੁਮ ਪਨ ਧੁਪ ।
ਗੁਮ ਪਮ ਗੁਰੁ ਸ—
੩. ਪਪ ਮੱਪ ਧੁਪ; ਮੱਪ । ਨਨ ਧੁਪ ਮੱਪ, ਨਸ । ਨਨ ਧੁਪ ਮੱਪ, ਨਸ ।
ਰੁੰਸ ਨਨ ਧੁਪ ਮੱਪ । ਨਸ ਗੁੰਗੁ ਰੁੰਸ ਨਨ । ਧੁਪ ਮੱਪ ਮੱਗੁ ਰੁਸ ।
੪. ਗੁਗੁ ਰੁਸ, ਪਪ ਮੱਗੁ । ਰੁਸ, ਨਨ ਧੁਪ ਮੰਗੁ । ਰੁਸ, ਗੁੰਗੁ ਰੁੰਸ ਨਧੁ ।
ਪਪ ਮੰਗੁ ਰੁਸ ਗੁਗੁ । ਰੁਪ ਪਮ, ਨਨ ਧੁਸ । ਸਨ, ਪਪ ਮੰਗੁ ਰੁੰਸ ।
ਨਧੁ ਪਮ ਗੁਰੁ ਸS ।
੫. ਗੁਮ ਪਨ ਪਨ ਧੁਪ । ਮੱਧੁ ਪਮ ਗੁਪ ਮੰਗੁ । ਸਗੁ ਰੁਸ, ਪਨ ਸਰੁੰ ।
ਸਰੁੰ ਰੁੰਸ, ਰੁੰਸ ਸਰੁੰ । ਸਨ ਪਨ ਧੁਪ ਗੁਪ । ਮੰਗੁ ਸਮ ਗੁਰੁ ਨਗੁ ।
ਰੁਸ, ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ । ਸਰੁੰ ਰੁੰਸ ਨਧੁ ਪਮ । ਪਧੁ ਮੱਪ ਮੰਗੁ ਰੁਸ ।
੬. ਪਮ ਗੁਮ ਪਮ ਗੁਰੁ । ਸS, ਨਸ ਗੁਮ ਪਮ । ਗੁਮ ਪਮ ਗੁਮ ਪਮ ।
ਗੁਰੁ ਸS, ਪਮ ਗੁਮ । ਪS, ਪਮ ਗੁਮ ਪਨ । ਧੁਪ ਪਧੁ ਪਮ ਗੁਮ ।
ਪS, ਪਮ ਗੁਮ ਪਨ । ਧੁਪ ਮੱਪ ਗੁਮ ਪS । ਪਮ ਗੁਮ ਪਨ ਧੁਪ ।
ਪਧੁ ਪਮ ਗੁਮ ਪਮ । ਪਨ ਸਨ ਪਨ ਸਰੁੰ । ਰੁੰਸ ਨਧੁ ਪਮ ਗੁਮ ।
ਪS, ਮੰਗੁ ਰੁਸ ਨਸ ।

੧. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਲੋਕਨੋ ਸ੍ਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥
ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥
ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥
ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹੇਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥
ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੫॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੬੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				ਪ	ਪ
																ਮੇ	ਰੀ
ਮੰ	ਗੁ	ਮੰ	ਪ	ਮੰ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮੰ	ਮੰ	ਗੁ	—	ਮੰ	ਗੁ	ਮੰ	
ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਸਿ	ਉ	ਜਿ	ਨ	ਘ	ਟੈ	ੜ	ੜ,	ਮੈ	ਤਉ		
ਪ	—	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਧੁ	ਮੰ	ਗੁ	ਮੰ	ਪ	ਪ	
ਮੋ	ੜ	ਲ	ਮਹ	ਗੀੜ	ੜ	ਲ	ਈ	ਜੀ	ਅ	ੜ	ਸ	ਟੈ	ੜ,	ਮੇ	ਰੀ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—		
ਚਿ	ਤ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰਉ	ਨੈ	ਨ	ਅ	ਵ	ਲੋ	ਕ	ਨੋ	ੜ		
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮੰ	—	ਮੰ	—		
ਸੁ	ਵ	ਨ	ਬਾ	ਨੀ	ਸੁ	ਜ	ਸ	ਪੂ	ੜ	ਰ	ਰਾ	ਖਉ	ੜ	ਮੇਰੀ...			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੂਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥
ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥
ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਢੈ ਗਹਣਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥
ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥
ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥
ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥
ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੬੬੦)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦					ਪ ਮ ਜੀ
ਪ	ਮੱ	—	ਰੁ	ਸ	—	—	ਸ	ਸ	ਮੱ	ਮੱ	ਪ	—	—	ਮੱ						
ਵ	ਗੁ	ਨਾ	ਬਿ	ਚਾ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਗੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਦੇ					
		ਸ			ਸ	ਸ		ਅੰ	ਸ	ਧੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ					
ਮੱ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਨ	ਪਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੱਗੁ	ਰੁਸ	—	—						
ਖ	ਕੇ	ਸ	ਤੇ	ਕੇ	ਸ	ਸ	ਦਿ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ					

ਅੰਤਰਾ

ਮੱ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਮੱ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	—						
ਹਮ	ਆ	ਸ	ਦ	ਮੀ	ਪ	ਗੁ	ਇ	ਕ	ਸ	ਦ	ਮੀ	ਸ	ਸ	ਸ						
	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	—						
—	ਸੁਹ	ਲ	ਤ	ਰੁੰ	ਸ	ਤ	ਜਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਣਾ	ਸ	ਸ	ਸ						
				ਮੁਹ																
—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	—						
ਸ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਬਿ	ਨ	ਵੈ	ਤਿ	ਸੈ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਵਹੁ	ਸ						
—	ਪ	—	ਪ	ਮੱ	ਗੁ	ਮੱ	ਨ	—	ਨ	ਧੁ	ਪਮੱ	ਗੁਰੁ	ਸ	ਪ						
ਸ	ਜਾ	ਸ	ਕੇ	ਜੀ	ਅ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਣਾ	ਸ	ਸ	ਜੀ						

ਪ ਵ ਮੱ ਗੁ ਨਾ ਸ ਰੁ ਬਿ... ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਉਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥
 ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੂੰਡਿ ਬਲਾਏ ॥੧॥
 ਹਮਰੋ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥
 ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥
 ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰ ਚਲੈ ਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਝਨ ਖਾਈ ॥੨॥
 ਸਰਬ ਸੁਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥
 ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੩॥
 ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਗਉਰੀ ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੨)

ਅਸਥਾਈ

੩	×							੨	੦						
	ਨ	ਮ		ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ
	ਸ	ਗ	ਮ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਸ	ਨੇ	ੜ	ਹੀ	ੜ
	ਹ	ਮ	ਰੋ												
—	ਗ	—	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ੜ	ਰੁ	ੜ	ਹੋ	ਨ	ੜ	ਨ	ਰ	ਗ	ਰ	ਬ	ਕ	ਰ	ਤ	ਹਹੁ	ੜ
	ਕਾ			ਰੋ											
ਸ		ਮ		ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	ਪਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗੁ
ਨ	ਸ	ਗ	ਮ	ਇ	ੜ	ਝ	ਠੀ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ
ਬਿ	ਨ	ਸ	ਜਾ												

ਚੁਸ
ੜੜ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	—
	ਗ	ਰ	ਰੀ	ਕ	ਰ	ਕੈ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ਵ	ਖ	ਦਾ	ੜ	ਈ	ੜ
—	ਨ	ਸ	ਸ	ਗ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	
ੜ	ਉ	ਪ	ਰ	ਰੁ	ੜ	ਡ	ਪ	ਛਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
				ਮ												

—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਧ	ਪ	—	ਮੱ	—	ਮੱ	ਪ	ਮੱ	—
ਫ	ਮਾ	ਰ	ਕੰ	ਭੇ	ਫ	ਤੇ	ਫ	ਗੁ	ਫ	ਅ	ਧਿ	ਗੁ	ਰੁ
								ਕੰ				ਕਾ	ਫ
												ਫ	ਈ
													ਫ
ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਮੱ	ਮੱ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	ਪਨ	ਸਨ
ਜਿਨ	ਤਿਠ	ਧ	ਰ	ਗੁ	ਫ	ਡ	ਬ	ਲਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਧੁਪ	ਮੱਗੁ
				ਮੁੰ								ਫ	ਫ
												ਫ	ਫ

ਰੁਸ

ਫਫ ਹਮਰੇ... ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਂਧਸੰਗਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤੁ ਓਢਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥

ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

×			੧		੨		×			੧		੨
ਮੱ	—	ਪ	ਮੱ	—	ਮੱ	ਪ	ਮੱ	—	ਰੁ	ਸ	—	—
ਪ	ਫ	ਵ	ਗੁ	ਫ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਫ	ਵ	ਨਾ	ਫ	ਫ
ਜੀ	ਫ		ਨਾ	ਫ			ਜੀ	ਫ			ਫ	ਫ
ਸ	ਸ	ਸ	ਮੱ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਪਨ	ਸਨ	ਧੁਪ
ਨ	ਵ	ਨ	ਗੁ	ਮੱ	ਜ	ਪ	ਸਾ	ਫ	ਧ	ਸੰਫ	ਫਫ	ਮੱਗੁ
ਜੀ			ਹ	ਰਿ						ਫ	ਫ	ਫ

ਅੰਤਰਾ

ਮੱ	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਪ	ਮੱ	ਮੱ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਤ੍ਰਿਪ	ਤਿ	ਭ	ਈ	ਫ	ਗੁ	ਚ	ਭੇ	ਜ	ਨ	ਖਾ	ਫ	ਇਆ	ਫ
ਨ	ਸੰ	ਗੁ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮੱਗੁ	ਰੁਸ
ਮਨ	ਤ	ਨ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ਫ	ਨਾ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ਫ	ਇਆ	ਫਫ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥੧॥

ਕਾਇ ਰੇ ਬਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ॥੨॥

(ਟੋਡੀ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੧੮)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਮੱ	ਮੱ	ਮੱ	ਮੱ	ਰੁ	ਸ
ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਦ	ਲਾ
ਕਾ	ਇ	ਬ	ਬਾ	ਦ	ਲਾ
ਸ	ਸ	ਮ	ਪ	ਸ	ਪਨ
ਨ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸਨ
ਜਿਨ	ਹ	ਰਿ	ਪਾ	ਤਿ	ਨਹ
				ਛ	ਪਾ
					ਧੁਪ
					ਇਓ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਮੱ	ਮੱ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਪ	ਨ
ਕੋ	ਈ	ਗੁ	ਲੈ	ਨਿ	ਰ	ਵਾ	ਵਾ	ਪ	ਨ
ਸ	ਸ	ਗੁ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਨ
ਨ	ਈ	ਗੁ	ਲੈ	ਦੂ	ਸ	ਰ	ਰ	ਪ	ਨ
ਪ	ਪ	ਮੱ	ਮੱ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਨ
ਜ	ਲ	ਕੀ	ਸ	ਮਾ	ਸ	ਛ	ਰੀ	ਪ	ਨ
ਮੱ	ਗੁ	ਮੱ	ਪ	ਨ	ਸ	ਪਨ	ਸਨ	ਧੁਪ	ਮੱਗੁ
ਚ	ਰੋ	ਸ	ਸ	ਖ	ਜੂ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰਸ
									ਨਸ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਕਹੂੰ ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਬਿਰਾਜਮਾਨ,
ਕਹੂੰ ਦਾਨਵਾਨ ਕੋ ਗੁਮਾਨ ਮਤ ਦੇਤ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਕੋ ਮਿਲਤ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ ਸੀ,
ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ ਛਿਪਾਇ ਛੀਨ ਲੇਤ ਹੋ ॥
ਕਤਹੂੰ ਬਿਚਾਰ ਅਬਿਚਾਰ ਕੋ ਬਿਚਾਰਤ ਹੋ,
ਕਹੂੰ ਨਿਜ ਨਾਰ ਪਰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ,
ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੩॥੧੩॥

(ਕਬਿੱਤ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

×		੦	੨	੦	੩	੪
ਪ	ਪ	—	ਮੱ	ਮ	ਰੁ	ਸ
ਕ	ਹੂੰ	ੜ	ਗੁ	ਵ	ਨ	ਦਿ
ਸ	—	ਸ	ਮੱ	ਪ	ਪ	ਪ
ਨ	ੜ	ਨ	ਗੁ	ਰਾ	ਜ	ਨ
ਵਾ	ੜ	ਮੱ	ਮੱ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ
ਮੱ	ਪ	—	ਗੁ	ਨ	ਨ	ਗੁ
ਕ	ਹੂੰ	ੜ	ਦਾ	ਵਾ	ਨ	ਕੋ
ਨ	—	ਧੁ	ਪ	ਮੱ	ਰੁ	ਸ
ਮਾ	ੜ	ਨ	ਮ	ਗੁ	ਤ	ਹੋ
				ਦੇ		

ਅੰਤਰਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੋਗੁਨ ਲਯ)

×		੦	੨	੩	੦
ਪ	ਪ	ਮੱ	ਪ	ਸੰ	—
ਕ	ਹੂੰ	ਗੁ	ਰਾ	ਕੋ	ੜ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਗੁ	ਸੰ	—
ਲ	ਤ	ਇੰ	ਦੁ	ਵੀ	ਸੀ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੁ	ਧੁ	ਪ
ਕ	ਹੂੰ	ਇੰ	ਦੁ	ਵੀ	ੜ

ਮੱ ਗੁ ਮੱ ਪ ਮੱ ਗੁ ਰੁ ਸ — — — ਅਸਥਾਈ ਚਾ:
ਪਾ ਇ ਛੀ ਨ ਲ ਤ ਹੋ ਟ ਟ ਟ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਜਾਂ ਤਿਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×	੧			੨			×	੧			੨		
ਨ	ਸ	—	ਮ'	ਗੁ	ਮ'	ਮ'	ਪ	—	ਮ'	ਧੁ	—	ਪ	ਪ
ਸ	ਤ	ੜ	ਹੁੰ	ੜ	ੜ	ਬਿ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ਅ	ਬਿ
ਕ													
ਮ'	ਮ'	—	ਪ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	—	—
ਗੁ	ਰ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ੜ	ਬਿ	ਚਾ	ਰ	ਤ	ਹੋ	ੜ	ੜ	ੜ
ਚਾ													
ਪ	ਪ	—	ਮ'	—	ਮ'	ਪ	ਮ'	—	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਕ	ਹੁੰ	ੜ	ਗੁ	ੜ	ੜ	ਜ	ਗੁ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ਪ	ਰ
			ਨਿ				ਨਾ						
ਸ	—	ਸ	ਮ'	ਗੁ	ਮ'	ਪੰ	ਮ'	—	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਨ	ੜ	ਰ	ਕੇ	ੜ	ੜ	ਨਿ	ਗੁ	ੜ	ਤ	ਹੋ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨਾ							ਕੇ						

ਇਕਤਾਲਾ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਨ	ਸੰ
ਕ	ਹੂੰ	ਗੁ	ਰੀ	ਤ	ਹੂੰ
		ਬ	ਦ		
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਗੁ	ਸੰ	ਸੰ
ਤਾ	ਸਿਉ	ਬਿ	ਪ	ਤ	ਹੂੰ
ਪ	ਨ	ਸੰ	ਰੁ	ਸੰ	ਪ
ਤਿ	ਗੁ	ਨ	ਅ	ਤ	ਹੂੰ
ਮੰ	ਗੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੁ	
ਸਰ	ਗੁ	ਨ	ਪ	ਤ	
			ਸ		

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਮੁਲਤਾਨੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ

ਵਾਦੀ—ਪ	ਠਾਟ—ਮਿਸ਼ਰਿਤ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (੪-੫ ਵਜੇ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਨਸ, ਗੁ ਮੱ ਪ, ਮ ਧ, ਨੁਪ, ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨੁ ਧ ਪ, ਧ ਮੱਪ, ਮਗੁ, ਰ ਸ ।

ਸ ਮ ਸ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਨ, ਸ, ਗੁ ਮੱਧ, ਮ ਧ, ਨੁਪ, ਧਮੱਧ, ਗੁ, ਰ ਸ।

ਤੁਖਾਰੀ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ, ਮੱਧ ਕਾਲੀਨ ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਰਚਿਤ ਬਾਣੀ ਹੀ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਉਪਲੱਬਧ ਹੈ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਤੁਖਾਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸਰੂਪ ਅਸੀਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਆਦਿ ਲਿਖਣੇ ਵੀ ਇਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇੰਜ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ-ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕੇਗੀ।

- (੧) ਜਾਤੀ : ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ । ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਹਨ । ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ ਰ, ਗ ਮ ਪ, ਧ ਨ ਸੰ । ਸੰ ਨ ਧ ਪ, ਮੱਧ ਧਪ, ਮਗੁ ਰ, ਸ ।
- (੨) ਜਾਤੀ : ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ । ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ, 'ਰੇ-ਧਾ' ਕੌਮਲ, ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਹਨ । ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ ਰੁ ਗ ਮ, ਧੁ ਨ ਸੰ । ਸੰ ਨ ਧੁ, ਮੱਗ ਰੁ ਸ । ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਅਸੁੱਧ ਹਨ ।
- (੩) ਜਾਤੀ : ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ । ਇਸ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਧਾ' ਕੌਮਲ, ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ, ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਸੁੱਧ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਭੈਰਉ, ਟੋਡੀ ਤੇ ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸਰੁ, ਸ ਗੁ ਮੱਧ, ਧੁ ਨ ਸੰ । ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਗਮ-ਰੁ, ਸ ।
- (੪) ਜਾਤੀ : ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ।

ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਧੈਵਤ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਹਨ।
ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ ਪ, ਨ ਸੰ। ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਪਧੁ ਨੁਧੁ ਪ, ਮਗੁ, ਰ ਸ।

(੫) ਜਾਤੀ : ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ, ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਧ ਨ ਸੰ। ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਮਗੁ ਰ ਸ।

(੬) ਜਾਤੀ : ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਖੜਜ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ ਪ, ਨੁ ਧ ਪ ਮੱ ਪ; ਨ ਸੰ। ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਮੱ ਪ-ਗੁ, ਰ ਸ।

(੭) ਜਾਤੀ : ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ :—ਨੁ ਸ, ਗੁ ਮੱ ਪ, ਨ ਸੰ। ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਮੱ ਗੁ ਰ ਸ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਧੁਵੰਤੀ ਰਾਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ।

(੮) ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ—ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ :—ਸ, ਨੁ ਸ ਗੁ ਮੱ ਪ, ਮਧ, ਨੁਪ, ਪਨ, ਸੰ। ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਧਮੱਪ, ਗੁਮ, ਗੁ ਰ ਸ।

ਉਂ-ਤੇ ਲਿਖੇ ਤੁਖਾਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਅੱਠ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਸੰਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਗ ਦਾ ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ, ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਭੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਆਏ? ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਹੀ ਕਾਰਣ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ—ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਆਦਿ ਸੁਰਾਂ (ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-ਨਿਯਮ) ਵਲ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੰਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਗਾਇਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਰਸ ਮਾਣਦੇ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਰਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੀ ਹਨ, ਕਿਹੜੀ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਕਿਹੜੀ ਨਹੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਝਮੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੈਂਦੇ। ਐਸਾ ਮੈਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਤੋਂ ਗਲ-ਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ—ਪੁਰਾਣੇ ਉਸਤਾਦ (ਵਿਦਿਆ ਗੁਰੂ) ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਤਰਲੇ-ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਸਹੀ ਨਾ ਦੱਸਣੀ, ਕਈ ਵੇਰ ਇਕੋ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਨੂੰ ਥੋੜੇ ਥੋੜੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਸਿਖਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਆਪ ਗਾਉਣਾ ਤਾਂ ਉਸੇ ਰੀਤ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਰ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੈਦ-ਭਾਵ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਗਿਰਦਾਂ ਨਾਲ ਭੀ ਅਕਸਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਾਂ ਇਉਂ ਕਹਿ ਲਵੋ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਆਦਤ ਬਣ ਚੁਕੀ ਸੀ। ਬਤੌਰੇ ਉਦਾਹਰਣ :—

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਬਾਬੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾਜੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸੰਨ ੧੯੫੬ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਆ ਕੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਐਬਟਾਬਾਦ) ਨੂੰ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਈਆਂ ਤਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਪੂਜ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾਜੀ ਤੋਂ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਕੁਝ

ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ "ਘੋਲ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ" ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਤਾਲ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੇ ਨੁਟੋਸ਼ਨ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਸੁੱਧ, ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਧੋਵਤ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹੋ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਨੁਟੋਸ਼ਨ ਕਰਾਈ (ਦਾਸ ਨੇ ਕੀਤੀ) ਸੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਥੋੜੇ ਥੋੜੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਲਿਖਾਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਇਥੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸੱਠ-ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਂ ਸੰਗੀਤ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਧਿਕਤਰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਇਕੱਤੀ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਹੀ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਤੁਖਾਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਸੱਤ ਤੇ ਅੱਠ ਨੰਬਰ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਸੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ :—

ਨੰ: ੭—ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਹਨ।

ਤੁਖਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਰਭਾਈ ਪ੍ਰੋ: ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਲਖਨਊ) ਨੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ (ਸੁਰਗਵਾਸੀ) ਸ੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਚੰਦ ਬੇਦੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਝਪਤਾਲ ਵਿਚ "ਘੋਲ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ (ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਈ, ਰਿਹਾਸੰਨ ੫੭-੫੮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਗਿਰਦ ਪ੍ਰੋ: ਭਾਈ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰਭਾਈ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਾਂ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਮੱਧ ਖੜਗ ਤੋਂ ਪੰਚਮ ਤਕ, ਮਧੁਵੰਤੀ ਰਾਗ ਹੀ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਖਾਰੀ ਦਾ

ਰੂਪ ਕੇਵਲ ਉਤ੍ਰਾਗ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—^ਮ"ਸ, ਨਸ ਗੁਮੱਪ, ਮੱਪ, ਗੁਮੱਪ

^ਮਧਪ ਗੁ, ਰਸ" ਇਹ ਮਧੁਵੰਤੀ ਅਤੇ "ਮੱਪ, ਨੁਧਪ, ਮੱਪਨ, ਸ—ਸਨੁਧਪ" ਇਹ ਤੁਖਾਰੀ ਦਾ ਅੰਗ ਰਹੇਗਾ।

ਨੰ: ੮—ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ "ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ" (ਸ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ) "ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਰਤਨਾਵਲੀ" (ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ), "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ" (ਪ੍ਰੋ: ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ) ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰ ਲਿਪੀ ਬੱਧ ਹਨ। ਦਾਸ ਨੇ ਭੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਵੇਕਲਾ ਸੰਗੀਤ ਆਧਾਰਤ ਅਤੇ

^ਮਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਜਾਣ ਕੇ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਨਸ ਗੁਸ ਮੱਪ, ਮਧ, ਨੁਪ,

ਧਮੱਪ ਗੁਮ, ਨੁਧਪ—ਗੁ, ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੁਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੀਰਤਨੀਏਂ ਭੀ ਅੱਜ-ਕਲ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਨਸ ਗੁਮੱਪ, ਗੁਮ, ਗੁ ਰਸ—ਰਨਸ, ਨੁਧਪ, ਮੱਪਨ, ਸ—ਗੁਮੱਪ—ਗੁ, ਰਸ।
੨. ਨਸ ਗੁਮੱਪ, ਮਧ, ਨੁਪ, ਗੁਮ, ਨੁਧਪ, ਧਮੱਪ—ਗੁ, ਰਸ, ਸਮ—ਪ, ਮੱਪ ਗੁਮੱਪ, ਧਨੁਧਪ, ਮਧ, ਨੁਪ, ਪ—ਗੁਮ, ਗੁ, ਰਸ।
੩. ਨਸ ਗੁਮੱਪ—ਪਸ—ਨੁਧਪ, ਮੱਪ ਗੁਮ—ਨੁਧਪ, ਮੱਪਨ, ਸ—ਨੁਧਪ, ਧਮੱਪ, ਗੁਮੱਪ, ਮਧ, ਨੁਧਪ ਮੱਪ, ਗੁਮਪ—ਪਨ, ਸ—ਸਰੰ ਨ, ਸ—ਨੁਧਪ, ਮਧ, ਨੁਪ ਪ ਗੁ, ਰਸ।
੪. ਸ—ਗੁਮੱਪ, ਧਪ, ਨੁਧਪ, ਗੁਮਪ ਮੱਪ, ਧਮੱਪ, ਮਧ, ਨੁਪ, ਮੱਪਨ, ਸ—ਗੁ—ਰੰਸ—ਨ, ਸ—ਪਸ ਪਨਸ, ਮੱਪ, ਗੁਮਪਨ, ਸ—ਨਸ ਗੁ—ਰੰਸ, ਸਨੁਧਪ, ਪਮੱਪ, ਗੁਮਪਨ, ਨਸ—ਸਰੰ ਨ, ਸ—(ਸ) ਨੁਧਪ, ਮੱਪ, ਗੁਮ, ਨੁਧਪ—ਗੁ ਰ, ਨ, ਸ—।
੫. ਪ—ਮੱਪ, ਧਮੱਪ ਨੁਧਪ, ਮਧ, ਨੁਧਪ, ਪ, ਗੁਮਪਨ, ਸ—ਨਸ ਗੁ—ਰੰ ਨਸ—ਪਨ, ਸ—ਮੱਪਨ, ਸ—ਗੁਮਪਨ, ਸ—ਸ, ਨਸ ਗੁਮੱਪ—ਪਸ—ਨਸ, ਰੰਨਸ, ਨੁਧਪ, ਮਧ, ਨੁਪ, ਧਮੱਪ—ਗੁ, ਰਸ। ਨਸ ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੱਪ ਗੁਰਸ, ਨਸ, ਗੁਮਪ, ਮੱਪ ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੱਪਨੁਧਪ, ਧਮੱਪ ਗੁਮਧ, ਨੁਪ, ਪਸ—ਨੁਧਪ, (ਪ) ਗੁ—ਰਸ। ਨਸ ਗੁਮੱਪ, ਮਧ, ਨੁਪ ਪ ਗੁ—ਰਨ, ਸ—।

੧. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥

ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥

ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

ਪ੍ਰਵਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੧੨)

ਅਸਥਾਈ

੩	×				੨				੦				ਪ ਮੇ		
—	ਮ'	—	ਮ'	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ'	ਪ	—
ੜ	ਗੁ	ੜ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਲ	ਰੇ	ਗੀ	ੜ	ਲੇ	ਰੇ	ਗੀ	ੜ	ਲੇ,	ੜ
ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ
ਹ	ਮ	ਲਾ	ੜ	ਲ	ਨ	ਕੇ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਲੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮੇ
—	ਮ'	—	ਮ'	ਪ	—	—	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਮ
ੜ	ਗੁ	ੜ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਅ	ਲ	ਖ
ਪ	—	ਪ	—	ਮ'	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ
ਖਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਅ	ਵ	ਰ	ਨ	ਦੂ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ਲੇ	ਮੇਰੇ...

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ'	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਗੁਰ	ਅਲ	ਖ	ਲ	ਖਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਰਿ	ਸ	ਭਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ
—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—
ੜ	ਜਾ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ
ਜਗ	ਜੀ	ਵ	ਨ	ਦਾ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਰ	ਖ	ਬਿ	ਧਾ	ੜ	ਤਾ	ੜ

ਨ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਪ
ਸ	ਹ	ਜ	ਮਿ		ਲੇ	ਫ	ਬ	ਨ	ਵਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰੀ	ਯ	ਫ	ਮੇ

ਫ ਰੇ ..ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥

ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੧੭)

ਅਸਥਾਈ

x	੨				੦				੩			
	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	—	—	ਮ	—	ਮ
	ਘੋ	ਫ	ਲ	ਘੁ	ਮਾ	ਫ	ਈ	ਫ	ਫ	ਲਾ	ਫ	ਲ
ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਦੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਦੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਦੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਰਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ

ਪ	—	—	—	—	ਪ	—	—	—	—	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	—	ਸ
ਮ	—	—	—	—	ਨਾ	—	—	—	—	ਮ	ਗੁ	ਰਾ	ਮ	—	ਨ
ਭੀ	—	—	—	—	ਨਾ	—	—	—	—	ਮ	ਗੁ	ਰਾ	ਮ	—	ਨ
ਰ	—	—	—	ਸ	ਨ	—	ਸ	—	—	ਮ	ਗੁ	ਰਾ	ਮ	—	ਸ
ਭੀ	—	—	—	ਨ	ਨ	—	ਨਾ	—	—	ਮ	ਗੁ	ਰਾ	ਮ	—	ਨ
ਰ	—	ਸ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ								
ਭੀ	—	ਨਾ	—	ਘ	ਨ	ਲ	ਘ								

ਅੰਤਰਾ-ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਨ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—
ਸ	ਸ	ਨ	ਭੀ	ਨਾ	—
ਇ	ਹੁ	ਨ	ਭੀ	ਨਾ	—
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਗੁ	ਉ	ਲ	ਮੀ	ਨਾ	—
ਜਿ	ਉ	ਲ	ਮੀ	ਨਾ	—
ਸ	ਨ	—	ਧ	ਪ	—
ਨ	ਨ	—	ਰੰ	ਗ	—
ਲਾ	ਗਾ	—	ਰੰ	ਗ	—
ਪ	ਪ	—	—	—	—
ਮ	ਪ	—	—	—	—
ਰਾ	ਰਾ	—	—	—	—

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ ਵਿਚ)

×	੨	੦	੩
ਪ	ਪ	ਸ	ਸ
ਕੀ	ਹੀ	ਜਾ	ਨਾ
ਮ	ਰੰ	ਸ	ਨ
ਗੁ	ਰੰ	ਨ	ਪਾ
ਤੇ	ਹ	ਪਾ	ਰਾ
ਨ	ਧ	ਮ	ਪ
ਤੇ	ਮ	ਪਾ	ਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਮੱ	ਗੁ	—	ਮੱ
*	*	*	*	*	ਘੋ	ਫ	ਲ	ਘੁ	ਮਾ	ਫ	ਈ	ਫ	ਫ	ਲਾ	ਫ	ਲ

ਨਾ... ਅਗੋਂ ਅਸਥਾਈ ਨਾਅ ਵਿਚ ਗਾਓ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਇਹ ਭੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ।

੩. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਭੋਲਾਵਤੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥
 ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
 ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ ॥
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥
 ਉਡਰਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਫਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੧੧)

ਅਸਥਾਈ

⊕	ਸ	ਨ	ਭੋ	ਸ	—	੧	ਮੱ	ਗੁ	ਵ	—	੨	ਮੱ	ਭੋ	—	⊕	ਪ	ਪ	—	੧	—	—	—	੨	—	—	—
					ਫ					ਫ				ਫ		ਭੁ	ਲੀ	ਫ		ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ		
					ਫ					ਫ				ਫ		ਪ		ਫ		ਮ						
	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ		ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਧ		ਪ	ਧ	ਧ		ਮੱ	ਪ	ਫ		ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਫ		
	ਭੁਲ	ਭੁ	ਲ	ਫ	ਫ		ਪ	ਫ	ਫ	ਫ		ਫ	ਫ	ਫ		ਤਾ	ਣੀ	ਫ		ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ		

ਅੰਤਰਾ

ਮੱ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ
ਪਿ	ਰ	ਫ	ਫ	ਫੋ	ਡਿ	ਤੀ	ਫ	ਸੁ	ਤੀ	ਫ	ਅ	ਵ	ਗ	ਣ
ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	ਧ
ਨੁ	ਤੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਪਿ	ਰ	ਕੀ	ਸਾ	ਫ	ਰ	ਨ
ਪ	ਮੱ	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਥ	ਫ							
ਜਾ	ਣੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ							

ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੨-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×					੨					੦					੩				
ਪ	ਮੰ	—	ਮ	ਪ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—				
ਪਿਰ	ਗੁ ਛੋਂ	ਫ	ਡੀ	ਸੁ	ਫ	ਤੀ	ਫ	ਅ	ਵ	ਗ	ਣ	ਮੁ	ਫ	ਤੀ	ਫ				
—	ਮੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—				
ਫ	ਤਿਸ	ਧ	ਨ	ਵਿ	ਫ	ਧ	ਣ	ਨ	ਫ	ਤੇ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ				
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—				
ਕਾ	ਫ	ਮ	ਕੋ	ਫ	ਧ	ਅ	ਹੰ	ਕਾ	ਫ	ਰ	ਵਿ	ਗੁ	ਫ	ਤੀ	ਫ				
—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	ਧ	ਪ	—	ਪ	—	—	—	—	—				
*	ਹਉ	ਫ	ਮੋ	ਲ	ਫ	ਗੀ	ਫ	ਤਾ	ਫ	ਤੇ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ				
—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	ਧ	ਪ	—	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ				
*	ਹਉ	ਫ	ਮੋ	ਲ	ਫ	ਗੀ	ਫ	ਤਾ	ਫ	ਤੇ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ				

ਭੋਲਾ...ਅਸਥਾਈ । ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੨ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥
ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਾਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੧੭)

ਅਸਥਾਈ

×	੨			੦			੩		
ਸ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰਸ	ਰ	ਸ	—	
ਨ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਖਲੀ	ਆ	ਫ	ਫ	
ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਫ	ਰਾ					

ਮ	—	ਪਧ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਧਪ	ਧ	ਪ	
ਸੰ	ੜ	ਤੜ	ਨ	ਕਾ	ਸ	ਦੜ	ਕਾ	ੜ	ੜ,
ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	—
ਸ	ਤ	ਗੁ	ੜ	ਰ	ਦ	ਕਲੀ	ਆ	ੜ	ੜ
ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮ		
ਮੋ	ਹਿ	ਪਾ	ਪੀ	ੜ	ਪੜ	ੜੜ	ਗੁਰ	ਸਨ	ਸ
							ਦਾੜ	ੜੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪਪ	ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਪ	ਨਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਦਾ	ਕਨ	ਪ	ਗੁ	ਰੰ	ਪ੍ਰ	ਭੂਹ	ਮਾ	ੜ	ਰੇ
ਮੰ									
ਗੁ	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰਰੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	—
ਜੀ	ਅ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਸੁਖ	ਦਾ	ੜ	ਤੇ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨਨ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਅ	ਬਿ	ਨਾ	ਸੀ	ਅਬਿ	ਗ	ਤਸੁ	ਆ	ੜ	ਮੀ
ਸੰ									
ਨੁ	ਨੁਨੁ	ਧ	ਪ	-ਧ	ਪ	ਪ	ਮ		
ਪ੍ਰ	ਰਨ	ਪੁਰ	ਖ	ੜਬਿ	ਧਾ	ਤੇ	ਗੁਰ	ਸਨ	ਸ
							ੜੜ	ੜੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੫. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ ॥
ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥
ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥
ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥
ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥
(ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੧੧)

ਅਸਥਾਈ

×		੨			੦		੩		
ਪ	ਸੰਸ	ਨ	ਸ	-ਸ	ਪਨੁ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰਸ	ਨਸ
ਸਾ	ਜਨ	ਦੇ	ਸ	ੜਵਿ	ਦੇ	ਸੀਅ	ੜੇ	ੜੜ	ੜੜ
		ਮ							
ਨ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਪਨ	ਸਰੰ	ਸੰ
ਸਾ	ੜ	ਨੇ	ਹ	ੜੇ	ਦੇ	ੜ	ਦੀ	ੜੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	—	—
ਸਾ	ਰਸ	ਮਾ	ਗੁ	ਤਿਨ	ਸ	ਜ	ਣਾ	ੜ	ੜ
	ਮ								
ਸੰ	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	-ਰੰ	ਨ	ਸੰ	ਪਨ	ਸਰੰ	ਸੰ
ਮੁੰ	ਧ	ਨੇ	ਣਾ	ੜਭ	ਰੇ	ਦੀ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਨੋਟ :—ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ 'ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ' ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਹਨ, ਇਕ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਧੇਂ ਧੈਵਤ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ, ਰਿਖਭ ਤੀਵਰ ਤੇ ਮੱਧਮ ਸੁੱਧ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਬਾਕੀ ਰਿਖਭ-ਧੈਵਤ ਤੀਵਰ ਤੇ ਮੱਧਮ ਸੁੱਧ ਹੈ। ਤੁਖਾਰੀ ਦੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ।

੬. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਘੋਲ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ॥ (ਇਸ ਦਾ ਪਾਠ ਨੰ: ੨ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦				੩			
				ਪ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	—	ਮ	—	ਮ
				ਘੋ	ੜ	ਲ	ਘੁ	ਮਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ਲਾ	ਲ
ਪ	—	—	—	—	—	ਪ	—	—	—	—	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	ਪ
ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ,	ੜ	ੜ	ਹਾਂ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ੜ	ਨ
ਮ															
ਗ	—	ਮ	—	—	—	ਮ	—	ਪਧ	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	—
ਦੀ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹਾਂ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ੜ	ਨ

ਰ	—	—	—	ਨ	—	ਸ	—	—	—	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਪ
ਦੀ	₪	₪	₪	₪	₪	ਨਾ	₪	₪	₪	ਗੁ	ਰ	ਮ	₪	ਨ
ਸ	—	—	—	—	—	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	—	ਮ	—	ਰ	—
ਦੀ	₪	₪	₪	₪	₪	₪	₪	₪	₪	₪	ਦੀ	₪	₪	₪
ਸ	—	—	—	—	—	ਗੁ	—	—	—	ਰ	ਮ	—	ਰ	—
ਨਾ	₪	₪	₪	₪	₪	ਹਾ	₪	₪	₪	₪	ਰ	ਮ	₪	ਨ
ਨ	—	—	—	—	—	ਗ	ਮ	ਪਧ	ਪ	—	ਮ	—	ਰ	—
ਦੀ	₪	₪	₪	₪	₪	ਹਾ	₪	₪₪	₪	₪	ਗੁ	ਰ	₪	ਨ
ਰ	—	—	—	—	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਗੁ
ਦੀ	₪	₪	₪	₪	₪	ਸੁ	ਣ	ਸ	ਬ	ਦ	ਤੁ	ਮਾ	₪₪	ਰਾ

ਪ —
ਰਾ... ਇਸ ਤੁਕ ਨੂੰ ਭੀ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗਾਓ ।

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਠਾਅ)

×	੧	੨	×	੧	੨
ਨ	ਗੁ	ਗੁ	ਪ	ਗੁ	ਰ
ਸ	ਮ	ਨ	ਧੁਨੁ	ਮੀ	ਨਾ
ਇਹੁ	ਭੀ	₪	ਜਿਉ	₪₪	₪
ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ
ਧੁ	ਵਾ	ਗੁ	ਧੁ	ਗੁ	ਗ
ਲਾ	₪	ਵਾ	ਲਾ	ਰੇ	ਮੁ
ਗ	ਮ	—	—	—	—
ਰਾ	₪	₪	₪	₪	₪

ਬਾਕੀ ਤਿੰਨੇ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਗੋਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਗਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

੭. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥
 ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥
 ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥
 ਲੇਖਾ ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਿਰਖੈ ॥
 ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥੧॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੭੮)

ਅਸਥਾਈ

×	੧	੨	×	੧	੨
ਨੁ ਸ ਮੁੰ	ਮ ਗਮ ਧ ੜਇ	ਪ — ਆ ੜ	ਧਮ ਣੀੜ	ਪਧ ੜੈੜੜੜੜ	ਨੁ ਧਪ ਪਿਆਰੇ
ਧ ਪੇ	ਮ ਪਧੁਪ ੜਈੜਅ,	ਗੁ — ੜੈ ੜ	ਰਗੁ ਹੋੜ ਪਿਆਰੇ	ਪ -ਮ ਗੁਰ ੜੈ ੜੜਈਅ	ਗੁ ਸ — ੜ ੜ ਕਿਉ
ਗੁ ਕ	ਰ ਰ ਹਰਿ	ਰ ਦ ਨੁ ਰ	ਸ ਰ ਸ ਨ	ਗ ਮ ਪਿ ਖੈ ੜ	ਪ ਮ ੜ ੜ
ਪ ਹਾ	ਮ ਗੁ ੜ ੜ	ਗੁ ਸ ੜ ੜ	ਸਰ ਰਾੜ	ਗ ਮ ੜ ੜ	ਪ ਮ ਗੁ ਰ ੜ ੜ
ਗੁ ੜ	ਸ ਸਸ ਹੋਮੈ	ਮਗ ਵਾੜ ਰੀ	ਪ ਪਧ ਜੀ ਕਿਉ	ਨੁ ਧਮ ਪਧੁਪ ਰੜਹੜਰਿ	ਗੁ ਗੁ ਰ ਸ ਨ ਮੁੰਧ...

ਅੰਤਰਾ

ਧ ਨੁ ਹਰਿ	ਨੁ ਹ	ਨੁ ਰਿ	ਧ ਅ	ਪ ਪ	ਧ ਨੀ	ਮ ੜ	ਪ ਕਿ	ਪ ਪਾ	ਪਧ ੜਕ	ਪਧਨਸ ਰੋੜੜੜੜ	ਨੁ ਧਪ ਪਿਆਰੇ
----------------	---------	----------	--------	--------	---------	--------	---------	---------	----------	----------------	-------------------

ਪ	ਮ	ਪਧ,ਪ	ਮ	—	ਰਗੁ	ਸਰ	ਪ	ਪਮ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸ	ਸਸ	ਰਰ
ਕਿਰ	ਪਾ	<u>ਪ,ਕ,</u>	ਰੇ	ਫ	ਫਫ	ਪਿਆਰੇ	ਕਿਰ	ਪਾਫ	ਫਕ	ਰੇ	ਫ	ਗੁਰ	ਮੁਖ
ਗੁ	ਗੁ	ਰਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	—	—	—	ਗੁਰ	ਸਨ
ਸਾ	ਹੁ	ਫਰ	ਫੈ	ਫ	ਕੰ	ਮ	ਸਿ	ਖੈ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫਫ	ਫਫ

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਤੁਖਾਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਨਟ ਤੇ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਧਾ-ਗਾ' ਸੁਰ ਵੱਕ੍ਰ ਰਹਿਣਗੇ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਗ ਮ, ਪ, ਧ ਨ ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨ ਧ ਨ ਪ, ਮ, ਗ ਮ ਰ ਸ ।

ਗ
 ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਗ ਮ, ਪ ਗ ਮ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਮ—ਰਸ ।

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਸ, ਗ ਮ, ਪ, ਮੱਪ, ਧ ਨ ਸ ।

ਮ
 ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨ ਧ ਨ ਪ (ਜਾਂ ਨੁ ਪ), ਮੱਪ ਗ ਮ, ਰ ਸ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ ਰ ਸ, ਗ ਮ, ਪ, ਮੱਪ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਸ ਰ ਸ ।

ਨਟ-ਨਾਰਾਇਨ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਰੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਮਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਿਵ ਮਤ, ਕਾਲੀਨਾਥ ਮਤ ਅਤੇ ਰਾਗਾਰਵਣ ਮਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਣ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ—ਮਾਲ ਕੋਸ਼ਕ, ਮੇਘ, ਦੀਪਕ, ਹਿੰਡੋਲ ਆਦਿ ਪੁਰਾਤਨ ਛੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਗ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਏ ਤਿਵੇਂ—ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਰਾਗ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਕੇਵਲ ਨਟ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਗਾਂਗ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਨਟ ਦੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਛਾਇਆ ਨਟ, ਨਟ ਬਿਲਾਵਲ, ਨਟ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਨਟ ਹਮੀਰ, ਨਟ ਕੇਦਾਰ, ਆਦਿ। ਤਿਵੇਂ—ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਰਾਗ ਭੀ ਨਟ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਗ ਨਟ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ :—

ਨਟ ਜਾਂ ਨਾਟ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਧਾ-ਗਾ' ਵੱਕ੍ਰ ਕਰਕੇ ਲਾਈਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਮੱਧਮ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੱਧਮ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿਚ ਇਕ

ਗ

ਨਿਖਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਗਮ, ਮਪ ਮ, ਪ, ਧਨਸ, ਨਧ ਨਪ, ਗਮ, ਰਗ ਮਪ,

ਸ ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਸਗੋਂ "ਸ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਗਮ" ਪੂਰਵਾਂਗ ਦਾ ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਜਿਸ ਰਾਗ ਨਾਲ ਲਾਉਗੇ, ਉਸੇ ਵਿਚ ਨਟ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਨਟ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਕਰਕੇ ਕਈ ਮਿਸ਼ਰ ਰਾਗ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ—ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ। ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ, ਪੰਚਮ-ਰਿਖਭ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ 'ਪਾ-ਰੇ' ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਛਾਇਆ ਨਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਕਠਿਨ ਹੈ, ਨਾਲੇ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ ਵੀ ਐਸੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮ (ਗੁਰ) ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਸੋ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇਵਲ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਭੀ ਗਾਇਕ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਰਸ,

ਗਮ, ਗਮਪ, ਮੱਪ, ਧਪ, ਪ ਸ, ਧਨਸਰੰਸ, ਨਸ ਨਧਨਪ, ਜਾਂ ਸ-ਧ, ਨਪ, ਮੱਪ, ਰਗ ਮਪ, ਗਮ, ਰਸ" ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ। ਨਟ ਅਤੇ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਦੋਵੇਂ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਨਟ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸੁਹ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਤੇ ਧੀਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਦਾ ਭੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਟ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਗਮ, ਮਪਮ, ਗਮ ਰ, ਸ—ਸਰਸ, ਨਧਨਪ, ਪਸ—ਸਗ, ਗਮ, ਰਗਮਪਮ, ਗਮਰਸ।
੨. ਸ, ਨਧਨਪ, ਗਮ, ਪ, ਧਪ ਸ—ਸਗਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪਮ, ਪਧਪ, ਗਮ, ਰਗਮ, ਪ, ਨਧਨਪ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਸਰਸ।
੩. ਸਗ, ਗਮ, ਮਪ ਧਪ, ਧਨਸ, ਸਰੰਸ, ਨਧਨਪ, ਪਸ—ਸਨ, ਨਪ, ਮਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪਮ, ਗਮਰਸ। ਸਰਗਮ, ਪਗਮ, ਰਗਮ, ਗਰਗਮ, ਪ, ਧਪਸ—ਨਧਨਪ, ਮਪਮ, ਗਮਰ, ਸ।
੪. ਸਗ, ਰਗਮ, ਗਰਗਪਮ, ਗਮਪ, ਨਧਨਪ, ਧਨਸਰੰਸ, ਨਸ, ਨਧਨਪ, ਧਪ, ਰਗਮਪ, ਗਮ ਰ-ਸ, ਪ—ਧਪਸ—ਸਰੰਸ, ਸਗ, ਗਮਰੰ, ਸ—ਸਨਸ, ਨਧਨਪ, ਮਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਸਰਸ।
੫. ਪ—ਪਸ—ਸਰੰਸ, ਗਮਰੰਸ—ਧਨਸਰੰਸ—ਨਸਨਧਨਪ, ਗਮ, ਮਪ, ਪਸ—ਸਗ, ਰਗਮ, ਗਮਰੰ—ਸਰੰਨਸ, ਨਧਨਪ, ਧਪ, ਮਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਸਰਸ—ਪਸ, ਸਰੰਸ, ਗਮਰੰਸ—ਨਸ, ਨਧਨਪ—ਪਧਪ, ਮਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪ ਗਮ ਰ-ਸ।

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸਰਸ, ਨਸਰਸ—ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਮੱਪ, ਮਗਮ, ਗਰਗਮ, ਪ—ਮੱਪ, ਮਪਮ, ਗਮਰ-ਸ ।
੨. ਗਗ
ਸ, ਗਮ, ਮਰ-ਸ—ਨਧਨਪ, ਮੱਪਸ—ਰਗਮਪਮ, ਪ—ਨਧਨਪ, ਮੱਪ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਸਰਸ—
ਨਸ, ਨਧਨਪ—ਮੱਪਧਪਸ—ਨਪ—ਮੱਪ ਮਗਮ ਪਧਪ ਮੱਪਸ—ਸਰਸ ।
੩. ਸਗ
ਸਗ, ਗਮ, ਰਗਮ, ਪਮੱਪ, ਧਪ, ਧਨਸ—ਧ, ਨੁਪ—ਮੱਪ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਮਪਗਮ, ਮਰ—ਸ—
ਸਗ, ਰਗਮ, ਪਧਪ, ਮੱਪਸ—ਸਰਸ ਨਸ, ਧਨਸਰਸ—ਨਧਨਪ, ਮੱਪਧਪ, ਗਮ—ਰਗਮਪਮ,
ਗ
ਮਰ, ਸ— ।
੪. ਪ
ਪ—ਧਪ ਮੱਪ—ਧਸ—ਨਧਨਪ, ਪਸ—ਸਗ, ਗਮਰ, ਰਸ—ਨਸਧ, ਨੁਪ, ਮੱਪ, ਮਗਮ, ਰਗ
ਮਪਮ, ਪਮੱਪ, ਧਪਸ—ਸਰਸ, ਗਮਰ—ਸ, ਨਸਰਸ, ਨਸਨਪ—ਮੱਪ, ਰਗਮਪ, ਸਰਸ ।
੫. ਸ
ਪਧਪ—ਮੱਪਸ—ਰਸ, ਧਨਸਰਸ—ਪ, ਧਨਸ—ਪਧਪਸ—ਗਮ, ਰਗਮਪ—ਸਰਸ, ਨਸ ਧ,
ਨੁਪ—ਮੱਪ, ਗਮ, ਰਗਮ, ਪਮੱਪ—ਧਪ, ਰਗਮਪ—ਸਰਸ, ਗਮ, ਪ—ਧਪ ਸ—ਸਰਸ, ਨਧ
ਨਪ—ਮੱਪਸ—ਰਸ, ਗਨ
ਗਮ—ਮਰ—ਸ, ਸਧ, ਨੁਪ—ਮੱਪ—ਧਪ—ਮਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪਮ,
ਗਮਰ, ਸ— ।

੧. ਰਾਗ ਨਟ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥
ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥
ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥

(ਨਟ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੮੦)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
																			ਨ
																			ਸ —
																			ਹਉ S
ਗਮ	ਪਧ	ਪ	ਪ		ਰ	ਗ	ਮ	ਪ		ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ		ਸ —	
ਵਾS	SS	ਰ	ਵਾ		S	ਰ	ਜਾ	ਉ		ਗੁ	ਰ	ਗੋ	ਪਾ	S	S	ਲ,	ਹਉ	S	
ਨ																			
ਸ	—	ਪ	ਪ		ਸ	ਸ	ਸ	ਸ		ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ			
ਵਾ	S	ਰ	ਵਾ		S	ਰ	ਜਾ	ਉ		ਗੁ	ਰ	ਗੋ	ਪਾ	S	S	ਲ			

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨਧ	ਨ	ਪ
ਮੋ	ਹਿ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ਤੁ	ਮ	ਪੂ	S	ਰ	ਨ	ਦਾ	SS	ਤੇ	S
ਗ															
ਮ	—	ਮ	—	ਰ	ਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	—	—	ਗ	ਮ	ਰ		
ਦੀ	S	ਨਾ	S	ਨਾ	S	ਬS	ਦS	ਇਆ	S	S	S	S	ਲ		

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਨਟ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥

ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਉ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥੧॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥

(ਨਟ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੭੯)

ਅਸਥਾਈ

×					੨					੦					੩				
ਨ																			
ਸ	—	ਨ	—		ਪ	—	ਮ	—		—	—	ਪ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ		
ਚ	S	ਰ	S		S	S	ਨ	S		S	S	ਕ	ਮ	ਲ	ਸ	S	ਗS		

ਮ	—	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ
ਲਾ	₪	₪	₪	₪	₪	ਗੀ	₪	₪	₪	₪	ਡ	₪	ਰੀ	₪
ਸੰ	—	ਨ	—	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ
*	*	*	*	*	*	ਸੁ	ਖ	ਸਾ	₪	₪	ਗ	ਰ	ਕ	₪
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰ	—	ਸੰ	—	ਪ
₪	₪	₪	₪	₪	₪	ਪਰ	ਮ	ਗ	ਤ	₪	ਮੰ	₪	ਰੀ	₪

ਚਰਨ ..

ਅੰਤਰਾ

						ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ
						ਅੰ	ਚ	ਲਾ	ਗਾ	₪	ਹਾ	₪	ਇਓ	₪	₪
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧ
₪	₪	₪	₪	₪	₪	ਜ	ਨ	ਅ	ਪ	₪	ਨੇ	₪	ਕਉ	₪	₪
ਨ	ਪ	—	—	—	—	ਪ	—	ਧ	ਨ	—	ਪ	—	ਮ	—	ਗ
₪	₪	₪	₪	₪	₪	ਮ	₪	ਨ	₪	₪	ਬੀ	₪	ਧੋ	₪	₪
ਮ	—	—	—	—	—	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ
₪	₪	₪	₪	₪	₪	ਪ੍ਰ	₪	ਮ	ਕੀ	₪	ਖੋ	₪	ਰੀ	₪	₪

ਸੰ
ਚ ₪ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । ਇਹ ਇਕ ਅਤੀ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ
ਅਕਸਰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

੩. ਰਾਗ ਨਟ, ਪੜਤਾਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ॥
ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥
ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥
(ਨਟ ਪੜਤਾਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੮੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧				੨				੩						
ਪ ਮ ਹੈ	— ੜ	ਮ ਮੇ	ਮ ਰੋ	ਗ ਰ ੜ	ਗਮ ਸਾੜ	ਪ ਜ	ਮਗ ਨੜ	ਮ ਮੀ	— ੜ	— ੜ	— ੜ	— ੜ	ਮ ਤ,	ਪ ਕੋ	ਧ ਉ
ਪ ਮ ਹੈ	— ੜ	ਮ ਮੇ	ਮ ਰੋ	ਗ ਰ ੜ	ਗਮ ਸਾੜ	ਪ ਜ	ਮਗ ਨੜ	ਮ ਮੀ	— ੜ	— ੜ	ਗ ੜ	ਮ ਤ	ਰ ੜ	ਸ ਹ	ਸ ਰਿ
ਨ ਨਾ	— ੜ	ਪ ਮ	ਪ ਸੁ	ਸ ਨਾ	— ੜ	ਸ ਵੇ	— ੜ	ਰ ਨੀ	ਗ ੜ	ਮ ੜ	ਪ ੜ	ਮ ੜ	ਮ ਤ	ਕੋਉ...	

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਠਾਅ ਲਯ ਵਿਚ)

⊕	ਸ	ਸ	ਸ	੧	ਗ	ਗ	⊕	ਮ	—	ਗ	੧	—	੨	ਮ	ਮ
ਬਿ	ਨ	ਸੈ	ਦੁ	ਰ	ਖ	ਪ	ਟੀ	ਤ	ਫ	ਤ	ਤ	ਫ	ਸ	ਭ	ਭ
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਗ	ਮ	—	ਮ	—	—
ਅ	ਰ	ਪਉ	ਮ	ਤ	ਨ	ਨ	ਚੀ	ਤ	ਫ	ਤ	ਤ	ਫ	ਤ	ਤ	ਤ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ)

੦	ਪ	ਪ	ਪ	੩	—	ਪ	ਪ	×	—	—	—	੨	—	ਸੰ	ਸੰ
*	ਵਿ	ਰ	ਲਾ	ਧ	ਫ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਫ	ਫ	ਫ	ਸੰ	ਫ	ਕੋ	ਈ
*															
*	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
*	ਵਿ	ਰ	ਲਾ	ਆ	ਫ	ਪ	ਨ	ਕੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਤ	ਫ	ਸੰ	ਫ
—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	—	ਨਧ	ਨ	—	ਪ	ਪ
ਫ	ਚਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਮ	ਰੇ	ਸੀ	ਫ	ਫ	ਫਫ	ਤ	ਫ,	ਕ	ਰ
—	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	—	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਪ	ਧ
ਫ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਦੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਤ	ਫ	ਕੋਊ	ਹੈ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਠਾਮ)

×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਹਰਿ	ਭ	ਜ	ਜਨ	ਮ	ਪ	ਦਾ	ਰ	ਥ	ਜੀ	—	ਸੰ
									ਤ	ਤ	
ਗੰ	—	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨਧ	ਨ	ਪ
ਕੋ	ਤ	ਟ	ਪਤਿ	ਤ	ਤ	ਹੋ	ਹਿ	ਪੁਤ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਪ	ਪ	ਧਪ	ਗ	—	ਗ	ਗਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ
ਨਾ	ਨ	ਕਤ	ਮ	ਤ	ਸ	ਬਲਿ	ਬ	ਲਿ	ਕੀ	ਤ	ਤ
ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮ	—	ਮ	*	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ
ਨਾ	ਨ	ਕਤ	ਦਾ	ਤ	ਸ	*	ਬ	ਲਿ	ਬ	ਤ	ਲਿਤ
×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
ਮ	—	—	—	—	ਮ	ਪ	ਧ				
ਕੀ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਕੋ	ਉ				

—ਅਗੋਂ ਅਸਥਾਈ ਤਿੰਨ: ਵਿਚ ਲਯ ਬਰਾਬਰ।

੪. ਰਾਜਾ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥

ਜਮ ਕੀ ਤਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥੧॥

ਖਲੇ ਭੁਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥

ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥

(ਨਟ ਨਰਾਇਣ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੭੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	—	ਗ	ਮ	੩	ਪ	ਮ	ਪ	×	ਧਨਸੰ	—	ਧਨੁ	ਪ	੨	—	ਗ	ਮ
ਜਾ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਭ	ਈ	ੜ	ਤੁ	<u>ਮਾੜੜ</u>	ੜ	ਰੀੜ	ੜ	ਧੀ	ੜ	ੜ	ਰ	
				ਗ				ਨ								
ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਸ	—	ਸ	—	
ਜ	ਮ	ਕੀ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਸ	ਮਿ	ਟੀ	ੜ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	

ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਧਨੁ	ਪ	ਗ	—	ਗ	ਮ
ਨਿ	ਕ	ਸੀ	ੜ	ਹਉ	ੜ	ਮੈ	ੜ	ਪੀ	ੜ	ੜੜ	ਰ	ਪੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਪ	—
ਤ	ਪ	ਤ	ਬੁ	ਝਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ਅੰ	ੜਮ	ਰਿ	ਤ	ਬਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ
ਮ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਧਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਮ	ੜ
ਤ੍ਰਿ	ਪ	ਤੇ	ੜ	ਜਿਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ਰਿੜ	ਕ	ਖੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥
 ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥
 ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥
 ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥
 ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥੩॥
 ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨੰ ਨਹੀ ਦਿਸਟਾਵੈ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥੪॥

(ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਰ	ਗ	ਰ	ੜ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	×	ਮ	—	ਮ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	—
	ਕਿਆ	ੜ	ਜਾ	ਨਾ	ੜ	ਕਿਆ	ੜੜ	ਭਾ	ੜ	ਵੈ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਹਉ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਰ	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	—	ਮ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	ਸ	—
ੜ	ਕਿਆ	ੜ	ਜਾ	ਨਾ	ੜ	ਕਿਆ	ੜੜ	ਭਾ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਪ	—	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਧਨਸੰ	ਸੰ	ਧਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਮ	—
ੜ	ਮ	ੜ	ਨ	ਪਿਆ	ੜ	ਸ	ਬਹੁ	ੜੜੜ	ਤ	ਦੜ	ਰ	ਸਾ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ੜ	ੜ

ੜ ਕਿਆ...

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਧਨਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਸੋ	ੜ	ਈ	ਗਿਆ	ੜ	ਨੀ	ਸੋ	ਈੜੜੜ	ਜ	ਨ	ਤੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ	
—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	—	ਧ	—	ਪ	—	
ੜ	ਜਿ	ਸ	ਪ	ਰ	ਰੁ	ਚ	ਆ	ੜ	ੜ	ਨਧ	ਨ	ੜ	ੜ	
—	ਗੰ	ਗੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	
ੜ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਰਹੁ	ੜ	ਜਿ	ਸ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਬਿ	ਨ	ੜ	ਤੇ	
ਪ	ਮੱਪ	ਪ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	—	ਮ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	
ਸੋ	ਸੜ	ਦਾ	ਦਾ	ੜ	ਤੁ	ਧ	ਧਿਆ	ੜ	ਵੇ	ਰਾ	ੜ	ਮ,	ਹਉ	

— ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥੧॥

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥

(ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੯੭੯)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧			੨			⊕	੧			੨		
ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮੱ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	—	ਸ	—
ਅਪ	ਨਾ	ਜਨ	ਆ	ੜ	ਪਹਿ	ੜ	ਆ	ਪੜ	ਉੜ	ਧਾ	ੜ	ਰਿਓ	ੜ
ਸ	—	ਸ	ਧਨੁ	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਆ	ੜ	ਠ	ਪਹ	ਰ	ਜ	ਨ	ਕੈ	ਸੰ	ਗ	ਬ	ਸਿ	ਓ	ੜ
ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧਨ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਸ	ਰ	ਸ	—
ਮ	ਨ	ੜ	ਤੇ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ਨਾ	ਹਿ	ਬਿ	ਸਾ	ੜ	ਰਿਓ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—
ਬ	ਰ	ਨ	ਚਿ	ਹ	ਨ	ੜ	ਨਾ	ਹੀ	ਕਿਛ	ਪੇ	ੜ	ਖਿਓ	ੜ	
ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਨਧ	ਨ	—	ਪ	—	
ਦਾ	ਸ	ਕਾ	ਕੁ	ਲ	ਨ	ਬਿ	ਚਾ	ੜ	ੜੜ	ਰਿਓ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਮ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਪਮ	ਧ	ਪ	ਪ	—	
ਕ	ਰ	ੜ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੜ	ਨਾ	ਮ	ਹਰਿ	ਦੀ	ੜ	ਓ	ੜ	
ਸ	ਸ	ਸ	ਨਧ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—	
ਸਹ	ਜ	ਸੂ	ਭਾੜ	ੜ	ਇ	ਸ	ਵਾ	ੜ	ੜ	ਰਿਓ	ੜ	ੜ	ੜ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਖਰੇ ॥

ਕਿਲਬਿਖ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥੧॥

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਰੁ ਨਾਰਾਇਨੁ ਗਾਵਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹਰੇ ॥

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ ॥੩॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ॥

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਲੇ ॥੪॥

(ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੯੭੫)

ਅਸਥਾਈ

×	—	੦	੨	੩	੦	—
ਸ	ੜ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ੜ
ਮੇ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਮ	ਨ	ਜ
ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ
ਅ	ਹਿ	ਨਿ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ਮ

ਸ	—	ਪ	—	ਸ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਕੋ	ੜ	ਟਿ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ੜ	ਟਿ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਦੋ	ਖ	ਬ	ਹੁ	ਕੀ	ੜ	ਨੇ	ੜ	ਸ	ਭ
ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਪ	ਰ	ਹ	ਰਿ	ਪਾ	ੜ	ਸ	ਧ	ਰੇ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ਜ
ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨਧ	ਨ	ਪ	—	—
ਪਹਿ	ੜ	ਆ	ੜ	ਰਾ	ੜੜ	ਧਹਿ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	—	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਪ	ੜ	ਵ	ਕ	ਭਾ	ੜ	ਇ	ਖ	ਰੈ	ੜ
ਸ	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਧ	—	—	ਪ
ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ	ਦੋ	ੜ	ਖ	ੜ	ੜ	ਗ
ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧਨ	—	ਪ	ਪ	ਮ'	ਪ
ਏ	ੜ	ਸ	ਭ	ਨੀ	ੜ	ਕ	ਰ	ਜਿ	ਉ
ਗ	ਮ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਪਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ਮੈ	ੜ	ਲ	ਹ	ਰੇ	ੜ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਝੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ 'ਪੜਤਾਲ', ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਘਾਲ ॥ ਲੇ ਗੁਰ ਪਗ ਰੇਨ ਰਵਾਲ ॥

ਸਭਿ ਦਾਲਿਦ ਭੰਜਿ ਦੁਖ ਦਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ

ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥

ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇਓ, ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ

ਬਸੀਠੀ, ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦੋ ਅਨੰਦ

ਭਏ, ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥

(ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮ: ੪, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੯੭੭)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦				੩				
				ਮ								ਪ				
				ਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ
				ਮੇ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਸੇ	ੜ	ਵ	ਸ	ਫ	ਲ	ਹ	ਰਿ	
ਗ				ਸ	ਗਰ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ
ਮ	—	ਗ	ਮ	ਮੇ	ਰੇੜ	ਮ	ਨ	ਸੇ	ੜ	ਵ	ਸ	ਫ	ਲ	ਹ	ਰਿ	
ਘਾ	ੜ	ੜ	ਲ,													
ਗ				ਮ	ਰ	ਸ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	
ਮ	—	—	ਗ	ਲ	ੜ	ਲੇ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ੜ	ਨ	ਰ	
ਘਾ	ੜ	ੜ	ੜ													
ਨ				ਨ ਪ ਪ ਧ				ਪ								
ਸੰ	—	—	ਨਧ	ਨ	ੜ	ਸ	ਭ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	
ਵਾ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ਲ	ੜ			ਦਾ	ੜ	ਲ	ਦ	ਭੰ	ਜ	ਦੁ	ਖ	
ਗ				ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	
ਮ	—	—	ਗ	ਲ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਹੋ	ੜ	ਹੋ	ਹੋ	ਨ	ਦ	ਰ	ਨਿ	
ਦਾ	ੜ	ੜ	ੜ													
ਨ				ਨ ਪ ਪ ਧ				ਪ			ਗ					
ਸੰ	—	—	ਨਧ	ਨ	ੜ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਮ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	
ਹਾ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ਲ	ੜ,	ਮ	ਨ	ਸੇ	ੜ	ਵ	ਸ	ਫ	ਲ	ਹ	ਰਿੜ	
ਮ	—	—														
ਘਾ	ੜ	ੜ...														

ਅੰਤਰਾ-ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×		੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ
ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ਹ	ਆ	ਸ	ਰਿਓ
ਪ	—	ਪ	ਧ	ਮ	ਫ	—
ਰੰ	ੜ	ਗ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਸ	ਪ	ਸ	—	—
ਅੰ	ੜ	ਤ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ
ਪ	—	—	—	ਮ	—	—
ਹ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਹ	ਰਿ	ੜ ਧਨਸੰ	ਪ ਨੀ	ਕਿ	ਰ ਪਾ	ਰੀ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨਧ	ਪ
ਆ	ੜ	ਪ	ਹਿ	ਆ	ੜ ਇਓ	ਹ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਮ	ਰ	—
ਹ	ਰਿ	ਕੀ	ਗੁ	ਕੀਈ	ਰੈ	ਸ
ਸ	ਸ	ਗ	ਪ	ਪ	ਮ	ਸੰ
ਹ	ਮ	ਹ	ਦੇ	ਖੇ	ਈ	ਹਾ
*	ਗੁ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ
*	ਲ	ੜ ਨਿ	ਹਾ	ਲ ਨਿ	ਹਾ	ਲ ਨਿ

× | ਤਿੰਨਤਾਲ

ਨ
ਸੰ — — ਨਧ | ਨ ਪ ਪ ਧ | ਸੇਵ...ਅਸਥਾਈ
ਹਾ ੜ ੜ ੜੜ | ਲ ੜ ਮ ਨ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ ਵਿਚ)

×		੧	੨	×	੧	੨	ਮ
						ਮ	ਰਿ
ਸ	—	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	ਗ	ਮ
ਆ	ੜ	ਵ	ਤੇ	ੜ	ਕੀ	ਖ	ਬਰ
ਪ	ਪ	ਪ	ਸੋ	—	ਧ	ਪ	ਮ
ਆ	ਨੰ	ਦੋ	ਆ	ੜ	ਨੰ	ਦ	ਭ
ਪ	—	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ
ਆ	ੜ	ਵ	ਤੇ	ੜ	ੜ	ਸ	ਨੇ
ਸ	—	—	ਸ	—	ਰ	ਨ	ਸ
ਲਾ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਲਾ

ਸੁਲਫਾਕ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦਰੁੱਤ ਲਯ ਵਿਚ)

×		੦	੨	੩	੦
ਪ	ਪ	ਸੋ	ਸੋ	—	ਸੋ
ਜ	ਨ	ਨਾ	ਨਕ	ੜ	ਹ
ਧ	ਨ	ਸੋ	ਰੰ	ਨਧ	ਨ
ਮਿ	ਲੇ	ੜ	ਭ	ੜ	ਗਲ
ਫ	—	ਮੰ	ਰੰ	—	ਧ
ਹਾ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ	ਨਿ

×

ਸੋ	—	—	ਨਧ	ਨ	ਪ	ਪ	ਧ
ਹਾ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ਲ	ੜ	ਮ	ਨ

ਸੇਵ ਸਫਲ, ਅਸਥਾਈ ਤਿੰਨਤਾਲ...

ਨੋਟ—ਇਹ ਭੀ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਪੜਤਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ।

(ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਸਮਾਪਤ)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ

ਵਾਦੀ—ਗ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਨ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ ।

ਆਰੋਹ—ਸਗ, ਗਮ, ਪ ਨ, ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ, ਧ ਪ, ਮ ਗ, ਰ ਸ ।

ਮ

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ ਗ, ਗਮ, ਪ ਧਨ, ਧਪ ਨ, ਸੰ-ਨੁ, ਧਪ, ਪਧਪਮ, ਪ ਗ, ਰ ਸ ।

ਮਾਰੂ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ । ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਕਈ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਰਾਗ ਮਾਰੂ' ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤਾ ਆਮ ਬੋਲ-ਚਾਲ ਵਿਚ ਮਾਰਵਾ ਜਾਂ ਮਾਰਵਿਕਾ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।" ਪਰ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮਾਰਵਾ ਕਹਿਣਾ ਜਾਂ ਸਮਝਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ । ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਐਸਾ ਸਰੂਪ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੁਧ ਧੈਵਤ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇ । ਸਗੋਂ ਕਈ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਮਾਲਵ, ਮਾਰਵਾ ਤੇ ਮਾਰੂ ਨੂੰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ 'ਮਾਰੂ' ਦਾ ਸਰੂਪ ਖਮਾਜ, ਬਿਲਾਵਲ ਤੇ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । ਬਾਕੀ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦਾ 'ਮਾਰਵਾ' ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜ-ਕਲ ਅਕਸਰ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਗਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦਾ ਹਨ, ਉਹ ਲਗ-ਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦੇ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਉਸੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦਾ ਠਾਟ ਖਮਾਜ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਧਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ, ਪਰ ਅਕਸਰ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋੜਾ ਧੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗਾਇਕ ਨਿਖਾਦ ਦੀ ਥਾਂ ਧੈਵਤ ਲਾ ਕੇ ਸਿੱਧੇ ਤਾਰ ਖੜਜ ਤੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ । ਐਸਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧ ਅਤੇ ਰਾਤ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਤਾਨ-ਪਲਟੇ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਵੇਰਾਗਮਈ ਰੂਪ ਭਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਉਤ੍ਰਾਗ ਭਾਗ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਰਾਗ ਦਾ ਅੰਗ ਦਿਖਾਉਣ ਨਾਲ

ਮ

'ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ' ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । ਉਸ ਦਾ ਰੂਪ "ਪ ਨ, ਸੰ—ਸਰੰ, ਗੁੰ, ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਨਸੰ—ਨੁ, ਧਪ, ਪਧ ਮਪ

ਮਗ, ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੁੱਧਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਸੁਨ ਕੇ ਸੁਧ ਨ ਰਹੇ ਕਾਇਰ ਕੀ, ਜਬ ਬਾਜੇ ਧੁਨ ਮਾਰੂ॥" ਸਿਖ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਮਿਰਤਕ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮੇਂ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ — ਨ^ਰਸਗ, ਗਮਗ — ਸ, ਸਨ — ਧਪ ਨ, ਸ — ਸਗ, ਗਮਪ, ਮਪਮਗ, ਰਸ।
੨. ਨਸ, ਸਗ, ਮ — ਗਮਪ, ਪਧ ਮਪ, ਮਗ, ਸਗ, ਮ — ਮਪਧ ਮਪਮਗ — ਸ, ਗਮ — ਗਮਗ — ਸ, ਨਸਗਮਪ, ਪਧਮ, ਪਗ, ਗਮ — ਗ — ਸ।
੩. ਗਮਪਨ — ਧਪ, ਧਨ, ਸ — ਨ — ਧਪ, ਪਧ ਮਪ ਮਗ, ਸਗ, ਗਮ, ਪਨ, — ਪਨ, ਸ — ਨਸਨੁ — ਧਪ ਧਮਪਸ — ਪਧ ਮਪਮਗ — ਸ।
੪. ਗਮਪ, ਧਨ, ਧਪ — ਨ, ਸ — ਸਰੰ ਨੁ — ਧਪ, ਧਮਪਨ, ਸ — ਨੁ, ਧਪ ਪਧਮ, ਪਗ, ਗਮ — ਗ, ਰਸ — ਗਮ — ਪ, ਧਨ, ਧਪ ਨ, ਸ — ਸਰੰਨ, ਧਪ — ਨ, ਸ — ਨੁ — ਧਪ, ਪਧ ਮਪ ਮਗ, ਗਮ — ਗ — ਸ।
੫. ਪਨ, ਸ — ਨਸਨ, ਧਪ, ਧਨ — ਨਸ, ਸਰੰਨਸਨੁ — ਧਪ, ਪਮਪਨ, ਸ — ਨੁ, ਧਪ, ਧਮਪਮਗ — ਨ, ਧਪ — ਨਸ, ਨਸਨੁਧ, ਪਧਮਪਮ, ਗਮ, ਸਗ, 'ਗਮ, ਪਨ, ਨਸ ਸਰੰਨਸ, ਪਧਮਪਮਗ — ਨ, ਧਪ, ਨਸ — ਨਸਨੁ, ਧਪ, ਮਪਮਗ — ਸ।

ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ ਦਾ ਸੂਰ ਰੂਪ

੧. ਸਗ, ਗਮ, ਪਨ, ਧਨਸ, ਨੁਧ, ਨਸ — ਸਰੰ ਨਸ ਨੁਪ, ਨਸ ਨੁ, ਧਪ, ਪਧ ਮਪ ਮਗ — ਰਸ।
੨. ਗਮਪ, ਪਨ, ਨਸ — ਸਰੰ ਗੁੰ, ਰਸ — ਨੁਧ, ਨਸ, ਪਧ ਮਪ ਮਗ, ਰਸ, ਸਗ, ਗਮ, ਮਪ, ਪਨ, ਧਪ, ਨ, ਸ — ਰਸ — ਸਰੰ, ਰੰਗੁੰ ਸਰੰ ਨਸ ਨੁਧ ਨਸ — ਨੁ, ਧਪ — ਪਧਮ, ਪਗ, ਗਮ, ਗ — ਰਸ। ਕੇਵਲ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਦਾ ਅੰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਮਾਰੂ ਦਾ ਰੂਪ ਹੀ ਰਹੇਗਾ।

੧. ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥

ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥ ੧ ॥

ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੦੦੮)

ਅਸਥਾਈ

x				੨				੦				੩			
ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਧ
ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਧ
ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਧ
ਮਪ	ਮ	ਗ	—	—	—	ਨ	—	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	—	ਮ
ਦਾ	ਸ	ਈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸੁ	ਸ	ਖ
ਮਪ	ਮ	ਗ	—	—	—	ਰ	—	ਗ	—	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਨ	—	ਨ
ਦਾ	ਸ	ਈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸੁ	ਸ	ਖ
ਸ	ਸ	—	—	—	—	ਧ	—	ਧ	ਪ	—	ਪਧ	ਪ	ਪ	—	ਧ
ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਨ	—	ਧ	ਪ	—	ਪਧ	ਮ	ਪ	—	ਧ
ਦਾ	ਈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਹਸ	ਪਿ	ਕੋ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਨ	ਨ	ਨ	—	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	—	ਰ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਅ	ਜਾ	ਮ	ਨ	ਉ	ਧ	ਪ	ਧਨ	—	—
ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਧ	ਨ	ਧ	—	—	ਨ	—	ਸ	—	ਰ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਨਿ	ਕਾ	ਸ	ਸ	ਹੁ	ਸ	ਗ	ਸ	ਤਿ

ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	—	ਧ	—	ਧ	ਪ	—	
ਪਾ	ਈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਹਰਿ

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ

						ਸ	—	ਗ	—	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਮੰ
						ਪੰ	ਸ	ਚਾ	ਸ	ਸ	ਲੀ	ਸ	ਕਉ	ਸ	ਸ
ਪ	—	—	—	—	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	—	ਮੰ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਜ	ਸ	ਸ	ਭਾ	ਸ	ਮੈ	ਸ	ਸ
ਪ	—	—	—	—	—	ਨ	—	ਸੰ	—	—	ਪ	ਧ	ਪ	—	ਮ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਨਾ	ਮ	ਸੁ	ਸ	ਧ
ਪ	ਮ	ਗ	—	—	—	ਨ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਰੰ
ਆ	ਸ	ਈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਤਾ	ਸ	ਕਉ	ਸ	ਸ	ਦੁ	ਸ	ਖ	ਸ	ਸ
ਨ	—	—	—	—	—	ਨ	ਨ				ਧ				
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਹ	ਰਿਓ	ਨ	ਨ	—	ਪ	—	ਧਨ	—	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ			ਕ	ਰ	ਸ	ਣਾ	ਸ	ਮੈ	ਸ	ਸ
ਨ	—	—	—	—	—	ਧ	—								
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	—	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੰ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ਸ	ਸ	ਪੈ	ਸ	ਜ	ਸ	ਬ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਧ	—								
ਨ	—	—	—	—	—	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	—					
ਦਾ	ਈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ					ਹਰਿ ਕੋ...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਦੂਜੇ ਅਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ॥
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ਲਾਦੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥ ੧ ॥
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕਿ ਨਿਭਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥
 ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਊਠਿ ਉਆਹੁ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥ ੨ ॥
 ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥
 ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥ ੩ ॥
 ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥
 ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੪ ॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੦੦)

ਅਸਥਾਈ

×					੨					੦					੪				
						ਸ	—			ਗ	ਮ	—		ਪ	ਬ	ਨ	—		
						ਓ	ੜ			ੜ	ਕ	ੜ		ਨਿ	ਬ	ਹੀ	ੜ		ੜ
ਨ	—	—	—		—	ਨ	—			ਨੁਧ	ਪ	—		ਧ	ਪ	ਪ	—		ਧ
ਸੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰੀ	ੜ			ਤੜ	ਸੋ	ੜ		ਵ	ਕ	ਕੀ	ੜ		ੜ
ਨ	—	—	—		—	ਪ	ਧ			ਪ	ਮ	—		ਗ	ਰ	ਗ	—		ਰ
ਸੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਓ	ੜ			ੜ	ਕ	ੜ		ਨਿ	ਬ	ਹੀ	ੜ		ੜ
ਗ	—	—	—		—	ਸ													
ਪ੍ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤ													

ਅੰਤਰਾ

						ਨ	—			ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ		ਸੰ	ਸੰ	—		ਨ
						ਜੀ	ੜ			ਵ	ਤ	ੜ	ਸਾ		ੜ	ਹਿ	ੜ		ੜ
ਸੰ	—	—	—		—	ਨ	—			ਧ	ਪ	—		ਨ	ਨ	ਨ	—		ਧਨ
ਬ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੋ	—			ਵਿ	ਓ	ੜ	ਅ		ਪ	ਨਾ	ੜ		ੜੜ

ਸੰ	—	—	—	—	—	ਧ	ਨੁ	ਧ	—	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੰ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਚ	ਲ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭਿਓ	ਭ	ਭ
ਨ	—	—	—	—	—	ਨ	—	ਨੁਧ	ਧ	—	ਧ	ਪ	ਪ	—	ਧ
ਚੀ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਚੀ	ਭ	ਭ	ਭੇ	ਭ	ਭ	ਕ	ਕੀ	ਭ	ਭ

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ

ਸੰ	—	—	—	—	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ
ਰ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਲੋ	ਭ	ਨ	ਭ	ਭ	ਭ	ਹ	ਅ	ਭ	ਭ
ਨ	—	—	—	—	—	ਧ	—	ਧ	ਪ	—	ਨ	—	ਨ	—	ਧਨ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਬੀ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਕਾ	ਭ	ਰਾ	ਭ	ਭਭ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਧ	—	ਧ	ਪ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੰ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਬੀ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਚੀ	ਭ	ਤੁ	ਭ	ਨ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਸੰ	—	ਰੰ	—	—	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	—	ਸੰ
ਭਾ	ਭ	ਲਿਓ	ਭ	ਭ	ਭ	ਨਾ	ਭ	ਮ	ਭ	ਭ	ਰ	ਤ	ਨ	ਭ	ਭ
ਰੰ	ਮੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧਪ	ਪ	ਪ	ਧਨ	—	—
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਗੁ	ਣਾ	ਹ	ਰਿ	ਭਭ	ਬ	ਣ	ਜੇਭ	ਭ	ਭ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਧ	—	ਧ	—	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਰੰ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਲਾ	ਭ	ਦ	ਭ	ਵ	ਖ	ਰ	ਭੈ	ਭ	ਧ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਧ	—	ਧ	ਪ	—	ਧ	ਪ	ਪ	—	ਧ
ਚਾ	ਲਿਓ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਚਾ	ਭ	ਲਿਓ	ਭੇ	ਭ	ਵ	ਕ	ਕੀ	ਭ	ਭ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਦੂਜੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ।

੩. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥
ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥
ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥
ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥ ੨ ॥
ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥
ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨ੍ਹੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥ ੩ ॥
ਭਇਆ ਮਨੁਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੇ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ੪ ॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੨				੦				੩			
	ਸ ਚਿਤ				ਪ ਕੀ				ਧ ਨ			
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਰ ਸ ਸ
ੜ ੜ ਚਿਤ...

ਅੰਤਰਾ

—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੰਸੰ	ਨੁ	—	—	ਧ	ਧ	—	ਪ
ਫ	ਫ	ਫ	ਬੁ	ਰਾ	ਫ	ਭਫ	ਲਾ	ਫ	ਫ	ਦੁ	ਇ	ਫ	ਫ
—	—	—	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਧਨ	—	—	ਸੰ	—	—	—
ਫ	ਫ	ਫ	ਲੇ	ਫ	ਖ	ਪ	ਏਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
—	—	—	ਪ	—	ਰੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	—	—
ਫ	ਫ	ਫ	ਜਿਉ	ਫ	ਜਿਉ	ਫ	ਕਿ	ਰ	ਫ	ਤ	ਗੁੰ	ਫ	ਫ
ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧਪ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ਫ	ਫ	ਚ	ਲੇ	ਫ	ਤਿਉ	ਫ	ਚ	ਲੀ	ਫ	ਐ	ਫ	ਫ	ਫ
—	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁ	—	—	ਧ	—	—	ਪ
ਫ	ਫ	ਫ	ਤਉ	ਫ	ਗੁ	ਣਫ	ਨਾ	ਫ	ਫ	ਹੀ	ਫ	ਫ	ਫ
—	—	—	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਪ	—	—	ਗ	—	—	—
ਫ	ਫ	ਫ	ਅੰ	ਫ	ਤ	ਹ	ਮ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
							ਰੇ	ਫ	ਫ				

ਰ ਸ ਸ
ਫ ਫ ਚਿਤ ਚੇਤਸ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਤਾਲ—ਚੰਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥
ਸ੍ਰਮੁ ਥਾਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮਾ ਮਿਟਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥੧॥
ਅਬ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥
ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ਨਿਵਾਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥
ਸਦ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਨਾਜਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਭਇਓ ਦੂਰਾਈ ॥ ੨ ॥
ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥
ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥
ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੰਏ ਗੋਬਿਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥
ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੦੦)

ਅਸਥਾਈ

[illegible]

ਅੰਤਰਾ

			ਪ	—	ਧਨ	ਨ	ਨ	—	—	ਨ	ਸੰ	—	—
			ਚੀ	ੜ	ਤੜ	ਆ	ਇਓ	ੜ	ੜ	ਮ	ਨ	ੜ	ੜ
					ਧ								
—	—	—	ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਧਨ	—	—	ਸੰ	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਬਿ	ਧਾੜ	ੜ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	ਨੁ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	—	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ
ੜ	ੜ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਤ	ਨ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ਰ
			ਗ										
ਗ	ਮ	—	ਸ	—	ਗ	ਗ							
ਨਾ	ਈ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ਵ	ਨ...							

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ

—	—	ਮ	ਸ	ਸ	ਗ	—	ਗ	ਮ	—	ਗ	—	—	—
ੜ	ੜ	ਕ੍ਰਿ	ਖੁ	ਲਿ	ਆ	ੜ	ਕ	ਰ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—
ੜ	ੜ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ੜ	ਭ	ਦੀ	ਠਾ	ੜ	ੜ	ਕ੍ਰੁ	ਰ	ੜ	ੜ

—	—	—	ਧ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਧ	—	ਪ	—	ਮ	—
₪	₪	₪	ਕੀ	ਰ	ਢ	ਨ	ਹ	ਰਿ	₪	ਹ	₪	ਰਿ	₪	
ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਧਨ	—	—	ਸੰ	—	—	—	
ਗਾ	ਈ	₪	ਸ੍ਰ	ਮ	ਥਾ	₪	ਕਾ	₪	₪	₪	₪	₪	₪	₪
—	—	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	—	
₪	₪	₪	ਪਾ	ਏ	ਬਿ	ਸ	ਰਾ	₪	₪	ਮਾ	₪	₪	₪	₪
—	—	—	ਧ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	—	ਧ	—	ਪ	ਮ	
₪	₪	₪	ਮਿ	ਟ	ਗ	ਈ	ਸ	ਗ	₪	ਲੀ	₪	₪	₪	₪
ਗ	ਮ	—	—	—	—	—	ਗ	—	—	ਰਸ	—	—	—	
ਧਾ	ਈ	₪	₪	₪	₪	₪	₪	₪	₪	₪₪	₪	₪	₪	₪

₪ ₹ ₹ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਦੂਜੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥
ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥
ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥
ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥
ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੧)

ਅਸਥਾਈ

×			੧	—	੨		×		੧		੨	
ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ
ਲਾ	ੜ	ਲੇ	ਕਿਆ	ੜ	ਚੜ	ਭ	ਰਾ	ਈ	ੜ	ੜ	ਤੇ	ਰੇ
ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ
ਲਾ	ੜ	ਲੇ	ਕਿਆ	ੜ	ਚੜ	ਭ	ਰਾ	ਈ	ਸਾ	ਹਿ	ਬ	ਕਾ
ਮੰ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	ਪਮ	ਗ	—	ਰਸ
ਹੁਕ	ਮ	ਨ	ਕ	ਰ	ਣਾ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ੜੜ	ਈ	ੜ	ਤੇੜ
												ਸੇ

ਅੰਤਰਾ

ਨ	ਨ	ਨ	ਧਪ	—	ਧਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਮੁ	ਲ	ਖ	ਰੀੜ	ੜ	ਦੀੜ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਲਾ	ਗੋ	ੜ	ਲਾ	ੜ
ਪ	—	ਧ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਗ	—
ਮੇ	ੜ	ਰਾ	ਨਾ	ੜ	ਉ	ਸ	ਭਾ	ੜ	ੜ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਮੱ	ਪ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—
ਗੁ	ਰ	ਕੀ	ਬ	ਚ	ਨੀ	ੜ	ਹਾ	ਟ	ਬਿ	ਕਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ
ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਪ	ਧ	ਪ	—	—	ਗ	—	ਰਸ	ਸ
ਜਿ	ਤ	ਲਾ	ਇਆ	ੜ	ਤਿ	ਤ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ਗਾ	ੜ	ਤੇੜ	ਰੇ ਲਾ...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ, ਦੋਵੇਂ ਧੇਵਤ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ।
(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖ ਲਿਖਾਇਆ ॥
 ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥
 ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ॥ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥
 ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥
 ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਏ ॥ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥
 ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥
 ਘਰ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥੪॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੮੯)

ਅਸਥਾਈ

×		੦	੨	੩	੦
ਨ.	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ
ਸ	—	ਰ	ਖ	ਮ	ਨ
ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—
ਕ	ਰ	ਸਹਿ	ਸ	ਮਾ	ਸ
ਧ	—	ਨੁ	—	ਧ	ਪ
ਨ	—	ਨ	—	ਧ	ਪ
ਉ	—	ਨ	—	ਧ	ਪ
ਮ	ਗ	ਮ	—	ਗ	—
ਗ	ਸ	ਮੈ	—	ਗ	—
ਖ	—	—	—	ਗ	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਧਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਮਿ	ਲ	ਸ	—	ਮਾ	—	ਤ	ਪਿ	ਤਾ	—
ਧ	ਨ	ਪ	ਪ	ਧਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ਪਿ	—	ਡ	ਕ	ਮਾ	—	ਇਆ	—	—	—

ਧ	ਨੁ	—	—	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	—
ਤਿ	ਨ	ਫ	ਫ	ਕ	ਰ	ਤੇ	ਫ	ਫ	ਫ
ਪ	—	ਪ	ਧ	ਪ	—	ਗ	—	ਰ	—
ਲੇ	ਫ	ਖ	ਲਿ	ਖਾ	ਫ	ਇਆ	ਫ	ਫ	ਫ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਸਵਾਰੀ ਪੰਜ ਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥

ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਖਰੀ ਰੰਵਾਣੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥੨॥

ਤੂ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥੩॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੩	੪	੫
	ਨੁ	ਪ	ਸ	ਨੁ
	ਸ	ਗ	ਜੋ	ਫ
ਸ —	—	ਪ	—	—
ਬੇ ਫ	ਫ	ਸਾ	ਫ	ਫ
ਗ —	ਮ	ਨ	ਸ	—
ਆ ਫ	ਫ	ਮਾ	ਫ	ਫ
ਸ ਸ	—	ਧ	—	—
ਹ ਰਿ	ਫ	ਨ	ਫ	ਫ
ਨ —	ਸ	ਸ	—	—
ਰਾ ਫ	ਫ	ਮਾ	ਫ	ਫ

ਅੰਤਰਾ

ਧਨ	—	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਪ
ਹੇ	ਸ	ਲੀ	ਸ	ਗ	ਰ	ਬ	ਗ	ਨ	ਸ	ਲੀ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ
								ਹੇ				ਸੁ	ਣ	ਸਹ
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	—	ਰ	—	—	ਸ	ਨਧ	ਨ
ਕੀ	ਸ	ਇ	ਕ	ਬਾ	ਤ	ਸੁ	ਹੇ	ਸ	ਲੀ	ਸ	ਸ	ਜ	ਸਸ	ਮੈ
ਸ	—	—												
ਬੇ	ਸ	ਸ												

— ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸਬਦ ਰੀਤ ਹੈ)

(ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ)

ਰਾਗ ਮਾਝ

ਵਾਦੀ—ਰ	ਠਾਟ ਖਮਾਜ	ਸਮਾ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਨੌ-ਦਸ ਵਜੇ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ	ਜਾਤੀ = ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—‘ਰ-ਪ ਤੇ ਗੁ-ਸ’ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਰ, ਮ ਪ, ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਮਪ ਗਮ, ਰਪ, ਗੁ^ਮਰ, ਗੁ-ਸ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਰ, ਮਪ, ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ —ਗੁਰ, ਗੁਸ, ਰਨ, ਸ ।

ਮਾਝ ਇਕ ਪ੍ਰਾਤਿਕ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਜਾਂ ਦੱਖਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਰਾਗ-ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 'ਭਰਤਮਤ' ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੱਘ ਰਾਗ ਦੀ ਨੂੰਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੰਗੀਤ ਕਰਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਰਾਗ ਪ੍ਰਾਤਿਕ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ 'ਧੁਨਾਂ' ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਧੁਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮ ਬਧ ਕਰ ਕੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਾਤਿਕ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ—ਮੁਲਤਾਨ ਤੋਂ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਕਲਿੰਗ ਤੋਂ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਬੰਗਾਲ ਤੋਂ ਬੰਗਾਲ ਭੈਰਉ, ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ ਤੋਂ ਸੋਰਠ. ਤਿਲੰਗਾਨਾ ਤੋਂ ਤਿਲੰਗ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਝੇ (ਪੰਜਾਬ) ਦੀ ਲੋਕ 'ਧੁਨ' ਤੋਂ ਮਾਝ ਰਾਗ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਇਕੱਤੀਹ ਰਾਗ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲਗ-ਭਗ ਅੱਧੇ ਰਾਗ ਐਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਨੇ ਗਾਉਣਾ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਬਿਉਰੀ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀਆ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ “ਹਿੰਮਤ ਮਰਦਾ, ਮਦਦੇ ਖੁਦਾ” ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਾਝ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ ਜਾਂ ਖਾਡਵ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਗਾ-ਧਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ, ਪਰ ਕਈ ਗਾਇਕ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਭੀ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ

ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਰਹੇਗਾ। ਭਾਵ, ਮੱਧਮ ਤੇ ਵੱਡਾ ਠਹਿਰ ਕੇ ਫਿਰ "ਰਪ—ਗੁਰ, ਗੁਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਲਾ ਕੇ

ਖੜਜ ਤੇ ਆਈ ਦਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ “ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ—^ਮਗੁਰ, ਗੁ^ਮਸ” ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਹੀ ਮਾਝ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ “ਸ, ਰ, ਮਪ, ਨ, ਸ—^ਮਸ, ਨੁਧਪ, ਮਪ ਗਮ, ਰਪ—^ਮਗੁਰ, ਗੁਸ, ਰ ਨ, ਸ, ਜਾਂ ਨ, ਸਰਗ, ਮਪ, ਨ—^ਮਸ, ਸ ਨੁਧਪ, ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ—^ਮਗੁਰ, ਗੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ । ਇਸ ਵਿਚ ਸੋਰਠ, ਖਮਾਜ ਤੇ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਅੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ “ਰਪ ^ਮਗੁਰ, ਗੁਸ” ਸੁਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਰਾਗ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਕ ਪੂਰਵਾਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਵੀ ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰੋਲ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਤੇ ਮਧੁਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਮੁੜ (ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰੀ) ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ^ਮਸ—ਰ, ^ਮਮ ਪ, ਗਮ, ਰਪ—^ਮਗੁਰ, ਗੁਸ—^ਮਰਨਸ—^ਮਨਸਰ, ਰਮਪ, ਧਮਪਗਮ, ਰਪ ਗੁਰਸ ।
੨. ^ਮਸਰਨ, ^ਮਸ—ਰਮਪ, ਮਪ ਗਮ ਰਪ, ^ਮਗੁਰ, ਗੁਸਰਨ—^ਮਸ, ਰ—^ਮਮਪ, ਪਧ ਮਪ, ਰਮਪ, ਰਪ, ਗੁਰ,
੩. ^ਮਰਮਪ, ਮਪਨ, ਸ—^ਮਨੁਧਪ, ਧਮਪ ਗਮ, ਰਮਪਨ, ਸ—^ਮਪਧਮਪਨ, ਸ—^ਮਨੁਧਪ, ਮਪ ਗਮ, ਰਪ
ਗੁਰ ਗੁਸ—^ਮਮਪਨ, ਸ—^ਮਸਰਨ, ਸ—^ਮਨੁਧਪ, ਨਸ, ਨੁਧਪ, ਧਮਪ ਗਮ, ਰਪ—^ਮਗੁਰ—ਗੁਸ ।
੪. ^ਮਸ—^ਮਰਮਪਨ, ਨਸ—^ਮਨਸਰ, ਨੁਧਪ, ਧਮਪਨ, ਸ—^ਮਨਸ, ਪਨਸ, ਮਪਨ, ਸ—^ਮਰਮਪਨ, ਸ—^ਮਸਰ,
ਸ—^ਮਨੁਧਪ, ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁ—^ਮਸਰਨ—^ਮਸ, ਮਪਨ, ਸ—^ਮਨਸਰ, ਗੁਸ—^ਮਨਸ,
ਨੁਧਪ ਧਮਪਗਮ, ਰਮਪ, ਮਪਨ, ਨਸ—^ਮਨੁਧਪ, ਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ ਗੁਸ ।
੫. ਮਪਨ, ਸ—^ਮਨਸਰ, ਨਸਨੁਧਪ, ਧਮਪਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਮਪਨ, ਸ—^ਮਰਮਪ—^ਮਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ—^ਮ
ਸਰਨਸ, ਨੁਧਪ, ਧਮਪਗਮ, ਰਮਪਨਸ, ਨਸ, ਪਨਸ, ਮਪਨਸ—^ਮਰਮਪਨਸ, ਸ—^ਮਰਰ ਮਮ ਪਪ ਨਨ
ਸ—^ਮਨਸ, ਸਰ ਨਸ ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ—^ਮਰਨਸ—।

ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ :—

੧. ਸ—^ਮਸਰਗ, ਮਪ, ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਚਪ ਗੁਰ, ਗੁ—^ਮਸਰਨ, ਸ—

੨. ^ਮਸਗ, ਮਪ, ^ਮਰਮਪ, ਧਮਪਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ —^ਮਸਰਗ, ਗਮ, ਮਪ, ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ—

੩. ਗਮਪਨ —^ਮਸ—^ਮਨੁਧਪ, ਧਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁ—^ਮਸ, ਸਰਨ, ਸ—

ਨੋਟ—ਮਾਝ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਕਦੇ ਸਰਨ ਕਦੇ ਖਮਾਜ ਆਦਿ ਚਾਗਾਂ ਦੇ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰਾਗ ਹਨ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਆਰੋਹ ਜਾਂ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

੧. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥
ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਮਾਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਸੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਮ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸ
ਨ	ਮ	ਝਿ	ਮ	ਵਾ	ਰ	ਸੈ	ਸ	ਰ	—	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਧਾ	ਧਾ	ਰਾ	—
ਝਿ	ਮ	ਝਿ	ਮ	ਵਾ	ਰ	ਸੈ	ਸ	ਅੰ	ਸ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਧਾ	ਧਾ	ਰਾ	ਸ
ਨੁ	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪਨ	ਸਰੰ	ਸਨੁ	ਧਪ
ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਵੈ	ਸ	ਸੁ	ਨ	ਸ	ਬ	ਦ	ਬੀ	ਚਾ	ਸ	ਰਾ	ਸ
ਮ	ਨ	ਪੀ	ਸ	ਵੈ	ਸ	ਸੁ	ਨ	ਸ	ਬ	ਦ	ਬੀ	ਚਾ	ਸ	ਰਾ	ਸ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਅ	ਨ	ਦ	ਬਿ	ਨੋ	ਸ	ਦ	ਕ	ਰੇ	ਸ	ਦਿ	ਨ	ਰਾ	ਸ	ਤੀ	ਸ
ਸੰ	ਰੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰਸ
ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ਸ	ਲਾ	ਸ	ਜੀ	ਸ	ਉ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਸ	ਭ	ਕਿ	ਛ	ਘ	ਰ	ਮਹਿ	ਸ	ਬਾ	ਸ	ਹ	ਰ	ਨਾ	ਸ	ਹੀ	ਸ
ਪ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਬਾ	ਸ	ਹ	ਰ	ਟੇ	ਗੁ	ਲੈ	ਸੋ	ਭ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲਾ	ਸ	ਹੀ	ਸ

ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਸ
ਗੁ	ਰ	ਪ	ਰ	ਰ	ਸਾ	ਦੀ	ਜਿ	ਨੀ	ਅੰ	ਤ	ਰ	ਪਾ	ਇਆ	ਸੋ
ਮ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਪਨ	ਸੰ
ਅੰ	ਤ	ਤ	ਰ	ਰ	ਬਾ	ਹ	ਰ	ਸੁ	ਹੇ	ਤ	ਲਾ	ਜੀ	ਉ	ਧਪ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਧੂ ਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥
ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥
ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥
ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥
ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥
(ਮਾਝ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੪)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
			ਮ ਰ ਮ
			ਰ ਮ — ਪ ਧੁ ਸੁ ਤ
ਸੰ	—	—	—
ਨ	—	—	—
ਦ	—	—	—
ਮ	—	—	—
ਗੁ	—	—	—
ਪ੍ਰਾ	—	—	—
ਨ	—	—	—
ਦੂ	—	—	—

ਸੰ —	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮ	ਰ	ਪ	ਪ
ਸੰ	ਤ	ਮਿ	ਲੈ	ਵ	ਡ	ਭਾ	ਭਾ	ਭਾ	ਗੀ	ਮੈ	ਹਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਮ													
ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ						
ਪਿਆ	ਰਾ	ਦ	ਸੈ	ਸ	ਜੀ	ਭ							

ਅੰਤਰਾ

							ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	
							ਹਉ	ਮਨ	ਤ	ਨ	ਖ	ਜੀ	
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਰੰ
ਭਾ	ਲ	ਭ	ਲਾ	ਈ	ਭ	ਕਿਉ	ਪਿਆ	ਰਾ	ਰਾ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਤ	ਮ
ਰੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ
ਮਿ	ਲੈ	ਮੈ	ਰੀ	ਮਾ	ਈ	ਭ	ਮਿਲ	ਸ	ਤ	ਸੈ	ਭ	ਗ	ਤ
ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ
ਖੰ	ਜ	ਦ	ਸਾ	ਈ	ਭ	ਵਿਚ	ਸੰ	ਗ	ਤ	ਹ	ਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਵ	ਸੈ	ਭ	ਜੀ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੩. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਥਾਰੇ ॥
 ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥
 ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥
 ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
 ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਮਾਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੫)

ਅਸਥਾਈ

×					○					×					○				
																	ਸ	ਰ	
																	ਜਿ	ਥੈ	
ਰ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਚ	ਸ	ਨ	—	ਸ	—	—	—	—	ਸ	—	
ਨਾ	ਮ	ਜ	ਪੀ	ਐ	ਐ	ਭ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਪਿਆ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਸੇ	ਭ	
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ			
ਅ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	
—	ਮ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—			
ਭ	ਜਿ	ਥੈ	ਭ	ਨਾ	ਮ	ਭ	ਭ	ਭ	ਜਪ	ਐ	ਮੇ	ਰੇ	ਗੋ	ਇ	ਦਾ	ਭ			
—	ਨ	—	ਰੰਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ				
ਭ	ਸੇ	ਭ	ਈਭ	ਨ	ਗ	ਰ	ਉ	ਉ	ਜਾ	ਭ	ਭੀਭ	ਭਭ	ਜੀ	ਉ	ਜਿਥੈ..				

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਰ	ਮ	—	ਪ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਧ	ਮ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁਰ	ਗੁ
ਹਰਿ	ਭ	ਖੀ	ਭ	ਰੋ	ਭ	ਟੀ	ਭ	ਭ	ਖਾ	ਇ	ਜ	ਮਾਭ	ਭਭ	ਲੇਭ	ਭ
ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁਰ	ਗੁ
ਹਰਿ	ਅੰ	ਤ	ਰ	ਬਾ	ਭ	ਹ	ਰ	ਭ	ਨਦ	ਰ	ਨਿ	ਹਾਭ	ਭਭ	ਲੇਭ	ਭ

ਸ ਮ — ਮ ਪ — ਨ ਨ ਸਂ — ਸਂ ਸਂ ਨ — ਸਂ —
 S ਖਾ S ਇ ਖਾ S ਇ ਕ ਰੇ S ਬ ਦ ਫੈ S ਲੀ S

— ਸਂ ਸਂ ਰੰ ਸਂ ਨੁ ਧ ਪ — ਧ ਮ ਮਪ ਧਪ ਮ ਰ
 S ਜਾ ਣ ਵਿ ਸੁ S ਕੀ S ਵਾ S ਝੀ S S ਜੀ ਉ ਜਿਥੈ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਾਲ-ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

(ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੭)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੪	੦	×	੨	੦
ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ
ਰ	ਰ	ਤਾ	ਗੁ	ਹਿ	ਧ	ਮ
ਗੁ	ਦਾ	ੜ	ਰ	ਵੈ	ਧ	ਰ
ਗੁਸ	ਸ	ਰਪ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਸ
ੜੜ,	ਗੁ	ਦੀੜ	ਪ	ਲੋ	ੜ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸੰਨ	ਸ	—	—
ਅਮ	ਰ	ਪ	ਦਾ	ਸ	ਰ	ਥ	ਨਾ	ਸ	ਨ	ਕਾ	ਸ	ਸ
—	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਰ	ਪ	—	ਰ	ਗੁਸ	ਰਨ	ਸ
ਸ	ਮ	ਨ	ਮਾ	ਨੀਐ	ਸ	ਸੁ	ਖ	ਸ	ਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਇ

5 ਗਰ... ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਵੀ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

੫. ਚਾਗ ਮਾਝ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਵਸਤੁ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥
ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥
ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖ ਘਾਲੇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਨਾਮ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥

(ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੯)

ਅਸਥਾਈ

×					੨				੦				੩			
											ਰਮ		ਰ	ਮ	—	ਪ
											ਅੰ		ਸ	ਧਾ	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਰ
ਭੂ	ਸ	ਲ	ਪ	ਇਆ	ਸ	ਜ	ਮ	ਜਾ	ਸ	ਲੇ,	ਵ	ਸ	ਸ	ਤ	ਸ	ਪ
ਸ	—	—	—	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਰ
ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਅਪ	ਨੀ	ਕ	ਸ	ਰ
ਰਾ	—	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—	—	ਰ	ਪ	ਮ	—	ਪ
ਗ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਣੈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਹਉ	ਸ	ਮੈ	ਸ	ਸ
ਜਾ																
ਮ								ਸ								
ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਸ	—	ਰ	ਨ	ਸ	—						
ਵਿ	ਚ	ਦੁ	ਖ	ਘਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਲੇ	ਸ	ਸ						

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	—
	ਵਸ	ਤੁ	ਪ	ਖਾ	ਸ	ਲ	ਪ	ਖਾ	ਸ	ਲੇ	ਸ	ਕਾ	ਸ	ਇਆ	ਸ
—	ਰੰ	—	ਪੰ	ਮੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਸ	ਆ	ਸ	ਪੇ	ਗੁੰ	ਸ	ਜ	ਮ	ਹੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਵੈ	ਸ	ਸ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਸ	ਅੰ	ਤ	ਰ	ਮੈ	ਸ	ਲ	ਲ	ਗੀ	ਸ	ਨ	ਹੀ	ਜਾ	ਸ	ਣੈ	ਸ

— ਰ ਪ ਪ | ਮ ਗੁ ਗੁ ਰ ਰ | ਗੁ ਸ ਸ
 S ਬਾ ਹ ਰਹੁ | ਮ ਲ ਮ ਲ | ਧੋ S ਵੈ ਅੰਧਾ...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਜਜਨਾ ਕਰਤਾ ਵਛੋ)

੬. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੇਣ ॥
 ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥
 ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥
 ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥
 ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥
 ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥

(ਮਾਝ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੬)

ਅਸਥਾਈ

×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਸੇ	ਵੀ	SS	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪਧ	—	-ਪ	ਮਗੁ	ਰਗੁ	ਸਸ
			ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਆS	S	Sp	ਣਾS	SS	ਹਰਿ
			ਮ								
ਰਪ	ਮ	ਪ	ਗੁਰ	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	—	ਮ	ਪ	—
ਸਿਮ	ਰੀ	S	ਦਿਨ	ਸ	ਭ	ਰੈ	S	S	ਣ	S	S
			ਮ								
ਰਪ	ਮ	ਪ	ਗੁਰ	ਸ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	—
ਸਿਮ	ਰੀ	S	ਦਿਨ	ਸ	ਭ	ਵੈ	S	S	ਣ	S	S

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮ	—	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	-ਨ	ਸੰ	—	ਨਸੰ
ਆ	S	ਪ	ਤਿਆ	ਗ	ਸਰ	ਨੀ	S	Sp	ਵੀ	S	ਮੁਖ
ਰ	ਗੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਨੁਧ	ਪ	—
ਬੋ	ਲੀ	S	ਮਿ	ਠੇ	S	ਵੈ	S	S	ਣS	S	S

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

2. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਚਾਤ੍ਰਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰੰਗ ਪਾਣੀ ॥
ਧੰਨ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥
ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

(ਮਾਤ੍ਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੬)

ਅਸਥਾਈ											
×			○			×			○		
ਨ	—	ਸਰ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਗੁਰ	ਰਗੁ	ਸ
ਹਉ	ਫ	ਘੋਫ	ਲੀ	ਜੀ	ਉ	ਘੋਫ	ਲਫ	ਫਘੁ	ਮਾਫ	ਈਫ	ਫ
ਨ	—	ਸਰ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਗੁਰ	ਰਗੁ	ਸਸ
ਹਉ	ਫ	ਘੋਫ	ਲੀ	ਜੀ	ਉ	ਘੋਫ	ਲਫ	ਫਘੁ	ਮਾਫ	ਈਫ	ਗੁਰ
ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਧ	-ਪ	ਮਗੁ	ਰਗੁ	ਰਸ
ਦਰ	ਸ	ਫਨ	ਸੰ	ਤ	ਪਿ	ਆਫ	ਰੇ	ਫਫ	ਜੀਫ	ਉਫ	ਫਫ

ਅੰਤਰਾ										
ਪ										
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ
ਮੇਰਾ	ਮ	ਨ	ਲ	ਚੈ	ਗੁਰ	ਦਰ	ਸ	ਨ	ਤਾ	ਈ
ਬਿਲ	ਪ	ਕ	ਰੇ	ਓ	ਚਾਓ	ਤਿਕ	ਕੀ	ਓ	ਨਿਆ	ਈ

ਰੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁਧ	ਪ	ਪ
ਤ੍ਰਿਖਾ	ਫ	ਨ	ਉਤ	ਰੈ	ਫ	ਸਾਂ	ਤ	ਫਨ	ਆਫ	ਵੈ	ਬਿਨ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਧ	-ਪ	ਮਗੁ	ਰਗੁ	ਰਸ
ਦਰ	ਸ	ਫਨ	ਸੰ	ਤ	ਪਿ	ਆਫ	ਰੈ	ਫਫ	ਜੀਫ	ਉਫ	ਫਫ

ਨੋਟ—ਰਹਾਉ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਲਾਓ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰੇ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗਾਉਣਾ ਹੈ।

੮. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਾਲ-ਚੋਚਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥
ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥
ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਮਾਝ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੪)

ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਅੰਤਰਾ

×	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨
	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	—	ਗ	ਮ	—	—	—
	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਫ	ਮ	ਮੈ	ਫ	ਫ	ਫ
—	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਗੁ	ਰ	—	—
ਫ	ਹ	ਰਿ	ਮ	ਨ	ਭਾ	ਫ	ਫ	ਇਆ	ਫ	ਫ	ਫ
ਗੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨੁ	—	—	ਧ	ਧ
ਫ	ਫ	ਫ	ਵ	ਡ	ਭਾ	ਫ	ਗੀ	ਫ	ਫ	ਹ	ਰਿ
—	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	—	ਸ	—	—	—
ਫ	ਨਾ	ਫ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ਫ	ਫ	ਇਆ	ਫ	ਫ	ਫ

—	—	—	ਮ	ਚ	ਮ	—	ਪ	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਕੁ	ਰ	ਪੁ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	—	ਸ਼	—	—	—
ੜ	ੜ	ਹਰਿ	ਨਾ	ਮ	ਸਿ	ਧ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	ਸ਼	ਸ਼	ਸ਼	ਰੰਸ਼	ਨੁਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	—	—
ੜ	ੜ	ਕੋ	ਵਿ	ਰ	ਲਾ	ੜੜ	ਗੁੜ	ਰ	ੜ	ਮ	ਤ	ੜ	ੜ
ਗੁ	ਰ	—	ਰ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	—	—	ਗੁ	ਸ਼	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ੜ	ਲੈ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—											
ੜ	ੜ	ੜ											

ਨੋਟ—ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤਾਂ ਐਸੀਆਂ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਥਾਈ-ਅੰਤਰੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸੋ, ਇਹ ਭੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੀਤ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਥੁਕਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

(ਮਾਝ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ

ਵਾਦੀ—ਧੁ	ਠਾਟ—ਭੈਰਵੀ	ਸਮਾ—ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਗੁ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ—ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਧੁ-ਮ ਤੇ ਪ ਗੁ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤਿ।

ਨ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰੁ ਮ ਪ ਧੁ, ਸੰ।

ਮ ਗੁ ਗੁ
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨੁਧੁ, ਪ, ਧੁ ਮ, ਪ ਗੁ, ਰੁ ਰੁ ਸ।

ਪ ਨੁ ਮ ਗੁ ਗੁ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਮ ਪ ਨੁ ਧੁ—ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ, ਰੁ ਰੁ, ਸ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ 'ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ' ਵਿਚ ਆਸਾਵਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰਵੀਂ ਤੋਂ ਸਤਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬੰਤਾ-ਬਹੁਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਭੀ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਆਸਾਵਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ 'ਰੇ-ਧਾ' ਕੋਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ 'ਨੀ-ਗਾ' ਸੁਰ ਵੀ ਕੋਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਇੰਜ ਇਹ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਤੋਂ ਭੈਰਉ ਅਤੇ ਭੈਰਉ ਤੋਂ ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ। ਆਸਾਵਰੀ ਦਾ ਇਹੋ ਸੁਰ-ਰੂਪ ਸੰਗੀਤ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਅਜ-ਕਲ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ—(੧) ਕੋਮਲ ਰਿਖਭ ਦੀ ਆਸਾਵਰੀ ਅਤੇ (੨) ਤੀਵਰ ਰਿਖਭ ਦੀ ਆਸਾਵਰੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਆਗਰਾ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਧੁਰਪਦੀਏ ਜਾਂ ਧੁਰਪਦ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੇਰਾਮਪੁਰ ਦੇ ਗਾਇਕ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ ਗਾਉਣਾ ਹੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਗਵਾਲੀਅਰ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਖਯਾਲ ਗਾਇਕ ਅਕਸਰ ਤੀਵਰ ਰਿਖਭ ਵਾਲੀ ਆਸਾਵਰੀ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਂਜ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਕੋਮਲ ਜਾਂ ਤੀਵਰ 'ਰਿਖਭ' ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਜਾਤੀ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਤੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਰਿਖਭ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਟੋਡੀ (ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ) ਅੰਗ ਭੀ ਦਿਖਾਈ

ਨੁ. ਮ ਗੁ ਗੁ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—“ਸ, ਰੁਗੁਰੁ ਨੁਧੁ, ਧੁ ਸ, ਸੰ ਰੁਨੁਧੁ, ਮਪ ਗੁ, ਰੁ ਰੁਸ” ਪਰ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੀ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਭਗਤੀ ਰਸ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਗਾਇਕ ਤੇ ਵਾਦਕ ਅਧਿਕਤਰ ਬਿਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਮੱਧਜ ਲਯ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਨ-ਵਾਦਨ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਤੇਜ਼ ਲਯ ਵਿਚ ਤਾਨ-ਪਲਟੇ ਲਾਉਣੇ ਰਾਗ ਦੇ ਰਸ ਨੂੰ ਭਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਨੋਟ—ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ (ਆਲਾਪ) ਆਸਾਵਰੀ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਰਿਖਭ ਕੋਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਥੇ ਵੱਖਰਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ।

ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੩)

ਅਸਥਾਈ

	੩	×	੨	੦
੧.	* ਘ੍ਰਿ ਘ ਰੁ	ਵਾ S ਜੇ S	ਸਰੁ ਮਪ ਧੁਧੁ ਮਪ	ਨੁਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ
੨.	* . . .	ਸਰੁ ਮਪ ਧੁਧੁ ਮਪ	ਨੁਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਸੰਨੁ	ਧੁਪ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸ
੩.	* ਰੁਮ ਪਮ ਗੁਰੁ,	ਮਪ ਨੁਧੁ ਪਮ, ਪਧੁ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ, ਗੁੰਗੁ ਰੁੰਸੰ	ਨੁਧੁ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸ
੪.	* . . .	ਰੁਰੁ ਸਨੁ ਧੁਪ, ਧੁਧੁ	ਪਮ ਗੁਰੁ, ਸੰਸੰ ਨੁਧੁ	ਪਮ, ਰੁੰਰੁ ਸੰਨੁ ਧੁਪ
	ਮਗੁ ਰੁਸ, ਰੁਮ ਗੁਰੁ,	ਮਧੁ ਪਮ, ਧੁਸੰ ਨੁਧੁ	ਸੰਗੁ ਰੁੰਸੰ, ਰੁੰਮ ਗੁੰਰੁ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ
੫.	ਸਰੁ ਮਪ ਧੁਧੁ ਮਪ ਰੁਮ ਪਧੁ ਸੰਰੁ ਸੰਨੁ	ਗੁ, ਰੁਮ ਪਨੁ ਧੁਧੁ ਧੁਧੁ ਮਪ ਗੁ, ਰੁਮ	ਮਪ ਗੁ, ਰੁਮ ਪਧੁ ਪਧੁ ਸੰਰੁ ਗੁੰਰੁ ਸੰਨੁ	ਸੰਨੁ ਧੁਧੁ ਮਪ ਗੁ, ਧੁਧੁ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸ
੬.	ਰੁਰੁ ਸ,ਰੁ ਰੁਸ, ਰੁਰੁ
	ਸਨੁ ਧੁਪ, ਧੁਧੁ ਪ,ਧੁ	ਧੁਪ, ਧੁਧੁ ਪਮ ਗੁਰੁ,	ਰੁੰਰੁ ਸੰ,ਰੁ ਰੁੰਸੰ, ਰੁੰਰੁ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਮਗੁ
	ਰੁਸ, ਰੁਮ ਪਪ, ਮਪ	ਧੁਧੁ, ਪਧੁ ਸੰਸੰ, ਧੁਸੰ	ਰੁੰਰੁ ਸੰਰੁ ਗੁੰਗੁ ਰੁੰਸੰ	ਨੁਧੁ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਏ S ਕ ਤੁ	S S ਹੋ ਰ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ	ਰੁਮ ਪਧੁ ਮਪ ਧੁਸੰ
੨.	ਪਧੁ ਸੰਰੁ ਗੁੰਰੁ ਸੰਨੁ	ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ, ਰੁਮ	ਪਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਧੁਸੰ
੩.	ਰੁੰਰੁ ਸੰਨੁ ਧੁਪ, ਸੰਸੰ	ਨੁਧੁ ਪਮ, ਨੁਨੁ ਧੁਪ	ਮਗੁ, ਧੁਧੁ ਪਮ ਗੁਰੁ,	ਸਰੁ ਮਪ ਨੁਨੁ ਧੁਪ.
੪.	ਸੰਰੁ ਗੁੰਰੁ ਸੰਨੁ ਧੁਪ,	ਨੁਸੰ ਰੁੰਸੰ ਨੁਧੁ ਪਮ,
	ਪਧੁ ਨੁਧੁ ਪਮ ਗੁਰੁ,	ਮਪ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ,	ਸਰੁ ਗੁਰੁ, ਰੁਮ ਪਮ,	ਮਪ ਧੁਪ, ਪਧੁ ਨੁਧੁ,
੫.	ਧੁਧੁ ਪ,ਧੁ ਧੁਪ, ਧੁਧੁ ਰੁੰਗੁ ਗੁੰਰੁ, ਗੁੰਗੁ ਰੁੰਸੰ	ਪਮ ਗੁਰੁ ਸ, ਸੰਸੰ ਨੁਧੁ ਪਮ ਗੁਰੁ ਸ,	ਨੁ,ਸੰ ਸੰਨੁ, ਸੰਸੰ ਨੁਧੁ ਰੁਮ ਪਧੁ ਸੰ, ਰਮ	ਪਮ ਗੁਰੁ ਸ, ਗੁੰਗੁ ਪਧੁ ਸੰ, ਰੁਮ ਪਧੁ
੬.	ਗੁੰਰੁ ਗੁੰਰੁ ਸੰਨੁ, ਰੁੰਸੰ ਪਮ ਗੁਰੁ, ਮਗੁ ਮਗੁ	ਰੁੰਸੰ ਨੁਧੁ, ਸੰਨੁ ਸੰਨੁ ਰੁਸ, ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਨੁ,	ਧੁਪ, ਨੁਧੁ ਨੁਧੁ ਪਮ, ਸਰੁ ਰੁ,ਰੁ ਮਮ, ਮਪ	ਧੁਪ ਧੁਪ ਮਗੁ, ਪਮ ਪ,ਪ ਧੁਧੁ ਧੁਸੰ ਸੰS

੧. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥
 ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥
 ਜੈਸੇ ਅਲ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥
 ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥

(ਆਸਾਵਾਰੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੩੬੬)

ਅਸਥਾਈ

੨					੦					੩					×				
ਪੁ	ਮ	ਪੁ	ਮਪ		ਮ	—	ਰੁ	ਸ		ਸ	ਮ	ਪ	ਸੰ		ਨੁ	—	ਪ	ਪ	
ਮਾ	ਈ	ਮੋ	ਰੋ		ਗੁ	—	ਤ	ਮ		ਰਾ	—	ਮ	ਬ		ਤਾ	—	ਵਹੁ	ਰੀ,	
ਪੁ	ਮ	ਪ	ਪ		ਧੁ	ਧੁਨੁ	ਧੁ	ਪ		ਧੁ	ਮ	ਪੁ	ਪ		ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ
ਮਾ	ਈ	*	ਹਉ		ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਨ		ਖਿ	ਨ	ਪ	ਲ		ਰ	ਹਿ	ਨ	ਸ	
ਗੁ	—	ਸ	ਸ		ਸ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ		ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਰੁੰ		ਨੁ	—	ਪ	—	
ਰੁ	—	ਜੈ	ਸੇ		ਕ	ਰ	ਹ	ਲ		ਬੈ	—	ਲ	ਰੀ		ਤਾ	—	ਈ	—	
ਕਉ	—														ਝਾ	—	ਈ	—	

ਅੰਤਰਾ

੦					੩					×					੨				
ਪ	ਮ	ਪ	—		ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	—		ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ		ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸ	
ਮ	ਮ	ਰਾ	—		ਮ	ਨ	ਬੈ	—		ਰਾ	—	ਗ	ਬਿਰ		ਕ	ਤ	ਭ	ਇਓ	
ਹ	ਮ		—																
ਨੁ	—	ਨੁ	—		ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ		ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਰੁੰ		ਸੰ	—	ਨ	ਪ	
ਧੁ	—	ਰਿ	—		ਦ	ਰ	ਸ	ਨ		ਗੁੰ	—	ਤ	ਕ		ਤਾ	—	ਧੁ	ਈ	—
ਹ	—									ਮੀ	—						ਈ	—	
ਪੁ	ਪੁਨ	ਧੁ	ਪ		ਪੁ	ਮ	ਪੁ	ਪ		ਮ		ਮ	ਗੁ		ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਸਸ	
ਜੈ	ਸੇ	ਅ	ਲਿ		ਕਮ	ਲਾ	ਬਿ	ਨ		ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ		ਰੁ	ਰੁ	ਸੇ	ਮੋਹਿ	
										ਰ	ਹਿ	ਨ	ਸ		ਕੈ	ਤੈ			
ਸ	ਸ	ਗੁੰ	ਗੁੰ		ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਰੁੰ		ਨੁ	—	ਪ	—		ਪ	ਮ	ਪੁ	ਮਪ	
ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਨ		ਰ	ਹ	ਨ	ਨ		ਧੁ	—	ਈ	—		ਮਾ	ਈ	ਮੋ	ਰੋ	...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਲਾਲ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥
 ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥
 ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੩	×				੨				੦				ਸ
ਸ	ਮ	ਪ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਕ
ਰੁ	ਨ	ਸ	ਪ	ਧੁ	ਰੀ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਗੁ	ਰੁ	ਲੀ	
ਵ			ਬ	ਨੀ	ਸ	ਤੇ	ਸ	ਰੀ	ਸ	ਲਾ	ਸ	ਲੀ	ਸ
ਨੁ.	ਧੁ	ਪ	ਨੁ.	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਮ	
ਕ	ਵ	ਨ	ਰੰ	ਸ	ਗ	ਤੂੰ	ਸ	ਭ	ਈ	ਸ	ਗ	ਲਾ	ਲੀ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਲ	ਨਾ	ਸ	ਧੁ	ਸ	ਤ	ਕ	ਰੁੰ	ਹਿ	ਆ	ਸ
ਲਾ	ਸ	ਲ	ਚੋ	ਸ	ਲ	ਨਾ	ਸ	ਤੈ	ਸ	ਤ	ਕ	ਸੋ	ਹਿ	ਆ	ਸ
ਰੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	—	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ
ਸੁ	ਰ	ਜ	ਨ	ਭਾ	ਸ	ਨੀ	ਸ	ਤਾ	ਸ	ਮ	ਨ	ਮੋ	ਹਿ	ਆ	ਕ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥
ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਉ ਆਗੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥
ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥
ਏਕ ਤੂੰ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮ: ੧. ਪੰਨਾ ੩੫੬)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦					
—	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਨੁ	—	ਪ	—	ਪੁ	ਮ	ਪੁ	ਮਪ	ਗੁ	—	ਰੁ	ਲਾ	—	ਗੈ	ਲਾ	
ੜ	ਘੁੰ	ਘੁੰ	ਘੁੰ	ਰੁ	ਵਾ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ਮਨ	ਨੜ	ਲਾ	ੜ	ਗੈ	ਲਾ	ੜ	ਗੈ	ਲਾ	
ਨੁ	—	ਪ	ਪੁ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਮ	—	ਪ	ਪੁ	ਪੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸੰਨੁ	ਪੁ	ਗੁ	ਰੁ	
ਤਉ	ੜ	ਜ	ਮ	ਕ	ਹਾ	ੜ	ਕ	ਰੁ	ਰੁ	ੜ	ਮੋ	ਸਉ	ਆ	ੜ	ਗੈ	ੜੜ	ਆ	ੜ	ਗੈ	
ਧੁਪ																				
ੜੜ	ਘੁੰ ...																			

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਵਿ	ੜ	ਦਿਆ	ਵੀ	ਚਾ	ੜ	ਰੀ	ਤਾ	ਪ	ਪ	ਰ	ਉ	ਪ	ਕਾ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ਰੀ	ੜ
ਪ	—	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	ਪੁ	ਮਪ	ਗੁ	—	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਮ	ਪ	—	ਸੀ	ੜ	ੜ
ਜਾ	ੜ	ਪੰ	ਚ	ਰਾ	ੜ	ਸੀ	ਤਾ	ਤੀ	ੜ	ਚ	ਬ	ਬਾ	ੜ	ਸੀ	ੜ	ਸੀ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਝੈ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ੧ ॥
 ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਸੁ ਧਰਉ ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਇ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥ ੨ ॥

(ਗਉੜੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੮)

ਅਸਥਾਈ

੧	੨		⊕	੧		੨		⊕					
ਪਧੁ ਬੰਝ	ਮ ਝ	ਪ ਦੇ	ਧੁ ਝ	ਸੰ ਬੰ	— ਝ	ਸੰ ਦ	ਰੁੰ ਗੀ	— ਝ	ਸੰ ਇਕ	ਸੰ ਤੀ	ਨੁ ਧੁ ਆ	— ਝ	ਪ ਰ
ਪਧੁ ਸਾਝ	ਮ ਝ	ਪ ਹਿ	ਨੁ ਬ	ਨੁ ਧੁ ਰੋ	ਧੁ ਝ	ਪ ਧ	ਮ ਗੁ ਰਉ	— ਝ	— ਝ	ਮ ਗੁ ਕਿ	ਗੁ ਰੁ ਪਿਆ	ਗੁ ਰੁ ਝ	ਸ ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ ਉ	— ਝ	ਸੰ ਪ	ਸੰ ਰ	ਪ ਮ ਫੁਰ	ਮ ਮਾ	ਪ ਨ	ਨੁ ਧੁ ਝ	— ਝ	ਪ ਰਾ	ਧੁ ਝ	ਸੰ ਸਿ	ਸੰ ਰੋ	— ਝ
				ਨੁ ਧੁ ਫਿ	ਧੁ ਰ	ਧੁ ਨ	ਨੁ ਸੰ ਕ	ਸੰ ਰ	ਸੰ ਤ	ਸੰ ਬੀ	ਰੁੰ ਚਾ	— ਝ	— ਝ
				ਰੁੰ ਗੁੰ ਤੁ	ਗੁੰ ਹੀ	— ਝ	ਰੁੰ ਦ	ਰੁੰ ਰੀ	ਸੰ ਆ	— ਝ	ਨੁ ਤੁ	ਸੰ ਹੀ	ਰੁੰ ਸੰ ਝਝ
ਨੁ ਧੁ ਕ	ਧੁ ਰੀ	ਪ ਆ	— ਝ	ਸੰ ਤੁ	ਸੰ ਝੈ	— ਝ	ਨੁ ਧੁ ਝ	— ਝ	ਪ ਨਿ	ਧੁ ਝ	ਮ ਗੁ ਤਾ	ਰੁ ਝ	ਸ ਰ

ਬੰਦੇ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥
ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥ ੧ ॥
ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗ ਰਤੇ ॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣੁ ਕੇਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥
ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥ ੨ ॥
ਸਾਦ ਸਹਸ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਆਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋੜੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥
ਦੁਖੀਏ ਦਰਦ ਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥ ੩ ॥
ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥
ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥ ੪ ॥

(ਆਸਾ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੩੫੮)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧			੨			੧			੨		
ਸ — ਰੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	
ਤਉ ਽ ਕਾ	ਰ	ਣ	ਸਾ	ਹਿ	ਬਾ	਽ ਰੰਗ	ਰ	਽	ਤੇ	਽		
ਸ — ਰੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਸਰੁ		
ਤਉ ਽ ਕਾ	ਰ	ਣ	ਸਾ	ਹਿ	ਬਾ	਽ ਰੰਗ	ਰ	਽	ਤੇ	ਤੇਰੇ		
ਨੁ. ਧੁ. ਧੁ.	ਸ	—	ਸ	—	ਰੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ. ਧੁ. ਧੁ.	—	ਪ	—	
ਨਾ ਮ ਅ	ਨੈ	਽	ਕਾ	਽	ਰੂ	ਪ	ਅ	ਨੈ	਽	ਤਾ	਽	
ਪ ਸੰ ਸੰ ਸੰ	ਨੁ. ਧੁ. ਜਾ	ਧੁ. ਈ	ਪ ਤੇ	ਪ ਰੇ	ਪ ਧੁ. ਗੁ	ਮ ਣ	ਪ ਕੇ	ਮ ਗੁ. ਤੇ	ਰੁ. ਽	ਸ	—	
ਕਹ ਣ ਨ										਽	਽	

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਦੇ	ਪ ਵ	ਪ ਤਿ	ਨੁ. ਧੁ. ਆ	—	ਨੁ. ਧੁ. ਦ	ਧੁ. ਰ	ਸੰ ਸੰ ਸੰ	ਸੰ ਤਾ	—	ਸੰ ਈ	—
									਽		਽

ਨੁ ਧੁ ਦੁ	— S	ਧੁ ਖ	ਸੰ ਭੁ	— S	ਸੰ ਖ	— S	ਰੁੰ ਤੀ	ਰੁੰ ਰ	ਰੁੰ ਥ	ਸੰ ਕੀ	— S	ਸੰ ਏ	— S
ਨੁ ਧੁ ਜੋ	— S	ਧੁ ਗੀ	ਪ ਜ	ਧੁ ਤੀ	ਮ S	ਪ ਜੁ	ਮ ਗੁ ਗੁ ਗੁ	ਮ ਗੁ ਗੁ ਮਹਿ	ਗੁ ਰੁ ਰ	ਰੁ ਹ	ਸ ਤੇ	— S	
ਸ ਕਰ	ਗੁੰ ਕ	ਗੁੰ ਰ	ਰੁੰ ਭ	ਰੁੰ ਗ	ਸੰ ਵੇ	— S	ਨੁ ਧੁ ਭੇ	ਪ ਖ	ਧੁ ਭ	ਮ ਗੁ ਏ	ਰੁ S	ਸ S	— S

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਝਪਤਾਲ (ਬੈਠਵੀਂ ਲਯ)

ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ,
ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਆਜ ਮੋਰੇ ਆਏ ਹੈਂ ॥
ਪਰਮ ਦਯਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ,
ਮੁਖ ਬਚਨ ਰਸਾਲ ਮਧੁ ਮਧੁਰ ਪੀਆਏ ਹੈਂ ॥
ਸੋਭਤ ਮਿਹਜਾਸਨ ਬਿਲਾਸਨ ਦੇ ਅੰਕਮਾਲ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੂੈ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈਂ ॥
ਚਾਤ੍ਰਕ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਅਖੀਆਂ ਉਘਰ ਗਈ,
ਭਈ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਬਿਰਹ ਜਗਾਏ ਹੈਂ ॥ ੨੦੫ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
ਨੁ ਧੁ ਸੁ	ਧੁ ਪ ਨ	ਧੁ ਚ	ਮ ਗੁ ਰਿ ਤ੍ਰ
ਰੁ ਬਾ	ਰੁ ਗੁ ਨ	ਰੁ ਕ	ਨੁ ਸ ਬ
ਪੁ ਮੁ ਪਾ	ਨੁ ਧੁ ਨ	ਧੁ ਵਿ	ਸ ਸ ਤ੍ਰ

ਸ	ਨੁ	ਪ	ਧੁਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਸ
ਅ	ਜ	ਮੋ	ਸ਼	ਰੇ	ਆ	ਏ	ਹੈ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਮ	ਰ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਯਾ	ਲ	ਲਾ	ਲਾ	ਸ	ਲ
ਪ	ਰੁੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	
ਰੁਲ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸ	ਬਿ	ਸਾ	ਲ	ਧੁ	ਸ	ਖ	
ਪ	ਪ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	
ਬ	ਚ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸਾ	ਲ	ਧੁ	ਸ	ਧੁ	
ਪਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਪਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਸ	
ਮਸ	ਧੁ	ਰ	ਸ਼	ਪੀ	ਆ	ਏ	ਹੈ	ਸ	ਸ	

ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਿੰਨਤਾਲ ਆਦਿ ਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

੭. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ-ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸਜਣ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ ॥

ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥ ੭ ॥

(ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੬)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	×	੨
ਸ	ਪ	ਨੁ	ਪ
ਰੁ	ਜ	ਧੁ	ਧੁ
ਸ	ਸ਼	ਮੈ	ਡਾ
ਮ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ
ਚਾ	ਸ	ਧੁ	ਰੁ
ਸ	ਸ	ਈ	ਆ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

ਪ	—	ਪ	ਪਧੁ ਮ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	—	ਰੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ
ਜੈ	ਫ	ਸੇ	ਕਫ ਰ	ਹ	ਲ	ਬੇ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਲ	ਰੀ
ਨੁ			ਪ	ਮ					ਸ			
ਧੁ	—	ਪ	—	ਧੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	
ਭ	ਫ	ਈ	ਫ	ਰੀ	ਮਾ	ਫ	ਈ	ਫ	ਫ	ਮਾ	ਈ...	

ਧਮਾਰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਠਾਅ ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਲਯ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਗੁਰ (ਸਮ) ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪੁਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹੋ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਿਯਮ ਹੈ।

(ਕੌਮਲ ਆਸ਼ਾਵਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਭੈਰਉ | ਸਮਾਂ—ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ (ਸਵੇਰੇ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਪਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰਿਖਭ ਅੰਦੋਲਿਤ ਅਤੇ 'ਮ ਰ' ਸੁਰ ਸੰਗਤਿ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰੁ ਗ ਮ, ਪ ਧ ਨੁ ਸ ।

ਅਤਰੋਹ—ਸ, ਨੁ ਧ ਪ ਮ, ਗ ਰੁ ਸ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਗਮਰੁ ੬ ਰੁ ਸ, ਨੁਧਨੁਰੁ ੬ ਰੁ ਸ ।

ਆਹੀਰ ਭੈਰਉ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਅੱਜ-ਕਲ੍ਹ ਇਸ ਦਾ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਭੀ ਭੈਰਉ ਦੀ ਥਾਂ ਅਧਿਕਤਰ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣੀਦੇ ਹਨ। ਉਂਜ ਭੈਰਉ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਨਿਰਾਲਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਨੀ' ਕੋਮਲ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਭੈਰਉ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਖਮਾਜ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦਾ ਹਰੇਕ ਆਲਾਪ ਭੈਰਉ ਵਾਂਗ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਵਿਚ 'ਮ ਰੁ' ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਰਿਖਭ ਤੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਦਾ ਹੀ ਸੂਚਕ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਐਸਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ, ਅਹੀਰ ਤੇ ਭੈਰਉ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਐਸਾ ਸਮਝਣਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਆਹੇਰੀ, ਆਹੀਰੀ ਜਾਂ ਅਭੀਰੀ ਨਾਮ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ 'ਗੁ ਧ ਨੁ' ਕੋਮਲ ਹਨ। ਸੋ, ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿਚ 'ਧੈਵਤ' ਤੀਵਰ 'ਨਿਖਾਦ' ਕੋਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸੇ ਨਾਲ 'ਅਹੀਰ' ਲਕਬ ਜੁੜ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਅਹੀਰ ਟੋਡੀ, ਅਹੀਰ ਲਲਿਤ ਆਦਿ ਨਵੇਂ ਰਾਗ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ 'ਮੱਧਮ' ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਇਹ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ ਤਿੰਨੋਂ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਪੰਚਮ' ਅਲਪ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕਈ ਵੇਰ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਤੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ

ਗ ਗ ਗ
 "ਗਮ ਰੁ ੬ ਰੁ ਸ, ਨੁਧਨੁਰੁ ੬ ਗਮ - ਰੁ ੬ ਰੁ ਸ" ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ

ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਖਾਸ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਭੈਰਉ, ਖਮਾਜ, ਕਾਫੀ, ਅਨੰਦ-ਭੈਰਉ ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ 'ਰੁ-ਨ' ਸੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਗਮ ਰੁ—^{ਗ ਗ}ਰੁ ਸ, ਨੁਸ, ਧਨੁਰੁ—^ਗਸ, ਨੁਸ ਨੁਧ, ਨੁਧਨੁਰੁ—ਗਮ—^ਗਰੁ, ਰੁ ਸ ।

੨. ਸ, ਸਰੁਗ, ਗਮ ਰੁ, ਗਮ—^ਗਮਪਗਮ—^{ਗ ਗ}ਰੁ—ਨੁਧਨੁਰੁ—ਸ, ਗਮ—ਗਮਪਗਮ ਰੁ—ਰੁਸ, ਨੁਸਨੁਧ,

^ਧਪਮ, ਨੁਧ, ਨੁਰੁ—^{ਗ ਗ}ਗਮ ਰੁ, ਰੁ ਸ ।

੩. ਗਮ. ਗਮਪਮ, (ਮ) ਰੁ—^ਗਗਮਰੁ—^ਗਗਮਪਗਮਰੁ, ^{ਗ ਪ ਗ}ਰੁਸ—ਸਮ—^ਗਰੁਗਮਪ—ਮ—ਧਪਮ, ਮਰੁ—
ਨੁਧਨੁਰੁ—^{ਗ ਗ}ਸ, ਮਧ, ਨੁਧਪਮ, ਮਪਧਨੁਧਪਮ (ਮ) ਰੁ—ਰੁ ਸ ।

੪. ਗਮਧ, ਧਨੁਧਪਮ, ਪਮਗਮਰੁ—^ਗਰੁਸ, ^{ਗ ਗ}ਨੁਸਧਨੁਰੁ—ਗਮ ਰੁ, ਰੁਸ, ਗਮਪ, ਗਮਧਪ, ਮਪਧ, ਨੁਧਪਮ,

ਗਮਪਗਮ. ਮਧ ਧਨੁਧਪਮ, ਮਪਗਮ, (ਮ) ਰੁ—^ਗਰੁ ਸ, ਗਮ, ਗਮ ਧਪਮ ਗਮਪਗਮਰੁ ^ਗਰੁਗਮਪ
ਗਮ—^ਗਰੁ, ਰੁ ਸ ।

੫. ਗਮਧ—ਨੁ, ਧਨੁਰੁ, ਸੰ—^ਗਨੁਸੰਨੁਧਪਮ, ਧਨੁਰੁ—^ਗਰੁਸੰ, ਨੁਸੰਧਨੁਰੁ—ਸੰ, ਨੁਸ ਧਸ ਪਸ ਮ, (ਮ)
^{ਗ ਗ ਸ}ਰੁ—^ਗਰੁ ਨੁ—ਧਪਮ, ਧ.। ^ਗਨੁਧਨੁਰੁ—ਸ, ਮਪਧਨੁ—ਨੁਧਨੁਰੁ—ਸੰ, ਗੰਮਰੁ—^ਗਰੁਸੰ,—ਧਨੁਸੰ—
ਨੁਸੰਨੁਧ, ਨੁਧਪਮ, ਧਪ ਨੁਧ ਸੰਨੁ ਰੁਸੰ—ਨੁਧ, ਪਮ, ਪਗਮਰੁ—ਸ, ਨੁਸਧਨੁਰੁ—ਸ— ।

ਅਹੀਰ ਭੇਰਉ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬
੧.	* ਤੂ S ਚਉ	ਸ S ਜ ਣ	ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ ਰੁਸ	ਨੁਧ ਪਮ ਗਰੁ ਸ			
੨.	* . . .	ਮਪ ਧਪ, ਮਪ ਧਨੁ	ਧਪ, ਮਪ ਧਨੁ ਸਰੁ	ਸਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰੁਸ			
੩	ਸਰੁ ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ	ਗਮ ਗਰੁ ਸਨੁ ਧਪ	ਧਨੁ ਸਰੁ ਸਨੁ ਧਪ	ਨੁਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰੁਸ			
੪	*	ਸਰੁ ਸਰੁ ਗਰੁ, ਗਮ	ਗਮ ਪਮ, ਪਧ ਪ, ਧ			
	ਨੁਧ ਨੁਸ ਨੁ.ਸ ਰੁਸ,	ਰੁਗ ਰੁ,ਨੁ ਸਨੁ, ਧਨੁ	ਧ,ਪ ਧਪ ਮਪ ਮ,ਗ	ਮਗ. ਰੁਗ ਰੁ,ਸ ਰੁਸ			
੫	ਸਰੁ ਗਗ ਰੁਸ, ਰੁਗ	ਮਮ ਗਰੁ, ਗਮ ਪਪ	ਮਗ, ਮਪ ਧਧ ਪਮ.	ਪਧ ਨੁਨੁ ਧਪ, ਧਨੁ			
	ਸਸ ਨੁਧ, ਨੁਸ ਰੁਰੁ	ਸਨੁ, ਸਰੁ ਗਗ ਰੁਸ,	ਰੁਰੁ ਸਸ ਨੁਨੁ ਧਧ	ਪਪ ਮਮ ਗਗ ਰੁਸ			
੬.	* ਨੁਸ ਧਨੁ	ਸਰੁ ਗਮ ਰੁਰੁ ਸਸ	ਗਮ ਪਪ ਰੁਰੁ ਸS,			
	ਨੁਸ ਧਨੁ ਸਰੁ ਗਮ	ਪਧ ਪਮ ਰੁਰੁ ਸਸ	ਗਮ ਪਧ ਨੁਧ ਪਮ	ਰੁਰੁ ਸS, ਨੁਸ ਧਨੁ			
	ਸਰੁ ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ	ਨੁਧ ਪਮ ਰੁਰੁ ਸਸ	ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ ਰੁਰੁ	ਸਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰੁਸ			

ਅੰਤਰਾ

੧.	* ਨੈ ਣ ਮ	ਹਿੰ S ਜੇ S	ਸਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰੁਸ	ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ ਰੁਸ
੨.	* . . .	ਰੁਰੁ ਸਨੁ ਧਪ ਮਗ	ਰੁਸ, ਨੁਸ ਧਨੁ ਰੁਸ	ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ ਰੁਸ
੩.	ਸਰੁ ਗਮ ਗਰੁ ਸਰੁ	ਨੁਸ ਧਨੁ ਸਰੁ ਸਨੁ	ਧਪ ਨੁਨੁ ਧਪ ਮਗ	ਰੁਸ, ਗਮ ਧਨੁ ਸ-
੪.	*	ਸਰੁ ਗਰੁ ਨੁਸ ਰੁਸ,	ਧਨੁ ਸਨੁ, ਪਧ ਨੁਧ,
	ਮਪ ਧਪ, ਗਮ ਪਮ,	ਰਗ ਮਗ, ਸਰੁ ਗਰੁ,	ਗਮ ਧਨੁ ਸ, ਗਮ	ਧਨੁ ਸ, ਗਮ ਧਨੁ
	ਸ ਨੈ ਣ ਮ...			
੫.	ਰੁਰੁ ਸ,ਰੁ ਰੁਸ ਨੁਸ,	ਧਧ ਪ,ਧ ਧਪ ਮਪ,	ਗਮ ਮ,ਗ ਮਮ ਰੁਗ,	ਰੁਰੁ ਗਰੁ ਰੁਸ ਨੁਸ,
	ਸਰੁ ਸਸ, ਰੁਗ ਰੁਰੁ,	ਗਮ ਗਗ, ਮਪ ਮਮ	ਪਧ ਪਪ, ਧਨੁ ਧਧ,	ਨੁਸ ਨੁਨੁ, ਸਰੁ ਸਸ
੬.	ਸਰੁ ਗਗ ਰੁਸ, ਨਸ	ਰੁਰੁ ਸਨੁ, ਧਨੁ ਸਸ	ਨੁਧ. ਪਧ ਨੁਨੁ ਧਪ,	ਮਪ ਧਧ ਪਮ, ਗਮ
	ਪਪ ਮਗ, ਰੁਗ ਮਮ	ਗਰੁ, ਸਰੁ ਗਗ ਰੁਸ,	ਗਮ ਧਨੁ ਸ ਗਮ	ਧਨੁ ਸ, ਗਮ ਧਨੁ
	ਸ, ਨੈ ਣ ਮ	ਹਿੰ S ਜੇ...		

੧. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥

ਨੈਣ ਮਹਿਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ੧ ॥

(ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
—	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਗ	—	—	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ੜ	ਤੁੜ	ੜ	ਚਉ	ਸ	ੜ	ਜ	ਣ	ਮੈ	ੜ	ੜ	ਡਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸ	—	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਸ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ੜ,	ਮ	ੜ	ਈ	ਸਿ	ੜ	ਸ	ਉ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਸ	—	ਨੁਸ	ਗ	—	ਸ	—
ਮ	ਣ	ਮ	ਮ	ਹਿ	ੜ	ਜੇ	ੜ	ਤ	ਰ	ੜ	ਸੜ	ਰੁ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨੁ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	—	ਪ	ਧ	ਸ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ੜ	ਕ	ਦ	ਪ	ਸੀ	ੜ	ਦੀ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ

੨. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕੋਊ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥

ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਡੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥

ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ੧ ॥

ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ਧੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੨ ॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੫੬)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫
ਮ	ਪ	ਕ	ਖ	ਗ	ਘ	ਙ	ਚ	ਛ	ਜ	ਝ	ਞ	ਟ	ਠ	ਡ	ਢ
੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬
੧੭	੧੮	੧੯	੨੦	੨੧	੨੨	੨੩	੨੪	੨੫	੨੬	੨੭	੨੮	੨੯	੩੦	੩੧	੩੨
੩੩	੩੪	੩੫	੩੬	੩੭	੩੮	੩੯	੪੦	੪੧	੪੨	੪੩	੪੪	੪੫	੪੬	੪੭	੪੮
੪੯	੫੦	੫੧	੫੨	੫੩	੫੪	੫੫	੫੬	੫੭	੫੮	੫੯	੬੦	੬੧	੬੨	੬੩	੬੪
੬੫	੬੬	੬੭	੬੮	੬੯	੭੦	੭੧	੭੨	੭੩	੭੪	੭੫	੭੬	੭੭	੭੮	੭੯	੮੦
੮੧	੮੨	੮੩	੮੪	੮੫	੮੬	੮੭	੮੮	੮੯	੯੦	੯੧	੯੨	੯੩	੯੪	੯੫	੯੬
੯੭	੯੮	੯੯	੧੦੦	੧੦੧	੧੦੨	੧੦੩	੧੦੪	੧੦੫	੧੦੬	੧੦੭	੧੦੮	੧੦੯	੧੧੦	੧੧੧	੧੧੨

ਅੰਤਰਾ

੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬
੧੭	੧੮	੧੯	੨੦	੨੧	੨੨	੨੩	੨੪	੨੫	੨੬	੨੭	੨੮	੨੯	੩੦	੩੧	੩੨
੩੩	੩੪	੩੫	੩੬	੩੭	੩੮	੩੯	੪੦	੪੧	੪੨	੪੩	੪੪	੪੫	੪੬	੪੭	੪੮
੪੯	੫੦	੫੧	੫੨	੫੩	੫੪	੫੫	੫੬	੫੭	੫੮	੫੯	੬੦	੬੧	੬੨	੬੩	੬੪
੬੫	੬੬	੬੭	੬੮	੬੯	੭੦	੭੧	੭੨	੭੩	੭੪	੭੫	੭੬	੭੭	੭੮	੭੯	੮੦
੮੧	੮੨	੮੩	੮੪	੮੫	੮੬	੮੭	੮੮	੮੯	੯੦	੯੧	੯੨	੯੩	੯੪	੯੫	੯੬
੯੭	੯੮	੯੯	੧੦੦	੧੦੧	੧੦੨	੧੦੩	੧੦੪	੧੦੫	੧੦੬	੧੦੭	੧੦੮	੧੦੯	੧੧੦	੧੧੧	੧੧੨

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੇਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
 ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥
 ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥
 ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥
 ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਭਾ ॥ ੩ ॥

(ਗਉੜੀ ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੪੫)

ਅਸਥਾਈ

੦																
			ਪ	੩	ਪ	ਪ	ਮ	×				੨				
			ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਖ	
			ਮੋ	ਹਿ	ਨਾ	ੜ	ਬਿ	ਮ	ੜ	ੜ	ਰਹੁ	ਮੈ	ੜ	ਜ	ਨ	
ਗ					ਸ			ਗ				ਗ				
ਰੁ	—	ਸ	ਸ	—	ਨੁ	—	ਧਨੁ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਮ	—	ਗਮ	ਪਮ	
ਤੇ	ੜ	ਰਾ,	ਰਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ਗੁੜ	ਸਈ	ੜ	ਆ	ੜ	ਜੀਅ	ੜ	ਕੇੜ	ੜੜ	
ਗ																
ਰੁ	ਰੁ	ਸ														
ਜੀ	ਵ	ਨਾ														

ਅੰਤਰਾ

			ਗ		ਧ	ਧ		ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	
			ਮ	ਮ	ਨੁ	ਨੁ	ਤ	ਪੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ੜ	
			ਮੈ	ਰੀ	ਸੰ	ਗ										
—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰਰੁੰ	ਗੰ	—	ਗੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	
ੜ	ੜ	ੜ	ਸੋ	ਚ	ਦਿ	ੜ	ਨ	ਰਾੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ੜ	
			ਨੁ					ਸੰ				ਧ		ਪ		
ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਨੁ	—	—	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	
ਮੈ	ਰਾ	ੜ	ਕ	ਰ	ਮ	ੜ	ਕੁ	ਟਿ	ਲ	ੜ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਗ																
ਮ	—	—	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਪ	ਧ	—	—	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਗ	
ੜ	ੜ	ੜ	ਜ	ਨ	ਮ	ੜ	ਕੁ	ਭਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਰੁ	ਸ	—														
ੜ	ੜ	ੜ	ਮੋਹਿ	ਨਾ...	ਬਾਕੀ	ਤੁਫਾ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ							

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ੨੫ ॥

(ਸੋਰਠ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੬੫੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩							×	੨						
												ਨੁ	ਧ	ਨੁ	
												ਤੂ	ਸ	ਦਾ	
ਰੁ	-ਸ	—	ਰੁ	ਮ	-ਧ	ਪ	ਨੁ	ਧ	—	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	—
ਤਾ	ਸਤੂ	ਸ	ਦਾ	ਤਾ	ਸਤੂ	ਸ	ਦਾ	ਤਾ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਤਾ	ਸ	ਰ	ਸ
—	—	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਗ	—	—	ਗ	ਰੁਸ			
ਸ	ਸ	ਸ	ਤੈ	ਰਾ	ਦਿ	ਤਾ	ਸ	ਖਾ	ਸ	ਸ	ਵ	ਣਾ	ਸ		

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—
	ਰੈ	ਣ	ਦਿ	ਨ	ਸ	ਪ	ਰ	ਭਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਤ	ਰੈ	ਸ
ਨੁ	—	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਗੰ	—
ਣ	ਸ	ਦਿ	ਨ	ਸ	ਪ	ਸ	ਰ	ਭਾ	ਸ	ਤ	ਤੂ	ਹੈ	ਸ	ਹੀ	ਸ
—	ਗੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	—	—	ਧ	ਧ	ਧ	—	ਪ	ਧ	ਸੰ
ਸ	ਗਾ	ਸ	ਵ	ਣਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜੀ	ਅ	ਜੰ	ਸ	ਤ	ਸ	ਰ
ਨੁ	—	—	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਮ	—	—	ਸ			
ਬ	ਸ	ਸ	ਤ	ਨਾ	ਮ	ਤੇ	ਰਾ	ਸ	ਗਰੁ	—	ਰੁ	ਸ			
									ਧਿਆ	ਸ	ਵ	ਣਾ	ਤੂ...		

ਨੋਟ—ਬਾਕੀ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਥੋੜੀ ਟੋਢੀ ਪਰ ਸੁੰਦਰ ਗੀਤ ਹੈ।

ਪ. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਖੂਬ ਖੂਬ ਖੂਬ ਖੂਬ, ਖੂਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥
 ਝੂਠ ਝੂਠ ਝੂਠ ਝੂਠ ਦੁਨੀ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥
 ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ੨ ॥
 ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥
 ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ ੪ ॥ (ਭੈਰਉ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੩੮)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦					ਸ
				ਨੁ.	ਗੁ					ਰੁਸ	ਰੁ	ਸ								ਖੂ
ਸ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਨੁ	ਰੁ	—	—	—		ਰੁਸ	ਰੁ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	ਸ
ਬ	ਖੂ	ੜ	ਬ	ਬ	ਖੂ	ੜ	ੜ	ੜ		ਬੜ	ਖੂ	ਬ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਖੂ
	ਗ															ਗ				
ਸ	ਮ	—	ਗ	ਗ	ਮ	—	—	—		—	ਮ	ਪ	ਮ			ਗ	—	ਸ	ਸ	
ਬ	ਤੇ	ੜ	ਰੋ	ਰੋ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ਮ	ਤੇ	ਰੋ	ਨਾ	ੜ	ਮ,	ਮ,	ਮ,	ਮ,	ਝੂ
ਸ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਗ	—	—	—		ਗ	ਪ	ਮ	—	—	—	—	—	—	—	ਧ
ਠ	ਝੂ	ੜ	ਠ	ਝੂ	ਝੂ	ੜ	ੜ	ੜ		ਠ	ਝੂ	ਠ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੂ
ਧ	—	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	—	—	—		ਧ	—	ਪ	—	—	—	ਮ	—	ਗ	ਰੁ	
ਨੀ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ਮਾ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ੜ	ੜ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

																				ਮ
																				ਨ
ਗਮ	ਧਨੁ	—	ਧ	ਸ	—	—	—		ਨੁ	ਰੁ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	ਸ
ਗਜ	ਤੇ	ੜ	ਰੋ	ਬ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੀ

ਸੰ ਦਾ	ਸੰ ਰ	ਧ S	ਨੁ ਅ	ਗੰ ਰੁੰ ਪਾ	— S	— S	— S	— S	— S	— S	— S	ਸੰ ਰ	— S	— S,	ਸੰ ਨਾ
— S	ਸੰ ਮ	— S	ਰੁੰ ਬਿ	ਸੰ ਨੁ ਨਾ	— S	— S	— S	ਧ S	— S	ਪ ਸ	ਪ ਭ	ਮ S	— S	— S	ਗ ਦੁ
ਗ ਨੀ	ਮ ਆ	— S	ਪ S	ਪਧ ਛਾ	— S	— S	ਪ ਮ	ਪ S	— S	ਮ S	ਗ S	ਰੁ ਰ	ਸ S	— S	ਖੂਬ...

ਨੋਟ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ ਭਾਈ ਸਾ: ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਬੰਦਿਸ਼ ਹੈ।

੬. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਵਤ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਦਿਨਸੁ ਜੰਜਾਲਿ ਗਵਾਇਆ ॥
 ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਸਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥
 ਕਿਆ ਲੇ ਆਵਸਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਵਸਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਉਂਧਉ ਕਵਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ॥
 ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਫੰਧਾ ॥ ੨ ॥
 ਡਗਰੀ ਚਾਲ ਨੇਤ੍ਰੁ ਫੁਨਿ ਅੰਧੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹੈ ਮਾਇਆ ਅੰਧੁ ਲਉ ਧੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥
 ਖੋਇਓ ਮੂਲੁ ਲਾਭੁ ਕਹ ਪਾਵਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ॥
 ਸਬਦੁ ਬੀਚਰਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਣੇ ॥ ੪ ॥

(ਭੈਰਉ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੨੬)

ਅਸਥ ਈ

੧	੨	×	੧	੨	×
ਮ	ਮ	ਧ	ਗ	ਮ	ਗ
ਮ	ਨ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਰੁ
		SS	ਟ	ਸ	ਭਾ
				S	S
					S
					S
					S
					S
					S
					S

ਸ	—	—	—	ਸ	ਨੁ	—	ਨੁਧ	ਸ	—	ਸ	ਰੁ	ਗ	—	ਮ
ਰੀ	₪	₪	₪,	ਕਿਆ	₪	ਲੇ	₪	ਆ	₪	ਵ	ਸ	ਕਿਆ	₪	ਲੇ
ਗ	—	—	—	ਗ	ਪ	—	—	ਗ	—	—	—	—	—	—
ਰੁ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨੁਧ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਪਧ	ਮ	ਪ
ਜਾ	₪	ਵ	ਸ	ਰਾ	ਮ	ਜ	ਪਹੁ	₪	ਗੁ	ਣ	ਕਾ	₪₪₪	ਰੀ	ਰੀ

ਅੰਤਰਾ

				ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਨੁ	—	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਨੁ
				ਸ	ਗ	ਲੀ	ਲੀ	ਰੈ	₪	ਣ	ਸੰ	ਸੰ	ਵ	ਤ	ਗਲ
ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਗੰ	—	ਮੰ	ਮੰ	ਗੰ	—	—	—
ਵਾ	₪	ਹੀ	₪	ਦਿਨ	ਸ	ਜੰ	ਜੰ	ਜਾ	₪	ਲ	ਗ	ਵਾ	₪	₪	₪
ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਰੁੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪਮ
ਇਆ	₪	₪	₪,	ਖਿਨ	ਪ	ਲ₪	ਘ	ੜੀ	₪	ਨ	ਹੀ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਭ	ਭ₪
ਗ	—	—	—	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਪਧ	ਮ	ਪ
ਰੁ	—	ਸ	—	ਜਿਨ	ਇ	ਹੁ	ਜ	ਗ	ਤ	ਉ	ਪਾ	₪	₪₪	ਇਆ	ਇਆ
ਜਾ	₪	ਨਿਆ	₪												

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥
ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥
ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੩॥
ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੪॥

(ਭੈਰਉ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੨੫)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਸ	—	ਨੁਧ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਸ
ਨੁ	—	ਨੁਧ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰੁ	—	ਸ
ਕਿਆ	₪	ਕਹੀ	ਐ	ਕਿ	ਛ	ਕ	ਹੀ	ਨ	ਜਾ	₪	ਇ

ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੁ	ਸ
ਜੋ	ਕਿ	ਛ	ਅਹੈ	ਸ	ਭ	ਤੇ	ਰੀ	ਰ	ਜਾੜ	ੜ	ਇ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੁੰ	ਸੰ
ਤੁ	ਝ	ਤੇ	ਬਾ	ਹ	ਰ	ਕਿ	ਛੁ	ਨ	ਹੋ	ਇ	ਤੁ
ਨੁ	ਧ	ਪੁ	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪਮ	ਗ	—	ਸ
ਕਰ	ਕ	ਰ	ਦੇ	ੜ	ਖਹਿ	ਜਾ	ੜ	ਣਹਿ	ਸੋ	ੜ	ਇ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੇਰਉ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਤ ਪੂਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ਮੋਹਿਓ ਅਨਦ ਧੁਨੀ ॥

ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਖਿਨੀ ॥ ੧ ॥

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ ॥

ਅੰਧੁਲੇ ਟਿਕ ਨਿਰਧਨ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥ ੨ ॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੨੯)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
			ਮ	ਧ	ਮਗ
			ਜੀ	ਵਉ	ਮੜ
			ਨੁ	ਪ	ਮ
			ੜ	ਨਾ	ਸੁ
ਪ	—	—	ਸ	ਸਰੁ	ਸ
ਨੀ	ੜ	ੜੜ	ਜਉ	ਸੁੜ	ਨ
ਮ	ਪ	ਮਗ	ਗ	ਧ	ਨੁ
ਗ	ਮ	ਰੁ	ਮ	ਨੁ	ਧ
ਏ	ੜ	ਗੁਰ	ਤਬ	ਰੀ	ਸ
ਸਰੁ	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਰੁਸ	—	—
ਨੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

			ਮ	ਧ						
			ਪੀ	ਨੁ	ਧਨੁ	ਸੰ	—	—	ਨਸੰ	ਰੁੰ
				ਰ	ਗ	ਈ	₪	₪	₪₪	₪
ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸਰੁੰ	ਗੰ	—	—	ਰੁੰ	—
₪	₪	₪	ਬਾ	ਧੀ	ਮਨ	ਧੀ	₪	₪	₪	₪
ਸੰ	—	—	ਮ	ਧ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨੁ
ਰਾ	₪	₪,	ਮੋ	₪	ਹਿਓ	ਅ	ਨ	₪	ਦ	₪
ਸਰੁੰ	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੁਸ	—					
ਨੀ₪	₪₪	₪₪	₪₪	₪₪	₪					

ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ੨ ॥
 ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥ ੩ ॥
 ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥ ੪ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੫ ॥

ਅਸਥਾਟੀ

(ਭੈਰਉ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੩੬)

×		੨			੦		੩		
ਗ		ਗੁ	ਗੁ		ਨੁ				
ਮ	ਮਮ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਧਨੁ	ਰੁ	—	ਸ
ਏ	ਕਗੁ	ਸਾਂ	₪	ਈ	ਅ	ਲਹੁ	ਮੇ	₪	ਰਾ
ਸ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਪਮ	ਗਰੁ	ਸ
ਹਿੰ	ਦੂ	ਤੁ	ਰ	ਕ	ਦੁਹਾਂ	₪ਨਿ	ਬੇ₪	₪₪	ਰਾ

ਅੰਤਰਾ

ਮਮ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	—ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਗੰ		
ਵਰ	ਤਨ	ਰ	ਹਉ	₪ਨ	ਮਹ	ਰਮ	ਰੁੰ	—	ਸੰ
							ਦਾ	₪	ਨਾ
ਸੰ	ਸਰੁੰ	ਸੰ		ਪ			ਗ	ਗ	
ਤਿਸ	ਸੇ₪	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਮਮ	ਪਮ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ
		ਵੀ	₪	ਜੋ	ਰਖੈ	₪ਨਿ	ਦਾ	₪	ਨਾ

ਨੋਟ—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਨੰ: ੭ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਗਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਭੈਰਉ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—‘ਮੱਧਧਨੁਧੁਪ’ ਇੰਜ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ
 ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ, ਮਪ, ਧੁ ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਮੱਧਧਨੁਧੁਪ, ਗਮਰੁ, ਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਮੁਧੁਪ, ਮੱਧ, ਧੁਨੁਧੁਪੰਗ, ਮਰੁ, ਸ।

ਰਾਮਕਲੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਇਸ ਦੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਤੀ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਯਾ, ਰਾਮਗਿਰੀ, ਰਾਮਕਿਰੀ, ਰਾਮਕੋਲੀ ਅਤੇ ਰਾਮਕਲੀ ਨਾਮਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੈ। ਉਥੇ ਇਸ ਦੇ ਰਾਗ ਸਰੂਪ ਸੰਬੰਧੀ ਭੀ ਕੁਝ ਮਤ-ਭੇਦ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਣ, ਕੋਈ ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਦੋ ਗੰਧਾਰ, ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸਰੂਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੇ :—

(੧) ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮੱਧਮ-ਨਿਖਾਦ ਵਰਜਿਤ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੈਵਤ, ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਅਤੇ ਸੂਰ-ਰੂਪ “ਧੁਧੁਪ, ਧੁਪ, ਮਗਰੁਰੁਸ, ਸਰੁਸ, ਗਪਧੁਧੁਪ, ਧੁਸਰੁਸੰ, ਧੁਨਧੁਧੁਪ, ਗਮਰੁਰੁਸ, ਪਪਧੁਧੁਸੰ—ਸਰੁਸੰ, ਸੰਨਧੁਨਧੁਰੁਸੰ, ਧੁਨਧੁਧੁਪ, ਮਪਗਮ ਰੁਰੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ‘ਬਿਭਾਸ’ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ‘ਭੈਰਉ’ ਅੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ। ਰਾਮਕਲੀ ਦਾ ਇਹ ਰੂਪ ਅੱਜ-ਕਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(੨) ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਸੂਰ-ਰੂਪ “ਨਸ, ਗ, ਮਪ, ਧੁਪ, ਨਧੁਪ, ਗਮਰੁਰੁਸ, ਨਸਰੁਸ, ਗਮਪ, ਧੁਪ, ਧੁਨਸੰ, ਸੰਨਧੁਨਧੁਪ, ਗਮ, ਧੁਪ ਮਗਮ, ਰੁਰੁਸ” ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਪੰਚਮ ਪ੍ਰਬਲ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭੈਰਉ ਅਤੇ ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਰਾਮਕਲੀ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(੩) ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਦੋ ਗੰਧਾਰ ਜਾਂ ਦੋ ਗੰਧਾਰ ਦੋ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੂਰ-ਰੂਪ “ਸ, ਗਮਪ, ਪਪਰੁ, ਸ, ਰੁਗ, ਮ—ਧੁਧੁਪ, ਧੁਨਧੁਪ, ਗਮਧੁਧੁ, ਪਪਧੁਮ, ਪਗੁ—ਪ, ਰੁਰੁਸ, ਜਾਂ ਨਸਰੁਸ, ਗਮਪ, ਗਮਧੁਪ, ਧੁਨਧੁਪ, ਪਗੁ, ਪ, ਗੁਰੁਰੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ

(੪) ਜਾਤੀ ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੋ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਸ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਕਲੀ ਦਾ ਇਹੋ ਸਰੂਪ ਅੱਜ-ਕਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਅਸਾਂ ਇਥੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰਾਮਕਲੀ ਜਿਥੇ ਇਕ ਭਗਤੀ-ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ ਉਥੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਦੇ ਵਿਯੋਗ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਧ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਭੀ ਸੱਚੇ ਯੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਬਦ-ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧ ਚਰਚਾ (ਸਿੱਧ ਗੋਸ਼ਟਿ) ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਾਗ-ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਅਠਾਰਵਾਂ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਨ.ਸ (ਸ) ^{ਨੁ} ਧੁਸ, ^ਸ ਸਰੁਸ, ^ਗ ਗ, ^ਮ ਮ ਰੁS ਸ—ਸ, ਗਮਪ, ਮਪਧੁS ਪ, ਮੱਪਧੁਨੁਧੁਪ, ਗਮਪ, ਗਮ
ਗਰੁSਸ— ।
੨. ਸਮ, (ਮ) ਗਪS, ਮੱਪ ^{ਨੁ} ਧੁSਪ, ਨਧੁਪਮੱਪਗਮਗਰੁSਸ—ਗਮਪਗਮ ^{ਨੁ} ਧੁSਪ, ਧੁਨੁਧੁਪ, ਮੱਪਗਮ ^{ਨੁ} ਧੁSਪ,
ਗਮਪਗਮਗਪ. ਮੱਪਧੁਪ, ਧੁਨੁਧੁਪਮੱਪ, ਗਮਗਰੁSਸ— ।
੩. ਸਗਮਪਧੁSਮੱਪ, ^{ਨੁ} ਧੁSਪ, ਮੱਪਧੁਨੁਧੁਪ, ਪSਗ, ਮਪ ^{ਨੁ} ਧੁSਪ, ਧੁਨੁਧੁਪ, ਨਸੱਧੁਨੁਧੁਪ, ਮੱਪਗਮਧੁSਪ,
ਗ ^{ਨੁ} ਰੁSਸ, ਮਪ ^{ਨੁ} ਧੁSਸ, ਧੁਨਸੱ, ਨਸੱਰੁਸੱ, ਰੁਸੱਨਸੱਧੁਨੁਧੁਪ, ਮਪ ^{ਨੁ} ਧੁSਸੱ, ਨਸੱ, ਧੁਨੁਧੁਪ, ਮੱਪਧੁਨੁਧੁਪ,
ਮੱਪਗਮਰੁSਸ— ।
੪. ਮਪ ^{ਨੁ} ਧੁSਸੱ, ਸਰੁੱSਸੱ, ਗੰਮਰੁੱSਸੱ, ਨਸੱਰੁੱਸੱ ਧੁSਨਸੱ, ਗੰਮਰੁੱSਸੱ, ਨਸੱ, ^{ਨੁ} ਧੁਨਧੁਨੁਧੁਪ, ਮੱਪਧੁਨੁਧੁਪ ਗਮ
^{ਨੁ} ਧੁSਪ, ਮੱਪਗਮਗਰੁSਸ—ਮਪ ^{ਨੁ} ਧੁSਨਸੱ—ਨਸੱਰੁੱਸੱਧੁਨੁਧੁਪ, ਮੱਪ, ਗਮਧੁSਪ, ਮਪ ^{ਨੁ} ਧੁSਸੱ, ਗੰਮਗੰ
ਰੁੱSਸੱ ਸੰਗੰਮੱਪ, ਮੱਪਗੰਮਗੰਰੁੱSਸੱ, ਧੁਨਸੱਰੁੱSਸੱ, ਧੁਨਸੱਰੁੱਸੱ, ਨਸੱ, ਧੁਨੁਧੁਪ, ਮੱਪਗਮ, ਪਗਮਰੁSਸ ।
੫. ਸ, ਨ.ਸਗਮਪਗਮਧੁS ਪ, ਸ ^{ਨੁ} ਧੁS ਪ ^{ਨੁ} ਧੁS ਧੁS ਸ—ਨਸੱ, ਸਰੁੱਸੱ, ਗੰਮਰੁੱS ਸੱ, ਗੰਮਪਗੰਮਰੁੱ
ਸੱ— । ਸੰਨਧੁਨੁਧੁਪ, ਮੱਪਧੁਨੁਧੁਪਗਮਰੁS ਸ— । ਸਰੁਸ, ਗਮਗਰੁਸ, ਗਮਪਗਮਗਰੁS ਸ, ਨ.ਸ
ਗਮਪਮੱਪਧੁਪਗਮਗਰੁਸ, ਗਮਧੁਪ, ਮੱਪਧੁਨੁਧੁਪਗਮਗਰੁਸ, ਗਮਪਧੁ, ਸੰਨਧੁਨੁਧੁਪਮੱਪ ਗਮਗਰੁਸ, ਗਮ
ਪਧੁਸੱ, ਨਸੱਰੁੱਸੱ ਧੁਨੁਧੁਪਮੱਪਗਮਰੁS ਸ, ਮਪ ਧੁਨਸੱ, ਸਰੁੱਗੰਮਗੰਰੁੱਸੱਨਧੁਨੁਧੁਪ, ਮੱਪਧੁਨੁਧੁਪਗਮਪਗ
ਮਰੁS ਸ— ।

ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	×	੨
੧	ਗੋ S SS ਬਿੰ S ਦ	ਹ ਮ ਐ S	ਮੱਪ ਧੁਨੁ ਧੁਪ ਮੱਪ	ਧੁਪ ਗਮ ਗਰੁ ਸ
੨.	• • • •	ਮੱਪ ਧੁਨੁ ਸੰਨ ਧੁਪ	ਮੱਪ ਧੁਨੁ ਧੁਪ ਮੱਪ	ਧੁਪ ਗਮ ਗਰੁ ਸ
੩.	ਮੱਪ ਧੁਨੁ ਸੰਨ ਧੁਪ,	ਧੁਨੁ ਸੰਰੁ ਸੰਨ ਧੁਪ	ਮੱਪ ਧੁਨੁ ਧੁਪ ਮੱਪ	ਗਮ ਪਪ ਮਗ ਰੁਸ
੪.	• • • •	• • • •	ਮੱਪ ਗਮ ਧੁਪ, ਮੱਪ	ਧੁਨੁ ਧੁਪ, ਮੱਪ ਧੁਨੁ
	ਸੰਨ ਧੁਪ, ਧੁਨੁ ਸੰਰੁ	ਸੰਨ ਧੁਪ, ਧੁਨੁ ਸੰਰੁ	ਗੰਗ ਰੁੰਸ ਧੁਨੁ ਧੁਪ	ਮੱਪ ਧੁਪ ਗਮ ਰੁਸ
੫	• • • •	• • • •	• • • •	ਨਸ ਗਗ ਰੁਸ, ਨਸ
	ਗਮ ਪਪ ਮਗ ਰੁਸ	ਨਸ ਗਮ ਪਧੁ ਮੱਪ	ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ, ਨਸ	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸ ਧੁਨੁ
	ਧੁਪ ਮੱਪ ਧੁਪ ਮਗ	ਰੁਸ, ਨਸ ਗਮ ਪਧੁ	ਨਸ ਰੁੰਸ ਧੁਨੁ ਧੁਪ	ਮੱਪ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ
੬	• • • •	ਮੱਪ ਧੁਪ, ਮੱਪ ਧੁਨੁ	ਧੁਪ, ਮੱਪ ਧੁਨੁ ਸੰਨ	ਧੁਪ, ਮੱਪ ਧੁਨੁ ਸੰਰੁ
	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ,	ਨਸ ਗਮ, ਰੁਗ ਮਪ,	ਗਮ ਪਧੁ, ਮੱਪ ਧੁਨੁ,	ਪਧੁ ਨਸ, ਧੁਨੁ ਸੰਰੁ
	ਗੰਗ ਰੁੰਸ, ਰੁੰਰੁ ਸੰਨ,	ਸੰਸ ਨਧੁ, ਨੁਨੁ ਧੁਪ,	ਧੁਪ ਪਮ ਪਪ ਮਗ,	ਮਮ ਗਰੁ, ਗਗ ਰੁਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਦੀ S ਨ ਦ	ਇਆ S ਲ ਕ੍ਰਿ	ਸੰਰੁ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੱਪ	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸ ਰੁੰਸ
੨.	• • • •	ਸੰਰੁ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੱਪ	ਧੁਨੁ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ,	ਨਸ ਗਮ ਪਧੁ ਨਸ
੩.	ਨਸ ਗੰਗ ਰੁੰਸ, ਨਸ	ਰੁੰਰੁ ਸੰਨ ਧੁਪ, ਮੱਪ	ਧੁਨੁ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੱਪ	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸ ਰੁੰਸ
੪.	• • • •	• • • •	• • • •	ਸੰਰੁ ਸੰਨ ਸੰਨ, ਧੁਨੁ
	ਧੁਪ ਧੁਪ ਮਪ ਮਗ	ਮਗ ਰੁਸ, ਰੁਗ ਰੁ,ਗ	ਮਗ, ਮਪ ਮ,ਪ ਧੁਪ,	ਧੁਨੁ ਧੁ,ਨ ਸੰਨ ਸੰS
੫	• • • •	• • • •	ਸੰਨ ਧੁਪ ਧੁਨੁ ਸੰS,	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੱਪ ਧੁਨੁ
	ਸੰS ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੱਪ	ਗਮ ਪਧੁ ਸੰS, ਸੰਨ	ਧੁਪ ਮੱਪ ਗਮ ਗਰੁ	ਸੰS, ਗਮ ਪਧੁ ਨਸ
੬.	ਨਸ ਧੁਨੁ ਸੰਨ ਧੁਪ,	ਮੱਪ ਧੁਨੁ ਸੰਰੁ ਨਸ	ਗੰਰੁ ਨਸ, ਸੰਰੁ ਨਸ	ਧੁਨੁ ਧੁਪ ਮੱਪ ਧੁਪ
	ਮੱਪ ਗਮ ਗਰੁ ਨਸ,	ਸਰੁ ਰੁ,ਰੁ ਗਗ, ਗਮ	ਮ,ਮ ਪਪ, ਪਧੁ ਧੁ,ਧੁ	ਨਨ, ਨਸ ਸੰਸ ਰੁੰਸ

੧. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾਪੀ ॥
 ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿਨ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥
 ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੨॥
 ਜਿਹ ਘਰਿ ਕਥਾ ਹੋਤ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥
 ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥੩॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਸਤਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥
 ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੪॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥

(ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੭੦-੭੧)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩				×				੨				
ਗਮ	ਮਨੁ	ਧੁਪ	ਪ		ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਗ	ਮ,ਪਮ	ਗ	—	ਸ	—	
ਗੋੜ	ੜੜ	ਬਿੰੜ	ਦ		ਹ	ਮ	ਐ	ੜ	ਸੇ	ੜ	ੜ	ਅ,ਪੜ	ਰਾ	ੜ	ਧੀ	ੜ	
ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ		ਸ	—	ਸ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸ	—	ਰੁ	—	ਸ	—
ਜਿ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭ		ਜੀ	ੜ	ਉ	ੜ	ਪਿੰ	ਡ	ਥਾ	ੜ	ਦੀ	ੜ	ਆ	ੜ	
ਸ		ਗ															
ਨ	ਸ	ਮ	ਮਗ		ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਮ	ਪ	ਧੁਨੁ	ਧੁ	—	ਪ	—	
ਤਿ	ਨ	ਕੀ	ੜੜ		ਭਾ	ੜ	ਉ	ਭ	ਗ	ਤੜ	ਨ	ਹੀੜ	ਸਾ	ੜ	ਧੀ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

੩				×				੨				੦				
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਕ	ਵ	ਨ	ਕਾ	ੜ	ਜ	ਜ	ਸਿ	ਰ	ਜੇ	ੜ	ਜ	ਗ	ਭੀ	ੜ	ਤ	ਰ
ਨ																
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	—	—		ਸੰ		ਸੰਨ	ਧੁ
ਜ	ਨ	ਮ	ਕ	ਵ	ਨ	ਫ	ਲ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜੜ	ਇਆ	ੜ

ਪ	ਪਮੱ	ਪ	ਧੁਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	ਸ
ਭ	ਵਯ	ਨਿ	ਧਿਯ	ਤ	ਰ	ਨ	ਤਾ	ਰ	ਰ	ਨ	ਚਿ	ਯਯ	ਤਾ	ਤਾ	ਯ	ਮ	ਨਿ
ਨ																	
ਸ	ਗਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁਨੁ	ਧੁ	—	ਪ	—	ਗਮ	ਮਨੁ	ਧੁਪ	ਪ		
ਇਕ	ਨਿਮ	ਖ	ਨ	ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨਯ	ਲਾ	ਯ	ਇਆ	ਯ	ਗੋਯ	ਯਯ	ਬਿੰਯ	ਦ		

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਤੂ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਸੋ ਧਿਆਏ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ॥੧॥
ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥
ਏਕਾ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਰੀ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਠਾਉ ॥
ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
ਭਉ ਭਾਗਾ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਜਪੈ ॥੩॥
ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਫਾਹੇ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਚਾ ਧਨੁ ਲਾਹੇ ॥
ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ॥੪॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੯੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨					
ਮ						ਪ											
ਗਮ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	(ਪ)	—	ਮ	—	(ਮ)	—	ਮ	ਗ		
ਤਯ	ਰ	ਣ	ਤਾ	ਰ	ਣ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਤੇ	ਯ	ਰੋ	ਯ	ਨਾ	ਯ	ਉ	ਯ		
ਗ						ਗ		ਗ				ਗ					
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—		
ਏ	ਯ	ਕਾ	ਯ	ਸ	ਰ	ਣ	ਗ	ਹੀ	ਯ	ਮ	ਨ	ਮੋ	ਯ	ਰੈ	ਯ		
ਸ		ਮ				ਮ											
ਨ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	ਪਧੁ	ਨਸੰ	ਸੰਗੁੰ	ਸੰਨ	ਧੁਨੁ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਮ		
ਤੁ	ਧ	ਬਿ	ਨ	ਦੂ	ਯ	ਜਾ	ਯ	ਨਾਯ	ਯਯ	ਹੀਯ	ਯਯ	ਠਾਯ	ਯਯ	ਉਯ	ਯ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	—	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਪ	₪	ਰੀ	₪	ਸ	ਰ	ਣ	ਪੂ	ਰੇ	₪	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	₪	ਵ
ਤੇ														₪
ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	—	ਨਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਪ
ਰੁੰ	ਧ	ਬਿ	ਨ	ਰੁੰ	₪	ਜਾ	₪	ਨਾ₪	₪	ਹੀ	₪	ਧੁ	₪	ਇ
ਤੁ				ਦੂ								ਕੋ		₪
ਨ				ਨ								ਗ		
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	(ਮ)	ਰੁ	ਰੁ	ਸ
ਤੁ	₪	ਸ	ਮ	ਰ	₪	ਬ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਪਾ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ
														₪
ਸ		ਮ												
ਨੁ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਨਸੰ	ਸਰੁੰ	ਸੰਨ	ਧੁਨੁ	ਧੁਪ	ਮਗ
ਸੋ	₪	ਧਿਆ	₪	ਏ	₪	ਪੂ	₪	ਰਾ₪	₪₪	ਜਿ₪	ਸ₪	ਕ₪	ਰ₪	ਮ
														₪

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਜੇਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਵਾਈਐ ॥੧॥
ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਐ ॥
ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਉਚੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ ॥
ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੩॥
ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥
ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੋਸੁ ਕਰਾਈਐ ॥੪॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੮੮੧)

ਅਸਥਾਈ

x				੨				੦				੩			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
												ਰਾ			
												ਮ			
												ਗ			
				</											

੪. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਧੋ ਕਉਨ ਜੁਗਤਿ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥

ਜਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥

ਕਓਨੁ ਨਾਮੁ ਜਗੁ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥

ਭਏ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਕੀਏ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥੨॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਹਿ, ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰਿਧਾਰੈ ॥

ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ, ਅਪਨੋ ਜਨਮ ਸਵਾਰੈ ॥੩॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੯੦੨)

ਅਸਥਾਈ

x				੨				੦				੩				ਪ	
																ਗ	ਮ
																ਸਾ	ਧੋ
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ'	ਪ	ਧੁਨੁ	ਧੁ	—	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ		
ਕਉ	ੜ	ਨ	ਜੁ	ਗ	ਤ	ਅ	ਬੜ	ਕੀ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ੜ	ੜ,	ੜ	ੜ		
ਗ	—	ਮ	ਰੁ	ਗ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	—		
ਜਾ	ੜ	ਤੇ	ੜ	ਦੁ	ਰ	ਮ	ਤ	ਸ	ਗ	ਲ	ਬਿ	ਨਾ	ੜ	ਸੈ	ੜ		
ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ									
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਭ	ਗ	ਤ	ਮ	ਨ	ਭੀ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ੜ	ੜ				

ਅੰਤਰਾ

				ਨ				ਨ				ਨ				ਨ			
*	ਗ	ਮ	ਮ	ਨ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—		
*	ਮ	ਨ	ਮਾ	ਇਆ	ੜ	ਮਹਿ	ੜ	ਉ	ਰ	ਝ	ਰ	ਹਿਓ	ੜ	ਹੈ	ੜ				
*	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	—	—				
*	ਬੂ	ੜ	ਝੈ	ਨ	ਹ	ਕ	ਛ	ਗਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ				
*	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	—				
*	ਕਉ	ਨ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਜ	ਗ	ਜਾ	ੜ	ਕੈ	ੜ	ਸਿ	ਮ	ਰੈ	ੜ				

* ਪ — ਪ | ਪ ਧੁ ਸ਼ ਸ਼ | ਨ ਧੁ ਨੁ ਧੁ ਪ | — — ਪ ਗ ਮ
 * ਪਾ S ਵੈ | ਪ ਦ ਨਿ ਰ | ਬਾ S ਨਾ S | S S, ਸਾ ਧੋ
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥ ਖਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ ॥
 ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਆ ॥੧॥
 ਕਿੰਕੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੋ ਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ ॥
 ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੋ ਅਰਧ ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥
 ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਮਣੀਏ ॥ ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਣੀਏ ॥
 ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥ ਖਿੰਚਿਆ ਸੂਤੁ ਤ ਆਈ ਥਾਇ ॥੩॥
 ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥ ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਥਾਨ ਅਨਿਕ ਖਿੜਕੀਆ ॥
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥
 ਇਉਂ ਕਿੰਕੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥
 (ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੮੬)

ਅਸਥਾਈ												
੦	ਸ			੩	×				੨			
*	ਪ	ਰੁ	ਸ	ਸਰੁ	ਗ	—	ਮ	ਧੁ	—	ਪ	ਪ	ਪ
*	ਕਿੰ	S	ਕੁ	ਗੀS	S	S	S	ਅ	S	ਨੂ	ਪ	ਵਾ
ਪ	ਮ	ਨੁ	—	ਪ	—	ਧੁ	ਪ	ਪ	—	ਪ	—	—
ਗ	S	ਗੀ	S	ਆ	S	ਮ	ਤ	ਵਾ	S	S	S	S
ਜੋ												
ਅੰਤਰਾ												
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਨ	—	ਸਂ	—	ਸਂ	—	ਸਂ
ਚਾ	S	ਰ	ਪੁ	ਕਾ	S	ਰਹਿ	S	ਨਾ	S	ਤੂ	S	ਮਾ
ਨ	ਧੁ	ਨ	—	ਨ	—	ਸਂ	—	ਰੁੰ	—	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ
ਧੁ	ਟ	ਭੀ	S	ਏ	S	ਕਾ	S	ਬਾ	S	ਤ	ਬ	ਖਾ
ਖ												
ਸਂ	ਨ	ਸਂ	ਸਂ	ਨ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਗ
ਨ	Sਸ	ਅ	Sਸ	ਟੀ	S	ਮਿ	ਲ	ਗ	S	ਕੋ	S	ਰੁ
ਦ												

ਸ	ਨ	ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਸ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—
ਤਾ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ

ਨੋਟ—ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਬੰਦਿਸ ਨੰ: ੬।

੬. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦						
*	ਪਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਧੁਪ	ਧੁਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਮ	ਮ			
*	ਕਿੰ	ਭੀ	ਕੁ	ਰੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ
—	ਗ	—	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	—	ਪਮ	ਗ	—	ਰੁ	ਸ	—	—	—			
ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ

ਅੰਤਰਾ

	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਮ	—	ਮ	—	—	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਮ	—			
	ਚਾ	ਰ	ਪੁ	ਗ	ਭੀ	ਰਹਿ	ਭੀ	ਭੀ	ਨਾ	ਭੀ	ਭੀ	ਮਾ	ਭੀ	ਨਹਿ	ਭੀ			
—	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	ਮ	ਪ	ਧੁਨੁ	ਧੁ	—	ਪ	—			
ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ
—	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—			
ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ
—	ਰੁ	—	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—			
ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ	ਭੀ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰੇ ਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੈ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੈ ਫੁਨਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥੧॥

ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਹਿ ਨਰਾਇਨ ਸੁਧ ਆਈ ॥

ਜਾਂ ਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀਸੁਰ ਬਾਛਤ ਸੋ ਗਤਿ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥੨॥

ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਗਜਿ ਕੀਨਾ ॥

ਨਾਨਕ ਬਿਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖਹੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥੩॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	ਮ	ਮ	੩	—	ਮ	ਗ	×	—	ਪ	—	੨	ਪ	ਮ	ਪ	ਧੁਨੁ
*	ਓ	ਟ	ਲੇ	ਮ	ਹੁ	ਹ	ਰਿ	ਮ	ਨਾ	ਸ	ਮਾ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਮ	ਨਸ
ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਨਾ	—	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਓ	ਸ	ਟ	ਲੇ	ਹੁ	ਸ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਸ	ਮਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
—	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਸ,	ਜਾ	ਸ	ਕੈ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨ	ਦੁ	ਰ	ਮ	ਤ	ਨਾ	ਸ	ਸੈ	ਸ	ਸ
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	—	ਮਗ	ਰੁਸ	—
ਸ	ਪਾ	ਸ	ਵਹਿ	ਪ	ਦ	ਨਿ	ਰ	ਬਾ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ

ਅੰਤਰਾ

—	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	—
ਸ	ਬ	ਡ	ਭਾ	ਗੀ	ਸ	ਤਿ	ਹ	ਜ	ਨ	ਕਉ	ਸ	ਜਾ	ਸ	ਨਹੁ	ਸ	—
—	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰਨ	ਧੁ	ਪ	—
ਸ	ਜੋ	ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ਸ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਵੈ	ਸਸ	ਸ	ਸ	—
—	ਮੰ	ਪ	ਧੁਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਸ	ਜਨ	ਮ	ਜਸ	ਨ	ਮ	ਕੇ	ਸ	ਪਾ	ਸ	ਪ	ਖੋ	ਇ	ਸ	ਕੈ	ਸ	—

— ਮ ਗ ਮ | ਪ — ਧੁ ਨੁ | ਧੁ — ਪ — | — — ਮਗ ਰੁਸ
 5 ਫੁ ਨ ਬੈ | ਕੁੰ 5 ਠ ਸਿ | ਧਾ 5 ਵੈ 5 | 5 5 55 55

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਫ਼ਤ ਲਯ)

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਰੋਗ ਕੂਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖ ॥੨॥

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥੩॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਹੋਆ ਆਪਿ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
	ਮ ਗੁ	ਮ ਗੁ	ਪ ਰਾ	ਧੁ ਮੇ	ਪ ਰਾ
ਨ	—	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਧੁ
ਸ	5	5	ਪ	5	55
ਗੁ	5	5	ਰਾ	5	5
ਪ	—	ਧੁ	ਮ	ਪ	—
5	5	ਗੁ	ਰਾ	5	ਮ
ਪ	ਪ	ਮਗ	ਸ	ਰੁ	ਗ
ਗੁ	ਰ	55	ਪੂ	5	55
ਸ	—				
5	5				

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	—	ਧੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ
	ਰਾ	5	ਮ	ਨਾ	5	ਮ	ਜ	ਪ	5
ਸ	—	ਸ	ਸ	ਰੁੰ	ਸਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸ	—
5	5	5	ਦਾ	ਸੁ	ਹੇ5	5	5	ਲੋ	5
ਧੁ	ਪ	—	ਧੁਪ	ਮਗ	ਮ	ਪ	—	ਧੁ	ਪ
5	5	5	ਸਗ	ਲ5	ਬਿ	ਨਾ	5	ਸੋ	5

ਸੰ	—	—	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਧੁਨੁ	ਧੁ
ਰੋ	ੜ	ੜ	ਗ	ੜ	ਕੂ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜ
ਪ	—	—	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	—	ਪ	ਗ	—	ਮ
ੜ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਮੇ	ੜ	ਰਾ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਗੰਧ ਭੋਗ ਤਿਆਗਿ ਚਲੇ ਮਾਇਆ ਛਲੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਭੰਡਾਰ ਦਰਬ ਅਰਬ ਖਰਬ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ ॥ ਨਹ ਸੰਗਿ ਗਾਮਨੀ ॥੧॥
 ਸੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿਉ ਇਹ ਬਿਖਰ ਛਾਮਨੀ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ ॥੨॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ਪ. ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਅਸਥਾਈ

×		੦	੨	੦	੩	੪	
				ਮ	ਗ	ਮ	ਪ
				ਕ	ਨਿ	ਕ	ਕਾ
ਸੰ	—	—	ਨ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ
ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਛ	ਲੇ	ਕ	ਕਾ
				ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ
ਪ	—	—	ਮਗ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ਰੂ	ੜ	ਰੰ
ਪ			ਮ				ਗ
ਮ	—	ਪ	ਗ	—	ਗ	—	ਗ
ਗੰ	ੜ	ਧ	ਭੋ	ੜ	ਗ	ਤਿਆ	ੜ
				ਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ
ਮ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—		
ਮਾ	ੜ	ਇਆ	ਛ	ਲੇ	ੜ		

ਅੰਤਰਾ

					ਪ	ਮ	—	ਮ	ਨ		
					ਭੰ	ਡਾ	ੜ	ਰ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਨ									ਦ	ਰ	ਬ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਅ	ਰ	ਬ	ਖ	ਰ	ਬ	ਪੇ	ੜ	ਖ	ਲੀ	ੜ	ਲਾ

ਨ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧੁ
ਮ	ਨ	ਸ	ਧਾ	ਰੈ	ਨਹ	ਸੰ	ਸ	ਗ	ਗਾ	ਸ	ਮ
ਸ	—	—	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧੁਨੁ	ਧੁ
ਨੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਛ	ਲੇ	ਕ	ਨਿ	ਕ	ਕਾ	ਸਸ	ਮ
ਪ	—	—	—	ਮਗ	ਮ	ਨ	—	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁ
ਨੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸਸ	ਸ	ਰੁ	ਸ	ਪ	ਰੰ	ਗ	ਸੁ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੮੮੫)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	ਪ
	ਜ	ਪ	ਬਿੰ	ਦ	ਗੋ
ਸ	—	ਨ	ਪ	ਮ	ਪ
ਪਾ	ਸ	ਸ	ਲਾ	ਸ	ਲ
ਪ	—	ਪ	ਮ	—	ਮ
ਸ	ਸ	ਜ	ਬਿੰ	ਸ	ਦ
ਗ	—	ਰੁ	ਸ	—	ਮ
ਪਾ	ਸ	ਸ	ਲਾ	ਸ	ਲ
ਸ	—	—	—	—	—
ਸ	ਸ	ਸ	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

			ਨ	—	ਸ	ਨ	—	—	ਸ	—	ਰੁੰ
			ਸ	ਸ	ਮ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ
ਸ	—	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	—	—	ਸ	—	ਰੁੰ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸਿ	ਮਰ	ਤੂ	ਜੀ	ਸ	ਸ	ਵਹਿ	ਸ	ਸ
ਸ	ਨ	ਧੁਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	ਪ	—	ਧੁ
ਸ	ਸ	ਸ	ਫਿ	ਰ	ਨ	ਖਾ	ਸ	ਸ	ਈ	ਸ	ਸ
ਸ	ਸ	—	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨਧੁ
ਮ	ਹਾਂ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਕਾ	ਸ	ਸ	ਲ	ਸ	ਸ
ਪ	—	—	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	—	—	ਮ	ਪ	ਮ
ਸ	ਸ	ਸ	ਜ	ਪ	ਗ	ਬਿ	ਸ	ਸ	ਦ	ਸ	ਗੋ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ :—ਉਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਤਿੰਨੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਸ ਵਖੋ-ਵਖ ਹੈ ।

੧੧. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ 'ਪੜਤਾਲ', ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅਨੰਤ ਡਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥

ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥੧॥

ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਭਵਰ ਏਕੁ ਪੁਹਪ ਰਸ ਬੀਧਾ ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥

ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥੨॥

ਸਹਰ ਸੁੰਨਿ ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿਆ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥੩॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੭੦)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦	ਮ	੩		੪	
							ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧੁ
							ਜਾ	ਨੀ	ਜਾ	ਸ	ਨੀ
ਸ	—	—	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਪ	—	ਧੁਨੁ
ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰਾ	ਜਾ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਕੀ	ਸ	ਕਸ

ਧੁ	—	ਪ	—	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧੁ
ਹਾ	₪	ਨੀ	₪	₪	₪	₪,	ਜਾ	ਨੀ	ਜਾ	₪	ਨੀ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ
ਅੰ	₪	ਤ	ਰ	ਜੋ	₪	ਤ	ਰਾ	₪	ਮ	ਪ	ਰ
ਰੁ	—	ਸ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ
ਗਾ	₪	ਸਿਆ	₪	ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਖ	ਵਿ	ਰ	ਲੈ	₪
ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ					
ਜਾ	₪	ਨੀ	₪	₪	₪	₪	ਜਾ	ਨੀ...			

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਠਾਅ ਲਯ)

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨	
ਮ	ਪ	-ਪ	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਤਰ	ਵ	ੲਰ	ਧੁ	ੲ	ਕ	ਅ	ਨੰ	ਤ	ਡਾਰ	ਸਾ	ੲ	ਖਾ	ੲ
ਨ													
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
ਪੁਹ	ਪ	ਪ	ੲ	ਕੁ	ਰ	ਸ	ਭ	ਰਿ	ੲ	ਆ	ੲ	ੲ	ੲ
ਨ													
ਸੰ	ਸੰ	-ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਮ	—	ਮ	—
ਇਹ	ਅੰ	ੲਮ	ਰਿ	ਤ	ਕੀ	ੲ	ਬਾ	ੲ	ੜੀ	ਹੈ	ੲ	ਰੇ	ੲ
ਪ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	-ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁੰ
ਤਿਨ	ਹ	ਰਿ	ਪੂ	ੲ	ਰੇ	ੲੲ	ਕ	ਰਿ	ੲ	ਆ	ੲ	ੲ	ੲ
ਸ	—	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	×						
ੲ	ੲ	ੲ	ਜਾ	ਨੀ	ਜਾ	ਨੀ	ਰੇ...	ਇਕਤਾਲਾ ਅਸਥਾਈ...					

ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

×		੦		੨		੩		੦
ਪ		ਨ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	—
ਮ	ਮ	ਧੁ	₪	ਸੰ	₪	ਕ	₪	₪
ਭ	ਵ	ਰ		ਏ				ਪੁ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ
ਹ	ਪ	ਰ	ਸ	ਬੀ	₪	ਧਾ	₪	₪,

ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਮ
ਬਾ	ਫ	ਰ	ਹ	ਲੇ	ਫ	ਫ	ਫ	ਉ	ਰ
ਗ	ਗ	ਪ	—	ਗ	—	ਸ	—	—	—
ਧ	ਰਿ	ਮ	ਫ	ਰੁ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਨ	—	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	—	—	—
ਧੁ	ਫ	ਰ	ਹ	ਮ	ਫ	ਧੇ	ਫ	ਫ	ਫ
ਸੋ	ਫ								
ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—	—	—
ਪ	ਵ	ਨ	ਝ	ਰੁ	ਫ	ਰਿਅਾ	ਫ	ਫ	ਫ
ਮ	—	ਪ	ਧੁ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਆ	ਫ	ਕਾ	ਫ	ਸੇ	ਫ	ਫ	ਰ	ਫ	ਫ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁਪ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਧੁ
ਫ	ਰਿ	ਆ	ਫ	ਫਫ	ਗ	ਨੀ	ਜਾ	ਫ	ਨੀ

ਰੇ... ਇਕਤਾਲਾ ਅਸਥਾਈ...

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

੦					੩				੪				੨			
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸ	ਹ	ਜ	ਅ	ਨੰ	ਦ	ਇ	ਕ	ਥਿ	ਰ	ਵਾ	ਫ	ਫ	ਉ	ਪ	ਜਿਆ	ਫ
ਨ	ਧੁ	ਧੁ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	—	—	ਫ	ਸੰ	—	—	ਫ
ਧ	ਰ	ਤੀ	ਫ	ਜ	ਲ	ਹ	ਰ	ਸੋ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਖਿਆ	ਫ	ਫ	ਫ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਧੁਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	—	ਪ	ਪ
ਕ	ਹਿ	ਫ	ਕ	ਬੀ	ਰ	ਹਉ	ਫ	ਤਾ	ਫ	ਕਾ	ਫਫ	ਸੋ	ਫ	ਵ	ਕ	
*	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	
*	ਜਿ	ਨ	ਇਹੁ	ਥਿ	ਰ	ਵਾ	ਫ	ਦੇ	ਫ	ਫ	ਫ	ਖਿਆ	ਫ	ਫ	ਫ	

×

ਸ ਫ ਫ ਗ ਮ ਪ — ਧੁ ਸੰ
ਫ ਫ ਫ ਜਾ ਨੀ ਜਾ ਫ ਨੀ ਰੇ... ਇਕਤਾਲਾ :— ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ
ਮੁਕਾਅ ਕਰਨਾ ਹੈ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕ:)

੧੨. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ 'ਪੜਤਾਲ' ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਨਰ ਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਜਲਨ ਥਲਨ ਬਸੁਧ ਗਗਨ ਏਕ ਏਕੰਕਾਰੰ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਰਨ ਧਰਨ ਪੁਨ ਪੁਨਹ ਕਰਨ ਨਹ ਗਿਰਹ ਨਿਰੰਹਾਰੰ ॥੧॥

ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਨਾਮ ਹੀਰ ਉਚ ਮੂਚ ਆਪਾਰੰ ॥

ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੰ ॥੨॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਅਸਥਾਈ

×	੨				੦				੩			
					ਸ	ਸ	ਮ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ
					ਨ	ਰਹ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਮ	ਸ
ਪ	—	—	ਮ	ਪ	ਪੁਨੁ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ
ਕਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੰ	ਸਸ	ਨ	ਰ	ਨ	ਰਹ	ਸ	ਸ	ਮ
ਪ	—	—	ਮ	ਪ	—	—	—	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ
ਕਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜ	ਲ	ਨ	ਥ
ਗ				ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ
ਮ	—	—	ਪਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਨ	ਸ	ਸ	ਏ	ਸ	ਕ
ਸੁ	ਸ	ਸ	ਧਸ	ਗ	ਗ	ਨ	ਸ	ਸ	ਏ	ਸ	ਕ	ਰੁ
ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਪੁਨੁ	ਪੁ	ਪ	ਪਮ				
ਕਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੰ	ਸਸ	ਨ	ਰ	ਨਰਹ..				

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਠਾਅ ਲਯ ਵਿਚ)

⊕	੧				੨				⊕	੧				੨			
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—
ਹ	ਰ	ਨ	ਧ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪੁ	ਸ	ਨ	ਪੁ	ਸ	ਪੁ	ਸ	ਨਹ	ਸ	ਪੁ	ਸ
ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਪੁ	—	ਨ	ਸ,ਰੁਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕ	ਰ	ਨ	ਨਹ	ਸ	ਗਿ	ਰਹ	ਸ	ਨਿ	ਰੰ,ਸਸ	ਹਾ	ਸ	ਰੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ
ਮ	—	ਮ	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ
ਭੀ	ਸ	ਚ	ਪੀ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਹੀ	ਸ	ਸ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੁਸੰ	ਨ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—
ਉ	ਸ	ਚ	ਮੂ	ਸ	ਚ	ਅ	ਪਾ	ਸ	ਸਸ	ਰੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ		ਸੰ	ਨ		ਧੁ	ਧੁ		ਪ	ਪ	ਪ		ਮ	ਗ		ਮ	ਮ
ਕ	ਰ	ਨ		ਕੇ	ਸ		ਲ	ਲ		ਗੁ	ਣ	ਅ		ਮੋ	ਸ		ਸ	ਲ

× ਤਿੰਨਤਾਲ...ਅਸਥਾਈ

ਸੰ	—	—		ਸੰ	ਨ		ਧੁ	ਧੁ		ਪ	—	—		ਮੱ		ਪ	ਧੁਨੁ
ਨਾ	ਸ	ਸ		ਨ	ਕ		ਬ	ਲਿ		ਹਾ	ਸ	ਸ		ਸ		ਰੰ	ਸਸ ਨਰ...

ਨੋਟ—ਪੜਤਾਲ, ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਉਦੇਚਾ ਧਿਆਨ ਰਖੋ, ਕਿ ਬਾਕੀ ਤਾਲਾਂ ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਲਯ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣ।

(ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਭੈਰਉ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—‘ਰਿਖਭ-ਧੈਵਤ ਅਤੀ ਕੌਮਲ’।

ਅਵਰੋਹ—ਨ, ਰੁ, ਗ ਮ ਮੈਂ, ਗਮ, ਪਧੁ, ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ, ਧੁ ਪ ਮ, ਗ ਰੁ, ਗਮਮੈਂ, ਗਮ, ਗਰੁ ਸ।

ਨ ਮ ਨ

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਧੁ, ਨਸ, ਗ ਮ, ਧੁ, ਪਮ, ਗਮ ਗਰੁ, ਨਰੁ ਗਮਮੈਂ, ਗਮ—।

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮਨੋਹਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਅਜ-ਕਲ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘਟ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਤੀ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਨੂੰ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਕੋਈ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਾਰਵਾ ਜਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਐਸੇ ਸੰਗੀਤ ਵੇਤਾ ਭੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨੂੰ ‘ਪ੍ਰਭਾਤ-ਭੈਰਉ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ-ਬਿਭਾਸ’ ਦੀ ਸੰਗਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਤੀ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਇਕੋ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਹੰਗ, ਬਿਹੰਗਰਾ ਬਿਹਾਗੜਾ ਅਤੇ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਦੇਵਗੰਧਾਰ, ਗੰਧਾਰ ਇਕ ਰਾਗ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ—ਪ੍ਰਭਾਵਤੀ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਭੀ ਇਕੋ ਹੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਤ-ਭੈਰਉ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ-ਬਿਭਾਸ ਦੀ ਸੰਗਤਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਭੈਰਉ, ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਲਲਿਤ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ‘ਪ੍ਰਭਾਤ-ਭੈਰਉ’ ਅਤੇ ਬਿਭਾਸ ਅੰਗ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਤ-ਬਿਭਾਸ (ਬਿਭਾਸ-ਪ੍ਰਭਾਤੀ) ਰਾਗ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭੈਰਉ, ਮਾਰਵਾ ਜਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਦਾ-ਚਿੱਤ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਾ ਠਾਟ ਭੈਰਉ, ਜਾਤੀ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਇਕ ਮਨੋਹਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਘਟ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੀ ਕੋਈ ਇੱਕਾ-ਦੁੱਕਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲਾਲ ‘ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ’ ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਰੂਪ ਇਕ ਨਿਵੇਕਲੀ ਥਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਵਿਚ ਮੁਖ ਤੌਰ ਤੇ ਭੈਰਉ, ਕਾਲਿੰਗੜਾ

ਅਤੇ ਲਲਿਤ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰੰਗਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ : “ਸਰੁਗਮ, ਪਧੁਪ, ਮ ਗ ਰੁ, ਗਮ,

ਗ ਰੁ ਸ, ਕਾਲਿੰਗੜਾ। ਸ, ਨੁ ਰੁ ਗ ਮ ਮੋ ਗ ਮ, ਗਰੁਸ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ‘ਮਪ ਧੁ, ਨਸੰ, ਨਸੰ ਰੁਸੰ ਨਧੁ,
ਪ, ਮਪਗਮਧੁ, ਪਮਗਰੁ, ਸ” ਇੰਜ ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ
ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਤੇ ਨਿਆਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਗ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ
ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਲਲਿਤ ਅੰਗ ਤੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ

ਚਲਣ ‘ਨੁ, ਧੁ, ਨੁਸ ਨਰੁਗਮ, ਗਮਧੁਪ, ਮਪਗਮ, ਗਰੁ, ਸਰੁਗਮਮੋ, ਗਮ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਭਗਤੀਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਛੋਟੇ ਖਯਾਲ, ਭਜਨ
ਗਜ਼ਲ ਗੀਤ ਹੀ ਅਧਿਕ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਗ-ਰੂਪ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ
ਤੀਹਵਾਂ ਹੈ।

ਨੋਟ :—ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਜਾਂ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਬਿਭਾਸ ਅੰਗ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਤੀ-

ਬਿਭਾਸ ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ :—‘ਸ, ਨੁਧੁ ਸ, ਗਮ, ਪਧੁਮਪਗਮ, ਧੁ, ਨਸੰ, ਨਧੁ

ਪਗ, ਪਧੁਪ, ਗਪਗਰੁਸ ਜਾਂ ਸ, ਗਪਧੁ, ਪ, ਗਪਧੁਸੰ, ਨਸੰ, ਨਧੁ, ਪਧੁਮਪਮ, ਗਰੁ,

ਸਰੁਗਮਮੋ, ਮ,” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਤੀ-ਬਿਭਾਸ ਬਣੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਭਾਤੀ-ਬਿਭਾਸ
ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਨੁਸ ਨੁਧੁ, ਨੁਸ, ਸਨਰੁਸ, ਨੁਧੁ, ਪ, ਮਪਧੁ, ਨੁਸ, ਸਰੁਗਮ-ਗਮਗਰੁ, ਸਰੁਨੁਸ ਨੁਧੁ, ਪ ਮਪਧੁ,
ਨੁਧੁ, ਨੁਸ।

੨. ਸ - ਨਰੁਗਮਮੋ, ਗਮ, ਧੁਪ, ਮਧੁਪ, ਗਮਪਧੁਪਮ, ਗਮ, ਗਰੁ, ਸਰੁਗਮ, ਗਮਪਧੁਪਮਗ ਰੁਗਮਮੋ,
ਗਮਗ, ਮਗਰੁਸ, ਗਮਧੁਪ, ਨਧੁਪ, ਮਪਗ, ਰੁਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮਮੋ ਮ—।

੩. ਗਮਪਧੁ, ਮਪਧੁ, ਪਧੁਮਮੋ, ਗਮਗਰੁ, ਸ—ਧੁ ਨੁਸ, ਗਮਪਧੁ, ਮਪ ਧੁ, ਪਧੁਮਪਮ, ਗਮ, ਗਮਧੁਪ,
ਨਧੁਪ, ਧੁਮਪਗਮ, ਗਰੁ, ਗਮਰੁ, ਸ—ਸਰੁਗਮਮੋ, ਧੁਮੋ, ਗਮਧੁਪ, ਮਪ ਧੁ—ਨਸੰ—ਨਸੰ ਨਧੁ,

ਨ ਨ
ਧੁਪੁਪਮ, ਮਪਧੁਪਮਰਾਮ, ਗਰੁ, ਨਰੁਰਾਮ, ਰਾਮਮ, ਰਾਮਗਰੁਸ, ਰਾਮ ਧੁ, ਨਸ—(ਸ) ਧੁ—ਪ,

ਨ
ਮਪ ਧੁ, ਨਸ, ਨਸਰੁਨਸ ਨਧੁ, ਪ, ਪਧੁਮਪਰਾਮ, ਗਰੁ, ਰਾਮ, ਮਪ, ਪਧੁ, ਧੁਸ—ਸਨਧੁ, ਨਧੁਪ,
ਧੁਪਮ, ਰਾਮਗਰੁ ਸ— ।

ਨ
੪. ਨਸਰਾਮ, ਰਾਮਪਧੁ, ਸ—ਸਰੁਸ, ਧੁ, ਨਸ—ਨਸਰੁਸ ਨਧੁ, ਪਧੁਮ, ਰਾਮਧੁਪ, ਧੁਮਪਗ, ਮਰੁ,
ਸਰੁਰਾਮਪਧੁ, ਨਧੁਪ, ਧੁਪਮਰਾਮ, ਰੁਰਾਮ, ਨਰੁਰਾਮਮ, ਧੁਪ, ਮਪਧੁਨਸ—ਸਰੁਨਸਧੁਨਸਨਧੁਪ,

ਨ
ਮਪਧੁਮਪਮ, ਮਗਰੁਸ, ਨਸ, ਰਾਮ, ਪਧੁ, ਨਸ—ਸਰੁ, ਰੁਗ, ਮਗਰੁਸ, ਨਸਰੁਸਧੁ, ਮਪ ਧੁ, ਨਸ

ਨ ਗ
(ਸ) ਧੁ, ਪਮਰਾਮ, ਗਰੁ, ਸਰੁਰਾਮਮ, ਮ, ਗਰੁਸ ।

ਨ ਨ ਨ ਨ ਗ
੫. ਰਾਮ ਧੁ ਧੁ ਸ—ਨਰੁਸ—ਨਰੁਗ ਮਗਰੁਸ—ਸਰੁਨਸ ਧੁ ਧੁ ਪਮ, ਮਧੁਮਗ, ਰੁਰਾਮਪ ਰਾਮ ਰੁ, ਸ

ਨ ਨ
—ਰਾਮਪਧੁ, ਧੁ, ਨਸ—ਧੁਨਸਰੁ—ਗਰੁ, ਗਮਗਰੁ, ਸਰੁਨਸਨਧੁ, ਪਧੁਮਪਰਾਮ, ਰਾਮਧੁਪਮ,

ਨ ਨ ਨ ਨ
ਰਾਮਗਰੁ, ਗਰੁਸ—ਮਪ ਧੁ ਧੁਨਸ—(ਸ) ਧੁ ਧੁਸ—ਗਮ, ਗਮਗਰੁ, ਸਰੁਗਮਗਰੁਸ, ਸਨਧੁਪ,
ਨਧੁਪਮ, ਧੁਪਮਗ, ਪਮਗਰੁ, ਮਗਰੁਸ, ਨਰੁਰਾਮਮ— ।

ਸਰੁਗਰੁ ਸ, ਸਰੁਰਾਮਗਰੁਸ, ਸਰੁਰਾਮਪਮਗਰੁਸ, ਸਰੁਰਾਮਪਧੁਪਮਗਰੁਸ, ਸਰੁਰਾਮਪਧੁਨਧੁਪਮਗਰੁਸ,
ਸਰੁਰਾਮਪਧੁਨਸ, ਨਧੁਪਰਾਮਰੁਸ, ਸਰੁਰਾਮਪਧੁਨਸਰੁਸਨਧੁਪਮਗਰੁਸ, ਸਰੁਰਾਮਮ—ਮਧੁਮਮ,
ਰਾਮਗਰੁਸ—ਨਰੁਰਾਮਮ, ਰਾਮ, ਰੁਰਾਮ, ਨਰੁਰਾਮਮ, ਧੁਪਮਪਰਾਮਗਰੁਸ, ਨਰੁਰਾਮਮ— ।

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	×	੨
	ਗੁ ਰ ਸ ਮਾ	ਸ ਨ ਤੀ ਸ	ਸਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ
੧.				
੨.	* . . .	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ ਰੁਸੰ	ਨਧੁ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ	ਮੰਮ ਗਮ ਗਰੁ ਨਸ
੩.	ਗਮ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ,	ਪਧੁ ਨਸੰ ਰੁਸੰ ਨਸੰ,	ਨਧੁ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ	ਗਰੁ ਨਰੁ ਗਮ ਮੰਮ
੪.	*	ਰੁਰੁ ਸਰੁ ਰੁਸ ਨਸ,	ਮਮ ਗ,ਮ ਮਗ ਰੁਗ,
	ਧੁਧੁ ਪ,ਧੁ ਧੁਪ ਮਪ	ਰੁਰੁੰ ਸੰ,ਰੁੰ ਰੁਸੰ ਨਸੰ,	ਸੰਰੁੰ ਨਸੰ ਧੁਨ ਪਧੁ	ਮਪ ਗਮ ਰੁਗ ਮਮ
੫	ਗਰੁ ਸਨ, ਮਗ ਰੁਸ,	ਪਮ ਗਰੁ, ਧੁਪ ਮਗ,	ਨਧੁ ਪਮ, ਸੰਨ ਧੁਪ,	ਰੁਸੰ ਨਧੁ, ਗਰੁੰ ਗਗੰ
	ਰੁਸੰ ਰੁਰੁੰ, ਸੰਨ ਸੰਸੰ,	ਨਧੁ ਨਨ, ਧੁਪ ਧੁਧੁ,	ਪਮ ਪਪ, ਮਗ ਮਮ,	ਗਰੁ ਗਗ, ਰੁਗ ਮਮ
੬.	ਸਰੁ ਗਗ ਰੁਸ, ਰੁਗ	ਮਮ ਗਰੁ, ਗਮ ਪਪ
	ਮਗ, ਮਪ ਧੁਧੁ ਪਮ.	ਪਧੁ ਨਨ ਧੁਪ, ਧੁਨ	ਸੰਸੰ ਨਧੁ, ਨਸੰ ਰੁਰੁੰ	ਸੰਨ, ਸੰਰੁੰ ਗਗੰ ਰੁਸੰ
	ਨਸੰ ਰੁਸੰ, ਧੁਨ ਸੰਨ,	ਪਧੁ ਨਧੁ, ਮਪ ਧੁਪ,	ਗਮ ਪਮ, ਰੁਗ ਮਗ,	ਸਰੁ ਗਰੁ ਨਰੁ ਗਮ

ਅੰਤਰਾ

੧	ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ	ਜੀ ਅ S S	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ ਰੁਸੰ
੨	* . . .	ਸਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਪ	ਨਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ	ਨਰੁ, ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ
੩	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ ਰੁਸੰ,	ਗੰਗੰ ਰੁਸੰ ਨਧੁ ਪਮ,	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ	ਨਰੁ ਗਮ ਮੰਮ ਗਮ
੪	ਗਮ ਮੱਗ ਮਮੱ ਗਮ,	ਧੁਧੁ ਪਪ ਮਗ ਰੁਸ
	ਨਸੰ ਰੁਨ ਸਰੁੰ ਨਸੰ	ਰੁਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ, ਨਨ	ਧੁਪ ਮਗ, ਧੁਧੁ ਪਮ	ਗਰੁ, ਨਰੁ ਗਮ ਮੰਮ
੫	ਨਨ ਸਰੁੰ ਗੰਗੰ ਰੁਸੰ,	ਰੁਰੁੰ ਸੰਨ, ਸੰਸੰ ਨਧੁ,	ਨਨ ਧੁਪ, ਧੁਧੁ ਪਮ,	ਪਪ ਮਗ, ਮਮ ਗਰੁ,
	ਸਰੁ ਨਸ ਰੁਗ ਰੁਰੁ,	ਗਮ ਗਗ, ਮਮੱ ਮਮ,	ਪਧੁ ਪਪ, ਧੁਨ ਧੁਧੁ,	ਨਸੰ ਨਨ, ਸਰੁੰ ਸੰਸੰ
੬	ਗੰਗੰ ਰੁੰ,ਗੰ ਗਰੁੰ ਗੰਗੰ	ਰੁਸੰ ਨਧੁ, ਰੁਰੁੰ ਸਰੁੰ	ਰੁਸੰ ਰੁਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ,
	ਨਨ ਧੁ,ਨ ਨਧੁ ਨਨ	ਧੁਪ ਮਗ, ਧੁਧੁ ਪ,ਧੁ	ਧੁਪ ਧੁਧੁ ਪਮ ਗਰੁ,	ਮਮ ਗ,ਮ ਮਗ ਮਮ
	ਗਰੁ ਸਨ, ਸਰੁ ਗਰੁ,	ਰੁਗ ਮਗ, ਗਮ ਮੰਮ,	ਮਪ ਧੁਪ, ਪਧੁ ਨਧੁ,	ਧੁਨ ਸੰਨ, ਨਸੰ ਰੁਸੰ

੧. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਰਹੇ ॥
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸ੍ਰੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥
ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲ ਹਰੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥
ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥
ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੨੮)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
ਮ			ਗ		—	ਸ	ਨ	ਸ		ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	—	
ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ		ੜ	ਨ	ਤੀ	ੜ		ਰ	ਥ	ਨ	ਹੀ		ਕੋ	ੜ	ਇ	ੜ	
ਮ																			
ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁ		ਪ	—	ਮ	ਮ		ਗ	ਗ	ਗ	ਰੁ		ਗ	—	ਮ	ਮੱ	
ਸ	ਰ	ਸੰ	ੜ		ਤੋ	ੜ	ਖ	ਤਾ		ੜ	ਸ	ਗੁ	ਰ		ਹੋ	ੜ	ਇ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ					ਨ														
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ		ਧੁ	—	ਨ	ਨ		ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ		ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	
ਅ	ਅ	ਰਿ	ਤ		ਨੀ	ੜ	ਰ	ਗਿ		ਆ	ਨ	ਮ	ਨ		ਮ	ੜ	ਜ	ਨ	
ਨ																			
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ		ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ		ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਸੰ		ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮੱ
ਅ	ਠ	ਸ	ਠ		ਤੀ	ੜ	ਰ	ਥ		ਸੰ	ੜ	ਗ	ਗ		ਹੋ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਗ																			
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ		ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮ		ਧੁ	—	ਪ	ਮ		ਗ	—	ਮ	ਮ	
ਗੁ	ਰ	ਉ	ਪ		ਦੇ	ੜ	ਸ	ਜ		ਵਾ	ੜ	ਹ	ਰ		ਮਾ	ੜ	ਣ	ਕ	
ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—		ਨ														
ਸੇ	ੜ	ਵੇ	ੜ		ਧੁ	ਪ	ਮ	—		ਗ	—	ਮ	ਰੁ		ਗ	—	ਮ	ਮੱ	
					ਸਿ	ਖ	ਸੋ	ੜ		ਖੋ	ੜ	ਜ	ਲ		ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧੈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥
 ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥ ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਉਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥
 ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਿਆ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥
 ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਣ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥
 ਆਪੇ ਖੋਲ ਕਰੈ ਸਭ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥
 ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥
 (ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੨੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩				੪				੨				੧			
ਗ	—	ਸ	ਸ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਮ	ਮ	ਮ	—	—	—	—	—	—
ਰੁ	—	ਚ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	—	ਚ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ	ਸ	—	ਪੁ	ਪ	ਮ	—	—	—	—
ਮ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ	ਸ	—	ਪੁ	ਪ	ਮ	—	—	—	—
ਫੁਨ	ਬਹੁ	੩	ਨ	ਆ	—	ਵ	ਣ	ਵਾ	—	ਰ	ਸ	ਸ	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪੁ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	—	—	—
ਮ	ਸ	ਸ	ਪ	ਕਾ	—	ਰੀ	—	ਬ	—	ਧ	ਨ	ਬਾ	—	—	—	—
ਦਿ	ਸ	ਟ	ਬਿ	ਕਾ	—	ਰੀ	—	ਬ	—	ਧ	ਨ	ਬਾ	—	—	—	—
ਨ	—	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	—	—	ਸ	—	—	—	—
ਪੁ	—	ਤਿ	ਸ	ਕੈ	—	ਬ	ਲ	ਜਾ	—	—	—	ਈ	—	—	—	—
ਹਉ	—	ਤਿ	ਸ	ਕੈ	—	ਬ	ਲ	ਜਾ	—	—	—	ਈ	—	—	—	—
ਸ	—	ਸ	ਸਰੁ	ਸ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ	—	—
ਪਾ	—	ਪ	ਪੁ	ਸ	ਨ	ਕੀ	ਸ	ਸਾ	—	ਰ	ਸ	ਜਾ	ਸ	ਣੈ	—	—
ਮ	—	ਪ	ਪੁ	ਨ	ਨ	ਸ	ਰੁ	ਸ	—	ਪੁ	ਪ	ਮ	—	—	—	—
ਭੂ	—	ਲਾ	ਸ	ਫਿ	ਰੈ	ਸ	ਅ	ਜਾ	—	ਈ	ਸ	ਸ	—	—	—	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥੧੬॥

(ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਸ	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਮੰ	ਮ		
	ਪੜ	ਰ	ਭਾ	ਰੁ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ਜ	ਧੁ	ਪ	ੜ	
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	ਧੁਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮਗ	
ੜ	ਗੁ	ਰ	ਕੇ	ਚ	ਰ	ਣ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਇੜ	ੜੜ	

ਰੁਸ
ੜੜ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ			ਨ												
	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਨ	ਸੰ	—	—	—	
	ਜਨ	ਮ	ਮ	ਰ	ਣ	ਮ	ਲ	ਉ	ੜ	ੜ	ਤ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ	
—	ਨ			ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	ਧੁਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮਗ	
ੜ	ਸ	ੜ	ਚੇ	ਕੇ	ੜ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਇੜ	ੜੜ	

ਰੁਸ
ੜੜ

ਪਰ... (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ-ਬਿਲਾਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥

ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ ॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥

ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੩੫)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮਮ		ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ		ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਨੁ		ਸ	ਰੁ	ਸ	—
ਹ	ਮ	ਰੇ	SS		ਜ	ਗ	ਜੀ	S		ਵ	ਨ	ਹ	ਰਿ			ਪ੍ਰਾ	S	ਨ	S
ਨੁ	ਸ	ਸ	—		ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ		ਨੁ	ਧੁ	—	ਪੁ	ਧੁ		ਸ	—	ਸ	—
ਹ	ਰਿ	ਉ	S		ਤ	ਮ	ਰਿ	ਦ		ਅੰ	S	ਤ	ਰ			ਭਾ	S	ਇਓ	S
ਮ							ਨ			ਪ									
ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ		ਸੰ	—	ਧੁ	ਪ		ਗ	—	ਪ	ਗ			ਰੁ	—	ਸ	—
ਗੁ	ਰ	S	S		ਮੰ	S	ਤ	ਦੀ		ਓ	S	ਹ	ਰਿ			ਕਾ	S	ਨ	S

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਪ		ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—			ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮ	ਸ	ਕ	ਰ		ਸ	ਕ	ਗੁ	ਨ		ਗਾ	S	ਵਹ	S			ਗੁ	ਰ	ਮ	ਤ
ਨ																			
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ		ਸੰ	—	ਸੰ	—		ਰੁੰ	—	ਰੁੰ	ਗੰ			ਗੰ	—	ਸੰ	—
ਲਿ	ਵ	ਉ	ਨ		ਮ	S	ਨ	S		ਨਾ	S	ਮ	ਲ			ਗਾ	S	ਨ	S
ਨ	—	ਸੰ	ਰੁੰ		ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ		ਪ	—	ਗ	ਪ			ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਅੰ	S	ਮ੍ਰਿ	ਤ		ਰ	ਸ	ਪੀ	S		ਆ	S	ਗੁ	ਰ			ਸ	ਬ	ਦੀ	S

ਮ	ਪ	—	ਪ	—	ਮ	ਮੰਮ	ਗ	—	ਪ	ਗ	ਗ	—	ਸ	—
ਗ	ਮ	ਪੁ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਵਿ	ਟਹੁ	ਸ	ਕੁ	ਰ	ਬਾ	ਸ	ਨ	ਸ
ਹ	ਮ	ਸ												

— ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥
 ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥
 ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥
 ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥
 ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੋ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
 ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥
 ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥
 ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੋ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥
 ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੩੨)

ਅਸਥਾਈ

×			੦			×			੦			ਸਰੁ ਜਲ	
ਗ	—	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਮੰਮ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	—		
ਜਾ	ੜ	ਉ	ਜੀ	ਵ	ਨੜ	ਨਾ	ਮ	ੜਬਿ	ਨਾ	ੜ,	ੜ		
ਨ						ਮ							
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	—		
ਹਰਿ	ਜ	ੜਪ	ਜਾ	ਪ	ਜ	ਪਉ	ਜ	ਪ	ਮਾ	ਲੀ	ੜ		
ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ							
ਗੁਰ	ਮ	ਖ	ਆ	ਵੈ	ੜ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰਸ			
						ਸਾ	ਦ	ੜਮ	ਨਾ	ੜੜ			

ਅੰਤਰਾ

ਨ ਧੁ ਸੰ	ਧੁ ਤਾ	ਧੁ ਕੀ	ਨ ਧੁ ਰੈ	ਪ ਣ	ਧੁ ਸਾ	ਨ ਸੰ ਧ	ਸੰ ਜ	ਸੰ ਨ	ਸੰ ਸੰ	ਸੰ ਗ	ਸੰ ਤ
ਨ ਧੁ ਹ	ਧੁ ਰਿ	ਧੁ ਕੀ	ਨ ਰ	ਸੰ ਤ	ਨਸੰ ਤਰ	ਰੁੰ ਤਾ	— ਧ	— ਧ	ਸੰ ਰੀ	— ਧ	— ਧ
ਨ ਧੁ ਕ	ਧੁ ਹਾ	ਪ ਕ	ਮ ਰੈ	— ਧ	ਮਮੰ ਬਪ	ਗ ਰਾ	ਗ ਜ	ਰੁ ਮ	ਗ ਡ	ਮ ਰ	ਮ ਪੈ
ਪ ਧੁ ਗੁਰ	ਪ ਮੁ	ਧੁ ਖ	ਨ ਰਿ	ਸੰ ਦੈ	ਸੰ ਮੁ	ਨ ਧੁ ਰਾ	ਪ ਧ	ਮ ਧ	ਗ ਰੀ	ਰੁਸ ਧਧ	ਸਰੁ ਜਲ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸ਼ੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥੧॥
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ਸਬਦਿ ਬਾਜੈ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥
 ਸਰਬੈ ਆਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥੨॥
 ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮ ਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥
 ਤੂ ਦਇਆਲੂ ਰਤਨੁ ਲਾਲੂ ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥੩॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੫੧)

ਅਸਥਾਈ

×			੦			×			੦		
ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	—	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਨ	ਸ	—	ਸ
ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਗਾ	ਧ	ਜੈ	ਸ	ਬ	ਦ	ਬਾ	ਧ	ਜੈ
ਗ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮਪ	ਗ	—	ਗਰੁ	ਗ	ਮ	ਮ
ਆ	ਨ	ਦ	ਰੁ	ਪੀ	ਮੇਰੇ	ਰਾ	ਧ	ਮਈ	ਆ	ਧ	ਧ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਆ	ਦ	ੜ	ਗ	ਦ	ੜ	ਗ	ਗ	ਦ	ੜ	ਗੋ	ਜੁ	ਗ
ਨ	—	ਧੁ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਧੁ	ਪ	—	—
ਤਾ	ੜ	ਕਾ	ਅੰ	ਤ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਨਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	ਪਧੁ	—
ਸਰ	ਬ	ੜਨਿ	ਰੰ	ਤ	ਰ	ਰਾ	ਮ	ੜਰ	ਹਿਆ	ੜ	ਰਵਿ	—
ਸੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਗ	—	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਮ	—
ਐ	ੜ	ਸਾ	ਰੁ	ਪ	ਬੜ	ਖਾ	ੜ	ੜ	ਨਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥
ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥
ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥
ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥
ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥
ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥
ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਉ ਲਵੇਰੀ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥
ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥
(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੨੯)

ਅਸਥਾਈ

×		੧	੨	×		੧	੨	—
		ਗ	ਗ			ਕ	ਰ	ਮ
ਗ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਗ	ਗ	ਮ
ਰੁ	ੜ	ਧੁ	ਨ	ਸ	ੜ	ਕ	ਰ	ਤਾ
ਤੂ	ੜ	ਮੇ	ਜ	ਮਾ	ੜ	ਨ	ਤਾ	ੜ

ਗ	—	ਸ	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਰੁ	—	ਸ	ਪੁ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਤੁ	—	ਸ	ਰਾ	—	ਜ	ਜ	ਮਾ	—	ਸ	ਨ	—	—	—
ਸ	—	ਸ	ਗ	—	ਮ	—	ਪੁ	—	ਪੁ	ਪ	—	ਮ	—
ਇਕ	—	ਦ	ਣਾ	—	ਹਉ	—	ਤੈ	—	ਪਹਿ	ਮਾ	—	ਗਉ	—
ਪ	—	ਸ	ਨ	—	ਮ	—	ਗ	—	ਰੁਗ	ਮਮ	—	ਗ	—
ਦੇ	—	ਹਿ	ਪੁ	—	ਪ	—	ਨਾ	—	ਸ	ਸ	—	ਕਰ	—
			ਆ		ਪ		ਨਾ		ਸ	ਸ		ਤਾ..	ਤੁ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਸ	ਨ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	—
ਮ	—	ਸ	ਪੁ	—	ਦੀ	—	ਵਿ	—	ਦਿਆ	—	ਚਾ	—	—
ਗੁਰ	—	ਪ	ਸਾ	—	ਦੀ	—	ਵਿ	—	ਦਿਆ	—	ਚਾ	—	—
ਨ	—	ਸ	ਨ	—	ਸ	—	ਸਰੁ	—	ਗ	—	ਸ	—	—
ਪੁ	—	ਸ	ਪਾ	—	ਵੈ	—	ਮਾ	—	ਸ	—	ਨ	—	—
ਪੜਿ	—	ਪ	ਪਾ	—	ਵੈ	—	ਮਾ	—	ਸ	—	ਨ	—	—
ਨ	—	ਸ	ਨ	—	ਪੁ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	—
ਆ	—	ਸ	ਮ	—	ਧੇ	—	ਆ	—	ਪ	—	ਗਾ	—	—
			ਮ		ਧੇ		ਆ		ਪ		ਗਾ		
ਪ	—	ਸ	ਨ	—	ਮ	—	ਗ	—	ਰੁਗ	—	ਮ	—	—
ਪਾ	—	ਸ	ਪੁ	—	ਮਿ	—	ਨਾ	—	ਸ	—	ਮ	—	—
			ਅੰ		ਮਿ		ਨਾ		ਸ		ਮ		

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮਧਯ ਲਯ)

ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥ ਨਾ ਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
 ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਲਿਆਨ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਲਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖ ਭਾਗੈ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਮੁ ਨ ਤੇਟੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥
 ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥੩॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੪੧)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ
ਹ	ਰਿ	ਕੋ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਜ	ਪੀ	ਐ	ਨੀ	ਸ	ਤ
ਗ	—	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ
ਕਾ	ਸ	ਮ	ਕ੍ਰੋ	ਧ	ਅਹੰ	ਕਾ	ਸ	ਰ	ਬਿ	ਨ	ਸੈ
ਨ		—	ਪ	ਮ	ਮੱ	ਗ	—	ਗ			
ਧੁ	ਧੁ	ਸ	ਏ	ਸ	ਕੈ	ਮ	ਪ੍ਰੀ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਮੱ
ਲ	ਗੈ					ਪ੍ਰੀ	ਸ	ਸ	ਤ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ		ਨ									
ਮ	ਮ	ਮ	ਧੁ	—	ਪਧੁ	ਸ	—	ਨ	ਸੰ	—	—
ਅਵ	ਰ	ਨ	ਦੂ	ਸ	ਜਾਸ	ਠਾ	ਸ	ਸ	ਉ	ਸ	ਸ
ਨ											
ਧੁ	—	ਧੁ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਪ
ਨਾ	ਸ	ਹੀ	ਬਿਨ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਉ	ਸ	ਸ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	ਗ
ਸ	ਰ	ਬ	ਸਿ	ਧ	ਕਲਿ	ਆ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ

ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮੱ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮੱ
ਪੁ	ਰ	ਨ	ਹੋ	ਫ	ਹਿ	ਸ	ਗ	ਲ	ਕਾ	ਫ	ਮ.

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਝਪਤਾਲ (ਬੈਠਵੀਂ ਲਯ)

ਦਿਗਨ ਮੈ ਦੇਖਤ ਹੋ ਦਿਗ ਹੂੰ ਜੋ ਦੇਖਿਓ ਚਾਹੈ, ਪਰਮ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖਾਈਐ ॥
ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ ਸੁਣਤ ਜੁ ਸ੍ਰਵਨ ਹੂੰ ਸੁਨਿਓ ਚਾਹੈ, ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਸੁਨਾਈਐ ॥
ਰਸਨਾ ਮੈ ਰਟਤ ਜੁ ਰਸਨਾ ਹੂੰ ਰਸੇ ਚਾਹੈ, ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚੁਆਇ ਕੈ ਚਖਾਈਐ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਬਸਹੁ ਮਲਿ ਮਯਾ ਕੀਜੈ ਮਹਾਰਾਜ, ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੬੨੨॥
(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

×	੨					੦		੩		
ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਮੱ	ਗ	ਮ	—	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਮ	ਨ	ਮਹਿ	ਫ	ਬ	ਸਹੁ	ਫ		ਮ	ਫ	ਲਿ
ਨ	ਸ	ਨ	ਧੁ	—	ਨ	ਸ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ
ਮ	ਯਾ	ਕੀ	ਫ	ਜੈ	ਮ	ਹਾ	ਰਾ	ਫ		ਜ
ਗ	ਮ	ਨ	ਧੁ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਧਾ	ਵ	ਤ	ਫ	ਬ	ਰ	ਜ	ਉ	ਨ	ਫ	
ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮੱ	ਮ	ਗਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	
ਮ	ਨ	ਲਿ	ਫ	ਵ	ਲਾ	ਈਫ	ਐ	ਫ	ਫ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨ	ਧੁ	—	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਮ	ਗ	ਨ	ਫ		ਮੈ	ਦੇ	ਖ	ਤ	ਫ	ਹੋ
ਦਿ										
ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ
ਦਿ	ਗ	ਹੂੰ	ਫ	ਜੈ	ਦੇ	ਖਿਓ	ਚਾ	ਫ		ਹੈ

ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮ
ਪ	ਰ	ਮ	ਸ	ਅ	ਨੁ	ਪ	ਰੁ	ਸ	ਪ
ਨ									
ਸੰ	ਨ	ਧੁਪ	ਮ	ਮੱ	ਮ	ਗਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਸੁੰ	ਦ	ਰਸ	ਸ	ਦਿ	ਖਾ	ਈਸ	ਐ	ਸ	ਸ

ਨੋਟ :—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾਂ ਅੱਗੇ 'ਸੂਲਫਾਕ' ਵਿਚ ਲਿਖੀ (ਟਿਯੂਨ) ਉਤੇ
ਗਾਉਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
ਨ						ਗ			
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮੱ	ਮ	ਮ	—	—
ਮ	ਨ	ਮਹਿ	ਬ	ਸਹੁ	ਸ	ਮ	ਲਿ	ਸ	ਸ
ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—	ਸ
ਮ	ਯਾ	ਕੀ	ਜੈ	ਮ	ਹਾ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਜ
ਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਪ	—	ਧੁ
ਧਾ	ਵ	ਤ	ਬ	ਰ	ਜ	ਉ	ਨ	ਸ	ਸ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ
ਮ	ਨ	ਲਿ	ਵ	ਲਾ	ਈ	ਐ	ਸ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ		ਨ							
ਮ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਦਿ	ਗ	ਨ	ਮੈ	ਦੇ	ਖ	ਤ	ਸ	ਸ	ਹੈ
ਨ									
ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਦਿ	ਗ	ਹੁੰ	ਜੋ	ਦੇ	ਖਿਓ	ਚਾ	ਹੈ	ਸ	ਸ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ
ਪ	ਰ	ਮ	ਅ	ਨੁ	ਸ	ਪ	ਰੁ	ਸ	ਪ
ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—
ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ਦਿ	ਖਾ	ਈ	ਐ	ਸ	ਸ	ਸ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨ ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੪੧)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪	
						ਸਸ ਰਮ
ਨ	—	ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	ਪ
ਧੁ	—	ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	ਪ
ਰ	ੜ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰਾ
						ਸਸ ਰਮ
ਨ	—	ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	ਪ
ਧੁ	—	ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	ਪ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰਾ
						ਸ ਪ
ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰੁ
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰੁ
ਕ	ਲ	ਕ	ਲੇ	ੜ	ਸ	ਲੋ
						ਭ
ਗ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਗ
ਬਿ	ਨ	ਸ	ਜਾ	ੜੜ	ਇ	ਅ
						ਗ
						ਪ
						ਗ
						ਤਾ
						ੜੜ, ਰਮ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਲਯ)

×	੧	੨	×	੧	੨	
ਮ	—	ਪ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ
ਆ	ੜ	ਪ	ਤਿਆ	ਗ	ਸੰ	ਤ
						ਚ
ਨ	ਧੁ	ਰੁ	ਸੰ	—	ਧੁ	ਪ
ਧੁ	ਧੁ	ਰੁ	ਸੰ	—	ਧੁ	ਪ
ਮ	ਨ	ਪ	ਵਿ	ੜ	ੜ	ਤ
						ਜਾ
						ਹਿ
						ਪਾ
						ਰੁ
						ੜ
						ਪ, ਨਸ
						ਰਮ...

ਅੰਤਰਾ-ਸੁਲਫਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਥੀ ਲਯ ਵਿਚ)

×	—	੦	੨	—	੩	੦	—	—
ਮ	ੜ	ਪ	ਧ	ੜ	ਸੰ	ਸੰ	ੜ	ੜ
ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਬਾ	ੜ	ਰਿ	ਕ	ੜ
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਹੁੰ	—	ਸੰ	—	—
ਕਿ	ਫੁ	ੜ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਨੈ	ੜ	ੜ
ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	—	ਪ
ਚਾ	ੜ	ਖ	ਨ	ਧੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ਧੁ
				ਕਉ				ਭ
ਪ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਨ
ਗ	ੜ	ਈ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ੜ	ਪ,	ਰ
ਮਾ	ੜ							ਸ...

ਅਸਥਾਈ ਚਾਰਤਾਲ...

ਨੋਟ :—ਅੰਤਰੇ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋ ਵਾਰ ਗਾ ਕੇ ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੈ।

(ਸ਼ੁਰੂ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ

ਵਾਦੀ—ਧੁ | ਠਾਟ—ਭੈਰਉ | ਸਮਾਂ—ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ
ਸੰਵਾਦੀ—ਰੁ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਧੁ-ਪ, ਤੇ ਗਪ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤਿ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰੁ, ਗ ਪ ਧੁ, ਸ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਧੁ, ਪ, ਗ ਰੁ, ਸ।

ਪ ਪ ਪ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਧੁ ਧੁ ਪ, ਗਪ ਗਰੁ, ਸ—ਧੁ ਧੁ, ਪ—।

ਬਿਭਾਸ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਧੈਵਤ, ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਉਦਯ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਸਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਮਾਰਵੇ ਠਾਟ ਦਾ ਬਿਭਾਸ, ਪੂਰਵੀ, ਭੈਰਉ ਅਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਬਿਭਾਸ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਅਧਿਕ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਬਿਭਾਸ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਇਕ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਚਲਨ ਲਗ-ਭਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਭਾਸ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਜੋ ਬਿਭਾਸ ਸਾਡੇ ਰਬਾਬੀ (ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ) ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਰਾਗ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਤੇਵਲ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ ਭੀ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਕਈ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ 'ਰੁ-ਧੁ' ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ 'ਰ-ਧ' ਤੀਵਰ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਿਭਾਸ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧਜ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਮੰਦ੍ਰ' ਸਪਤਕ ਅਤੇ 'ਤਾਰ' ਸਪਤਕ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ 'ਧੁ-ਪ ਤੇ ਗ ਪ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤ ਬੜੀ ਮਨੋਹਰ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਧੈਵਤ ਉਤੇ ਥੋੜਾ ਠਹਿਰ ਕੇ ਫਿਰ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਭਾਸ ਦੀ ਇਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਬਰਾਬਰ ਚਮਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਭੈਰਉ ਵਾਂਗ ਅੰਦੋਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਗ-ਪ' ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਭੀ ਅਤੀ ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—

ਪ

'ਧੁ ਧੁ, ਪ, ਗਪ ਧੁਪ, ਗਪ ਗ ਰੁ, ਸ' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਬਾਰਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਧੰਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਹੈ। ਬਿਭਾਸ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏਂ ਇਸੇ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਇਨ

ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਇਸ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ ਭੀ 'ਧਾ-ਗ', 'ਪ-ਧ' ਸੁਰ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ

ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਸੰ, ਨਧ-ਪ, ਧ ਗ, ਪ ਧ—ਪ, ਗ ਪ ਗ, ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਇਸ ਦਾ ਆਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਰਿਖਭ ਅਤੇ ਕਈ ਵੇਰ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ

ਨ
"ਸ, ਗਪ, ਧ—ਨਧ-ਪ, ਧ ਗ, ਪ ਧ ਸੰ—ਨਧ, ਪ, ਧ ਗ, ਪ ਧ ਪ ਗ ਪ ਗ, ਰ ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਬਿਭਾਸ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਣ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਗਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਭੈਰਉ ਠਾਟ)

ਪ
੧. ਸ, ਸਪੁ, ਸਰੁਸ, ਗਪਧੁ, ਧੁਪ, ਗਪਗਰੁ, ਸ—ਸਪੁ, ਪ—ਧੁਸ—ਸਰੁਗਪ, ਗਰੁ, ਸ।

ਪ ਪ ਪ ਪ ਪ
੨. ਸਗ, ਗਪ, ਗਪਗਰੁ, ਸ—ਗਪਧੁ—ਪਧੁਪ, ਗਪ—ਪਗਰੁ ਗਪ, ਗਰੁਸ, ਗਪਧੁ—ਪ, ਗਪਧੁਧੁਪ—
ਪ
ਧੁ ਗਪ ਗਰੁ, ਸ—।

ਪ ਪ
੩. ਸਰੁਗ, ਪਗਪ, ਗਪਧੁ, ਪ—ਗਪਧੁ, ਸੰ—ਸੰਧੁ, ਪ—ਧੁਧੁਪ, ਗਪਧੁਪ, ਗਪਗਰੁ, ਸ—ਧੁਧੁਪ, ਧੁਸੰ
ਪ
ਸੰਧੁਪ—ਧੁਸੰਰੁਸੰ—ਧੁਧੁਪ, ਗਪਧੁ ਗਪਗਰੁ ਸ—।

ਸੰ ਪ
੪. ਸਰੁਗਪਧੁਸੰ—ਧੁ, ਸੰ—ਧੁਸੰਰੁ—ਗਰੁਸੰਧੁਪ—ਰੁਸੰ, ਰੁਸੰਧੁ, ਪਧੁਧੁਸੰ—ਸਰੁਸੰਧੁਪ, ਗਪਧੁਸੰ—ਧੁਸੰਰੁ,
ਗਰੁਸੰ ਸਰੁਸੰਧੁ, ਪਧੁਸੰਰੁਸੰ—ਸਰੁਗਰੁਸੰ—ਧੁਸੰਰੁਸੰਧੁਪ, ਪਧੁਸੰ—ਧੁਸੰਧੁਪ, ਪਧੁਪਗਪ, ਗਪਗਰੁ,
ਸ—।

ਧੁ ਸੰ
੫. ਸਪੁਧੁਪ, ਗਪ, ਪਧੁਧੁਪਧੁਗਪ—ਸੰ, ਸੰਧੁਸੰਰੁਸੰ—ਸੰ, ਧੁਸੰਰੁ, ਰੁਗਰੁਸੰਧੁ, ਰੁਸੰਰੁ ਧੁਸੰ ਸਰੁਗੰ, ਰੁਗਰੁਸੰ,
ਸਰੁਸੰਧੁ, ਧੁਸੰਧੁਪ, ਪਧੁਪਗ, ਗਪਗਰੁ, ਸ—ਸਰੁਗਪਗਰੁਸ, ਸਗਪਧੁਧੁਪ, ਗਰੁਸ, ਗਪਧੁਸੰਧੁਧੁਪਗਰੁਸ,
ਪ ਪ ਪ
ਗਪਧੁਸੰਰੁਸੰਧੁਪਗਰੁਸ—ਧੁਧੁਪ, ਗਪਧੁ, ਗਪਧੁਪਗਰੁ, ਸ—।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ)

੧. ਸ—ਸਗਪਧ, ਪ, ਗਪਗ, ਰਸ—ਧਨ—ਧ, ਸ—ਸਰਗਪ, ਧਗਪਧ—ਪਗ, ਰਸ— ।
੨. ਸਗ, ਗਪਧ, ਪ, ਨਧ, ਨਪ, ਧਗ, ਪਧ, ਪਗ, ਰਸ—ਸਰਗਪਧ, ਪ—ਨਧ, ਪ—ਧਗਪ ਧ, ਸ—
ਧਨ—ਧ, ਨਪ—ਗ, ਰਸ— ।
੩. ਸਗਪਧਸੰ—ਨਧ, ਨਪ, ਧਗ, ਪਧਸੰ—ਨਧ, ਰੰਸੰ, ਨਧਨਪਧਗਪਧ—ਸੰ—ਸੰਰੰਸੰ, (ਸੰ) ਧ—ਰੰਸੰ,
ਨਧਨ ਪ—ਗਪਧਨਧਪਗਪਗ, ਰਸ—ਗ, ਪ, ਧ, ਸੰ—ਨਧਨ, ਧਪਧ, ਪਗਪਧ, ਨਧਪਗ,
ਰਸ— ।
੪. ਸ, ਗ, ਪ, ਧ, ਸੰ—ਧਨਪ, ਧਸੰ—ਸੰਰੰਗੰ, ਰੰਸੰ, ਸੰਰੰਸੰਧਨਧਪਗਪਧ, ਸੰ—ਧਸੰਰੰਗੰ, ਰੰਸੰਨਧ,
ਨਪ, ਧਗਪਧਸੰ—ਧਸੰਰੰਗੰ, ਰੰਸੰ—ਸੰਨਧਨਪਧਗਪ ਧ—ਪਗ, ਰਸ—ਸਰਗਪਧ, ਨਪ ਧ, ਸੰ—
ਨਧਨ ਪ, ਗਪਧਗਪਗਰਸ— ।
੫. ਗ, ਪ, ਧ, ਸੰ—ਨਧਪ, ਧਪਗ, ਪਗਰਸ—ਸਰਗਪਧ, ਸੰ—ਸੰਰੰਸੰ, ਸੰਰੰਗੰ ਰੰਸੰ, ਰੰਸੰਨ, ਧਨਧ,
ਨਧਪ, ਧਪਗ, ਪਗਰਗਰਸ—ਸਗ, ਗਪ, ਪਧ, ਧਨਧ, ਧਗ, ਪਧਸੰ—ਸੰ ਧ, ਰੰਸੰ—ਨਧਨਪਧ
ਗਪ ਧ, ਧਸੰ—ਸੰਰੰਗੰਰੰਸੰਨਧਪਧਗਪ ਧ, ਸੰ—ਨਧਨਪ, ਧਗ, ਗਪਗਰਸ—ਸਰਗਪ ਧ, ਪ, ਗ,
ਰਸ— ।

ਬਿਭਾਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੩)

ਅਸਥਾਈ

੧.	੦ • ਗੋ ਬਿੰ ਦ	੩ ਗਾ S ਜੈ S	×	੨ ਸਰੁ ਗਪ ਧੁਪ ਧੁਸੰ	੨ ਧੁਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸS
੨.	• • • •	ਸਰੁ ਗਪ ਧੁਪ ਧੁਸੰ	ਰੁੰਸੰ ਧੁਸੰ ਧੁਪ ਗਪ	ਧੁਧੁ ਗਪ ਗਰੁ ਸS	
੩.	ਪਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸS,	ਧੁਧੁ ਪਪ ਗਪ ਗਰੁ	ਸS, ਸੰਸੰ ਧੁਸੰ ਧੁਪ	ਗਪ ਧੁਪ ਗਰੁ ਸS	
੪	• • • •	• • • •	ਧੁਧੁ ਪ,ਧੁ ਧੁਪ ਧੁਧੁ	ਪਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸS	
	ਰੁੰਰੁੰ ਸੰ,ਰੁੰ ਰੁੰਸੰ ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਸੰ ਧੁਰੰ ਧੁਪ ਗਪ	ਗਰੁ ਸS ਗਪ ਧੁਸੰ	ਧੁਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸS	
੫.	• • • •	* • • •	• • • •	ਗਪ ਧੁ,ਪ ਧੁਸੰ, ਧੁਸੰ	
	ਰੁੰ,ਸੰ ਰੁੰਗੰ ਰੁੰਸੰ ਧੁਪ	ਗਰੁ ਸਨ, ਰੁਰੁ ਸਰੁ	ਗਗ ਰੁਸ, ਪਪ ਗਪ	ਧੁਧੁ ਪਗ, ਧੁਧੁ ਪਧੁ	
	ਸੰਸੰ ਧੁਪ, ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਰੁੰ	ਗੰਗੰ ਰੁੰਸੰ, ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਧੁ,	ਸੰਸੰ ਧੁਪ, ਧੁਧੁ ਪਗ,	ਪਪ ਗਰੁ, ਗਗ ਰੁਸ	
੬	• • • •	• • • •	ਪS ਗਪ ਗਰੁ ਸS,	ਧੁS ਪਧੁ ਗਪ ਗਰੁ	
	ਸS ਸੰS ਧੁਸੰ ਧੁਪ	ਗਪ ਗਰੁ ਸS, ਰੁੰS	ਸੰਰੁੰ ਧੁਸੰ ਧੁਪ ਗਪ,	ਗਰੁ ਸS, ਗੰS ਰੁੰਗੰ	
	ਰੁੰਸੰ ਧੁਪ ਗਪ ਗਰੁ	ਸS, ਸਰੁ ਗਰੁ, ਗਪ	ਧੁਪ, ਧੁਸੰ ਰੁੰਸੰ, ਧੁਸੰ	ਧੁਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸS	

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਤੁ ਮ ਚੇ	ਪਾ S ਰ ਸ	ਸੰਸੰ ਧੁਸੰ ਧੁਪ ਗਰੁ	ਸਸ ਗਪ ਪਧੁ ਧੁਸੰ
੨.	* • • •	ਸੰਰੁੰ ਗੰਰੁੰ ਸੰਸੰ ਧੁਸੰ	ਧੁਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸਸ	ਸਰੁ ਗਪ ਧੁਪ ਧੁਸੰ
੩.	ਰੁੰਗੰ ਸੰਰੁੰ ਧੁਸੰ ਪਧੁ	ਗਪ ਰੁਗ ਸਰੁ ਧੁਸ,	ਸਗ ਗਪ ਪਧੁ ਧੁਸੰ	ਸੰਰੁੰ ਰੁੰਗੰ ਰੁੰਸੰ ਧੁਸੰ
੪.	* • • •	• • • •	ਗੰਗੰ ਰੁੰਸੰ, ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਧੁ,	ਸੰਸੰ ਧੁਪ, ਧੁਧੁ ਪਗ
	ਪਪ ਗਰੁ, ਗਗ ਰੁਸ,	ਸਰੁ ਗਗ, ਰੁਗ ਪਪ,	ਗਪ ਧੁਧੁ, ਪਧੁ ਸੰਸੰ,	ਧੁਸੰ ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਰੁੰ ਧੁਸੰ
੫.	* • • •	• • • •	ਧੁਧੁ ਪ,ਧੁ ਧੁਪ ਗਪ	ਧੁਧੁ ਪਪ ਗਗ ਰੁਸ
	ਸੰਸੰ ਧੁ,ਸੰ ਸੰਧੁ ਸੰਸੰ	ਧੁਧੁ ਪਪ ਗਗ ਰੁਸ,	ਰੁੰਰੁੰ ਸੰ,ਰੁੰ ਰੁੰਸੰ ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਸੰ ਧੁਧੁ ਪਪ ਗਗ
	ਰੁਸ, ਸਰੁ ਗਗ, ਰੁਗ	ਪਪ, ਗਪ ਧੁਧੁ, ਪਧੁ	ਸੰਸੰ, ਧੁਸੰ ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਰੁੰ	ਗੰਗੰ ਰੁੰਸੰ ਧੁਸੰ ਪਧੁ
੬.	• • • •	• • • •	ਸੰਧੁ ਸੰਸੰ, ਧੁਪ ਧੁਧੁ,	ਪਗ ਪਪ, ਗਰੁ ਸਸ,
	ਗੰਰੁੰ ਗੰਗੰ ਰੁੰਧੁ ਸੰਸੰ,	ਧੁਪ ਧੁਧੁ, ਪਗ ਪਪ	ਗਰੁ ਸਸ, ਪੰਗੰ ਪੰਪੰ	ਗੰਰੁੰ ਸੰਸੰ, ਰੁੰਧੁ ਸੰਸੰ,
	ਧੁਪ ਧੁਧੁ ਪਗ ਪਪ	ਗਰੁ, ਗਪ ਧੁਸੰ ਪਧੁ	ਸੰS, ਗਪ ਧੁਸੰ ਪਧੁ	ਸੰS, ਗਪ ਧੁਸੰ ਪਧੁ
	ਸੰS, ਤੁ ਮ ਚੇ	ਪਾ S ਰ ਸ...		

੧. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥
 ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥੧॥
 ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥
 ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੂਬ ਠਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥
 ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਕੁੰਭਾਰੈ ॥੨॥
 ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥
 ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭ. ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੪੯-੫੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧				੨				੩				੪			
—	ਪ	ਗ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਸਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ੜ	ਲੋ	ਗਾ	ੜ	ਭ	ਰ	ਮ	ਨ	ਭੂ	ੜ	ਲਹੁ	ੜ	ਭਾੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ
—	ਪ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ
ੜ	ਖ	ਲਿ	ਕ	ਖ	ਲ	ਕ	ਖ	ਲ	ਕ	ਮਹਿ	ੜ	ਖਾ	ੜ	ਲਿ	ਕ	ੜ
ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਪਧੁ	ਸ	ਧੁ	ਪ	ਗਪ	ਧੁਪ	ਗਰੁ	ਸ	ੜ
ਪੂ	ੜ	ਰ	ਰ	ਹਿਓ	ੜ	ਸੂ	ਬ	ਠਾੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗ	ਗ	ਗ	ਪ	—	ਧੁ	ਪਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ੜ
ਗ	ਵ	ਲ	ਅ	ੜ	ਲਗ	ੜੜ	ਨੂ	ੜ	ਰ	ਉ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	—	ਗੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	ੜ
ਕੁੰ	ਦ	ਰ	ਤ	ਕੇ	ੜ	ਸ	ਭ	ਬੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ੜ
ਏ	ੜ	ਕ	ਨੂ	ੜ	ਰ	ਤੇ	ੜ	ਸ	ਭ	ਜ	ਗ	ਉ	ਪ	ਜਿਆ	ੜ	ੜ

ਪ	ਗ	ਕਉ	—	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	ਪਧੁ	ਸੰ	ਧੁ	ਪ	ਗਪ	ਧੁਪ	ਗਰੁ	ਸ
			ੜ	ਨ	ਭ	ਲੇ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ਮੰੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੇੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ

ੜ ਲੋਗਾ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥ ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਹ ਅਨੰਦੁ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਖੀਣਾ ॥ ਮਨ ਭਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੪੯)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦					
ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਪ	ਪਧੁ	ਪ.	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—		
ਪੁ	ਗ	ਟੀ	ੜ	ਜੋ	ੜ	ਤ	ਮਿਟਿ	ਆ	ੜ	ਅੰ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ਰਾ	ੜ		
ਸ								ਪ									
ਰੁ	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਪ	ਧੁ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—		
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰ	ਤ	ਨ	ਪਾ	ਇਆ	ਕ	ਰ	ਤ	ਬੀ	ਚਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ																	
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	—	ਰੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—		
ਮ	ਰ	ਨ	ਜੀ	ਵ	ਨ	ਕੀ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਸੀ	ੜ		
ਸ								ਪ									
ਆ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	ਧੁ	—	ਪ	ਧੁ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—		
	ੜ	ਪ	ਨ	ਰੰ	ੜ	ਗ	ਸ	ਹ	ਜ	ਪ	ਰ	ਗਾ	ੜ	ਸੀ	ੜ		

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੈ ਸਬਦਿ ਬਾਜੈ ॥

ਇਸ ਦਾ ਮੂਲ ਪਾਠ ਪਿਛੇ ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨੰ: ੬ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।

ਅਸਥਾਈ

੦	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	੩	—	ਸੰ	—	×	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਪ	੨	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ੜ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਗਾ	ੜ	ਜੈ	ੜ	*	ਸ	ਬ	ਦ		ਬਾ	ੜ	ਜੈ	ੜ	
—	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਪ	—	ਪ		ਗ	ਰੁ	ਸ	—	
ੜ	ਆ	ਨ	ਦ	ਰੁ	ਪੀ	ਮੇ	ਰੋ	*	ਗ	ੜ	ਮਈ		ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਆ	ਦ	ਜੁ	ਗਾ	ੜ	ਦ	ਜੁ	ਗਾ	ੜ	ਦ	ਜੁ	ਗੋ	ੜ	ਜੁ	ਗ			
—	ਧੁ	—	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	—	—	ਸੰ	—	—	—	—	—
ੜ	ਤਾ	ੜ	ਕਾ	ਅੰ	ੜ	ਤ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ		
—	ਸੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਪ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ੜ	ਸਰ	ਬ	ਨਿ	ਰੰ	ੜ	ਤ	ਰ	ਗ	ੜ	ਮ	ਰ	ਹਿਆ	ੜ	ਰ	ਵਿ		
—	ਗ	—	ਗ	ਪ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	—	—	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਰੁ		
ੜ	ਐ	ੜ	ਸਾ	ਰੁ	ੜ	ਪ	ਬ	ਖਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ		

ਸ

ੜ ਗੋਬਿੰਦ... —ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ ॥
 ਠਗ ਦਿਸਟਿ ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥੧॥
 ਕਲਿ ਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਮੰ ॥ ਕ੍ਰੂਰ ਦਿਸਟਿ ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੰ ॥
 ਰਿਦੈ ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ ॥ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੨॥
 ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਚਕ੍ਰ ਗਣੇਸੰ ॥ ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥
 ਪਗ ਨਾਚਸਿ ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ ॥ ਏ ਲੰਪਟ ਨਾਚ ਅਧਰਮੰ ॥੩॥
 ਮ੍ਰਿਗ ਆਸਣ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਕਰ ਊਜਲ ਤਿਲਕ ਕਪਾਲਾ ॥
 ਰਿਦੈ ਕੂੜੁ ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ ॥ ਰੇ ਲੰਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭਾਖੰ ॥੪॥
 ਜਿਨਿ ਆਤਮ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਅਬੀਨਿਆ ॥
 ਕਹੁ ਬੇਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥
 (ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭ: ਬੇਣੀ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੫੧)

ਅਸਥਾਈ

x				੨					੦					੩		
															ਸ	ਸ
															ਕ	ਲ
ਸ	ਪੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਭ	ਗ	ਵ	ਤ	ਬੰ	ੜ	ਦ	ਚਿ	ਰਾ	ੜ	ਮੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਕਰੂ	ਰ
ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	—	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ			
ਦਿ	ੜਸ	ਟ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਨਿ	ਸਿ	ਬਾ	ੜ	ਦੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਲ...	

ਅੰਤਰਾ

															ਪ	ਪ
															ਤ	ਨ
ਗ	—	ਗ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਸੰ
ਚੰ	ੜ	ਦ	ਨ	ਮ	ੜਸ	ਤ	ਕ	ਪਾ	ੜ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ੜ,	ੜ	ਰਿ	ਦ
ਧੁ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਸੰ
ਅੰ	ੜ	ਤ	ਰ	ਕ	ਰ	ਤ	ਲ	ਕਾ	ੜ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਠ	ਗ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਪ	ਧੁ	—	—	—	ਪ	ਧੁ
ਦਿ	ੜਸ	ਟ	ਬ	ਗਾ	ੜ	ਲਿ	ਵ	ਲਾ	ੜ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੇ	ਖ

ਸੰ ਸੰ ਸੰ — | ਰੁੰ ਰੁੰ ਸੰ ਸੰ | ਧੁ — ਪ ਗ | ਰੁ ਸ
 ਬੈ ਸ ਨੋ ਟ ਪ੍ਰਾ ਨ ਮੁ ਖ ਭਾ ਟ ਗਾ ਟ ਟ ਕਲ...
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਪ. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥

ਇਸ ਸਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਪਾਠ ਪਿਛੇ ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨੰ: ੭ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧		੨		⊕	੧		੨	
	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਸੰ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ
	ਕ	ਰ	ਗ	ਤਾ	ਤੂ	ਰਾ	ਮੇ	ਜ	ਜ
ਧੁ	—	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਸੰ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ
ਮਾ	ਟ	ਨ	ਕ	ਰ	ਤੂ	ਰਾ	ਮੇ	ਜ	ਜ
ਧੁ	—	—	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ
ਮਾ	ਟ	ਟ	ਨ	ਟ	ਇਕ	ਣਾ	ਦ	ਹਉ	ਟ
ਪ	—	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	—
ਗ	ਟ	ਪਹਿ	ਮਾਂ	ਟ	ਦੇ	ਹਿ	ਟ	ਅ	ਟ
ਤੈ									
ਸੰ									
ਧੁ	—	ਧੁ							
ਨਾ	ਟ	ਮ	ਕਰਤਾ...						

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਗੁਰ	ਪ	ਰ	ਸਾ	ਟ	ਦੀ	ਟ	ਵਿ	ਦਿਆ	ਵੀ	ਚਾ	ਟ	ਰੈ	ਟ	
ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਧੁ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	—	
ਪੜਿ	ਪ	ੜਿ	ਪਾ	ਟ	ਵੈ	ਟ	ਮਾ	ਟ	ਟ	ਨ	ਟ	ਟ	ਟ	
ਸੰ	—	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	ਗ	ਗ	ਗਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	
ਆ	ਟ	ਪਾ	ਮ	ਟ	ਧੇ	ਟ	ਆ	ਪ	ਪਰ	ਗਾ	ਟ	ਸਿਆ	ਟ	

ਰੁ ਪਾ	ਗ S	ਗ ਇਆ	ਪ ਅੰ	ਧੁ Sਮ	ਪ ਰਿ	ਧੁ ਤ	ਸ ਨਾ	— S	ਸ ਮ,	ਪ ਕ	ਧੁ ਰ	ਪ ਗ ਤਾ...	ਪ
----------	--------	---------	---------	----------	---------	---------	---------	--------	---------	--------	---------	-----------------	---

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਇਕਤਾਲਾ- (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥
 ਬੇਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੁੰਸਾਈ ॥
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥
 ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥
 ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥
 ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ ਚੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥
 ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੫੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਪ ਬੇ	ਪ ਧੀ	ਪ ਅ	ਗ ਲੇ	— S	ਰੁ ਗੋ
ਪ ਗ ਮੇ	ਗ ਰਾ	ਪ ਪ੍ਰਭ	ਧੁ ਰ	ਧੁ ਵਿ	ਧੁ ਆ
ਸ ਸ	ਸ ਰ	ਸ ਬੇ	ਧੁ ਠਾ	— S	ਪ ਈ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ	ਗ ਨ	ਗ ਕੀ	ਪ ਬਿ	ਧੁ ਰ	ਧੁ ਥਾ	ਸ ਮ	ਸ ਨ	ਸ ਹੀ	ਸ ਜਾ	ਸ ਨੈ	ਸ ਕੈ
ਪੁ ਬੂ	ਸ ਝ	ਸ ਲ	ਸਰੁੰ ਆ	ਗ S	ਰੁੰ ਗੈ	ਸ ਕ	ਸ ਰੀ	— S	ਧੁ ਐ	— S	ਪ S
ਗ ਅ	ਗ ਤ	ਰੁੰ ਰ	ਸ ਜਾ	— S	ਸ ਮੀ	ਧੁ ਰਾ	ਧੁ ਮ	ਰੁੰ ਰ	ਸ ਵਾ	— S	ਸ ਈ

ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਮੈ	ਡ	ਰ	ਕੈ	ਸ	ਸੇ	ਚ	ਹੀ	ਸ	ਐ	ਸ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸ਼ੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਦੋਪਤੀ ਕੁਪੀਨ ਮਾਤ੍ਰ ਦਈ ਜਉ ਮੁਨੀਸਰਹਿ, ਤਾਤੇ ਸਭਾ ਮਧਿ ਬਹਿਓ ਬਸਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੀ ॥
 ਤਨਕ ਤੰਦੁਲ ਜਗਦੀਸਹਿ ਦੇ ਸੁਦਾਮਾ, ਤਾਂਤੇ ਪਾਏ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਅਥਾਹ ਜੀ ॥
 ਦੁਖਿਤ ਗਜਿੰਦ ਅਰਬਿੰਦ ਗਹਿ ਭੇਟ ਰਾਖੈ, ਤਾਕੈ ਕਾਜੈ ਚਕ੍ਰਪਾਨਿ ਆਨਿ ਗ੍ਰਸੈ ਗ੍ਰਾਹ ਜੀ ॥
 ਕਹਾ ਕੋਊ ਕਰੈ ਕਛੁ ਹੋਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕੀਏ, ਜਾਕੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਿ ਲੇਹਿ ਸਭੈ ਸੁਖ ਤਾਹਿ ਜੀ ॥
 (ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਵਾਸ ਜੀ, ਨੰਬਰ ੪੩੫)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
ਪ	ਪ	ਪ	ਗ
ਧੁ	ਧੁ	ਗ	ਪ
ਦੁ	ਤੀ	ਪੀ	ਨ
ਦੁ	ਤੀ	ਪੀ	ਨ
ਸ	ਰੁ	ਪ	ਗ
ਦ	ਜੀਉ	ਨੀ	ਸ
ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ
ਗ	ਧੁ	ਮ	ਧਿ
ਤਾ	ਭਾ	ਸ	ਬ
ਤਾ	ਭਾ	ਸ	ਹਿਓ
ਪ	ਸੰ	ਪ	ਗ
ਬ	ਨ	ਵਾ	ਜੀ
ਬ	ਨ	ਵਾ	ਜੀ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਤ	ਨ	ਕ	ਸ	ਤੰ	ਦੁ	ਲ	ਜ	ਸ	ਗ
ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਪ
ਦੀ	ਸ	ਸਹਿ	ਸ	ਸ	ਦ	ਏਸੁ	ਦਾ	ਸ	ਮਾ
ਪ	ਧੁ	ਗ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਤਾ	ਤੇ	ਪਾ	ਸ	ਏ	ਚ	ਤੁ	ਰ	ਸ	ਪ

ਧੁ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਦਾ	ਰ	ਥ	ਫ	ਅ	ਬਾ	ਹ	ਜੀ	ਫ	ਫ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚਲੰਤ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਭੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

੮. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਤਾਲ-ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੫੭)

ਅਸਥਾਈ

੦			੩				×			੨		
ਪ	ਪ	-ਗ	ਪ	—	ਧੁ	ਗ	ਪ	—	ਧੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਕਛੁ	ਨ	ਫ	ਹੈ	ਫ	ਜ	ਮ	ਕਾ	ਫ	ਲ	ਪਿਆ	ਫ	ਰੇ
ਸਸ	ਰੁ	-ਰੁ	ਸ	—	ਸ	-ਰੁ	ਗ	—	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਹਰਿ	ਹ	ਫਰਿ	ਨਾ	ਫ	ਮ	ਫਜ	ਪੰ	ਫ	ਤਿ	ਆ	ਫ	ਫ

ਅੰਤਰਾ

ਪ			ਪ	ਪ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
ਗ	ਗ	-ਗ	ਮ	ਨ	ਤ	ਨਫ	ਸੁ	ਖੀ	ਫ	ਹੈ	ਫ	ਇ	ਫ
ਨਾ	ਨ	ਫ											
ਰੁੰ	—	ਗੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਅੰ	ਫ	ਤੇ	ਮਿ	ਲੈ	ਫ	ਗੋ	ਪਾ	ਫ	ਲ	ਪਿਆ	ਫ	ਰੇ	ਫ

ਨੋਟ :—ਧਮਾਰ ਦੀ ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਹੈ ।

੯. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰ ਨ ਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਂਗਿ ਘਣੋ ਅਤਿ ਰੂੜੋ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨੁ ਅਤਿ ਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੋ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਉਪਰਿ ਕ੍ਰਪੁ ਗਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥

ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥

ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਨਾਨਕ ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੩੧)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦			
	ਪ	ਗ	ਪਪ	ਨ	—	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ
	ਮੇ	ਰਾ	ਪ੍ਰਭ	ਰਾ	ੜ	ਗ	ਘ	ਣੋ	ੜ	ਅ	ਤਿ	ਰੂ	ੜ	ੜੋ	ੜ
ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	ਨ	—	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ
ੜ	ਮੇ	ਰਾ	ਪ੍ਰਭ	ਰਾ	ੜ	ਗ	ਘ	ਣੋ	ੜ	ਅ	ਤਿ	ਰੂ	ੜ	ੜੋ	ੜ
ਪ	—	—	—	—	ਗ	ਗ	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੀ	ਨ	ਦ	ਟਿਆ	ੜ	ਲ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਮ	ਨ
ਸ	—	ਸ	ਸ	—	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਨ	ਧ
ਮੋ	ੜ	ਹ	ਨ	ੜ,	ਅਤਿ	ਰ	ਸ	ਲਾ	ੜ	ਲ	ਸ	ਗੂ	ੜ	ੜੋ	ੜ
ਪ	ਧ	ਗ	ਪ												
ੜ	ਮੇ	ਰਾ...													

ਅੰਤਰਾ

				*	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ
				*	ਅੰ	ਤ	ਰ	ਦੇ	₪	ਖ	ਸ	ਬ	ਦ	ਮ	ਨ	
ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—	
ਮਾ	₪	ਨਿਆ	₪	₪	ਅਵ	ਰ	ਨ	ਰਾ	₪	ਗ	ਨ	ਹਾ	₪	₪	₪	
												ਨ				
ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਪ	—	ਧ	—	ਧ	ਪ	
ਰਾ	₪	₪	₪	₪	ਅਹਿ	ਨਿ	ਸਿ	ਜੀ	₪	ਆ	₪	ਦੇ	₪	ਖ	ਸ	
ਗ	ਰ	ਸ	—	—	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	
ਮਾ	₪	ਲੇ	₪	₪	ਤਿ	ਸ	ਹੀ	ਕੀ	₪	ਸ	ਰ	ਕਾ	₪	ਰਾ	₪	

ਪ

ਪ ਧ ਗ ਪ
 ₹ ਮੇ ਰਾ ਪ੍ਰਭ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਬਿ: ਠਾਟ), ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਹੇ ਰਵਿ ਹੇ ਸਸਿ ਹੇ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ, ਮੇਰੀ ਅਬੈ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥

ਔਰ ਨ ਮਾਂਗਤ ਹਉ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ, ਚਾਹਤ ਹੋਂ ਚਿਤ ਮੈ ਸੋਈ ਕੀਜੈ ॥

ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਸੋਂ ਅਤਿ ਹੀ ਰਣ ਭੀਤਰ, ਜੂਝ ਮਰੋਂ ਤਉ ਸਾਚ ਪਤੀਜੈ ॥

ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਸਯਾਮ ਇਹੈ ਬਰ ਦੀਜੈ ॥੧੯੦੦॥੪੪੬॥

(ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਵਤਾਰ, ਸਵੈਯਾ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

x				੨				੦				੩			
								<div style="text-align: center;"> </div>							
								ਧ	ਗ	—	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਪ
								ਮੇ	₪		ਅ	ਬੈ	ਬਿ	₪	ਨ
ਸੰ				—	—	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਧ
ਨ	ਧ	—	—	₪	₪	ਜੀ	₪	ਸੁ	ਨ	₪	ਲੀ	ਜੈ	ਮ	ਹਾ	₪
ਤੀ	₪	₪	₪												
ਨ				ਧ	ਪ	ਗ	—	ਗ	ਗ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ
ਧ	ਨ	—	—	₪	ਜ,	ਹੇ	₪	ਰ	ਵਿ	₪	ਹੇ	₪	ਸ	₪	₪
ਰਾ	₪	₪	₪												

ਧ	—	—	—	—	—	ਪ	—	ਪ	ਪ	—	ਗ	—	ਗ	—	ਰ
ਸਿ	₪	₪	₪	₪	₪	ਚੇ	₪	ਕ	ਰੁ	₪	ਣਾ	₪	ਨਿ	₪	₪
ਸ	—	—	—	—	—										
ਧ	₪	₪	₪	₪	₪										

ਅੰਤਰਾ

						ਪ	—	ਪ	ਧ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨਧ
						ਅੰ	₪	ਰ	ਨ	₪	ਮਾ	₪	ਗ	₪	₪₪
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	—	ਗੰ	—	ਰੰ	—	ਰੰ
ਤ	₪	₪	₪	₪	₪	ਹਉ	₪	ਤੁ	ਮ	₪	ਤੇ	₪	ਕ	₪	₪
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਪ	—	ਧ	ਗ	—	ਪ	—	ਧ	—	ਪ
ਛ	₪	₪	₪	₪	₪	ਚਾ	₪	ਹ	ਤ	₪	ਹੈ	₪	ਚਿ	₪	ਤ
ਸੰ															
ਨ	ਧ	—	—	—	—	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਧ
ਮੈ	₪	₪	₪	₪	₪	ਸੋ	₪	ਈ	₪	₪	ਕੀ	ਜੈ	ਮ	ਹਾ	₪
ਨ															
ਧ	ਨ	—	—			ਧ	ਪ	ਗ	—						
ਰਾ	₪	₪	₪	₪	₪	ਜ,	ਚੇ	₪	ਗ	—					

ਨੋਟ :—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰੀਤ (ਟਿਯੂਨ) ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

੧੧. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਬਿ: ਠਾਟ), ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਧਯਾਨ ਲਗਾਇ ਠਗਿਓ ਸਬ ਲੋਗਨ, ਸੀਸ ਜਟਾ ਨਖ ਹਾਥ ਬਢਾਏ ॥
 ਲਾਇ ਬਿਭੂਤਿ ਫਿਰਜੋ ਮੁਖ ਉਪਰਿ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਬੈ ਡਹਕਾਏ ॥
 ਲੋਭ ਕੇ ਲਾਗੈ ਫਿਰਜੋ ਘਰ ਹੀ ਘਰ, ਜੋਗ ਕੇ ਨਯਾਸ ਸਬੈ ਬਿਸਰਾਏ ॥
 ਲਾਜ ਗਈ ਕਛੁ ਕਾਜੁ ਸਰਜੋ ਨਹਿ, ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਨ ਨ ਪਾਏ ॥੧੭॥

(੩੩ ਸਵੈਯੇ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਧ	—	—	ਧ
ਗ		ਨ	ਲ	ਗਾ	₪	ਇ	₪	₪	ਠ
ਧਯਾ									
ਨ									
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	—
ਗਿਓ	₪	ਸ	ਬ	ਲੋ	₪	ਗ	ਨ	₪	₪,

ਪ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ	ਪ	—	—
ਗ	₪	ਸ	ਜ	ਟਾ	₪	ਨ	ਖ	₪	₪
ਸੀ									
ਗ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਹਾ	₪	ਬ	ਬ	ਦਾ	₪	ਏ	₪	₪	₪

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਲਾ	₪	ਇ	ਬਿ	ਭੂ	₪	ਤ	₪	₪	ਫਿ
ਨ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਧ	₪	ਮੁ	ਖ	ਉ	₪	ਪ	ਰ	₪	₪
ਰਜੋ									
ਪ	—	ਧ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	—	ਧ
ਦੇ	₪	ਵ	ਅ	ਦੈ	₪	ਵ	₪	₪	ਸ
ਪ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਗ	₪	ਡ	ਹ	ਕਾ	₪	ਏ	₪	₪	₪
ਬੈ									

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਬਿ: ਠਾਟ), ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥
ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥
ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੜਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕੀਆ ਕੀਆ ॥੨॥
ਕੀਆ ਉਜੁ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕੀਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥
ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕੀਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥
ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੫੦)

ਅਸਥਾਈ

×			○			×			○		
									ਧਨ	ਪ	ਧ
									ਮੁS	ਲਾ	S
ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਨਧ	ਨ	ਧਪ	ਨਧ	ਧ	—	—	—	—
ਕ	ਹੁ	Sਨਿ	ਆS	ਉ	Sਖੁ	ਦਾS	ਈ	S,	S	S	S
						ਪ					
ਪ	ਪ	ਗ	ਪਨ	ਧ	—	ਗ	ਗ	—ਰ	ਸ	ਸ	—
ਤੇ	ਰੇ	S	ਮਨ	ਕਾ	S	ਭਰ	ਮ	Sਨ	ਜਾ	ਈ	S
ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਨਧ	ਧ	—			
ਕ	ਹੁ	Sਨਿ	ਆ	ਉ	Sਖੁ	ਦਾS	ਈ	S	ਮੁਲਾਂ...		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧ	—ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—ਸੰ	ਨ	ਧ	ਸੰ	—ਸੰ	ਰਗੰ	ਰੰ	—
ਬੇ	ਦ	Sਕ	ਤੇ	ਬ	Sਕ	ਹੁ	ਮ	Sਤ		ਝੁS	ਠੇ	S
ਸੰ	ਸੰ	—	ਨਧ	ਨ	ਧਪ	ਨਧ	ਧ	—	—	—	ਪ	
ਝੁ	ਠਾ	S	ਜੋS	S	ਨਬਿ	ਚਾS	ਰੈ	S	S	S	ਜਉ	
ਗ	ਗ	ਰ	ਗਧ	ਪ	ਪ	ਪਗ	ਗ	—ਰ	ਸਭ	ਸ	—	
ਸ	ਭ	ਮਹਿ	ਏS	ਕ	Sਖੁ	ਦਾS	ਇ	Sਕ	ਹਤ	ਹਉ	S	
ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਨਧ	ਧ	—	ਧਨ	ਪ	ਧ	
ਤਉ	S	ਕਿਉ	ਮੁ	ਰ	ਗੀS	ਮਾS	ਰੈ	S	ਮੁS	ਲਾ	S	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੩. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, (ਬਿ: ਠਾਟ), ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥

ਇਸ ਦਾ ਮੂਲ ਪਾਠ, ਪਿਛੇ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨੰ: ੧੧ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
										ਪ	
										ਗਪ	
										ਰਮ	
ਨਧ	—	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਨਧ	ਨ	ਧਧ	ਪ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮੜ	ਜਾ	ੜਪ,	ਗਪ
											ਰਮ
ਨਧ	—	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਨਧ	ਨ	ਧ	ਪ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮੜ	ਜਾ	ੜ	ਪ
ਗ	ਗ	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਰ	ਸ	ਸ	—
ਕ	ਲ	ਕ	ਲੇ	ੜ	ਸ	ਲੇ	ੜ	ਭ	ਮੋ	ਹ	ੜ
ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	—ਪ	ਨ	ਧਧ	
ਬਿ	ਨ	ਸ	ਜਾ	ੜ	ਇ	ਅ	ਹੇ	ੜੜ	ਤਾ	ੜਪ	ਰਮ...

ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×		੦		੨		੩		੦	
ਪ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਆ	ੜ	ੜ	ਪ	ਤਿਆ	ੜ	ਗ	ੜ	ਸੰ	ਤ
ਧ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	—
ਚ	ਰ	ੜ	ਨ	ਲਾ	ੜ	ਗ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਧ	—	—	—
ਗ	ੜ	ਨ	ਪ	ਵਿ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ									
ਗ	ਰ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	—	ਗ	ਪ
ਜਾ	ੜ	ਹਿ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਪ	ੜ	ਰ	ਮ

ਰਾਮ ..ਅਸਥਾਈ ਚਾਰ...

ਅੰਤਰਾ-ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਨਲਯ ਵਿਚ)

×			੧	—	੨		×		੧	—	੨	
ਪ	ਧ	—ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ
ਨਾ	ਨ	ੜਕ	ਬਾ	ੜ	ਰਿ	ਕ	ਕ	ਛ	ਜਾ	ੜ	ਨੈ	ੜ
ਪ									ਪ			
ਧ	ਪ	—ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	ਗਪ
ਰਾ	ਖ	ੜਨ	ਕਉ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮਾ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ਪ	ਰਮ ...

(ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਰਤ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੪. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਬਿ: ਠਾਟ), ਪੜਤਾਲ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ ॥

ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥

ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਖਿਨ ਖੋਵੈ ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ ॥

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ (ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੩੭)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦			੩			
											ਨ	ਸੰ	ਨ	— ਧ
											ਜ	ਪ	ਮ	ੜ ਨ
ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਪ	—	ਧ	ਗ	—	ਪ	—	ਧ	— ਪ
ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ ਨਿ
ਨ														
ਧ	—	—	—	—	—	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	— ਧ
ਧਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਜ	ਪ	ਮ	ੜ ਨ
ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਪ	—	ਧ	ਗ	—	ਪ	—	ਧ	— ਪ
ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ ਨਿ

ਅੰਤਰਾ ਪਹਿਲਾ

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×	—	੦	ਪ	੨	੦	—	੩	੪	੫
ਪ	—	ਪ	ਪ	—	ਪ	—	ਗ	ਧ	ਧ
ਸੁ	ੜ	ਨ	ਮ	ੜ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ਰ	ਤ
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਅ	ਠ	ਸ	ਠ	ਮ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਨ	ੜ
ਪ	—	ਪ	ਪ	—	ਗ	ਪ	—	ਧ	ਰੰ
ਸੁ	ੜ	ਨ	ਮ	ੜ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਖ
ਸੰ	—	—	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	—
ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵਹਿ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਨ	ੜ
ਪ	—	ਪ	ਧ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਜ	ੜ	ਪ	ਮ	ੜ	ਨ	ਪ	ਨ	ਮੇ	ੜ
ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	ਧ
ਧ	ੜ	ਰ	ਪ	ੜ	ਰ	ਧਾ	ੜ	ਰੰ	ਨ
ਸ	ੜ	ਰ	ਪ	ੜ	ਰ	ਧਾ	ੜ	ਨ	ਖਿਨ

ਧ	—	—	ਧ	—	—	ਧ	—	ਪ	ਧ	—	ਰੰ
ਖੰ	₪	₪	ਵੈ	₪	₪	ਪਾ	₪	₪	ਪ	₪	ਕੋ
ਸੰ	—	—	—	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਧ	—	ਪ	ਪ
ਟਾ	₪	₪	₪	₪	₪	ਨ	₪	₪	₪	ਗ	ਲ
ਧ	—	—	ਧ	—	ਧ	ਧ	—	ਪ	ਧ	—	ਰੰ
ਨਾ	₪	₪	ਨ	₪	ਕ	ਹ	₪	ਰਿ	ਭ	₪	ਗ
ਸੰ	—	—	—	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਧ	—	ਪ	ਪ
ਵਾ	₪	₪	₪	₪	₪	ਨ	₪	₪	₪	ਗ	ਲ
ਧ	—	—	ਧ	—	ਧ	ਧ	—	ਪ	ਧ	—	ਰੰ
ਨਾ	₪	₪	ਨ	₪	ਕ	ਹ	₪	ਰਿ	ਭ	₪	ਗ ਅਗੋਂ →

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ ਬਰਾਬਰ ਲਯ ਵਿਚ)

×	—	—	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਧ
ਸੰ	₪	₪	₪	₪	₪	ਨ	₪	₪	₪	₪	ਜ	ਪ	ਮ	₪	ਨ
ਵਾ	₪	₪	₪	₪	₪	ਨ	₪	₪	₪	₪	ਜ	ਪ	ਮ	₪	ਨ

ਨੋਟ—ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ 'ਪੜਤਾਲ' ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਗਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਤਰ੍ਹੱਟੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ. ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਤਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਤੁਕ 'ਰਹਾਉ' ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਤੁਕ 'ਪਹਿਲੇ ਪਦੇ' ਦੀ ਲਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੂਜੇ ਅੰਤਰੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਗਾਇਆ ਹੈ। ਉਂਜ ਇਹ 'ਪੜਤਾਲ' ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਹੈ।

(ਬਿਭਾਸ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗੋਂਡ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵੱਕ੍ਰ ਰਹਿਣਗੇ ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਗ, ਰ ਮ, ਗ ਪ, ਨ ਧ ਨ, ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨ ਧ ਨ ਪ, ਮ—ਗ ਰ ਸ ।

ਗ

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ ਗ ਰ ਮ, ਗ ਪ ਮ, ਗ ਰ ਸ ।

ਪੁਰਾਤਨ ਜਾਂ ਮੱਧ ਕਾਲ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਤਾਂ ਲਗ-ਭਗ ਗੁੰਣ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਕਈ ਐਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਰਾਗ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ । ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ—ਆਸਾਵਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਜੈਨਪੁਰੀ, ਸੋਰਠ ਦੀ ਥਾਂ ਦੇਸ, ਧਨਾਸਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਕਾਨੜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਬੈਰਾੜੀ ਦੀ ਥਾਂ ਪੂਰਵ ਕਲਿਆਨ ਆਦਿ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਛਾਇਆ ਨਟ, ਨਟ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਨਟ ਹਮੀਰ, ਨਟ ਬਿਹਾਗ । ਸੁਧ ਮਲ੍ਹਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਮੀਆਂ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਮੇਘ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਸੂਰ ਮਲ੍ਹਾਰ ਆਦਿ । ਇਹੋ ਹਾਲ ਗੋਂਡ ਰਾਗ ਦਾ ਹੈ । ਭਾਵ, ਗੋਂਡ ਦਾ ਅਸਲ ਰੂਪ ਤਾਂ ਛੁਪ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਗੋਂਡ-ਮਲ੍ਹਾਰ ਤੇ ਗੋਂਡ-ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਏ ।

ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੋਂਡ ਰਾਗ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ, ਸ਼ਦਰੰਗ ਚੰਦ੍ਰਦਯ, ਰਾਗ ਵਿਬੋਧ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸਾਰਾਮਿਤ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਗੋਂਡ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਮੰਨੇ ਹਨ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ (ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਗਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਸੁਧ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਹਾਂ, ਗੋਂਡ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਣੂ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਮਿਕ-ਪੁਸਤਕ ਮਾਲਿਕਾ" ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪੰਨਾ ੩੩੬ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਇੰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ—"ਗੋਂਡ ਕਾਫੀ ਥਾਟ ਸੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੂਰੂਪ ਹੈ । ਪੂਰਵਾਂਗ ਮੇਂ ਕਾਨੜਾ ਵ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਮੇਂ ਮਲ੍ਹਾਰ ਐਸੇ ਸੰਯੋਗ ਸੇ ਇਸ ਰਾਗ ਕਾ ਸੂਰੂਪ ਬਨਤਾ ਹੈ, ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ ।" ਅੱਗੇ ਆਪ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਾਧਾਰਣ ਚਲਣ "ਸ, ਮਰਸ,

ਮ

ਨ੍ਰਸ, ਗੁ. ਮਰਪ, ਧਪ, ਪਗੁ, ਸਰਪ, ਮਪਧਰੰਸ, ਧਨੁਪ, ਮਪ ਗੁ, ਮਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।

ਭਾਵੇਂ ਗੋਂਡ ਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਗਾਉਂਦਾ ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਗਾਇਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ

ਗ
ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਚੀਜ਼ (ਬੰਦਿਸ਼) ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇ। ਪੂਰਵਾਂਗ ਦੇ "ਸਗ, ਰਮ, ਗਪ, ਮ—ਗਰਸ" ਕੇਵਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਗੋਂਡ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਮਲ੍ਹਾਰ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੁਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਲ੍ਹਾਰ ਤੋਂ ਗੋਂਡ ਮਲ੍ਹਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰੰਗ ਤੋਂ ਗੋਂਡ ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੋਂਡ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਬੜਾ ਮਧੁਰ, ਅਕਰਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਰਾਗ ਹੈ,

ਸ
ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਸਰ, ਨਸ ਗਰ ਮ—ਗਰਸ, ਸਮ, ਗਪ, ਨਧਨਸ—ਨਧ ਨਪ, ਮਪਮ, ਗਰਮ, ਗਰਸ"

ਨ ਗ
ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਸੇ ਵਿਚ "ਸ, ਨਸ ਗਰ ਮਗ ਮਪ, ਨਧ, ਨਸ—ਸੰ ਧ, ਨੁਪ, ਮ—ਗਰਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਗੋਂਡ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਗ ਗੋਂਡ ਅਤੇ ਗੋਂਡ ਬਿਲਾਵਲ ਜਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਅਧਿਕਤਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਗੁਣੀ-ਗਿਆਨੀ ਸੰਤ-ਜਨ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ" ਵਿਚ ਦਰਜ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਵਲੋਂ ਸ਼ਬਦ-ਕੀਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਗਾਇਨ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਰ-ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗੀ, ਐਸੀ ਆਸ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਨੋਟ :—ਵੱਢ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਤਾਨਾਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਸਪਾਟ ਤਾਨਾਂ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਤਾਨ-ਬਾਜੀ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗਾਇਕ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਰਸ, ਗਰਸ, ਗਰਮ, ~~ਗਰਮ~~ ਨਪ, ਨਧਨਸ—ਨਸ ਗਰ ਮਗ, ਪਮ, ਗਰ, ਗਰਸ—।
੨. ਸਰਨਸ, ਸਗਰਮ, ਮਪਮ, ਗਮ ਗਰਸ—ਨਧਨਪ, ਨਧਨਸ—ਸਗਰਮ ਗਪ—ਮਗਮ, ਗਰਗਰਸ—।
੩. ਸਰ ਸਗ ਰਮ ਗਪ, ਮਗਰ, ਗਰਸ—ਸਮ—ਗਪ, ਨਧਨਸ—ਧਨ ਪਧ ਮਪਮ, ਗਰਮਗ, ਪਮ, ਗਰਮਗ, ਗਰਸ—ਮ, ਗਮਪ, ਨਧਨਸ—ਸਰੰਨਸ—ਨਧਨਪ—ਮਪਮ, ਗਰਗਰਸ—।
੪. ਸਗ ਰਮ ਗਪ, ਮਪਨ, ਨਧਨਸਰੰਸ—ਨਧ ਨਪ ਧਮ ਪਗਮ, ਮਪ, ਪਨ ਧਨਸ—ਸਰੰਸ—ਸਗਰੰਮ—ਗਰੰਸ, ਨਸ ਨਧਨਪ, ਮਪਮ, ਗਮ, ਗਰ ਮਗ ਪਮ, ਗਰ ਗਰਸ—ਸਰਗਮ, ਗਮਪ, ਧਨਧਰੰਸ—ਸੰਨ ਧਨ ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਗਰਸ—।
੫. ਪ—ਪਨ, ਧਨਪਸ—ਸਰੰਸ, ਨਸ ਗਰੰ ਮਗ ਪੰਮ ਗਰੰ ਗਰੰਸ—ਸੰਨ ਧਨਸ, ਸੰਨਰੰਸ—ਨਧਨਪ, ਮਪਮਗ, ਰਗਰਮ, ਗਰਗਰਸ—ਸਰਸ ਗਮਗ, ਮਪਮ, ਨਧਨਸ—ਗਰੰ ਮਗ ਪੰਮ, ਗਰੰਸ—ਨਸ ਧਨ ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਮਪ, ਪਨ, ਧਸ, ਸੰਨਸ ਨਧਨ, ਪਧਪ ਮਪਮ, ਗਰ ਮਗ ਪਮ, ਗਰ ਗਰਸ—।

੧. ਰਾਗ ਗੋਂਡ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥
 ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥੧॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥
 ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥
 ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੩॥
 ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥
 ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭਗਤਨ ਕੋ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੪॥

(ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੬੨)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨	੫	੫
																ਪ	ਪ
																ਪਾ	ਰ
ਮ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	—	ਗ	—	—	—	—	—	ਪ	ਪ
ਬ੍ਰਹ	ਮ	ਕੀ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਗਉ	ੜ	ਸੇ	ੜ	ਵ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪਾ	ਰ
ਮ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	—	ਗ	—	—	—	—	—	—	—
ਬ੍ਰਹ	ਮ	ਕੀ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਗਉ	ੜ	ਸੇ	ੜ	ਵ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ																ਪ	
ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ
ਗੁ	ਰ	ਤੇ	ੜ	ਸੁ	ਝੇ	ੜ	ਨਿ	ਰੰ	ੜ	ਜ	ਨ	ਦੇ	ਵ,	ਪਾ	ਰ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	—	—	ਧਨ	—	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਜੀ	ਅ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰਾ	ੜ	ਨ	ਕੀ	ਏ	ੜ	ਜਿ	ਨ	ਸਾ	ੜ	ਜ	ੜ
ਨ				ਗੰ											
ਸੰ	—	ਗੰ	ਫੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਮਾ	ੜ	ਟੀ	ੜ	ਮ	ਹਿ	ਜੋ	ਤ	ਰ	ਖੀ	ੜ	ਨਿ	ਵਾ	ੜ	ਜ	ੜ
ਨ															
ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਬਰ	ਤ	ਨ	ਕਉ	ਸ	ਭ	ਕਿ	ਛ	ਭੋ	ਜ	ਨ	ਭੋ	ਗਾ	ੜ	ਇ	ੜ

ਨ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—	ਨਧ	ਨ	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ
ਸ	ਫ	ਗ	ਭ	ਤ	ਜ	ਮੂ	ਫਫ	ਭੇ	ਫ	ਕਫ	ਤ	ਜਾ	ਇ,	ਪਾ	ਰ
ਸੋ		ਪ੍ਰ													

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਗੋਂਡ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾਬੇਲੀ ॥ ਬਫਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥੧॥
 ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲਫੈ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੈਸੇ ਗਾਇ ਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥ ਬਨ ਚੋਖਤਾ ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥੨॥
 ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥
 ਜੈਸੇ ਬਿਖੈ ਹੇਤ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥
 ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੫॥
 (ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੭੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
														ਗ	ਮ
														ਪ	ਨੀ
														ਪਾ	
ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਗ	—	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ
ਆ	ਫ	ਬਿ	ਨ	ਮੀ	ਫ	ਫ	ਨ	ਤ	ਲ	ਫੈ	ਫ	ਫ	ਫ,	ਐਫ	ਸੇ
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨਸੰ	ਧਨ	ਪ	—	ਗਪ	ਮ
ਰਾ	ਮ	ਨਾ	ਮਾ	ਬਿ	ਨ	ਬਾ	ਪਰੋ	ਨਾ	ਫ	ਮਾਫ	ਫਫ	ਫ	ਫ,	ਪਾ	ਨੀ

ਅੰਤਰਾ

														ਮ	ਗ
														ਮੋ	ਹਿ
ਮ	ਪ	ਪ	—	ਨ	—	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	ਸੰ
ਲਾ	ਗ	ਤੀ	ਫ	ਤਾ	ਫ	ਲਾ	ਫ	ਬੇ	ਫ	ਲੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਬ	ਫ
				ਨ											
ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਰ		
ਰੇ	ਫ	ਬਿ	ਨ	ਗਾ	ਫ	ਇ	ਅ	ਕੇ	ਫ	ਲੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਪਾਨੀ...	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਗੋਂਡ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥

ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਨੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥

ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥

ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਹ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੭੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	—	ਧਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨਰੰ	ਸੰ
ਰਾ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ਮੋੜ	ੜ	ਕਉ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ਰ	ਲੇ	ੜ	ੜੜ	ੜ
ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	—	ਧਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨਧ	ਨ	ਪ	—
ਰਾ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ਮੋੜ	ੜ	ਕਉ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ਰ	ਲੇੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗਰ	ਗਰ	ਸ —
ੜ	ਮੈ	ੜ	ਅ	ਜਾ	ਨ	ਜ	ਨ	ਤ	ਰ	ਬੇ	ਨ	ਜਾੜ	ੜੜ	ਨਉ	ੜ
—	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	—	ਨ	ਧਨ	ਧ	ਨਰੰ	ਸੰ
ੜ	ਬਾ	ੜ	ਪ	ਬੀ	ੜ	ਠ	ਲਾ	ਬਾਹ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੇੜ	ੜ	ੜੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—	—	—	—	ਪ	ਪ
ਤੇ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ਰ	ਚੋ	ੜ	ੜ	ਇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਰ
ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—	—	—	—	ਨ	—
ਤ	ਤੇ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਮੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਸ	ਤਿ
ਧ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਨਰੰ	ਸੰ
ਗੁ	ਰ	ੜ	ਬੁ	ਧਿ	ਸਿ	ੜ	ਖ	ਲਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜ

ਨੋਟ—ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਵੀ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ।

੪. ਰਾਗ ਗੋਂਡ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪਤੈ ਜਿਉ ਤਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ॥੧॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੋ ਹਰਿ ਤੀਰ ॥

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ॥੨॥

ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੩॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਆਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥੪॥

(ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੮੬੧)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩				×				੨			
												ਮ	ਗਰ	ਗ	ਰਸ	ਸ
												ਮੇ	ਰੈ	ਸ	ਮ	ਨ
ਰਗ	ਰ	ਗਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—	ਨਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਗ	ਰਸ	ਸ
ਪ੍ਰੇ	ਸ	ਮ	ਲ	ਗੋ	ਸ	ਹ	ਰਿ	ਤੀ	ਤੀ	ਸ	ਰ	ਮੇ	ਰੈ	ਸ	ਮ	ਨ
ਰਗ	ਰ	ਗਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—	—	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਪ
ਪ੍ਰੇ	ਸ	ਮ	ਲ	ਗੋ	ਸ	ਹ	ਰਿ	ਤੀ	ਤੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—
—	ਮ	ਮ	ਮ	ਗਰ	ਗਰ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	—	ਸ	—	—
ਸ	ਹ	ਮ	ਰੀ	ਬੇ	ਸ	ਦ	ਨ	ਸ	ਹਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਜਾ	ਸ	ਨੈ	ਸ	—
ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—	ਨਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਗ	ਰਸ	ਸ	ਸ
ਮੇਰੇ	ਮ	ਨ	ਅੰ	ਤ	ਰ	ਕੀ	ਸ	ਪੀ	ਤੀ	ਸ	ਰ	ਮੇ	ਰੈ	ਸ	ਮ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

*	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
*	ਹ	ਰਿ	ਦਰ	ਸਨ	ਕਉ	ਮੇ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਨ	ਬਹੁ	ਤ	ਪ	ਤੈ	ਸ	—
ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—	ਨਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਗ	ਰਸ	ਸ	ਸ
ਜਿਉ	ਤਿ	ਖਾ	ਵੰ	ਸ	ਤ	ਬਿ	ਨ	ਨੀ	ਤੀ	ਸ	ਰ	ਮੇ	ਰੈ	ਸ	ਮ	ਨ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਗੋਂਡ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੧॥
ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾਈ ॥੨॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਊਰਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥
ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥

(ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੬੪)

ਅਸਥਾਈ

×				○				×				○			
ਨ	ਨ	ਰੰ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	—	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—
ਮ	ਤ	ਕੋ	₪	ਭ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲੈ	₪	ਸੰ	₪	ਸਾ	₪₪	ਰ	₪
ਨ	ਨ	ਰੰ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	—	ਨ	ਧਨ	ਪ	—
ਮ	ਤ	ਕੋ	₪	ਭ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲੈ	₪	ਸੰ	₪	ਸਾ	₪₪	ਰ	₪
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗਰ	ਗ	ਰਸ	ਸ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—
ਗੁ	ਰ	ਬਿ	ਨ	ਕੋ₪	₪	ਇ₪	ਨ	ਉ	ਤ	ਰ	ਸ	ਪਾ	₪₪	ਰ	₪

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਪ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	—
ਗੁ	ਰ	ਕੀ	₪	ਮੂ	₪	ਰ	ਤ	ਮ	ਨ	ਮਹਿ	₪	ਧਿਆ	₪	ਨ	₪
ਨ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਗੁ	ਰ	ਕੈ	₪	ਸ	ਬ	ਦ	ਮੰ	₪	ਤ੍ਰ	ਮ	ਨ	ਮਾ	₪	ਨ	₪
ਨ	ਨ	ਪ	—	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਗੁ	ਰ	ਕੈ	₪	ਚ	ਰ	ਨ	ਰਿ	ਦੈ	₪	ਲੈ	₪	ਧਾ	₪	ਰਉ	₪
ਸ	ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਪ	—	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	ਨਰੰ	ਸੰ	—
ਗੁ	ਰ	ਪਾ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਸ	ਦਾ	₪	ਨਮ	ਸ₪	ਕਾ	₪₪	ਰਉ	₪

—ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਗੋਂਡ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥
ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥
ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥
ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥

(ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੬੪)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਗੁ	ਰ	ਪਰ	ਮੋ	ਸ	ਰ	ਏ	ੜ	ਕੋ	ਜਾ	ੜ	ਣ
ਨ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਗੁ	ਰ	ਪਰ	ਮੋ	ਸ	ਰ	ਏ	ੜ	ਕੋ	ਜਾ	ੜ	ਣ
ਸ	ਗ	ਰ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਪ	ਨ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰ
ਜੋ	ਤਿ	ਸ	ਭਾ	ਵੈ	ੜ	ਸੋ	ਪ	ਰ	ਵਾੜ	ੜੜ	ਣ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਗੁ	ਰੂ	ਗੁ	ਰੂ	ਗੁ	ਰ	ਕਰ	ਮ	ਨ	ਮੋ	ੜ	ਰ
ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ
ਗੁ	ਰੂ	ਬਿ	ਨਾ	ਮੈ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹੀੜ	ਹੋ	ੜ	ਰ
ਸੰ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਮ
ਗੁ	ਰ	ਕੀ	ਟੇ	ਕ	ਰ	ਹਹੁ	ਦਿ	ਨ	ਰਾ	ੜ	ਤ
ਗ	ਰ	ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰ
ਜਾ	ਕੀ	ੜ	ਕੋ	ਇ	ਨ	ਮੋ	ੜ	ਟੈ	ਦਾ	ੜੜ	ਤ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਗੋਂਡ-ਬਿਲਾਵਲ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥

ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਾਡ ਜਲੈ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥ ਕੇਸ ਜਲੈ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥੨॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੂ ਜਾਗੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੭੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੨				੦	੩			
ਪ	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਪ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਮ
ਅ	ਪ	ਨੇ	ੜ	ਕ	ਰ	ਮੜ	ਕੀ	ਗ	ਤ
ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਸ	—	—
ਮੈ	ੜ	ਕਿਆ	ੜ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਨਉ	ੜ	ੜ
ਨ	—	ਗ	ਰ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	—	—
ਸ	ੜ	ਕਿਆ	ੜ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਨਉ	ੜ	ੜ
ਮੈ	ੜ	ਕਿਆ	ੜ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਨਉ	ੜ	ੜ
ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਪ	—	—
ਬਾ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਨ	ਰੂ	ੜ	ੜ	ਮ	ਰੈ	ੜ	ਨ	ਰ	ੜ
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	—
ਕਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ਨ	ਆ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ੜ
ਨ	ਨ	ਪ	—	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ
ਪ	ਸੂ	ੜ	ੜ	ਮ	ਰੈ	ੜ	ਦ	ਸ	ੜ
ਗ	ਰ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—
ਕਾ	ੜ	ਜ	ੜ	ਸ	ਵਾ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਗ ਗੋਂਡ, 'ਪੜਤਾਲ' ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਨਤੋ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਦਿਸ਼ਟੋ ਕਰਤਾ ਦਿਸ਼ਟੋ ਕਰਤਾ ॥

ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੋ ਕਰਤਾ ॥੧॥

ਬਕਤੋ ਕਰਤਾ ਬੂਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥

ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਦਿਸ਼ਟਾ ॥

(ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੬੨)

ਅਸਥਾਈ

×		੨			੦		੩		
ਸੰ					ਪ				
ਨ	ਸੰ	ਨਧ	ਨ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗਰ	ਗਰ	ਸ
ਸ	ਭ	ਕੜ	ਰ	ਤਾ	ਸ	ਭ	ਭੁੜ	ਗੜ	ਤਾ
ਸ	ਗ	ਰ	ਮ	ਗ	ਪ	ਨ	ਧਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰ
ਸ	ਭ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਸ	ਭ	ਭੁੜ	ਗੜ	ਤਾ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ)

⊕			੧		੨		⊕		੧		੨	
ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸੁ	ਨ	ਤੋ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਪੇ	ਖ	ਤ	ਕ	ਰ	ੜ
ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਸੁ	ਨ	ਤੋ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਪੇ	ਖ	ਤ	ਕ	ਰ	ਅ
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਨ	—
ਦਿ	ੜਸ	ਟੋ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਦਿ	ੜਸ	ਟੋ	ਕ	ਰ	ੜ
ਮ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਰ	ਗ	ਰ	—
ਓ	ਪ	ਤ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਪ	ਰ	ਲਉ	ਕ	ਰ	ੜ
ਮ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਸੰ	—ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	—
ਬਿਆ	ਪ	ਤ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਅ	ਲਿ	ੜਪ	ਤੋ	ਕ	ਰ	ੜ

ਅਸਥਾਈ...

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਝਪ ਦੀ ਚੋਗੁਨ ਲਯ)

×				੨				੦				੩			
*	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
*	ਬ	ਕ	ਤੋ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਬੂ	ੜ	ਝ	ਤ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ
*	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
*	ਆ	ਵ	ਰ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਤ	ਭੀ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ
*	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
*	ਨਿਰ	ਗੁ	ਨ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ
												ਨ			
ਮ	ਮ	ਗ	ਪ	—	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਪ	—
ਗੁ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਸਾ	ੜ	ਦ	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਸ	ਸਮ	ਦਿ	ੜਸ	ਟਾ	ੜ

✕
 ਨ ਸੰ
 ਸ ਡ ਕਰਤਾ...

ਨੋਟ—ਅਸਥਾਈ ਵਿਚ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਲਯ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਗੋਂਡ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ

ਵਾਦੀ—ਧੁ	ਠਾਟ—ਭੈਰਵੀ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਗੁ	ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—‘ <u>ਧੁ</u> — <u>ਮ</u> ਤੇ <u>ਰੁ</u> — <u>ਨੁ</u> ’ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰੁ ਗ, ਪ ਧੁ, ਨੁ ਧੁ ਸ।

ਅਵਰੋਹ—ਰੁ ਨੁ ਧੁ, ਮ ਗੁ, ਰੁ ਗੁ ਰੁ ਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਧੁ—ਮ ਗੁ, ਰੁਗੁ—ਰੁਨੁ ਧੁ, ਸ।

ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸੰਗੀਤ ਸਮਰਾਟ ਤਾਨਸੇਨ ਦੇ ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਖਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਭੀ ਐਸਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਦੰਤ ਕਥਾ ਭੀ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਾਨਸੇਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਬਿਲਾਸ ਖਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾ ਕੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਤਾਨਸੇਨ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਧ ਗਈ।

ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਵਾਦੀ ਧੈਵਤ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮਤ-ਭੇਦ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਕੋਈ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਕੋਈ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਭੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਵ, ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ‘ਮ ਪ ਧੁ ਅਤੇ ਧੁ ਪ ਮ’ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਲਗਦੇ, ਸਗੋਂ “ਗੁ ਪ ਧੁ, ਅਤੇ ਧੁ ਮ ਗੁ” ਇੰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਭੈਰਵੀ ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮੱਧਮ-ਨਿਖਾਦ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਤ ਵਿਚਾਰਨ-ਯੋਗ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ‘ਰੁ ਨੁ ਸ ਰੁ ਗੁ’ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰੋਹ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਭੀ “ਰੁ ਨੁ ਧੁ, ਪ ਧੁ ਨੁ ਧੁ ਮ ਗੁ, ਰੁ ਗੁ ਰੁ ਸ” ਇੰਜ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਤੇ ਥੋੜਾ ਰੁਕ ਕੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਲਗਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਭੀ ਆਰੋਹ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੋ, ਇਹ ਗੱਲ ਭੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਨੂੰ ਭੀ ਸੰਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਰ-ਤੱਤ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ ਮੰਨਣਾ ਅਧਿਕ ਨਿਆਇ-ਯੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਇਕ ਕਠਿਨ ਰਾਗ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਭੀ ਅਤਿਅੰਤ ਮਧੁਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਮੀਂਡ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਰੁੰ ਨੁ ਧੁ, ਨੁ ਧੁ ਮ, ਗੁ ਰੁ ਗੁ, ਰੁ ਨੁ ਧੁ ਸ” ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਇਸ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਮੀਂਡ ਰਾਹੀਂ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਤੱਤਕਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦਾ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ “ਸ, ਰੁਨੁਸਰਗੁ, ਰੁਗੁਰੁਨੁਧੁ, ਸ—ਸਰਗੁ, ਪਧੁ, ਨੁਧੁਮਗੁ, ਰੁਨੁਧੁ, ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸੁਰ ਤਾਂ ਭੈਰਵੀ ਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਗਾਇਆ ਇਹ ਟੋਡੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੈਰਵੀ, ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਭੁਪਾਲ ਟੋਡੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਕਟਵਰਤੀ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਵੇਕਲਾ, ਅਤਿਮਧੁਰ, ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਖ਼ੂਬੀ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਰੁਨੁਧੁ, ਸ—ਸਰਗੁ, ਰੁਗੁਰੁਨੁਧੁ, ਨੁਧੁਸ—ਸਰਗੁ, ਮਗਰੁਸ, ਰੁਨੁਧੁ, ਸ ।
੨. ਨੁ. ਸ ਧੁ—ਪ, ਨੁਧੁ—ਸ, ਸਰਗੁ, ਰੁਗੁ, ਮਗਰੁਨੁਧੁ, ਨੁਧੁਸ—ਰੁਨੁਸਰਗੁ ਪਧੁ ਨੁਧੁਮਗੁ, ਮਗਰੁ, ਰੁਨੁਧੁ—ਸ ।
੩. ਸਰਗੁ, ਰੁਗੁਮਗਰੁਗੁਪ, ਧੁਮਗੁ, ਰੁਗੁ, ਰੁਗੁਰੁਸ—ਰੁਨੁਧੁ ਧੁਨੁਧੁ—ਸ, ਰੁਨੁਧੁ—ਗੁ, ਰੁਗੁਰੁਸ, ਸਰੁ, ਰੁਗੁ, ਗੁਪ, ਪਧੁ, ਨੁਧੁਮਗੁਰੁਗੁ, ਰੁਨੁਧੁ, ਧੁ ਧੁਸ—ਸਰਗੁਪ, ਪਧੁ, ਨੁਧੁਸ—ਰੁਨੁਧੁ, ਨੁਧੁਮਗੁ, ਮਗਰੁਸ, ਰੁਨੁਧੁ, ਨੁਧੁਸ— ।
੪. ਸਰਗੁ, ਰੁਗੁਪਧੁ ਧੁਮਗੁਪ, ਧੁਨੁਧੁ, ਧੁਮਗੁ, ਪਧੁਨੁਧੁ, ਨੁਧੁਸ—ਸਰੁਗੁ, ਰੁਗੁਰੁਸ, ਰੁਨੁਧੁਸ—ਸਰੁ, ਰੁਨੁ, ਨੁਧੁ, ਧੁਮ, ਮਗੁ, ਗੁਰੁਰੁਸ, ਰੁਨੁਧੁਸਰਗੁ, ਪਧੁ, ਧੁਨੁਧੁਸ—ਰੁਨੁਧੁ, ਨੁਧੁਸ—ਸਰੁ ਨੁਸ ਧੁਨੁ ਪਧੁ ਨੁਧੁਮਗੁਰੁ, ਰੁਗੁਰੁਸ— ।

- ਪ ਗ
 ੫. ਧੁਮਗੁਪ, ਸਰਗੁਪ, ਧੁਮਗੁ, ਮਗੁਰ, ਰਗੁਰਸ—ਪਧੁ, ਧਨੁ, ਨੁਪਸੰ, ਨੁਸਰੰਨੁਪਸੰ—ਰੰਨੁਪੁ—ਗੁ
 ਗੁ ਗੁ ਨੁ ਨੁ ਗੁ
 ਰੰਗੁਸੰ, ਸਰੰਗੁ, ਰੰਗੁਰੰਨੁਪੁ, ਧੁ ਧੁਸੰ—ਰੰਨੁਪੁਮਗੁ, ਰਗੁਪਧੁਸੰ—ਰੰਨੁਪੁਮਗੁ, ਪਧੁਨੁਪੁ, ਨੁਪਸੰ—ਸਰੰਗੁ,
 ਗੁ ਗੁ ਧੁ ਗੁ
 ਰੰਗੁਰੰਸੰ—ਰੰਨੁਪੁਸੰ—ਸਰੰਨੁਪੁ, ਨੁਪੁਮਗੁ, ਰਗੁਰ, ਰਗੁਪਧੁ, ਨੁਪੁਮਗੁਰ, ਰਗੁਰੰਨੁਪੁ—ਸ ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਗੁਗੁ ਰਗੁ ਰਸ, ਧੁਧੁ । ਮਗੁ ਰਗੁ ਰਸ, ਪਪ । ਧਨੁ ਧੁਮ ਗੁਗੁ ਰਗੁ । ਰਸ ਰਨੁ ਧੁਧੁ ਸS ।
 ੨. ਸਰੁ ਨੁਪੁ ਸਰੁ ਗੁਰੁ । ਸਰੁ ਨੁਪੁ ਸਰੁ ਗੁਪ । ਧੁਧੁ ਮਗੁ ਰਸ ਸਰੁ । ਨੁਪੁ ਸਰੁ ਗੁਪ ਧੁਧੁ ।
 ਨੁਪੁ ਸੰS ਸਰੰ ਨੁਪੁ । ਮਗੁ ਰਸ ਨੁਪੁ ਸS ।
 ੩. ਸਰੁ ਗੁਰੁ, ਸਰੁ ਗੁਪ । ਧੁਮ ਗੁਰੁ ਸਰੁ ਗੁਪ । ਧਨੁ ਧੁਮ ਗੁਰੁ ਸਰੁ । ਗੁਪ ਧੁਧੁ ਸਰੰ ਨੁਪੁ ।
 ਮਗੁ ਰਸ ਗੁਪ ਧੁਧੁ । ਨੁਪੁ ਸਰੰ ਗੁਰੰ ਸਰੰ । ਨੁਪੁ ਮਗੁ ਰਗੁ ਰਸ ।
 ੪. ਸਰੁ ਰੁ,ਰੁ ਗੁਗੁ, ਗੁਪ । ਪ,ਪ ਧੁਧੁ, ਧਨੁ ਨੁ,ਸੰ । ਸੰਸੰ, ਸਰੰ ਰੁੰ,ਰੁੰ ਗੁੰਗੁੰ । ਗੁੰਰੁੰ ਰੁੰ,ਰੁੰ ਸੰਸੰ, ਰੁੰਨੁ ।
 ਨੁ,ਨੁ ਧੁਧੁ, ਧੁਮ ਮ,ਮ । ਗੁਗੁ, ਗੁਰੁ ਰੁ,ਰੁ ਸਸ ।
 ੫. ਸਰੁ ਗੁਰੁ, ਸਰੁ ਗੁਮ । ਗੁਰੁ, ਸਰੁ ਗੁਪ ਧੁਮ । ਗੁਰੁ, ਸਰੁ ਗੁਪ ਧੁਸੰ । ਰੰਨੁ ਧੁਮ ਗੁਰੁ, ਸਰੁ ।
 ਗੁਪ ਧੁਸੰ ਰੰਗੁੰ ਰੰਨੁ । ਧੁਮ ਗੁਰੁ ਨੁਪੁ ਸS ।
 ੬. ਸਰੁ ਗੁਪ ਧਨੁ ਨੁ,ਪੁ । ਨੁਨੁ ਧੁਮ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ । ਸS ਸਰੁ ਗੁਪ ਧੁਸੰ । ਸੰ,ਧੁ ਸੰਸੰ ਨੁਪੁ ਮਗੁ ।
 ਰਗੁ ਰਸ, ਸਰੁ ਗੁਪ । ਧੁਸੰ ਰੁੰਰੁੰ, ਸਰੰ ਰੁੰ,ਸੰ । ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਨੁ ਧੁਮ ਗੁਰੁ । ਗੁਗੁ ਰਸ, ਸਰੁ ਗੁਪ ।
 ਧੁਸੰ ਰੰਗੁੰ ਗੁੰ,ਰੁੰ ਗੁੰਗੁੰ । ਰੰਨੁ ਧੁਮ ਗੁਰੁ ਸS ।

੧. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੈਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥ ੧ ॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭ ਝੂਠੇ ॥

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੭)

ਅਸਥਾਈ

੦											੨				
—	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	ਸ	ਰੁ	ਗੁ	—	—	ਮ	ਗੁ	—	ਸ	—
ੜ	ਮਾ	ਈ	ਚ	ਰ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਮੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਠੀ	ੜ
—	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	ਸ	ਰੁ	ਗੁ	—	—	ਮ	ਗੁ	—	ਸ	—
ੜ	ਮਾ	ਈ	ਚ	ਰ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਮੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਠੇ	ੜ
ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਗੁ	—	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਸ	ਸ
ਵ	ਡੈ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ਗ	ਦੇ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ਪ	ਰ	ਮੇ	ੜ	ਸ	ਰ
ਰੁ	—	ਪ	ਪ	ਨੁ	—	ਧੁਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	—	ਸ	—
ਕੋ	ੜ	ਟ	ਫ	ਲਾ	ੜ	ਦੜ	ਰ	ਸ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਡੀ	ੜ	ਠੇ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—
ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ੜ	ਵ	ਤ	ੜ	ਅ	ਚੁ	ਤ	ਅ	ਬਿ	ਗੁੰ	ਨਾ	ੜ	ਸੀ	ੜ
ਨੁ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਗ	—	ਸ	—	
ਕਾ	ੜ	ਮ	ਕ੍ਰੋ	ੜ	ਧ	ਬਿ	ਨ	ਸੇ	ੜ	ਮ	ਦ	ਚੀ	ੜ	ਠੇ	ੜ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਠਾਅ ਲਯ ਵਿਚ)

ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥ ੧ ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੩-੧੪)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦				
ਸ		ਨੁ.			ਸ	—	ਸ	ਰੁ	ਗੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	—	ਸ	ਸਰੁ			
ਨੁ.	ਸ	ਧੁ	ਨੁਧੁ		ਗੁ	ਸ	ਣ	ਗੋ	ਪਾ	ਲ	ਨਿ	ਧ	ਗਾ	ਸ	ਇ	ਣS,			
ਰ	ਸ	ਨਾ	SS																
ਸ	—	ਸ	ਰੁ	ਗੁ	ਪ	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—				
ਸਾਂ	S	ਤ	ਸ	ਹ	S	ਜ	ਰ	ਹ	ਸ	ਮ	ਨ	ਉ	ਪ	ਜਿਓ	S				
ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਨੁਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨੁ					ਗੁ						
ਸ	ਗ	ਲੇ	SS	ਦੁ	S	ਖ	S	ਦੁ	S	ਖ	ਪ	ਲਾ	S	ਇ	ਣS				

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਨੁਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—
ਜੋ	S	ਮਾ	SS	ਗਹਿ	S	ਸੋ	S	ਈ	S	ਸੋ	ਈ	ਪਾ	S	ਵਹਿ	S	
ਸੰ	ਰੁੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	—	ਸ	ਸਰੁ	
ਸੇ	S	S	ਵ	ਹ	ਰਿ	ਕੇ	S	ਚ	ਰ	ਣ	ਰ	ਸਾ	S	ਇ	ਣS	

ਨੋਟ—ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਗੀਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੈਠਵੀਂ ਲਯ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਉਣਾ ਯੋਗ ਰਹੇਗਾ ।

੩. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥

ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਰੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥

ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥

ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੩)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦
ਸਰੁ	ਨੁ	ਸ	ਰੁ	ਧੁ	—	—	ਧੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ
ਮਾ	ਸ	ਗਉ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸ	ਨ	ਠਾ	ਸ	ਕੁ	ਰ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਮ
ਸ			ਨੁ	ਧੁ	—	ਸ	ਸ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	—	ਸ	—
ਰੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਅ	ਵ	ਰ	ਕ	ਛੂ	ਸ	ਮੇ	ਰੈ	ਸੰ	ਸ	ਗ	ਨ	ਚਾ	ਸ	ਲੈ	ਸ
ਸ	ਰੁ	ਗੁ	ਪ	ਨੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਸ	ਸ
ਮਿ	ਲੈ	ਸ	ਕ੍ਰਿ	ਧੁ	—	ਗੁ	ਣ	ਧੁ	—	ਸ	ਗੁ	ਰੁ	—	ਸ	ਸ
				ਪਾ	ਸ			ਗਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ

ਅੰਤਰਾ

ਪ				ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ			
ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਨੁਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਰਾ	ਸ	ਜ	ਮਾ	ਸ	ਸ	ਲ	ਅ	ਨੇ	ਸ	ਕ	ਭੇ	ਸ	ਗ	ਰ	ਸ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਗੁੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ
ਸ	ਗ	ਲ	ਤਰ	ਵ	ਰ	ਕੀ	ਸ	ਛਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟ ਹੀ ਰੋਗ ॥

ਮੁਖ ਉਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਰਹੈ ਈਹਾ ਉਹਾ ਲੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ ॥

ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗੁ ॥ ੧ ॥

ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗੁ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੩)

ਅਸਥਾਈ

੩	×							੨	੦						
ਗੁ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਰੁ
ਨੀ	ਕੇ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ਉ	ਮਿ	ਟ	ਹੀ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ੜ	ਗ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮੁ	ਖ	ਉ	ੜ	ਜ	ਲ	ਮ	ਨ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਹੋ	ਈ	ਹੈ	ੜ
ਸਰੁ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਸ	—	ਰੁ
ਤੇੜ	ਰੋ	ਰ	ਹੈ	ਈ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ਉ	ਹਾਂ	ੜ	ੜ	ਲੋ	ੜ	ੜ	ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
ਚ	ਰ	ਨ	ਪ	ਖਾ	ੜ	ਰ	ਕ	ਰਉ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਸੇ	ੜ	ਵਾ	ੜ
ਨੁ	ਧੁ	—	ਧੁ	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	—	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—
ਮ	ਨਹਿ	ੜ	ਚ	ਰਾ	ੜ	ਵਉ	ੜ	ਭੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨੁ	ਧੁ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	—	ਸ	—
ਛੋ	ਡ	ਆ	ੜ	ਪ	ਤ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ਦ	ਅ	ਹੰ	ਕਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ
ਸ	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਨੁ	—	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਸ	ਰੁ
ਮਾ	ੜ	ਨ	ਸੋ	ਈ	ੜ	ਜੋ	ੜ	ਹੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਲੰਤ ਲਯ ਵਿਚ)

ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥

ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਬੀ ਬੀਬੀ ਪੇਖਾ ॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥ ੧ ॥

ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੫)

ਅਸਥਾਈ

੩	×							੨	੦				ਧੁਨ			
ਧੁਮ	ਗੁਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਪ	—	ਧੁ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁਮ	ਗੁਰੁ	ਸ	—	ਰੂ
SS	ੜੋS	ਮ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਰੰ	S	ਗੋ	S	ਲੋ	S	ੜੋS	SS	S,	S	S
ਰੁ	ਨੁ	ਧੁ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਰੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	—	ਸ		
ਗਾ	S	ਲੀ	S	ਹ	S	ਰਿ	S	ਨੀ	S	ਹੁ	ਨ	ਹੋ	S	ਇ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	
ਹਉ	S	ਧੁ	S	ਢੇ	S	ਦੀ	S	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਕਾ	S	ਰ	ਣ	
ਨੁ	—	ਧੁ	—	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	—	—	ਗੁੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	
ਬੀ	S	ਬੀ	S	ਬੀ	S	ਬੀ	S	ਪੇ	S	S	S	ਖਾ	S	S	S	
ਰੁੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਰੁ	ਗੁ	ਪ	ਧੁ	—	ਨੁਧੁ	ਮਗੁ	ਰੁਸ	
ਗੁ	ਰ	ਮਿ	ਲ	ਭ	ਰ	ਰ	ਮ	ਗ	ਵਾ	S	ਇਆ	S	ਹੇS	SS	SS	ਰੂ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਐਸੇ ਗੁਨੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥

ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪ ਮੋਰੇ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨ ॥੧॥

ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ ॥

ਤਿਸ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੬)

ਅਸਥਾਈ

×			੧		੨	×			੧		੨		
ਸ	—	ਰੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਐ	ੜ	ਸੋ	ਗੁ	ਨ	ਮੇ	ਰੋ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਜੀੜ	ਕੀ	ੜ	ਨ	ੜ
ਸ	—	ਰੁ	ਗੁ	—	ਮ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਗੁ	—	ਸ	—
ਪੰ	ੜ	ਚ	ਦੇ	ੜ	ਖ	ੜ	ਅ	ਰ	ਅਹੰ	ਰੋ	ੜ	ਗ	ੜ
ਪ	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਗੁ	—	ਸ	—
ਇਹ	ਤ	ਨ	ਤੇ	ੜ	ੜ	ਸ	ਗ	ਲ	ਦੂਰ	ਕੀ	ੜ	ਨ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਨੁ	ਪ	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸਸੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—
ਬੰ	ਧ	ਨ	ਤੋ	ੜ	ਰ	ੜ	ਛੋ	ਰ	ਬਿਖਿ	ਆ	ੜ	ਤੇ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਗੁਰ	ਕੋ	ਸ	ਬ	ਦ	ਮੇ	ਰੈ	ਹੀ	ਅ	ਰੈ	ਦੀ	ੜ	ਨ	ੜ
ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰਮੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	—
ਰੁ	ਪ	ਅਨ	ਰੁ	ਪ	ਮੇ	ਰੋ	ਕਛੁ	ਨ	ਬਿ	ਚਾ	ੜ	ਰਿਓ	ੜ
ਗੁ	ਪ	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਮਛੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਸ	—
ਪ੍ਰੇ	ਮ	ਗ	ਹਿਓ	ੜ	ਮੋ	ਹਿ	ਹਰਿ	ਰੋ	ਗ	ਭੀ	ੜ	ਨ	ੜ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੭. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥

ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥

ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੧੮)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਪੁ	—	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	—
ਕਉ	₪	ਨ	ਕੋ	₪	ਕ	ਲੰ	₪	ਕ	ਰ	ਹਿਓ	₪
ਰੁ	ਨੁ	ਸ	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁਧੁ	ਮਗੁ	ਰੁਸ
ਰਾ	₪	ਮ	ਨਾ	₪	ਮ	ਲੇ	₪	ਤ	ਹੀ₪	₪₪	₪₪
ਸੰ	ਰੁ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਪ	ਤਿ	₪	ਤ	₪	ਪ	ਵਿ	ਤ	₪	ਭ	ਏ	₪
ਸੰ	ਰੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਰਾ	₪	₪	ਮ	₪	ਕ	ਹ₪	ਤ	₪	ਹੀ	₪	₪

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਨੁ	—	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਰਾ	₪	ਮ	ਸੰ	₪	ਗ	ਨਾ	₪	ਮ	ਦੇ	₪	ਵ
ਨੁ	ਧੁ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੁ	ਰੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਜ	ਨ	₪	ਕਉ	₪	ਪ੍ਰ	ਤ	ਗਿਆ	₪	ਆ	ਈ	₪
ਨੁ	ਧੁ	}		—	—	ਗੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸੰ	—	—
ਏ	ਕਾ	ਧੁ	ਗੁ	₪	₪	ਰੁ	ਤ	ਰੁ	ਹੈ	₪	₪
		ਦ	ਸੀ			ਬ੍ਰ					
ਸੰ	ਰੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਕਾ	ਹੈ	₪	ਕਉ	₪	ਤੀ	ਰ	ਥ	ਜਾ	ਈ	₪	₪

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਪੂਛਤ ਪਥਿਕ ਤਿਹ ਮਾਰਗਿ ਨ ਧਰੈ ਪਗਿ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਦੇਸ ਕੈਸੇ ਬਾਤਨ ਸੇ ਜਾਈਐ ॥

ਪੂਛਤ ਹੈ ਬੈਦ ਖਾਤ ਔਖਧਿ ਨ ਸੰਜਮ ਸੈ, ਕੈਸੇ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥

ਪੂਛਤ ਸੁਹਾਗਨਿ, ਹੈਂ ਕਰਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਕੈ, ਰਿਦੈ ਵਿਭਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜਾ ਬੁਲਾਈਐ ॥

ਗਾਇ ਸੁਨੈ ਆਖੇ ਮੀਚੈ ਪਾਈਐ ਨ ਪਰਮ ਪਦੁ, ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਗਹਿ ਜੋ ਲੈ ਨ ਕਮਾਈਐ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ) ੪੩੯ ॥

ਅਸਥਾਈ

×		੨			੦		੩		
ਸ	ਰੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ
ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਸ	ਕੈ	ਦੇ	ਸ	ਕੈ	ਸ	ਸੇ
ਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	-ਮ	ਗੁ	—	ਸ
ਬਾ	ਤ	ਨ	ਸ	ਸੇ	ਜਾ	ਈ	ਐ	ਸ	ਸ
ਰੁ	ਨੁ	ਧੁ	—	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਪ
ਪੂ	ਛ	ਤ	ਸ	ਪ	ਬਿ	ਕ	ਤਿਹ	ਸ	ਸ
ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	—	ਸ
ਮਾ	ਰ	ਗ	ਸ	ਨ	ਧ	ਰੈ	ਪ	ਸ	ਗ ਪ੍ਰੀਤ...

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਪੂ	ਛ	ਤ	ਸ	ਹੈ	ਬੈ	ਦ	ਖਾ	ਸ	ਤ
ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ
ਐ	ਖ	ਧਿ	ਸ	ਨ	ਸੰ	ਜਮ	ਸੈ	ਸ	ਸ
ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਕੈ	ਸੇ	ਮਿ	ਗੁੰ	ਸ	ਰੋ	ਗ	ਸੁ	ਸ	ਖ
ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	-ਮ	ਗੁ	—	ਸ
ਸ	ਹ	ਜ	ਸ	ਸ	ਮਾ	ਈ	ਐ	ਸ	ਸ — ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ

ਵਾਦੀ—ਪ	ਠਾਟ—ਆਸਾਵਰੀ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਰ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—“ਪ—ਰ ਤੇ ਸ—ਪ” ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵੱਕ੍ਰ ਰਹੇਗਾ ।

ਮ
ਅਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਮ ਪ, ਧ ਮ ਪ ਸ ।

ਪ ਸ
ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਪ ਧ ਮ ਪ, ਰ ਗੁ, ਸ ਰ ਨੁ ਸ ।

ਮ ਪ ਸ ਸ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਰ ਮ ਪ, ਰ ਗੁ ਸ ਰ ਨੁ ਨੁ ਸ ।

ਦੇਸੀ ਜਾਂ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਵਿਵਰਣ ਇਸ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਆਧੁਨਿਕ ਦੇਸੀ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸੀ ਰਾਗ ਦਾ ਜੋ ਰੂਪ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ 'ਰੇ ਮਾ ਧਾ' ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਥੋੜਾ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਘੱਟ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਵਰੋਹ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਧੈਵਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ੁੱਧ ਧੈਵਤ ਅਧਿਕ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਾਈਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਕ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—“ਪ, ਧੁਪ,

ਪ ਮ ਸ ਸ
ਸ—ਪਧੁ ਮਪ, ਰਮਪ, ਧੁਮਪ, ਗੁ ਰ ਨੁ ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ

ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ “ਸ, ਨੁ ਧ ਪ ।” ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਦਾ ਸਾਥ-ਸਾਥ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਸਾਵਰੀ ਦੀ ਛਾਇਆ ਆਵੇਗੀ। ਸੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਵਰਜਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਦਾ ਸਰੂਪ ਵੱਕ੍ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਆਲਾਪ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਹੀ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮ ਪ ਸ ਸ
ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ “ਸ, ਰਮਪ, ਰਮਪ, ਧਮਪ, ਸ—ਪਧਮਪ, ਰਗੁ, ਸਰ ਨੁ ਨੁ ਸ” ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਹੀ ਦੇਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਆਰੋਹ "ਸ ਰ ਮ ਪ, ਨੁ ਜਾਂ (ਨ) ਸ" ਦੇਸੀ ਦਾ ਨਾਂ ਕੁਝ ਸਵਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ "ਨੁ ਸ—ਪ ਧ ਮ ਪ, ਅਤੇ ਰ ਗੁ, ਸ ਰ, ਨੁ ਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਦੇਸੀ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਆਲਾਪ ਅਤੇ ਤਾਨ-ਪਲਟੇ ਅਕਸਰ ਰਿਖਭ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਜ-ਕਲ ਦੇਸੀ ਰਾਗ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ—ਕੋਈ ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਧੈਵਤ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੇਵਲ ਸੁਧ ਧੈਵਤ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਿਰਫ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਦੋਵੇਂ ਧੈਵਤ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਉਤਰੀ ਦੇਸੀ' ਰਾਗ ਭੀ ਇਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਦੇਸੀ ਦਾ ਇਹ ਰੂਪ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਘਟ ਹੀ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ ਵਿਚ ਧੁਰਪਦ, ਖਯਾਲ, ਤਰਾਨੇ ਆਦਿ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਨਾਮੀ ਗਾਇਕ ਬਹੁਤ ਉੱਤਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੇ ਆਰੋਹ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੋਮਲ 'ਨੀ' ਤੇ ਤਾਰ ਖੜਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਲਪ ਸੁੱਧ 'ਨੀ' ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਰ ਖੜਜ ਤੋਂ ਮੀਂਡ ਰਾਹੀਂ ਪੱਚਮ ਤੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਨਿਖਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਸੁਰਤੀ ਮਧੁਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਰ ਨੁ ਨੁਸ—ਸਰ ਗੁ, ਰਗੁਸਰਨੁਸ—ਪ ਧਮਪਸ।

੨. ਰ ਸ ਮ ਪ ਪ ਪ ਸ ਸ ਮ ਪ ਮ ਰ ਸ ਸ
ਸ ਨੁ ਨੁਸ—ਸ ਰ ਮਪ—ਧਮਪ, ਰਗੁਸਰਨੁ ਨੁਸ—ਰਮਪ, ਰਮਪ, ਧਮਪ ਗੁ, ਰਗੁ ਸਰ, ਨੁ ਨੁਸ—

੩. ਮ ਪ ਧੁ ਨੁ ਮ ਰ ਸ ਸ ਮ ਧ ਧ—
ਸ ਰ ਮਪ ਮਪ, ਧਪ, ਰਮਪ—ਮਪ, ਧਪ, ਮਪਧ ਗੁ, ਸਰ—ਨੁ ਨੁਸ—ਰਮਪ—ਮ ਪਸ—ਪ,
ਧ ਪ ਰ ਸ ਸ
ਧਪ ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ, ਨੁ ਨੁਸ—।

੪. ਮ ਪ ਪ ਧ ਰੰ ਸੰ ਪ ਪ ਰ ਸ ਸ ਮ ਪ ਧ ਧ
ਸ ਰਮਪ, ਧ ਮਪ, ਰਮਪ ਮਪਸੰ—ਨੁ ਨੁਸੰ—ਪਧ ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੁ ਨੁਸੰ—ਸ ਰ ਮਪ, ਮ ਪਸੰ—

ਸੰ ਸੰ ਮੰ ਰੰ ਸੰ ਸੰ ਮ ਪ ਸ
ਰੰ ਨਸੰ—ਸਰੰ ਗੁੰਰਗੁੰ ਸਰੰ ਨੁ ਨੁਸੰ—ਸੰਪਧਪ ਪ, ਰਮਪਧੁਪ, ਧੁ ਮਪਰਗੁਸਰ ਨੁਸੰ— ।

੫. ਪ ਰੰ ਸੰ ਮੰ ਮੰ ਰੰ ਸੰ ਮੰ ਸੰ
ਧਮਪਸੰ—ਨੁ ਨੁਸੰ—ਰੰ ਗੁ, ਗੁੰਰਗੁੰਸੰ—ਰੰ ਨਸੰ— ਸਰੰਪੰ ਗੁੰਰਗੁੰਸਰੰਸੰ—ਸਰੰਨਸੰ ਪਧਮਪ ਰਗੁ

ਸ ਸ ਮ ਰ ਰ ਧ ਧ ਸੰ, ਪ ਪ ਪ ਮ ਰ
ਸਰ ਨੁ ਨੁਸੰ—ਰਮਪਰਮਪਰ—ਗੁ ਸ—ਧਪ, ਮ ਪ ਨਸੰ ਪ—ਧ ਮਪ, ਰਮਪ, ਧੁਪ ਗੁ, ਰਗੁ ਸਰ

ਸ ਸ
ਨੁ ਨੁਸੰ— ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਰਮ ਪਧ ਮਪ ਰਗੁ । ਸਰ ਨੁਸ, ਰਮ ਪਧ । ਮਪ ਸਰੰ ਨਸੰ ਪਧ । ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੁਸ ।

੨. ਪਧ ਮਪ ਸੰਸੰ ਪਧ । ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੁਸ । ਪਧ ਮਪ ਸਰੰ ਨੁਸੰ । ਰੰਗੁੰ ਸਰੰ ਨੁਸੰ ਪਧ ।
ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੁਸ ।

੩. ਸਸ ਮਰ ਪਮ ਧਪ । ਮਪ ਸੰਨ ਸੰਸੰ ਪਪ । ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੁਸ । ਸਸ ਮਰ ਪਮ ਧਪ ।

੪. ਸਰ ਰ,ਰ ਮਮ, ਮਪ । ਪ,ਪ ਧਧ, ਧਮ, ਮ,ਪ । ਸੰਸੰ, ਸਰੰ ਰੰ,ਗੁੰ ਗੁੰਸੰ । ਰੰਰੰ ਨੁ,ਸੰ ਸੰਪ, ਧਧ ।
ਮਪ ਪ,ਰ ਗੁਗੁ ਸ,ਰ । ਰਨੁ ਸਸ

੫. ਸਰ ਮਪ ਧਧ ਪਧ । ਧ,ਮ ਪਪ ਰਗੁ ਗੁ,ਸ । ਰਰ ਨੁਸ ਸS ਸਰ । ਮਪ ਸੰਸੰ ਨੁਸੰ ਸੰਨੁ ।

ਸੰਸੰ ਪਧ ਧ,ਮ ਪਪ । ਰਗੁ ਗੁ,ਸ ਰਰ ਨੁਸ । ਸS ਸਰ ਮਪ ਸੰS । ਨੁਸੰ ਸਰ ਮਪ ਸੰS ।

ਨੁਸੰ ਸਰ ਮਪ ਸੰS ।

੬. ਸਸ ਰਰ ਪਪ ਰਗੁ । ਸਰ ਨੁਸ, ਸਸ ਰਰ । ਪਪ ਧਧ ਮਪ ਸੰਸੰ । ਪਪ ਧਧ ਮਪ ਰਗੁ ।

ਸਰ ਨੁਸ ਸਸ ਰਰ । ਪਪ ਧਧ ਮਪ ਸੰਸੰ । ਰੰਰੰ ਗੁੰਗੁੰ ਸੰਸੰ ਰੰਰੰ । ਨੁਨੁ ਸੰਸੰ ਪਪ ਧਧ ।

ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੁਸ ।

੧. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥
 ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥
 ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥
 ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥
 ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

(ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
			ਮ												ਸ
			ਗੁ	—	ਰ	—	ਸ	ਰ	—	—	—	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਨੁ
			ਰਾ	₪	ਜ	₪	ਮਹਿ	ਰਾ	₪	₪	₪	₪	₪	₪	₪
			ਮ												
ਸ	—	—	ਰ	—	ਮ	—	ਰਮ	ਪ	—	—	—	—	ਮ	ਮਪ	ਧਪ
ਜ	₪	₪,	ਜੋ	₪	ਗ	₪	ਮਹਿ	ਜੋ	₪	₪	₪	₪	₪	₪₪	₪₪
ਮ			ਰ												
ਗੁ	—	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ		
ਗੀ	₪	₪,	ਤ	ਪ	ਮਹਿ	₪	ਤ	ਪੀ	₪	₪	₪	₪	ਨ	ਸੰ	—
—	—	—	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	— — —			—	ਮ	ਮਧ	ਧਪ
₪	₪	₪	ਗ੍ਰਿਹ	₪ਸ	ਤ	₪	ਮਹਿ	ਸੰ				₪	₪	₪₪	₪₪
								ਭੋ	₪	₪	₪				
ਮ			ਰ												
ਗੁ	—		ਸ												
ਗੀ	₪		₪												

ਅੰਤਰਾ

	ਪ				ਧ				ਨ						
	ਮ	ਮ	ਮ		ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ
	ਮ	ਨ	ਸਾ		ਪੂ	₪	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨਾ	₪	ਜੋ	₪	ਗ
															₪
—	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮਪ	ਧਪ
₪	ਜੋ	ਕ	ਰ	ਪਾ	₪	ਇਆ	₪	ਸੋ	₪	ਈ	₪	ਹੋ	₪	₪₪	₪₪

ਮ ਰ
ਗੁ — ਸ
ਗ 5 5

ਰਾਜ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਠਵੀਂ ਲਯ ਵਿਚ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਯ ਵਧਾਅ ਕੇ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

੨. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥

ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਉਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੇ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥

ਐਸੇ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥

ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨ ੭੧੧)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਮ	ਰ	ਸ	੩	ਮ	ਪ	ਮ	×	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨
	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
	ਸੰ	ਤ	ਨ	ਅ	ਵ	ਰ	ਨ	ਕਾ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਗੁ	—
									5	ਹੂ	5	ਜਾ	5	ਨੀ	5
ਰਸ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਪ	—	ਧ	ਮ	ਪ	ਸ	ਸ	—
55,	ਬੇ	ਪ	ਰ	ਵਾ	ਹ	5	ਸ	ਦਾ	5	ਰੰ	ਗ	ਹ	ਰਿ	ਕੈ	5
—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ
5	ਜਾ	5	ਕੋ	ਪਾ	5	ਖ	ਸੁ	ਆ	5	5	5	ਮੀ	5	5	5

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਉ	ਚ	ਸ	ਮਾ	ਮਾ	5	ਨਾ	5	ਠਾ	5	ਕੁ	ਰ	ਤੇ	5	ਰੋ	5
—	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	—	—
5	ਅਵ	ਰ	ਨ	ਕਾ	5	ਹੂ	5	ਤਾ	5	5	5	ਨੀ	5	5	5

—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	—
ੜ	ਐ	ੜ	ਸੋ	ਅ	ਮ	ਰ	ਮਿਲਿ	ਓ	ੜ	ਭ	ਗ	ਤ	ਨ	ਕਉ	ੜ		
—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ		
ੜ	ਰਾ	ਚ	ਰ	ਹੇ	ੜ	ਰੰ	ਗ	ਗਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ		

ੜ ਸੰਤਨ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥
ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥
ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨ ਸੇਵਤ ਜਾਗੇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੬)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦				ਮ
																ਰ
																ਦ
ਪ	ਧ			ਮ				ਰ				ਮ				ਮ
ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਰ	
ਰ	ਸ	ੜ	ਨ	ਮਾ	ੜ	ਗਉ	ੜ	ਦੇ	ਹਿੜ	ੜ	ਪਿ	ਆ	ੜ	ਰੇ,	ਤੁ	
	ਧ									ਪ		ਮ		ਰ		
ਮ	ਪ	—	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਰਗੁ	ਸ		
ਮ	ਰੀ	ੜ	ਸੋ	ਵਾ	ੜ	ਕਉ	ਨ	ਕ	ੜ	ਨ	ਨ	ਤਾ	ੜੜ	ਰੇ		

ਅੰਤਰਾ

ਧ		ਧ		ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਮੰ			ਸੰ				
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ੜ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਕੋੜ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਸੰ	—	
ਜਿ	ਸ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ਚ				ੜ	ਈ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਨੈ	ੜ	

ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਰ
ਨਾ	ਫ	ਮ	ਜ	ਪ	ਤ	ਉ	ਹੁ	ਚੁ	ਫ	ਗੁ	ਰਗੁ
										ਮਾ	ਫਫ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ !

੪. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥

ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਉਨ ਸਮੁਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥

ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ॥੪॥

(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ਪੜੜ)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	ਰ	ਸ	ੜ	×	੨											
	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਮ	ਧ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	—	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	
	ਅ	ਨਾ	ਥ	ਨਾ	ਫ	ਥ	ਫ		ਪੂ	ਭ	ਫ	ਹਫ	ਮਾ	ਫ	ਰੇ	ਫ	
ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	—	
ਫ,	ਸ	ਰ	ਨ	ਆ	ਫ	ਇਓ	ਫ	ਰਾ	ਫ	ਖ	ਨ	ਹਾਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਰੇ	ਫ	

ਰਸ ਅਫ
ਫਫ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਸ	ਰ	ਥ	ਪਾ	ਫ	ਖ	ਫ		ਰਾ	ਫ	ਖ	ਮੁ	ਰਾ	ਫ	ਰੇ	ਫ	
—	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਪ	—	ਪਧ	ਪ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	
ਫ	ਆ	ਫ	ਗੁੰਫ	ਪਾ	ਫ	ਛੈ	ਫ	ਅੰ	ਫ	ਤੀਫ	ਫ	ਵਾ	ਫ	ਰੇ	ਫ	

ਫ ਅਨਾਥ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥

ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

(ਆਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੮੭)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	—	—	—
ਗੁ	—	ਟੀ	ਕੋ	ਪੁ	ਤ	ਰਾ	—	—	—
ਮਾ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਰ	ਮ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਰ
ਕੈ	—	ਸੇ	ਨ	ਗੁ	ਚ	—	ਹੈ	—	—
ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	ਪ	ਪ
ਦੇ	ਖੈ	ਦੇ	ਖੈ	ਸੁ	ਨੈ	—	ਧ	ਧ	ਲੈ
ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਦਉ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰਸ	ਰ
	ਰਿ	ਓ	ਫਿ	ਰ	ਤ	—	ਹੈ	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ
ਪ	ਬ	ਕ	ਛ	ਪਾ	ਵੈ	—	ਤ	—	ਬ	—	—
ਜ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਪ	—	—
ਗੁੰ	ਰ	ਬ	ਕ	ਰ	ਤ	—	—	—	—	—	—
ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮਾ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	—	ਪਮ	ਗੁਰ	ਸਰ
ਰੋ	ਵ	ਨ	ਲ	ਗ	ਤ	S	ਹੈS	SS	SS

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥
 ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੁਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥

(ਆਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੮੨)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
										੪	੪
										ਸ	ਰ
										ਜੀ	ਮੇ
ਮ	—	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਗੁ	S	S	S	ਗ੍ਰਿ	ਹ	ਆ	S	ਏ	S	ਰਾ	ਜਾ
ਰੇ	S	S	S	ਗ੍ਰਿ	ਹ	ਆ	S	ਏ	S	ਰਾ	ਜਾ
ਰ	ਮ	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰਸ	ਸ
ਗਾ	S	S	ਮ	S	ਭ	ਤਾ	S	S	ਰ,	ਰਾS	ਜਾ
ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਨ	S	S	ਮ	S	ਭ	ਤਾ	S	S	S	ਰਾ	ਜਾ
ਰਾ	S	S	ਮ	S	ਭ	ਤਾ	S	S	S	ਰਾ	ਜਾ
ਪ	ਮ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਰ	ਗੁ	ਰਸ	ਰ
ਰਾ	S	S	S	ਮ	ਭ	ਤਾ	S	S	S	ਚS	ਮੇ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	—	—	ਰ
ਪ	₪	ਉ	ਗ	₪	ਉ	ਰੀ	₪	₪	₪	ਦੁ
ਗ										
ਸਰ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—			
ਲ	ਗੁ	ਨੀ	ਮ	ਗ	ਲ	ਚ	₪	₪	₪	₪
	ਹ									
ਸ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ
ਨ	₪	ਰੇ	ਗਿ	ਹ	₪	ਆ	₪	ਏ	₪	ਰਾ
ਮੇ										ਜਾ
ਪ	ਮ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	—	ਗੁ	ਰਸ
ਰਾ	₪	₪	₪	ਮ	ਭ	ਤਾ	₪	₪	₪	ਰ
										ਮੇ..

ਨੋਟ :—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ । ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲੜ)

ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥

(ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਸਲੋਕ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੨੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
ਮ	ਰ	ਮ	ਪ
ਗੁ	ਰ	ਰ	ਮ
ਪ੍ਰੇ	ਟੋ	ਤੈ	ਸਹਿ
ਨ	ਨੁ	ਪਧ	ਮਪ
ਸ	ਸ	—	ਪਪ
ਢ	ਕਣ	ਕੂ	₪
			ਪਤਿ
			ਮੇ
			₪
			ਰੀ
			₪
			₪

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ
ਮ	ਨਾ	ਬੀ	₪	ਨਾ	ਗੁ	ਰਸ	ਨ
ਦਾ					ਸਾ	ਈ	ਡਾ
ਨ	ਸ	ਸ	ਪਧ	ਪ	ਰ	ਮ	ਰਮ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸਾ	ਰ	ਜਾ	ਣਾ	ਤੇ
ਨਾ	ਨਕ	ਨਕ	ਸਾ	ਨ	ਜਾ	ਣਾ	ਤੇ
							ਈ

(ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ

ਵਾਦੀ—ਰ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ।

ਮ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਮੱਪ, ਨ ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨ ਧਪ, ਮ ਰ, ਸ ।

ਸ—
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਰ ਮ ਰ, ਮੱਪ, ਧਪ, ਮਰ ਨ, ਪ—ਨਧ ਸਨ ਰਸ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ 'ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ' ਨਾਮ ਯੁਕਤੀ ਸੰਗਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਤੋਂ ਐਸੇ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਬੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣ । ਪਰ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਦ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰ ਕੋਟੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨੀ ਸਾਰੰਗ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠੀਕ ਤੇ ਯੁਕਤੀ ਸੰਗਤਿ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਰਾਗ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਮੁੱਖ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਮੁੱਖ ਰਾਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ—ਮਧਮਾਦ ਸਾਰੰਗ, ਸਾਮੰਤ ਸਾਰੰਗ, ਲੰਕਦਹਨ ਸਾਰੰਗ ਆਦਿ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਜਯੰਤ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਚਰਜੂ ਮਲ੍ਹਾਰ ਇਤਿਆਦਿ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਐਸੇ ਰਾਗ ਭੀ ਹਨ ਜੋ ਮੁਖ ਰਾਗ ਵਿਚ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਜਿਸ ਰਾਗ ਨਾਮ ਤੋਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਖ ਰਾਗ ਦਾ ਬਾਦ ਵਿਚ, ਜਿਵੇਂ—ਗੌਂਡ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਨਟ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਨਟ ਬਿਹਾਗ, ਪੂਰਵ-ਕਲਿਆਨ, ਕਾਫੀ ਕਾਨੜਾ ਆਦਿ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਬਿਹਾਗ, ਕਲਿਆਨ ਤੇ ਕਾਨੜਾ ਮੁੱਖ ਰਾਗ ਹਨ ਅਤੇ ਗੌਂਡ, ਨਟ, ਪੂਰੀਆ ਤੇ ਕਾਫੀ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਦੀ ਥਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਿਆਨ-ਸਾਰੰਗ ਜਾਂ ਕਾਮੋਦ-ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯੁਕਤੀ ਸੰਗਤਿ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਕਾਮੋਦ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਕਲਿਆਨ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ।

ਜਿਹੜੇ ਵਿਚਾਰ 'ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ' ਸੰਬੰਧੀ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਹਨ ਇਹ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਐਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਏ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ 'ਸ਼ੁੱਧ' ਲਕਬ ਅਜੇ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ—ਸ਼ੁੱਧ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਸ਼ੁੱਧ ਕਲਿਆਨ, ਸ਼ੁੱਧ ਵਰਾਟੀ, ਸ਼ੁੱਧ ਨਾਟ,

ਸੁੱਧ ਆਸਾਵਰੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ 'ਸਾਰੰਗ' ਰਾਗ ਨੂੰ 'ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ' ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਇਕ ਸੁੱਧ ਰੂਪ ਨੂੰ 'ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨੀ ਸਾਰੰਗ' ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ 'ਸੁੱਧ ਸਾਰੰਗ' ਹੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਾਵ, ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਹੈ, ਸਰੂਪ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਪਰ ਰੂਪ ਇਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਾਗ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (੧੨ ਵਜੇ) ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਗਾ-ਧਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਅਲਪ ਤੇ ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਰਹੇਗਾ। ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇਵਲ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇਵਲ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—“ਸ, ਨੁ ਪ, ਰ ਮ ਰ, ਜਾਂ ਨ, ਧਪ, ਮੱਪ, ਨੁਪ ਮਰ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਖਭ, ਪੰਚਮ ਤੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦਾ ਨਿਖਾਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਰਿਖਭ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ “ਸ, ਰਮਰ, ਰਮੱਪ, ਰਮਰ, ਮੱਪ ਧਪ, ਮਰ” ਪੰਚਮ ਦਾ

ਮ ਸ ਮ ਧ
ਪ੍ਰਯੋਗ ਰਮੱਪ, ਧਮੱਪ, (ਪ) ਰਮਰ, ਮੱਪ, ਮਰ, ਨਸ ਰਮੱਪ, ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਰਮਰ ਨਸਨ, ਪ—ਨਧ
ਸ ਮ ਪ ਸ
ਸਨ ਰਸ, ਰਮਰ ਨ, ਸ ਰਮੱਪ, ਪਨ—ਧਪ, ਮੱਪ, ਨੁਪ ਮਰ, ਨਸਨ” ਇੰਜ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਤੇ ਨਯਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਖਿਲ ਉਠਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਯਾਮ ਕਲਿਆਨ, ਨੂਰ-ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਕਾਮੋਦ ਇਸ ਦੇ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਤਾਂ ਭੀ ਇਹ ਰਾਗ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਥਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਗੁਰੂ (ਉਸਤਾਦ) ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ ਸ ਧ
੧. ਸ, ਰਸਨ, ਨਸ—ਸਰਮਰ, ਨਸਨ—ਪ, ਪਨ ਨਸ—ਨਸਰਮਰ, ਸਰਨਸ—।

ਮ ਮ ਪ ਮ ਧ
੨. ਰਮੱਪ, ਮੱਪਧਪ, ਰਮਰ, ਨਸਨ—ਪ, ਨਧ ਸਨਰਸ—ਰਮੱਪ—ਨੁਪ, ਰਮਰ, ਸਨ ਨਸ—ਸਰਮਰ, ਰਸਨ ਧਪ, ਪਨ ਨਸ—।

ਮ ਮ ਪ ਮ ਸ ਧ ਰ ਮ ਪ
੩. ਰਮਰ, ਰ ਮੱਪ—ਰਮਰ, ਰਸਨ, ਨਸ—ਮਰ, ਮੱਪ, ਪਧਮੱਪ ਰਮਰ, ਮੱਪ—ਪਧਪ, ਨ—ਧਪ, ਮੱਪ ਪ ਮ ਸਨ ਧ
ਨੁਮਪ ਰਮਰ, ਰ ਸਨ ਨਸ—ਨਸਰਮਰ, ਮੱਪ, ਪਰਮਰ, ਸਨ, ਧਪ, ਨਧ ਸਨ ਰਸ—।

੪. ਮ ਰਮੱਪ—ਧਪ, ਨ—ਮੱਪ ਰਮਰ, ਨ੍ਰਸ ਰਮੱਪਨ, ਧਪ, ਮੱਪ (ਪ) ਮਰ ਸਨ, ਨ੍ਰਸਰਸ—ਰਮੱਪਨ,
 ਨਸ਼—ਨਸ਼ਰੰਸ਼, ਨੁਪ, ਰਮਰ, ਸ ਰਮੱਪ—ਪਨ ਨਸ਼—ਸਰੰਸ਼—ਰਮਰੰਨ, ਨਸ਼, ਸਨ, ਧਪ, ਧਮੱਪ
 ਰਮਰ, ਮੱਪਨ, ਨਸ਼, ਰੰਨਸ਼ਨ, ਧਪ, ਮੱਪਧਪਮਰ, ਨ੍ਰਸ— ।

੫. ਮੱਪਨ, ਨਸ਼, ਪਨਸ਼ਰੰਸ਼, ਰੰਨ, ਨਸ਼ਰੰਮਰੰ, ਮਰੰਨ, ਸਰੰਮੱਪ, ਮਰੰ, ਰੰਨਸ਼, ਸਨ, ਮੱਪ, ਨੁਪ, ਰਮਰਸਨ,
 ਨ੍ਰਸ—ਰਮੱਪਨਸ਼—ਨਸ਼, ਮੱਪਨਸ਼, ਰਮੱਪਨਸ਼, ਨ੍ਰਸ ਰਮੱਪਨਸ਼, ਰਮਰੰਸ਼, ਰੰਨਸ਼ਨ, ਧਪ, ਮੱਪਨਸ਼,
 ਨੁਪਮਰ, ਨ੍ਰਸ ਰਮੱਪਨ, ਨਸ਼—ਰਮੱਪੰ, ਰਮਰੰਸ਼ਨ, ਨਸ਼, ਨੁਪ ਰਮਰ, ਨ੍ਰਸਨ, ਨ੍ਰਸ— ।

੧. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥

ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥

ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥

ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੧੫)

ਅਸਥਾਈ

				×				੨				੦				ਰ ਮ ਰ
੩				ਨ	—	ਧਪ	—	ਨ	ਧ	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—	—	
ਰ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨ	—	ਧਪ	—	ਨ	ਧ	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—	—	
ਸ	ਨਾ	ਜ	ਪ	ਤੀ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ਤੂ	ੜ	ਹੀ	ੜ	ਤੂ	ਹੀ	ੜ,	ੜ	
ਮ	—	ਪ	ਮੱ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੱਪ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	
ਰ	—	ਮੱ	ਮੱ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਪਾ	ੜ	ਲ	ਕ	
ਮਾ	ੜ	ਤ	ਗ	ਰ	ਭ	ਤੂ	ਮ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਪਾ	ੜ	ਲ	ਕ	

ਮੱ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਫ	ਮੰ	ਡ	ਲ	ਇ	ਕ	ਤੁ	ਫ	ਹੀ	ਫ	ਫ	ਮ	ਤੁ	ਹੀ	ਫ

ਅੰਤਰਾ

ਮੱ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਤੁ	ਮਹਿ	ਫ	ਪਿ	ਤਾ	ਫ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਫ	ਫ	ਨ	ਮਾ	ਫ	ਤਾ	ਫ	
ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮਰ	ਸਨੁ	ਸ		
ਤੁ	ਮਹਿ	ਫ	ਮੀ	ਫ	ਤ	ਹਿ	ਤ	ਭਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਤਾ	ਫ	ਫ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਸਗਨ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥

ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੨੧੦)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
	ਚਮੱ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਨੁ	—	ਧਪ	ਪ	ਨੁ	ਸਨੁ	ਰਸ	ਸ	
	ਅਫ	ਬਫ	ਮੋ	ਰੋ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ	ਸਿਉ	ਫ	ਫਫ	ਮਨ	ਮਾਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਨਾ	
—	ਰਮ	ਫ	ਨੁ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਪ		ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—	
ਫ	ਸਾਫ	ਧ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਫ	ਲ	ਦ	ਇਆ	ਫ	ਲ	ਭ	ਏ	ਫ	ਹੈ	ਫ	
ਮ																
ਸ	ਚ	ਮੱ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧਨ	ਸੰ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਰਮੱ	ਪਧ	ਪਮ	ਰਸ	
ਇਹੁ	ਛੇ	ਫ	ਦਿਓ	ਦੁ	ਫਫ	ਟ	ਬਿ	ਗਾਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਨਾਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫਫ	

ਨਸ
ਫਫ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਰ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—
ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਸੁੰ	ਸ	ਦ	ਰ	ਤੁ	ਮਹਿ	ਸ	ਸਿ	ਆ	ਸ	ਨੇ	ਸ			ਸ
—	ਨ	ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਧਨ	ਸਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਰਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਰਸ		
ਸ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਸੁ	ਘ	ਰ	ਸੁ	ਜਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

ਨਸ

ਸਸ ਅਬ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥

ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਭਾਇਓ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥ ੧ ॥

ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥

ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੋ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੩੩੧-੩੨)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦				੩					
												ਮ				ਸ	
												ਰ	ਮ	ਰ	—	ਨ	
												ਮ	ਨ	ਕ	ਸ	ਰ	
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਨ
ਕ	ਬ	ਹੂ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਸ	ਨ	ਗਾ	ਸ	ਇਓ,	ਸ	ਬਿ	ਖਿ	ਆ	ਸ	
		ਧ															
ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਨ	
ਸ	ਕ	ਤ	ਰ	ਹਿਓ	ਸ	ਨਿ	ਸ	ਬਾ	ਸ	ਸੁ	ਰ	ਰ	ਕੀ	ਸ	ਨੋ	ਸ	
						ਪ											
ਸ	ਰ	ਸ	—	ਨ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ							
ਅ	ਪ	ਨੋ	ਸ	ਭਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਇਓ							

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਧ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਗੁ	ਰ	ਉ	ਪ	ਦੇ	ੜ	ਸ	ਸੁ	ਨਿਓ	ੜ	ਨਹਿ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਨ	ਨ
ਸ	ਰਸ	ਨ	—	ਧ	—	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਰ	ਸ					
ਪ	ਰੜ	ਦਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਲੜ	ਪੜ	ਟਾ	ੜ	ਇਓ	ਮਨ	ਕ...			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਾਝਿ ਪਾਈਐ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥

ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਫੂਲਿਤ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥ ੧ ॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥ ੨ ॥

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ ਮੋਹ ਕੂਰੁ ॥

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ ॥੩॥

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਗਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੧੯੮)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨
ਰਮ	ਪਧ	ਪ	—		ਰ	ਮ	ਰ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਧਪ	ਪ		
ਹੜ	ਰਿੜ	ਕੇ	ੜ		ਸੇ	ੜ	ਤ	ਜ		ਨਾ	ਕੀ	ਹੜ	ਮ		
	ਧ														
ਨ	ਨ	ਧਪ	ਪ		ਸ	—	ਸ	ਸ		ਰ		ਪ	ਮ	ਮ	
ਮਿ	ਲ	ਸੜ	ਤ		ਸੇ	ੜ	ਗ	ਤ		ਪਰ	ਮ	ਪ	ਦ	ਪ	—
ਪ	—	ਨ	ਸ		ਨ	—	ਪ	ਪ		ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਰ
ਆ	ੜ	ਤ	ਮ		ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰ		ਹਿਆ	ੜ	ਭ	ਰ	ਪੂ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਸੰ	ਭ	ਤ	ਮਿ	ਲੈ	ਭ	ਸਾਂ	ਤ	ਪਾ	ਈ	ਐ	ਭ
ਸ	ਸ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਧ	ਪ
ਕਿ	ਲ	ਵਿ	ਖ	ਦੁ	ਖ	ਕਾ	ਭ	ਟੇ	ਭ	ਸ	ਭ	ਦੁ	ਭ	ਭ	ਰ
ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਨ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਆ	ਭ	ਤ	ਮ	ਜੋ	ਭ	ਤ	ਭ	ਈ	ਭ	ਪ	ਰ	ਫੂ	ਭ	ਲਿ	ਤ
ਨ	ਸ	ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਮ	ਪ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ
ਪੁ	ਰ	ਖ	ਨਿ	ਰੰ	ਭ	ਜ	ਨ	ਦੇ	ਖਿਆ	ਭ	ਹ	ਜੂ	ਭ	ਭ	ਰ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥

ਏਕ ਪਲਕ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠਹ ਪਾਏ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜਪਿ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਕੇ ਪਾਤਿਕ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ੧ ॥

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੦੮)

ਅਸਥਾਈ

੧		੨		⊕		੧		੨		⊕	
ਮ		ਰ		ਨ	—	ਧ		ਸ		ਰ	
ਰ	ਮ	ਨ	ਸ	ਨ	ਭ	ਪ	ਨ	ਧ	ਸ	ਨ	ਸ
ਹ	ਰਿ	ਜ	ਨ	ਰਾ	ਭ	ਮ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ਮ	ਧਿਆਂ
ਮ	—	ਪ									ਭ
ਰ	ਭ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ
ਏ	ਭ	ਕ	ਪ	ਲ	ਕ	ਸੁਖ	ਸਾ	ਭ	ਧ	ਸ	ਮਾ

ਮੱ	ਪ	ਕ	—	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਪ	ਨੁ	ਪ	—	(ਪ)	ਮ	ਰ	ਸ
ਕ	ਸ	ਤਿ	ਬੈ	ਕੁੰ	ਸ	ਸ	ਨਹ	ਸ	ਸ	ਪਾ	ਸ	ਏ				

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	ਨੀ	—	ਸੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	
ਤਾ	ਤਾ	ਜ	ਮ	ਕੀ	ਤਾ	ਸ	ਸ	ਨਿ	ਵਾ	ਸ	ਰਸੰ				
ਨੁ	ਰੈ	ਪ	—	—	ਮੱ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਪ	—	ਰ	ਮ	ਰ
ਤ	ਰਹਿ	ਸ	ਰ	ਮੱ	ਪ	ਨ	—	ਧ	ਮੱ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ		
ਉ	ਤ	ਰਹਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਮਾ	ਸ	ਉ	ਰਿ	ਧਾ	ਸ	ਰੈ			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥

ਸਭਹੂ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੧ ॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੧੧)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪							
ਰ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਧਪ	ਪ	ਨਧ	ਸ	ਨ				
ਮ	ਰ	ਸ	ਖਿਓ	ਚਲ	ਤ	ਮਾ	ਸ	ਸਾ				
ਨੈ	ਸ	ਨਹੁ	ਦੇ	ਤ	ਤ	ਮਾ	ਸ	ਸਾ				
ਚ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਰ	ਮ	ਪ	—				
ਸਭ	ਹੁ	ਸ	ਦੁ	ਰ	ਸਭ	ਹੁ	ਤੇ	ਸ	ਨੇ	ਰੈ	—	ਸ

ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧਪ	ਪ	ਮੱਪ	ਧ	ਪ	ਰ	ਰ	ਸ
ਅ	ਗ	ਮ	ਅ	ਗS	ਮ	ਘS	ਟ	S	ਵਾ	S	ਸਾ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਰ	ਮ'	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਅਭੂ	ਲ	ਨ	ਭੂ	ਲੈ	ਲਿਖਿ	ਓ	ਨ	ਚ	ਲਾ	ਵੈ	S
ਰੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮ	ਤਾ	S	ਨ	S	ਕ	ਰੈ	S	ਪ	ਨੁ	S	ਸਾ
ਮੱ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਪ	ਰਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	—
ਖਿ	ਨ	ਮਹਿ	ਸਾ	ਜ	ਸ	ਵਾS	ਰ	ਬਿ	ਨਾ	ਰੈ	S
ਮ	ਮੱ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਰ	ਸ
ਚ	ਗ	ਤ	ਵ	ਛ	ਲ	ਮ'	ਣ	S	ਤਾ	S	ਸਾ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥
ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਛਪਾਈ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਪਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੂਠਾਨ ॥
ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਭੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ॥ ੧ ॥
ਕਰਹਿ ਸੋਮ ਪਾਕੁ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬਾ ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ ॥
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨ ॥ ੨ ॥
ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਵਰਤਾ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਫਾਨ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਏ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ਨਿਹੰਫਲ ਸਭਿ ਕਰਮਾਨ ॥ ੩ ॥
ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਸੁ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗਵਾਨ ॥
ਓਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਬਿਸ੍ਵਾਨ ॥ ੪ ॥
ਕਿਆ ਹਮ ਕਥਹ ਕਿਛੁ ਕਥ ਨਹੀ ਜਾਣਹ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੋਲਾਨ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੁਰਿ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਇਓ ਸਰਾਨ ॥ ੫ ॥
(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੩	੦	੪	੦
ਰ	ਮੱ	ਨ	ਧ	ਮੱ	ਰ
ਹ	ਰਿ	ਉ	ਧ	ਰ	ਸ
	ਜੀ	ਅੰ	ਤ	ਜਾ	ਸ
ਸ	ਮ	ਸਰ	ਨ	ਧ	ਨ
ਰ	ਕ	ਰ	ਈ	ਪ	ਨ
ਜਾ	ਨ	ਤ	ਮਾ	ਖ	ਤੇ
		ਬੂ			ਛ
ਸ	ਮ	ਪ	ਸ	ਨ	ਪ
ਪਾ	ਈ	ਖੀ	ਭੂ	ਤ	(ਪ)
	ਸਾ	ਭੂ	ਭ		ਪ
ਮ	ਰ	ਸ			
ਵਾ	ਨ				

ਅੰਤਰਾ

ਪਧ	ਮੱ	ਮ	ਰ	ਮੱ	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਪ	ਨ	ਨ
ਬੈ	ਸ	ਨੋ	ਸ	ਨਾ	ਮ	ਕ	ਰ	ਤ	ਖ	ਟ
ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	—	—	ਸ	—	—	ਰਸ
ਕ	ਰ	ਮਾ,	ਅੰ	ਤ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਜੂ
		ਨ	ਸੰ	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਰ	ਸ	ਰ
ਨੁ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਤ	ਭ	ਕੀ	ਨਿੰ	ਭ	ਦਾ	ਭ
ਨਾ	ਭ	ਨ	ਭੂ	ਭੈ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਸ	—	ਨ	ਪ	—	(ਪ)
ਕ	ਰ	ਤੇ	ਭੂ	ਭੈ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਅ
ਮ	ਰ	ਸ								
ਗਿਆ	ਭ	ਨ								

ਹਰਿ ਜੀਉ...

ਨੋਟ—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾ ਅਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ “ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ॥” ਨੰ: ੪ ਵਾਲੀ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਵੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

੮. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ (ਗੁਲਦਸਤਾ), ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਨਿ ਬਿਰਾਗੈਗੀ ॥ ਖੋਜਤੀ ਦਰਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵਿ ਕੈ ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥

ਅਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੈ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥ ੧ ॥

ਕਾਮ ਕਰੀ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਗੀ ॥

ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੜਤਾਲ ਪੰਨਾ ੧੨੩੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਮ	ਮ	ਨ	ਮ	ਰਮ	ਪ
ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਪਧ	ਪ
ਮ	ਨ	ਰਾ	ਗੀ	ਸ	ਸ
ਪ	ਨ	ਸ	ਮਪ	ਪ	ਰਮ
ਖੋ	ਸ	ਜ	ਸਾ	ਸ	ਰਸ

ਰਾਗ ਮਧਮਾਦ-ਸਾਰੰਗ ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਠਾਅ:)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਨੁ	ਪ	ਨੁ	ਸ	ਨੁ	ਸਰ
ਸਾ	ਸ	ਤ	ਸੇ	ਵਿ	ਕੈ
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ
ਪ੍ਰਿ	ਉ	ਹੀ	ਧਿਆ	ਇਓ	ਸ

ਸਾਮੰਤ-ਸਾਰੰਗ

ਮ	ਰ	ਰ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਆ	ਨੰ	ਦ	ਰੂ	ਪੀ	ਪੇ	ਖ	ਕੈ	ਹਉ	ਸ

ਵਡਹੰਸ-ਸਾਰੰਗ

ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗ	ਗ	ਗ
ਮ	ਹ	ਲ	ਨੁ	ਸ	ਵਉ	ਸ	ਗੀ	ਮ	ਰ

੨੨੮ ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੜਤਾਲ ਪੰਨਾ ੧੨੩੦ ਅਗੋਂ ਅਸਥਾਈ...

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ-ਰਾਗ ਮੀਆਂ-ਸਾਰੰਗ, ਚਾਰਤਾਲ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਿਲੰਬਿਤ)

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨਨ	ਸੰ	—	—ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਕਾ	ਮ	ੜਕ	ਰੀੜ	ੜੜ	ਸਭ	ਤਿਆ	ੜ	ੜਗ	ਕੈ	ੜ	ਹਉ
			ਨੁ								
ਰੰਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—
ਸੜ	ਰ	ਣ	ਪ	ਰਉ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਰਾਗ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨੀ-ਸਾਰੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

×				੨				੦				੩				
	ਨ							ਮ								
*	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਰ	ਰ	—	ਰ	ਸ	—	—	—	—
*	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਸੁਆ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ਗ	ਰ	ੜ	ਮਿ	ਲੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਰਾਗ ਲੰਕਾਦਹਿਨ-ਸਾਰੰਗ

ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪ	ਮ								
ਹਉ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਵਉ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ—ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਲਯ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਵ,
ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਲਯ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਬਾਕੀ ਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ | ਸਮਾਂ— ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਅਲਪ ਤੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਨਿਖਾਦ ਤੇ
 ਠਹਿਰਾਓ ।

ਮ
 ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਮ, ਪਧ, ਨੁਧ ਸੰ .

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਧਪ ਮ ਰ ਸ ।

ਮ ਪ—ਮ
 ਮੁਖ ਅੰਗ—ਰ ਮ, ਧ—ਮ, ਰਮਰਸਨੁ, ਨੁਧ ਸ ।

ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਪੰਚਮ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, ਓਡਵ-ਖਾਡਵ ਅਤੇ ਓਡਵ-ਓਡਵ ਮੰਨਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਗੁਣੀ-ਜਨ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਹੀ ਗਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਂਜ ਇਸ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਨੂੰ ਅਲਪ ਜਾਂ ਮੀਂਡ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ ਦਾ ਨਿਕਟ-ਵਰਤੀ ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ ਵਿਚ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦਾ ਨਿਖਾਦ ਇਕ ਐਸਾ ਸੁਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਸਰਾਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਬਾਕੀ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਭੀ ਇਹੋ ਸੁਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕਲਿਆਨ ਅੰਗ ਕਿਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਪਰ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਲਈ ਜੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਨਿਖਾਦ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਸੁਰ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਲਿਆਨ

ਮ ਪ
 ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ—“ਰਮ, ਧ, ਪਮ ਰਮਰਸਨੁ ਧਮ, ਮਪਧਸ, ਰਮ, ਰਧਸਨੁ”, ਹੁਣ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਵਜਾਉਗੇ ਤਾਂ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪ ਧ
 ਧੈਵਤ ਨਿਖਾਦ, ਰਿਖਭ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਖੜਜ ਰਿਖਭ ਦੀ ਥਾਂ ਲਏਗਾ ਤਾਂ :—“ਗਪ, ਨ, ਧਪ, ਗਪਗਰਸ, ਨ, ਪਧਨਰ, ਗਪਗ ਨਰਸ” ਇੰਜ ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ। ਸੋ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ

ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦਾ ਨਿਖਾਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਨੰਬਰ ੨ ਤੇ ੩ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਦਾ ਸਮ (ਗੁਰ) ਭੀ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਘੁੰਡੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਉਸਤਾਦ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਗੌਰਖ-ਕਲਿਆਨ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਰਾਗ ਅਤਿਅੰਤ ਧੀਰ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗਮਕ-ਮੀਂਡ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ-ਸਰੂਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਏ ਸਭੀ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਅਤੇ ਮਧੁਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ 'ਸਰਮ, ਮ ਰਮਰਸਨੁ, ਨੁਧਸ—ਧਸਰਮ, ਰਸਨੁ, ਰਨੁਧ, ਧਸ, ਰਮਧ, ਨੁਧ—ਮ, ਰਸ, ਧ ਸ—ਨੁਧ ਮ, ਰਮਰਸਨੁ,

ਨੁਧਸ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਲਪ ਜਾਂ ਮੀਂਡ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚ ਨਾਰਾਇਣੀ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ

੧. ਸ—ਰਸ, ਰਮ, ਰਮਰਸਨੁ, ਨੁਧਸ, ਧਸਰਨੁ, ਨੁਧ, ਮਪਧਸ—।

ਮ

ਸ

ਪ ਮ

੨. ਰਮ, ਰਮਰਸ, ਰਨੁ, ਨੁਧ, ਨੁਧਸ—ਸਰਮ ਰਮਧ ਮ, ਰਮ, ਰਸਨੁ ਨੁਧਸ—ਧਸਰਮ, ਰਮ ਧ,

ਨੁਧ—ਮ, ਰਮ, ਰਮਰਸ, ਰਨੁ, ਨੁਧਸ—।

ਸ

ਪ

ਪ ਮ ਮ

ਮ

੩. ਮਧਨੁਧ ਮ, ਮਪਧਸ—ਨੁਧ ਮ, ਰਮ, ਰਮਰਸਨੁ, ਧਸਰਮ, ਮਧ ਨੁਧਮ, ਰਮਧ, ਨੁਧਸ—ਰਨੁ, ਨੁਧ

ਪ ਮ

ਮ

ਮ

ਮ, ਰਮ, ਪਧਮ. ਰਮਰਸ, ਰਮਰਸਨੁ, ਨੁਧਸ—।

ਮ ਮ ਪ

ਮ

੪. ਮਪਧ, ਨੁਧਸ—ਧਸਰਸ, ਸਨੁਧਮ, ਰਮ, ਰਮ ਧ, ਧਸ—ਰਸਨੁ, ਸਨੁਧ, ਨੁਧਮ, ਰਮ—ਮਪਧਸ—

ਸੰ ਮੰ ਮ ਰ ਮ
ਰੰ ਨੁ, ਨੁਧਮ, ਮਪਧਸੰ—ਰੰਮਰੰਸੰ, ਸੰਨੁਧਮ, ਰਮਰਸ, ਸਨੁ, ਧਸਰ, ਰਸ, ਧਸਨੁ, ਧਸਰਮ, ਰਮਧ,

ਪ ਮ
ਨੁਧਸੰ, ਸੰਨੁਧ ਮ, ਰਮਰਸ— ।

ਪ ਮੰ ਮੰ
੫ ਮ—ਧਸੰ—ਸੰਨੁਧਸੰ—ਰੰਸੰਨੁ, ਧਮ, ਮਪਧਸੰ—ਰੰਮਰੰਸੰਨੁ, ਨੁਧਸੰ—ਧਸਰੰਮੰ, ਰੰਮਰੰਸੰ—ਰੰਸੰਨੁ,
ਸੰਨੁਧ, ਨੁਧਮ, ਧਪਮ, ਰਮਰਸਨੁ, ਧਸ—ਰਮ ਧ, ਨੁਧਸੰ, ਧਸਰੰਸੰ, ਰੰਮਰੰਸੰ—ਸੰਰੰਮਰੰਨੁ ਨੁਧਸੰ—

ਰ ਮ
ਨੁਧ, ਮਧ ਨੁਧਮਰਮ, ਮਰਸਨੁ, ਨੁਧ, ਧਸਰਮ, ਰਮਰਸਨੁ ਨੁਧਸ— ।

ਤਾਨਾ

੧. ਸਰ ਮਪ ਧਸੰ ਰੰਸੰ, ਨੁਧ ਪਮ ਰਮ ਰਸ ।
੨. ਸਰ ਮਪ ਧਨੁ ਧਸੰ, ਰੰਮ ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਸੰਸੰ, ਨੁਧ ਪਮ ਰਸ ਧਸ ।
੩. ਸਰ ਮਰ ਮਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਮ ਧਧ ਪਮ, ਧਸੰ ਰੰਸੰ ਮੰਮ ਰੰਸੰ, ਧਸੰ ਨੁਧ ਪਮ ਰਸ ।
੪. ਸਰ ਮਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਧ ਮਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਧ ਨੁਧ ਮਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਧ ਸੰਸੰ ਨੁਧ ਮਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਧ
ਸੰਰੰ ਮੰਮ ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਮਮ ਰਸ ਨੁਧ ਸS ।
੫. ਮਮ ਰ,ਮ ਮਰ ਸਸ, ਧਧ ਮ,ਧ ਧਮ ਰਮ, ਨੁਨੁ ਧ,ਨੁ ਨੁਧ ਮਧ, ਸੰਸੰ ਨੁ,ਸੰ ਸੰਨੁ ਧਸੰ, ਮੰਮ ਰੰ,ਮੰ ਮੰਰੰ
ਸੰਸੰ, ਰੰਰੰ ਸੰਸੰ ਨੁਨੁ ਧਧ ਮਮ ਰਰ ਸਸ ਧਸ ।
੬. ਧਸ ਰਸ ਸਰ ਸਨੁ, ਸਰ ਮਰ ਰਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਮ ਮਪ ਮਰ, ਮਧ ਨੁਧ ਧਨੁ ਧਮ, ਧਸੰ ਰੰਸੰ ਸੰਰੰ ਸੰਨੁ,
ਸੰਰੰ ਮੰਰੰ ਰੰਮੰ ਰੰਸੰ, ਸੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਰ, ਮਧ ਪਮ ਰਸ ਧਸ ।

੧. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥

ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ਼ ਸਿਧਿ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥ ੧ ॥

ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖ ਨਾਗੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥ ੨ ॥

(ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਅਸਥਾਈ

x	੨								੦							
												ਪ	੩	ਪ		ਰ
												ਧ	—	ਮ	—	ਰ
												ਮੇ	੨	ਰੇ	੨	੨
ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਨੁ
ਲਾ	੨	ਲ	ਨ	ਕੀ	੨	੨	੨	ਸੋ	੨	ਭਾ	ਸ	ਦ	ਨ	੨	੨	ਵ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਪਧ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧਪ	ਧ	ਪ	—	ਰ	
ਤ	ਨ	ਮ	ਨ	ਮ	੨	ਗੀ	੨	ਸੋ	ਭਾ	੨	ਮੇ੨	੨	ਰੇ	੨	੨	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—
ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਮ	ਹੇ	੨	ਸ	ਰ	ਸਿ	ਧ	ਮੁ	ਨਿ	ਇੰ	੨	ਦ੍ਰਾ	੨
ਧ				ਪ											
ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ					
ਭ	ਗ	ਤ	ਦਾ	੨	ਨ	ਜ	ਸ	ਮੰ	੨	ਗੀ...					

ਨੋਟ :—ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥

ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥

ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥

ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥ ੨ ॥

(ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੧)

ਅਸਥਾਈ

×					੨				੦				੩			
												ਮ				
												ਰ	ਮ	ਰ	ਸਨੁ	ਸ
												ਜਾ	ੜ	ਚ	ੜੜ	ਕ
												ਮ				
ਨੁ	—	—	ਨੁ	ਸ	—	ਰ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸਨੁ	ਸ	
ਨਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ਜਾ	ੜ	ਚੈ	ੜ	ਜਾ	ਚੈ	ੜ,	ਜਾ	ੜ	ਚ	ੜੜ	ਕ	
ਮ				ਪ				ਮ								
ਰ	ਰ	ਮ	—	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	
ਸ	ਰ	ਬ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ਰ	ਸ	ਰ	ਬ	ਕੇ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਇ	ਕ	
				ਪ						ਪ	ਮ					
ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸਨੁ	ਸ	
ਸੁ	ਖ	ੜ	ਸ	ਮੂਹ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ਦਾ	ਤੇ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਚ	ੜੜ	ਕ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	—
ਕੇ	ੜ	ਤੀ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ਤੀ	ੜ	ਮਾਂ	ੜ	ਗ	ਨ	ਮਾਂ	ੜ	ਗੈ	ੜ
ਮੰ						ਪ									
ਚੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ					
ਭਾ	ੜ	ਵ	ਨੀ	ਆ	ੜ	ਸੋ	ੜ	ਪਾ	ੜਈ	ਐ	ਜਾਚਕ...				

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥

ਅਲਿ ਮਕਰੰਦਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੁਐ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥ ੧ ॥

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥ ੨ ॥

(ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੧)

ਅਸਥਾਈ

੦		ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	(ਸ)	×	ਸ	ਨੁ	—	—	ਧ	ਸ	—	—	ਰ
		ਨੁ	ਧ	ਮ	ਰ	ਸ	(ਸ)	ਰ	ਨੁ	—	—	ਧ	ਸ	—	—	ਰ		
		ਹ	ਮਾ	ਰੈ	ਏਹ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਕੀ	ਸ	ਸ	ਸ			
ਮ	—	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਮ	—	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ		
ਜੈ	ਸ,	ਅ	ਲਿ	ਮ	ਕ	ਰੰ	ਸ	ਦ	ਸ	ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ			
ਸ																		
ਨੁ	—	ਧ	ਸ	ਧ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ			
ਸਿਉ	ਸ	ਮ	ਸ	ਨ	ਫੇ	ਸ	ਰ	ਫੇ	ਸ	ਰ	ਰੀ	ਸ	ਸ	ਝੇ	ਸ			
ਧ	—																	
ਸ	ਸ																	

ਅੰਤਰਾ

ਨੁ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—
ਆ	ਸ	ਨ	ਜ	ਲਾ	ਸ	ਸਿਉ	ਸ	ਕਾ	ਸ	ਜ	ਨ	ਕ	ਛੁ	ਐ	ਸ		
ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	—	
ਹ	ਸ	ਰਿ	ਸ	ਬੂੰ	ਸ	ਦ	ਚਾ	ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਕਉ	ਸ	ਦੀ	ਸ	ਜੈ	ਸ		

ਸ ਸ ਹਮਾਰੈ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀਦਾ ਮਿਤੁ ॥

ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥ ੨ ॥

(ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਡਖਣੇ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੬)

ਅਸਥਾਈ

੩	×								੨	੦								ਸ
ਮ	ਰ	ਮ	ਧ	ਨੁ	ਧ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	—	ਨੁ	ਸ	
ਜ	ਣ	ਮੈ	ਡਾ	ਚਾ	ਚਾ	ਸ	ਸ	ਈ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ,	ਹ	ਸ	
ਧ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਮ	—	ਮ	—	ਪਧ	ਸਰੰ	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਰ			
ਸ	ਭ	ਸ	ਕ	ਹੀ	ਹੀ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਮਿਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਤਸ	ਸਸ	ਸਸ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	—
ਹ	ਸ	ਧ	ਭੇ	ਜਾ	ਸ	ਣ	ਨ	ਆ	ਸ	ਸ	ਪ	ਣਾ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮ	—	ਰ	ਮ	ਪਧ	ਸਰੰ	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਮਧ	ਧਪ	ਮਰ	
ਕ	ਹੀ	ਸ	ਨ	ਠਾ	ਸ	ਹੇ	ਸ	ਚਿਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਤਸ	ਸਸ	ਸਸ	

੫. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ॥

ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥ ੧ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥ ੨ ॥

(ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਅਸਰਾਈ

੧	੨	⊕	੧	੨	⊕
ਮ	ਰ	ਨੁ	ਮ	ਮ	ਪ
ਰ	ਤ	ਜਾ	ਰ	ਭ	ਧ
ਮ	ਨ	ਸ	ਐ	ਗ	ਵਾ
ਪ	ਸ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਰ
ਮ	ਸ	ਗ	ਰ	ਸੁ	ਸੰ
*	*	*	ਪੂ	ਪੂ	ਮ
ਸ	ਸ	ਨੁ	ਮ	ਮ	ਪ
ਭ	ਏ	ਸ	ਰ	ਕ	ਧ
—	—	ਧ	ਰ	ਲਿ	ਆ
੨	੩	੪	੫	੬	੭
੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩
੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	੧੮	੧੯
੨੦	੨੧	੨੨	੨੩	੨੪	੨੫
੨੬	੨੭	੨੮	੨੯	੩੦	੩੧
੩੨	੩੩	੩੪	੩੫	੩੬	੩੭
੩੮	੩੯	੪੦	੪੧	੪੨	੪੩
੪੪	੪੫	੪੬	੪੭	੪੮	੪੯
੫੦	੫੧	੫੨	੫੩	੫੪	੫੫
੫੬	੫੭	੫੮	੫੯	੬੦	੬੧
੬੨	੬੩	੬੪	੬੫	੬੬	੬੭
੬੮	੬੯	੭੦	੭੧	੭੨	੭੩
੭੪	੭੫	੭੬	੭੭	੭੮	੭੯
੮੦	੮੧	੮੨	੮੩	੮੪	੮੫
੮੬	੮੭	੮੮	੮੯	੯੦	੯੧
੯੨	੯੩	੯੪	੯੫	੯੬	੯੭
੯੮	੯੯	੧੦੦	੧੦੧	੧੦੨	੧੦੩

ਅੰਤਰਾ

×			੧		੨	×		੧	੨
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਸੰ	—
ਸ	ਰ	ਬ	ਧ	ੜ	ਰ	ਜ	ੜ	ਭ	ੜ
ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	—	ਸੰ	—
ਗਾ	ੜ	ਇ	ਗੁ	ਨ	ਗੁ	ਪਾ	ੜ	ਲ	ੜ
ਨੁ	—	ਸੰ	ਤੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ
ਸਾ	ੜ	ਧ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਪ੍ਰ	ਭੂ	ਸਿ	ਮ
ਪ	ਧ	ਧ	ਮ	—	ਰ	ਮ	ਸ	ਸ	ਮਨ ਤਨ...
ਨਾ	ੜ	ਠਿ	ਆ	ੜ	ਦੁ	ਖ	ਕਾ	ਲ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ, ਲਯ)

ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥

ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥

ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥

ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥੧੦॥

(ਫੁਨਹੇ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੬੨)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਸ	—	—	—
ਰ	ਠੇ	ਸ	ਭੇ	ਥਾ	ਫ	ਵ	ਫ	ਫ	ਫ
ਡ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ
ਰ	ਮ	ਧ	ਧ	ਜੇ	ਹਿਫ	ਆ	ਫ	ਫ	ਫ
ਮ	ਹੀ	ਤੁ	ਧ						
ਨ									

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਬ	ਧੋਹੁ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਬਿ	ਧਾ	ਫ	ਤੈ	ਫ
ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁਸੰ	ਧਨੁ	ਪਧ	ਮ
ਤਾਂ	ਫ	ਤੁ	ਫ	ਸੋ	ਹਿ	ਆਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਰਿ ਧਾਨੁ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥

ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਥੁ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ਜਨੁ ਮਥਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥

(ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੪)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ
ਆ	ਫ	ਦਿ	ਫ	ਜਿ	ਸ	ਕੋ	ਫ	ਇ	ਨ	ਜਾ	ਣੈ
ਮ											
ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ
ਅ	ਗ	ਮ	ਅ	ਨੰ	ਫ	ਤ	ਅ	ਨਾ	ਫ	ਦ	ਫ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਸਿ	ਮ ਵ	ਪ ਬਿ	ਧ ਰੰ	ਸੰ S	ਸੰ ਚ	ਸੰ ਧ	ਸੰ ਰ	ਨੁ ਧਯਾ	ਧ S	ਸੰ ਨ	— S
ਸੰ ਨਿ	ਸੰ ਤਹਿ	ਰੰ ਜਿ	ਮੰ ਸ	ਰੰ ਬੇ	ਸੰ S	ਨੁ ਦ	ਨੁ ਬ	ਧ ਖਾ	— S	ਪ ਮ ਣੈ	— S
ਰ ਸਿ	ਮ ਵ	ਰ ਬਿ	ਸ ਨੁ ਰੰ	— S	ਸ ਚ	ਰ ਧ	ਮ ਰ	ਮ ਧਯਾ	ਧ ਪ S	ਮ ਨ	— S
ਸੰ ਧ ਨਿ	ਧ ਤਹਿ	ਸੰ ਜਿ	ਸੰ ਸ	ਨੁ ਬੇ	ਧ S	ਮ ਦ	ਮ ਬ	ਰ ਖਾ	ਮ S	ਪ ਣੈ	ਧ S

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਦੋ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

(ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਕਲਿਆਨ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਹਾਂ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ।

ਆਰੋਹ—ਸ; ਮ ਗ, ਗ ਮੱ ਪ, ਪ ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਧ ਪ, ਮੱਗ, ਰ ਸ ।

ਗ ਸ

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ ਮ S ਗ, ਗ ਮੱ ਪ, ਪ ਨ ਧ ਪ, ਮੱਗ, ਰ ਰ ਸ ।

ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ । ਅਜ-ਕਲ ਰੇਡੀਓ-ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਇਕ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਬਿਲੰਬਿਤ ਖਯਾਲ “ਰਸੀਯਾ ਹੋ ਨ ਜਾ” ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਤੇ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਸਥਾਨ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ :—“ਪ੍ਰਨਸ—ਨਸਮ S ਗ, ਜਾਂ ਸਮ, ਮਗ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਾਭਦਾ ਹੈ । ਬਿਹਾਗ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਹ ਅਨੁਚਿਤ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ, ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਅਧਿਕ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਘਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਜਨਮ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ । ਤਿਵੇਂ, ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਧਿਕ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦਾ ਜਨਮ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਮਾਰਗ ਬਿਹਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਂਜ ਕਈ ਗਾਇਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ।

ਇਕ ਦੰਦ ਕਥਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸੱਠ-ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਬਈ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਉਸਤਾਦ ਅੱਲਾ ਦੀਆ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਉਸ ਨੇ ਬਿਹਾਗ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਐਸਾ ਇਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੋਂ ਭੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕਲਿਆਨ ਅੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਭਾਵ, ਬਿਹਾਗ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਕਲਿਆਨ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਦਵਾਰਾ ਬਿਹਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । “ਸ ਗ ਪ ਨ” ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਾਸ

ਧ ਮੱ ਗ ਸ

ਸੁਰ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ “ਸਮ S ਗ, ਗ ਮੱ ਪ ਮੱ ਪ—ਨ, ਮੱਪ, ਮੱਗ, ਗ, ਰ, ਰ, ਸ” ਇਹ ਸੁਰ

ਬਾਰ-ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗਾਇਕ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਮੱਥਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਭੀ ਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ।

ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਦੇ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਮਾਰਗ ਬਿਹਾਗ, ਬਿਹਾਗ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਹਨ । ਪਰ ਮਾਰਗ ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਮੱਥਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਲਿਆਣ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਮੱਥਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭੀ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ । ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਰ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਜਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰ ਰਸ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. $\overset{\text{ਸ}}{\text{ਸ}}, \overset{\text{ਸ}}{\text{ਨ}}, \overset{\text{ਸ}}{\text{ਮ}}, \overset{\text{ਸ}}{\text{ਗ}}, \overset{\text{ਸ}}{\text{ਰ}}, \text{ਸ}—\text{ਸਨ}—\text{ਪ}, \text{ਨ}, \text{ਸਮ}, \text{ਸਗ}, \text{ਮੰਗ}, \text{ਰਸ}—$ ।
੨. $\text{ਨ}, \text{ਸਗ}, \text{ਮੰਗਰਸਰ}, \text{ਸ}—\text{ਸਨ}, \text{ਧਪ}, \text{ਪਨ}, \text{ਸਗ}, \text{ਸਗਮੱਪ}, \text{ਮੱਪਮੰਗ}, \text{ਰ}, \text{ਸ}—\text{ਨ}, \text{ਸਮ}, \text{ਸਗ}, \text{ਗਮੰਪ}—$
 $\text{ਮੱਪਧਪ}, \text{ਮੱਪਮੰਗ}, \text{ਮੰਗ}, \text{ਰ}, \text{ਸ}—$ ।
੩. $\text{ਸਮ}—\text{ਗ}, \text{ਸਗਮੱਪ}, \text{ਮੱਪ}, \text{ਗਮੱਪ}, \text{ਧਪ}, \text{ਨਧਪ}, \text{ਗਮੰਗਪ}, \text{ਮੱਧਪ}, \text{ਨ}, (\text{ਪ}) \text{ਮੰਗ}, \text{ਗ}, \text{ਰ}, \text{ਸ}—\text{ਸਮ}$
 $\text{ਗਮੰਪ}, \text{ਮੱਪਨ}, \text{ਧਪ}, \text{ਗਮੱਪਨ}, \text{ਸ}—\text{ਸਨ}, \text{ਨਧਪ}, \text{ਗਮੱਪਨ}—\text{ਪ}, \text{ਪ}—\text{ਗ}, \text{ਮੰਗਰਸ}—$ ।
੪. $\text{ਸ}, \text{ਗਮੰਪ}, \text{ਮੰਗ}, \text{ਮੱਪਨਸ}—\text{ਪਨਸਰੰਸ}—\text{ਨਧਪ}—\text{ਸਮਗਮੱਪਨਸ}—\text{ਨਸਰੰਸ}, \text{ਪਨਸੰਗ}, \text{ਗੰ}, \text{ਰੰ},$
 $\text{ਰੰਸ}—\text{ਸਰੰਨ}—\text{ਪ}, \text{ਨਧਪ}, \text{ਗਮੰਪ}, \text{ਗਮੱਪਨਸ}, \text{ਨਰੰਸ}—(\text{ਸੰ}) \text{ਨ}, \text{ਨਧਪ}, \text{ਗਮੰਪ}, \text{ਗਮੱਪਨ}, \text{ਪਨਸੰ},$
 $\text{ਸਰੰਨਸੰਨ}, \text{ਧਪ}, \text{ਪਮੇ}, \text{ਮੰਗ}, \text{ਗਰ}, \text{ਰਸ}—\text{ਨ}, \text{ਸਮ}, \text{ਸਗ}, \text{ਸ}, \text{ਗਮੰਪ}—$ ।
੫. $\text{ਪ}, \text{ਮੰਗਮੱਪਨਸ}—\text{ਪਨਸਰੰਸ}—(\text{ਸੰ}) \text{ਨਧਪ}, \text{ਮੱਪਧਪ}, \text{ਨਧਪ}, \text{ਸੰਨਧਪ}, \text{ਮੰਗ}, \text{ਮੰਗਰਸ}—\text{ਗਮੱਪਨ},$
 $\text{ਨਸ}—\text{ਨਸੰਗ}, \text{ਮੰਗੰ}, \text{ਰੰਸ}, \text{ਗੰਰੰਸ}, \text{ਰੰਸੰਨ}, \text{ਨਧਪ}, \text{ਗਮੰਪਨ}, (\text{ਪ}) \text{ਮੰਗ}, \text{ਪਨਸ}—\text{ਰੰਸ}, \text{ਨਸੰਗ},$
 $\text{ਰੰਸ}, \text{ਨਸਮੰ}, \text{ਸਗੰ}, \text{ਮੰਗੰ}, \text{ਰੰ}, \text{ਸੰਗਮੱਪ}, \text{ਮੰਗਰੰਸ}, \text{ਨਸਰੰਸ}, \text{ਨਸੰਨ}, \text{ਧਪ}, \text{ਧਮੰਪ}, \text{ਨਮੰਪ}—\text{ਗਮੰਪ}$
 $\text{ਮੰਗ}, \text{ਗ}, \text{ਰ}, \text{ਸ}—\text{ਸਮ}, \text{ਸਗ}, \text{ਗਮੰਪ}—\text{ਮੰਗ}, \text{ਰ}, \text{ਸ}—$ ।

ਭਾਨਾ

੧. ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਧਪ ਮੱਗ ਰਸ, ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਗ ਰਸ ।
੨. ਸਸ ਮਮ ਗਗ ਪਪ ਮੱਮ ਨਨ ਧਪ ਸੰਸੰ ਨਨ ਗੰਗ ਰੰਸ ਰੰਰੰ ਸੰਨ, ਸੰਸੰ ਨਧ, ਨਨ ਧਪ, ਮੱਗ ਮੱਗ ਰਸ ।
੩. ਨਸ ਗਰ ਨਸ, ਨਸ ਗਮ ਗਰ ਨਸ, ਨਸ ਗਮ ਪਮ ਗਰ ਨਸ, ਨਸ ਗਮ ਪਨ, ਨਧ ਪਮ ਗਰ ਨਸ, ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਗ ਰਸ ।
੪. ਨਸ ਗਮ, ਮੱਗ ਮੱਮ ਗਰ ਨਸ, ਗਮ ਪਨ ਨ,ਪ ਨਨ ਧਪ ਮੱਗ ਰਸ, ਗਮ ਪਨ ਸਰੰ ਰੰ,ਸ ਰੰਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਗ ਰਸ, ਗਮ ਪਨ ਸੰਗੰ ਗੰ,ਸੰ ਗੰਗ ਰੰਸੰ ਨਧ ਪਮ ਗਰ ਨਸ ।
੫. ਸਸ ਗਮ ਪਨ ਧਪ, ਗਮ ਪ,ਗ ਮੱਪ ਧਪ, ਸੰਨ ਧਪ ਨਧ ਪਗ ਮੱਪ, ਨਸ ਰੰਸੰ ਨਧ ਮੱਪ, ਗਮ ਪਨ ਸੰਗ ਰੰਸੰ ਨਧ ਪਮ ਗਰ ਮੱਗ ਰਸ ।
੬. ਪਪ ਮੱਗ ਰਸ, ਨਨ ਧਪ ਮੱਗ ਰਸ, ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਗ ਰਸ, ਗੰਗ ਰੰਚੰ, ਰੰਰੰ ਸੰਨ, ਸੰਸੰ ਨਧ, ਨਨ ਧਪ, ਧਧ ਪਮ, ਪਪ ਮੱਗ, ਮੱਮ ਗਰ, ਗਗ ਰਸ, ਨਸ ਮਗ ਪਮ ਧਪ ਨਧ ਸੰਨ ਰੰਸੰ ਗਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਗ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਰਿਧ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ ॥
 ਡੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹਉ ਮੈਂ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥੧॥
 ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬੁਠਾ ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸ ॥
 ਰਾਮ ਉਦਕ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸ ॥੨॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੁਝਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥
 ਸਭੁ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਉ ਆਤਮ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥੩॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰ ਤਾਰਿ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁਦੈ ਪਾਰਿ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਨ	ਸ	ਮ	ਗ	—	ਰ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਪ	—	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਰਾ	ਸ	ਮ	ਸ	ਜਿਹ	ਪਾ	ਸ	ਇਆ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ
ਨ	ਸ	ਮ	ਗ	—	ਰ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਪ	—	—	—	—	ਪ	ਪ
ਰਾ	ਸ	ਮ	ਸ	ਜਿਹ	ਪਾ	ਸ	ਇਆ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਤੇ	ਸ
ਪ	ਨ	—	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ
ਭ	ਵਹਿ	ਸ	ਨ	ਬਾ	ਸ	ਰੈ	ਸ	ਬਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ

ਅੰਤਰਾ

*	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਨ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	—
*	ਰਿ	ਸ	ਧ	ਸਿ	ਸ	ਧ	ਸ	ਜਾ	ਕਉ	ਸ	ਵ	ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ
ਤਬ	ਕਾ	ਸ	ਹੁ	ਸਿਉ	ਸ	ਕਿਆ	ਸ	ਕਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜ	ਸ
ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਨ	*	ਨ	—	ਸ	ਸ	—	—	—
ਤੇਰੇ	ਕ	ਹ	ਨੇ	ਕੀ	ਸ	ਗ	ਤ	*	ਕਿਆ	ਸ	ਕ	ਹਉ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ
ਮੈ	ਬ	ਲ	ਤ	ਹੀ	ਸ	ਬ	ਡ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖੁਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥

ਦੇਹਧਾਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥

ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥

ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥੩॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੯੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
												ਸ ਏ ਨ ਕਾ ਕਾ			
ਸ	ਮ	ਗ	—	ਸ	ਗਮ੍ਹ	ਪ	ਮੱ	ਪ	—	—	ਮੱ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ
ਨਿ	ਰ	ਭਉ	ੜ	ੜ	ਬਾੜ	ਤ	ਸੁ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਏ	ਕਾ
ਸ	ਮ	ਗ	—	ਸ	ਗਮ੍ਹ	ਪ	ਮੱ	ਪ	—	—	—	—	—	—	—
ਨਿ	ਰ	ਭਉ	ੜ	ੜ	ਬਾੜ	ਤ	ਸੁ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	—	ਮੱ	ਗ	—	ਗ	ਮੱ	—	ਪ	ਪ
ਸੋ	ੜ	ਸੁ	ਖੀ	ਆ	ੜ	ਸੋ	ੜ	ਸ	ਦਾ	ੜ	ਸੁ	ਹੇ	ੜ	ਲਾ	ਜੋ
ਪ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੰਗ	ਰਸ		
ਗੁ	ਰ	ਮਿ	ਲ	ਗਾ	ੜ	ਇ	ਗੁ	ਨੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ
ਡ	ਰ	ਪੈ	ੜ	ਧ	ਰ	ਤ	ਅ	ਕਾ	ੜ	ਸ	ਨ	ਖੁ	ਡ	ਰਾ	ਸਿਰ
ਸੰ	—	ਗੰ	ਗੰ	ਮੱ	ਮੱ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਉ	ੜ	ਪ	ਰ	ਅ	ਮ	ਰ	ਕ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ

ਨ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	—	ਮ'	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ'	ਮ'	ਪ	—
ਪਉ	ੜ	ਣ	ਪਾ	ਣੀ	ੜ	ਬੈ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਤ	ਰ	ਡ	ਰ	ਪੈ	ੜ
ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪਨ	ਸਰੰ	ਸਨ	ਧਪ	ਮੰਗ	ਰਸ		
ਡ	ਰ	ਪੈ	ੜ	ਇੰ	ੜ	ਦੁ	ਬਿ	ਚਾ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਰਾੜ	ੜੜ	ਏਕਾ...	

੩. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸੁਭਾਗਾ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥
ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥
ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥੨॥
ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥
ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੩॥
ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥
(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੧)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦			ਮ'
	ਸ	—	ਸ	ਨ	—	—	—		ਮ'						ਤੇ
ਗ	ਰ	—	ਲਾ	ਲੇ	—	—	—	ਨ	ਸ	ਗ	ਮ'	ਪ	—	ਪ	—
ੜ	ਰੈ	ੜ	ਲਾ	ਲੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਿਆ	ੜ	ਚ	ਤੁ	ਰਾ	ੜ	ਈ,	ੜ
						ਧ									
ਗ	ਮ'	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਮ'	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ'	ਗ	ਗਰ	ਰਸ	ਸ	
ਸਾ	ਹਿ	ਬ	ਕਾ	ਹੁ	ਕ	ਮ	ਨ	ਕ	ਰ	ਣਾ	ੜ	ਜਾੜ	ੜੜ	ਈ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ'															
ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਭੰ	—	ਸੰ	—
ਮੁ	ੜ	ਲ	ਖ	ਰੀ	ੜ	ਦੀ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਗੋ	ੜ	ਲਾ	ੜ
*	ਪ	—	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਮ'	ਗ
*	ਮੈ	ੜ	ਰਾ	ਨਾ	ੜ	ਉ	ਸੁ	ਭਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ੜ

*	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	ਨ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
*	ਗੁ	ਰ	ਕੀ	ਬ	ਚ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ਹਾ	ਟ	ਬਿ	ਕਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਪਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗਰ	—ਸ	—	ਮ
ੜ	ਜਿ	ਤ	ਲਾ	ਇਆ	ੜ	ਤਿ	ਤ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗਾ	ੜੜ	ੜ	ਤੇ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥
ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੧॥
ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ ॥
ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਫੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ ॥
ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੨॥
ਜਿਤੁ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੀਉ ਅਪਨੀ ਤੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥
ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁੰਨ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ ॥੪॥
(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਖੰਨਾ ੧੧੦੩)

ਅਸਥਾਈ

×			ਮੰ	੨				੦			੩				
			ਬਹੁ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਮ	—	ਗ	—	ਸ	ਗਮ	ਪ	ਮ
				ੜ	ਰ	ਹ	ਮ	ਕਾ	ੜ	ਹੇ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਵਹਿ
ਪ	—	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਮ	—	ਗ	—	ਸ	ਗਮ	ਪ	ਮ
ਗੇ	ੜ	ੜ,	ਬਹੁ	ੜ	ਰ	ਹ	ਮ	ਕਾ	ੜ	ਹੇ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਵਹਿ
ਪ	—	—	—	ਨ	—	ਧ	ਪ	ਧ	—	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਰ
ਗੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਵ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹੁ	ਕ	ਮ	ਤਿ
ਗ	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਮੰ	—	—	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ
ਸੈ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਹੁ	ਕ	ਮੈ	ੜ	ਬੁ	ੜ	ਝ	ਸ	ਮਾ	ੜ	ਵਹਿ	ੜ
ਪਮ	ਗਰ	ਸ													
ਗੇ	ੜੜ	ੜ													

ਅੰਤਰਾ

ਨ ਸੰ ਸਾ	ਰੰ ਭ	ਸੰ ਖਿਆ	— ਭ	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
				ਉ	ਦ	ਕ	ਸ	ਮੁੰ	ਭ	ਦ	ਸ	ਲ	ਲ	ਕੀ	ਭ
				ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	ਪ
				ਨ	ਦੀ	ਭ	ਤ	ਰੰ	ਭ	ਗ	ਸ	ਮਾ	ਭ	ਵਹਿ	ਭ
ਨ ਗੇ	— ਭ	ਸੰ ਭ	— ਭ	ਗੰ	—	ਗੰ	ਮੱ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
				ਸੁੰ	ਭ	ਨਹਿ	ਭ	ਸੁੰ	ਭ	ਨ	ਮਿਲਿ	ਆ	ਭ	ਸ	ਮ
ਸੰ ਦ	ਰੰ ਰ	ਸੰ ਸੀ	— ਭ	ਧ			—	ਗ	ਮੱ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ
				ਨ	—	ਪ	—	ਗ	ਮੱ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ
				ਏ	ਭ	ਕੋ	ਭ	ਨਾ	ਭ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ਭ	ਵਹਿ	ਭ

ਪਮੰ ਗਰ ਸ
ਗੇ: ਭਭ ਭ ਬਹੁਰ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਿਨਿ ਗਤ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥

ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਕਪਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨਾ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੮)

ਅਸਥਾਈ

×	ਠ	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਸ	ਗ	ਗਮੰ	ਗਰ	ਸ
ਕਾ	ਹੇ	ਜ	ਹੈ: ਭਭ	ਮਨ	ਵ
		ਤ		ਭਾਭ	ਨ
ਸਨ	ਨ	ਰ	ਸ	ਸ	ਗ
ਜਬ	ਜ	ਆ	ਕੇ	ਤੇ	ਹੈ
				ਪਕ	—
					ਭ
		ਧ			
ਗਮੰ	ਪਨ	ਸੰ	ਗਮ	ਗਰ	ਸ
ਤਹ	ਭਭ	ਭ	ਨਾਭ	ਭਭ	ਵ
		ਹਰਿ	ਕੋ	ਭਾਭ	ਨ

ਮੱ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਪੰ	ਗ	ੜ	ਸੰ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਜਿਨ	ਗ	ੜ	ਕੋ	ਟ	ਕੀ	ਏ	ਫ	ਕੰ	ਚ	ਨ	ਕੇ
ਰੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਗਮ	ਪਮ	ਗਰ	ਗਰ	ਸ	ਸ
ਛੇ	ਡ	ਗ	ਇਆ	ਫ	ਫ	ਸੋਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਰਾਫ	ਵ	ਨ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੂ ਥੀਆਉ ਸੇਜ ਨੇਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥

ਜੇ ਡੇਖੇ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥੨॥

(ਮਾਰੂ, ਵਾਰ ਡਖਣੇ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੮)

ਅਸਥਾਈ

×		੨			੦		੩		
ਮੱ	ਗ	ਸਰ	ਸਨ	ਸ	ਮ	ਗ	ਪ		—
ਮੂ	ਥੀ	ਆऽ	ਯਯ	ਉ	ਸੇ	ਯ	ਜ	ਯ	ਯ
								ਸ	
ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨਧ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮੱਗ	ਮੱਗ	ਰ	ਸ
ਨੈ	ਣਾ	ਪਿ	ਰੀਯ	ਯਵਿ	ਛਾਯ	ਵਯ	ਣਾਯ	ਯ	ਯ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮੱ	ਪ	ਨ	ਨਨ	ਸੰ	—ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਜੇ	ਡੇ	ਖੇ	ਫ	ਹਿਕ	ਵਾ	ਫਫ	ਰ	ਫ	ਤਾ
ਸੰਸ	ਗਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਮੱਪ	ਨ	ਧਪ	ਮੱਗ	ਰਸ	—
ਸੁਖ	ਕੀਫ	ਮਾ	ਫ	ਹੂਫ	ਬਾ	ਹਫ	ਰੇਫ	ਫਫ	ਫ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ

ਵਾਦੀ—ਮ	ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼— <u>ਧ</u> —ਗ ਤੇ ਮ—ਨ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ, ਧ ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਧ ਮ, ਗ ਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਗ ਮ, ਧ ਮ, ਗ ਸ।

ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਪਰ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੈਵਤ, ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਦਿਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਂਜ ਅਕਸਰ ਗਾਇਕ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਸਿੱਧਾ ਤੇ ਸਰਲ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਪਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਾਗੇਸ਼ਰੀ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗ ਦਾ ਅੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ—“ਸਗ, ਮਧ, ਨਸ ਰਾਗੇਸ਼ਰੀ ਤੇ ਸੰ, ਨਧਗ, ਮਗ—ਸ” ਇਹ ਬਿਹਾਗ ਅੰਗ। ਪਰ 'ਰੇ-ਪਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ 'ਗਾ-ਧਾ ਤੇ ਨੀ' ਸੁਰ ਕੋਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਲਕੋਂਸ ਰਾਗ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਤੀਵਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਵਜ ਹਿੰਡੋਲ ਜਾਂ ਹਿੰਡੋਲੀ ਰਾਗ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ “ਸਗ, ਗਮ, ਗ—ਸ, ਗਮ, ਮਧ, ਨਧਮ, ਗਮਗ—ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨਾਂ, ਭਿੰਨਪੰਚਮ ਤੇ ਭਿੰਨਮੱਧਮ ਆਦਿ ਨਾਮ ਭੀ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਿੰਨਖੜਜ ਇਕ ਨਿਵੇਕਲਾ, ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਧੈਵਤ ਮਹੱਤਵ ਸੁਰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨਪਸ—ਸਗ, ਮ—ਮਗਸ—ਸਨਪੁਮ—ਧਨਸ—ਗਮ, ਗਮਗਸ— ।
੨. ਸਗ, ਗਮ—ਧਮ, ਗਮਗਸ—ਨਪ, ਮਪਨਸ—ਸਗ, ਗਮਧ—ਗਮ, ਗਸ—ਸਗਮ, ਮਧਮ,
ਮਗਸ—ਸਗ, ਨਸਗ ਮਪਨਸਗ, ਮਗ, ਸਗਮ, ਮਗਸ ।
੩. ਸਗਮ, ਧ—ਮ, ਮਧਨ, ਧਸਗ, ਗਮਗਸ—ਨਸਗ, ਮਗ, ਸਮਗ, ਮਨ, ਨਧਮ, ਮਗ, ਧਗ, ਮਗ,
ਮਗਧ, ਮਗਸ—ਧਨਸਗਮਗਸ ।
੪. ਸ—ਸਗਮਧ, ਗਮਧ, ਗਧ, ਮਧ, ਨਧ, ਮਨਧ, ਨਧਸਮ, ਨਧਗ, ਧਗ, ਮਗ, ਮਗਸ, ਧਨ, ਸਗ
ਮਧ, ਨਸ—ਨਧ, ਮਗ, ਮਧ, ਨਸ—ਨਸ, ਧਨਸ, ਮਧਨਸ, ਗਮਧਨਸ—ਸ^ਨ ਭ, ਗਮ, ਮਧਮ,
ਗਮਗਸ ।
੫. ਸਗ, ਗਮ, ਮਧ, ਧਨਸ—ਨਧਸ, ਸ^ਨ—ਧਗ, ਗਮ, ਧਨਸ—ਨਸਗਸ—ਸਗ, ਮਗਸ, ਸ.
ਨਧ, ਮਧਨਸਨਧ, ਮਨਧ, ਗਮਮਧ, ਸ, ਗਮਨਧ, ਨਧਸਮ, ਗਮਧਨਸ—ਨਸਗ, ਗਮ, ਮਗ, ਸ,
ਸ, ਨਧਸਮ, ਗਮਧਮਗ, ਸਮ, ਗਮਗਸ ।

ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧)

੧. ਨਸ ਗਮ ਧਨ ਸੰਸ । ਸੰਨ ਧਨ ਧਮ ਗਸ । ਧੀਰਉ...
੨. ਨਸ ਗਮ ਗਸ ਨਸ । ਗਮ ਧਨ ਧਮ ਗਮ । ਧਨ ਸਗੰ ਸੰਨ ਧਨ ! ਸਗੰ ਗਮੰ ਗਸੰ ਨਸੰ ।
ਨਧ ਮਧ ਗਮ ਗਸ । ਧੀਰਉ...
੩. ਧਨ ਸਗ ਮਗ ਸਸ । ਨਸ ਗਮ ਧਮ ਗਸ । ਗਮ ਧਨ ਸੰਨ ਧਸ । ਧਨ ਸਗੰ ਮਗੰ ਸੰਸ ।
ਨਸੰ ਨਧ ਮਧ ਗਮ ।
੪. ਧਨ ਨਸ. ਸਗ ਗਮ । ਮਧ ਧਨ, ਨਸੰ ਸਗੰ । ਗਮੰ ਗਸੰ, ਨਸੰ ਨਧ । ਧਨ ਧਮ, ਮਧ ਮਗ ।
ਗਮ ਗਸ, ਨਸ ਨਧ । ਨਸ ਗਮ ਧਨ ਸੰਸ ।
੫. ਗਮ ਮ,ਗ ਮਮ ਗਸ । ਮਧ ਧ,ਮ ਧਧ ਮਮ । ਧਨ ਨ,ਧ ਨਨ ਧਧ । ਸਗੰ ਗੰ,ਸੰ ਗੰਗੰ ਸੰਨ ।
ਧਨ ਨ,ਧ ਨਨ ਧਮ । ਮਧ ਧ,ਮ ਧਧ ਮਗ । ਗਮ ਮ,ਗ ਮਮ ਗਸ ।
੬. ਗਗ ਸਸ, ਮਮ ਗਗ । ਧਧ ਮਮ, ਨਨ ਧਧ । ਸੰਸੰ ਨਨ ਗੰਗੰ ਸੰਸੰ । ਨਨ ਧਧ ਮਮ ਗਗ ।
ਸਗ ਮਧ, ਗਮ ਧਨ । ਮਧ ਨਸੰ, ਧਨ ਸਗੰ । ਮੰਗੰ ਸਗੰ ਸੰਨ ਧਨ । ਧਮ ਗਮ ਗਸ ਨਸ ।
੭. ਧਨ ਸ,ਧ ਨਸ ਧਨ । ਗਮ, ਧ,ਗ ਮਧ ਗਮ । ਧਨ ਸੰਧ ਨਸੰ ਧਨ । ਸੰਨ ਧਮ ਗਗ ਸਸ ।
ਨਸ ਗ,ਸ ਗਮ. ਗਮ । ਧ,ਮ ਧਨ, ਧਨ ਸੰਸ । ਨਸ ਗ,ਸ ਗਮ, ਗਮ । ਧ,ਮ ਧਨ, ਧਨ ਸੰਸ ।
ਨਸ ਗ,ਸ ਗਮ, ਗਮ । ਧ,ਮ ਧਨ, ਧਨ ਸੰਸ ।
੮. ਨਸ ਗਮ ਗਸ, ਨਸ । ਗਮ ਧਮ ਗਸ, ਨਸ । ਗਮ ਧਨ ਧਮ ਗਸ । ਨਸ ਗਮ ਧਨ ਸੰਨ ।
ਧਮ ਗਸ, ਨਸ ਗਮ । ਧਨ ਸਗੰ ਸੰਨ ਧਮ । ਗਸ, ਨਸ ਗਮ ਧਨ । ਸਗੰ ਮਗੰ ਸੰਨ ਧਮ ।
ਗਸ, ਨਸ ਗਮ ਧਨ । ਸੰਸ, ਨਸ ਗਮ ਧਨ । ਸੰਸ, ਨਸ ਗਮ ਧਨ । ਧੀਰਉ...

੧. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥

ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੧॥

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਖੰਨਾ ੮੨੪)

ਅਸਥਾਈ

੦									×					੨				
ਧ	ਧ	—	ਗ	੩	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਧਨ	ਸੰਨ	ਧ	—			
ਨ	ਰਉ	ੜ	ਦੇ	ਮ	ਧ	ੜ	ਤੁ	ਮੁ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਰੰੜ	ੜੜ	ਗਾ	ੜ			
ਧੀ				ੜ	ਖ	ੜ												
—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨਧ	ਨ	ਧ	—	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—			
ੜ	ਤੁ	ਹੀ	ਸੁ	ਆੜ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ਅੰ	ੜ	ਤ	ਰ	ਜਾ	ੜ	ਮੀ	ੜ			
—	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਨ	ਸੰਨ	ਧਨ	ਧ	—			
ੜ	ਤੁ	ੜ	ਹੀ	ਵ	ਸਹਿ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਧ	ਕੈ	ੜ	ਸੰੜ	ੜੜ	ਗਾ	ੜ			

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਖਿ	ਨ	ਮਹਿ	ੜ	ਥਾ	ੜ	ਪ	ਨਿ	ਵਾ	ੜ	ਜੇ	ੜ	ਠਾ	ੜ	ਕੁ	ਰ
—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨਧ	ਨ	ਧ	—	ਗ	ਗ	—	ਮ	ਗ	—	ਸ	—
*	ਨੀ	ਚ	ਕੀ	ੜੜ	ਟ	ਤੇ	ੜ	ਕ	ਰਹਿ	ੜ	ਰਾ	ਜੰ	ੜ	ਗਾ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗਿ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥

ਸਿਮਰ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨਿ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥੨॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੩)

ਅਸਥਾਈ

੩	×				੨				੦				ਗ
	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸਿ
ਮ	ਧ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ
ਮ	ਰ	ੜ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਰਾ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਚਿ	ਤਾ	ਧ
		ਮ											ਨ
ਧ	ਧ	ਗ	ਗਮ	ਗ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਨ	ਸ	ਮ
ਸ	ਰ	ਹੇ	ਹਿਰ	ਦੈ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਨ	ਪਿ	ਆ	ਗ
												ੜ	ਰੇ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	—
ਮ	—	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	—
ਭੂ	ੜ	ਲੇ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਰ	ਗ	ਜਿ	ਨਹਿ	ੜ	ਬ	ਤਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ
				ਨ				ਧ							
ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਧ	ਧ	ਗ	—	ਮ	—	ਗ	—	ਸ	
ਐ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਵ	ਡ	ਭਾ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ ..	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੂਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ ॥ ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੧॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤ ਵੇਚਾਰਾ ॥੨॥

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੩॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੪॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੬)

ਅਸਥਾਈ

੩	×				੨				੦				ਨ	
ਸੰ	ਨ	—	ਧ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਸ
ਰ	ਬ	ੜ	ਨਿ	ਧਾਂ	ੜ	ਨ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	ੜ	ਵ, ਸ
ਸ	ਨ	—	ਨ	ਸ	—	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	ਸੰ
ਰ	ਬ	ੜ	ਨਿ	ਧਾਂ	ੜ	ਨ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	ੜ	ਵ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਨ				ਸੰ				ਨ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਜ	ਪ	ਤ	ਨ	ਰ	ਜੀ	ੜ	ਵੇ	ੜ
—	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ
*	ਮ	ਰ	ਖੁਆ	ੜ	ਰ	ਸਾ	ੜ	ਕ	ਤ	ਨ	ਰ	ਥੀ	ੜ	ਵੇ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥

ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥

ਜਨ ਚਰ ਰਜ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥

ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥

ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੨੮)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
																			ਗ ਸ ਐ ਸੀ
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਨ	ਸ	—	ਗ	—							
ਦੀ	ੜ	ੜ	ਖਿਆ	ੜ	ਜ	ਨ	ਸਿਉ	ੜ	ਮੰ	ੜ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ੜ,	ੜ	ੜ			
ਗ	ਮ	ਧ	—		ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਧਨ	ਸੰ	ਸੰ	—							
ਤੁ	ਮ	ਰੋ	ੜ		ਧਿਆ	ੜ	ਨ	ਤੁ	ਮੁੜ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ਨ	—	ਸੰ	—			
ਨ	ਸੰ	ਨ	—		ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗਮ	ਧਨ	ਸੰਨ	ਧਮ	ਗਮ	ਗਸ					
ਤੁ	ਮ	ਰੀ	ੜ		ਸੇ	ੜ	ਵਾ	ਤੁ	ਮਾੜ	ੜੜ	ਰੇੜ	ੜੜ	ਅੰੜ	ਗਾੜ					

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਧ	ਧਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—			
ਜ	ਨ	ਕੀ	ਟ	ਹ	ਲ	ਸੰ	ਭਾੜ	ੜ	ਖ	ਨ	ਜ	ਨ	ਕੈ	ੜ	ਜ	ਨ	ਸਿਉ	ੜ	
—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—				
ੜ	ਉ	ਠ	ਨ	ਬੈ	ੜ	ਠ	ਨ	ਜ	ਨ	ਕੈ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਗਾ	ੜ				
—	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	—				
ੜ	ਜਨ	ਚ	ਰ	ਰ	ਜ	ਮੁ	ਖ	*	ਮਾ	ੜ	ਥੈ	ਲਾ	ੜ	ਗੀ	ੜ				
—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਗਮ	ਧਨ	ਸੰਨ	ਧਮ	ਗਮ	ਗਸ						
ੜ	ਆ	ੜ	ਸਾ	ਪੂ	ੜ	ਰ	ਨ	ਅੜ	ਨੇੜ	ਤੜ	ਤੜ	ਰੰੜ	ਗਾੜ						

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੫. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥

ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥੧॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੨)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
ਸ		ਨ		ਸ	ਮ	ਗ	—	—	—
ਨ	ਸ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਕਾ	—	—	—
ਬਿ	ਖੈ	ਬ	ਨ	ਫੀ	ਸ	ਕਾ	—	—	—
ਗ	ਮ	ਧ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	—	—
ਤਿਆ	ਸ	ਗ	ਰੀ	ਸਸ	ਖੀ	ਏ	ਸ	—	—
ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਸੰ	—	ਮ	ਮ	ਹਾ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਨਾ	—	ਸ	ਸ	ਹਾ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—
ਪੀ	ਸ	ਓ	ਸ	ਪੀ	ਸ	ਓ	ਸ	ਸ	—

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਚਾ	—	ਖੈ	—	—	—
ਬਿ	ਨ	ਰ	ਸ	ਚਾ	—	ਖੈ	—	—	—
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਧ	—	—	—
ਬੁ	ਡ	ਗ	ਈ	ਸ	ਗ	ਲੀ	—	—	—
ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਸੰ	—	—
ਸੁ	ਖੀ	ਸ	ਨ	ਹੋ	ਸ	ਵ	ਤ	—	—
ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—
ਹੋ	ਸ	ਵ	ਤ	ਜੀ	ਸ	ਓ	ਸ	ਸ	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥

ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਹਮਾਰੇ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰਹੁ ॥੧॥

ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੨੮)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਨ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	ਸ
ਸੰ	ਸੀ	ਕਿ	ਪਾ	ਮੋ	ਹਿ
ਐ	ਸ	ਰ	ਪਾ	ਕ	ਰਹੁ
ਨ	ਨ	ਸ	ਗ	ਮ	ਧ
ਸੰ	ਤਹ	ਚਰ	ਣ	ਮਾ	ਧ
ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਨ
ਨੈ	ਨ	ਦ	ਰ	ਤਨ	ਧ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਨਧ	ਨ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—
ਗੁਰ	ਕੋ	ਸ	ਬਦ	ਮੇ	ਰੈ	ਹੀਅ	ਰੈ	ਸ	ਬਾ	ਸੈ	ਸ
ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	—	—
ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਮਾ	ਮ	ਨ	ਸੰ	ਗ	ਧ	ਰਹੁ	ਸ	ਸ
ਸੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਤਸ	ਕ	ਰ	ਪੰ	ਚ	ਨਿ	ਵਾ	ਰਹੁ	ਸ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ
ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਨ
ਸ	ਗ	ਲੋ	ਭ	ਰ	ਮਾ	ਹੋ	ਮ	ਜ	ਰਹੁ	ਸ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਖਟ-ਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥

ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਾਡ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥ ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥੨॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡੁ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੭੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦	੪	੫	੬	੦
ਨ	ਨ			ਸ		ਨ		
ਬਨ ਸੰ	ਧ ਨ	ਧ ਗ	ਮ ਗ	ਗ ਸ	ਨ ਸ	ਧ ਨ	ਸ ਗ	ਮ —
ਅ: ਪ	ਨੇ :	ਕ ਰ	ਮ ਕੀ	ਗ ਤ	ਮੈ :	ਕਿਆ :	ਜਾ :	ਨਉ :
ਮ		ਨ				ਨ		
ਗ ਮ	ਧ ਮ	ਧ ਨ	ਸੰ —	ਸੰ —	ਨ ਸੰ	ਧ ਨ	ਧ ਮ	— —
ਮੈ :	ਕਿਆ :	ਜਾ :	ਨਉ :	ਬਾ :	ਬਾ :	ਰੇ :	ਸ :	ਸ :

ਅੰਤਰਾ

ਮ				ਨ			ਨ		
ਗ ਮ	ਧ —	ਮ ਧ	ਨ ਨ	ਸੰ —	ਸੰ ਸੰ	ਸੰ ਧ	ਨ ਧ	— —	
ਨ ਰੂ	ਸ :	ਮ ਰੈ	ਸ ਨ	ਰ :	ਕਾ ਮ	ਨ ਆ	ਸ ਵੈ	ਸ :	ਸ :
ਸੰ ਗੰ	ਗੰ ਮੰ	— ਗੰ	ਸੰ —	ਨ		ਨ			
ਪ ਸੂ	ਮ ਰੈ	ਸ ਦ	ਸ :	ਕਾ :	ਜ :	ਸ ਵਾ	ਸ ਰੈ	ਮ —	ਸ :

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਭਿੰਨਖੜਜ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ

ਵਾਦੀ—ਰ	ਠਾਟ—ਖਮਾਜ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਖਾਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਇਹ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਰ, ਮ ਪ, ਧ ਸ।

ਅਵਰੋਹ—ਰਸੰ, ਨੁਧਪ, ਰਮਪਨੁਧਪ, ਮਰ, ਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ - ਪ, ਨੁਧਪ, ਰਮਪਨੁਧਪ, ਮਪਮਰ, ਨੁਧ ਸ।

ਦੱਖਣੀ (ਕਰਨਾਟਕ) ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਕਈ ਐਸੇ ਰਾਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਾਫੀ ਪਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਾਰਾਇਣੀ ਭੀ ਇਕ ਐਸਾ ਹੀ ਮਧੁਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਕਾਂਭੋਜੀ ਮੇਲ ਦਾ ਰਾਗ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤਿ ਆਏਗਾ। ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਗਾ-ਨੀ' ਸੂਰ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੰਧਾਰ ਸੂਰ ਵਰਜਿਤ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੂਰ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਨਾਰਾਇਣੀ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਭੀ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਸਾਰੰਗ, ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਸੂਰ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਦੇਸ ਤੇ ਗੋਰਖ ਕਲਿਆਣ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਛਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—'ਸ ਰ, ਮ ਰ, ਪ ਮ ਰ' ਸਾਰੰਗ ਅਤੇ 'ਸ ਰ ਮ ਪ ਧ, ਮ ਪ' ਦੁਰਗਾ। ਪਰ 'ਸ ਰ ਮ ਪ, ਨੁ ਧ ਪ, ਮਰ, ਨੁਧਸ' ਇੰਜ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ^{ਦੇਵਤ} ਸੂਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਦੇਸ ਅਤੇ ਸੂਰ ਮਲ੍ਹਾਰ ਵੱਖ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗੋਰਖ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਦਾ ਭੇਦ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਰਖ ਕਲਿਆਣ ਵਿਚ ਮਧਮ-ਖੜਜ ਅਤੇ ਨਾਰਾਇਣੀ ਵਿਚ ਰਿਖਭ-ਪੰਚਮ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਹਨ। ਭਾਵ, ਗੋਰਖ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਅਲਪ ਤੇ ਮੱਧਮ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਨਾਰਾਇਣੀ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਅਲਪ ਤੇ ਪੰਚਮ ਸੂਰ ਪਰਬਲ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ :— ਰਮਪਨੁ ਧਪ, ਮਪਨੁਧਪ, ਮਪਮਰ, ਨੁਧਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ।

ਇਹ ਇਕ ਸਰਲ ਤੇ ਮਧੁਰ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਖੂਬੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਅਧਿਕਤਰ ਛੋਟੇ ਖਯਾਲ, ਤਰਾਨਾ, ਨੁਮਰੀ ਆਦਿ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਰਮਰ, ਨੁਧ, ਸ—ਸਨੁਧਪ—ਮਪ, ਮਪਧਸ—ਧਸ, ਧਸਰ, ਰਸ, ਰਸਨੁਧਪ, ਮਪਧਸ— ।
੨. ਸ, ਰਮਪ, ਨੁਧਪ, ਮਰ, ਨੁਧ, ਧਪ, ਮਪਧਸ—ਧਸਰ, ਰਮਰ, ਰਮਪ, ਮਪਮਰ, ਰਸਨੁ, ਧਪ—ਧਸ
—ਧਸਰਨੁਧਪ, ਮਪਧਸ— ।
੩. ਸ—ਧਸਰਮ, ਰਸ—ਸਧਸਰ, ਮਰ, ਰਸਨੁਧ, ਧਸ—ਸਰਮਪ, ਮਪਮਰ, ਨੁਧਸ—ਸਰਮਪ, ਨੁਧਪ,
ਧਪਮਪ, ਰਮਰ, ਸਰ, ਰਸਨੁਧ, ਮਪਧਸ—ਰਮਪ, ਮਪਨੁਧਪ, ਰਮਪਨੁ—ਧਪ, ਮਪਧਨੁਧਪ, ਧਪਮਰ,
ਨੁਧਸ— ।
੪. ਸ—ਰਮਪਧ, ਨੁਧਪ, ਰਮਪਨੁਧਪ, ਮਨੁਧਪ, ਸ—ਨੁਧਪ, ਰਮਪ, ਧਨੁਧਪ, ਧਪ, ਨੁਧਮਪਮਰ, ਸਰ
ਮਪਨੁਧਪ, ਮਪਧਸ—ਸਧ, ਧਸ ਧਰਸ—ਰਸ, ਨੁਧਪ, ਧਪ, ਧਮਪਧਸ—ਰਸਨੁ, ਨੁਧ, ਧਪ, ਪਮ,
ਮਰ, ਰਸਨੁ—ਧਸ—ਰਮਰ, ਮਪਮ, ਪਧਪ, ਮਪਧਸ—ਧਸਰਸਨੁਧਪ, ਮਰ, ਸ— ।
੫. ਮਪਧਸ—ਰਸ—ਧਰਸ—ਧਸਰ, ਰਮਰ—ਰਸਨੁਧ, ਮਪਧਸ—ਰਮਰਸ—ਧਸਰ—ਨੁ, ਨੁਧਸ—
ਮਪਧਸ—ਰਮਪਧਸ—ਸ—ਰਮਰ. ਮਪਮ, ਪਧਪ, ਧਨੁਧਸ—ਸਰ, ਧਰਸ, ਰਸ, ਸਨੁ, ਧਪ, ਪਮ,
ਮਰ, ਰਸ—ਮਪਧਸਰਸ—ਮਰਸਨੁਧਪ, ਧਮਪਧਸ—ਰਮਰਸਨੁਧ, ਧਪ, ਮਰ, ਨੁ, ਨੁ, ਧਸ— ।

ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

੧. ਰਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਨੁ । ਧਪ ਮਪ ਧਸ ਰੰਸ । ਨੁਧ ਪਮ ਰਸ, ਗੁਰ...
੨. ਸਰ ਮ,ਰ ਮਪ, ਮਪ । ਧ,ਪ ਧਸ ਧਸ ਰੰ,ਰ । ਸੰਨੁ ਸੰਨੁ ਧ,ਨੁ ਧਪ । ਧਪ ਮ,ਪ ਮਰ ਸS । ਗੁ...
੩. ਸਰ ਮਪ ਮਰ, ਰਮ । ਪਨੁ ਧਪ, ਮਪ, ਧਸ । ਨੁਧ, ਸਰ ਮੰਰ ਸੰਨੁ । ਧਸ ਨੁਧ, ਪਨੁ, ਧਪ ।
ਮਧ ਪਮ ਰਮ ਰਸ । ਗੁ...
੪. ਸਰ ਮਮ ਰਸ ਧਸ । ਸਰ ਮਪ ਧਪ ਮਪ । ਮਰ ਧਸ, ਸਰ ਮਪ । ਧਨੁ ਧਪ ਮਪ ਮਰ ।
ਧਸ, ਸਰ ਮਪ ਧਸ । ਰੰਸ ਨੁਧ ਮਪ ਮਰ । ਧਸ, ਸਰ ਮਪ ਧਸ । ਰੰਮ ਰੰਸ ਨੁਧ ਪਮ ।
ਰਮ ਰਸ ਧਸ ਗੁਰ...
੫. ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ ਮਪ । ਧਸ ਨੁਧ ਪਮ ਰਸ । ਸਰ ਮਮ, ਰਮ ਪਪ । ਮਪ ਧਧ ਪਧ ਸੰਸ ।
ਧਸ ਰੰਰ ਸੰਰ ਮੰਮ, । ਮੰਰ ਸੰਸ ਰੰਸ ਨੁਧ । ਸੰਨੁ ਧਪ ਨੁਧ ਪਮ । ਧਪ ਮਰ ਸS ਗੁਰ...
੬. ਸਰ ਸਰ ਮਰ, ਰਮ । ਰਮ ਪਮ, ਮਪ ਮਪ । ਧਪ, ਪਧ ਪਧ ਨੁਧ, । ਧਸ ਧਸ ਰੰਸ, ਸੰਰ ।
ਸੰਰ ਮੰਰ, ਰੰਮ ਰੰਸ । ਨੁਧ, ਪਨੁ ਧਪ ਮਰ । ਪਧ ਪਮ ਰਸ, ਗੁਰ...
੭. ਧਸ ਰਸ, ਸਰ ਮਰ, । ਰਮ ਪਮ, ਮਪ ਧਪ । ਧਸ ਰੰਸ ਸੰਰ ਮੰਰ । ਰੰਰ ਸੰ,ਰ ਰੰਸ ਨੁਧ ।
ਸੰਸ ਨੁ,ਸੰ ਸੰਨੁ ਧਧ : ਨੁਨੁ ਧ,ਨੁ ਨੁਧ ਪਪ । ਧਧ ਪ,ਧ, ਧਪ ਮਰ, । ਮਮ ਰ,ਮ ਮਰ ਸਸ...
੮. ਰਮ ਰਮ ਪਮ ਰਸ, । ਪਧ ਪਧ ਸੰਨੁ ਧਪ । ਧਸ ਧਸ ਰੰਸ ਨੁਧ, । ਸੰਰ ਸੰਰ ਮੰਮ ਰੰਸ ।
ਰੰਮ ਰੰਮ ਰੰਸ ਨੁਧ । ਧਸ ਧਰ ਸੰਨੁ ਧਪ । ਮਪ ਮਨੁ ਧਪ ਮਰ । ਰਮ ਰਪ ਮਮ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥
 ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥
 ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ ਜਮ ਤ੍ਰਾਮ ਮਿਟਾਈ ॥
 ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥

(ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੬)

ਅਸਥਾਈ

੭	x							੨	੦							ਮ ਰ ਗੁ
ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਰ	—	ਸ	ਸ
ਰ	ਰਾ	ੜ	ਨੁ	ਦਾ	ੜ	ਸ	ਰਾ	ਖਹੁ	ੜ	ਸ	ਰ	ਣਾ	ੜ	ਈ	ਇ	
(ਸ)	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	
ਕ	ਅ	ੜ	ਰ	ਦਾ	ੜ	ਸ	ਭਾ	ੜ	ਟ	ਕੀ	ੜ	ਰ	ਤ	ਕੀ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—
ਹਮ	ਅਵ	ਗੁ	ਣ	ਭ	ਰੇ	ੜ	ਏ	ੜ	ਕ	ਗੁ	ਣ	ਨਾ	ੜ	ਹੀ	ੜ
ਪ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਨੁ
ਹਮ	ਅਵ	ਗੁ	ਣ	ਭ	ਰੇ	ੜ	ਏ	ੜ	ਕ	ਗੁ	ਣ	ਨਾ	ੜ	ਹੀ	ਅੰ
ਪ	ਮ	—	ਪ	ਮ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	
ਹਮ	ਰ	ੜ	ਤ	ਫਾ	ੜ	ਡ	ਬਿ	ਖੇ	ੜ	ਬਿ	ਖ	ਖਾ	ੜ	ਈ	

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥
 ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੫)

ਅਸਥਾਈ

੩	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	੧੮	੧੯	੨੦
ਪ	ਨੁ	ਪ੍ਰ	ਧਪ	ਮਰ	ਸ	ਰ	—	ਮ	ਖ	ਧ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ
ਭ	ਭ	ਜੀ	ਭ	ਜੀ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਮ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ
ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ
ਸ	ਧ	ਗੁ	ਸ	ਸ	—	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਸਰ	ਸਨੁ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਰ
ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ਸ	ਵਉ	ਸ	ਰੰ	ਗ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਤਾ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	—
ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	ਸ	ਸ	ਰ	ਣ	ਸ	ਗ	ਲ	ਭੈ	ਸ	ਲਾ	ਸ	ਥੇ	ਸ
ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—
ਦੁ	ਖ	ਬਿ	ਨ	ਸੇ	ਸ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਇਆ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਸ	—
ਦਯਾ	ਸ	ਲ	ਹੋ	ਆ	ਸ	ਪਾ	ਰ	ਥੁ	ਹ	ਮ	ਸੁ	ਆ	ਸ	ਮੀ	ਸ

ਨੁ	ਧ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਸੰਰ	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਰ	ਸ
ਪੂ	ਫ	ਰਾ	ਫ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਧਿਆ	ਫਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਧਿਆ	ਫਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥
 ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਡੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਉਚੈ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥
 ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੇਰੋ ॥੨॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੬੧੬)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦					੩				
													ਸੰ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਰਸ	
													ਪੂ	ਭਫ	ਜੀਫ	ਫਫ	
ਮ		ਪ											ਮ				
ਰ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	—	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ		
ਤੁ	ਫ	ਮੇ	ਰੋ	ਠਾ	ਫ	ਕੁ	ਰ	ਨੇ	ਫ	ਰੋ	ਫ	ਹਰਿ	ਚ	ਰ	ਣ		
ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ						
ਸ	ਰ	ਣ	ਫ	ਮੋ	ਫ	ਹਿ	ਫ	ਚੇ	ਫ	ਰੋ	ਫ						

ਅੰਤਰਾ

ਪ													੩				
ਮ	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—		
ਅੰ	ਫ	ਤ	ਰ	ਕੀ	ਫ	ਗ	ਤ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਫ	ਜਾ	ਫ	ਨੀ	ਫ		
ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਰ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮਰ	ਸ						
ਤੁ	ਭ	ਹੀ	ਫ	ਪਾ	ਫ	ਹਿ	ਨਿ	ਬੇ	ਫ	ਰੋਫ	ਫ	ਪ੍ਰਭ...					

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਆ ॥
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਜੇਸੇ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
 ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥

(ਸੋਰਨਿ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੯)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦				੩			
												ਮ	ਸ	—	ਧ
												ਰ	ਰ	ਨੁ	ਧ
												ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਨ
ਸ	ਸ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	—	ਧ	ਮ	ਪ
ਕ	ਹ	ਤੇ	ੜ	ਕ	ਹ	ਨ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਈ,	ੜ	ਧ	ਜੈ	ੜ	ਸੇ
ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ					
ਗੁੰ	ੜ	ਗੇ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਮਿ	ਠਿ	ਆ	ੜ	ਈ					

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਮ	—	ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਰ	ਤ	ਨ	ਨਿ	ਰ	ਸੰ	ਮੋ	ੜ	ਲ	ਕ
ਐ																
ਨੁ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	
ਪੁੰ	ੜ	ਨ	ਪ	ਦਾ	ੜ	ਰ	ਥ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਸੰ																
ਧ	ਧ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰ	ਰ	—	ਸ	—	ਸ	—	
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਜ	ਤ	ਨ	ਕ	ਰ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਖਿਆ	ੜ	
ਨੁ	ਧ	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ					
ਰ	ਤ	ਨ	ਨ	ਛ	ਪੈ	ੜ	ਛ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ	ਹਰਿ					

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥

ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੩੧)

ਅਸਥਾਈ

×			੦			×			੦		
ਮ	ਪ		ਧ			ਮ	ਪ	ਪ	ਰ	ਸ	—
ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਪਮ	ਰ	ਸ	—
ਪ੍ਰਭ	ਜੀ	ਉ	ਖਸ	ਮ:	ਨਾ	ਕੜ	ਰੜ	ੜੜ	ਪਿਆ	ਰੇ	ੜ
ਨੁ	ਧ	ਪਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਮਰਸ
ਬੁ	ਰੇ	ਭੜ	ਲੇ	ਹ	ਮ	ਥਾ	ੜ	ੜ	ਰੇੜ	ੜੜ	ੜੜੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸੁ	ਨਹੁ	ਬਿ	ਨੰ	ਤੀ	ੜ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ	ਮੇ	ਰੇ	ੜ
ਮੰ											
ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਮਰਸ
ਜੀ	ਅ	ੜ	ਜੰ	ਤ	ਤੇਰੇ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ਰੇੜ	ੜੜ	ੜੜੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੬. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥

ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥

ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥

ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥

ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੬, ਪੰਨਾ ੬੩੧)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਪ		ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਰ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਮ	ਪ	ਰੇ	ਕਉ	ਨ	ਕੁ	ਮ	ਤ	ਤੈ	ਲੀ	ਨੀ	ੜ
ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਪ	ਚ	ਦਾ	ਰਾ	ੜ	ਨਿੰ	ਦਿਆ	ਰ	ਸ	ਰ	ਚਿ	ਓ
ਰ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਧਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਰਾ	ਮ	ਭ	ਗ	ਤ	ਨਹਿ	ਕੀ	ੜ	ੜੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮੁ	ਕ	ਤ	ਪੰ	ਥ	ੜ	ਜਾ	ਨਿਓ	ਤੈ	ਨਾ	ਹ	ਨ
ਮੰ									ਸੰ		
ਰੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—
ਧ	ਨ	ਜੋ	ਰ	ਨ	ਕੋ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ
ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	—
ਅੰ	ਤ	ੜ	ਸੰ	ਗ	ਕਾ	ਹੁ	ਨ	ਹੀ	ਦੀ	ਨਾ	ੜ
ਸ			ਮ								
ਧ	ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਬਿ	ਚ	ਥਾ	ਆ	ਪ	ਬੰ	ਥਾ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਤਾਲ-ਫਰੋਦਸਤ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਬੰਭਾ ਰਕਤ ਬੂੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥

ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥

ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥

ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥
 ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥
 ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥
 (ਸੋਰਠਿ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੯)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੩	੪	੫	੬
			ਧਪ ਮਪ ਪ੍ਰਾ ਨੀS	ਨੁ ਧ ਪ ਕਿਆ S ਮੇ	ਮ ਪ ਧ ਰਾ S ਕਿਆ
ਸੰ	—	ਨੁ ਧ	ਪ —	ਮ —	ਰ
ਤੇ	S	ਰਾ S	S S	* *	ਜੈ S ਰੇ
ਨੁਧ	ਪ	ਧ	ਸ —	ਸ	
ਪੰS	ਖ	ਬ	ਸੇ S	ਰਾ	

ਅੰਤਰਾ

								ਪ				
								ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁਧ	ਪ ਧ
								ਜ	ਲ	ਕੀ	ਭੀS	ਤ ਪ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	ਧ	ਪਧ	ਸੰ	ਸੰ ਸੰ
ਵ	ਨ	ਕਾ	ਥੰ	ਭਾ	S	*	*	ਰਕ	ਤ	ਬੰS	S	ਦ ਕਾ
ਧਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ ਰੰ
ਗਾS	S	S	ਰਾ	S	S	*	*	ਹਾ	S	ਡ	ਮਾ	ਸ ਨਾ
ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧਪ	ਮ ਪ
ੜੀ	ਕੰ	S	ਪਿੰ	ਜ	ਰ	*	*	ਪੰ	ਖੀ	S	ਬS	ਸੈ ਬਿ
ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ							
ਚਾ	S	S	ਰਾ	S	S							

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਨਾਰਾਇਣੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਅੰਦੋਲਿਤ ।

ਸੰ ਸੰ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ ਪ, ਧ ਨੁੜ ਨੁੜ ਧਪ, ਧ ਸੰ ।

ਸੰ ਸੰ
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁੜ ਨੁੜ ਧਪ, ਗਪ, ਗੜੜਸ ।

ਸੰ ਸੰ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਗ ਪ ਧ ਨੁੜ ਨੁੜ ਧਪ, ਗਪਧਪ, ਗੜੜਸ ।

ਕਲਾਵਤੀ ਦੱਖਣ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਇਕ ਮਨੋਹਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਪੰਡਿਤ ਰਾਵ ਨਾਗਰਕਰ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕਾ ਰੋਸ਼ਨਆਰਾ ਬੇਗਮ ਤੇ ਗੰਗੂਬਾਈ ਹੰਗਲ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਵਲਜੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਕਲਾਵਤੀ ਜਾਂ ਕਲਾਵਤੀ-ਕਲਿਆਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ
ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਇਕ-ਇਕ ਦੋ ਅੰਤਰ ਤੋਂ 'ਚੇ-ਮਾਂ' ਵਰਜਿਤ ਕਰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਹੀ ਇਕ ਐਸਾ ਸੁਰ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਵਤੀ ਵਿਚ ਕੌਮਲਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਇਕ ਅੰਦੋਲਿਤ ਸੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਪ ਜਾਂ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਧੈਵਤ-ਖੜਜ

ਸੰ ਸੰ
ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ :—“ਸ, ਗ ਪ ਧ ਨੁੜ ਨੁੜ ਧਪ, ਸੰ ਸੰ ਸੰ
ਧਸ—ਸੰ ਨੁੜ ਨੁੜ ਧਪ, ਗਪਧਪ ਗੜੜਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਧੁਰ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਇਆ ਭਾਵੇਂ ਤ੍ਰੀਹ-ਪੈਂਤੀਹ ਸਾਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਅੱਜ-ਕਲ ਇਹ ਕਾਫੀ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਓਡਵ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਛਾਇਆ ਘੱਟ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਰਾਗ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ :—ਕਲਾਵਤੀ ਦੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਨੀਅਤ ਕਰ ਆਰੋਹ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕੌਂਸ ਦੇ ਮੱਧਮ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਆਰੋਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਧਾਨੀ ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਜ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਰਾਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਗ

ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਆਮ ਵੇਖਣ-ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ (ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਏ) ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਆਲਾਪ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ (ਟਿਯੂਨ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਗ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਸਾ ਅਕਸਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੁਣੀ-ਸੁਣਾਈ ਟਿਯੂਨ ਜਾਂ ਫਿਲਮੀ ਟਿਯੂਨ ਉਤੇ ਬੇਸਮਝ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪ ਸੁਣਿਆ ਜਿਹੜਾ 'ਬਸੰਤ ਮੁਖਾਰੀ' ਰਾਗ ਦੀ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਵਿਚ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸਿੰਧ-ਭੈਰਵੀ ਦਾ ਆਲਾਪ ਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੀ ਦੋਸ਼ ! ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ-ਕਲ ਹਰ ਥਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਸਭਾ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਫਿਲਮੀ ਵਿਚ ਗਾਏ ਗੰਦੇ ਗਾਣਿਆਂ ਤੇ ਕੇਵਲ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਇਨ ਕਰ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਗੱਫੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ ਸ ਸ
੧ ਸ—ਨੁੰ ਨੁੰ ਧਸ—ਸਗਸ, ਨੁੰ ਧਪ ਧਸ—ਗਪ, ਗਪਗਸ।

ਸ
੨ ਸਗ, ਪਗਸ ਗਪ, ਪਗਸ ਨੁੰ, ਨੁੰਧਸ—ਸਗਪ—ਗਪ, ਧਪ, ਗਧਪਗਸ ਨੁੰਨੁੰ ਧਸ।

ਸੰ ਸੰ ਸੰ
੩ ਸ—ਗਪਧ ਨੁੰ ਨੁੰ ਧਪ, ਸੰਨੁੰ ਨੁੰਧਪ, ਗਪ, ਗਧਪਗ, ਧਗਪਗਸ, ਨੁੰ ਨੁੰਧਸ—ਸਗਪਧ,

ਸੰ ਸੰ
ਨੁੰ ਨੁੰ ਧਪ, ਗਪਧਪਗਸ।

ਸੰ ਸੰ ਸੰ ਸੰ
੪ ਸ—ਗਪਧ ਨੁੰ ਨੁੰਧਸ—ਪਧ ਨੁੰਧਸ—ਗਪਧਸ—ਸੰ ਨੁੰ ਨੁੰ ਧਪ, ਧਨੁਧਪ, ਗਧਪ, ਗਪਗਸ
ਸ ਸ ਸੰ ਸੰ
ਨੁੰ ਨੁੰਧਸ—ਗਪਧ ਨੁੰ ਧਪ, ਗਪ ਧਸ—ਗੰਸੰਨੁੰ, ਨੁੰ ਧਪ, ਗਪਧਨੁਧਪ, ਗਪਗਸਸ।

ਸੰ
੫ ਸਗ, ਗਪ, ਪਧ, ਧ ਨੁੰ ਧਸ—ਸੰਨੁੰਧ, ਨੁੰਧਪ, ਗਪਧ ਗਪਗ, ਸ—ਗਪਧਨੁਧਪਧਸ—ਸੰਗੰ—
ਸੰ ਸੰ
ਗੰਪੰਗੰਸੰ ਨੁੰ ਨੁੰ ਧਪ, ਸਗਸ, ਗਪਗ, ਪਧਪ, ਧਨੁਧਸ—ਸੰਨੁੰ ਨੁੰ ਧਪ ਪਗ ਗਪਧਪਗਸ,
ਸੰ ਸ ਸ
ਗਪਧਨੁਧਪ ਧਸ—ਸੰਨੁੰਧਪ, ਗਧਪਗਪਗਸ ਨੁੰ ਨੁੰ ਧਸ—।

ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

੧. ਗਪ ਗਸ, ਗਪ ਧਪ । ਗਪ ਗਸ, ਗਪ ਧਨੁ । ਧਪ ਗਪ ਗਸ, ਗਪ । ਧਸੰ ਨੁਧ ਗਪ, ਗਸ ।
੨. ਸਗ ਪਧ, ਗਪ ਧਨੁ । ਪਧ ਨੁਧ ਸੰਨ ਧਪ । ਪਧ ਪਗ ਗਪ ਗਸ । ਗਪ ਧਨੁ ਧਪ ਧਸੰ ।
ਗੰਗੰ ਸੰਸੰ ਨੁਨੁ ਧਪ । ਗਪ ਧਪ ਗਪ ਗਸ । ਤਿਲਕ...
੩. ਨੁਸ ਗਪ ਧਸੰ ਧਨੁ । ਧਪ ਗਸ, ਗਪ ਗਗ, । ਪਧ, ਪਪ, ਧਨੁ ਧਧ, । ਸੰਗੰ ਸੰਸੰ, ਨੁਸੰ ਨੁਨੁ, ।
ਧਨੁ ਧਧ, ਪਧ ਪਪ, । ਗਪ ਗਗ ਸਗ ਸਸ । ਤਿਲਕ...
੪. ਨੁਨੁ ਪ,ਨੁ ਨੁਪੁ ਸਸ । ਪਪ ਗ,ਪ ਪਗ ਪਪ । ਨੁਨੁ ਧ,ਨੁ ਨੁਧ ਸੰਸੰ । ਗੰਗੰ ਸ,ਗੰ ਗੰਸੰ ਗੰਗੰ ।
ਸੰਨੁ, ਸੰਸੰ ਨੁਧ, ਨੁਨੁ । ਧਪ, ਧਧ ਪਗ, ਪਪ । ਗਸ ਤਿਲਕ ..
੫. ਸਗ ਪਪ ਗਸ, ਗਪ । ਧਨੁ ਧਪ ਗਸ, ਗਪ । ਧਨੁ ਸੰਨੁ ਧਪ ਗਪ । ਗਸ, ਗਪ ਧਨੁ ਸੰਗੰ ।
ਸੰਨੁ ਧਪ ਗਪ ਗਸ, । ਗਪ ਧਨੁ ਸੰਗੰ ਪੰਪੰ । ਗੰਪੰ ਗੰਗੰ ਸੰਸੰ ਨੁਨੁ । ਧਧ ਪਪ ਗਪ ਗਸ ।
੬. ਸਨੁ ਧਪੁ ਧਸ, ਗਪ । ਗਗ ਸਨੁ ਧਪੁ ਧਸ, । ਗਪ ਧਪ ਗਪ ਗਗ । ਸਨੁ ਧਪੁ ਧਸ, ਗਪ ।
ਧਨੁ ਧਪ ਗਪ ਗਗ । ਸਨੁ ਧਪੁ ਧਸ, ਗਪ । ਧਸੰ ਧਨੁ ਧਪ ਗਪ । ਗਗ ਸਨੁ ਧਪੁ ਧਸ, ।
ਗਪ ਧਸੰ ਗੰਗੰ ਸੰਨੁ । ਧਪ ਗਪ ਧਪ ਗਸ । ਤਿਲਕ...
੭. ਨੁਸ ਸਗ, ਸਗ ਗਪ, । ਗਪ ਪਧ, ਪਧ, ਧਨੁ, । ਧਨੁ ਨੁਸੰ, ਨੁਸੰ ਸੰਗੰ, ਸੰਗੰ ਗੰਪੰ ਪੰਗੰ ਗੰਸੰ ।
ਗੰਸੰ ਸੰਨੁ, ਸੰਨੁ ਨੁਧ, । ਨੁਧ ਧਪ, ਧਪ ਪਗ, । ਪਗ ਗਸ ਗਪ ਧਨੁ । ਸੰS ਸS ਗਪ ਧਨੁ ।
ਸੰS ਸS ਗਪ ਧਨੁ । ਸੰS ਤਿਲਕ...
੮. ਗਪ ਗ,ਪ ਧਪ, ਧਨੁ । ਧ,ਨੁ ਸੰਨੁ, ਸੰਗੰ ਸੰ,ਨੁ । ਸੰਨੁ, ਧਨੁ ਧ,ਪ ਧਪ, । ਗਪ, ਗ,ਸ ਗਸ S ।
ਗਪ ਧਪ, ਗਪ ਧਨੁ । ਧਪ, ਗਪ ਧਨੁ ਸੰਨੁ । ਧਪ, ਗਪ ਧਨੁ ਸੰਗੰ । ਸੰਨੁ ਧਪ ਗਪ ਗਸ ।
ਗਪ ਧਨੁ ਧਸੰ, ਗਪ । ਧਨੁ ਧਸੰ, ਗਪ ਧਨੁ । ਧਸੰ ਤਿਲਕ...

੧. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤਿਲਕ ਜੰਝੂ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਾ ॥ ਕੀਨੋ ਬਡੋ ਕਲ੍ਹ ਮਹਿ ਸਾਕਾ ॥
 ਸਾਧਨਿ ਹੇਤਿ ਇਤੀ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ॥ ਸੀਸੁ ਦੀਆ ਪਰ ਸੀ ਨ ਉਚਰੀ ॥੧੩॥
 ਧਰਮ ਹੇਤ ਸਾਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਸੀਸੁ ਦੀਆ ਪਰ ਸਿਰਰੁ ਨ ਦੀਆ ॥
 ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਕੀਏ ਕੁਕਾਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਲੋਗਨ ਕਹ ਆਵਤ ਲਾਜਾ ॥੧੪॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਠੀਕਰਿ ਫੋਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ ॥੧੫॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੋ ਸੋਕ ॥
 ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਸੁਰ ਲੇਕ ॥੧੬॥

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩				×				੨			
	ਪ	ਗ	ਪ		ਧ	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਸ	—
	ਤਿਲ	ਕ	ਜੰ		ਝੂ	₪	ਰਾ	₪	ਖਾ	₪	ਪ੍ਰ	ਭ	ਤਾ	₪	ਕਾ	₪
—	ਨੁ	—	ਧ		ਸ	ਸ	—	ਸ	ਗ	—	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ
₪	ਕੀ	₪	ਨੋ		ਬ	ਡੋ	₪	ਕ	ਲ੍ਹ	₪	ਮਹਿ	₪	ਸਾ	₪	ਕਾ	₪
ਪ	ਪ	ਗ	ਪ													
₪	ਤਿਲ	ਕ	ਜੰ													

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧਨੁ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਸਾ	ਧ	ਨ	ਹੇ	₪	₪	ਤ	ਇ	ਤੀ	₪	ਜਿ	ਨ	ਕ	ਕੀ	₪	₪
—	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ
₪	ਸੀ	ਸ	ਦੀ	ਆ	₪	ਪ	ਰ	ਸੀ	₪	ਨ	ਉਚ	ਰੀ	₪	₪	₪
—															
₪	ਤਿਲਕ...														

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

(ਸ਼ੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੮)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦					ਗ ਸ
ਪ	ਧਨੁ	ਧਸੰ	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	—	ਗ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਸ	ਸ	ਸ	
ਤ	ਗੁ	SS	ਰ	ਪੂ	S	ਰਾ	S	ਮੇ	S	ਰੈ	S	ਨਾ	S	ਲ,	ਪਾ					
—	ਨੁ	—	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ						
S	ਚ	S	ਬੁ	ਹ	ਮ	ਜ	ਪ	ਸ	ਦਾ	S	ਨਿ	ਹਾ	S	ਲ						

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਗ	ਚ	ਪੂ	ਰੈ	S	ਅ	ਪ	ਨੀ	S	ਕ	ਲ	ਧਾ	S	ਰੀ	S			
—	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	—	ਧ	ਪ		
S	ਸਭ	ਘ	ਟ	ਉ	ਪ	ਜੀ	S	ਦ	ਇਆ	S	S	S	S	S	S		
—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਸ	—		
S	ਆ	S	ਪੇ	ਮੇ	S	ਲ	ਵ	ਡਾ	S	ਈ	S	ਕੀ	S	ਨੀ	S		
—	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਗ	ਸ	—			
S	ਕੁ	ਸ	ਲ	ਖੇ	ਮ	ਸ	ਭ	ਭ	ਇਆ	S	S	S	S	S			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਆ ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥

(ਸੋਰਠ ਭ: ਭੀਖਨ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੬)

ਅਸਥਾਈ

×					੨					੦					੩				
											ਸੰ				ਨੁ	ਧ	ਪ	ਗ	
											ਹ				ਰਿ	ਗੁ	ਸ	ਨ	
ਪ	ਪ	ਪ	—		ਗ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ	ਸ	ਸੁ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	ਧ		
ਕ	ਹ	ਤੇ	ਸ		ਕ	ਹ	ਨ	ਨ	ਜਾ	ਸ	ਈ,	ਜੈ		ਸ	ਸੇ	ਸ	ਸ		
ਸ	—	ਸ	—		ਗ	ਸ	ਗ	ਪ	ਗਪ	ਧਨੁ	ਧ								
ਗੁੰ	ਸ	ਗੇ	ਸ		ਕੀ	ਸ	ਮਿ	ਠਿ	ਆ	ਸ	ਸ	ਈ...							

ਅੰਤਰਾ

•	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ		
•	ਆ	ਸ	ਪੇ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਓ	ਤ	ਨ	ਨਿ	ਰ	ਮੋ	ਸ	ਲ	ਕ		
•	ਪੁੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	—	ਧ	ਪ		
•	ਪੁੰ	ਨ	ਪ	ਦਾ	ਸ	ਰ	ਥ	ਪਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਇਆ	ਸ	ਸ	ਸ		
—	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ	ਸ	—		
ਸ	ਅਨਿ	ਕ	ਜ	ਤ	ਨ	ਕ	ਰ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਖਿਆ	ਸ		
—	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ							
ਸ	ਰਤ	ਨ	ਨ	ਛ	ਪੈ	ਸ	ਛ	ਪਾ	ਸ	ਇਆ	—						

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥

ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥

ਪਾਕ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥

ਦਸਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥

ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥

(ਤਿਲੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੨੪)

ਅਸਥਾਈ

×	○							×				○	ਗ	ਗ	ਪ	ਧ
ਸੰ	—	—	—	ਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	—	—	—	ਗ	ਗ	ਪ	ਧ	
ਨੁ	₪	₪	₪	₪	₪	ਚ	ਮੀ	ਰਾਂ	₪	₪	₪,	ਦਾ	ਨਾਂ	ਦਿ	ਲ	
ਸੋ																
	ਪ															
*	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	—	ਸ	ਸ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਸ	—	—	—	
*	ਮੁ	ਹ	ਬ	ਤੇ	₪	ਮ	ਨ	₪	ਤ	ਨ	ਬ	ਸੈ	₪	₪	₪	
ਸ	ਗ	ਗ	—	ਪ	—	ਧਨੁ	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਪ	ਗ	ਗ	ਪ	ਧ
ਸਚ	ਸਾ	ਹ	₪	ਬੰ	₪	ਦੀ	₪	ਮੋ	₪	₪	ਚ	ਦਾ	ਨਾਂ	ਦਿ	ਲ	

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	—	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	
	ਦੀ	₪	ਦ	ਨੇ	₪	₪	₪	ਦੀ	ਦਾ	₪	ਰ	ਸਾ	₪	ਹਿ	ਬ	
—	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਗੰ	—	—	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	
₪	ਕਛੁ	ਨ	ਹੀ	ਇ	ਸ	ਕਾ	₪	ਮੋ	₪	₪	₪	₪	₪	ਲ	₪	
—	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਧ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	
₪	ਪਾ	₪	ਕ	ਪ	ਰ	ਵ	ਦ	₪	ਗਾ	₪	ਰ	ਤੂ	₪	₪	₪	
ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪ	—	—	ਪ	ਗ	ਗ	ਪ	ਧ	
ਖੁਦ	ਖ	ਸ	ਮ	ਵ	ਡਾ	₪	ਅ	ਤੋ	₪	₪	ਲ,	ਦਾ	ਨਾਂ	ਦਿ	ਲ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੇ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੇ ॥੧॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੇ ॥

ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੇ ॥ ੨ ॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੩ ॥

(ਸੋਰਠ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੬)

ਅਸਥਾਈ

×		੦	੨	੩	੦
ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਪ	—
ਮ	ਨ	ਮੇ	ਭੁ	ਲੇ	ਧ
ਪ					
ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	—
ਕ	ਪ	ਟ	ਕੀ	ਜੈ	ਧ
ਨੁ	—	ਧ	ਧ	ਸ	—
ਅੰ	ਧ	ਤ	ਬੇ	ਰਾ	ਧ
ਗ	ਗ	ਪ	ਪਧ	ਨੁ	ਧ
ਜੀ	ਅ	ਪਹਿ	ਲੀ	ਜੈ	ਧ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਬਹੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਰ	ਪੰ	ਚ	ਕ	ਰ	ਧ
ਨੁ									
ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ
ਪ	ਰ	ਧ	ਨ	ਲਿਆ	ਧ	ਵੈ	ਧ	ਧ	ਧ
ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	—	ਪ	—
ਸੁ	ਤ	ਦਾ	ਧ	ਰਾ	ਧ	ਪਹਿ	ਧ	ਧ	ਧ
ਗ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ	ਸ	—	—	—
ਆ	ਧ	ਨ	ਲੁ	ਟਾ	ਧ	ਵੈ	ਧ	ਧ	ਧ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜੋਨਿ ਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥
 ਲਾਗਤ ਪਵਨ ਖਸਮੁ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ੧ ॥
 ਜੀਅਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਾ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ॥
 ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥ ੨ ॥
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥
 ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਉ ॥ ੩ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗ ਪਾਨੀ ॥
 ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੪ ॥

(ਗਉੜੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੭)

ਅਸਥਾਈ

×		੦	—	੨		੦		੩		੪	
ਪ		ਪ	—	ਧ		ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਸ
ਗ	ਗ	ਰਾ	—	ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ਗੁ	ਨਾ	ਗਾ	ੜ	ਉ
ਜੀ	ਅ	ਰਾ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ਗੁ	ਨਾ	ਗਾ	ੜ	ਉ
ਨੁ	ਧ	ਸ	—	ਪ		ਧ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ
ਜੀ	ਅ	ਰਾ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ਗੁ	ਨਾ	ਗਾ	ੜ	ਉ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ
ਪ	ੜ	ਨ	ਨੁ	ਡ	ਜਉ	ਜ	ਗ	ਮਹਿ	ਆ	ੜ	ਇਓ
ਜੀ	ੜ	ਨ	ਨੁ	ਡ	ਜਉ	ਜ	ਗ	ਮਹਿ	ਆ	ੜ	ਇਓ
ਧ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਧ	ਧ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ	ਸ
ਲਾ	ਗ	ਤ	ਪਵ	ਨ	ਖ	ਸ	ਮ	ਬਿਸ	ਰਾ	ੜ	ਇਓ

—ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਚਾਗ ਕਲਾਵਤੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲੜ)

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥
 ਕਸਤੂਰਿ ਕੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
 ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਥਹਾਉ ॥
 ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥
 ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਚੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥
 ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥
 ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥
 ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੪)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧				੨				⊕	੧				੨	ਪ ਗਗ ਮਤ
ਧ	—	—	ਧ	ਸ	ਧ	ਪ	ਗ	—	—	ਧ	ਪਗ	—	—	ਗਗ	
ਪ	—	—	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	—	—	ਧ	ਰੈ	—	—	ਗਗ	
ਦੇ	₪	₪ਖ	ਭੂ	₪₪	ਲਾ	₪	ਵੀ	₪	₪ਸ	ਰੈ	₪	₪	₪	ਤੇਰਾ	
ਰ	—	—	ਸ	—	ਸ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—	—	ਸਸ	
ਸ	ਸ	—ਰ	ਨੁ	—	ਸ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—	—	ਸਸ	
ਚਿ	ਤ	₪ਨ	ਆ	₪	ਵੈ	₪	ਨਾ	₪	₪	ਉ	₪	₪	₪	ਤੇਰਾ	
ਗ	ਪ	—ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਸ	—	—	ਸ	—	—	—	ਸਸ	
ਚਿ	ਤ	₪ਨ	ਆ	₪	ਵੈ	₪	ਨਾ	₪	₪	ਉ	₪	₪	₪	ਤੇਰਾ	
ਸ	—	—	ਧ	—	ਧ	ਸ	ਨੁ	—	—	ਧ	ਪ	ਗਗ	ਸਸ		
ਨੁ	ਨੁ	—ਨੁ	ਧਨੁ	ਪ	ਧ	ਸ	ਨਾ	—	—	ਉ	₪	₪₪	ਮਤ		
ਚਿ	ਤ	₪ਨ	ਆ₪	₪	ਵੈ	₪	ਨਾ	₪	₪	ਉ	₪	₪₪	ਮਤ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	—	—
ਗ	ਤੀ	ਤ	ਮੰ	ਸ	ਦ	ਰ	ਉ	ਸ	ਸ	ਰਹਿ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ													
ਨੁ	ਧ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਗ	—	—	ਸ	—	ਧ	ਧ
ਰਤ	ਨੀ	ਤ	ਹੋ	ਸ	ਹਿ	ਸ	ਝਾ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪ													
ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਕਸ	ਤੁ	ਰ	ਕੁੰ	ਸ	ਕੁ	ਸ	ਅ	ਗ	ਰ	ਚੇ	ਸ	ਦ	ਨ
ਸ													
ਨੁ	ਧ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਗ	—	—	ਸ	—	ਧ	ਗ
ਲੀ	ਸ	ਪ	ਆ	ਸ	ਵੈ	ਸ	ਚਾ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਧ	ਮ
												ਧ	ਗ
												ਧ	ਮ

ਨੋਟ—ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ ਹੀਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਰਿਖਤ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬੜੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਕਲਾਵਤੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ (ਰਾਗੇਸ਼੍ਰੀ)

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ | ਸਮਾਂ— ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਧ-ਗ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ
 ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਵੱਕ੍ਰ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ, ਧ ਨੁ ਸ, ।

ਮ

ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨੁ ਧ ਮ, ਗ ਰ ਸ ।

ਸ

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਧਨੁਸ, ਗਮ, ਮਧ-ਗ, ਮ, ਰ ਸ ।

ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲੰਕੇਸ਼੍ਰੀ ਬੰਕੇਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੇਸ਼੍ਵਰੀ ਬਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ ਰਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ । ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਬਾਗੇਸ਼੍ਰੀ ਤੇ ਰਾਗੇਸ਼੍ਰੀ ਰਾਗ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ । ਰਾਗੇਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਠਾਟ ਖਮਾਜ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰਿਖਭ-ਪੰਚਮ' ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ, ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਵੱਕ੍ਰ ਕਰਕੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ :

ਬਾਗੇਸ਼੍ਰੀ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਗੇਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਗ-ਭਗ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਬਾਗੇਸ਼੍ਰੀ ਭੀ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਸੀ। ਪਰ ਅਜ-ਕਲ ਇਹ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਉਂਜ ਵਰਜ-ਆਵਰਜ ਸੁਰ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਸਮਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ :—"ਮਧ, ਨੁਸ-ਨੁਸਰੰਸ ਨੁਧ, ਮਧ ਨੁਧ ਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਬਾਗੇਸ਼੍ਰੀ ਤੇ ਰਾਗੇਸ਼੍ਰੀ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਹਨ । ਅੱਗੇ "ਮਧ, ਨੁਧ ਮਗ, ਰਸ" ਐਸਾ ਤੀਵਰ ਗੰਧਾਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗੇਸ਼੍ਰੀ ਤੇ ਕੋਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਗੇਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ । ਇੰਜ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ।

ਅੱਜ ਕਲ ਰਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ । ਪੁਰਪਦ ਗਾਇਕ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਜਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਯਾਲ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਲਾ ਕੇ ਹੀ ਗਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਧੈਵਤ-ਗੰਧਾਰ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ ਨੂੰ ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਮੱਧਮ-ਖੜਜ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸੰਮਤੀ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਧਿਕ ਸੰਗਤੀ-ਯੁਕਤ ਰਹੇਗਾ । ਉਂਜ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ 'ਗ-ਮ-ਧ' ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ : "ਸ, ਰਸ

ਨੁਧ, ਨੁਸ, ਗ ਮ, ਮਧਗ, ਗਮਰ ਸ, ਗਮਧ, ਨੁਧ ਸੰ, ਨੁਧ-ਗ, ਮਰ, ਸ' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ । ਰਾਗੇਸ਼ੀ
 ਬਾਗੇਸ਼ੀ ਰਾਗ ਦਾ ਹੀ ਦੂਜਾ ਮਨੋਹਰ ਰੂਪ ਹੈ । ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੂਰ-ਸੰਗਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗਾਇਕ
 ਸ਼੍ਰੋਤਾ ਨੂੰ ਮਨ-ਮੁਗਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ

੧. ਸ, ਰਸਨੁਧ, ਨੁਸ—ਗਮ, ਗਮਰ ਨੁਧਸ—ਸਗ, ਮਗਮਰਸ— ।

ਸ

੨. ਧਨੁਸ—ਗਮਧ, ਗਮਰ ਨੁਧ, ਮਧਨੁਸ—ਸਗਮਧ—ਗ, ਗਮਧਮ, ਗਮਰ, ਸ—ਰਨੁਧ, ਨੁਸ— ।

ਸ

੩. ਸ—ਧਨੁਸਗ, ਸਰਨੁਸ ਧਨੁਧਮ, ਧਨੁਸ—ਗਮਧ, ਨੁਧ, ਮਧਗ, ਮਰ ਨੁਧਸ—ਸਗਮ, ਮਗਸ ਰਸ

ਸੰ ਸੰ

—ਸਗਮਧ, ਧਨੁਧਮ, ਗਮਧਗਮ, ਸਗਮਧ, ਮਧ ਨੁਸ ਨੁਸ ਧਨੁਸ—ਨੁਧਮ, ਧਗਮਰ ਨੁਧਸ— ।

ਸੰ ਸੰ

੪. ਸਗਮ, ਧਨੁਧਸ—ਨੁਸ ਨੁਧ, ਮਧਨੁਸ—ਰਸੰਨੁਧ, ਮਧਨੁਧ ਨੁਸ—ਨੁਸਰੰਸ (ਸੰ) ਨੁ, ਨੁਧ, ਮਧ

ਮ

ਨੁਧਸਗ, ਰਸ—ਮਗਮਧਨੁਸ—ਧਨੁਸਰੰਸ, ਰਸੰਨੁਸੰਨੁਧ, ਨੁਧਮ, ਗਮਨੁਧਨੁਸ—ਸੰਨੁ, ਨੁਧ, ਧਮ,
 ਗਮਰ ਨੁਧਨੁਸ— ।

ਮੰ

੫. ਸ, ਗਮਧਨੁਸ—ਨੁਧਮ, ਗਮਧ, ਮਧਨੁਸ—ਧਨੁਸੰਗ, ਰੰ—ਸੰ, ਸੰਨੁਧ, ਨੁਧਮ, ਗਮਰਸ, ਗਮਧਨੁ

ਸੰ

ਸ

ਧਸ—ਸੰਗੰਮ, ਗੰ—ਮੰਗ, ਨੁਧ, ਨੁਸੰ, ਧਨੁ, ਮਧ, ਗਮਰ, ਨੁਧਸ—ਗਮਧਨੁਸ—ਨੁਸੰ ਧਨੁਸੰ,

ਸੰ

ਮਧਨੁਸੰ, ਗਮਧਨੁਸੰ, ਗੰਮਰੰਸ—(ਸੰ) ਨੁਸ ਨੁਧਗ, ਗਮਰਸ, ਗਮਗ, ਮਧਮ, ਧਨੁਧਸ—ਸੰਨੁਧਮ,
 ਮਧਮਗ, ਗਮਰਸ— ।

ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੨)

੧. ਧਨੁ ਸਗ ਮਧ ਨੁਸੰ । ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਗਮ ਰਸ । ਇਹ ਜਗ...
੨. ਧਨੁ ਸਗ ਮਗ ਰਸ, । ਸਗ ਮਧ ਗਮ ਰਸ, । ਗਮ ਧਨੁ ਧਮ ਗਮ । ਰਸ, ਮਧ ਨੁਸੰ ਨੁਧ ।
ਸੰਨੁ ਧਮ ਗਮ ਰਸ । ਇਹ ਜਗ...
੩. ਸਗ ਮਧ, ਗਮ ਧਨੁ । ਮਧ ਨੁਸੰ, ਧਨੁ ਸੰਗੰ । ਮੰਗੰ ਰੰਸ, ਗੰਰੰ ਸੰਨੁ, । ਰੰਸੰ ਨੁਧ, ਸੰਨੁ ਧਮ, ।
ਨੁਧ ਮਗ ਮਗ ਰਸ । ਇਹ ਜਗ...
੪. ਸਸ ਨੁਸ ਸ,ਨੁ ਧਮ, । ਮਮ ਗਮ ਮ,ਗ ਰਸ, । ਧਧ ਮਧ ਧ,ਮ ਰਸ, । ਨੁਨੁ ਧਨੁ ਨੁ,ਧ ਗਮ, ।
ਸੰਸੰ ਨੁਸੰ ਸੰ,ਨੁ ਧਨੁ । ਧਮ ਗਮ ਰਸ ਨੁਸ । ਇਹ ਜਗ...
੫. ਗਮ ਗ,ਗ ਮਗ ਰਸ, । ਧਨੁ ਧ,ਧ ਨੁਧ ਮਗ, । ਨੁਸੰ ਨੁ,ਨੁ ਸੰਨੁ ਧਮ, । ਗੰਮੰ ਗੰ,ਗੰ ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ ।
ਸੰਰੰ ਸੰ,ਸੰ ਰੰਸੰ ਨੁਧ । ਧਨੁ ਧ,ਧ ਨੁਧ ਮਗ । ਗਮ ਗ,ਗ ਮਗ ਰਸ । ਇਹ ਜਗ...
੬. ਧਨੁ ਨੁਧ, ਨੁਨੁ ਧਮ । ਨੁਸ ਸ,ਨੁ ਸਸ ਨੁਧ । ਗਮ ਮ,ਗ ਮਮ ਰਸ । ਮਧ ਧ,ਮ ਧਧ ਮਗ ।
ਧਨੁ ਨੁ,ਧ ਨੁਨੁ ਧਮ । ਨੁਸੰ ਸੰ,ਨੁ ਸੰਸੰ ਨੁਧ । ਗੰਮੰ ਮੰ,ਗੰ ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ । ਸੰਰੰ ਸੰਸੰ, ਨੁਸੰ ਨੁਨੁ ।
ਧਨੁ ਧਧ, ਮਧ ਮਮ । ਗਮ ਰਰ ਸਰ ਸਸ । ਇਹ ਜਗ...
੭. ਨੁਸ ਗਮ ਧਨੁ ਸੰਗੰ । ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਮਗ । ਮਮ ਰਸ, ਨੁਸ ਗਮ । ਧਨੁ ਸੰਗੰ ਰੰਸੰ ਨੁਧ ।
ਮਗ ਰਸ, ਨੁਸ ਗਮ । ਧਨੁ ਸੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧਮ । ਗਮ ਰਸ, ਨੁਸ ਗਮ । ਧਨੁ ਸੰਨੁ ਧਮ ਗਮ ।
ਰਸ, ਨੁਸ ਗਮ ਧਨੁ । ਧਮ ਗਮ ਰਸ, ਨੁਸ । ਗਮ ਧਮ ਗਮ ਰਸ । ਇਹ ਜਗ...

੧. ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੈਨਿ ॥੧॥

(ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੩੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩				×				੨				ਸ	ਧ	ਨੁ
													ਸ	ਧ	ਨੁ
ਸ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਗ	ਮ	ਗ	—	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁ
ਸਾ	ਜ	ਨ	ਪ੍ਰੇ	ਮ	ਸੰ	ਦੇ	ਸ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਸੁ	ਣ
ਸ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਗ	ਮ	ਗ	—	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਸਾ	ਜ	ਨ	ਪ੍ਰੇ	ਮ	ਸੰ	ਦੇ	ਸ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧਨੁ	ਸਨੁ	ਧਮ	ਗਮ	ਰਸ	ਨੁਸ		
ੜ	ਅ	ੜ	ਖੀ	ਤਾ	ੜ	ਰ	ਲ	ਗੰੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਨੜ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	—	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਗੁਰ	ਤੁ	ਠੈ	ੜ	ਸ	ੜ	ਜ	ਣ	ਮੇ	ੜ	ੜ	ਲਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧਨੁ	ਸਨੁ	ਧਮ	ਗਮ	ਰਸ	ਨੁਸ		
ਜਨ	ਨ	ਨ	ਕ	ਸੁ	ੜ	ਖ	ਸ	ਵੰੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਨੜ		

ਨੋਟ—ਇਹ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ।

੨. ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥

ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥

ਕਹਉ ਕਹਾ ਯਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੨॥

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥

ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰਉ ਲੀਨਉ ॥੩॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੩)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
ਗ	ਮ	ਰ	ਸ		(ਸ)	—	ਧ	ਨੁ		ਸ	—	ਗ	—		ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	
ਇ	ਹ	ਜ	ਗ		ਮੀ	ੜ	ਤ	ਨ		ਦੇ	ੜ	ਖਿਓ	ੜ		ਕੋ	ੜ	ਈ	ੜ	
ਧ	ਨੁ	ਸ	ਗ		ਮ	ਗ	ਮ	ਮ		ਧ	—	ਗ	ਮ		ਰ	—	ਸ	—	
ਸ	ਗ	ਲ	ਜ		ਤ	ਗ	ਅ	ਪ		ਨੈ	ੜ	ਸੁ	ਖ		ਲਾ	ੜ	ਗਿਓ	ੜ	
ਸ	ਗ	ਮ	—		ਧ	—	ਨੁ	ਸੰ		ਧ	ਨੁ	ਧ	ਮ		ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	
ਦੁ	ਖ	ਮੈ	ੜ		ਸੰ	ੜ	ਗ	ਨ		ਹੋ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਮ	—		ਧ	—	ਨੁ	ਧ		ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ		ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਮ	—	ਮ	—		ਮੀ	ੜ	ਤ	ਪੂ		ੜ	ਤ	ਸ	ਨ		ਬੰ	ੜ	ਧੀ	ੜ	
ਦਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ																
ਨੁ	ਨੁ	ਧ	—		ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—		ਗੰ	—	—	ਮੰ		ਰੰ	—	ਸੰ	—	
ਸ	ਗ	ਲੇ	ੜ		ਧ	ਨ	ਸਿਉ	ੜ		ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ਗੇ	ੜ	
ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—		ਧ	ਧ	ਮ	ਮ		ਗ	—	ਗ	ਮ		ਰ	ਰ	ਸ	—	
ਜ	ਬ	ਹੀ	ੜ		ਨਿ	ਰ	ਧ	ਨ		ਦੇ	ੜ	ਖਿਓ	ੜ		ਨ	ਰ	ਕਉ	ੜ	
ਸ	—	ਗ	ਮ		ਧ	ਧ	ਨੁ	ਧ		ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮ		ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	
ਸੰ	ੜ	ਗ	ਛਾ		ੜ	ਡ	ਸ	ਭ		ਭਾ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ਗੇ	ੜ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੩. ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥

ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥ ੧ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੧)

ਅਸਥਾਈ

੩	×							੨	੦							ਸ ਮ
ਨੁ	ਧ	ਗ	ਮ	ਗ	—	—	—	ਮ	—	ਧ	ਮ	ਧਨੁ	ਸੰ	—	—	
ਨ	ਕੀ	ਮ	ਨ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਹਿ	ਰ	ਹੀੜ	ੜ	ੜ,	ੜ	
—	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਸ	—	
ੜ	ਨਾ	ਹ	ਰਿ	ਭ	ਜੇ	ੜ	ਨ	ਤੀ	ੜ	ਰ	ਥ	ਸੇ	ੜ	ਵੇ	ੜ	
—	ਗ	—	ਗ	ਮ	—	ਧ	ਧ	ਧਨੁ	ਸੰਨੁ	ਧਮ	ਗਮ	ਰਸ	ਨੁਸ	—		
ੜ	ਚੋ	ੜ	ਟੀ	ਕਾ	ੜ	ਲ	ਗ	ਹੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

	ਗ	—	ਗ	ਗ	—	ਧ	ਨੁਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	
	ਦਾ	ੜ	ਰਾ	ਮੀ	ੜ	ਤ	ਪੂੜ	ੜ	ਤ	ਰ	ਥ	ਸੰ	ੜ	ਖ	ਤ	
—	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮ	—	—	
ੜ	ਧ	ਨ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਸ	ਭ	ਮ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	
—	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	
ੜ	ਅਵ	ਰ	ਸ	ਗ	ਲ	ਮਿ	ਥਿ	ਆੜ	ੜ	ਏ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਨਉ	ੜ	
—	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਧਨੁ	ਸੰਨੁ	ਧਮ	ਗਮ	ਰਸ	ਨੁਸ	—		
ੜ	ਭ	ਜ	ਨ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਕੋ	ਸੜ	ਹੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਵਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥

ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਝੈ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ੧ ॥

ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਸੁ ਧਰਉ ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਨੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਇ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥ ੨ ॥

(ਗਉੜੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੮)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦					ਗ ਬੰ
ਮ	ਧ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—					
ੜ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ਬੰ	ੜ	ੜ	ਦ	ਗੀ	ੜ	ਇਕ	ਤੀ	ਆ	ੜ	ਰ,	ੜ					
—	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	—	ਗ	ਮ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ					
ੜ	ਸਾ	ਹਿ	ਬ	ਰੋ	ੜ	ਸ	ਧ	ਰਉ	ੜ	ਕਿ	ੜ	ਪਿਆ	ੜ	ਰ						

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	ਧ
ਫੁਰ	ਮਾ	ਨ	ਤੇ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਸਿ	ਰੈ	ੜੜ	ਉ	ੜ	ਪ	ਰ
—	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ
ੜ	ਫਿ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰ	ਤ	ਬੀ	ਚਾੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
 ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਧੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥
 ਈਹਾ ਉਹਾ ਤੁਹਾਰੇ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤਿਨੁ ਜਾਨੈ ॥
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥ ੨ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਰੂੜੇ ਗੂੜੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ਉਚੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੩)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪	—					
ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	—
ਮਾ	ਧੋ	ੜ	ੜ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ	ਸਿਰ	ਮੋ	ਰਾ	ੜ	
ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨੁਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮਗ	ਰਸ	ਨੁਸ
ਦੀ	ਹਾ	ਉ	ਹਾ	ੜ	ਤੁੜ	ਹਾ	ਰੋ	ੜ	ਧੋੜ	ਰਾੜ	ੜੜ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਮਾ	ਤ	ਗ	ਰਭ	ਮਹਿ	ਆ	ਪ	ਨ	ਸਿਮ	ਰਨ	ਦੇ	ੜ
ਸ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮ
ਤਹ	ਤ	ਮ	ਰਾ	ਖ	ਨ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ੜ
ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮਾ	ਵ	ਕ	ਸਾ	ਗਰ	ਅ	ਥਾਹ	ੜ	ਲ	ਹ	ਰ	ਮਹਿ
ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮਗ	ਰਸ
ਤਾ	ਰਹੁ	ੜ	ਤਾ	ਰ	ਨ	ਹਾੜ	ੜ	ੜ	ਰੋ	ੜੜ	ੜੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
 ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਉਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੪)

ਅਸਥਾਈ

⊕				੧		੨				⊕				੧		੨
ਧਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—		
ਪੁੰ	ੜ	ਰੇ	ਗੁ	ਰ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ਦੇ	ਖ	ਵ	ਡਾ	ੜ	ਈ	ੜ		
ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ			
ਤਾ	ਕੀ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਮ	ਤ	ਕਹ	ਣ	ਨ	ਜਾੜ	ੜ	ਈ	ੜ			

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਧ	ਮ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਮਿਰ	ਤ	ਕ	ਕਉ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਇਓ	ੜ	ਤਨ	ਸਾ	ੜ	ਸਾ	ੜ
ਸੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	—
ਬਿਛ	ਰ	ਤ	ਆ	ੜ	ਨ	ਮਿ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗ	ਮ	—	ਧ	—	ਧ	ਮ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਪ	ਸੂ	ੜ	ਪਰੇ	ੜ	ਤ	ਮੁ	ਗੜ	ਧ	ਭਏ	ਸ੍ਰੋ	ੜ	ਤੇ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਮਾ	ੜ	ਮੁ	ਖ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼ੁਰੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਯ)

ਰੂਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਗੁਨ ਹੀਨ ਗਿਆਨ ਹੀਨ,

ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਭਾਗ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਬਾਵਰੀ ॥

ਦਿਸ਼ਟਿ ਦਰਸ ਹੀਨ ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤ ਹੀਨ,

ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨ ਸੂਧੇ ਹਸਤ ਨ ਪਾਵਰੀ ॥

ਪ੍ਰੀਤ ਹੀਨ ਰੀਤਿ ਹੀਨ ਭਾਇ ਭੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੀਨ,

ਚਿਤ ਹੀਨ ਬਿਤ ਹੀਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਰੀ ॥

ਅੰਗ ਅੰਗ ਹੀਨ ਦੀਨਾ ਧੀਨ ਪਰਾਚੀਨ ਲਗਿ,

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਇ ਰਾਵਰੀ ॥ ੨੨੦ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਸਵੱਯੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

×		੨			੦		੩		
ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਗ	ਮ	ਗ
ਰੂ	ਪ	ਹੀ	ੜ	ਨ	ਕੁ	ਲ	ਹੀ	ੜ	ਨ
ਸ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਧ	ਨੁਧ	ਸ	—	ਸ
ਗੁ	ਨ	ਹੀ	ੜ	ਨ	ਗਿਆ	ਨੜ	ਹੀ	ੜ	ਨ
ਗ	ਗ	ਮ	—	ਮ	ਧ	ਨੁਧ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਸੋ	ਭਾ	ਹੀ	ੜ	ਨ	ਭਾ	ਗੜ	ਹੀ	ੜ	ਨ
		ਸੰ							
ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਤ	ਪ	ਹੀ	ੜ	ਨ	ਬਾ	ਵ	ਰੀ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਦਿ	ੜਸ	ਟ	ੜ	ਦ	ਰ	ਸ	ਹੀ	ੜ	ਨ
ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਸ	ਬ	ਦ	ੜ	ਸੁ	ਰ	ਤਿ	ਹੀ	ੜ	ਨ
ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਗ	—	ਮ
ਬੁ	ਧਿ	ਬ	ੜ	ਲ	ਹੀ	ਨ	ਸੁ	ੜ	ਧੋ
ਰ	ਸ	ਨੁਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਗ	ਮ	—	—
ਹ	ੜਸ	ਤੜ	ੜ	ਨ	ਪਾ	ਵ	ਰੀ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਰਾਗੇਸ਼ੁਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਝਿੰਝੋਟੀ

ਵਾਦੀ—ਗ	ਠਾਟ—ਖਮਾਜ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਧ	ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ-੨	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਗ—ਨ' ਦਾ ਅਲਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਧ, ਪ ਮ ਗ, ਰ ਸ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਨੁਧ, ਪ ਧ ਸ, ਧ ਸ ਰ ਮ ਗ ।

ਝਿੰਝੋਟੀ ਰਾਗ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ, ਸੰਵਾਦੀ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਸਮੇਂ ਝਿੰਝੋਟੀ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ । ਇਕ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਗੰਧਾਰ ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਥੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਅੱਜਕਲ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ।

ਝਿੰਝੋਟੀ, ਖਮਾਜ, ਗਾਰਾ ਤੇ ਖੰਬਾਵਤੀ ਸਮਪਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਮੰ ਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਮਝ ਲਏ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੌਖਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ :—ਝਿੰਝੋਟੀ ਦਾ ਨਿਕਟਵਰਤੀ ਰਾਗ ਖਮਾਜ ਹੈ । ਖਮਾਜ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਪ੍ਰਬਲ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਝਿੰਝੋਟੀ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਆਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਗੰਧਾਰ ਨਿਖਾਦ ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਗ ਗਾਰਾ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨਿਖਾਦ-ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਲਾਈਦੇ ਹਨ । ਬਾਕੀ ਖੰਬਾਵਤੀ ਰਾਗ ਦਾ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰੇ ਸਮਪਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :—

ਖਮਾਜ—ਗ, ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਧ, ਮ ਪ ਧ ਮਗ, ਗਮਪ ਧਨੁਧ, ਪਧਨਸੰ ਨੁਧ, ਮਪਧ, ਮਗ—ਸ ।

ਝਿੰਝੋਟੀ—ਸ, ਨੁਧ ਪ ਧ ਸ, ਧ ਸ ਰ ਮ ਗ, ਰਸ, ਰਸਨੁਧਪ ਧਸ, ਧਸਰਮਗ ।

ਗਾਰਾ—ਮ ਗ ਰ ਗੁ ਰ ਸ, ਰ ਨੁ ਸ ਨੁ ਧ, ਮ ਧ ਨੁ ਸ, ਧਨੁਗ, ਮਪਮਗਰ, ਗੁਰਸ, ਨੁਸਧਨੁਗ ।

ਖੰਬਾਵਤੀ—ਸ, ਰ ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਧ, ਨੁ ਪ ਧ ਸੰ, ਨੁਧਪ, ਧਮ, ਪਗ, ਮ ਸ ।

ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਖ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਚਾਰੇ ਰਾਗ ਵਖੋ-ਵਖ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ । ਖਯਾਲ, ਨੁਮਰੀ ਤੇ ਗਜ਼ਲ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ

ਦਾ ਥੋੜਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ "ਸਰਗੁਰ ਸਨੁਧਪ, ਧਸਰਮਗ, ਰਸ, ਨਸਰਸਨੁਧਪਧਸ, ਧਸਰਮਗ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਧੁਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ "ਸ, ਨੁਧਪ, ਧਸਰਮਗ, ਰਗਰਸ, ਰਮਪਧਸ, ਸਨੁਧ, ਪਧ
ਪ
ਮਗ, ਰਸ" ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਸੁਰਤੀ ਮਧੁਰ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਅਧਿਕ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਰਮਗ, ਰਸ ਨੁਧਪ, ਧਨੁਧਸ—ਧਸਰਮਗ, ਸ—ਰਗਮ, ਗਰਸ—ਨੁਧਪਧਸ—।
੨. ਸਰਮਗ, ਸ—ਗਮ, ਪਧ, ਗਪਮਗ, ਰਗਰਸ—ਨੁਧਪ, ਮਪਧਸ—ਧਸਰਮਗ, ਰਸ—ਰਗਮਗ, ਸ—।
੩. ਸਗਮਪ, ਗਮਧਪ ਮਗ, ਗਪਮਗ, ਰਸ—ਰਸਨੁਧਪਧਸ—ਸਰਮਪਧਨੁਧ, ਧਪਮਗਰਸ—ਸਰਗਮਪ, ਧਪਮਗਪ, ਮਗਰਸਰਮਗ, ਰਸ—।
੪. ਰਮਪਧ, ਪਮਗ, ਰਮਪਧਨੁਧ, ਪਧਸ—ਨੁਧ, ਧਪਮਗ, ਰਸ—ਧਸਰਮਪਧਨੁਧਪ, ਧਸ—ਪਧਸ—
ਰਸਨੁਧਸ—ਰਗਸ—ਨੁਨੁਧਸ—ਸਰਗਸਰਨੁਧਪਧਸ—ਨੁਧਪ, ਧਪਮਗ, ਰਗਰਸਨੁਧਸ—।
੫. ਪਮਪਧਨੁਨੁਧ—ਪ, ਧਮਗ ਰਮਪ, ਰਮਪਧਨੁਧ—ਪ, ਧਮਗ, ਪਮਗਰਸ—ਰਮਪਧਨੁਧ, ਪਧਸ—
ਧਸਰਨੁਧਸ—ਧਸਰਗਸਰਨੁਧਪਧਸ—ਧਸਰਮਗ, ਰਸਰਨੁਧ, ਪਧਸ—ਨੁਧ, ਧਪ, ਪਮ, ਮਗ, ਰਸ।
ਪਧ ਸਰ ਗਮ ਗਰ ਸਨੁ ਧਪ ਧਸ—ਪਧ, ਸਰ ਗਮ ਪਧ ਪਮ ਗਰ ਸਨੁ ਧਪ ਧਸ—ਰਮ ਪਧ ਨੁਧ
ਪਮ ਗਰ ਸਨੁ ਧਪ ਧਸ—ਗਮ ਪਧ ਨੁਧ ਸਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ਨੁਧ ਪਧਸ—ਰਮ ਪਧ ਸਰ ਸਨੁ
ਧਪ ਮਗ ਰਸ ਨੁਧ ਪਧਸ—।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰ ਮਗ ਰਸ ਨੁਧੁ । ਧੁਧੁ ਸਰ ਮਗ ਰਸ । ਰਮ ਪਧ ਨੁਧ ਪਮ । ਗਰ ਮਪ ਧਸੰ ਨੁਧ ।
ਪਮ ਗਰ ਸਨੁ ਧਸ ।
੨. ਪਮ ਗਰ ਸਰ ਮਪ । ਧਨੁ ਧਪ ਪਧ ਸਰੰ । ਨੁਧ ਪਮ ਪਧ ਸੰਸੰ । ਨੁਧ ਪਧ ਨੁਧ ਪਮ ।
ਗਸ, ਪਮ ਗਰ ਸਨੁ । ਧੁਪੁ ਧਸ ਰਮ ਪਧ । ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
੩. ਰਮ ਪਧ ਸੰਨੁ ਧਪ । ਮਗ ਰਸ, ਧਸ ਰਮ । ਪਧ ਸਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ । ਮਗ ਰਸ ਧਸ ਰਮ ।
ਪਧ ਸਰੰ ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ । ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸਸ ।
੪. ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸਨੁ । ਧੁਪੁ ਧਸ ਰਮ ਰਮ । ਪਧ ਪਧ ਨੁਧ ਪਮ । ਗਰ ਮਪ ਧਸੰ ਧਸੰ ।
ਰੰਗੰ ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ ਰੰਪੰ । ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ, ਗੋਰੰ ਸੰਨੁ । ਧਪ ਮਗ ਰਮ ਪਧ । ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
੫. ਸਰ ਗਮ, ਰਗ ਮਪ, । ਗਮ ਪਧ, ਮਪ ਧਨੁ, । ਪਧ ਨੁਸੰ, ਧਨੁ ਸਰੰ, । ਸਰੰ ਗੰਮੰ, ਪੰਮੰ ਗਰੰ, ।
ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ, ਗਰੰ ਸੰਨੁ । ਸੰਨੁ ਧਪ, ਨੁਧ ਪਮ, । ਧਪ ਮਗ, ਮਗ ਰਸ, । ਗਰ, ਸਨੁ ਧੁਪੁ ਧਸ ।
੬. ਸਰ ਸਨੁ ਧੁਪੁ ਧਸ, । ਰਮ ਗਰ ਸਨੁ ਧੁਪੁ । ਧਸ, ਰਮ ਪਮ ਗਰ । ਸਨੁ ਧੁਪੁ ਧਸ, ਰਮ ।
ਪਧ ਪਮ ਗਰ ਸਨੁ । ਧੁਪੁ ਧਸ, ਰਮ ਪਧ । ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸਨੁ । ਧੁਪੁ ਧਸ, ਰਮ ਪਧ ।
ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, । ਮਪ ਧਸੰ ਗੰਮੰ ਗਰੰ । ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ।

੧. ਰਾਗ ਝਿੰਝੋਟੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ।:
 ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਧੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥
 ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤਿਨੁ ਜਾਨੈ ॥
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥ ੨ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ਊਚੋ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੩)

ਅਸਥਾਈ

				×					੨					੦					ਰ ਮਾ
ਸ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸ	—	—	ਸ	ਧ	ਸ	ਰ	ਮ	ਗ	ਸਰ	ਸ	—				
ਸ	ਧੈ	ਸ	ਸ	ਤੂ	ਸ	ਸ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ	ਸਿ	ਰ	ਮੈ	ਸਸ	ਰਾ,	ਸ				
ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਗ	ਸ					
ਈ	ਸ	ਹਾ	ਸ	ਉ	ਸ	ਹਾ	ਤੂ	ਹਾ	ਸ	ਰੋ	ਸ	ਧੋਸ	ਸਸ	ਰਾ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ
ਮਾ	ਸ	ਤਸ	ਗ	ਰ	ਭ	ਮਹਿ	ਸ	ਆ	ਸ	ਪ	ਨ	ਸਿਮ	ਰਨ	ਦੇ		ਸ
ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—	
ਤਹ	ਸ	ਤੁ	ਮ	ਰਾ	ਸ	ਖ	ਨ	ਹਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	
ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	
ਪਾ	ਸ	ਵ	ਕ	ਸਾ	ਗ	ਰ	ਅ	ਥਾਹ	ਸ	ਸ	ਲ	ਹ	ਰ	ਮਹਿ	ਸ	
ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਗ	ਸ		
ਤਾ	ਸ	ਰਹੁ	ਸ	ਤਾ	ਸ	ਰ	ਨ	ਹਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੇਸ	ਸਸ	ਸ		

੨. ਰਾਗ ਭਿੰਝੋਟੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥

ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੁਕਤੁ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥

ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥

ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ੨ ॥

ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਭਰਮਤੁ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਡਾਈ ॥ ੩ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੧)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦				ਨੁ ਮ	
ਧ	ਧ	ਸ	ਰ	ਮ	ਗ	ਰ	ਪ	ਮ	ਗਰ	ਸਰ	ਗ	—	ਰ	—	—		
ਪ	ਰੇ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਨ	ਕੁ	ਮ	ਤ	ਤੈੜ	ੜੜ	ਲੀ	ੜ	ਸ	ਨੀ	ੜ,		
ਨ																	
ਸ	ਸ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਰ	—	ਨੁ	ਰਸ	ਧ	ਨੁ	ਧ	—		
ਪ	ਰ	ਦਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਨਿੰ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ	ਰ	ਸੜ	ਰ	ਚਿ	ਓ	ੜ		
ਪ	ਧ	ਸ	ਰ	ਗਮ	ਪ	ਮਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—			
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਭ	ਗੜ	ਤ	ਨਹਿ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ			

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਰ	ਗਮ	ਧ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	
ਮੁ	ਕ	ਤ	ਪੰੜ	ੜ	ਬ	ਜਾ	ੜ	ਨਿਓ	ੜ	ਤੈ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹ	ਨ	
ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—	
ਧ	ਨ	ਜੋ	ੜ	ਰ	ਨ	ਕਉ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਸ	—	ਰ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਧ	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	—	
ਅੰ	ੜ	ਤ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਕਾ	ੜ	ਹੂ	ੜ	ਨ	ਹੀ	ਕੀ	ੜ	ਨਾ	ੜ	

ਪ	ਧ	ਸ	—	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਬਿ	ਰ	ਬਾ	ੜ	ਆ	ੜ	ਪ	ਬੰ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਭਿੰਝੋਟੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ ॥
 ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਅਬ ਬੇਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਬਾਜੀਗਰ ਡੰਕ ਬਜਾਈ ॥ ਲਭ ਖਲਕ ਤਮਾਸੇ ਆਈ ॥
 ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਰਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ ॥ ੨ ॥
 ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥
 ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਸਭ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿਓ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠ ਭ:ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੫)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				ਪ	ਮ
																ਹਮ	ਰਾ
ਗ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸ	ਰ	ਗ	—	ਗ	—	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ		
ਭ	ਰ	ਮ	ਗ	ਇਆ	ੜ	ਭਉ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਜ	ਬ		
ਰ	—	ਗਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	—	ਮਗ	ਰਸ				
ਰਾ	ੜ	ਮੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਚਿ	ਤ	ਲਾ	ੜ	ਗਾ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ				

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ
ਦੁ	ਇ	ਦੁ	ਇ	ਲੋ	ੜ	ਚ	ਨ	ਪੈ	ੜ	ਖਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹਉ
ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਧ	—	ਪ	—	ਮਗ	ਰਸ		
ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਨ	ਅਉ	ੜ	ਰ	ਨ	ਦੇ	ੜ	ਖਾ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਹਮਰਾ...	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਝਿੰਝੋਟੀ, ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੇਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥੧॥

ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ ॥੨॥

(ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ਪੜੜ)

ਅਸਥਾਈ

੦					×					੦					×				
ਸ	ਮ	ਗ	—	×	ਰ	ਸ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	×	ਸ	—	ਸ	—
ਮੀ	ੜ	ਤਾ	ੜ	×	ਐ	ੜ	ਸੇ	ੜ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਜੀ	ਉ	ਪਾ	ੜ	ਏ	ੜ		
ਸ	—	ਗ	ਮ	×	ਪ	—	ਪ	—	ਮ	ਸ	ਪ	ਧ	ਪ	ੜ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	
ਛੋ	ੜ	ਡ	ਨ	×	ਜਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ਸ	ਦ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਗੇ	ੜ		
ਮ	ਨੁ	ਧ	ਪ	×	ਮ	ਗ	ਰ	ੜ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ੜ	ਸ	ਮ	ਗ	—	
ਅ	ਨ	ਦਿ	ਨ	×	ਗੁ	ਰ	ਮਿ	ਲ	ਗਾ	ੜ	ਏ	ੜ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ਤਾ	ੜ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	—		
ਮਿ	ਲਿ	ਓ	ਮ	ਨੋ	ੜ	ਹ	ਰ	ੜ	ਸ	ਰ	ਬ	ਸੁ	ਖੇ	ੜ	ਨਾ	ੜ		
ਪ	ਧਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ੜ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—					
ਤਿਆ	ੜੜ	ਗ	ਨ	ਕ	ਤ	ਹੁ	ੜ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਏ	ੜ	ਮੀਤਾ...					

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਝਿੰਝੋਟੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥

ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥

ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥

ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੨॥ਰਹਾਉ॥

ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥

ਅਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥

ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥

ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥

ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੁੰਗਵੈ ਸੋਈ ॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥

(ਸੋਰਠ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੭)

ਅਸਥਾਈ

⊕				੧	—	੨	—	⊕				੧	—	੨	—
ਨੁ	ਧੁਪ	ਧ		ਸ	—	ਸ	—	ਗ	ਰ	ਮ		ਗ	—	ਰਸ	—
ਮਾ	ਧ	ਵੇ		ਕਿਆ	ੜ	ਕਹੀ	ੜ	ਐ	ਭ੍ਰ	ਮ		ਐ	ੜ	ਸਾੜ	ੜ
ਸ	ਗ	ਮ		ਪ	ਪ	ਪ	—	ਧ	ਨੁ	ਧ		ਪ	ਮ	ਗ	ਰਸ
ਜੈ	ਸਾ	ੜ		ਮਾ	ਨੀ	ਐ	ੜ	ਹੋ	ਇ	ਨ		ਤੈ	ੜ	ਸਾ	ੜੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਜਬ	ਹ	ਮ	ਹੋ	ੜ	ਤੇੜ	ੜ	ਤਬ	ਤੂ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹੀ	ੜ
ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸ	—	—	ਧ	—	ਪ	—
ਅ	ਬ	ਤੂ	ਹੀ	ੜ	ਮੈ	ੜ	ਨੁ	—	—	ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	ਪ
ਅਨ	ਲ	ਅ	ਗ	ਮ	ਜੈ	ਸੇ	ਲਹ	ਰ	ਮਇ	ਓ	ੜ	ਦ	ਧਿ
ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਜ	ਲ	ਕੇ	ਵ	ਲ	ਜ	ਲ	ਮਾਂ	ੜ	ੜੜ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਝਿੰਝੋਟੀ. ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥

ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਊਚੇ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੇਰੋ ॥੨॥

(ਸੋਰਨ ਮ: ਪ੍ਰ ਪੰਨਾ ੬੧੮)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰਸ	ਨ	ਧ
ਪ੍ਰਭ	ਜੀ	ੜ	ੜ	ਮੇ	ਰੋ	ਠਾ	ਕੁ	ਰੜ	ਨੇ	ਰੋ	ੜ
ਪ	ਧ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—
ਹ	ਰਿ	ੜ	ਚਰ	ਣ	ਸ	ਰਣ	ਮੋ	ਹਿ	ਚੇ	ਰੋ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਧਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਅੰ	ਤ	ਰ	ਕੀੜ	ਗ	ਤ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਜਾ	ਨੀ	ੜ
ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	—
ਤੁ	ਝ	ਹੀ	ਪਾ	ਹਿ	ਨਿ	ਬੇ	ੜ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ੜ
ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	—
ਬਖ	ਸ	ਲੈ	ਹੁ	ੜ	ਸਾ	ਹਿਬ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਅਪ	ਨੇ	ੜ
ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਲਾ	ਖ	ਖ	ਤੇ	ਕ	ਰ	ਫੇੜ	ੜ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਝਿੰਝੋਟੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥

ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥

ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੩ ॥

(ਸੋਰਠ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੬)

ਅਸਥਾਈ

✕				੨				੦			੩			
				ਸ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	—	—
				ਮ	ਨ	ਮੇ	ਰੇ	ਭੂ	ੜ	ੜ	ਲੇ	ੜ	ੜ	ੜ
	ਰ	ਸ	—	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	—	—	ਸ	ਧ	ਸ	—
	ੜ	ੜ	ੜ	ਕ	ਪ	ਟ	ਨ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ੜ	ੜ
—			ਸ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਧ	ਪ	—	
ੜ			ਅੰ	ੜ	ਤ	ਨਿ	ਬੇ	ਰਾ	ੜ	ਤੇ	ਰੇ	ੜ	ੜ	
—			ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਪ	ਮ	—	—	—	
ੜ			ਜੀਅ	ੜ	ਪਹਿ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਗ			ਸ											
ੜ			ੜ											

ਅੰਤਰਾ

			ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਧ	ਪ	—	
			ਬਹੁ	ੜ	ਪ	ਰ	ਪੰ	ਚ	ੜ	ਕ	ਰ	ੜ	ੜ	
—			ਮ	ਮ	ਪਧ	ਧ	ਸੰ			ਧ	—	—	—	
ੜ			ਪ	ਰ	ਧੜ	ਨ	ਨੁ	—	—	ਵੈ	ੜ	ੜ	ੜ	
							ਲਿਆ	ੜ	ੜ					

ਪ	—	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	—	ਨੁ	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਸੁ	ਤ	ਦਾ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਪਹਿ	ਸ	ਸ	ਸ
ਧ	—	—	ਪ	—	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਧ	—	ਪ	—	ਮ	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਆ	ਸ	ਨ	ਲੁ	ਣਾ	ਸ	ਸ	ਵੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗ	—	ਸ											
ਸ	ਸ	ਸ											

ਮਨ ਮੇਰੇ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਝਿੰਝੋਟੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥
ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥
ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥
ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਊਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੩ ॥
ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥
ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੨੧)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੦		੩			
ਗ		ਸ	ਸ	ਰ	ਨੁਨੁ	ਧਪ	ਧ	ਸ	ਸ
ਮ	ਗ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨੁਨੁ	ਧਪ	ਧ	ਸ	ਸ
ਅ	ਬ	ਢੂ	ਢ	ਨ	ਕਤ	ਹੁਨ	ਜਾ	ਸ	ਈ
ਗਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਨੁ	ਧ	ਪਧ	ਪਮ	ਪਮ	ਗਰ	ਸ
ਗੋਸ	ਬਿਦ	ਭੇਸ	ਸਸ	ਏ	ਗੁਰ	ਗੋਸ	ਸਾਸ	ਸਸ	ਈ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸਰ	ਸ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮਪ	ਧ	ਸ	ਸ
ਮਿਲ	ਪੰਸ	ਚਹੁ	ਨ	ਹੀ	ਸਹ	ਸਾਚੁ	ਕਾ	ਸ	ਇਆ

ਸ ਸਿ	ਗ ਕ	ਗ ਦਾ	ਮ S	ਮ ਰਹੁ	ਗ ਨਹ	ਮਪ ਪਤੀ	ਮ ਆ	ਗ S	ਗ ਇਆ
ਪ ਮ ਉ	ਪ ਮ	ਮਪ ਰਾS	ਧਨੁ SS	ਧ ਵਹੁ	ਪ ਆ	ਧ ਗੈ	ਸੰ ਝੇ	— S	ਸੰ ਰਾ
ਨ ਸੰ ਮਿ	ਰੰਸੰ ਲS	ਨੁ ਰਾ	ਧ ਜ	ਪ ਨ	ਧ ਰਾ	ਪਮ ਮਨਿ	ਪਮ ਬੇS	ਗਰ SS	ਸ ਰਾ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਝਿੰਝੋਟੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ

ਵਾਦੀ—ਸ	ਠਾਟ—ਕਾਫੀ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ	ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਆਰੋਹ ਵਿਚ “ਗਾ-ਧਾ” ਸੁਰ ਅਲਪ, ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ “ਧਾ-ਗਾ” ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ—ਨੁਸ, ਰ ਮ ਪ, ਧ ਪ, ਮ ਪ, ਨੁ ਸੰ ।

ਮ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨੁਧਪ, ਮਪ ਧ ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੜ ਰਸ ।

ਮ ਪ ਮ

ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਸ, ਰਸ, ਨੁਧਪ, ਸ—ਰਮਪ, ਧ ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੜ ਰਸ ।

ਪਟਮੰਜਰੀ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਸਰੂਪ ਲਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦੀ ਪਟਮੰਜਰੀ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਉਸੇ ਦਾ ਉਲੇਖ ਇਥੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟਮੰਜਰੀ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਮਤਭੇਦ ਭੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਕੋਈ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਆਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਗਾਇਕ ਧੈਵਤ ਜਾਂ “ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ” ਸੁਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਆਲਾਪ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬੜੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਧਿਕ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ

ਸ.

ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ ਹੀ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ “ਸ, ਨੁਧਪ, ਸ—ਰਗੁ ਰਸ, ਰਮਪ, ਮਪਧ .

ਮ

ਮ

ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੜ ਰਸ, ਮਪ, ਧਪ, ਨੁਧਪ—ਸੰ, ਨੁਸ ਰੰਸੰ, ਨੁਧਪ, ਧਮਪ, ਨੁਧਪ ਮਪਧ ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੜ ਰਸ” ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ।

ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਤੋਂ ਇੰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਟਮੰਜਰੀ “ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਭੀਮਪਲਾਸੀ” ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਰੋਹ ਵਿਚ “ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ” ਸੁਰ ਦੁਰਲੱਭ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਵਿਚ ਮਧੁਮਾਦ ਸਾਰੰਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। “ਸ, ਨੁਸਰਸ, ਰਮਪ, ਮਪ, ਨੁਸੰ, ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਸੰ,

ਮ

ਨੁਧਪ, ਮਪ ਗੁੰਡ ਰਸ" ਇਹ ਭੀਮਪਲਾਸੀ । ਉਂਜ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਦੇਸੀ ਰਾਗ ਦਾ

ਸ

ਮ

ਰੂਪ ਭੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ :—“ਸਰਗੁ, ਰਨੁਸ, ਰਮਪ, ਮਪਧ ਗੁਰਸ” ਇੰਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਪਟਮੰਜਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਪੰਚਮੰਜਰੀ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਭਾਵ, ਪੰਜ ਰਾਗ ਦੇ ਮਿਸਰਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਰਾਗ । ਹੁਣ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਪਟਮੰਜਰੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ :—

ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ—ਪਟਮੰਜਰੀ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੀ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਂਗ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਤਾਂ ਖੜਜ-ਪੰਚਮ ਹੀ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ‘ਗਾ-ਨੀ’ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਲਾਈਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ “ਸ, ਨੁਧਪ,

ਮ

ਨੁੰਡਸ, ਨੁਜਰਸ, ਸਰਗੁੰਡ ਮਪ, ਮਪਧ ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੰਡ ਰਸ—ਰਸਨੁਧਪ, ਨੁੰਡ ਨੁਸ—

ਗਮਪ, ਧਪ, ਸ—ਨੁਧਪ, ਨਸ—ਨਸਰੰਸ, ਨੁਧਪ, ਮਪਧ ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੰਡ ਰਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ ।

ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ—ਪਟਮੰਜਰੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਂ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ । ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਖੜਜ-ਪੰਚਮ, ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਜੋਜਾਵੰਤੀ ਰਾਗ ਦਾ ਅੰਗ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ

ਗ ਗ

ਇਸ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ : ਸਰੂਪ ‘ਸ, ਸਰ, ਰਸ—ਨੁਧਪ, ਰ, ਰਗਮਰੰਡ ਰਸ, ਗਮ

ਗ

ਗ

ਰਗਮਪ, ਮਗ ਰਗਮਰੰਡ ਰਸਧਪ, ਰੰਡ ਰਸ—ਪ—ਪਸ, ਨਧਸ, ਨਧਨਪ, ਪਮਧਪ, ਮਗ ਰਗਮਰੰਡ ਰਸ—ਨੁਧਪ, ਪੁਰੰਡ ਰਗਮਰੰਡ ਰਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ ।

ਚੌਥਾ ਪ੍ਰਕਾਰ—ਪਟਮੰਜਰੀ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਜ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਗ

ਹੈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ-ਰੂਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :—“ਸਰਸ, ਗਰ ਮਗ, ਤੋਂ ‘ਗੈਂਡ’ ਮਗ

ਰ

ਨ

ਮਰਗ ਸਰ, ਸਧਪਸ—ਰਗਮਪ, ਤੋਂ ‘ਨਟ’ ਸ ਧ, ਪਮਗ, ਤੋਂ ‘ਬਿਲਾਵਲ’ ਪਨਸਰੰਡਨਪ,

ਮ ਮ

ਤੋਂ ‘ਹੰਸਧੁਨੀ’ ਅਤੇ ਮ—ਰ ਰਪ, ਤੋਂ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ । ਇਨ੍ਹਾਂ

ਗ

ਰ

ਗ

ਪੰਜਾਂ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ “ਸਰਸ, ਗਰ ਮਗ ਮਗਮਰਗ ਸਰ, ਸ—ਗਰ ਮਗ,

ਸ

ਸਰਸਧਪ, ਸ—ਸਰਗਮਗ ਰ ਸ; ਮਪ, ਪਸ—ਧ, ਪਮਗ, ਮਗਮਰਗ “ਸਰੰਡਸ, ਪ—

ਗੰ ਨ ਮ ਮ
ਪਸੰ, ਪਨਸੰਰੰਸ ਰੰਸੰ ਨਸੰ, ਨਪਸੰ—ਧ, ਪਮਗ, ਮ—ਰ ਰਪ, ਗਮਧਪ, ਪਗਮਰਗ
ਰ ਗ
ਸਰੰ ਗਰ ਮਗ, ਸਰਸੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ । ਉਂਜ ਪਟਮੰਜਰੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ
ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਗਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਕੇਵਲ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਕਦੇ-ਕਦਾ ਸੁਣਨ ਵਿਚ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਉਸੇ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ :—

੧. ਸ, ਰਸਨੁਸ, ਸਨੁਧਪਸ—ਨੁਸਰਸ, ਨੁਸਨੁਧਪ, ਸਰਨੁਸ, ਨੁਸਰਸ— ।

ਮ ਮ ਮ
੨. ਪ ਗੁਰ, ਰਗੁਮਗੁੰਸ ਰਸ, ਨੁਸਰਸ, ਰਮਪ, ਰਮਪ, ਪਧਪ, ਮਪਧ ਗੁਰ, ਪ ਗੁਰ, ਰਗੁਮਗੁੰਸ ਰਸ,
ਰਸਨੁਸ, ਨੁਧਪ, ਪਨੁਸ—ਰਗੁਮਗੁੰਸ ਰਸ— ।

ਮ ਮ ਮ
੩. ਮਪਧਪ, ਰਮਪਧ ਗੁ, ਰਗੁਮਗੁੰਸ ਰਸ ਰਮਪ, ਸੰਨੁਸੰ, ਪਨੁਧਪ, ਧ ਗੁੰਸਰ, ਰਮਪ ਗੁ, ਰਗੁਮਗੁੰਸ
ਪ
ਰਸ, ਰਸਨੁਸ—ਰਮਪ, ਧਪ, ਧਮਪ, ਨੁਧਪਸੰ, ਨੁਧਪ, ਧਗੁ, ਰਗੁਮਗੁਰਸ ।

ਮ
੪. ਮਪਸੰ—ਰੇਸੰਨੁਸੰ, ਨੁਧਪ, ਪਸੰ—ਨੁਸੰਰੰਸੰ, ਰੰਗੁੰਰੰਸੰ, ਪਨੁਸੰਰੰਸੰ—ਨੁਸੰਨੁਧਪ, ਰਮਪਧ ਗੁ, ਰਗੁੰ
ਰਸ—ਰਮਪਧਪ, ਮਪਨੁਸੰ—ਰੰਸੰ, ਰੰਗੁੰਮੰਗੁੰਰੰ, ਸੰਰੰਨੁਸੰ, ਪਨੁਧਪ, ਮਪਧਗੁੰਸ ਰਮਪਗੁੰਸ ਰਗੁਮਗੁੰਸ
ਰਸ ।

ਪ
੫. ਮਪ, ਧਪ, ਸੰਨੁਸੰ, ਰੰਨੁਸੰ, ਪਨੁਧਪ, ਪਸੰ—ਨੁਸੰਰੰਸੰ, ਰੰਨੁਸੰਨੁਧਪ, ਮਪਸੰ, ਨੁਸੰ, ਪਨੁਸੰ, ਧਮਪਸੰ—
ਮ
ਰੰਸੰ, ਗੁੰਰੰਸੰ, ਰੰਗੁੰਮੰਗੁੰਸ ਰੰਨੁਸੰ—ਸੰਰੰਨੁਸੰ ਪਨੁਧਪ, ਧਮਪ, ਮਪਧ ਗੁ, ਰਗੁਮਗੁੰਸ ਰਸ— ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰ ਰ,ਰ ਮਮ, ਮਪ ਪ,ਪ ਧਧ, ਪਸੰ ਸੰ,ਸੰ ਰੰਰੰ, ਰੰਗੁੰ ਗੁੰ,ਸੰ ਰੰਰੰ, ਨੁਸੰ ਸੰ,ਪ ਧਧ, ਮਪ ਪ,ਰ ਗੁਗੁ,
ਸਰ ਰਨੁ ਸਸ ।

੨. ਰਗੁਰ ਰਗੁਰ ਨੁਸ, ਪਧਧ ਪਧਧ ਮਪ, ਸੰਰੰਸੰ ਸੰਰੰਸੰ ਨੁਸੰ, ਰੰਗੁੰਰੰ ਰੰਗੁੰਰੰ ਨੁਸੰ, ਪਧਧ ਪਧਧ ਮਗੁ
ਰਗੁਰ ਰਗੁਰ ਨੁਸ ।

੩. ਸਰ ਗੁਰ ਸਨੁ ਧਪ, ਰਮ ਪਮ ਗੁਰ ਸਨੁ, ਰਮ ਪਧ ਮਗੁ ਰਗੁ, ਪਧ ਮਪ ਸੰਨੁ ਧਪ, ਸੰਰੰ ਗੁੰਰੰ ਸੰਨੁ
ਧਪ, ਮਪ ਧਪ ਗੁਰ ਸਨੁ, ਸਰ ਮਗੁ ਰਸ ਨੁਸ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਤਾਨਾਂ, ਅਸਥਾਈ-ਅੰਤਰੇ
ਦੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਵੋ ।

੧. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨਿ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥
 ਦਾਸੀਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦					ਮ
																				ਗੁ
ਗੁ	ਰ	—	ਸ	ਨੁ.	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ.	ਧਪ	ਨੁ.	ਨੁ.	ਸ	—	ਸ	—				
ਰ	ਕੇ	ੜ	ੜ	ਚ	ਰ	ਨ	ਜੀਅ	ਕਾ	ੜੜ	ਨਿ	ੜੜ		ਤਾ	ੜ	ਰਾ,	ੜ				
ਮ													ਮ							
ਰ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ		ਗੁ	—	ਰ					
ਸ	ਮੁੰ	ਦ	ਸਾ	ਗ	ਰ	ਜਿ	ਨ	ਖਿ	ਨ	ਮਹਿ	ੜ		ਤਾ	ੜ	ਰਾ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ਕੋ	ਈ	ਹੋ	ਆ	ਕ੍ਰ	ਮ	ਰ	ਤ	ਕੋ	ਈ	ਤੀ	ਰਥ	ਨੁ	ਨੁ	ੜ	ਇਆ	ੜ
ਸੰ	ਰੰਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਰ	ਮ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਰ	
ਦਾ	ੜੜ	ਸੀ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਮੜ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ਇਆ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥
 ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥
 ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਢੇੜੇ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥
 ਤ੍ਰਿਜਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੬੮੩)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
				ਮ													ਮ	ਰ	ਮ
				ਗੁ	ਗੁ	ਰ	—	ਸਨੁ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	ਰ	ਬੰ	ਦ
ਪਧ	ਪ	—	—	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	—	ਸਨੁ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	ਰ	ਬੰ	ਦ
ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਹ	ਰਿ	ਬੰ	ਸ	ਦ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਬੰ	ਦ
ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਸ	—	ਸ	—	ਰ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ						
ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ਸ	ਵਹੁ	ਸ	ਗੋ	ਸ	ਪਾ	ਸ	ਲ	ਰਾ	ਇ	ਸ						

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	ਰੰਗੁ	ਰੰ	—	ਸੰ	—
ਵ	ਡੈ	ਸ	ਭਾ	ਸ	ਗ	ਭੇ	ਸ	ਟੇ	ਸ	ਗੁ	ਰਸ	ਦੇ	ਸ	ਵਾ	ਸ
ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	
ਕੋ	ਸ	ਟ	ਪ	ਰਾ	ਰਾ	ਸ	ਧ	ਮਿ	ਟੇ	ਸ	ਚ	ਰਿ	ਸੇ	ਵਾ	ਬੰਦਨਾ..

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥

ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਚੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਇਆ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
	ਸ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਪ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨਾ	ੜ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਜੀ	ੜ	ਵ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ															ਮ				
ਰ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ					
ਜੀ	ੜ	ਵ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਪ	ਸਾ	ੜ	ਧ	ਸ	ੜ	ੜ	ਗ					

ਅੰਤਰਾ

				ਧ															
ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸਰੰ	ਮੰਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—				
ਤ੍ਰਿ	ਪ	ਤ	ਭ	ਈ	ੜ	ਸ	ਚ	ਭੋੜ	ੜੜ	ਜ	ਨ	ਖਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ				
ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਰ					
ਮ	ਨ	ਤ	ਨ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ਇਆ	ਜੀਵ...					

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਸਿਮਰਉ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਰਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸਹਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਵਉ ॥

ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਆਠ ਪਹੋਰ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥੧॥

ਸ੍ਵਾਸਤਿ ਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਧੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣ ॥

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮ ਨ ਛਾਪਣ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੬੮੨)

ਅਸਥਾਈ

×			੧			੨			×			੧			੨		
												ਰ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਮ
												ਮਾਂ	ਸ	—	ਗਉ	ਸ	—
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਮ	—
ਰਾ	ਸ	ਮ	ਤੇ	ਸ	ਇ	ਕ	ਦਾ	ਸ	ਨ,	ਮਾਂ	ਸ	—	ਗਉ	ਸ	—	—	—
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	—	—	—	—	—
ਰਾ	ਸ	ਮ	ਤੇ	ਸ	ਇ	ਕ	ਦਾ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—	—
ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮ	ਪ	ਸ	—	ਸ	—	—	—	—	—
ਸਗ	ਲ	ਮ	ਨੋ	ਸ	ਰ	ਬ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਹੋ	ਸ	ਵਹਿ	—	—	—	—	—
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਰ	ਗੁ								
ਸਿ	ਮ	ਰਉ	ਤੁ	ਮ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਮ							

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਚਰ	ਨ	ਤੁ	ਮਾਂ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ਬਾ	ਸ	ਸਹਿ	ਸ
ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ਸੰ	ਤ	ਨ	ਕਾ	ਸ	ਸੰ	ਗ	ਪਾ	ਸ	ਸ	ਵਉ	ਸ	ਸ	—
ਸੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨੁ	ਸਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਸੋ	ਗ	ਅ	ਗ	ਨ	ਮਹਿ	ਸ	ਮ	ਨ	ਨ	ਵਿਆ	ਸ	ਪੈ	—

ਨੁ ਧ ਪ | ਰ ਮ ਪ | ਧ ਗੁ ਰ ਗੁ
ਆ ਠ ਪ | ਹ ਰ ਗੁ ਣ | ਗਾ ਽ ਵਉ ਮਾਂਗਉ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮੁਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥
ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥
ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥
ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਹੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੭)

ਅਸਥਾਈ

×		੦	੨	੦	੩	੪	
ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ ਧ ਪ	ਧਪ ਮ	ਪ ਸ	ਸ	—
ਸੋ	ਕ	ਤ	ਡ ਰੈ ਜਿ	ਖਸ ਮ	ਸ ਮਾ	ਰੈ	ੜ
ਮ					ਮ		
ਰ	ਮ	ਮ	ਪ ਪ ਪ	ਮ ਪ	ਧ ਗੁ	ਰ	—
ਡਰ	ਡ	ਰ	ਪ ਚੇ ਮਨ	ਮੁ ਖ	ਵੈ ਚਾ	ਰੇ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸਿਰ	ਉ	ਪਰ	ਮਾ	ਤ	ਪਿ	ਤਾ	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	ਵ	ੜ
ਰੰ	ਮੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸਫ	ਲ	ਮੁ	ਰਤ	ਜਾ	ਕੀ	ਨਿਰ	ਮ	ਲ	ਸੇ	ਵ	ੜ
						ਮ					
ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ
ਏ	ਕ	ਨਿ	ਰੰ	ਜ	ਨ	ਜਾ	ਕੀ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਸ

ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਮਿਲ	ਸਾ	ਧ	ਸੈ	ਗ	ਤ	ਹੋ	ਵਤ	ਪਰ	ਗਾ	ਸ	ਸ	

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੬. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ਸ੍ਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥
ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥
ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥

ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੪)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩	੦	੪	੦
	ਸ	ਰਮ	ਪਮ	ਰ	ਰ	ਧ
	ਨੁ	ਪਧ	ਗੁ	ਸ	ਨੁ	ਪ
	ਮੇ	ਪ੍ਰੀਤ	ਗੋਤ	ਦ	ਉ	ਘ
	ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	ਪ	ਨੁਧ
ਸ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁਧ
ਟੈ	ਸ	ਲ	ਗੀ	ਲ	ਈ	ਸ

ਪਮ ਗੁਰ
ਟੈਸ ਟੈਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰਸੰ
ਚਿਤ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰਉ	ਨੈ	ਅਵਿ
ਨੁ	ਧ	ਪ	ਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪਧ
ਲੋ	ਕ	ਨੋ	ਸ੍ਵ	ਨ	ਬਾਤ	ਨੀ	ਸੁ	ਰਾਤ
ਮ	ਸ	ਸ						
ਗੁ	ਰ	ਨੁ						
ਖਉ	ਸ	ਮੇ	ਰੀ	ਪ੍ਰੀ...				

ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਪਟਮੰਜਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ

ਵਾਦੀ—ਪ	ਠਾਟ—ਕਾਫੀ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—‘ਪਾ-ਰੇ’ ਤੇ ‘ਪਾ-ਗੁ’ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ।

ਸੰ
ਆਰੋਹ—ਸਰਗਰ, ਗੁਪ, ਧ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, 'ਧਸੰ ਧਪ, ਗੁਰ, ਗੁ ਰ ਸ ।

ਰ ਰ ਪ ਪ
ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਗੁਰਸਧ, ਸ ਗੁ. ਰ—ਗੁਪ, ਧ ਗੁ ਰ, ਗੁਰਸ।

ਭਾਰਤਵਰਸ਼ ਵਿਚ ਦੋ ਹੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ :—

(੧) ਕਰਣਾਟਕੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, (੨) ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਤੇ ਉੱਤਰੀ-ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ । ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਠਾਟ ਉਤਪੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗ ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਨਜ਼ਰ ਆਏ। ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਭੀ ਕਈ ਐਸੇ ਰਾਗ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਦੱਖਣੀ, ਵਡਹੰਸ ਦੱਖਣੀ, ਬਿਲਾਵਲ ਦੱਖਣੀ, ਰਾਮਕਲੀ ਦੱਖਣੀ, ਮਾਰੂ ਦੱਖਣੀ ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਹ-ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਕਈ ਰਾਗ ਸਾਡੇ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਗਾ-ਬਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਰਾਗ ਸੋਭਾਵਰੀ, ਨਿਲਮਬਰੀ, ਅਭੋਗੀ, ਕਲਾਵਤੀ, ਨਾਰਾਇਣੀ ਆਦਿ। ਇੰਜ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਭੀ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੁੱਤੀ ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਪਰ ਕਈ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਰਿਖਭ-ਪੰਚਮ, ਜਾਂ ਰਿਖਭ ਧੈਵਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਹਨ।

ਸ ਸ

ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ “ਸ, ਧ, ਸਰਗੁੰਦਰ, ਗੁਰਸ, ਸਰਗੁਪ, ਧਪਗੁੰਦਰ, ਸਧ, ਸਰਗੁਪ, ਧਸ, ਧਪਗੁੰਦਰ, ਗੁਰਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮੀਂਡ ਰਾਹੀਂ ਧੈਵਤ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੀਵਰ ਫਿਰ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਹੁਤ ਕਲਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ—

“ਸਰਗੁਪ ਧਪ ਗੰਗੁ, ਰਸ ਧਸਰਗੁੰ ਰਸ—ਗੁਪ, ਧਸੰ, ਸਰੰਗੁੰ ਰੰਗੰ ਗੁੰਗਰੰ, ਸੰਧਪ, ਧਸੰ, ਧਪਗਗੁੰਗਰ, ਗੁਰਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਪਰ ਇਹ ਸਰੂਪ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਗੁਰਮੁਖ ਤੋਂ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁਰ ਲਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਰਹੇਗਾ।

ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ ਬਹੁਤ ਸੁਰਤੀ-ਮਨੋਹਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਅੱਜ-ਕਲ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਭੀ ਬੜੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰਾਗ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾ-ਖੂਬੀ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰ

੧. ਸ—ਸਧ, ਸਰ ਗੁਰ, ਗੁਰਸ, ਗੁਰਸਧ, ਪਧ ਸ, ਧਸ ਗੁਰ, ਗੁਪ, ਗੁਰਸ— ।
੨. ਸਧ ਸਰਗੁਰ, ਧਸ, ਧਸਰਗੁਰ, ਗੁਪਗੁਰ, ਗੁਪਗੁਰ, ਗੁਰਸਧ, ਰਸ—ਰਗੁਰਸਧ, ਪ—
ਸ
ਧਸਰਗੁਰਸਧ, ਰਸ— ।

4

੩. ਸਰਗੁਪ, ਗੁਰਗੁਪ—ਗਗੁੜ, ਗੁਪਧਗੁੜ, ਧਸਰਗੁੜ, ਸਰਗੁਪ—ਗੁਪਧ, ਧਪਗੁਰ, ਗੁਪ,
ਗੁਪਧ, ਧਧਗੁੜ, ਗੁਪ, ਧਸ—ਧਪ, ਧਪਗੁਰ, ਗੁਪਧਸ—ਧਸਧਪ, ਧਪ—ਗਗੁੜ, ਧਰਸ— ।

५

ਸੰ ਸੰ

- ४ मरगुप, गुप, गु यऽप, यपगुगुऽर, गुप, गुपयसं, यप, प यसं—यसंयप, यपगुऽर,
गुरस—पय, पयसं, यसं, रंगुरं, गुरंसंयसं—यप, यसं—संरंगुऽरं, रंगुरं, गुरंसंय,
सं
रंसं—यसंयपगुऽर, गुपयप—गगुऽर, गुरसय, रस— ।

मं

੫. ਪਧਸਰੰਗੁੰਡ ਰੰਗੁੰ, ਸੈਰੰ, ਧਸੰ, ਧਪਗੁੰਡਰ, ਗੁਪਧਸੰ, ਧਪਧਸਰੰਗੁੰਡ ਰੰਗੁੰਡਗੁੰਰੰ, ਰੰਗੁੰਰੰਸੰ, ਸਰੰਗੁੰਪੰ
ਗੁੰਡਰੰ, ਰੰਗੁੰ, ਸਰੰ, ਧਸੈ, ਧਪਗੁਰ, ਸਰਗੁਪ, ਗੁਪਧ, ਪਧਸੰ, ਧਸਰੰਗੁੰਡ ਰੰਗੁੰਡਗੁੰਰੰ, ਗੁੰਰੰਸੰਧ, ਧਸੰ,
ਧਪਗੁੰਡਰ, ਗੁਰਸ, ਸਰਗੁ, ਰਗੁਪ, ਗੁਪਧ, ਪਧਸੰ, ਧਸਰੰ, ਸਰੰਗੁੰ, ਪੰਡਗੁੰਡਰੰ, ਧਸੰਧਪਗੁੰਡਰ, ਗੁਰ
ਸਧ, ਸਰਗੁੰਡ ਰਗੁਰਸ— ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰ ਗੁਰ, ਸਰ ਗੁਪ । ਗੁਰ, ਸਰ ਗੁਪ ਧਪ ! ਗੁਰ, ਸਰ ਗੁਪ ਧਸੰ । ਧਪ ਗੁਰ, ਗੁਰ ਸS ।
੨. ਧਸ ਰਸ, ਧਸ ਰਗੁ । ਰਸ, ਧਸ ਰਗੁ ਪਗੁ । ਰਸ, ਧਸ ਰਗੁ ਪਧ । ਪਗੁ ਰਸ, ਧਸ ਰਗੁ ।
ਪਧ ਸੰਧ ਪਗੁ ਰਸ ।
੩. ਸਰ ਗੁ,ਰ ਗੁਪ, ਗੁਪ । ਧ.ਪ ਧਸੰ, ਧਸੰ ਰੰ,ਸੰ ! ਗੁ,ਰੰ ਗੁਰੰ, ਸਰੰ ਸੰ,ਧ । ਸੰਧ, ਪਧ ਪ,ਗੁ ਪਗੁ, ।
ਰਗੁ ਰ,ਸ ਰਸ ਧਸ ।
੪. ਧਸ ਸ,ਧ ਸਸ ਧਸ । ਰਗੁ ਗੁ,ਰ ਗੁਗੁ ਰਗੁ । ਗੁਪ ਪ,ਗੁ ਪਪ ਗੁਪ । ਧਸੰ ਸੰ,ਧ ਸੰਸੰ ਧਸੰ ।
ਰਗੁ ਗੰ,ਰੰ ਗੁਗੁ ਰੰਗੁ । ਸਰੰ ਧਸੰ ਪਧ ਗੁਪ । ਰਗੁ ਸਰ ਧਸ ਰਸ ।
੫. ਸਰ ਗੁਰ ਸS, ਸਰ । ਗੁਪ ਗੁਰ ਸS, ਸਰ । ਗੁਪ ਧਪ ਗੁਰ ਸS । ਸਰ ਗੁਪ ਧਸੰ ਧਪ ।
ਗੁਰ ਸS ਸਰ ਗੁਪ । ਧਸੰ ਰੰਸੰ ਧਸੰ ਧਪ । ਗੁਰ ਸS ਸਰ ਗੁਪ । ਧਸੰ ਰੰਗੁ ਰੰਸੰ ਧਸੰ ।
ਧਪ ਗੁਪ ਗੁਰ ਸS ।
੬. ਸਰ ਰ,ਰ ਗੁਗੁ, ਗੁਪ । ਪ,ਪ ਧਧ, ਧਸੰ ਸੰ,ਸੰ । ਰੰਰੰ, ਰੰਗੁ ਗੁੰ,ਗੁੰ ਪੰਪੰ । ਰੰਗੁ ਗੁੰ,ਸੰ ਰੰਰੰ ਧਸੰ ।
ਸੰ,ਪ ਧਧ, ਗੁਪ ਪ,ਰ । ਗੁਗੁ, ਸਰ ਰ,ਧ ਸਸ । ਸਰ ਗੁਰ, ਗੁਪ ਧਪ । ਧਸੰ ਰੰਸੰ, ਰੰਗੁ ਰੰਸੰ ।
ਧਸੰ ਧਪ ਗੁਰ ਸS ।

੧. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥

ਮੋਹਿ ਅਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥
ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹੁ ਹਾਰਿ ॥੧॥
ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸੰਮੂਖ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩						×					੨				
—	ਰਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਸ	
ੜ	ਅਉ	ਖ	ਧ	ਤੇ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਦ	ਇਆ	ੜ	ਲ	ੜ	
—	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਸਰ	ਗੁਰ	ਸਧ	ਪ	—	ਧ	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	
ੜ	ਮੋ	ਹਿ	ਆ	ਤੁੜ	ਰੜ	ਤੇੜ	ਰੀ	ੜ	ਗਤ	ਨ	ਹੀ	ਜਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ	
—	ਰਗੁ	ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	ਰਸੰ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	
ੜ	ਤੁੰੜ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਪ	ੜ	ਕ	ਰਹਿ	ਪ੍ਰੜ	ਤ	ਪਾ	ੜ	ਲ	ੜ	
—																
ੜ																

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਰੰ	—	ਗੁੰ	ਸਰੰ	ਗੁੰਰੰ	ਸੰ	—	
	ਧਾ	ਰ	ਅ	ਨੁ	ੜਗ	ਰਹੁ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ੜ	ਮੀ	ਮੇੜ	ੜੜ	ਰੇ	ੜ	
—	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਚੰ	ਸੰ	—	—	ਧ	ਧ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—	
ੜ	ਦੁ	ਤੀ	ਆ	ਭਾ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ	ਨਿ	ਵਾ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	
—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗੁ	—	ਰ	ਗੁ	ਰ	—	ਸ	ਸ	
ੜ	ਬੰ	ਧ	ਨ	ਕਾ	ੜ	ਟ	ਲੇ	ਹੁ	ੜ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ੜ	ਕ	ਰ	
—	ਧ	ਸ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਸ	
ੜ	ਕਬ	ਹੁ	ਨ	ਆ	ੜ	ਵਹ	ੜ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥
 ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਾਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥
 ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥

(ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੬)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
—	ਸ				ਧ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਪ	—	—	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ			
ੜ	ਜਿਨ	ਜਿ	ਨ		ਨਾ	ੜ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ਇ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ			
—	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—			
ੜ	ਤਿ	ਨ	ਕੇ	ਕਾ	ੜ	ਜ	ਸ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ			

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਰੰ	—	ਗੁੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਹਰਿ	ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਆ	ਰਾ	ੜ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	
ੜ	ਦ	ਰ	ਗਹ	ਸ	ੜ	ਚ	ਖ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੩. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥
 ਦਾਸੀਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫ ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
ਪਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਧ	ਸ	—				
ਗੁ	ਰ	ਕੇ	ੜ	ਚ	ਰ	ਨ	ਜੀਅ	ਕਾ	ੜ	ਨਿ	ੜੜ	ਤਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ				
ਰ	ਗੁ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪਧ	ਸਰੰ	ਗੁਰੰ	ਸੰਧ	ਪਧ	ਸੰਧ	ਪਗੁ	ਰਸ				
ਸ	ਮੁੰ	ਦ	ਸਾ	ਗ	ਰ	ਜਿ	ਨਿ	ਖਿ	ਨੜ	ਮਹਿ	ੜੜ	ਤਾ	ੜੜ	ਰਾ	ੜੜ				

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਧ	ਸੰ	—				
ਕੋ	ਈ	ਹੋ	ਆ	ਕ੍ਰ	ਮ	ਰ	ਤ	ਕੋ	ਈ	ਤੀ	ਰਥ	ਨਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ				
ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਧ	ਧ	ਪ	—	ਪਧ	ਸਰੰ	ਗੁਰੰ	ਸੰਧ	ਪਧ	ਸੰਧ	ਪਗੁ	ਰਸ				
ਦਾ	ੜ	ਸੀ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ੜ	ਨਾ	ੜੜ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ੜੜ	ਇਆ	ੜੜ				

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਚਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਖਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਨਮ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀਂ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੮੫)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦					ਸੰ ਧ ਅ
ਸੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗੁਰ	ਸ	—	—					
ਬ	ਮੈ	ੜ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਨ	ਉ	ਪਾ	ੜ	ਉ	ਕ	ਰਉ	ੜ	ੜ,	ੜ					
—	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	—	—					
ੜ	ਜਿਹ	ਬਿ	ਧ	ਮ	ਨ	ਕਉ	ੜ	ੜ	ਸੰ	ਸਾ	ੜ	ਧ	ਚੁ	ੜ	ਕੈ	ੜ				
—	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਧਸੰ	ਧਪ	ਧਪ	ਗੁਰ	ਗੁਰ	ਸ	—	—					
ੜ	ਭਉ	ਨਿ	ਧ	ਪਾ	ੜ	ਰ	ਪ	ਰਉ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ					

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
	ਜਨ	ਮ	ਪਾ	ਇ	ੜ	ਕ	ਛ	ੜ	ੜ	ਭ	ਲੋ	ਨ	ਕੀ	ੜ	ਨੋ	ੜ
—	ਰੰ	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧਸੰ	ਧਪ	ਧਪ	ਗੁਰ	ਗੁਰ	ਸ	—	
ੜ	ਤਾ	ੜ	ਤੇ	ਅ	ਧਿ	ਕ	ਛ	ਰਉ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ਅਬ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਨਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥

ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੮੫)

ਅਸਥਾਈ

×				○				×				○			
								ਪ	ਧ	ਸ	—	—	—	—	ਰ
								ਸਾ	ਸ	ਧੋ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ
										ਸੰ					
ਰ	ਪ	—	—	—	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—
ਗੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸਾ	ਸ	ਧੋ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਧੋ															
ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—	—	—	—
ਧ	ਹੁ	ਜ	ਗ	ਭ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲਾ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ,	•	•
ਇ															

ਅੰਤਰਾ

—	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
•	ਰਾ	ਮ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਕਾ	ਸ	ਸ	ਸਿਮ	ਰ	ਨ	ਛੋ	ਸ	ਡਿਆ	ਸ	
ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—	—	ਪ	ਧ	
ਧ	ਸ	ਇਆ	ਸ	ਹਾ	ਸ	ਬ	ਬਿ	ਕਾ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸਾ	ਸ	
ਮਾ																

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਦੂਤਾ ਲਾਈ ॥੧॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥
 ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾਈ ॥ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥੩॥
 ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ ॥੪॥
 ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੫॥

(ਸੂਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੪੫)

ਅਸਥਾਈ

੦					×					੦					×					ਪ ਸਿਆ
ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	—	—	—	ਰੰ	ਗੁੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਰੰ
ੜ	ਮ	ੜ	ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤ	ਜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨੀ
—	ਸੰ	ਧ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ਦ	ੜ	ਕਿਉ	ਆ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗੁੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ਮ	ਹਾ	ੜ	ਮੋ	ੜ	ਹ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਰ	—	ਗੁੰ	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ਦੁ	ੜ	ਤਾ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

×					੦					×					੯				
	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਰੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—
	ਦਰ	ਸ	ਨ	ਕਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲੋ	ਚੈ	ਸ	ਭ	ਕੋ	ੜ	ਈ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ਈ	ੜ
—	ਰੰ	—	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਧ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ੜ	ਪੂ	ੜ	ਰੈ	ਭਾ	ੜ	ਗ	ੜ	ਪ	ਰਾ	ਪ	ਤ	ਹੋ	ੜ	ਈ	ੜ	ਹੋ	ੜ	ਈ	ੜ
—	—	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਸਿਆ	ੜ	ਮ	ੜ	ਸੁੰਦਰ...	ਬਾਕੀ	ਤੁਕਾਂ	ਉਤੇ	ਲਿਖੇ	ਅਨੁਸਾਰ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ।	—	—	—	—

ਨੋਟ—ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਰਾ 'ਸਮ' ਤੋਂ ਇਕ ਮਾਤਰਾ ਬਾਦ ਫੜਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਧੁਰ ਟਿਯੂਨ ਹੈ।

੭ ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥੧॥
 ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੂਅਟਾ ਤੋਰ ॥ ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਰ ॥੨॥
 ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥ ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥
 ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੪॥
 (ਗਉੜੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੨੩)

ਅਸਥਾਈ

×							×						
ਸ							ਸ						
ਧ	ਸ	ਧਸ	ਰਗੁ	ਗੁ	—	ਰ	ਰ	—ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ		
ਮਾ	ਧਉ	ੲੲ	ਜਲ	ਕੀ	ੲ	ਪਿਆ	ਸ	ੲਨ	ਜਾ	ੲ	ਇ		
ਪ	ਪ	—	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗਗੁ	—	ਰਗੁ	ਸ	ਸ	ਸ		
ਜਲ	ਮਹਿ	ੲ	ਧਸੰ	ਧ	ਪ	ਠੀੲ	ੲ	ਅਧਿ	ਕਾ	ੲ	ਇ		

ਅੰਤਰਾ

			ਸੰ								ਸੰ			
ਪ	ਪ	—ਧ	ਧਸੰ	ਸੰ	—		ਸੰਰੰ	ਰੰ	—ਗੁੰ		ਰੰ	ਸੰ	—ਸੰ	
ਤੂੰ	ਜ	ੲਲ	ਨਿਧ	ਹਉ	ੲ		ਜਲ	ਕਾ	ੲੲ		ਮੀ	ੲ	ੲਨ	
														ਸ
ਧਸੰ	ਧ	ਪ	ਗਗੁ	ਗੁ	—ਗੁ		ਰ	—	ਰਗੁ		ਰ	ਸ	—ਸ	
ਜਲ	ਮਹਿ	ੲ	ਰੲ	ਹਉ	ੲਜ		ਲੈ	ੲ	ਬਿਨ		ਖੀ	ੲ	ੲਨ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰਿ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਭਿਮਿ ਭਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥
ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਮਾਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੨)

ਅਸਥਾਈ

×	○	×	○
ਸ ਰ	ਰ ਗੁ —	ਰ ਰ —ਗੁ	ਸਰ ਸ —
ਧਸ ਗੁ —ਗੁ	ਵਰ ਸੈ S	ਅੰ ਮ੍ਰਿ Sਤ	ਧਾS ਰਾ S
ਭਿਮਿ ਭਿ Sਮਿ			
ਪ ਪ ਪ	ਧਪ ਗਗੁ ਗੁ	ਰ ਰ —ਗੁ	ਸਰ ਸ —
ਮ ਨ ਪੀ	ਵੈS S S ਸੁਨ	ਸਬ ਦ Sਬੀ	ਚਾS ਰਾ S,
	ਸੰ		ਸ
ਪ ਪ —ਪ	ਧਸੰ ਧਪ —ਪ	ਗਗੁ — ਰਗੁ	ਰ ਸ —
ਅਨ ਦ Sਬਿ	ਨੋS ਦS Sਕ	ਰੇS S ਦਿਨ	ਰਾ ਤੀ S
ਸ			
ਧ ਸ ਧਸ	ਰਗੁ — ਗੁਗੁ	ਰ ਰ —ਗੁ	ਸਰ ਸ —
ਸ ਦਾ Sਸ	ਦਾS S ਹਰਿ	ਕੇ ਲਾ S S	ਜੀS ਉ S

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	—ਗੁੰ	ਸਰੰ	ਸੰ	—
ਧਸੰ ਸੰ —	ਘਰ ਮਹਿ S	ਬਾ ਹ Sਰ	ਨਾS ਹੀ S					
ਘਰ ਮਹਿ S	ਟੋS ਲੈ ਸੋ	ਭਰ ਮ Sਭੁ	ਲਾS ਹੀ S					
ਸੰ ਸੰ —ਸੰ	ਧਸੰ ਧਪ ਪਪ	ਗਗੁ ਰ —ਗੁ	ਸਰ ਸ ਸ					
ਗੁਰ ਪ Sਰ	ਸਾS ਦੀ ਜਿਨੀ	ਅੰS ਤ Sਰ	ਪਾS ਇਆ Sਸੋ					
ਪ ਪ —ਪ	ਧਸੰ ਧਪ —ਪ	ਗਗੁ ਗੁ ਰਗੁ	ਸਰ ਸ —					
ਅੰ ਤ Sਰ	ਬਾS ਹਰ Sਸੁ	ਰੇS ਲਾ S S	ਜੀS ਉ S					

ਨੋਟ—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਭੀ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਓ ।

੯. ਚਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹੁ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਧ	ਧ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਪ
ਕਿ	ਤੈ	ਰ	ਤੂ	ਟਉ	ਤ
ਗੁ	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਰ	ਸ
ਦਾ	ਸ	ਰੇ	ਨਿਰ	ਲ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਜੀ	ਅ	ੜ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਮਨ	ਧਨ	ਤੇ	ੜ	ਪਿਆ	ਰਾ	ੜ
ਧ	ਸ	—	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
ਹਉ	ਮੈ	ੜ	ਬੰ	ਧ	ਹਰਿ	ਏ	ਵ	ਣ	ਹਾ	ਰਾ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਚਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਭਾਨਮਤੀ (ਸਵਾਰੀ ਚਾਰਤਾਲ) ਮੱਧਯ ਲਯ

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥
ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

(ਵਾਰ ਮਾਂਝ ਕੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੭)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੩	੪
ਸ	ਰਗੁ	ਪ	ਗੁਰ
ਧ	ਰਰ	ਧਪ	ਸਰ
ਗੁ	ਗੁਰ	ਵੈ	ਘ
ਗੁ	ਸੰ	ਧਸੰ	ਗੁਪ
ਰ	ਧ	ਧਪ	ਗੁਰ
ਗੁ	ਦੀ	ਲੋ	ਇ

ਅੰਤਰਾ

ਗੁ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	—
ਅਮ	ਰ	ਪ	ਦਾ	ਰ	ਬ	ਨਾ	ਨ	ਕਾ	ੜ	ੜ
ਭੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧਸੰ	ਰੰਸੰ	ਧਪ	ਗੁਰ	ਸ
ਮ	ਨ	ਮਾ	ੜ	ਨਿਐ	ੜ	ਸੁੜ	ਖੜ	ਹੋੜ	ੜੜ	ਇ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਵੇਲਾ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਗੁ—ਸ ਤੇ ਨ—ਪ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗੁ ਮ ਪ, ਪਨ, ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨ—ਪ, ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁ—ਸਨੁ S ਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਨਸੰਨ—ਪ, ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁ—ਸਨੁ S S ਸ।

ਸੰਗੀਤ ਇਕ ਐਸੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੇ ਮਹਾਨ ਕਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹਿ ਲਵੋ ਕਿ ਪ੍ਰਵੀਣ ਕਲਾਕਾਰ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਰਾਗ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਅਦਲ-ਬਦਲ ਕਰਕੇ ਨਵੀਨ ਨਾਮਕਰਣ ਕਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੋ, ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਇਹ ਮਧੁਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਹੈ।

ਮਧੁਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਰਿਖਭ-ਧੈਵਤ' ਵਰਜਿਤ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਰਿਖਵ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਾਲਕੋਂਸ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਿਹਾਗ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਮੁਜ਼ਬ ਇਕ ਨਵੀਨ ਤੇ ਮਧੁਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗ ਤੇ ਮਾਲਕੋਂਸ ਦਾ ਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮੱਧ੍ਯ ਸਪਤਕ ਦੇ ਸੁੱਧ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਨਯਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—

ਮ

“ਨਸ, ਗੁਮਪ, ਪ, ਗੁਮਪਨ, ਨਸ—ਪ੍ਰਦੀਪ। ਪਨ, ਨਸੰਨ—ਪ, ਬਿਹਾਗ ਅਤੇ ਸਗੁ, ਗੁਮਗੁ—ਸ, ਜਾਂ

ਸਮ, ਗੁਮਗੁਸ” ਇਹ ਮਾਲਕੋਂਸ। ਪਰ “ਸਨੁ, ਨਸਗੁ S ਸਨ, ਨ—ਪ, ਪਨੁ S ਸ, ਪਨੁਸਗੁ, ਗੁਸਨੁ S S ਨਸ

ਸ

—ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁਸਨੁ S S ਨਸ” ਇੰਜ ਸੁਰ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚ ਕਦੇ ਪੀਲੋ, ਕਦੇ ਚੰਦ੍ਰਕੋਂਸ, ਪ੍ਰਦੀਪ, ਬਿਹਾਗ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਛਾਇਆ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤਾਂ ਭੀ ਇਹ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਇਸ ਛਾਇਆ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਵੀਨ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਬੱਸ ਇਹੋ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੂਬੀ ਤੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਹੈ।

ਮਧੁਰੰਜਨੀ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਖੂਬੀ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਸਨ, ਨਸ—ਨਸਨ—ਪਨ, ਪਨਸਸ—ਪਨਸਗੁ, ਗੁਸਨ, ਨਸਗੁਨ, ਪਨਸਨਪ, ਪਨਸ
ਗੁਸਸਨਸ ।
੨. ਸ—ਗੁਮ, ਮਗੁਸਨ, ਨਸ ਗੁ ਗੁਮ, ਸਗੁਮਪ, ਗੁਸਗੁਮ, ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁਸਨਸ, ਪਨਸਨਸ—ਨਸਗੁਮ,
ਸਗੁਮ ਗੁਮਪ, ਮਪ, ਗੁਮਗੁਸਨਸ ਨਸ ।
੩. ਨਸ, ਗੁਮਪ, ਮਪ ਗੁਮਪ, ਸ—ਗੁਮਪ, ਨਸ ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁਸਨਸ ਨਪ, ਪਨਸ ਨਸਗੁਸਸਨਸ ।
ਗੁਮਪਨ, ਨ—ਪ, ਮਪ ਗੁਮਪਨਸ ਨਸਨਪ, ਗੁਮਪ, ਪਗੁਮਗੁਸ ਗੁਸਸਨਸ, ਨਸ—ਗੁਮਪਨਸ
ਪ ਮ
ਨਪ, ਮਪ ਗੁਮਪਨਸ ਨਸ—ਨਸਨਪ, ਗੁਮਪ, ਨਸਨਪ ਗੁਮਗੁਸ ਸਨਸ ਨਸ ।
੪. ਗੁਮਪ, ਪਸਪ, ਪਨਸ ਨਸ, ਨਸ ਗੁਮਪਨ—ਨਸ ਨਸ ਗੁਮਪਨਸ ਪਨ, ਮਪਨ, ਗੁਮਪਨ, ਨਸ—
ਸਨਪ, ਮਪ ਗੁਮਪਨਸ, —ਨਸਨਪ, ਗੁਸ ਸਨਸ ਨਸ । ਨਸ ਗੁਮਪਨ, ਪਨਸਗੁਸਸਨਸ
ਨਸਨਪ, ਮਪ ਗੁਮਪਨਸ ਸ—ਸਗੁਸ ਸ, ਸਨ, ਨਪ, ਮਪ ਗੁਮਗੁਸਨ ਨਸ ਗੁਮਪਨਸ ਸ ।
੫. ਨਸ, ਨਸਗੁਸਨ, ਪਨਸਨਪ, ਗੁਮਪਨਸ, ਪਨਸਗੁਸ ਸਨ, ਗੁਮਗੁਸ ਸਨਸ ਸ, ਨਸ, ਗੁਸ, ਗੁਮ
ਗੁਸਨਪ, ਸਨਸਪ, ਪਨਸਪ, ਪਮ, ਮਗੁ, ਗੁਸ, ਸਨਸ ਨਸ ਗੁਮਪਨ, ਪਨਸਗੁਸ ਸ, ਸਗੁ,
ਗੁਮ, ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁਸਨ, ਗੁਮਗੁਸਸ ਸਨ, ਨਸਨਪ, ਗੁਮਪਨਸਨਪ, ਪਨਪਮ, ਗੁਮਪਨ, ਨਸ
ਨਪ, ਗੁਮਪ ਗੁਮਗੁਸ ਸਨਸ ਨਸ ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਨਸ ਗੁਮ ਗੁਸ, ਨਸ ਗੁਮ ਪਪ ਗੁਮ ਗੁਸ, ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਪਪ ਗੁਮ ਗੁਸ, ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਸੰਨ ਪਪ ਗੁਮ ਗੁਸ ਨਸ ।
੨. ਪਨ ਨ,ਪ ਨਨ ਨਸ, ਗੁਮ ਮ,ਗੁ ਮਮ ਮਪ, ਪਨ ਨ,ਪ ਨਨ ਨਸ, ਗੁਮ ਮ,ਗੁ ਮਮ ਗੁਮ ਗੁਸ, ਨਸ ਨਪ, ਮਪ ਮਗੁ, ਸਗੁ ਸਨ ਸਸ ।
੩. ਪਨ ਪਪ, ਨਸ ਨਨ, ਸਗੁ ਸਸ, ਗੁਮ ਗੁਗੁ, ਮਪ ਮਮ, ਪਨ ਪਪ, ਨਸ ਨਨ, ਸਗੁ ਸਸ, ਗੁਮ ਗੁਗੁ, ਮਗੁ ਗੁਸ ਸੰਨ ਨਪ ਪਮ ਮਗੁ ਗੁਸ ਨਸ ।
੪. ਨਸ ਗੁਗੁ ਸਗੁ ਸਨ, ਸਗੁ ਮਮ ਗੁਮ ਗੁਸ, ਗੁਮ ਪਪ ਮਪ ਮਗੁ, ਮਪ ਨਨ ਪਨ ਪਮ, ਪਨ ਸਸ ਨਸ ਨਪ, ਨਸ ਗੁਗੁ ਸਗੁ ਸਨ, ਸਗੁ ਮਮ ਗੁਮ ਗੁਸ, ਪਨ ਪਪ ਗੁਮ ਗੁਸ ।
੫. ਨਸ ਸ,ਨ ਸਸ ਨਸ, ਸਗੁ, ਗੁ,ਸ ਗੁਗੁ ਸਗੁ, ਗੁਮ ਮ,ਗੁ ਮਮ ਗੁਮ, ਮਪ ਪ,ਮ ਪਪ ਮਪ, ਪਨ ਨ,ਪ ਨਨ ਪਨ, ਨਸ ਸ,ਨ ਸਸ ਨਸ, ਸਗੁ ਗੁ,ਸ ਗੁਗੁ ਸਗੁ, ਗੁਮ ਮ,ਗੁ ਮਮ ਗੁਮ, ਗੁਗੁ ਸਸ ਨਨ ਪਪ, ਮਮ ਗੁਗੁ ਸਸ ਨਨ ।
੬. ਸਗੁ ਮਮ ਗੁਸ, ਨਸ ਗੁਗੁ ਸਨ, ਪਨ ਸਸ ਨਪ, ਮਪ ਨਨ ਪਮ, ਗੁਮ ਪਪ ਮਗੁ, ਸਗੁ ਮਮ ਗੁਸ, ਨਸ ਗੁਗੁ ਸਨ, ਨਨ ਨਸ ਸਸ, ਗੁਗੁ ਗੁਮ ਮਮ, ਪਪ ਪਨ ਨਨ, ਸਸ ਸਗੁ ਗੁਗੁ, ਮਮ ਮ,ਗੁ ਗੁਗੁ, ਸਸ ਸਨ ਨਨ, ਪਪ ਪਮ ਮਮ, ਗੁਗੁ ਗੁ,ਸ ਸਸ ਨਨ ਨਸ ਸਸ ।

੧. ਰਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਗਨਹੁ ਅਭਾਗਾ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਗਿਓ ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰ ਪਾਗਾ ॥੧॥
 ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥
 ਆਲਸੁ ਛੀਜਿ ਗਇਆ ਸਭੁ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਨਾਰਾਇਣ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥
 ਨਾਮ ਉਦਕੁ ਪੀਵਤ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਆਗੇ ਸਭਿ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੨)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦					ਮ
ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਸ	—					ਮ
ਰਾ	ਜ	ਸ	ਨ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਰ	ਗ	ਜਾ	ਸ	ਗਾ,	ਸ					ਗੁ
ਨ																				ਤ
ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਸ	ਸ	—					
ਆ	ਸ	ਲ	ਸ	ਛੀ	ਸ	ਜ	ਗ	ਇਆ	ਸ	ਸ	ਭ	ਤ	ਨ	ਤੇ	ਸ					
ਨ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਗੁ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਸ					
ਪ੍ਰੀ	ਸ	ਤ	ਮ	ਸਿਉ	ਸ	ਮ	ਨ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗਾ	ਸ	ਸ						

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਜਿ	ਸ	ਕਉ	ਸ	ਬਿ	ਸ	ਰੈ	ਸ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਪ	ਤਿ	ਦਾ	ਸ	ਤਾ	ਸ
ਨ	—	ਸੰ	ਮੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	—	—	ਸੰ	—	—	—
ਸੋ	ਸ	ਈ	ਸ	ਗ	ਨਹੁ	ਸ	ਅ	ਭਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗਾ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਪ	—	ਮਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਸ	—
ਚ	ਚ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਜਾ	ਸ	ਕਾ	ਸ	ਮ	ਨ	ਰਾ	ਸ	ਗਿਓ	ਸ
ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	—	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਸ	
ਅ	ਮਿਅ	ਸ	ਸ	ਰੋ	ਸ	ਵ	ਰ	ਪਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗਾ	ਸ	ਸ	ਤੇਰਾ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥
ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥
ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਢੈ ਗਹਣਾ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥
ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥
ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥
ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥
ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੬੬੦)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦					ਪ
				ਸ																ਜੀ
ਮ	ਗੁ	—	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	ਨ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਪ				ਪ
ਵ	ਨਾ	ੜ	ਵੀ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ਅੰ	ੜ	ਧੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੀ				ੜੀ
ਮ	ਗੁ	—	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	ਸ	ਨ	—	ਨ				ਨ
ਵ	ਨਾ	ੜ	ਵੀ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ਪੁ	ੜ	ੜ				ਖ
ਸ	—	ਸ	—	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਸ						
ਕੇ	ੜ	ੜੇ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ੜ	ਦਿ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ				

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	—	ਮ	ਪ	—	ਨ	—	*	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—					
ਹਮ	ਆ	ੜ	ਦ	ਮੀ	ੜ	ਹਾਂ	ੜ	*	ਇ	ਕ	ਦ	ਮੀ	ੜ	ੜ	ੜ					
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	—					
ੜ	ਮੁਹ	ਲ	ਤ	ਮੁ	ਹ	ਤ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ੜ					

—	ਪ	ਨ	ਨ		ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—		*	ਨ	ਨ	ਸੰ		ਨ	—	ਪ	—
ੜ	ਨਾ	ਨ	ਕ		ਬਿ	ਨ	ਵੈ	ੜ		*	ਤਿ	ਸੈ	ਸ		ਰੇ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ
—	ਨ	—	ਸੰ		ਨ	—	ਪ	ਪ		ਮ	ਗੁ	ਪ	ਮ		ਗੁ	—	ਸ	
ੜ	ਜਾ	ੜ	ਕੇ		ਜੀਅ	ੜ	ੜ	ਪ		ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ		ਣਾ	ੜ	ੜ	ਜੀ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥

ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ; ੯, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨			
			ਮ													ਮ	ਗੁ	
			ਕੁ													ਕਾ	ੜ	
ਮ	—	—	ਰੇ		—	ਸ	—	ਨ		ਸ	—	—	—		—	—	ਸ	ਨ
ਪ	ੜ	ੜ			ੜ	ਬ	ੜ	ਨ		ਖੋ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ਬ	ਨ
ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ		—	ਮਗੁ	—	ਸ		ਨ	—	ਸ	—		—	—		
ਖੋ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ਜੜ	ੜ	ਨ		ਜਾ	ੜ	ਈ	ੜ		ੜ	ੜ		

ਅੰਤਰਾ

																ਪ	ਪ	
																ਸ	ਰ	
ਮ	—	ਮ	ਪ		—	ਨ	—	—		ਸੰ	—	—	—		—	—	ਨ	—
ਗੁ	ੜ	ਨਿ	ਵਾ		ੜ	ਸੀ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ਸ	ੜ
ਬ																		
ਸੰ	—	ਮੰ	ਗੁੰ		—	ਸੰ	—	ਨ		ਸੰ	—	—	—		—	—	ਪ	ਨ
ਦਾ	ੜ	ਅ	ਲੇ		ੜ	ਪਾ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ਤੋ	ੜ
ਸੰ	—	—	ਨ		—	ਪ	—	ਪ		ਮ	ਗੁ	ਸ	ਨ		ਸ	—		
ਹੀ	ੜ	ੜ	ਸੰ		ੜ	ਗ	ੜ	ਸ		ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ		ਈ	ੜ	ਕਾਹੇ...	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥
 ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥
 ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥
 ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੬੮੩)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨		
																ਪ	ਮ
																ਬੰ	ਦ
ਪ	—	—	ਮ		ਗੁ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	—	—					
ਨਾ	ੜ	ੜ	ਹ		ਰਿ	ਬੰ	ੜ	ਦ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ					
ਨ.																	
ਪ.	ਪ.	ਨ.	—		ਸ	—	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ					
ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ੜ		ਵਹੁ	ੜ	ਗੋ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਲ	ਰਾ			ਮ	ਗੁ	
															ੜ	ਇ	

ਅੰਤਰਾ

	ਮ																
	ਗੁ	ਮ	ਮ		ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ		ਨ	—	ਸੰ	—
	ਵ	ਡੈ	ਭਾ		ੜ	ਗ	ਭੇ	ੜ	ਟੇ	ੜ	ਗੁ	ਰ		ਦੇ	ੜ	ਵਾ	ੜ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁ		ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	ਪ		ਮ	ਗੁ		
ੜ	ਕੋ	ਟ	ਪ		ਰਾ	ੜ	ਧ	ਮਿ	ਟੇ	ੜ	ਹ	ਰਿ		ਸੇ	ਵਾ	ਬੰਦਨਾ...	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥

ਮੋਹਿ ਅਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥੧॥

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੂੰ ਸੰਮੁਖੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੫)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਨ	ਨ	—	ਗੁ	ਗੁ	—
ਅਉ	ਥ	ੳ	ਨਾ	ਦ	ੳ
ਨ	ਨ	ਸ	ਗੁ	ਪ	ਗੁ
ਮੋ	ਹਿ	ਤੁਰ	ਗਤ	ਹੀ	ਨੀ
ਗੁ	ਮ	—	ਸ	ਗੁ	—
ਤੂੰ	ੳ	ਆ	ਕ	ਪ੍ਰਤ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	—
ਧਾ	ਰ	ਅ	ਨੁ	ਗੁਹੁ	ੳ	ਸੁਆ	ਮੀ	ੳ	ਮੇ	ੳ
ਬੰ	ਧ	ਨ	ਕਾ	ਟ	ਲੇ	ਹੁ	ੳ	ਅਪ	ਨੇ	ਕ
ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਪ	ਮ	ਗੁ
ਦੁ	ਤੀ	ਆ	ਭਾ	ਉ	ਨਿ	ਵਾ	ੳ	ੳ	ਰ	ੳ
ਕਬ	ਹੁ	ਨ	ਆ	ਵਹ	ੳ	ਹਾ	ੳ	ੳ	ਰ	ੳ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਇਨੁ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੇ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥
 ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥
 ਤੇਉ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥
 ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਉ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥
 ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੨)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
ਰਾ	₪	ਮ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਰਾ	₪	ਗੁ	ਸਿ	ਮ	ਰ
ਮ	ਗੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਸ	—	—
ਰਾ	₪	ਮ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਭਾ	₪	₪	ਈ	₪	₪,
ਨ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਸ	ਸ
ਰਾ	₪	ਮ	ਨਾ	₪	ਮ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨ	ਬਿ	ਨ
ਨ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਗੁ	ਸ	—	—
ਬੂ	₪	ਡ	ਤੇ	ਅ	ਧਿ	ਕਾ	₪	₪	ਈ	₪	₪

ਅੰਤਰਾ

ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਬ	ਨਿ	ਤਾ	₪	ਸੁ	ਤ	ਦੇ	ਹ	₪	ਕ੍ਰੋ	ਹ	₪
ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—
ਸੰ	₪	ਪ	ਤ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	₪	₪	ਈ	₪	₪
ਗੁੰ	ਮੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਇ	ਨ	ਮੈ	₪	ਕ	ਛੁ	ਨਾ	₪	ਹਿ	ਤੇ	₪	ਰੋ

ਨ ਸੰ | ਨ ਪ | ਪ ਪ | ਗੁ ਮ | ਗੁ ਸ | — —
 ਕਾ ਟ ਲ ਅ ਵ ਧ ਆ ਟ ਟ ਈ ਟ ਟ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸ੍ਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥ ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਬੇ ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੪)

ਅਸਥਾਈ

×			੨				੦			੩			
			ਸ	ਨ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	— —
			ਹਉ	ਟ	ਟ	ਬ	ਲ	ਬ	ਲ	ਟ	ਜਾ	ਉ	ਟ ਟ
— — —	ਟ	ਟ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਨ	—	ਨ	ਪ	—	—
ਟ			ਰ	ਮਈ	ਆ	ਟ	ਕਾ	ਟ	ਰ	ਨੇ	ਟ	ਟ	ਟ
ਮ ਗੁ ਸ	ਟ	ਟ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—	—	ਨ
ਟ			ਕਾ	ਟ	ਰ	ਨ	ਕ	ਵ	ਟ	ਨ	ਟ	ਟ	ਅ

ਸ — ਸ
ਬ ਟ ਲ

ਅੰਤਰਾ

			ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
			ਹ	ਮ	ਸ	ਰ	ਦੀ	ਟ	ਟ	ਨ	ਟ	ਟ	ਟ
— — ਸੰ	ਟ	ਟ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁ	ਮੰ	ਗੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਟ			ਇਆ	ਟ	ਲ	ਨ	ਤੁ	ਮ	ਟ	ਸ	ਰ	ਟ	ਟ
— — —	ਟ	ਟ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਪ	—	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ
ਟ			ਅ	ਬ	ਪ	ਤਿ	ਆ	ਟ	ਟ	ਰ	ਟ	ਟ	ਕਿਆ
ਮ ਗੁ ਸ	ਕੀ	ਟ	ਹਉ...										
ਟ													

ਨੋਟ—ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਦੋ ਦੋ ਤੁਕਾ ਇਕੱਠੀਆਂ ਭੀ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

(ਮਧੁਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਅੰਦੋਲਿਤ ।

ਮ
 ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਗੁ ਮ, ਧ ਸ ।
 ਸੰ ਮ ਮ ਮ
 ਅਵਰੋਹ—ਸ ਧ ਮ, ਗੁ ਗੁ ਮ, ਰ ਸ ।

ਸ ਸ ਮ—
 ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਧ ਧ ਸਰ ਗੁ ਮ ਰ ਸ ।

ਅਭੋਗੀ ਜਾਂ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਦੱਖਣ ਪੱਧਰੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਜ-ਕਲ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਇਤਨਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ, ਗੋਯਾ ਦੱਖਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਕਾਨੜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ-ਨਿਖਾਦ ਵਰਜਿਤ, ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਹਨ।

ਦੱਖਣੀ ਅਭੋਗੀ ਤੇ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਦੋਵੇਂ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਰਾਗ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਅਭੋਗੀ ਵਿਚ ਖੜਜ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਸੰਵਾਦੀ ਤੇ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਵਾਦੀ ਤੇ ਖੜਜ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਨਾਟਕੀ ਅਭੋਗੀ ਵਿਚ 'ਮਗੁਰਸ' ਅਤੇ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਵਿਚ 'ਗੁਮਰਸ' ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਵਿਚ ਜੇ 'ਗੁਮਰਸ' ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅਭੋਗੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਅੱਜ-ਕਲ

ਮ
 ਅਭੋਗੀ ਵਿਚ 'ਗੁਮਰਸ' ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਇਤਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਲਾਪ ਤੇ ਤਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਭਾਵ ਤੋਂ ਕਾਨੜਾ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਹਿਚਕਚਾਹਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ
 ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ "ਸ ਰ ਧ ਸ" ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ 'ਸਰਧ' ਸੁਰ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਖੜਜ ਤੇ ਰੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੁਕਣ ਨਾਲ ਦੁਰਗਾ ਰਾਗ ਸਾਹਮਣੇ

ਰ ਰ —
 ਆਏਗਾ। ਇਸ ਲਈ "ਸਰਧ, ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਸ ਰ ਗੁ ਮ ਗੁ ਮ—ਰਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਅਵੱਸ਼ ਜੋੜਨੇ

ਸ ਰ ਸ ਰ
 ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ "ਸਰ ਧ ਸਰਗੁ, ਗੁਰਸ, ਰ ਧ ਰ ਗੁ" ਇੰਜ ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਿਤ-ਰਹਿਤ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਐਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸ

“ਧ ਮ ਗੁ ਰ ਗੁ ਮ, ਗੁ ਰਸ” ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਿਤ-ਰਹਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਗੋਸ਼ੀ ਦੀ ਛਾਇਆ ਆਏਗੀ। ਸੋ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰੀ ਵਾਂਗ ਅੰਦੋਲਿਤ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਮੱਧਮ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੂਰਣ ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਹੀ ਖੇਲ ਹੈ। ਯਾਨੀ ਗੰਧਾਰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਾਨੜਾ ਅੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਮੁਕਤ ਭਾਵ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਦੇ ਮੁਕਤ ਭਾਵ ਤੋਂ ਬਾਗੋਸ਼ੀ ਦੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਗੰਧਾਰ ਬਦਰੰਗ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦੱਖਣ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਆਪਣੀ ਸਰਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਰਸ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ ਸ ਮ ਮ ਸ ਸ ਮ ਸ ਸ

੧. ਸ, ਰਸ, ਧ ਸਰ ਗੁ ਗੁੰ ਰਸ—ਰ ਧ, ਸਰ ਗੁੰ ਮਰਸ—ਧਮ, ਮਧ ਧਸ—।

ਰ ਰ ਸ ਸ ਮ ਮ ਸ ਸ ਸ ਰ ਰ

੨. ਸਰ ਗੁੰ ਸਰੰਸ ਧ, ਧਸ—ਸਰ ਗੁੰ ਗੁੰਮ, ਰਸ—ਧਮ, ਮਧ ਧਸਰ ਗੁੰ ਗੁਮਰਸ—।

ਮ ਮ ਮ ਮ ਰ ਸ ਮ

੩. ਸਰ ਗੁੰਮ, ਸਰਮ, ਮਧਮ, ਗੁਮਧਮ, ਮਧਮ, ਗੁੰ ਗੁਰ ਗੁਮਰਸਧ, ਸਰਗੁਮ, ਰਸ—ਧਸਰ, ਗੁਮ,

ਮ ਮ ਗੁ ਸ ਮ

ਮਧ, ਗੁਮਗੁ, ਸਰਮਧ ਮ—ਗੁਮਧ, ਗੁੰਮ, ਰ ਮਗੁ, ਮਰਸ—ਰਧਸਰ ਗੁਮਰਸ—।

ਮ ਮ ਸੰ ਸੇ ਮ ਮ ਮ ਮ ਸ

੪. ਸਰਮ, ਗੁਮਧ, ਗੁਮਰ, ਮ—ਧਸ—ਮਧਸ, ਧਮ, ਗੁਮਧਮ, ਗੁਧ, ਮਧਮ, ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਰ ਰਧਸਰ

ਮ ਮ ਸ ਸੰ ਸੰ ਮ ਮ ਸ ਸ ਰ

ਗੁੰ ਗੁ ਰਸ—ਮ, ਮਧ (ਮ) ਗੁਮਧਸ—ਮ ਧਸ, ਧਮ, ਮਧ—ਗੁੰ ਗੁਮ, ਰਸ—ਰਧਸਰ ਗੁ

ਰ

ਗੁਮਰਸ—।

ਮ ਸੰ ਸੰ ਸੰ ਮੰ ਸੰ ਮ ਸੰ ਸੰ ਸੰ

੫. ਗੁਮਧ, ਧਸ, ਧਮ, ਮਧ, ਧਸਰ ਗੁੰ ਮਰੰਸ—(ਸੰ) ਧਮ, ਧਮ ਧਸ, ਰਧਸ—ਧਮਧਸ, ਗੁਮ, ਮਧ,

ਸੰ ਰੰ ਰੰ ਸੰ ਸੰ ਮੰ ਮੰ ਮ

ਧਸ, ਸਰੰ ਗੁੰ ਗੁਮਰੰ, ਰਧਸ—ਮ ਧਸ, ਰੰਸ, ਰੰ ਗੁੰ ਗੁਮਰੰਸਧਮ, ਸਰਗੁਮਧਸ, ਧਮ, ਗੁਰਮਧਸ—

ਮੰ ਸੰ ਮੰ ਮ ਸ ਸ ਸ ਮ ਮ ਰ ਸ ਮ ਮ ਸ

ਗੁਮਰੰਸ, ਰੰਸਧਮ, ਗੁੰ ਗੁਮ—ਰਸ ਧ ਧਸਰ ਗੁੰ ਗੁਰ, ਗੁਮਰ, ਧਸਰ ਗੁੰ ਗੁ ਰਸ—।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰ ਗੁਮ ਰਸ, ਧਸ ਰਗੁ ਮਮ ਰਸ, ਗੁਮ ਧਧ ਮਧ ਮਗੁ ਰਗੁ ਮਮ ਰਸ, ਮਗੁ ਮਧ ਸਸੰ ਧਸੰ ਰਸੰ ਧਮ ਧਸੰ ਧਮ ਗੁਮ ਰਸ ।
੨. ਮਮ ਗੁਮ ਰਸ, ਧਧ ਮਧ ਮਗੁ ਮਮ ਰਸ, ਸਸੰ ਧਸੰ ਧਧ ਮਧ ਮਗੁ ਮਮ ਰਸ, ਗੁੰਗੁ ਰਸੰ ਧਸੰ ਰਰੰ ਸੰਧ, ਮਧ ਸਸੰ ਧਮ, ਗੁਮ ਧਧ ਮਗੁ ਮਮ ਰਸ ।
੩. ਸਰ ਗੁਰ ਗੁਮ, ਗੁਮ ਧ,ਮ ਧਸੰ, ਧਸੰ ਰੰ,ਸੰ ਰੰਗੁੰ, ਰੰਗੁੰ ਮੰ,ਸੰ ਰੰਗੁੰ, ਧਸੰ ਰੰ,ਮ ਧਸੰ, ਗੁਮ ਧ,ਰ ਗੁਮ, ਰਸ । ਗੁਮ ਧ,ਮ ਗੁ,ਮ ਧਸੰ ਧਮ, ਧਸੰ ਰੰ,ਗੁੰ ਰੰਸੰ, ਧਮ ਗੁਮ ਧਸੰ ਧਮ ਰਸ ।
੪. ਮਗੁ ਰਸ ਧਸ ਰਗੁ ਮਮ ਰਸ, ਧਮ ਗੁਮ ਧਸੰ ਰਸੰ ਧਮ ਗੁਮ ਰਸ, ਗੁੰਤੰ ਸੰਧ ਮਧ ਸਰੰ ਗੁੰਰੰ ਸਰੰ ਗੁੰਮੰ ਰੰਸੰ, ਧਸੰ ਗੁੰਰੰ ਸੰਸੰ ਧਮ, ਗੁਮ ਧਸੰ ਧਮ ਗੁਮ, ਧਮ ਗੁਮ ਰਸ ਧਸ ।
੫. ਸਰ ਰ,ਰ ਮਮ ਮਧ ਧ,ਧ ਸੰਸੈ ਸਰੰ ਰੰ,ਰੰ ਮੰਮੰ ਸਰੰ ਰੰ,ਧ ਸੰਸੰ, ਮਧ ਧ,ਗੁ ਮਮ ਰਸ । ਮਮ ਰ,ਮ ਮਰ ਮਮ, ਧਧ ਮ,ਧ ਧਮ ਧਧ, ਸੰਸੰ ਧ,ਸੰ ਸੰਧ ਸੰਸੰ, ਰਰੰ ਸੰ,ਰੰ ਰੰਸੰ ਰਰੰ, ਧਸੰ ਧਮ ਗੁਮ ਰਸ ।
੬. ਮਮ ਰਸ, ਧਧ ਮਮ ਸੰਸੰ ਧਧ, ਰਰੰ ਸੰਸੰ, ਮੰਮੰ ਰਰੰ, ਸੰਸੰ ਧਧ ਗੁਗੁ ਮਮ ਰਰ ਸਸ ਧਧ ਸਸ ਰਰ ਗੁਗੁ ਮਮ ਧਧ ਸੰਸੰ ਰਰੰ ਗੁੰਗੁੰ ਮੰਮੰ ਸਰੰ ਸੰਸੰ, ਧਸੰ ਧਧ, ਮਧ ਮਮ, ਗੁਮ ਰਰ, ਸਰ ਸਸ ।

੧. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਸਾਜਨਾ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥
ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥
ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੈ ॥ ੨ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩				×				੨			
	ਰ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ
	ਸਾ	ਧ	ਨਾ	ਸੰ	ਤ	ਗੁ	ਆ	ਗੁ	ਮ	ਮੈ	ਰੈ	ਸ
	ਸ	ਜ	ਨਾ	ਤ	ਤ	ਗੁ	ਆ	ਗੁ	ਮ	ਮੈ	ਰੈ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਮ	ਧ	—	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਆ	ਸ	ਨ	ਦਾ	ਸ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ਸ	ਇ	ਸ	ਮੰ	ਸ	ਗ	ਲ
—	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
ਸ	ਕ	ਸ	ਮ	ਲਾ	ਸ	ਮਿ	ਟ	ਜਾ	ਸ	ਇ	ਪ	ਰੈ	ਰੈ	ਸ

ਸਾਜਨਾ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ ਕਾਨੜਾ. ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਨਾਰਦ ਸੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ, ਰੁਮਨਾ ਰਿਖ ਸੇ ਸਭ ਹੂ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ, ਸਭ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ, ਜਿਧ ਸਨਾਥ ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
 ਧਿਆਨ ਧਰੋ ਤਿਰ ਕੋ ਮਨ ਮੈਂ, ਜਿਹ ਕੋ ਅਮਿਤੋਜ ਸਭੈ ਜਗੁ ਛਾਇਓ ॥੮॥੨੫੦॥
 (ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩				×				੨					
—	ਰਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਧ	ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਧਿਆ	ਨ	ਧ	ਰੋ	ੜ	ਤਿ	ਹ	ਗੁ	ੜੜ	ਮ	ਨ	ਮੈ	ੜ	ੜ ੜ
—	ਮ	ਧ	ਸੰਧ	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ —
ੜ	ਜਿਹ	ਕੋ	ਅਮਿ	ਤੋ	ੜ	ਜ	ਸ	ਗੁ	ੜ	ਜ	ਗ	ਛਾ	ੜ	ਇਓ ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਸ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਧ	ਰ	ਸ	—
ਨਾ	ਰ	ਦ	ਸੇ	ਫ	ਚ	ਤੁ	ਰਾ	ਫ	ਨ	ਨ	ਸੇ	ਫ	ਫ	ਫ
ਸੰਯੁਕਤ	ਰੰਧਿਰ	ਰੰਧਿਰ	ਸੰਧਿ	ਧ	ਧ	ਧ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਦੁਮ	ਨਾਫ	ਰਿ	ਖ	ਸੇ	ਫ	ਫ	ਗੁ	ਫ	ਮਿ	ਲਿ	ਗਾ	ਫ	ਇਓ	ਫ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਉਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ਹਰਾਉ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ੧ ॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥ ੨ ॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਮ	ਮ	ਮਧ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
—	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	ਫ	ਫ	ਗਾ	ਉ	ਮੇਫ	ਰੀ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ਫ	ਫ
ਫ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	ਫ	ਫ	ਗਾ	ਉ	ਮੇਫ	ਰੀ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ਫ	ਫ
—	ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ
ਫ	ਅਨਿ	ਕ	ਥਾ	ਫ	ਫ	ਕ	ਫ	ਫ	ਗੁ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
—	ਮ	—	ਮ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਫ
ਫ	ਉ	ਫ	ਹਾਂ	ਚ	ਰ	ਨ	ਗੋ	ਫਿ	ਦ	ਜੀ	ਕੇ	ਬ	ਸ	ਨਾ	ਫ	ਫ	ਫ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਸ	ਸ	ਧ	ਸ	ਰੰਗੁ	ਰੰ	ਸ
ਅਨਿ	ਕ	ਭਾ	ਫ	ਫ	ਤ	ਕ	ਰ	ਦੁਆ	ਫ	ਰ	ਨ	ਪਾਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਵਉ	ਫ

— ਸੰ ਸੰ ਸੰ | ਮੰ ਗੁੰ ਮੰ ਰੰ ਸੰ | ਧ ਸੰ ਧ ਮ | ਮ ਗੁ ਮ ਰ ਸ
 S ਹੋ ਇ ਕ੍ਰਿ ਪਾ S ਲ ਤ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਧਿਆ S ਵਉ S

—
 S ਕੀਰਤ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਨਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥

ਮਾਨੁ ਮਰਤੁ ਤੁਮਾਰੈ ਉਪਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੁਮਾਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮਾਰਾ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥

ਤੁਮਰੇ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥

ਅਭੈ ਦਾਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰ ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਮ			੩				×			੨			
—	ਗੁਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਧ	ਸ	ਰ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ
S	ਠਾ	ਕੁ	ਰ	ਜੀ	S	ਉ	ਤੁ	ਹਾ	S	ਰੋ	S	ਪ	ਰ	ਨਾ
—	ਸ							ਮ						
S	ਧ	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ
S	ਮਾ	ਨ	ਮ	ਹ	S	ਤ	ਤੁ	ਮਾ	S	ਰੈ	S	ਉ	S	ਪ
—	ਮ	ਧ	ਧ	ਸੰ				ਮ		ਮ				
S	ਕੁ	ਮ	ਰੀ	ਓ	S	ਟ	ਤੁ	ਮਾ	S	ਰੀ	S	ਸ	ਰ	ਨਾ

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਧ	ਧ	ਮ	—	ਧ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
	ਕੁ	ਮ	ਰੀ	ਆ	S	ਸ	ਭ	ਰੋ	S	ਸਾ	S	ਤੁ	ਮ	ਰਾ
—	ਸੰ							ਸੰ				ਮ		
S	ਧ	ਸੰ	ਰੰਮ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	—	ਗੁ	ਮ	ਰ
S	ਤੁ	ਮ	ਰਾ	ਨਾ	S	ਮ	ਰਿ	ਦੈ	S	ਲੈ	S	ਧ	ਰ	ਨਾ

—
 S ਨਾਕੁਰ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਾਲ-ਸੁਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਧ ਲਯ)

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੇ ॥

ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੇ ਕਹ ਢੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ਕਛੂ ਨਹੀ ਨਹੀ ਕਛੂ ਤੇਰੇ ॥

ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ੧ ॥

ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੇ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਭਾਰੋਸਉ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੩)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
								ਰ	ਰਮ
								ਸਾ	ਜਨ
ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਧ	ਸ	—	ਰ	ਰਮ
ਗੁ	—	ਤ	ਸੁ	ਆ	ਸ	ਮੀ	—	ਸਾ	ਜਨ
ਮੀ	—						—		
	—						—		
ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਧ	ਸ	—	—	—
ਗੁ	—	ਤ	ਸੁ	ਆ	ਸ	ਮੀ	—	—	—
ਮੀ	—						—		
	—						—		
ਸ	—	ਸ	—	ਰ	—	ਗੁ	—		
ਧ	—	ਰੋ	—	ਸ	—	ਸ	—		
ਨੇ	—						—		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਪੇ	—	ਖ	ਤ	ਸੁ	ਨ	ਤ	—	—	ਸ
	—						—	—	
ਧ	ਸੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਭ	ਨ	ਗੁੰ	ਸ	ਸੰ	—	ਗੁੰ	—	—	—
		ਕੈ							
ਧ	—	ਧ	—	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	ਰੈ	—	ਗੁ	ਸ	ਜ	—	ਸ	ਬੁ
ਥੋ	—			ਕਾ			—		
ਧ	ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਰਮ
ਰੋ	—	ਕ	ਹ	ਗੁ	—	ਰੋ	—	ਸਾ	ਜਨ
				ਫੇ	—				

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਅਭੋਚੀ-ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥

ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥

ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਧ	ਸ	ਰ	ਧ	ਸ	—
ਗੁ	ੜ	ਸੀ	ਮਾ	ੜ	ਗ	ਗੋ	ਬਿ	ਦ	ਤੇ	ੜ	ੜ
ਐ											
ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਟਹ	ਲ	ਸੰ	ਤ	ਨ	ਕੀ	ਸੰ	ਗ	ਸਾ	ਧੂ	ਕਾ	ੜ
ਮ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਮਾਂ	ਜ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ੜ	ੜ
						ਪਰ	ਮ	ਗ	ਤੇ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਧ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਪੂ	ਜਾ	ੜ	ਚਰ	ਨਾ	ੜ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ	ਸਰ	ਨਾ	ੜ
ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਰੰ	ਈ	ਕੁ	ਸ	ਲ	ਜੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ੜ	ੜ
ਸੋ						ਪ੍ਰਭ	ਜੀ	ਉ	ਕਰ	ਨਾ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥

ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥ ੧ ॥

ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨੋ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥੩॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦	ਮ	੩		੪	
ਮ	ਮ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਚ	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਗੁ	ਪਾ	ਲ	ਤੇ	ਰੀ	ੜ
ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਧ	ਸ	ਧ	ਰ	ਸ	ਸ
ਗੁ	ਗੁ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਨ	ਧੋ	ਹ	ੜ	ਭ	ਰ	ਮ
ਮੋ	ਹ										
ਮ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਰਾ	ੜ	ਖ	ਲੀ	ੜ	ਜੈ	ਗੁ	ਕਾ	ਟ	ਬੇ	ਰੀ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧ	ਧ	ਮ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਬੁ	ੜ	ੜ	ਡ	ਤ	ੜ	ਸੰ	ਸਾ	ਰ	ਸਾ	ਗ	ਰ
ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਉ	ਧ	ਰੇ	ਹ	ਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਰਤ	ਨਾ	ਗ	ਰ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ੲ. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਤਰੇ ਹੀ ਹਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥

ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਅਸਕਤ ਮੁੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥ ੧ ॥

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੩)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੦		੩			
ਮ									
ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਰ	ਧ	ਸ	—	ਰ
ਜੀ	ਅ	ਪ੍ਰਾ	ੜ	ਨ	ਮਾ	ਨ	ਦਾ	ੜ	ਤਾ
ਮ									
ਗੁ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਸ	ਰ	ਤੇ	ਹੀ	ਹਾ	ੜ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਧ	—	ਮ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਗੋ	ਬਿੰਦ	ਤਿਆ	ੜ	ਗ	ਆ	ਨ	ਲਾ	ੜ	ਗਹਿ
ਸੰ									
ਧ	ਸੰ	ਰਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਅੰ	ਮ੍ਰਿ	ਤੋੜ	ਡਾ	ਰ	ਭੂ	ਮ	ਪਾ	ੜ	ਗਹਿ
ਮੰ									
ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਮ
ਬਿ	ਖੈ	ਰ	ਸ	ਸਿਉ	ਆ	ਸ	ਕ	ੜ	ਤ
ਮ									
ਗੁ	ਮ	ਧ	—	ਧ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਮੁ	ੜੇ	ਕਾ	ੜ	ਹੇ	ਸੁ	ਖ	ਮਾ	ੜ	ਨ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ

ਵਾਦੀ—ਸੰ (ਤਾਰ ਸ:)	ਠਾਟ—ਆਸਾਵਰੀ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ	ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰਾਤ ਦਾ ਸਾਰੰਗ

ਆਰੋਹ—ਸ ਰ ਮ ਪ, ਧੁ ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ੍ਰ, ਧੁ ਨੁ ਪ, ਮ ਪ, ਗੁ ਮ, ਰਸ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸੰ ਪੁ ਨ ਸੰ, ਰੰ ਨੁਸੰ ਪੁ ਨੁ ਪ, ਮ ਪ, ਗੁਮ-ਰ ਸ ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਅਯਨਾ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮੱਧਯ ਕਾਲੀਨ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਚਨ ਨੇ "ਰਾਗ ਤਰੰਗਣੀ" ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਿਰਦੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵ ਤੇ ਭਾਵਭੱਟ ਨੇ "ਮੇਘ ਰਾਗਣ ਸੰਯੁਕਤ" ਕਹਿ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਇਸ ਨੂੰ ਯਾਵਨਿਕ ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਜੇ ਤਕ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਅਵਿਸ਼ਕਾਰਕ ਕੌਣ ਸੀ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ : ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ ਜਾਂ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦਾ ਖੜਜ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ (ਮੱਧਯ ਰਾਤ) ਹੈ। ਅੜਾਨਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਰਬਾਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਦਰਬਾਰੀ ਦਾ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਤੇ ਸੁਰਤੀ-ਭੇਦ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਦਰਬਾਰੀ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅੜਾਨਾ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਰਬਾਰੀ ਦਾ “ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ” ਅਤੀ ਕੋਮਲ ਤੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਹਨ, ਪਰ ਅੜਾਨਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ “ਗੰਧਾਰ ਧੈਵਤ ਤੇ ਨਿਖਾਦ” ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਕੋਮਲ ਤੋਂ ਥੋੜੇ ਉੱਚੇ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਸੁਰਤੀ-ਭੇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤੀਯ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਹੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤਕ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕੇਵਲ ਉਸਤਾਦ (ਗੁਰੂ) ਹੀ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੂਖਮ ਸੁਰਤੀ-ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕਰਕੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਦਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਰਬਾਰੀ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ ਚੰਚਲ ਤੇ ਉਤਾਂਗ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ "ਸੰ, ਧੁਨਸੰ, ਰਸੰ-ਧੁਨੁਪ, ਮਪ, ਗੁਮ, ਰਸ-ਸਰਮਪ ਧੁ,
ਰਸੰ—ਗੁਮਰੰਸੰ. ਨਸੰ ਧੁਨਸੰ ਪਨੁਮਪਸੰ—ਧੁਨੁਪ, ਗੁਮ, ਰਸ—ਰਮਪਨੁਸਰੰ ਗੁਮਰੰਸੰ, ਰੰਨਸੰ ਧੁਨਸੰ" ਇਸ

ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਅਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਲਗ-ਭਗ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ, ਧੈਵਤ-ਗੰਧਾਰ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਕੇ ਬਗੈਰ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਅੜਾਨਾ ਗਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਾਨੀ ਰਹੇਗੀ। ਅੜਾਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਹੈ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਓਗੇ ਗਾਇਕ ਅਪਨਾ ਗਾਇਨ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜ-ਲਯ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਦ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਨਾ ਜਮਾ ਸਕੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚਾ ਪਤਲਾ ਤੇ ਸੁਰੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਰ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਨ ਸ ਪ ਮ ਨ ਨ ਸ ਪ ਮ ਸ
ਸ, ਰਸ, ਮਪ, ਗੁਸਮਰਸ—ਮਪ ਧੁਨੁਪ, ਮਪ ਸ—ਧੁਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸਮ ਰਸ—।
੨. ਨ ਨ ਮ ਸ ਨ
ਸਰਮਪ ਧੁਨੁਪ, ਮਪਸ—ਧੁਨੁਪ, ਮਪਸ—ਰਨਸ, ਸਧੁਨੁਪ, ਮਪ, ਗੁਮ, ਰਸ—ਮਪ ਧੁਨੁ
 ਨ ਨ ਮ ਮ
ਨਸ, ਨਸਰਨਸ ਧੁਨੁਪ, ਮਪਸ, ਮਪਨਸ ਧੁਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸਮ, ਪ ਗੁਮਰਸ।
੩. ਨ ਨ ਪ ਨ ਪ ਸ ਨ ਨ ਨ
ਸਰਮਪ ਧੁਨੁ ਧੁਨੁਪ, ਮਪ ਸ—ਧੁਨੁਪ, ਮਪਰਸ—ਰਨਸ—ਧੁਨੁਨਸ—ਸਧੁਨੁਪ, ਮਪਸ—ਧੁਨੁਸ,
ਪ ਮ ਸ ਪ ਨ ਨ ਨ ਨ
ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸਮ ਰਸ—ਮਪ ਸ—ਧੁਨੁਸ—ਨਸ (ਸ) ਧੁਨੁਮਪਸ—ਮਪ ਧੁਨੁਸ, ਰਨਸ ਧੁਨੁ
ਪ ਮ ਮ
ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸ ਗੁਮਰਸ—।
੪. ਨ ਮ ਨ ਪ ਮ ਮ
ਮਪਨਸਰਨਸ ਧੁਨੁਸ—ਧੁਨੁਸਰਨਸ—ਗੁਸਮਰਸ, ਨਸਰਨਸ ਧੁਨੁਪ, ਮਪਨੁਪ ਗੁਸ ਗੁਸਮ,
ਸ ਪ ਨ ਨ ਮ ਨ ਸ ਪ ਮ ਮ
ਰਸ—ਮਪਸ—ਧੁਨੁਮਪਸ—ਸ ਗੁਸਮਰਨਸ ਧੁਨੁਨਸ—ਧੁਨੁਮਪਸ—ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸ ਗੁਮਰਸ
 ਨ ਮ ਸ
—ਪਨੁਸਰ (ਸ)—ਪਨੁਸਰਮਸ ਰਸ, ਪਨੁਸਰਸ ਰਸ, ਪਨੁਸਰਨਸ ਧੁਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸ ਮਸਰਸ
ਸ—।
੫. ਪ ਨ ਮ ਨ ਪ
ਸ—ਧੁਨੁਸ, ਨੁਪ ਮਪਸ—ਸ ਗੁਸ ਮਰਸ, ਸਰਨਸ ਧੁਨੁਪ, ਮਪਸ—ਪਨੁਮਪਰਸ—ਸਧੁਨੁਸ
ਪ ਮ ਮ ਮ ਮ
—ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸਮ, ਪ ਗੁਮਰਸ—ਸਰਮਪਨੁਸ ਗੁਸਮਰਸ—ਪਨੁਮਪਸ ਗੁਸਮਰਸ, ਮਪ
ਨ ਨ ਨ ਮ ਮ ਪ ਮ ਮ
ਧੁਨੁਨਸ, ਨਸ—ਰਨਸਧੁਨੁਮਪਸ—ਧੁਨੁਨਸ, ਧੁਨੁਪਮਪ ਗੁਸ ਗੁਮ, ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸ ਗੁਮ ਰਸ—।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਮਪ ਨਸ ਗੁਮ ਰਸ ਪਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੨. ਨਸ ਗੁਮ ਰਸ ਰਰ ਨਸ ਧੁਨ ਸਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਨੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੩. ਮਪ ਨੁਪ ਨਸ ਰਸ ਗੁਮ ਰਸ ਸਰ ਨਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਰਮ ਪਨੁ ਮਪ ਰਸ ।
੪. ^{ਨੁ}ਮਪ ਧੁਨੁ ਨੁਪ ਮਪ ਸਧੁ ਨੁਪ, ਮਪ ਸਨ ਰਸ ਨਸ ਧੁਨੁ ਪਸ, ਮਪ ਨਸ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ ਰਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੫. ਸਸ ਨੁਧੁ ਨੁਪ, ਰਰ ਸਨ ਸਸ ਨੁਧੁ ਨੁਪ, ਗੁਮ ਰਸ, ਰਸ ਰਰ ਸਨ ਸਸ ਨੁਧੁ ਨੁਨੁ ਪਮ ਪਪ ਮਗੁ ਮਮ ਰਸ ਨਸ, ਰਮ ਪਨੁ ਸਰ ਮਮ ਰਸ ਨਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੬. ਸਰ ਨਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਸਰ ਨਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਨਸ ਰਸ ਰਸ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਸਰ ਰ,ਰ ਮਮ ਮਪ ਪ,ਪ ਨੁਨੁ ਨੁਸ ਸਸ, ਰਰ ਨਸ ਧੁਧੁ ਨੁਪ ਮਪ ਸਸ, ਰਰ ਨਸ ਧੁਧੁ ਨੁਪ ਮਪ ਸਸ,ਰਰ ਨਸ ਧੁਧੁ ਨੁਪ ਮਪ ਸਸ ।

੧. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ॥

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥

ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥

ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਅਸਥਾਈ

				×					੨					੦					ਪ ਨੁ ਐ
ਪ	ਮ	ਮ		ਪ					ਨੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ				
ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਸ	—	—	ਸ	ਨੁ	ਗ	ਸ	ਬਿ	ਦ	ਤੇ	ਸ	ਸ,	ਸ			
	ਸੀ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ											

ਮ	ਮ	ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਟਹ	ਲ	ਸੰ	ਸ	ਤ	ਨ	ਕੀ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਸਾ	ਧੂ	ਸ	ਕਾ	ਸ
ਸ		ਮ				ਸੰ									
ਨੁ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	
ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਸ	ਮਾ	ਸ	ਜ	ਪ	ਪ	ਰ	ਮ	ਗ	ਤੇ	ਸ	ਸ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਪ	ਸ	ਜਾ	ਸ	ਚ	ਰ	ਨਾ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਕੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨਾ	ਸ	
ਸੰ		ਮੰ														
ਨੁ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ		
ਸੋ	ਸ	ਈ	ਕੁ	ਸ	ਲ	ਜੁ	ਸ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਜੀ	ਉ	ਕ	ਰ	ਨਾ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸ਼ੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜਗਦ ਗੁਰੋ ॥

ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥

ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋਗ ਦਯਾਲਹ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੇ ॥

ਸਰੀਰ ਸ੍ਰਸਤ ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵਹ ॥੫੦॥

(ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੫੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
			ਨੁ	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਪ	—	—	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ
			ਸ	ਭ	ਦੁ	ਖ	ਹ	ਸੰ	—	—	ਕਰੁ	ਨੁਸੰ	ਰੰਸੰ	ਧੂ	ਮੈ	ਸ
								ਰੋ	ਸ	ਸ		ਣਾ	ਸ	ਸ		
ਪ	—	—	ਨੁ	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਪ	—	—	—	ਨੁ				
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਭ	ਦੁ	ਖ	ਹ	ਸੰ	—	—	—	ਧੂ	ਨੁ	ਪ	—	
								ਰੋ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	
—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਪ				ਮ		ਮ						
ਸ	ਚੇ	ਸ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—	
				ਸਾ	ਸ	ਸ	ਰ	ਤਾ	ਸ	ਸ	ਪ	ਹ	ਰ	ਣਹ	ਸ	

—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਰੰ	ਰੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁਸੰ	ਰੰਸੰ
₹	ਕ	ਰੁ	ਣਾ	ਮੈ	₹	ਸ	ਭ	ਦੁ	ਖ	₹	ਹ	ਰੋ	₹	₹₹	₹₹
ਨੁ	ਪ	—													
₹	₹	₹													

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	—	ਪ	ਨੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
	ਚੇ	₹	₹	ਧੁ	₹	ਣ	₹	ਨਾ	₹	ਥ	ਗੋ	ਬਿ	₹	ਦਹ	₹
—	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ
₹	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਨਿ	ਧਾ	₹	ਨ	₹	ਜ	ਗ	ਦ	ਗੁ	ਰੋ	₹	₹	₹
—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਪ				ਮ		ਮ					
₹	ਚੇ	₹	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—
				ਸਾ	₹	₹	ਰ	ਤਾ	₹	₹	₹	ਹ	ਰ	ਣਹ	₹

₹ ਕਰੁਣਾ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਭੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ, ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥

ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੧॥

ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥

ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੯)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦				੩			
												ਪ			
												ਨੁ	ਮ	ਪ	
												ਠਾ	ਕੁ	ਰ	
ਪ								ਨੁ				ਪ			
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਰੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਧੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਪ
ਗਾ	₹ਈ	ਐ	₹	₹	ਆ	ਤ	ਮ	ਰੰ	₹	ਗ	₹	₹,	ਸ	ਰ	ਣੀ

ਨ	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	ਨੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਆ	—	ਵ	ਨ	—	ਨੁ	ਸਹ	ਜ
ਪਾ	ੜ	ਵ	ਨਾ	ਮ	ਧਿ	ੜ	ਵ	ਨ	ੜ	ਸਹ	ਜ	ਸ
ਮ	ਮ	ਪ	ਸ	ਸ	—	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪ			
ਰ	ੜ	ਵ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ਨੁ	ਗ	ੜ			
ਮਾ	ੜ	ਵ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ਨੁ	ਗ	ੜ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਜਾ	ੜ	ਕਉ	ਹ	ਰਿ	ਰੰ	ਗ	ਲਾ	ਗੋ	ਇ	ਸ	ਜੁ	ਗ	ਮਹਿ ੜ
ਰੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ
ਸੰ	ੜ	ਕਹੀ	ਅ	ਤ	ਹੈ	ੜ	ਸੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ
ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਆ	ਤ	ਮ	ਜਿ	ਣੈ	ੜ	ਸ	ਗ	ਲ	ਵ	ਸ	ਤਾ	ੜ	ਕੈ ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਰੰ	ਨੁ	ਪ			
ਜਾ	ੜ	ਕਾ	ਸ	ਤ	ਗੁ	ਰ	ਪੁ	ੜ	ਰਾ	ੜ			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥ ੧ ॥

ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਠਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੨੦੪)

੦				੩				×				੨				ਰੰ	ਸੰ
																ਕ	ਵ
ਰੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	—	
ਨ	ਗੁ	ਨ	ਪ੍ਰਾ	ਸ	ਨ	ਪ	ਸ	ਤ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	—	ਪ	—	ਪਨੁ	ਮਪ	ਗੁ	—	ਮਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ				
ਹਾਂ	ਸ	ਜੀ	ਸ	ਮਿਸ	ਸਸ	ਲਉ	ਸ	ਸਸ	ਸ	ਮੇ	ਰੀ	ਮਾ	ਈ				

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁਸਰੰ	ਸੰ	ਨੁਸੰ	ਨੁਪੁ	ਪੁਨੁ	ਪ
ਰੁ	ਸ	ਪ	ਸ	ਹੀ	ਸ	ਨ	ਸ	ਬੁ	ਧ	ਬਸ	ਲ	ਹੀਸ	ਸਸ	ਨੀਸ	ਸ
ਪ		ਸੰ		ਮੰ		ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਪਨੁ	ਪ		
ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਪਨੁ	ਪ		
ਮੇ	ਹਿ	ਪ	ਰ	ਦੇ	ਸ	ਸ	ਨ	ਦੁ	ਸ	ਰ	ਤੇ	ਆਸ	ਈ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।
ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ।

੫. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥ ੧ ॥
ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਉਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥ ੨ ॥
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

⊕				੧				੨				⊕				੧				੨			
ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨ
ਹਰਿ	ਜ	ਜ	ਸ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ਉ	ਮਾ	ਹਿਓ	ਸ	ਪ	ਤੇ	ਰੋ	ਰੋ	ਜ	ਤੇ	ਰੋ	ਰੋ	ਜ	ਨੁ	ਸ	ਨ	
ਧੁਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—													
ਹਰਿ	ਜ	ਸ	ਸੁ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ਉ	ਮ	ਹਿਓ	ਸ													

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁਪ	ਨੁ	—	ਸ	—	ਸਰ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	—
ਮ	ਨਹਿ	ਪ੍ਰ	ਗਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	ਸੋ	ਸ	ਭਾ	ਸ
ਸ			ਮ				ਨੁ						
ਨੁ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਪ੍ਰ	ਨੁ	ਪ				
ਜਤ	ਕ	ਤ	ਪੇ	ਸ	ਖਉ	ਸ	ਆ	ਹਿਓ	ਸ	ਤੇਰੋ...			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੬. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥

ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥ ਜਲੁ ਹੇਵਤ ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥

ਪੂਜਾਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥

ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥

ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੦੫)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਰੰ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਰੰ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਪ	—	
ਰੰ	ਗਾ	ਸ	ਰੰ	ਗ	ਰੰ	ਗ	ਨ	ਕੇ	ਪਨੁ	ਗਾ	ਸ
			ਪ			ਮ	ਮ				
ਮ	—	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਰ	ਸ	—
ਕੀ	ਸ	ਟ	ਹਸ	ਤ	ਪੁ	ਰ	ਨ	ਸਭ	ਸੰ	ਗਾ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ			ਨੁ	ਸ	ਸ						
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ੍ਰ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਰੰ	ਸ
ਬ	ਰ	ਤ	ਨੇ	ਮ	ਤੀ	ਰ	ਥ	ਸਹਿ	ਤ	ਗੰ	ਗਾ
ਮ						ਮ					
ਗੁੰ	ਮ	ਰੰ	ਸ	ਪ੍ਰਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਰ	ਸ	—
ਜ	ਲ	ਹੇ	ਵ	ਤਸ	ਸ	ਭੂ	ਖ	ਅਰ	ਨੰ	ਗਾ	ਸ

ਨੋਟ—ਅਗਲੀਆਂ ਤਿੰਨੇ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੋ-ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਲਗਾਓ।

੭. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥

ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥

ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥ ੨ ॥

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥ ੩ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ
ਗਾਈ	ਐ	ਭ	ਗੁ	ਣ	ਗੋ	ਪਾ	ਲ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਨਿ	ਧਿ
ਪ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਦੂ	ਖ	ਬਿ	ਦਾ	ਰ	ਨ	ਦਾ	ਤੇ	ਭ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ
ਰ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁਰੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਜਾ	ਕਉ	ਭ	ਗੁ	ਟ	ਤ	ਹੋ	ਇ	ਸ	ਗਲ	ਸਿ	ਧਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸਿਮ	ਰ	ਤ	ਨਾ	ਭ	ਮ	ਮ	ਨਹਿ	ਸਾ	ਧਾ	ਰੈ	ਭ
ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ
ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਪ	ਰਾ	ਧੀ	ਭ	ਖਿ	ਨ	ਮਹਿ	ਤਾ	ਰੈ	ਭ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੩ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
ਪ	ਰ	ਸ	ਨੁ
ਬਿ	ਸ	ਰ	ਧੁ
	—	ਗ	ਸ
	ੜ	ਈ	ਪ
		ਮ	ਭ
ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ
ਤਾ	ੜ	ਰਾ	ਈ
	—	ਸ	—
	ੜ	ਸ	ਸ
ਸ	ਮ	ਪ	ਨੁ
ਨ.	ਰ	—	ਧੁ
ਜ	ਬ	ਸਾ	ਧ
	ਤੇ	ੜ	ਨੁ
	—	ਸ	ਪ
	ੜ	ਪਾ	ਸੈ
ਮ	ਪ	ਸ	ਪ
ਗ	ਤ	ਸ	ਨੁ
	ਮੋ	ੜ	ਈ
	ੜ	ਹਿ	ਪ
	—	ਸ	—
	ੜ	ਸ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਸ	—	—
ਮ	ੜ	ਕੋ	ਨੁ	ਸੰ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ੜ
ਨਾ		ੜ	ੜ	ਬੈ				
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁਨੁ	ਪ	—
ਨੁ	ਨੁ	ਹੀ	ੜ	ਨੁ	ੜ	ਨਾ'ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ੜ	ਰਿ	ਬਿ	ਗਾ				
ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਨੁ	ਗ	ਗੁ	ਗੁ	ੜ	ਗ	ਹ	ੜ	ਮ
ਸ		ਲ	ੜ	ਸੰ				
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਪ	—
ਨੁ	ੜ	ਬ	ੜ	ਨ	ੜ	ਨੁ	ੜ	ੜ
ਕਉ				ਆ		ਈ		

੯. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਪੜਤਾਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਕਾ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ,
ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ, ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥
ਤਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਉਤਮ ਤਿਨ ਕਉ,
ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਉਚੇ, ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀਸ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ,
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੪, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੧੨੯੬)

ਅਸਰਾਈ

x				੨				੦				੩			
				ਪਸੰ ਨੁਸੰ ਹੜ ਰਿੜ				ਪ ਨੁ ਨੁ ਗੁ				ਮਪ ਨੁਪ ਗਾੜ ਝੜ			
ਪ	ਸੰ	—	—	ਪੁ	ਪ	—	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ
ਦੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ੜ,	ੜ	ੜ	ੜ	ਏ	ੜ	ਕਾ	ਗੁ	ਮ	—ਨੁ	—ਪ
												ਵਹੁ	ੜ	ੜਜ	ੜਗ
ਮ		ਮ		ਰ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਪ		ਮਪ	ਨੁਪ
ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਬੀ	ੜ	ਸ	ੜ	ਜਪ	ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨੁ	ਪ	ਕੀੜ	ੜੜ
ਚੈ	ੜ	ਲ	ਖ									ਜੀਹ	ੜ		
ਮ		ਮ		ਰ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਰ		ਰ	ਪ
ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਸ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਹੈ	ੜ	ਨੁ	ੜ	ਸ	ਬ	ਦ	ਜ
ਪੀ	ੜ	ੜ	ੜ									ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ
												ਗੁੰ	ੜ	ਕਿ	ਰ
ਨ		—	—	ਪ											
ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	ਪ										
ਪੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ੜ	ਹਰਿ ਗੁਨ...									

ਅੰਤਰਾ—ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

੫	੦	੨	੦	੩	੪	੫
ਪ ਕਿ	ਪ ਚ	ਪ ਪਾ	ਮ ਕ	ਮ ਰ	ਮ ਸੁ	ਪ ਆ
ਨੁ ਧੁ ਲਾ	ਸ	ਸੰ ਨੁ ਇ	ਸ	ਸੰ ਹ	ਰੰ ਰਿ	ਸੰ ਸੇ
ਮ ਗੁ ਜ	ਸ	ਮ ਗੁ ਪ	ਸ	ਮ ਜ	ਰ ਪੇ	ਸ
ਸ ਜ	ਸ	ਰ ਪ	ਸ	ਪ ਜ	ਮ ਗੁ ਪੇ	ਸ
ਮ ਜ	ਪ	ਸੰ ਨੁ ਪ	ਸ	ਸੰ ਨੁ ਜ	ਸੰ ਪਉ	ਸ
ਸੰ ਦੀ	ਸ	ਨੁ ਧੁ ਰੇ	ਸ	ਸੰ ਨੁ ਜ	ਪ ਨੁ ਸ	ਸ
ਮ ਤੁ	ਪ ਮ	ਸੰ ਉ	ਸ	ਰੰ ਮ	ਨੁ ਤਿ	ਸੰ ਨ
ਸੰ ਤੇ	ਸ	ਮ ਗੁ ਮ	ਸ	ਮ ਘੁ	ਰ ਮੇ	ਸ
ਮ ਗੁ ਘੁ	ਸ	ਸੰ ਨੁ ਮ	ਸ	ਸੰ ਨੁ ਸ	ਰੰ ਘੁ	ਸ
ਮ ਘੁ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

×
 ਸੰ — — — ਪ
 ਜੀ S S S ਨੁ ਪ
 ਅਸਥਾਈ ਤਿੰਨਤਾਲ ਠਾਅ ਲਯ ਵਿਚ
 ਅੰਤਰਾ-ਦੂਜਾ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

⊕		੧		੨		⊕		੧		੨	
		ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਮ
		ਹ	ਰਿ	ਤੁ	ਮ	ਵ	ਡ	ਵ	ਡੇ	S	ਵ
ਪ	—	ਪ	—	ਪ	ਸੰ	ਨੁਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ
ਡੇ	S	ਵ	S	ਡ	S	ਉ	S	ਚੇ,	ਹ	ਰਿ	ਤੁ
ਪ	ਪ	ਪ	—	—	ਮ	ਪ	—	—	ਪ	—	ਸੰ
ਵ	ਡ	ਵ	ਡੇ	S	ਵ	ਡੇ	S	S	ਵ	S	S
ਨੁਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਪ	—	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਮ
ਉ	S	S	ਚੇ	S	ਸੋ	S	ਕ	ਗੁ	ਧ	ਭਾ	S
ਰ	—	ਸ	—	—	—	ਮ	—	ਪ	ਨੁ	—	ਸੰ
ਵੀ	S	ਸ	S	S	S	ਜ	S	ਨ	ਨਾ	S	ਨੁ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਸੰ
ਅੰ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਪੀ	ਆ	ਜ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਅੰ	S	ਮ੍ਰਿ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਦੀ)

×												ਨ	ਸੰ	ਸੰ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪੁ	—	ਨੁ
ਪੀ	ਆ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਤੀ	ਜ	ਨ	S	ਨਾ	ਕ	ਕ	ਅੰ	S	ਮ੍ਰਿ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	—	ਰੰ	ਸੰ
ਪੀ	ਆ	ਗੁ	ਰ	ਮ	S	ਤੀ	S	S	ਧ	ਨ	ਧੰ	S	ਨ	ਧ
ਮੰ	—	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਪ	ਮ
ਗੁੰ	S	S	S	ਨ	S	S	S	S	ਧੰ	ਨ	ਗੁ	ਨੁ	S	ਸਾ
ਮ	—	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ
ਗੁ	S	S	S	ਸ	S	S	S	S	ਧੰ	ਨ	ਗੁ	ਰੁ	S	ਸਾ

×
 ਸੰ — — — ਪ
 ਬੀ S S S ਨੁ ਪ
 ਹਰਿ ਗੁਨ...

(ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਆਸਾਵਰੀ | ਸਮਾਂ—ਲਗ-ਭਗ ਮੱਧਮ ਰਾਤ (੧੧ ਵਜੇ ਰਾਤੀਂ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਮਾਲਕੌਂਸ ਅੰਗ ।

ਆਰੋਹ—ਸ. ਗੁ ਮ, ਧੁ ਨੁ ਸੰ ।

ਮ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਮ, ਪ ਗੁ ਸ ਮ ਰ, ਸ ।

— ਮ

ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਨੁ ਸ ਮ, ਗੁ ਮ ਧੁ-ਮ, ਪ ਗੁ ਸ ਮ ਰ ਸ ।

ਕੌਂਸੀ ਕਾਨੜਾ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ (੧੧-੧੨ ਵਜੇ) ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਤ ਅਲਪ, ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ, 'ਗੰਧਾਰ ਧੈਵਤ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ' ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਕੌਂਸੀ ਕਾਨੜਾ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕੌਂਸ ਤੇ ਬਾਗੋਸ਼ੀ :—

ਮਾਲਕੌਂਸ ਅੰਗ ਤੋਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਅਤੇ ਬਾਗੋਸ਼ੀ ਅੰਗ ਦਾ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਮਾਲਕੌਂਸ ਅੰਗ ਦਾ ਹੀ ਕੌਂਸੀ ਕਾਨੜਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਮਾਲਕੌਂਸ ਅਤੇ ਕਾਨੜਾ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਬਾਗੋਸ਼ੀ ਅੰਗ ਤੋਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਬਾਗੋਸ਼ੀ ਠੇ ਕਾਨੜਾ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ

ਮ ਮ ਮ ਨੁ ਨੁ
 "ਗੁਮਰਸ, ਰਨੁਸ, ਗੁਮ, ਧਨੁਪ, ਮਧ ਨੁਰੰਸ, ਧਨੁਪ, ਮਪਧਮ, ਪੰਗੁ ਮਰ, ਸ—ਨੁਸ ਗੁਮ, ਧ ਧ ਨੁਪ,

ਧ

ਮ

ਮਪਧਮ, ਨੁਸੰ, ਰੰਨੁਸੰਨੁਪ, ਮਧਨੁਰੰਨੁਸੰ—ਧਨੁਪ, ਧਮ, ਪ ਗੁ ਸ ਮਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਬਾਗੋਸ਼ੀ ਅੰਗ ਦੇ ਇਸ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਮਾਲਕੌਂਸ ਅੰਗ ਕਿਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜੋ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੌਂਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲੱਛਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕੌਂਸ ਦੇ ਜਿਹਨੇ ਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਚਲਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੌਂਸ ਜਾਂ ਕੌਂਸੀ ਨਾਮ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਚੰਦ੍ਰ ਕੌਂਸ, ਜੋਗ ਕੌਂਸ, ਨੰਦ ਕੌਂਸ, ਮਧੁਕੌਂਸ ਇਤਿਆਦਿ। ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਕਤਤਾ ਕੌਂਸੀ ਤੇ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ ਨੂੰ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ

ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸ਼ਿਕ, ਕੌਂਸਕੀ ਜਾਂ ਕੌਂਸੀ, ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਹ ਮਾਲਕੌਂਸ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਲਕੌਂਸ ਤੇ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ

ਸੁਰ-ਰੂਪ "ਸ, ਨੁਸ, ਧੁਨੁਸ, ਗੁ ਰਸ, ਸਮ, ਗੁਮਧੁਮ, ਪ ਗੁਮ, ਗੁ ਰਸ, ਧੁਨੁਗੁ—ਸ, ਧੁਨੁਸਮ, ਪ ਗੁਮ,

ਧੁਨੁਧੁਮ, ਪ ਗੁ ਮ, ਗੁਮਧੁਨੁਸ, ਧੁਨੁਸਰਸ, ਧੁਨੁਸਗੁਰਸ, ਧੁਨੁਧੁਮ, ਪ ਗੁਸਮ, ਗੁ ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਕੌਂਸ਼ਿਕ ਜਾਂ ਕੌਂਸੀ ਦਾ ਰੂਪ, ਬਾਕੀ ਕਾਨੜਾ ਵਿਚ ਮਾਲਕੌਂਸ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਜੋ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਬਣਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ :—ਸ, ਨੁਸ, ਧੁਨੁਰਸ,

ਨੁਸਗੁ—ਸ, ਰਨੁਸ, ਸਰ ਗੁਸ ਮਰਸ, ਧੁਸ ਨੁਸ, ਗੁਮ, ਪ ਗੁਸ ਗੁਸਮ, ਰਸ, ਨੁਸਮ, ਗੁਮਧੁ—ਮ ਪ ਗੁਸਮ,

ਰਸ—ਗੁਮ, ਧੁਨੁਸ, ਨੁਗੁ—ਸ, ਰਨੁਸ, ਧੁਸ ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸਮ, ਜਾਂ ਸ, ਨੁਧੁਮ, ਪ ਗੁਸਮ ਰਸ" ਇੰਜ ਪੰਚਮ ਤੇ ਰਿਖਵ ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ ਦੋਹਾਂ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਾਨੜਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੀਂਡ ਰਾਹੀਂ ਲਗੇਗਾ, ਤਾਂ

ਮਾਲਕੌਂਸ ਦਾ ਗੰਧਾਰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ :—ਗੁਸ ਗੁਸਮ, ਰਸ, ਕਾਨੜਾ ਅਤੇ ਨੁਸ, ਨੁਗੁ—ਸ,

ਮਾਲਕੌਂਸ। ਅਕਸਰ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮਾਲਕੌਂਸ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ "ਨੁਸ, ਗੁਮਪ, ਤੇ ਪਧੁਨੁਸ ਜਾਂ ਸਨੁਧੁਪ" ਇੰਜ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਰ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਤੇ ਭੈਰਵੀ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿਚ ਮਾਲਕੌਂਸ ਤੇ ਕਾਨੜਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੋ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਮਧੁਰ ਸੁਆਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਗਤੀ-ਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਗਾਇਕ ਤੇ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਲਈ ਅਤੀ ਅਨੰਦ-ਦਾਇਕ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਨੁ. ਸ ਧੁਨੁਸ, ਨੁਸਗੁ—ਸ, ਗੁਸਮ, ਰਸ—ਧੁਨੁਗੁ—ਸ, ਧੁਨੁਰਸ, ਧੁਸ ਨੁਧੁਮ, ਧੁਨੁਸ—।

੨. ਨੁਸ, ਸਰ ਗੁਸਮ, ਰਸਨੁਧੁਸ ਨੁਰਸ, ਗੁਮ, ਪ ਗੁਸ ਮਧੁ—ਮ, ਪ ਗੁਸ ਰਗੁਮ, ਰਸ—ਧੁਨੁਧੁ, ਨੁਸ,

ਧੁਨੁਸਮ, ਗੁਮਧੁਮ, ਸਗੁਮ ਪ ਗੁਸ ਗੁਸ ਰਸ।

੬. ਸਮ, ਮਗੁਮਪੁ—ਮ, ਸਗੁਮ, ਨੁਸਮ, ਮਗੁS ਗੁS ਮ ਪ, ਗੁਮਪੁਮ, ਮਪੁਨੁਪੁਮ, ਪ—ਮ, ਪੁਨੁਸਮ,

ਗੁਮਪੁਨੁ ਪਮ, ਗੁਮਪੁਨੁਸੰ—ਸੰਨੁਪੁਮ, ਪ ਗੁSਮ, ਮਪੁਮ, ਪੁਨੁਪ ਗੁS ਗੁSਮ, ਰਸ, ਰਨੁਸ ਪੁਨੁਸ
ਗੁ—ਸ ।

੭. ਗੁਮਪੁਨੁਸੰ, ਪੁਨੁਰੰਸੰ, ਪੁਨੁ ਪਮ, ਪੁ ਪੁਮਗੁਮ, ਪੁਨੁਸੰ, ਪੁਨੁਸੰਗੁ—ਸੰ—ਰੰਨੁਸੰ, ਪੁਨੁਸੰਗੁਮੰ, ਰੰਸੰ,

ਪੁਪੁਨੁਗੁ—ਸੰ, ਪੁਨੁਪੁਮ, ਪ ਗੁSਮ, ਪੁ—ਮ, ਗੁਮਪੁਨੁਪ, ਪ ਗੁS ਗੁS ਮ, ਰਸਨੁਪੁS ਨੁਸ, ਗੁਮਪੁ

ਨੁਸੰ, ਰੰਨੁਸੰਪੁਨੁਸੰਗੁ—ਸੰ, ਗੁSਮੰ ਰੰਸੰ, ਪੁS ਨੁਪੁਮ, ਪ ਗੁS ਗੁਮ ਰਸਸ ਪੁS ਨੁਸ— ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਨੁ ਪੁਨੁ ਸਗੁ ਮਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਗੁਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਗੁਮ ਪੁਨੁ ਪੁਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਗੁਮ
ਪੁਨੁ ਸੰਨੁ ਪੁਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੁਸ ।

੨. ਪੁਨੁ ਸਗੁ ਨੁਸ, ਸਗੁ ਮਪ ਗੁਮ, ਮਪੁ ਨੁਸੰ ਪੁਨੁ, ਨੁਸੰ ਗੁਮੰ ਰੰਸੰ, ਪੁਨੁ ਸੰਗੁੰ ਸੰਨੁ, ਮਪੁ ਨੁਸੰ ਨੁਪੁ, ਗੁਮ
ਪੁਨੁ ਪੁਮ, ਸਗੁ ਮਮ ਰਸ ।

੩. ਨੁਸ ਗੁS ਗੁਮ ਗੁਮ ਪੁ,ਮ ਪੁਨੁ ਪੁਨੁ ਸੰਨੁ ਸੰਗੁੰ ਸੰਗੁੰ ਮੰS, ਰੰਸੰ ਨੁਸੰ, ਸੰਨੁ ਪੁਨੁ, ਨੁਪੁ ਮਪੁ, ਪੁਮ
ਗੁਮ, ਗੁਮ ਪੁਨੁ ਸੰਰੰ ਨੁਸੰ ਪੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੁਸ ।

੪. ਸਰ ਨੁਸ ਪੁਨੁ ਸਸ ਗੁਮ ਰਸ, ਨੁਸ ਗੁਮ ਪੁਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨੁਸ ਗੁਮ ਪੁਨੁ ਪੁਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਸ,
ਨੁਸ ਗੁਮ ਪੁਨੁ ਸੰਨੁ ਪੁਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨੁਸ ਗੁਮ ਪੁਨੁ ਸਗੁੰ ਮਮੰ ਰੰਸੰ ਪੁਨੁ ਪੁਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਸ ।

੫. ਸਮ ਗੁਪ ਮਨੁ ਪੁਸੰ, ਨੁਰੰ ਸੰਮੰ ਗੁਮੰ ਰੰਗੁੰ, ਸੰਰੰ ਨੁਸੰ ਪੁਨੁ ਮਪ, ਗੁਮ ਰਗੁ ਸਰ ਨੁਸ, ਰਗੁ ਮਗੁ ਮਪੁ
ਨੁਸੰ, ਰੰਸੰ ਨੁਸੰ ਰੰਗੁੰ ਮੰਗੁੰ ਮੰਮੰ ਰੰਰੰ ਸੰਸੰ ਨੁਨੁ ਪੁਪੁ ਮਮ ਗੁਗੁ ਸਸ ।

੬. ਨੁਸ ਗੁਮ ਪੁਪੁ, ਮਪੁ ਪੁ,ਮ ਪੁਪੁ ਮਗੁ, ਗੁਮ ਪੁਨੁ ਸੰਸੰ, ਨੁਸੰ ਸੰਨੁ ਸੰਸੰ ਨੁਪੁ, ਪੁਨੁ ਸੰਗੁੰ ਮੰਮੰ, ਗੁੰਮੰ
ਮੰ,ਗੁੰ ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ, ਨੁਸੰ ਨੁਪੁ, ਗੁਮ ਪੁਨੁ ਨੁ,ਪੁ ਨੁਨੁ ਪੁਮ, ਗੁਮ ਪਪ ਮਪ ਪ,ਮ ਪਪ ਮਗੁ, ਸਗੁ ਮਮ
ਗੁਮ ਮ,ਗੁ ਮਮ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੋ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ॥ ੧ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੩)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦				ਸੰ
																ਸਿ
ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਸ	ਰ	—	ਸ	
ਸਮ	ਰ	ਸ	ਤ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਮ	ਨਹਿ	ਗੁ	ਗੁ	ਖ	ਰ	—	ਸ	—	
									ਸੁ	ਸੁ		ਪਾ	ਈ	ਐ	ਸ	
ਰ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁਨੁ	ਸੰਗੁ	ਸੰਨੁ	ਧੁਨੁ	ਧੁਮ		
ਸਾ	ਸ	ਧ	ਜ	ਨਾ	ਸ	ਮਿ	ਲ	ਹ	ਰਿ	ਜਸ	ਸਸ	ਗਾ	ਈ	ਐ	ਸ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—
ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਪਾ	ਸ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਬ	ਸੇ	ਸ	ਰੋ	ਸ
ਕ	ਰ	ਕਿ	ਰ				ਰਿ	ਦੈ	ਸ					
ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਗੁ	ਮ	ਧੁਨੁ	ਸੰਗੁ	ਸੰਨੁ	ਧੁਨੁ	ਧੁਮ	
ਚ	ਰ	ਨ	ਸੰ	ਤ	ਨ	ਕੈ	ਮਾ	ਸ	ਥਾ	ਸਸ	ਮੇ	ਸਸ	ਰੋ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ਼)

ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥

ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥

ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੇਵਤ ਜਾਗੀ ॥੧॥

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੇ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ ॥੨॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ. ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
																	ਸਰੰ	ਸੰ	
																	ਧਨ	ਉਹ	
ਨੁ					ਮ		ਨੁ			ਨੁ									
ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਸਰੰ	ਸੰ				
ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਚ	ਰ	ਨ	ਸੰ	ਗ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ਧਨ	ਉਹ				
ਨੁ					ਮ		ਨੁ			ਨੁ									
ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	—	ਮ	—				
ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਚ	ਰ	ਨ	ਸੰ	ਗ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ੜ	ੜ				
ਗੁ																			
ਸ	—	ਗੁ	—	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—					
ਕੋ	ੜ	ਟ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਪ	ਤਾ	ੜ	ਪ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ	ੜ	ਏ	ੜ				
ਨੁ																			
ਧੁ	ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ						
ਆ	ੜ	ਇ	ਮਿ	ਲੇ	ੜ	ਪੂ	ੜ	ਰ	ਨ	ਵ	ਡ	ਭਾ	ਗੀ						

ਅੰਤਰਾ

ਮ				ਨੁ		ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਸੰ	—
ਗੁ	ਮ	ਮ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਦਾ	ੜ	ਸ	ਜ	ਨ	ਤੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ
ਮੋ	ਹਿ	ਅ	ਨਾ	ੜ	ਥ	ਦਾ									
—	ਮੰ							ਨੁ		ਸੰ					
ੜ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
	ਅਵ	ਰ	ਓ	ੜ	ਟ	ਸ	ਗ	ਲੀ	ੜ	ਮੋ	ਹਿ	ਤਿਆ	ੜ	ਗੀ	ੜ

—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ
ੜ	ਭੋ	ਰ	ਭ	ਰ	ਮ	ਕਾ	ੜ	ਟੇ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	
ਸ		ਮ						ਨੁ		ਨੁ						
ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧੁ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ			
ਗਿਆ	ੜ	ਨ	ਅੰ	ਜ	ਨ	ਮਿ	ਲ	ਸੋ	ੜ	ਵ	ਤ	ਜਾ	ਗੀ			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਕੋਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਅਹੰ ਮਤ ਅਨ ਰਤ ਕੁਮਤਿ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥੧॥

ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ ਅਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ਮਮ ਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥

ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੩)

ਅਸਥਾਈ

੩	×							੨	੦							ਮ ਪ ਕਹੁ ਕਤ
ਮ		ਨੁ														
ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—	
ਕ	ਪ	ਟ	ਖ	ਪ	ਟ	ਖ	ਲ	ਗ	ਰ	ਜ	ਤ	ੜ	ੜ,	ੜ	ੜ	
ਰ	ਸ	ਨੁ.	ਨੁ.	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁਨੁ	ਸੰਗੁ	ਸੰਨੁ	ਧੁਨੁ			
ਮ	ਰ	ਜ	ਤ	ਮੀ	ੜ	ਚ	ਅ	ਨਿ	ਕਾ	ਬੜ	ਰੀੜ	ਆੜ	ੜੜ	ਕੁਹ...		

ਅੰਤਰਾ

ਮ		ਨੁ						ਸੰ		ਮੰ		ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਅ	ਹੰ	ਮ	ਤ	ਅ	ਨ	ਰ	ਤ	ਕੁਮਿ	ਤ	ਹਿ	ਤ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਮ
ਸੰ		ਨੁ													
ਗੁੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁਨੁ	ਸੰਗੁ	ਸੰਨੁ	ਧੁਨੁ		
ਪੇ	ੜ	ਖ	ਤ	ਭ੍ਰ	ਮ	ਤ	ਲਾ	ੜ	ਖ	ਗੜ	ਰੀੜ	ਆੜ	ੜੜ	ਕੁਹ ਕਤ...	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੳ. ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ॥

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਂਧੁ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥

ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥ ੨ ॥

ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥ ੩ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਅਸਥਾਈ

੩	×								੨	੦								ਸ ਰ ਐ
ਸ	ਨੁ.	—	ਨੁ.	ਗੁ	ਸ	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—		
ੜ	ਸੀ	ੜ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ਗ	ਗ	ਗੋ	ੜ	ਬਿੜ	ਦ	ਤੇ	ੜ	ੜ,	ੜ		
ਨੁ.	ਸ	ਗੁ	—	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਗੁ	ਮ	ਨੁ	ਪੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—		
ਟਹ	ਲ	ਸੰ	ੜ	ਤ	ਨ	ਕੀ	ੜ	ਸੰ	ਗ	ਸਾ	ੜ	ਪੂ	ੜ	ਕਾ	ੜ			
ਗੁੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਗੁਮ	ਧੁਨੁ	ਸੰਨੁ	ਧੁਮ	ਗੁਮ	ਗੁਰ	ਸ				
ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਜ	ਪ	ਪੜ	ਰੜ	ਮੜ	ਗੜ	ਤੇੜ	ੜੜ	ੜ				

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਮ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	—		
ਪੂ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਚ	ਰ	ਨਾ	ੜ	ਠਾ	ੜ	ਕੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨਾ	ੜ			
ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧੁਨੁ	ਸੰਗੁੰ	ਸੰਨੁ	ਧੁਮ	ਗੁਮ	ਗੁਰ	ਸ				
ਸੋ	ੜ	ਈ	ਕੁ	ਸ	ਲ	ਜੁ	ੜ	ਪ੍ਰੜ	ਭੜ	ਜੀਉ	ਉੜ	ਕੜ	ਰੜ	ਨਾ	ਐਸੀ			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿੜਾਇਓ ॥ ੧ ॥

ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥ ੨ ॥

ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੁ ਧਾਇਓ ॥ ੩ ॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
ਸੰ	—	ਨੁ		ਪ	ਮ	ਖ	ਗੁ	ਮ	ਮ
ਸੰ	ੜ	ਧੁ	ਨੁ	ਪਹਿ	ੜ	ਆ	ੜ	ਪ	ਉ
ਮ				ਨੁ.					
ਰ	—	ਸ	ਸ	ਧੁ.	ਨੁ.	ਸ	ਗੁ	ਮ	—
ਧਾ	ੜ	ਰ	ਨ	ਆ	ੜ	ਇਓ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ		ਨੁ		ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਨੁ	ਭੇ	ੜ	ਟ	ਤ	ੜ	ੜ
ਦ	ਰ	ਸ	ਨ						
		ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਪੁ	ਨੀ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਹੋ	ੜ	ਤ							
		ਨੁ		ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਨੁ	ਮੰ	ੜ	ਤ੍ਰ	ਦਿ	ੜਾ	ਇਓ
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ						

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥

ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥ ੧ ॥

ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨੋ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥ ੩ ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਗੁ	ਸਗੁ
ਗੁ	ਮ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਮਧੁ
ਚ	ਰ	ਨ	ਗੋ	ਪਾ	ਲ ਤੇ ॥
ਮ	ਗੁ	ਨੁ	ਨੁ	—	ਪ
ਗੁ	ਮ	ਪੁ	ਸ	ਨੁ	ਭ
ਮੋ	ਹ	ਸ	ਨ	ਧੋਹ	ਰ
ਮ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਰਾ	ਸ	ਖ	ਲੀ	ਜੈ	ਕਾ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਨੁ	ਪੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗੁ	—	ਮ	ਧੁ	ਤ	ਸੈ	ਸਾ	ਰ	ਸਾ	ਗ	ਰ
ਬੁ	ਸ	ਸ	ਡ	ਤ	ਸੈ	ਸਾ	ਰ	ਸਾ	ਗ	ਰ
ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਉ	ਧ	ਰੇ	ਹ	ਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਰਤ	ਨਾ	ਗ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਭੈ ਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੈਨ ਤਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜਸੁ ਤੋਖਿ ਸੁਨਤ ਕਰਨ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਨ ॥

ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੬)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪	
ਗੁ						ਨੁ					
ਮ	ਮ	ਮ	ਗੁਮ	ਗੁਰ	ਸ	ਧੁ	ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਮ
ਪ	ਤਿ	ਤ	ਪਾੜ	ਵੜ	ਨ	ਭ	ਗ	ਤ	ਬ	ਛ	ਲ
ਮ			ਨੁ			ਨੁ			ਮ		
ਗੁ	ਮ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮ
ਭੈ	ੜ	ੜ	ਹ	ਰ	ਨ	ਤਾ	ਰ	ਨ	ਤ	ਰ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਮ			ਨੁ			ਸੰ					
ਗੁ	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਨੈ	ੜ	ਨ	ਤਿ	ਪ	ਤੇ	ਦ	ਰ	ਸ	ਪੇ	ੜ	ਖ
ਸੰ			ਨੁ								
ਗੁ	ਸੰ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮ
ਜ	ਸ	ੜ	ਤੇ	ੜ	ਖ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ਕ	ਰ	ਨ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ ਤਾਲ ਝੂਮਰਾ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਹਉ ਢੂੰਢੇਂਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧॥

(ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੧੮)

ਅਸਥਾਈ

×			੨			੦		੩			
ਸੰ	—	—ਨੁ	ਗੁ	ਸੰ	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ		
ਹਉ	ੜ	ੜਢੂੰ	ਢੂੰ	ੜ	ਦੀ	ੜ	ਸ	ਗੁ	ਜ	ਰ	—
										ਣਾ	ੜ
											ੜ

ਸ	ਨੁ.	ਗੁ	—	ਮ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ
ਸ	ਧੁ	ਸ	—	ਮ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ
ਸ	ਜ	ਸੈ	—	ਮ	—	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਲ	ਸ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਨੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਸੰ	ਗੁ	ਸੰ	—	—
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਅ	ਲ	ਖ	ਨ	ਲ	ਸ	ਲ	ਸ	ਖੀ	ਐ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—
ਗੁਰ	ਮੁ	ਖ	ਦੇ	ਹਿ	ਸ	ਦਿ	ਖਾ	ਸ	ਸ	ਲ	ਸ	ਲ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਬੂਮਰਾ ਤਾਲ ਦਾ ਠੇਕਾ

ਤਾਲੀ-	×	ਧੀ	ਸ	ਧਾ,ਤ੍ਰਕ	੨	ਧੀ	ਧੀ	ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਕ	੦	ਤੀ	ਸ	ਤਾ,ਤ੍ਰਕ	੩	ਧੀ	ਧੀ	ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਕ
ਠੇਕਾ-																

(ਕੌਂਸੀ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ

ਵਾਦੀ—ਪ	ਠਾਟ—ਕਾਫੀ	ਸਮਾਂ—ਲਗ-ਭਗ ਮੱਧਮ ਰਾਤ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਖੜਜ ਤੋਂ ਧੈਵਤ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ।

ਮ

ਆਰੋਹ—ਰਨੁ ਸ, ਗੁ ਮ ਧ ਨੁ ਪ, ਮਪ, ਸੰ ।

ਮ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਧ ਨੁ ਪ, ਗੁ ਮ ਰ ਸ ।

—ਨੁ

ਨੁ

ਮ

ਮ

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ,—ਧ—ਨੁ ਪ, ਮਪਸੰ, ਧਨੁਪ, ਮਪ, ਗੁਮਧ, ਨੁਪ, ਗੁS ਮਰ ਸ ।

ਇਹ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗ-ਭਗ ਅੱਧੀ ਰਾਤ (੧੧-੧੨ ਵਜੇ) ਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ 'ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ' ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 'ਫਾਰਸ' ਦਾ (ਪ੍ਰਸ਼ਿਯਨ) ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਿਮ ਗਾਇਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਇਥੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ । ਪਰ ਕਈ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੰਭਨਾ ਰਾਗ ਨੂੰ ਹੀ ਅੱਜ-ਕਲ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਭਾਵੇਂ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਦੋਹਾਂ ਮਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਰਾਗ ਅਕਸਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਾਨਾ ਵਿਚ ਚਾਰ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ :—ਬਹਾਰ, ਅੜਾਨਾ, ਮਲਾਰ ਤੇ ਬਾਗੋਸ਼ੀ । ਇਸ ਦੇ ਨਿਕਟ-ਵਰਤੀ ਰਾਗ ਹਨ :—ਸੂਹਾ, ਸੁਘੜਈ, ਨਾਇਕੀ ਤੇ ਦੇਵਸਾਖ । ਪਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਦਾ ਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਦਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਇਕੀ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਦੇਵਸਾਖ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਪੰਚਮ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦੇਵਸਾਖ ਦੂਰ ਰਹੇਗਾ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਅਲਪ, ਪੰਚਮ ਵਾਦੀ ਤੇ ਧੈਵਤ ਦਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੂਹਾ ਨੂੰ ਭੀ ਵੱਖ ਕਰੇਗਾ । ਬਾਕੀ ਸੁਘੜਈ (ਸੁਘੜਾਈ) ਇਸ ਦਾ ਸਮ-ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਕ ਤਾਂ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ

ਮ ਮ

ਉਸ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਅੰਗ ਕਿਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜੋ ਸ਼ਹਾਨਾ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ 'ਪ, ਮਪ ਰ ਰ ਮ—ਰ, ਸ—' ਇੰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਇਹੋ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਸੁਘੜਈ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਗੁਣੀ ਲੋਗਾਂ ਨੇ ਰੱਖੇ ਹਨ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਖੜਜ ਤੋਂ ਪੈਵਤ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਹੈ, ਨਾਲੋਂ ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਅਧਿਕ 'ਪੰਚਮ' ਪ੍ਰਬਲ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਆਰੋਹ ਸੰਪੂਰਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਕਈ ਵੇਰ ਰਿਖਭ

ਮ

ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਨੁਸ, ਗੁ ਮ ਪ, ਪਰ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ "ਨੁਸ, ਰਮਰਸ" ਇੰਜ

ਰਿਖਭ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਤਾਰ ਖੜਜ ਤੇ ਜਾਈਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—
"ਮ ਪ ਸ, ਜਾਂ ਮ ਪ ਨੁਪ ਸ" ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਭੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਦੀ ਵਰਤੋਂ
"ਮਪਨੁਪ, ਨਸ—ਮਪ, ਨਸ, ਸਰੰ ਨਸ" ਇੰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ "ਨੁਧ ਨੁਪ,

ਮ ਮ ਸ ਮ ਨੁ

ਮ ਮ

ਮਪਸ, ਧਨੁਪ, ਮਪ ਗੁੰ ਮਪ, ਗੁੰ ਮ ਰਸ—ਮਪ ਗੁਮਧ, ਧਨੁਪ, ਮਪਨਸ, ਸਰੰਨਸ, ਨੁਧਨੁਪ, ਮਪ ਰ ਰ

ਮ ਮ ਸ

ਮ—ਰਪ, ਗੁੰ ਗੁਮ ਰਸ" ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ।

ਸ਼ਹਾਨਾ ਇਕ ਸੰਕੀਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਅਤਿਅੰਤ ਮਧੁਰ ਅਤੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗਾਇਕ ਬਹਾਰ, ਬਾਗੋਸ਼ੀ ਮਲਾਰ, ਸਾਰੰਗ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਮ ਸ ਮ ਮ ਸ

੧. ਸ—ਨੁਸ ਰਸ, ਪ ਗੁੰ ਮ ਰਸ, ਨੁਧਨੁਪ, (ਪ) ਗੁੰ ਮ ਨੁਪ, ਗੁੰ ਮ ਰਸ ਸ—।

ਮ ਮ ਮ ਮ ਸ ਮ

੨. ਸ, ਰ ਗੁੰ ਮ ਨੁਧਨੁਪ, ਧਮਪ, ਰਸ ਰਸ ਮ—ਰ ਪ ਗੁੰ ਮ ਰਸ—ਨੁਨੁਪਮਪ, ਗੁੰ ਮਧ, ਧਨੁਪ,

ਮ ਮ ਮ ਸ

ਨੁਮਪ ਗੁੰ ਮ ਨੁਪ, ਰ ਰ ਮਪ ਗੁੰ ਮ ਰਸ ਸ—।

ਮ ਨੁ

ਮ

੩. ਮਪਨੁਪ, ਨਸ, ਨਸਰੰਸ, ਪਨੁਪ, ਗੁਮਧ, ਧਨੁਪ, ਨੁਨੁਪਮਪਸ—ਰੰਨਸੰਨੁਧਨੁਪ—ਧਮਪ ਗੁੰ ਮ ਨੁਪ,

ਮ ਸ

ਮ

ਧਧਮਪ ਗੁੰ ਮ ਰਸ ਸਧ, ਧਨੁਪ, ਮਪਸ, ਰੰਸ—ਗੁੰ ਮਰੰਸ, ਰੰਸੰਨਸ, ਨੁਧਨੁਪ, ਧਮ, ਪਨੁਪਮਪ

ਮ

ਗੁੰ ਮਰਸ—।

ਨੁ ਨੁ

ਸੰ ਮੰ ਸੰ

੪. ਸ—ਧ, ਧਨੁਪ, ਮਪਸ—ਸਰੰਨਸੰ ਨੁਧਨੁਪ, ਧਮ, ਪਨੁਪਮਪਸ—ਰੰਮਰੰਸ, ਨੁਸ ਗੁੰ ਮ ਰੰਸ, ਸੰਨਸ,

ਮ ਨੁ

ਮ ਮ ਮ ਸ

ਨੁਧਨੁਪਮਪਸ, ਨਸ ਪਨੁਪ, ਮਪ ਗੁੰ ਮਧ, ਧਨੁਪ, ਮਪਸ—ਨੁਧਨੁਪ—ਰ ਰ ਮਪ ਗੁੰ ਮ ਰਸ—।

^{ਮੰ ਸੰ}
 ੫. ਮਪਸੰ, ਨਸੰ, ਨੁਧਨੁਮਪਸੰ, ਪਨੁਪ, ਮਪਨਸੰ, ਰੰਮਰੰਸੰ, ਗੁੰਡਮੰ ਰੰਸੰ, ਧਨੁਪ, ਮਧ, ਨੁਧਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਡ ਮ
^{ਮੰ ਮੰ}
 ਨੁਪ, ਮਪਨੁਪ, ਮਪਨਸੰਰੰਸੰ—ਮਪਸੰ, ਨਸੰ, ਰੰਨਸੰ ਗੁੰਡ ਮੰ, ਰੰ ਰੰ ਮੰਰੰਡ ਸੰ—ਧਨੁਪਮਪਸੰ, ਨੁਧਨੁਪ,
^{ਮ ਮ ਮ ਮ ਸ}
 ਮਪ ਗੁੰਡ ਮਧ, ਨੁਪ—ਰੰ ਰੰਮ, ਰਪ, ਮਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਡ ਮ ਰਸ—।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਪਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਧਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਸੰਸੰ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁਸ ।
੨. ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਰੰਮ ਪਨੁ ਮਪ ਨਸੰ, ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਧਧ ਨੁਪ ਮਪ, ਸੰਸੰ ਗੁੰਮ ਰੰਸੰ
 ਨਸੰ, ਨਧ ਨੁਪ ਮਪ ਸੰਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁਸ ।
੩. ਸੰਡ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਧਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਧਧ ਨੁਪ ਮਪ ਸੰਡ, ਰੰਮ ਰੰਸੰ ਨਸੰ, ਰੰਰੰ ਸੰਨ ਸੰਸੰ
 ਨੁਧ ਨੁਪ ਗੁੰਮ ਧਨੁ ਮਪ ਸੰਡ, ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ।
੪. ਮਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਨੁਨੁ ਪਮ ਗੁੰਮ, ਸੰਸੰ ਨੁਪ ਮਪ ਰੰਰੰ ਨੁਧ ਨੁਪ, ਮੰਮ ਰੰਸੰ ਨਸੰ, ਪੰਪੰ ਗੁੰਮ ਰੰਸੰ ਨਸੰ
 ਧਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ, ਧਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ, ਰੰਮ ਪਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁਸ ।
੫. ਰੰਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਮਪ ਨਸੰ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ
 ਨੁਸ, ਮਪ ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਮਪ ਨਸੰ ਰੰਮ ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ
 ਨੁਸ ।
੬. ਮਰ ਮਮ ਰਸ, ਪਪ ਮਪ ਰੰਮ ਰਸ, ਧਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ, ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ, ਰੰਮ ਰੰਸੰ
 ਨਸੰ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ, ਰੰਮ ਰੰਮ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਨਸੰ ਨਸੰ ਗੁੰਮ ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬਿਰਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀਂ ਛੋਰਾਇ ॥ ੧ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ ॥

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩				੪				੨				ਮ		
—	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—
ੜ	ਹੀ	ਏ	ਕੋ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਮ	ਬਿ	ਸ	ਰ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਇ	ੜ
ਮ	ਪਨੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਤਨ	ਮ	ਨ	ਗ	ਲ	ਤ	ਭ	ਏ	ੜ	ਤਿ	ਹ	ਸੰ	ੜ	ਗੇ	ੜ
—	ਸ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—
ੜ	ਮੋ	ਹ	ਨੀ	ਮੋ	ੜ	ਹਿ	ਰ	ਹੀ	ੜ	ਮੋ	ਰੀ	ਮਾ	ੜ	ਇ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—		
ਜੈ	ੜ	ਜੈ	ਪਹਿ	ੜ	ਕ	ਹਉ	ਬਿ	ਰ	ਥਾ	ਹਉ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ੜ	
—	ਰੰਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	
ੜ	ਤੇੜ	ੜ	ਉ	ਤੇ	ਉ	ਗ	ਹੇ	ਰੜ	ਹੇ	ਅ	ਟ	ਕਾ	ੜ	ਇ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਉਮਗਿ ਹੀਉ ਤਰਸਨਾ ॥੧॥

ਦੀਨ ਲੀਨ ਪਿਆਸ ਮੀਨ ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥

ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਹੀਉ ਅਰਪਿ ਦੇਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਹੈ ਕਿਰਪੇਨ ॥

ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡਿਓ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੇਟਨਾ ॥੨॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੫)

ਅਸਥਾਈ

				x				੨				੦				ਧ
																ਐ
—	ਨੁ	ਮਪ	ਪ	ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਨੁ	
ੜ	ਸੀ	ੜੜ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬਿ	ਗੁ	—	ੜ	ੜ	ਦ
ਪ	ਮ	ਮ	ਰਸ	ਰ	ਰ	—	ਰ	ਸ	—	—	—	ਮ	—	—		
ਰ	ਗੁ	ੜ	ਨੜ	ਪ	ਰ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪ	ਪ
ਆ	ੜ	ਸ	ਪਿ	ਆ	ੜ	ਸ	ੜ	ਸ	ਫ	ੜ	ਲ	ਮੂੜ	ੜ	ਰ	ਤ
ਪ	ਰੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	
ਉ	ਮ	ੜ	ਗ	ਹੀ	ੜ	ਉ	ੜ	ਤ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ੜ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥੧॥

ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਉਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥

ਓਤਿ ਪ੍ਰੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	—			
ਤੇ	ਰੋ	ਜ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ਉ	ਮਾ	ਸ	ਹਿਓ	ਸ				
ਪ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—				
ਤੇ	ਰੋ	ਜ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ਉ	ਮਾ	ਸ	ਹਿਓ	ਸ				

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—
ਮ	ਨਹਿ	ਪ	ਰ	ਗਾ	ਸਸ	ਪੇ	ਖ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	ਸ	ਸੋ	ਸ	ਭਾ	ਸ
ਪ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	
ਜ	ਤ	ਕ	ਤ	ਪੇ	ਸ	ਖਉ	ਸ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਹਿਓ	ਸ	ਸ	ਸ

—ਬਾਕਾ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥

ਤਿਸਨਾ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦				ਸ ਕੀ
ਧ	ਧ	ਧ	ਨੁ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—	—	—	
ਰ	ਤ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	ੜ	ਗੁ	ਗੁ	ਮੇ	ਰੀ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ੜ,	ੜ	
ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਪ	ਪ	
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਬਾ	ੜ	ਰ	ਕ	ਰ	ਬੰ	ੜ	ਦ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ਤ	ਨ	
ਪ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ		
ਉ	ੜ	ਹਾਂ	ੜ	ਚ	ਰ	ਨ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਜੀ	ਕੇ	ਬ	ਸ	ਨਾ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਰੰ	—	ਸੰ	—
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਭਾਂ	ੜ	ਤ	ਕ	ਰ	ਦੁਆ	ੜ	ਰ	ਨ	ਪਾ	ੜ	ਵਉ	ੜ		
ਪ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ			
ਹੋ	ੜ	ਇ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ੜ	ਲ	ਤ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਧਿਆ	ੜ	ਵਉ			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥ (ਦੂਜੀ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ)

ਅਸਥਾਈ

੩	—	ਮ	ਮ	ਮ	×	ਪ	ਪ	ਪ	—	੨	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	੦	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ੜ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	ੜ	ਗਾ	ਉ	ਮੇ	ਰੀ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ੜ				
ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ			
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਬਾ	ੜ	ਰ	ਕ	ਰ	ਬੰ	ੜ	ਦ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ਤ	ਨ				
ਸ	—	ਮ	—	ਪ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ			
ਉ	ੜ	ਹਾਂ	ੜ	ਚ	ਰ	ਨ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਜੀ	ਕੇ	ਬ	ਸ	ਨਾ	ੜ				

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨੁ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	(ਸ)	—	—	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ	—
ਕੋ	ਟਿ	ਕ	ਰ	ਮ	ਕ	ਰ	ਦੇਹ	ੜ	ੜ	ਨ	ਸੋ	ੜ	ਧਾ	ੜ
—	ਨਸੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ੜ	ਸਾੜ	ਧ	ਗਾ	ਤ	ਮਹਿ	ੜ	ਮ	ਨ	ਪ	ਰ	ਬੋ	ੜ	ਧਾ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥

ਸੁਖ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਖੀ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ ॥ ੧ ॥

ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗੁ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ ॥

ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੬)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਸ
ਵਾ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ
	ੜ	ੜਉ	ਅ	ਡਾ	ੜਉ
ਪ	ਨੁ	—	ਮ	ਮ	ਸ
ਸੁ	ਖ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਸ
	ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾ	ੜ	ਪ	ਕ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨੁ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਕ	ਨਿ	ਕ	ਮੰ	ਦਰ	ਪਾ	ਟ	ਸੇ	ਜ	ਸ	ਖੀ	ੜ
ਮੰ	—	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਗੁੰ	ੜ	ਹਿ	ਨਾ	ੜ	ਹਿ	ਇ	ਨ	ਸਿਉ	ਤਾ	ੜ	ਤ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਬਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥ ਜਲੁ ਹੇਵਤ ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥

ਪੂਜਾਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥ ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੫)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਧ	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਸ
ਰੰ	ੜ	ਗ	ਗ	ਨ	ਗ
ਰ	—	ਸ	ਮ	ਨੁ	ਸ
ਕੀ	ੜ	ਟ	ਹਸ	ਤ	ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਬ	ਰ	ਤ	ਨੈ	ਮ	ਤੀ	ਰ	ਬ	ਸਹਿ	ਤ	ਗ	ਗਾ
ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਜ	ਲ	ਹੇ	ਵ	ਤ	ਭੂ	ਭ	ਖ	ਅਰ	ਨੰ	ਭ	ਗਾ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮ ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦ੍ਰਿਗਨ ਮੈ ਦੇਖਤ ਹੋ ਦ੍ਰਿਗ ਹੂੰ ਜੋ ਦੇਖਿਓ ਚਾਹੈ, ਪਰਮ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖਾਈਐ ॥
ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ ਸੁਨਤ ਜੁ ਸ੍ਰਵਨ ਹੂੰ ਸੁਨਿਓ ਚਾਹੈ, ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਸੁਨਾਈਐ ॥
ਰਸਨਾ ਮੈ ਰਟਤ ਜੁ ਰਸਨਾ ਹੂੰ ਰਸੇ ਚਾਹੈ, ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚੁਆਇ ਕੈ ਚਖਾਈ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਬਸਹੁ ਮਲਿ ਮਯਾ ਕੀਜੈ ਮਹਾਰਾਜ, ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੬੨੨॥
(ਕਬਿੱਤ ਸਵਈਏ, ਭਾ: ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

×		੨			੦		੩		
ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	—	ਪ
ਮ	ਨ	ਮਹਿ	ਭ	ਬ	ਸਹੁ	ਭ	ਮ	ਭ	ਲਿ
ਨ							ਮ	ਮ	
ਸ	ਸ	ਨਧ	ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ
ਮ	ਯਾ	ਕੀਭ	ਭ	ਜੈ	ਮ	ਹਾ	ਰਾ	ਭ	ਜ
ਧ	ਪ	ਮ							
ਧਾ	ਵ	ਗੁ	ਮ	ਰਸ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਸ
		ਤ	ਭ	ਬਭ	ਰ	ਜ	ਉ	ਭ	ਨ
ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਮਪ	ਨਪ	ਮ	ਮ	
ਮ	ਨ	ਲਿ	ਭ	ਵ	ਲਾਭ	ਈਭ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ
							ਐ	ਭ	ਭ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ
ਦ੍ਰਿ	ਗ	ਨ	ਭ	ਮੈ	ਦੇ	ਖ	ਤ	ਭ	ਹੋ
ਸ									
ਨ	ਸ	ਨਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨਧ	ਨ	ਪ
ਦ੍ਰਿ	ਗ	ਹੂੰਭ	ਭ	ਜੈ	ਦੇ	ਖਿਓ	ਚਾਭ	ਭ	ਹੈ

ਨ	ਸੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਪ	ਰ	ਗੁੰ	ਸ	ਅਤ	ਨੂ	ਪ	ਤੁ	ਸ	ਪ
ਨੁ		ਮ			ਮ				
ਧ	ਨੁ	ਪ	—	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ਸ	ਦਿ	ਖਾ	ਈ	ਐ	ਸ	ਸ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਈਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਦਾਵੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼ — "ਸ-ਰ, ਸ-ਧ, ਦੀ ਮੀਂਡ ਅਤੇ 'ਰ-ਪ ਜਾਂ ਪ-ਰ"
 ਤੇ ਲਾਗ ਰਾਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਰ ਮ. ਰ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਧ ਪ ਮ, ਮ—ਰ, ਸ ।

ਮੁਖ-ਅੰਗ ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਮ ਪ, ਧ ਸ ਧ ਪ ਮ ਸ ।

ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਦਾਵੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਕਈ ਰਾਗ ਐਸੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਨਾਇਕ-ਗਾਇਕ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਕਾਰਾਂ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜਨ ਸਾਧਾਰਣ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਅਮਰ ਹੋ ਗਏ । ਜਿਵੇਂ :—ਦੀਪਕ, ਮੇਘ, ਮਲਾਰ, ਬਸੰਤ, ਦਰਬਾਰੀ, ਬਹਾਰ ਆਦਿ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਰਾਗ ਐਸੇ ਭੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ 'ਸ਼ੁੱਧ' ਲਕਬ ਜੁੜਿਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ :—ਸ਼ੁੱਧ ਨਾਟ, ਸ਼ੁੱਧ ਸਾਵਰੀ, ਸ਼ੁੱਧ ਵਟਾਟੀ, ਸ਼ੁੱਧ ਸਾਰੰਗ, ਸ਼ੁੱਧ ਬਿਲਾਵਲ, ਸ਼ੁੱਧ ਕਲਿਆਨ ਆਦਿ । ਪਰ ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ 'ਸ਼ੁੱਧ' ਲਕਬ ਵਾਲੇ ਲਗ-ਭਗ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ । ਇਹ ਹਾਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਹੈ; ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿੱਖ ਕੀਰਤਨੀਏਂ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਅੱਜ-ਕਲ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਹਾਂ, ਇਕ-ਅੱਧ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਕਿਸੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਪਾਸੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਵਰਤਮਾਨ ਰਾਗੀ ਜਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਦ ਰੂਪ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸਰੂਪ ਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਹਿਰਦੈ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵ ੧੬੬੦ ਈ: ਦਾ ਇਕ ਲੇਖਕ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ "ਸ ਰ ਪ, ਮ ਪ ਨੁ ਨ ਸ । ਸ, ਪ, ਨੁ ਪ, ਮ ਮ, ਮ ਰ ਸ" ਇੰਜ ਲਿਖਦਾ ਹੈ । ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਲਾਰ ਦਾ ਇਹ ਸਰੂਪ

ਵਧੇਰੇ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਰੂਪ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮੇਘ ਜਾਂ ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਰਾਜਾ ਸੁਰੇਂਦਰ ਮੋਹਨ 'ਟੰਗਰ' ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸੰਗ੍ਰਹਿ' ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ :—“ਸ ਰ ਮ, ਮ ਮ ਰ ਰ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸੰ। ਸੰ ਧ ਪ, ਮ ਮ, ਪ ਮ, ਰ ਸ, ਅੱਗੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ “ਮ ਪ, ਪ ਧ ਸੰ, ਸੰ ਸੰ ਰੰ ਸੰ, ਸੰ ਰੰ ਮੰ ਮੰ ਰੰ ਸੰ, ਸੰ ਸੰ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸੰ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਰ ਸ” ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਇਹ ਸਰੂਪ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੱਧ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਨਾਇਕਾਂ-ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੰਗ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਸ਼੍ਰਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੀਯਾਂ ਮਲਾਰ, ਸੂਰ ਮਲਾਰ ਤੇ ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ।

ਮਲਾਰ ਇਕ ਰੁਤਕਾਲੀਨ ਜਾਂ ਮੌਸਮੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਭੂਗੋਲਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਗਾਇਨ ਸਾਵਣ-ਭਾਦਰੋਂ ਮਾਹ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਬਰਖਾ ਰੁੱਤ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਚਲਣ “ਸਰਸ, ਸਰਮ, ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ, ਧ ਸੰ ਧ ਪ ਮ, ^{ਮੰ—}ਰ ਸ, ਮਸ ਪ ਧ ਸੰ, ਸਰੰਸ, ਸਰੰਮ, ਰੰਮੰ, ਰੰਮੰ, ਸੰ: ਧ ਸੰ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਪ, ਮ—ਰ ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕ ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਜਲਧਰ ਕੇਦਾਰ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ। ਪਰ ਦੁਰਗਾ ਦਾ ਚਲਣ ‘ਪ, ਰ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ, ਮਰ, ਧ ਸ, ਮ ਪ ਧ ਸੰ ਰੰ ਧ ਸੰ, ਸੰ ਧ, ਮ ਪ ਮਰ, ਧ, ਸ” ਇੰਜ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਵੱਕ੍ਰ ਤੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਧੈਵਤ ਤੇ ਬਿਸਰਾਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੁਰਗਾ ਮਲਾਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਕੀ ਜਲਧਰ ਕੇਦਾਰ

ਵਿਚ ਕੇਦਾਰ ਅੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ “ਸ ਰ ਸ ਮ, ਮ ਪ ਮ, ਮ ਪ ਧ ਪ ਮ—ਸਰ, ਸ—ਸਮ, ਮ ਪ, ਧ—ਸੰ, ਸੰ ਰੰ ਸੰ, ਸੰ ਧ, ਪ ਮ ਮ ਪ ਮ—ਸਰ, ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਨਾਦ ਰੂਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਮਲਾਰ ਵਿਚ “ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਮ ਪ, ਧ ਸੰ ਧ ਪ ਮ”

ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ‘ਮ—ਰ’ ਦੀ ਇਸ ਮੀਂਡ ਵਿਚ ਰਾਗ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਰਹੱਸ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਰਸ ਭਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ਸ ਰਰ, ਸ—ਮਮ, ਰਪ, ਮ, ਮ ਰ, ਸ—ਸ ਧ ਪ, ਸ—ਰਮ, ਮ ਰਸ ।
੨. ਰਸ, ਧਪ, ਧਸ, ਸ ਰਸ, ਮ ਮਪ—ਰ, ਰਪ, ਧਪ, ਮ ਮ ਰ, ਸ—ਸ ਰਮ, ਰ ਮਰ, ਮਪ, ਧਮ
ਮ ਮ
ਰਪ, ਮਮ ਰ, ਸ ।
੩. ਸਰਮ ਰਪ, ਮਪ, ਧਸੰਧਮ, ਰਮ, ਮਪ ਧਮ, ਧਸੰ, ਧਮ, ਮਪਰ, ਰਪ, ਮਪ, ਮਪਧਸੰ, ਰੰਸੰ,
ਧਮ, ਪਧ, ਧਸੰਧਮਰਮ, ਮਮ ਰ, ਸ—ਮਮਰ, ਮਰਪ—ਮਪਧਸੰ, ਧਪ, ਧਸਰੰਸੰਧਮ, ਰਮਮਰਪ
ਮਰਮ—ਰ, ਸ— ।
੪. ਮਮਰ, ਰਮਰਪ, ਮਪ, ਧਸੰ, ਰੰਰੰ ਸੰ, ਧਮ, ਮਪਮਮਰ, ਰਪਰ ਮਪਧਪਧਸੰ, ਸੰਰੰਧ, ਪਮਪ, ਧਪ
ਧਸੰ—ਸੰਰੰਸੰ, ਸੰਰੰਮ, ਮੰਮ ਰੰ, ਸੰਰ ਧਸੰਧਮ, ਮੰਪ, ਪਧ, ਧਸੰ, ਸੰਰੰ, ਰੰਮੰ, ਮੰਮਰੰਸੰਧਮ, ਧਸੰਧ
ਪਮ, ਪ ਰ, ਰਪ, ਮ ਰ, ਸ— ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰ ਮਮ ਰਸ, ਸਰ ਮਪ ਮਮ ਰਸ, ਸਰ ਮਪ ਧਪ ਮਮ ਰਸ, ਸਰ ਮਪ ਧਸੰ ਧਪ ਮਮ ਰਸ ।
੨. ਸਰ ਸਸ ਰਮ ਰਰ, ਮਪ ਮਮ ਪਧ, ਪਪ ਧਸੰ ਧਧ ਸੰਰੰ ਸ੍ਰੰਸੰ ਧਸੰ ਧਪ ਮਮ ਰਸ ।
੩. ਮਮ ਰ, ਮ ਮਰ ਸS, ਧਧ ਪ, ਧ ਧਪ ਮS, ਮੰਮ ਰੰ, ਮੰ ਮਰੰ ਸੰਸੰ ਧਸੰ ਧਧ ਪਪ ਮਪ ਮਮ ਰਮ
ਰਰ ਸਰ ਸਸ ।
੪. ਸਰ ਸ, ਰ ਮਰ, ਮਪ ਮ, ਪ ਧਪ' ਧਸੰ ਧ, ਸੰ ਰੰਸੰ, ਰੰਮੰ ਰੰ, ਮੰ ਮਰੰ ਮੰਮੰ, ਰੰਸੰ ਰੰਰੰ, ਸੰਧ ਸੰਸੰ ਧਪ ਧਧ
ਪਮ ਪਪ ਮਰ ਮਮ ਰਸ ਮਰ ਪਮ ਧਪ ਸੰਧ ਰੰਸੰ ਧਪ ਮਰ ਸS ।

੧. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥

ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥

ਇਸਤੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥

ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੇ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੭)

ਅਸਥਾਈ

੦													੨				
	ਰਮ	ਰ	ਸ	੩	ਧਸ	ਸ	ਸ	ਸਰ	×	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰਮ	ਪਧ	ਮਪ	—
	ਬਰ	ਸ	ਮੇ	੪	ਸ	ਘ	ਜੀ	ਤਿਲ	ਭਿ	ਲ	ਮ	ਨ	ਲਾ	੪	੪	੪	੪
ਮ				੫									੫				
ਰ	ਪ	ਪ	ਪ	੬	ਮ	ਪ	੬	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—	
੪,	ਬਰ	ਸ	ਪਿ	੭	ਆ	੪	ਰੇ	੪	ਮ	ਨਹਿ	੪	ਸ	ਧਾ	੪	ਰੇ	੪	੪
—	ਧਸ	੬	ਪ	੮	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰਮ	ਪਧ	ਮਪ	—	
੪	ਹੋ੪	ਇ	ਅ	੯	ਨ	੪	ਦ	ਸ	ਦਾ	੪	ਮ	ਨ	ਚਾ	੪	੪	੪	੪

ਮ
ਰ
ਉ

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਪ	੬	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਸ	—	
	ਹ	ਮ	ਤੇ	ਰੀ	੪	੬	ਰ	ਸੁਆ	੪	ਮੀ	ਆ	ਮੇ	੪	ਰੇ	੪	੪	
—	ਰ	—	ਮ	੩	ਰ	ਸ	ਸ	੬	—	ਸ	—	੬	ਪ	ਮ	—		
੪	ਤੂ	੪	ਕਿਉ	ਮ	ਨਹੁ	੪	ਭਿ	ਸਾ	੪	੪	੪	ਰੇ	੪	੪	੪	੪	
—	ਪ	ਪ	ਪ	੬	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਮ	—	ਪ	੬	ਸ	—		
੪	ਇ	੪	ਤੀ	ਰੂ	੪	ਪ	ਚੇ	ਰੀ	੪	ਕੀ	੪	ਨਿਆ	੪	ਈ	੪	੪	
—	੬	ਪ	੬	ਸ	—	੬	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਮ	—		
੪	ਸੋ	ਭ	ਨ	ਹੀ	੪	੪	੪	ਭਿ	ਨ	ਭ	ਰ	ਤਾ	੪	ਰੇ	੪	੪	

ਮ
ਰ
੪

ਬਰਸ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਿਨਿ ਧਨਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥
 ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੧॥
 ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
 ਬਲਿ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੀ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ ॥੨॥
 ਹਮ ਥਾਰੇ ਤਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥
 ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥
 ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥
 ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੨੫੫)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦			
ਮ	ਮ	ਪਧ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ
ਰ	ਰ	ਸS	ਘ	ਨਾ	S	ਮੇ	ਰਾ	ਧ	ਰ	ਘ	ਰ	ਆ	S	ਇਆ	S
ਬ	ਬ							ਪਿ	ਰ	ਘ	ਰ				
ਸ	ਧ	ਸ	ਰ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਪ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਬ	ਲ	ਜਾ	S	ਵਾਂ	S	ਗੁ	ਰ	ਅ	ਪ	ਨੇ	S	ਪ੍ਰੀ	ਤਮ	ਜਿ	ਨਿ
ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਸੰ	ਰਸੰ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਰ	ਸ
ਹ	ਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਆ	S	ਣ	ਮਿ	ਲਾS	SS	SS	SS	ਇਆ	SS	SS	S

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ
ਜਿ	ਨ	ਧ	ਨ	ਪਿ	ਰ	ਕਾ	S	ਸਾ	S	ਦ	ਨ	ਜਾ	S	ਨਿਆ	S
ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	—	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—
ਬਿ	ਲ	ਖ	ਬ	ਦ	ਨ	ਕੁ	ਮ	ਲਾ	S	S	S	ਨੀ	S	S	S
ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	ਪ	—	ਪ	—
ਭ	ਈ	S	ਨਿ	ਰਾ	S	ਸੀ	S	ਕ	ਰ	ਮ	ਕੀ	ਫਾ	S	ਸੀ	S

ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਸੰ	ਰਸੰ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਰ	ਸ
ਬਿ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਭ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲਾ	ਯ	ਯ	ਯ	ਨੀ	ਯ	ਯ	ਯ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨੁ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ, ਪੰਨਾ ੧੨੮੦)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਮ				ਮ				ਸੰ				ਮ	—	ਰ	ਸ
ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਪ	ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਖੀ	ਯ	ਯ	ਯ
ਸਾ	ਯ	ਵ	ਣ	ਆ	ਯ	ਇਆ	ਯ	ਹੇ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ
ਸ				ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਬ	ਰ	ਸ	ਨ	ਹਾ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ
ਜ	ਲ	ਹ	ਰ												

ਅੰਤਰਾ

ਮ		ਧ		ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਪ	—	ਸੰ	ਧ	ਸੁ	ਖ	ਯ	ਸ	ਵ	ਨ	ਸੋ	ਯ	ਹਾ	ਗ	ਣੀ	ਯ
ਨਾ	ਯ	ਨ	ਕ												
ਧ				ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਯ	ਲ	ਪਿ	ਆ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ
ਜਿ	ਨ	ਸ	ਹ	ਨਾ											

੪. ਰਾਗ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥

ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥

ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ੭੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
ਮ	ਰ	ਚਾ	ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	
			ੜ	ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਚਿ	ਤ	ਵ	ਤ	ਬ	ਰ	ਸ	ਤ	ਮੇ	ਹ	ੜ	ੜ		
ਸ	ਕ੍ਰਿ	ਸ	ਪਾ	ਧ	ਸਿੰ	ਪ	ਧ	ਪ	ਕ	ਰੁ	ਣਾ	ੜ	ਰ	ਪ	ਮ	ਧਾ	ਮ	ਰਹੁ	ੜ
						ਸੰ													
ਮ	ਹ	ਰ	ਪ	ਰਿ	ੜ	ਧ	ਪ੍ਰੇ	ਸੰ	ੜ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	
						ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਭ	ਗ	ਤ	ਕੋ	ੜ	ਨੇ	ਹ	ੜ	ੜ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ					ਧ					ਧ					ਧ				
ਪ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਸੁ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਕ	ਵੀ	ੜ	ਨ	ਹੀ	ਚਾ	ੜ	ਸੰ	ਹ	ਤ	
					ੜ	ਖ	ਚ												
ਸੰ	ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਖ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ੜ	ਰ	ਸ		
				ਪ੍ਰ	ਰ	ਨ	ਪੇ			ਦੇ	ਹ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥

ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥

(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੧੯)

ਅਸਥਾਈ

×			○			×			○		
ਰ			ਪ	—	—	ਮਪ	ਧਸੰ	ਧਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਮ	ਰ	ਰ	ਪ੍ਰਿਉ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰਿਉ	ੜੜ	ਕੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ
ਬਾ	ਬੀ	ਹਾ									
ਸਰ	ਸ	ਸਧ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਜਲ	ਨਿ	ਧਿੜ	ਪ੍ਰੇ	ਮ	ਪਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ			ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਮ	ਪ	ਧ	ਸੀ	ਤ	ਲ	ਜਲ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਸਭ
ਗੁਰ	ਮਿ	ਲੇ									
ਰੰਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਦੁੜ	ਖ	ਨਿ	ਵਾੜ	ਰ	ਣ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥
ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਮਾਂਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੨)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦
ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਰ	ਰ	ਰ	ਸੈ	—
ਝਿ	ਝਿ	ਵ	ਸੈ	—
ਮ	—	ਪ	ਪ	—
ਅੰ	—	ਝਾ	ਰਾ	—
ਧ	ਪ	ਸੰ	—	—
ਮ	ਨ	ਧ	ਸ	—
ਸੰ	ਧ	ਧ	ਮ	—
ਧ	ਬ	ਬੀ	ਰਾ	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਅ	ਨ	ਦ	ਬਿ	ਨੋ	—	ਦ	—	—	ਕ
ਧ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—
ਸੰ	ਦਾ	ਦਿ	ਨ	ਰਾ	—	ਤੀ	—	—	—
ਸੰ	ਦਾ	ਰੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ

ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ
ਧ	ਸ	ਲਾ	ਸ	ਜੀ	ਸ	ਉ	ਸ	ਸ	ਸ
ਕੇ									

ਨੋਟ—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਅਗਾਂਹ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਤੁਕਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

੭. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ, 'ਪੜਤਾਲ' ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥

ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥

ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੇ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੪, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੧੨੬੫)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੦		੩	
	ਸ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਧ	ਪ
ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	ਬੋ	ਲ	ਬੋ	ਲ
ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ਸ	ਮ			
		ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ
ਸ	ਸ	ਰ	ਪ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ
ਖੋ	ਜ	ਤੇ	ਬ	ਡਾ	ਸ	ਗੀ	ਸ
		ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ
ਸਰ	ਸ	ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ
ਹਰਿ	ਕਾ	ਪੰ	ਸ	ਕੋ	ਉਬ	ਤਾ	ਵੈ
		ਸੰ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ
ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ
ਮ	ਤਾ	ਕੈ	ਸ	ਲਾ	ਸ	ਗੀ	ਸ
ਹਉ			ਪਾਇ				

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਝਪ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

⊕		੧		੨		⊕		੧		੨
ਪ	ਮ	ਮ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ
ਮ	ਰਿ	ਮ	ਪ	ਰੋ	ਸ	ਮੀ	ਭ	ਖਾ	ਈ	ਸ
ਹ	ਸਹ	ਮਾ	ਸ			ਸ	ਸ	ਸ		
		ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ		
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਪ੍ਰੀ	ਲਾ	ਸ	ਗੀ		
ਹ	ਮ	ਹਰਿ	ਸਿਉ	ਤ						

ਸੁਲਫਾਕ (ਝਪ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਯ ਭਾਵ, ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਨ)

×	ਸੰ	ਸੰ	੦	ਮੰ	੨	—	੩	—	੦	—
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਮ	ਗਾ	੨	੨	ਵਹਿ	੨	੨	੨
ਸੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	—	—
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਮ	ਬੋ	੨	ਲਹਿ	੨	੨	੨	੨
ਮ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—	—	—
ਅਉ	੨	੨	ਰ	ਦੁ	ਤੀ	ਆ	੨	੨	੨	੨
ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	—
ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਹ	ਮ	ਤਿਆ	੨	ਗੀ	੨	੨	੨	੨

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋ: ਅਸਥਾਈ

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਝਪ ਦੀ ਦੁਗੁਨ)

×	ਸ	ਸ	੦	ਮ	ਮ	ਮ	×	ਪ	ਧ	੦	ਪ	ਮ	ਮ
ਮ	ਨ	ਮੋ	ਹਨ	ਮੋ	ਰੋ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਰਾ	੨	੨	੨	੨
ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਰ	ਰ	੨	ਪ	ਰ	ਮਾ	ਨੰ	ਦ	ਬੈ	ਰਾ	੨	ਗੀ	੨	੨

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਝਪ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਯ)

×	ਪ	—	ਪ	੨	—	ਸੰ	ਸੰ	੦	ਧ	—	੩	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
•	ਹ	੨	ਰਿ	ਧ	੨	ਖ	ਜੀ	ਸੰ	ਵ	ਤ	ਹੈ	੨	ਨਾ	੨	ਨ	ਕ
•	ਰੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—
•	ਇ	ਕ	੨	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਪ	ਲੋ	੨	ਮੁ	ਖ	ਲਾ	੨	ਗੀ	੨	੨

ਨੋਟ—'ਪੜਤਾਲ' ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਯ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਸ	ਠਾਟ—ਕਾਫੀ	ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ, ਦੁਪਹਿਰ ਦਿਨ ਜਾਂ ਮੱਧ ਰਾਤੀਂ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰਿਖਭ ਅੰਦੋਲਿਤ, ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਤੇ ਪੰਚਮ ਜਾਂ ਧੈਵਤ ਦਾ ਕਣ ।

ਮ

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਮ—ਰ ਪ, ਮ ਪ, ਨ ਸ ।

ਪ

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨੁ ਪ, ਮ ਰ, ਸ ।

ਮ ਮ ਮ ਪ ਮ

ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਰ ਰ, ਰ ਮ—ਰ ਸ, ਨੁ ਪ, ਨੁਸ, ਰਮ—ਰ, ਪ—ਰਮ—ਰ ਸ ।

ਮੇਘ ਜਾਂ ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਐਸਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਛੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਜਾਂ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ, ਮੱਧ ਦਿਨ ਜਾਂ ਮੱਧ ਰਾਤੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਥੇ ਲਿਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਗ੍ਰਾਮ ਪੱਧਰੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। (ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ) ਜੋ ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮ ਇਕੀਸ ਸੂਰਛਨਾ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੀ ਉੱਤਮ ਤੇ ਸੁੱਧ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੱਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ (ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ) ਪੱਧਰੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਛੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ ਰਾਗ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ-ਛੇ ਰਾਗਣੀਆਂ (ਇਸਤੀਆਂ) ਅੱਠ-ਅੱਠ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ-ਵਧੂ ਆਦਿ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਡਤ ਦਮੋਦਰ ਦਾ 'ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ' ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਕੇਵਲ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ-ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਾਂਗ ਅੱਖ, ਨੱਕ, ਮੂੰਹ, ਉਮਰ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਐਸਾ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਤਾਂ ਨਾਦ-ਕਲਾ (ਕੌਮਲ ਵਿਦਿਆ) ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਪਿਛੇ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਹੈ।

ਸੰਨ ੧੩ ਤੋਂ ੧੮ ਈ: ਤਕ ਜਿਥੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਭੀ ਅਦਲ-ਬਦਲ ਹੋ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਛੇ ਰਾਗ ਉਹ ਭੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ (ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ) ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਨ। ਉਹ ਹਨ : - ਭੈਰਉ, ਮਾਲਕੌਂਸ, ਹਿੰਡੋਲ, ਦੀਪਕ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਤੇ ਮੇਘ। ਭਾਵ, ਮੱਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਇਹੋ ਛੇ ਰਾਗ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ

ਸੰਪੂਰਣ (ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ) ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਖਾਡਵ ਤੇ ਓਡਵ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਰਾਗ (ਠਾਟ) ਤੋਂ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ।

ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਦਾ ਸਾਰ-ਅੰਸ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕੋਂਸ, ਹਿੰਡੋਲ ਤੇ ਮੇਘ, ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੰਪੂਰਣ ਸਨ, ਪਰ ਅੱਜ-ਕਲ ਇਹ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਦੇ, ਭਾਵ ਓਡਵ-ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗ ਹਨ। ਇਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਅੱਜ-ਕਲ ਸ਼ਬਦ (ਗੁਰਬਾਣੀ) ਗਾਇਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ :—(੧) ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (੨) ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੋਈ ਗਾਇਕ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਧੈਵਤ ਦਾ 'ਕਣ' ਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾਂ ਕੁਝ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਵੱਕੂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ

ਮ ਮ ਮ

ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਰ ਰ, ਗੁ ਮ—ਰ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਤੇ ਬਿੰਦੁਬਨੀ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਸੁਰ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਅੰਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਤੇ ਰਿਖਭ ਸੁਰ ਤੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਦਾ

ਮ ਮ ਮ

ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਹੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ—“ਰ ਰ, ਰ ਮ - ਰ ਸ” ਇੰਜ ਰਿਖਭ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਾਰੰਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ

ਪ ਧ

ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ “ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਤੇ ਨੁ ਨੁ ਪ” ਇਹ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਵਲ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਨੂੰ ਖਯਾਲ ਗਾਇਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਅਲੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਪਾਟ ਤਾਨ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਉਣੀ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਧੁਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਗਤੀ-ਰਸ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਗਾਇਕ ਦਾ ਗਲਾ (ਕੰਠ) ਭਾਰੀ-ਭਰਕਮ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਮ ਪੁ ਮ ਪ ਧ

੧. ਸ, ਨਸ ਰ, ਨੁਪ, ਪਰ, ਰ, ਸ—ਨੁਪ, ਮਪ, ਨੁਪਸ—ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪਸ—।

ਮ ਮ ਮ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਪ ਮ

੨. ਸ, ਨਸ, ਰਮ—ਰ, ਸ, ਰਪ, ਮ ਰ ਰਮ—ਰ, ਸ ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪ ਸ, ਰਮ ਰ, ਨੁਪਸ—ਨੁਪ, ਰ

ਮ

ਰਮ—ਰ ਸ।

ਮ ਮ ਪ ਧ ਪ ਮ ਮ ਮ ਪ
 ੩. ਸ ਰ ਰ, ਪ ਮ ਰ, ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪਸ, ਨੁਪ, ਮ ਰ, ਰ ਰ, ਰਮ—ਰ ਸ, ਮਪ, ਨੁਪ, ਨਸ—ਰਸ ਨੁ
 ਧ ਮ ਮ ਮ ਪ ਮ ਮ ਪ ਧ ਸ ਪ ਮ ਮ
 ਨੁਪ, ਮਪ ਰ, ਰ ਰਪ, ਮਪ ਨੁਪ ਰ, ਰਮਰਪ, ਮਪਸ, ਰਸ ਨੁ ਨੁ ਨਸ ਸਰਸ ਨੁਪ ਰ, ਰ
 ਰਮ—ਰ ਸ ।

ਪ ਸ ਪ ਧ ਮ ਮ ਪ ਮ ਮ ਸ ਮ ਮ
 ੪. ਮਪ, ਨੁਪ ਨਸ, ਸਰਨਸ ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪਸ ਰ ਰ ਮ ਰ, ਸ—ਨੁਪ ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਨਸਰ, ਰ ਰ ਮ—ਰ
 ਪ ਧ ਪ ਮ ਮ ਮ ਮ ਪ ਧ ਮ ਮ ਮ ਮ
 ਸ—ਰਸ ਨੁ ਨੁਪ ਮਪਸ, ਨੁਪ ਰ, ਰ ਰ, ਰਮ—ਰਸ—ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪਨਸਰ, ਰਪ, ਰ ਰ, ਰਮ—ਰ
 ਪ ਧ ਮ ਮ ਮ
 ਸ—ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪ ਰ ਰ, ਰਮ—ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥

ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	×	੨
ਮ ਮ ਮ ਮ	ਮ	ਸ ਸ ਸ ਸ	ਪ ਧ
ਰ ਰ ਰ ਰ	ਰ ਮ ਰ ਰ	ਗ ਲ ਜ ਗ	ਨੁ ਨੁ ਪ —
ਘ ਨ ਹ ਰ	ਬ ਰ ਸ ਸ	ਗ ਲ ਜ ਗ	ਛਾ S ਇਆ S
ਸ	ਮ	ਮ	ਮ
ਨੁ ਸ ਰ ਰ	ਮ ਰ ਪ ਪ	ਰ ਰ ਮ ਮ	ਰ — ਸ —
ਭ ਏ ਕਿ ਰ	ਪਾ S ਲ ਪ੍ਰੀ	ਤ ਮ ਪ੍ਰ ਭ	ਮੇ S ਰੇ S
ਮ	ਪ	ਪ	ਮ
ਰ ਮ ਰ ਪ	ਮ ਪ ਸ ਸ	ਨੁ ਪ ਮ ਪ	ਰ ਮ ਰ ਸ
ਅ ਨ ਦ ਮੰ	ਗ ਲ ਸੁ ਖ	ਪਾ S S S	ਇਆ S S S

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	—
ਮਿ	ਟੇ	ੜ	ਕ	ਲੇ	ੜ	ਸ	ਤ੍ਰਿ	ਸ	ਨ	ਸ	ਭ	ਨਾ	ੜ	ਸੀ	ੜ	
ਮੰ	ਰੇ	ਮੰ	ਰੇ	ਰ	ਸ	ਸ	ਪ	ਮ	—	ਪ	—	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ
ਪਾ	ੜੜ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਮ	ਨ	ਧਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਉਂਨਵਿ ਉਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥

ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁ ਮਾਣੈ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥੧॥

(ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਕੀ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੮੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਨ	ਸ	ਉ	ਪ	ਨ	ਵਿ	੩	ਮ	ਰ	ਉ	ੜ	ਪ	ਪ	ਵਿ	×	ਮ	ਮ	ਮ	੨	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
			ੜ	ਨ	ਵਿ	ਉ		ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਵਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਪ	—	ਨ	ਸਰੰ	ਸ	—	—	—	ਪਨੁ	ਪਮ	ਰਸ	ਨਸ					ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	
ਵ	ਰ	ਸੈ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਇ	ਝੜ	ੜੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ					ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਭਾ	ੜ	ਣੈ	ੜ	ਚ	ਲੈ	ੜ	ਕੰ	ੜ	ਤ	ਕੈ	ਸੁ	
ਸ	ਸ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸ	ਨ	—	—	—	ਪਨੁ	ਪਮ	ਰਸ	ਨਸ	
ਮਾ	ੜ	ਣੈ	ੜ	ਸ	ਦਾ	ੜ	ਰ	ਲੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥

ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥

ਨੀਂਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥

ਰੂਖੀਂ ਬਿਰਖੀਂ ਉਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ ॥੪॥

ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥੫॥

ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥੬॥

ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉਂ ਬਿਨ ਮਿਲੇ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥

ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥

ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੪)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦				ਮ ਪ ਰੈ	
—	ਰ ਮ	ਰ ਨ	ਸ ਬ	ਪ ਨੁ ਬੀ	—	ਧੁ ਨੁ ਹਾ	—	ਪੁ ਬੋ	ਪੁ ਲਿਓ	ਨੁ ਮੇ	ਨੁ ਰੀ	ਸ ਮਾ	—	ਸ ਈ,	—	ਸ ਈ	
ਮ ਰੈ	ਰ ਨ	ਪ ਨ	ਪ ਬ	ਨ ਬੀ	ਸੰ ਨ	ਰੰ ਹਾ	ਸੰ ਨ	ਪੁ ਬੋ	ਪੁ ਲਿਓ	ਮ ਰ ਮੇ	ਰ ਮ ਰੀ	ਰ ਮਾ	—	ਸ ਈ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਪ	—
ਚਾ	ੜ	ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਮੀ	ਨ	ਜ	ਲ	ਹੀ	ਤੇ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ	ੜ	ਵਹਿ	ੜ
ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰਸ	
ਸਾ	ੜ	ਰਿੰ	ਗ	ਸ	ਬ	ਦ	ਸੁ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜੜ	

—ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਮ ਲਜ)

ਘੰਟਕਾ ਬਿਰਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣ ਬਾਜੈ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਭਾਜੈ ਸੁਨਤ ਸੁਰੰ ॥

ਕੋਕਲ ਸੁਨ ਲਾਜੈ ਕਿਲ ਬਿਖ ਭਾਜੈ ਸੁਖ ਉਪਰਾਜੈ ਮੱਧ ਉਰੰ ॥

ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦਜੈ ਮਨ ਤਨ ਰਿਝੈ ਸਭੈ ਨ ਭਜੈ ਰੋਹ ਰਣੰ ॥

ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਾਸੂਰ ਮਰਦਨ ਚੰਡ ਚਕ੍ਰਦਨ ਆਦਿ ਗੁਰੰ ॥੧੩॥੨੨੩॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ, ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੦		੨		੩		੦	
						ਪ		
						ਨੁ	ਮ	ਪ
						ਘ	ਸ	ਟ
ਸੰ	—		ਨ	ਸੰ	—	ਪ		
ਨ	—	—	ਬਿ	ਰਾ	—	ਨੁ	ਮ	ਪ
ਕਾ	ਸ	ਸ			ਸੰ	ਘ	ਸ	ਟ
ਸੰ	—		ਨ	ਸੰ	—	ਪ		
ਨ	—	—	ਬਿ	ਰਾ	—	ਨੁ	ਪ	—
ਕਾ	ਸ	ਸ			ਸ	ਜੈ	ਸ	ਸ
ਮ	ਮ			ਮ	ਮ	ਮ		
ਰ	ਰ	ਪ	ਪ	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਰੁ	ਣ	ਝੁ	ਣ	ਬਾ	ਸ	ਸ	ਜੈ	ਸ
ਮ	ਮ							
ਰ	ਰ	ਮ	—	ਪ	ਨੁ	—	ਪ	—
ਕੁ	ਸਮ	ਭੈ	ਸ	ਭਾ	ਸ	ਸ	ਜੈ	ਸ
ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—		
ਸੁ	ਨ	ਤ	ਸੁ	ਰੰ	ਸ	ਸ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ਕੋ	ਕਲ	ਸੁ	ਨ	ਲਾ	ਸ	ਜੈ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	ਪ	—	ਪ	—
ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ	ਭਾ	ਸ	ਨੁ	—	ਸ	ਸ

ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—
ਰ	ਰ	ਉ	ਪ	ਰਾ	ਸ	ਨੁ	—	ਪ	—
ਸੁ	ਖ					ਜੈ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—			
ਮ	ਸ	ਧ	ਉ	ਫੰ	ਸ	ਸ	ਘੰਟਕਾ...	—	ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਸੀਨੇ-ਬਸੀਨੇ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ।

੫. ਰਾਗ ਮੋਘ ਮਲਾਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥
(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੧੯)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਨ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	—
ਬਾ	ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਸ
ਬੀ	ਬੀ	ਹਾ	ਪ੍ਰਿਉ	ਕ	ਰੇ
		ਸ	ਸ	ਪ੍ਰਿਉ	ਸ
ਪ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਮ	—
ਜਲ	ਨਿ	ਮ	ਪਿ	ਆ	ਸ
	ਧ	ਪੁ	ਮ	ਰ	ਸ
				ਮ	ਰ
				ਸ	ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਗੁਰ	ਮਿ	ਲ	ਸੀ	ਤ	ਲ	ਜ	ਲ	ਪਾ	ਇਆ	ਸ	ਸਭ
ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਸੰ	ਖ	ਨਿ	ਵਾ	ਰ	ਣ	ਹਾ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਦੁ											

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਮੰਘ ਮਲਾਰ, ਸੁਲਫਾਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥
ਜਲ ਬਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥
ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥
ਖਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥
ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥
(ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੦੮)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਪ		
ਨ		ਦਉ		ਰੰ	ਰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	
ਭਾ	ੜ		ੜ	ਭ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲੀ	ੜ
ਪ				ਪ			ਮ		
ਮ	ਪ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪ	ਮਪ	ਪ	—	ਰ
ਭ	ਰ	ਜੋ	ੜ	ਬ	ਨ	ਪਛ	ਤਾ	ੜ	ਣੀ
ਮ	ਮ			ਮ	ਮ				
ਰ	ਰ	ਪ	ਪ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਜ	ਲ	ਬ	ਲ	ਨੀ	ੜ	ਰ	ਭ	ੜ	ਰ
ਸੰ	ਸੰ			ਸੰ				ਨ	
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ
ਬਰ	ਸ	ਰੁ	ਤੈ	ਰੰ	ੜ	ਗ	ਮਾ	ੜ	ਣੀ

ਅੰਤਰਾ

ਪ									
ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਬ	ਰ	ਸੇ	ੜ	ਨਿ	ੜ	ਸ	ਕਾ	ੜ	ਲੀ
→ ਪ੍ਰਿ	ਉ	ਪ੍ਰਿ	ਉ	ਚ	ਵੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬ
ਸੰ									
ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	—
ਕਿਉ	ੜ	ਸੁ	ਖ	ਬਾ	ੜ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ੜ,
ਬੀ	ੜ	ਹਾ	ੜ	ਬੋ	ੜ	ੜ	ਲੇ	ੜ	ੜ,

ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	—	ਰੰ
ਦਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਾ	—	ਦਾ
ਭੁਇ	ਭੁਇ	ਭੁਇ	ਭੁਇ	ਭੁਇ	ਭੁਇ	ਭੁਇ	ਭੁਇ	—	ਭੁਇ

ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਰੰ	—	ਸੰ
ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	—	ਨ
ਭਾ	ਭਾ	ਭਾ	ਭਾ	ਭਾ	ਭਾ	ਭਾ	ਭਾ	—	ਭਾ

ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਭਾ	ਭਾ	ਭਾ	ਭਾ

ਬਾਕੀ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ—ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਦੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ ।

੭. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਨਾਚਤ ਫਿਰਤ ਮੋਰ ਬਾਦਰ ਕਰਤ ਘੋਰ,
ਦਾਮਨੀ ਅਨੇਕ ਭਾਉ ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੀਤਲ ਨ ਸੂਰਜ ਤੇ ਤਪਤ ਤੇਜ,
ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਨ ਰਾਜਾ ਭਵ ਭੂਮ ਕੋ ਭਰਤ ਹੈ ॥
ਸ਼ਿਵ ਸੇ ਤਪਸੀ ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਨ ਬੇਦਚਾਰੀ,
ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸੀ ਤਪੱਸਿਆ ਨ ਅਨਤ ਹੈ ॥
ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਅਧੀਨ ਸਦਾ,
ਜੁਗਨ ਕੀ ਚਉਕਰੀ ਫਿਰਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥੬॥੭੬॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਪ
ਸੰ	ਚ	ਤ	ਰ	ਨੁ	ਰ
ਨਾ	ਦ	ਰ	ਮ	ਮ	ਸ
ਪ	ਪ	ਸੰ	ਰ	ਰ	ਸ
ਮ	ਦ	ਰ	ਰ	ਤ	ਘੋ
ਬਾ	ਮ	ਨੀ	ਮ	ਕ	ਭਾ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਸ	ਸ
ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	ਕ	ਰ
ਦਾ	ਮ	ਅ	ਨੇ	ਕ	ਭਾ

ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਕ	ਰਿਓ	ਫ	ਈ	ਫ	ਕ	ਰ	ਰ	ਤ	ਮ	ਰ	ਫ
		ਫ	ਫ	ਫ					ਫ	ਫ	ਫ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ
ਚ	ਫ	ਫ	ਫ	ਮ	ਫ	ਫ	ਸੀ	ਫ	ਫ	ਤ	ਲ	ਨ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਰ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਤ	ਪ	ਤ	ਫ	ਫ	ਜ
ਸ												
ਨ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	—
ਸ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਨ	ਰਾ	ਫ	ਜਾ	ਫ	ਵ	ਫ
ਸ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਫ	ਫ	ਮ	ਕ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰ	ਤ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ

ਨਾਚਤ...

ਸੰਚਾਰੀ

ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਪ
ਸ	ਵ	ਫ	ਫ	ਫ	ਤ	ਪ	ਸੀ	ਫ	ਆ	ਫ	ਦਿ
ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਪ	ਪ
ਫ	ਮ	ਫ	ਫ	ਫ	ਨ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰੀ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਸ	ਸ	—ਸ
ਰ	ਰ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰ	ਫ	ਰ	ਰ	ਫ	ਫ
ਸ	ਨ	ਫ	ਤ	ਫ	ਕੁ	ਮਾ	ਫ	ਰ	ਸੀ	ਫ	ਫ
ਨ	ਸ	—	ਸ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਪ	ਸਿਆ	ਫ	ਨ	ਫ	ਅ	ਨ	ਤ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ

ਅਭੋਗ

ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	ਸ
ਮ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਬਿ	ਹੀ	ਸ	ਨ	ਕਾ	ਸ	ਲ
ਗਿਆ			ਕੇ								
ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਪ	ਧ	ਪ
ਫਾ	ਸ	ਸ	ਕੇ	ਸ	ਅ	ਧੀ	ਸ	ਨ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ
										ਦਾ	
ਨ	ਰ	ਰ	ਸ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	-ਸ
ਸ	ਗ	ਨ	ਰ	ਰ	ਸ	ਚਉ	ਸ	ਕ	ਰੀ	ਸ	ਸਫਿ
ਜੁ			ਕੀ	ਸ							
ਨ	ਸ	—	ਸ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਏ	ਸ	ਰ	ਰ	ਫਿ	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਰਾ			ਈ	ਸ		ਰ	ਤ	ਸ	ਹੈ	ਸ	ਸ

ਨੋਟ—ਸੰਚਾਰੀ-ਅਭੋਗ ਨੂੰ ਕੱਠਾ ਗਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਯ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਦੁਗੁਨ-ਤਿਗੁਨ-ਚੌਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਕੇਵਲ ਠਾਅ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਦਾ ਨਾਮ ਧੁਰਪਦ ਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ।

(ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਲਪ ।

ਮ ਨ
ਆਰੋਹ—ਰ ਗ ਰ ਮ, ਗਰ ਸ, ਰ ਪ ਮ ਪ, ਧ ਸ ।

ਨ
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਧ, ਨੁਪ ਮਪ ਮਗ, ਮ—ਰ ਸ ।

ਮ ਮ
ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਸ, ਰ ਗ ਰ ਮ, ਗਰ ਸ, ਰ ਰ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸ, ਸੰ ਧ ਪ ਮ, ਜਾਂ ਸੰਧ, ਨੁਪ, ਮਪ
ਮਗ ਰਗਰਮ— ।

ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਬਿਲਾਵਲ, ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਅਲਪ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਬਾਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਤੇ ਮਲਾਰ ਦੇ ਮਿਸ਼੍ਰਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ । ਉਂਜ ਜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਧਿਕਤਰ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਬਤੌਰੇ ਉਦਾਹਰਣ :— ਨਟ ਦਾ ਅੰਗ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਨਟ ਮਲਾਰ, ਸੁਘੜਈ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਕਾਨੜਾ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਮੀਯਾਂ ਮਲਾਰ, ਅੜਾਨਾ ਅੰਗ ਤੋਂ ਮੀਰਾਂ ਕੀ ਮਲਾਰ ਇਤਿਆਦਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣੇ ਹਨ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਮਾਲਕੋਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ । ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਤੇ ਕਾਫੀ ਅੰਗ । ਖਯਾਲ-ਗਾਇਕ ਤਾਂ ਅਕਸਰ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਦਾ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਕੁਝ ਧਰੁਪਦ-ਗਾਇਕ ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਦੇ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਕਦੇ-ਕਦਾ ਕੋਈ ਗਾਇਕ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਕੇਵਲ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਲਾ ਕੇ ਭੀ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਸੁਣੀਏ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਕੇਵਲ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ "ਸ, ਰਗਰਮ, ਗਰਸ, ਰਗਮ, ਰਗਰਮ, ਮਪਮਗ

ਗ ਮ ਮ
ਰਗਮ" ਇੰਜ ਗੌਂਡ ਅੰਗ ਵਿਖਾ ਕੇ ਅਗੋਂ ਰ ਰ ਪ, ਮਪ, ਮਪਧਸ—ਧਪਮਪਮ, ਜਾਂ ਰ ਰ ਮਮ ਪ—ਮਪ, ਧਸੰਧਮਪਮ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਅੰਗ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਹ

ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਇਤਨੇ ਚਮਤਕਾਰ-ਪੂਰਣ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਰ ਲਗਾਦੀਏ ਜਾਣਗੇ ਉਸੇ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਏਗਾ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ 'ਸ, ਰਗਰਮ, ਗਰਸ, ਸਰ ਰਗ, ਗਮ, ਸੰ ਨ ਨ ਨ ਮਰਪ, ਮਪਧਸੰਸ ਧ, ਨੁਪ, ਮਪ ਧ, ਸੰਸ ਸੰ ਧਨੁਪਮਪਮ, ਪਧਸੰਸ ਧਪਮ' ਇੰਜ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਅੰਗ ਵਿਖਾ ਕੇ ਮੁੜ 'ਰਗਰਮ, ਰਗਮਗਸ ਰ ਸ' ਇਹ ਸੁਰ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ।

ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਮੌਰ ਮੀਯਾਂ ਮਲਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਤੇ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਗੀਤਕ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਤੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਉੱਚ-ਕੋਟੀ ਦੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਰਗਮ, ਮਸਗ, ਰਗਰਮਸ ਗਰਸ—ਰਗਸਮ, ਮਪਮਗਸ ਰਮਗਰਸ, ਸ—ਧਨੁਪ ਮਪ ਧਸ।
੨. ਸ—ਰਗਮਸ ਰਗਮ, ਰ ਰਪਸ ਮਪਮਗ, ਰਗਰਮਗਰਸ, ਸ ਰਗਮ, ਮਪ ਮਗਰਗਸਰਗਮ, ਮ—ਮ ਰਪ, ਮਪਧਸੰਸ ਧਪਮ, ਰਗਮ, ਮ ਗਪਮ, ਗਰਗਸ, ਰਗਮ।
੩. ਸਸ ਰਸ ਗਸ ਮ, ਰਗਮ, ਮਪਮਗ, ਰਪਮਗਰਮ, ਮਪ ਧਸੰਸ ਧਪਮ, ਪ ਧਸਰੰਸੰਸ ਧਸ ਨੁਪਮ ਪਮ, ਪਧਸੰਸ ਧਸ ਧਨੁਪਧਗਪਮਸ ਗਰਮਗਸ ਰਸ ਸ—ਸ, ਰਸ ਰਗਸ ਗਮ, ਰ ਰਪ, ਮਪਧ(ਨੁ) ਪ, ਧਗਪਮ, ਰਗਰਮਸ ਗਰਸ।
੪. ਮਪਧਸੰਸ(ਸੰ) ਧਨੁਪ, ਧਨਸੰ, ਨੁਧਨੁਪ, ਮਪਨੁਧਸੰਸ ਰੰਸੰ(ਸੰ) ਧਨੁਪਮਪਸੰ—ਮਪ ਧਨਸੰ, ਸਰੰਸੰ—(ਸੰ) ਧਪਮ, ਮਪਮਗ, ਰਗਰ ਗਮਪਮਗਸ ਰਗਮ, ਮਪਸੰਸ ਸਰੰਗਮੰ, (ਮੰ) ਰੰਸੰ—(ਸੰ) ਧਨੁਪਮਪ ਸੰਸ ਰੰਗਰੰਮੰ, ਗਰੰਸੰ, ਸੰ—(ਸੰ) ਧਨੁਪਸੰਸ ਧਸੰਸ ਧਪਮ, ਮਪਮਗਸ ਰਮਗਰਸ, ਰਗਮ—।

੫. ^ਗਮਪਧਮ, ^{ਸੰ}—ਧ, ^ਨਪਧ^ਸ ਗਪਮ, ^ਮਪ ਧਸੰ^ਸ ਮਰੰਸ, ਗੰਰੰਮੰ^ਸ ਗੰਰੰਸ, ਗੰਰੰਗੰਮੰ, ਗੰਰੰਸ, ਰੰਗੰਮੰਪ
^{ਗੰ}ਮੰਗੰ ਰੰਗੰਰੰਮੰ, ਗੰਰੰਸ, ਸੰ^ਸ ਧ^ਸ ਨੁਪ ਧਗਪਮਗ^ਸ ਰਗਮ, ਧਪਮਗਰਗਸਰਗਮ, ਰਗਰਮਪਮਗ, ਰ
^ਮਰਪ, ਮਪਸੰਧਪਮ, ਪਮਗ, ਰਪ, ਮਪਧਸੰ ਰੰਗੰਰੰਮੰ^ਸ, ਗੰਰੰਸ, (ਸੰ)^ਸ ਨੁਪਮਪਧਸੰ, ਰੰਗੰਰੰਪੰਮੰਗੰ
^{ਗੰ}ਮੰ^ਸ ਰੰ^ਸ ਸੰ, ਰੰਗੰਮੰ, ਮੰਰੰਸ, ਧ^ਸ ਸੰ^ਸ ਧਪਮਪਮਗ, ਰਗਰਗਸ^ਸਰਪਮ, ਗਰਸ, ਰ^ਸ ਗਮ—।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰ ਗਮ ਰਗ ਮਪ ਧਪ ਮਪ ਧਨ ਸੰਸੰ ਧਪ ਧਨ ਸਰੰ ਗੰਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
੨. ਸਰ ਗਮ, ਰਗ ਮਪ, ਧਪ ਮਪ ਧਨ ਸੰਸੰ ਧਪ ਧਨ ਸਰੰ ਸੰਸੰ ਗੰਰੰ ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ ਸਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
੩. ਪਮ ਗਰ ਸਸ ਮਰ ਪਪ ਮਪ ਧਨ ਸੰਸੰ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਮਰ ਪਪ ਧਨ ਸਰੰ ਗੰਰੰ ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ ਗੰਰੰ ਸੰਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਧਸੰ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
੪. ਮਪ ਧਨ ਸੰ^ਸ, ਧਨ ਸਰੰ ਸੰ^ਸ, ਗੰਰੰ ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ, ਸਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ ਮਪ ਧਨ ਸਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ ਮਗ ਰਗ ਮਪ ਮਗ ਰਸ, ਗਰ ਮਗ ਪਮ ਧਪ ਨਧ ਸੰਨ ਰੰਸੰ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
੫. ਮਗ ਰਸ ਰਗ ਮ^ਸ, ਮਪ ਧਪ ਗਪ ਮ^ਸ, ਮਪ ਧਸੰ ਧਪ ਗਪ ਮ^ਸ, ਮਪ ਧਸੰ ਰੰਸੰ ਧਪ ਗਪ ਮ^ਸ, ਧਨ ਸਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ ਗਪ ਮ^ਸ, ਧਨ ਸਰੰ ਗੰਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ ਗਪ ਮ^ਸ, ਧਨ ਸਰੰ ਗੰਰੰ ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ ਧਪ ਗਪ ਮ^ਸ ।
੬. ਧਨੁ ਪਧ ਮਪ ਗਮ ਰਗ ਰਮ ਗਰ ਸ^ਸ, ਮਰ ਪਮ ਧਪ ਸੰ^ਸ, ਸਰੰ ਸੰਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਧਪ ਮਪ ਮਗ ਰਗ ਰਮ ਗਰ ਸ^ਸ, ਮਪ ਧਨ ਸੰ^ਸ ਸਰੰ ਸੰ^ਸ, ਗੰਰੰ ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ, ਮੰਰੰ ਪੰਪੰ ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ, ਸਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
 ਵੁਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਧਰਣੀ ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਭ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਜਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ, ਸਲੋਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੮੩)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
	ਮ															ਰ			
ਪ	ਗ	ਮ	ਰ		ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	*	ਗ	ਰ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—			
ਮ	ਲਾ	ੜ	ਰ		ਸੀ	ੜ	ਤ	ਲ	*	ਰਾ	ੜ	ਗ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ			
<u> </u>										ਗ					ਗ	ਮ	ਗ		
ਮ	ਰ	ਪ	—		ਪਧ	ਸ	ਧ	ਪ		ਮ	—	ਰ	ਗ		ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	
ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ		ਧਿਆ	ੜਈ	ਐ	ੜ		ਸਾ	ੜ	ੜ	ਤ		ਹੋ	ੜ	ਇ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

				ਨ					ਨ					ਨ					
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—		ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ		ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—		
ਹ	ਰਿ	ਜੀ	ਉ	ਅ	ਪ	ਣੀ	ੜ		ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਕ		ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ		
ਨ				ਨ					ਗ					ਗ	ਮ	ਗ			
ਸੰ	—	—	—	ਧ	ਧ	ਧਨੁ	ਪ		ਮ	—	ਰ	ਗ		ਮ	ਪ	ਮ	ਗ		
ਤਾਂ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵ	ਰ	ਤੈ	ੜ		ਸ	ੜ	ਭ	ੜ		ਲੋ	ੜ	ਇ	ੜ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੮੫)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	—	ਗ	ਗ	ਗ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	ਮ	—	—	—	—	—	—
ਸਾ	ਸ	ਵ	ਣ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸੀ	ਕਾ	ਮ	ਣੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗ	ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	—	—	—	—
ਗੁ	ਰ	ਸ	ਬ	ਦੀ	ਸ	ਵੀ	ਸ	ਚਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਥੰ	ਸੰ	—	—	—
ਨਾ	ਸ	ਨ	ਕ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸੁ	ਹਾ	ਸ	ਸ	ਗ	ਣੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	—	—	—	—	—
ਗੁ	ਰਸ	ਕੈ	ਸ	ਹੇ	ਸ	ਤ	ਅ	ਪਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ

੩. ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਝਿਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥

ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੩)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
—	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਗ	ਰ	ਨ	ਸ	•	ਗ	ਰ	ਗ	ਧ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—	—
ਸ	ਮਾ	ਈ	ਮੋਹਿ	ਪ੍ਰੀ	ਸ	ਤ	ਮ	•	ਦੇ	ਹੁ	ਮਿ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਈ	ਸ	—	—	—
—	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਗ	ਰ	ਨ	ਸ	•	ਗ	ਗਰ	ਗ	ਧ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—	—
ਸ	ਮਾ	ਈ	ਮੋਹਿ	ਪ੍ਰੀ	ਸ	ਤ	ਮ	•	ਦੇ	ਹੁ	ਮਿ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਈ	ਸ	—	—	—

ਗ	ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	(ਮ)	—
ਸ	ਗ	ਲ	ਸ	ਚੇ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ਸੁ	ਖ	ਭ	ਰ	ਸੁ	ੜ	ਤੀ	ੜ		
ਮ				ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਗਮ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ	
ਜਿ	ਹ	ਘ	ਰ	ਲਾ	ੜ	ਲ	ਬ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੇ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮੋ	ਹਿ	ਅ	ਵ	ਗ	ਗ	ਣ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸ	ਦਾ	ੜ	ਦ	ਇਆ	ੜ	ਲਾ	ਮੋਹਿ		
ਸੰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ	—	
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਕਿਆ	ੜ	ਚ	ਤੁ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	
ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਨ															
ਗ				ਪ	ਪ	ਧਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਗ	ਮ	—	ਮ	ਰਸ		
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਬਰ	ਜੋ	ਪ੍ਰਿਅ	ੜ	ਸੰ	ਗ	ਰਾ	ੜ	ਤੀ	ਇਹ			
ਕ	ਰਉ	ੜ	ਬ															
ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਗਮ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ		
ਹਉ	ੜ	ਮੈ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਢੀ	ੜ	ਠਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥

ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥

ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥

ਚਰਨ ਕਪਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੨॥

(ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੩	×				੨				੦				ਪ ਚਾ	
—	ਨੁ ਧ ਕਿ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ
—	ਨੁ ਧ ਕਿ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ	ਨੁ ਧ ਕ
ਮ ਗ ਕਿ	ਮ ਪਾ	ਗ ਰ ਧ	ਸ ਸਿੰ	—	ਸ ਧ	ਨੁ ਧ	ਮ ਭ	ਮ ਰ ਣਾ	—	ਪ ਪ੍ਰ	ਪ ਭ	ਨੁ ਧ	ਸੰ ਨ	ਸੰ ਰਹੁ
ਨੁ ਸੰ ਹ	ਰੰ ਧ	ਸੰ ਰਿ	—	ਸੰ ਧ	ਨੁ ਧ	ਪ ਮ	ਮ ਭ	ਪਧ ਗ	ਨੁ ਧ	ਸੰ ਧ	ਪ ਧ	ਗ ਮ	—	ਰ ਹ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਪ ਅ	ਪ ਨਿ	ਪ ਕ	ਪ ਸੂ	ਸੰ ਧ	ਨੁ ਧ	ਸੰ ਚ	ਸੰ ਕ	ਨੁ ਧ	—	ਸੰ ਨ	ਸੰ ਹੀ	ਸੰ ਚਾ	—	ਸੰ ਹ	ਸੰ ਤ
ਨੁ ਸੰ ਅ	ਸੰ ਨ	ਸੰ ਧ	ਨੁ ਧ	ਸੰ ਰ	ਸੰ ਨ	ਸੰ ਪੇ	ਸੰ ਖ	ਨੁ ਧ	ਰੰ ਹ	ਸੰ ਧ	—	ਸੰ ਧ	ਨੁ ਧ	ਪ ਧ	—
ਗ ਮ ਆ	—	ਮ ਨ	ਰ ਉ	ਪ ਪਾ	—	ਨੁ ਧ	ਨੁ ਧ	ਪ ਜੀ	ਮ ਧ	ਪ ਵ	ਨੁ ਧ	ਸੰ ਮੀ	—	ਸੰ ਨਾ	—
ਮੰ ਗੰ ਬਿ	ਮੰ ਨ	ਰੰ ਜ	ਸੰ ਲ	ਸੰ ਧ	ਨੁ ਧ	ਸੰ ਨਾ	—	ਸੰ ਧ	ਨੁ ਧ	ਪ ਧ	ਮ ਧ	ਗ ਮ	—	ਰ ਧ	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੫. ਰਾਗ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥
 ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥
 ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥
 ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੬॥

(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਧੀਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੨੦)

ਅਸਥਾਈ

×		੦	੨	੦	੩	੪
ਮ			ਪ	ਪ	ਗ	
ਰ	ਮ	ਰ	—	ਮ	ਮ	—
ਬਾ	ਬੀ	ਹਾ	ਤੂੰ	ਹ	ਬੋ	—
			ੜ	ਸ	—	ੜ
ਨ		ਸ		ਗ	ਗ	
ਸ	—	ਧ	ਪ	ਰ	ਮ	—
ਸ	ੜ	ਚੈ	ੜ	ਦ	ਸੁ	ੜ
			ਸ	ਬ	ਭਾ	ੜ
ਰ		ਗ	—	ਨ	ਨ	
ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ
ਸ	ਭ	ਕਿ	ਛ	ਰੈ	ੜ	ਲ
			ਤੇ	ੜ	ਨਾ	ਹੈ
ਸੰ	ਨ		ਸੰ		ਗ	—
ਧ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	—
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਦੀ	ਆ	ੜ	ਦਿ
					ਖਾ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ		ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ੜ	ਣਹਿ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਮਿ
ਆ	ਪ	ਛਾ	ੜ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਨੁ
			ਸੰ	ਬ	ਰ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ਇ
ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਛਹ					ਪ	—
ਸੰ	ਧ	ੜ						ੜ	ੜ
ਵੁ	ਠਾ								
ਗ		ਗ		ਮ					
ਮ	ਮ	ਰ	ਗ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਝਿਮ	ਝਿ	ਅੰ	ਮਿ	ਤ	ਵ	ਰ	ਸ	ਦਾ	ੜ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਗ
ਰ	ਸ	ਨਾ	ਧ	ਧ	ਭ	ਜਾ	ਸ	ਸ	ਮ	—	ਗ
ਤਿ	ਸ	ਨਾ	ਭੁਖ	ਸ	ਭ	ਜਾ	ਸ	ਸ	ਇ	ਸ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਨਾਚਿਓ ਈ ਕਰਤ ਮੋਰ ਦਾਦਰ ਕਰਤ ਸੋਰ,
 ਸਦਾ ਘਨਘੋਰ ਘਨ ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈਂ ॥
 ਏਕ ਪਾਇ ਠਾਢੇ ਸਦਾ ਬਨ ਮੈ ਰਹਤ ਬਿਛ,
 ਫੂਕ ਫੂਕ ਪਾਵ ਭੂਮ ਸ੍ਰਾਵਗ ਧਰਤ ਹੈਂ ॥
 ਪਾਹਨ ਅਨੇਕ ਜੁਗ ਏਕ ਠਉਰ ਬਾਸੁ ਕਰੈ,
 ਕਾਗ ਅਉਰ ਚੀਲ ਦੇਸ ਦੇਸ ਬਿਚਰਤ ਹੈਂ ॥
 ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਮਹਾ ਦਾਨ ਮੈ ਨ ਹੂਜੈ ਲੀਨ,
 ਭਾਵਨਾ ਯਕੀਨ ਦੀਨ ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈ ॥੧੧॥੮੧॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਪ
ਨ	ਰ	ਸ	ਧ	ਧ	—
ਨਾ	ਚਿਓ	ਈ	ਰ	ਤ	ਪ
	ਸ	ਸ	ਕ	ਨੁ	ਮੋ
	ਸ	ਕ	ਰ	ਸ	ਸ
ਮ	ਰ	ਸ	ਗ	ਮ	ਮ
ਗ	ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਸ
ਦਾ	ਦ	ਕ	ਰ	ਤ	ਰ
	ਸ	ਕ	ਰ	ਤ	ਸ
ਗ	ਰ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਪ
ਮ	ਰ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਮ
ਸ	ਦਾ	ਘ	ਘੋ	ਸ	ਘ
	ਸ	ਨ	ਘੋ	ਸ	ਨ
	ਸ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ
ਸ	ਸ	ਨੁ	ਮ	ਮ	ਮ
ਧ	ਚਿਓ	ਈ	ਰ	ਤ	ਰ
ਕ	ਚਿਓ	ਈ	ਰ	ਤ	ਰ
	ਸ	ਕ	ਰ	ਤ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਪ	—	ਸ	ਸ	—	—	—	—	—	—
ਏ	ਸ	ਕ	ਇ	ਠਾ	ਏ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸ

ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ
ਬ	ਨ	ਨ	ਨ	ਮੈ	ਨ	ਰ	ਹ	ਢ	ਨ	ਨ	ਥਿ	ਨ	ਛ	
ਗ	—	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਥੁ	ਨੁ	ਪ	
ਮ	ਨ	ਕ	ਥੁ	ਨ	ਕ	ਪਾ	ਨ	ਵ	ਧ	ਥੁ	ਥੁ	ਨ	ਮ	
ਮ	ਮ	—	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	
ਗ	ਵ	ਨ	ਗ	ਨ	ਧ	ਰ	ਰ	ਤ	ਨ	ਹੈ	ਨ	ਨ	ਸ	

ਸੰਚਾਰੀ

ਨ	ਸ	—	ਗ	ਗਰ	ਗ	ਗ	—	ਮ	ਗ	—	ਮ		
ਸ	ਹ	ਨ	ਨ	ਨ	ਅ	ਨੈ	ਨ	ਕ	ਜੁ	ਨ	ਗ		
ਪਾ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਅ	ਨੈ	ਨ	ਕ	ਜੁ	ਨ	ਗ		
ਗ	—	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ	
ਮ	ਨ	ਕ	ਥੁ	ਨ	ਰ	ਥਾ	ਨ	ਸ	ਧ	ਕ	ਰੈ	ਨ	
ਏ	ਨ	ਕ	ਥੁ	ਨ	ਰ	ਥਾ	ਨ	ਸ	ਧ	ਕ	ਰੈ	ਨ	
ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	—	ਸ		
ਮ	ਨ	ਗ	ਅਉ	ਨ	ਰ	ਚੀ	ਨ	ਲ	ਦੇ	ਨ	ਸ		
ਕਾ	ਨ	ਗ	ਅਉ	ਨ	ਰ	ਚੀ	ਨ	ਲ	ਦੇ	ਨ	ਸ		
ਗ	ਰ	—	ਰ	ਪ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ		
ਮ	ਸ	ਨ	ਥਿ	ਚ	ਨ	ਰ	ਤ	ਨ	ਹੈ	ਨ	ਪ		
ਏ	ਸ	ਨ	ਥਿ	ਚ	ਨ	ਰ	ਤ	ਨ	ਹੈ	ਨ	ਪ		

ਅਭੋਗ

ਧ	—	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ		
ਸੰ	ਨ	ਨ	ਕੇ	ਨ	ਥਿ	ਹੀ	ਨ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਹਾ	ਨ	
ਗਿਆ	ਨ	ਨ	ਕੇ	ਨ	ਥਿ	ਹੀ	ਨ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਹਾ	ਨ	
ਨ	—	ਸੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ		
ਸੰ	ਨ	ਨ	ਮੈ	ਨ	ਨ	ਹੁ	ਜੈ	ਨ	ਲੀ	ਨ	ਨ		
ਦਾ	ਨ	ਨ	ਮੈ	ਨ	ਨ	ਹੁ	ਜੈ	ਨ	ਲੀ	ਨ	ਨ		
ਨ	ਸੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਗੰ	—	—	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ		
ਸੰ	ਵ	ਨ	ਥੰ	ਧੰ	ਧੰ	ਕੀ	ਨ	ਨ	ਦੀ	ਨ	ਨ		
ਭਾ	ਵ	ਨ	ਨਾ	ਧੰ	ਧੰ	ਕੀ	ਨ	ਨ	ਦੀ	ਨ	ਨ		

ਪ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ
ਮ	ਸੇ	ਧ	ਤ	ਗ	ਮ	ਰ
ਕੈ	ਸ	ਕੈ	ਤ	ਰ	ਤ	ਰ
		ਨੁ			ਮ	ਰ
		ਕੈ			ਰ	ਸ

ਨੋਟ—ਸੰਚਾਰੀ ਅਭੋਗ ਨੂੰ ਕੱਠਾ ਗਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਗੁਨ ਤਿਗੁਨ ਚੌਗੁਨ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ :

੭. ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ 'ਪੜਤਾਲ' ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥

ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥

ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੪ ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੧੨੬੫)

ਅਸਥਾਈ

X				੨				੦				੩				
				ਗ				ਮ				ਰ	ਸ			
				ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	
				ਹ	ਰਿ	ਜ	ਨ	ਬੋ	ਸ	ਲ	ਤ	ਸਿ	ਰੀ	ਰਾ	ਰਾ	ਸ
ਗ				ਗ				ਮ					ਸ			
ਮ	ਗ	—	ਮ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	
ਮ	ਨਾ	ਸ	ਮਾ,	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਨ	ਬੋ	ਸ	ਲ	ਤ	ਸਿ	ਰੀ	ਰਾ	ਰਾ	ਸ
ਗ				ਮ				ਮ					ਸ			
ਮ	ਗ	—	ਮ	ਰ	—	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਧਨ	ਸ	ਧਨੁ	ਪ	
ਮ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਮਾ	ਸ	ਮਿ	ਲ	ਸਾ	ਸ	ਧ	ਸੰ	ਗ	ਤ	ਹ	ਰਿ	
ਗ																
ਮ	—	ਗ	ਮ													
ਤੋ	ਸ	ਸ	ਰ													

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

X				੦				੨				੩				੦
ਮ																
ਰ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	—	
ਹ	ਰਿ	ਧ	ਨ	ਬ	ਨ	ਜਹੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	

ਪ	ਸ	ਧਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	—	—	—
ਸ	ਰਿ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸ	ਮ	ਚਹੁ	ਸ	ਸ,
ਮ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—
ਗ	ਸ	ਸ	ਲਾ	ਗ	ਤ	ਹੈ	ਨ	ਹੀ	ਸ
ਪ	—	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਚੋ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ

ਇਕਤਾਲ-ਲਯ ਬਰਾਬਰਾ

ਮ	—	—	ਨ	—	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	ਸ
ਪ	ਸ	ਸ	ਧ	ਸ	ਕ	ਮੋ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਬੋ
ਚਾ			ਤ੍ਰਿ								
ਨ	ਨ	—	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨੁ	ਪ
ਧ	ਤ	ਸ	ਦਿ	ਸ	ਨ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਤੀ	ਸ	ਸ,
ਲ											
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	—	ਧ	ਪ
ਸੁ	ਨ	ਘ	ਨ	ਹ	ਰ	ਕੀ	ਸ	ਘੋ	ਸ	ਸ	ਰ
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	—	ਧ	ਪ
ਸੁ	ਨ	ਘ	ਨ	ਹ	ਰ	ਕੀ	ਸ	ਘੋ	ਸ	ਸ	ਰ

ਅਸਥਾਈ-ਤਿੰਨਤਾਲ

×
ਗ
ਮ — ਗ ਮ
ਘੋ ਸ ਸ ਰ ਹਰਿ ਜਨ ਬੋ...

ਸੰਚਾਰੀ-ਅਭੋਗ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
		ਸ	ਸ	ਰ	ਸ
		ਜੋ	ਬੋ	ਲ	ਤ
				ਨ	ਸ
				ਤ	ਹੈ
				—	ਸ
				ਸ	ਮਿ
				ਸ	ਗ
ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ
ਮੀ	ਨ	ਪੰ	ਖੇ	ਸ	ਰੂ
				ਹੁ	ਸ,
				ਜੋ	ਸ
				ਬੋ	ਰ
				ਲ	ਨ
				ਤ	ਹੈ
				—	ਸ
				ਸ	ਮਿ
				ਸ	ਗ

ਗ	ਚ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸ	—	ਸ	—	ਨੁ	ਪ
ਮੀ	ਨ	ਪੰ	ਖੇ	ਫ	ਰੂ	ਸੇ	ਬਿ	ਨ	ਫ	ਹ	ਫ	ਰਿ	ਫ	
ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਗ	ਮ	—	ਸ	—	
ਜਾ	ਪ	ਤ	ਹੈ	ਫ	ਨ	ਹੀ	ਹੈ	ਫ	ਫ	ਰ	ਫ	ਫ	ਫ	

ਅਗੋਂ—ਤਿੰਨਤਾਲ (ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×				੨				੦				੩		
*	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
*	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਜ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਕੀ	ਫ	ਰ	ਤ	ਗਾ	ਫ	ਈ
*	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਮ	—	—
*	ਛੁ	ਟ	ਗ	ਇਓ	ਫ	ਜ	ਮ	ਕਾ	ਫ	ਸ	ਭ	ਸੋ	ਫ	ਰ
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਮ	—	—
ਛੁ	ਫ	ਟ	ਗ	ਇਓ	ਫ	ਜ	ਮ	ਕਾ	ਫ	ਸ	ਭ	ਸੋ	ਫ	ਰ

ਗ
ਮ — ਗ ਮ
ਸੋ ਫ ਫ ਰ ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ... ਲਯ ਠਾਅ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਵਾਲੀ ।

ਨੋਟ—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਪੜਤਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਅਕਸਰ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।
ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਲਯ ਬੰਨਵੀਂ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਸ ਆਵੇਗਾ ।

(ਗੋਂਡ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਮ	ਠਾਟ—ਕਾਫੀ	ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਹੁੱਤ ਜਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ।
ਸੰਦਾਵੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਖਾਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼— ^ਮ “ਰ ਮ—ਰ ਪ, ਰ ਮ—ਰ” ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਮ—^ਮਰ ਮ ਪ, ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨੁ ਧ ਮ, ਪਨੁ ਧ ਪ, ਮ—ਰ ਮ—ਰ ਸ ।

ਮ ਮ
ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਸ, ਰ ਮ, ਪ ਮ, ਨੁ ਧ ਪ, ਰ ਮ—ਰ ਸ ।

ਇਹ ਕਾਫੀ ਠਾਣ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਦਿਨ ਦੇ ੧੧-੧੨ ਵਜੇ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਧੈਵਤ ਦੋਵੇਂ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਰਹੇਗਾ। ਦੋਹਾਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਸੂਰ ਮਲਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ "ਮਲਾਰ, ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਸੋਰਠ" ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਮਲਾਰ, ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਦੇ ਮੱਧਯ ਵਿਚ ਸੋਰਠ ਦਾ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ

ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਸੰ, ਨੁਧਮ, ਪਨੁਧਪ, ਰਮਪਨੁਧਪ, ਮ—ਰ, ਸੋਰਠ ਅੰਗ। ਫਿਰ ਇਸੇ ਦੇ ਨਾਲ

ਮ ਮ
 "ਰਮ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਪਮਪਰਮ—ਰਸ" ਇੰਜ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੁਰ ਜੋੜ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ

ਪ ਸ
 "ਨੁਪ ਮਪ, ਰਮਪਨੁਮਪ, ਨਸਰੰਸ" ਸਾਰੰਗ । ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ "ਸ ਰੰ ਨੁਪਮ, ਪਨੁਪਪ, ਮ—ਰ, ਸੋਰਠ ਅਤੇ

ਮ ਮ ਮ — ਸ
ਫਿਰ ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਰਮ—ਰ, ਨਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁੜ ਮਲਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਕਈ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਧੇਵਤ ਸੁਰ ਲਾਏ ਬਿਨਾਂ ਭੀ ਸੁਰ ਮਲਾਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ

ਮ ਮ ਮ ਮ ਮ

ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਵਿਚ “ਰ ਰ ਗੁ—ਮਰ, ਰਮਪ ਗੁ—ਮਰ, ਜਾਂ ਰਗੁਰਸ” ਇੰਜ ਕੌਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ
 ਭੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅੱਜ-ਕਲ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ
 ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਦੀ ਥਾਂ ਪੰਚਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਿਕਟ ਵਡਹੰਸ ਸਾਰੰਗ, ਸਾਮੰਤ ਸਾਰੰਗ,
 ਸੋਰਠ-ਦੇਸ ਰਾਗ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸੁਰ ਮਲਾਰ ਦਾ ਮੱਧਮ ਤੇ ਨਯਾਸ ਹੋਣ ਤੇ ਇਹ ਰਾਗ ਅਲੱਗ

ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਰਿਖਭ-ਪੰਚਮ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇ ਸੂਰ ਮਲਾਰ ਕੇਵਲ ਬਰਸਾਤ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਈਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਰਾਗ ਹਰ ਰੁੱਤ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਂਜ ਇਸ

ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ "ਖੜਜ-ਪੰਚਮ" ਸੂਰ ਹੀ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ :—"ਸਰਮ, ਰ ਰਪ,

ਰਮ, ਰਮਪਨੁਮਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਰਮ—ਰ ਨਸ, ਰਮ, ਪਨੁਧਪ, ਮਪ ਨਸਰੰਸ, ਨੁਧਮ, ਪਨੁਧਪ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਰਮ—ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਾਰੇ ਇਕ ਦੰਤ ਕਥਾ ਭੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਰਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਗ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਮੁਬੀ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਰਸ, ਪਨਸ—ਨੁ, ਧਮ, ਪਨੁਧਪ, ਮਪਨਸ, ਨਸਰਮ, ਰ ਰਮ, ਰਸ।

੨. ਨਸਮ, ਰਮ, ਪਨਸਰਮ, ਰਪ, ਮਪਰਮ, ਰ ਰਮ—ਰ ਸ—ਰਪ, ਮਪ, ਮਨੁਧਪ, ਮਪਮ, ਰਮਪਨੁਧਪ, ਮਰਮ—ਰ ਸ।

੩. ਸਰਮ, ਰਮਪ, ਮਪ, ਮਨੁਧਪ, ਮਪਨਸ, ਮਨੁਧਪ, ਮਪਮਰਮ, ਰ ਰਪ, ਮਪਨੁਧਮ, ਮਪਨਸ, ਰੰਨੁ, ਧਮ, ਪਨੁਧਪ ਮਪਮਰਮ, ਮ—ਰ ਨਸ।

੪. ਮਮਰਸਨਸਰਮ, ਪਨੁਧਪਮ, ਪਨਸ, ਰੰਨੁਧਪ, ਮਪ ਨੁਧਮਪਰਮ, ਰ ਰ ਮ, ਨੁਧਪ, ਮਰਮ, ਰ ਰਮ—ਰਸ, ਨਸ, ਨਸਰਮਪਨ, ਮਪਨੁਧਮਪ, ਮਪਨਸ, ਨਸਰੰਨੁਧਮ, ਪਨੁਧਪ, ਮਪ, ਰ ਰਪ ਰ ਰਮ—ਰ ਨਸ।

੫. ਸਰਮਪ, ਰਮਪਨੁਧਪ, ਮਪਨਸ, ਪਨਸਰੰਨੁਧਮ, ਨੁਧਪ, ਮਪਸ, ਨਸ ਰੰਸ, ਰੰਮ, ਰੰ ਰੰਮ, ਰੰਸ—ਰੰਨੁਧਮ, ਪਨਸ ਰੰ ਰੰਮ—ਰੰਸ, ਸੰਨੁ, ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਮ—ਰ, ਰਪ, ਮਮਪ, ਨਨਸ, ਸਰੰਨਸ, ਨਸ ਰੰਮ—ਰੰਸ, ਨਸੰਨੁ, ਮਪ, ਮਪਨੁਧਪ, ਧ—ਮ—ਰ, ਰ ਰਪ, ਰਮ—ਰਸ, ਨਸਰ, ਸਰਮ, ਰਮਪ, ਮਪਨ, ਪਨਸ, ਨਸਰੰ, ਸਰੰਮ ਰੰਮ—ਰੰਨੁ, ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਰਮ—ਰ ਨਸ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਮ ਰਸ ।
੨. ਨਸ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਮ ਰਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ ਰਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਪ ਨੁਨੁ ਧਪ ਮਪ ਰਮ ਰਸ ।
੩. ਪਨ ਸਰੰ ਮੰਸ ਰੰਸ ਨੁਧ ਮਪ ਰਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਪ ਨੁਨੁ ਧਪ ਰਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ ਰਮ ਰਸ ।
੪. ਮਮ ਰਮ ਮਰ ਸਸ, ਨੁਨੁ ਪ,ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ, ਰੰਰੰ ਸੰ,ਰੰ ਰੰਸੰ ਨਸ, ਮੰਸ ਰੰ,ਮੰ ਮੰਰੰ ਸੰਸ, ਨੁਨੁ ਪ,ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ, ਨਸ ਰੰਸੰ ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਮਪ ਨੁਨੁ ਧਪ ਮਪ ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ ਮਪ ਰਮ ਰਸ ।
੫. ਮਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ, ਪਪ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ, ਨੁਨੁ ਧਪ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ, ਸੰਸ ਨੁਧ ਪਮ ਪਨੁ ਧਪ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ, ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਪ ਨੁਧ ਪਮ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ, ਮੰਸ ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਪਮ ਪਨੁ ਧਪ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ ।
੬. ਨਸ ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ, ਰਮ ਪਨ ਸਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ, ਨਸ ਰੰਸੰ ਰੰਸੰ ਨਸ ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ, ਮਪ ਮਨੁ ਧਪ ਮਪ ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ ਮਪ ਰਮ ਪਮ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ, ਮਪ ਨਸ ਨਸ ਰੰਸੰ, ਨੁਧ ਨੁਧ ਮਪ ਰਮ ਰਮ ਪਪ ਮਰ ਸਸ ।

੧. ਚਾਚਾ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥

ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥

(ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨
	ਪ				ਧ					ਨ					
—	ਨੁ	ਧ	ਨੁ		ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨਸ	ਰੰਸ	ਨੁਧ ਨੁ
ੜ	ਬਿ	ਚੁ	ਲੀ		ਆ	ੜ	ਚ	ਮ	ਕੰ	ੜ	ੜ	ਨ	ਨਾੜ	ੜੜ	ਨੜ ਕ
	ਪ				ਧ				ਨ						
ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ		ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਸੰ	—	—	—	ਨ	—	ਸੰ —
ੜ,	ਬਿ	ਚੁ	ਲੀ		ਆ	ੜ	ਚ	ਮ	ਕੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ ੜ

—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਘੁਰ	ਨ	ਘ	ਟਾ	ੜ	ਅ	ਤਿ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ਲੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਬਰ	ਸ	ਨ	ਮੇ	ੜ	ਘ	ਅ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ੜ	ਬਰ	ਸ	ਨ	ਮੇ	ੜ	ਘ	ਅ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ਰ	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਪ
ੜ	ਸੰ	ਗ	ਮ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ	ਸੁ	ਚੰ	ੜ	ੜ	ਦੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ

੨. ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥

ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ-੧੨੮੫)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦			ਮ
															ਅੰ
ਪ	ਪਨੁ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ
ੜ	ਮ੍ਰਿੜ	ੜ	ਤ	ਸੰ	ੜ	ਲੈ	ੜ	ਬੋ	ਲਿ	ਆ	ਬਾ	ਬੀ	ੜ	ਹਾ	ਅੰ
ਪ	ਪਨੁ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ੜ	ਮ੍ਰਿੜ	ੜ	ਤ	ਸੰ	ੜ	ਲੈ	ੜ	ਬੋ	ਲਿ	ਆ	ਬਾ	ਬੀ	ੜ	ਹਾ	ੜ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਸ				ਰਮ	ਪਨੁ	ਮਪ	ਨਸੰ	ਨੁਪ	ਮਰ	ਸ	
ਰ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਕਾੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	
ਚਾ	ੜ	ਦ	ਰ	ਸੁ	ਣੀ	ੜ	ਪੁ								

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਧ	—	ਪ	—
ਮੇ	ਸ	ਘ	ਸ	ਨੋ	ਸ	ਫੁ	ਰ	ਮਾ	ਸ	ਸ	ਨ	ਹੋ	ਸ	ਆ	ਸ
ਸ		ਮੰ													
ਨ	ਸ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸ	—	ਨਸ	ਰੰਸ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਰਮ	ਰਸ	ਨੁਸ	
ਵ	ਰ	ਸਹੁ	ਸ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਸ	ਧਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥

ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥

ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੨)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨		ਮ	ਪ
														ਘ	ਨ
ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	—	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਮ	ਪ
ਗ	ਰ	ਜ	ਤ	ਗੋ	ਸ	ਬਿੰ	ਦ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਪ	ਸ,	ਘ	ਨ
ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	—	ਮ	ਮ	ਮ	—	—	—
ਗ	ਰ	ਜ	ਤ	ਗੋ	ਸ	ਬਿੰ	ਦ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	—														
ਰ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਰੰ	ਸ	—	—	ਨੁ	ਧਪ		
ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ਸ	ਵ	ਤ	ਸੁ	ਖ	ਚੈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ				ਪ											
ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਰੰ	ਸ	ਸ
ਹਰਿ	ਚ	ਚ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਤ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸਾ	ਸ	ਗ	ਰ

ਸੰ ਨ ਸੰ ਸੰ ਸੰ | ਮੰ ਰੰ ਮੰ ਰੰ ਸੰ | (ਸੰ) — — — | ਨੁ ਧਪ
 ਧੁ ਨਿ ਅ ਨ | ਹ ਤਾ ਰ ਸ | ਬੈ ਟ ਟ ਟ | ਟ ਨ੟ ਘਨ...
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਹੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫
ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸਰ	ਨਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੰ	ਸ	ਧ	ਮ	ਪ
ਨੁ	ਨੁ	ਹ	ਰ	ਬ	ਰ	ਸ੟	ਸ੟	ਗ	ਲ	ਜ	ਗ	ਛਾ	ਟ	ਇਆ	ਟ
ਘ	ਨਿ	ਹ	ਰ	ਬ	ਰ	ਸ੟	ਸ੟	ਗ	ਲ	ਜ	ਗ	ਛਾ	ਟ	ਇਆ	ਟ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	—
ਰ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	—
ਭ	ਏ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	੟	ਲ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇ	੟	ਰੇ	੟
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	—
ਰ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	—
ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ੟	੟੟	੟	੟	ਇਆ	੟	੟	੟

ਅੰਤਰਾ

੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬
ਪ	ਮ	—	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਮਿ	ਟੇ	੟	ਕ	ਲੇ	੟	ਸ	ਤ੍ਰਿ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਭ	ਬੂ	੟	ਝੀ
ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ
ਪਾ	੟	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਮ	ਨ	ਧਿਆ	੟	੟	੟	੟	ਇਆ	੟	੟
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਸਾ	ਧ	ਸੰ	ਗ	ਜ	ਨ	ਮ	੟	ਮ	ਰ	ਨ	ਨਿ	ਵਾ	੟	ਰੇ	੟

ਨ	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	(ਸ)	ਨ	ਧ	ਮ	ਪ
ਸ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—	ਇਆ	ਸ	ਸ	ਸ
ਬਹੁ	ਸ	ਰ	ਨ	ਕ	ਤ	ਹੁ	ਸ	ਧਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੦)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
ਨ									
ਸ	ਸ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ
ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੋ	ਸ	ਭ	ਗ	ਤ	ਸ	ਸ	ਬ
ਮ	ਮ	ਮ							
ਰ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—	—
ਛ	ਲ	ਬਿ	ਰ	ਦਾ	ਸ	ਇਓ	ਸ	ਸ	ਸ,
ਮ									
ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	—	ਸ
ਨਿੰ	ਸ	ਦ	ਕ	ਮਾ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਚ
ਧ		ਧ							
ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਨ	—	ਸ	—	—	—
ਚ	ਨ	ਤ	ਛ	ਦੀ	ਸ	ਨਿ	ਸ	ਸ	ਸ
ਚ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ
ਅ	ਧ	ਨੋ	ਸ	ਜ	ਸ	ਵ	ਚ	ਤਾ	ਇਓ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸ	—	—	ਸ
ਜੈ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ	ਕੀ
ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	—	—
ਨੋ	ੜ	ਸ	ਭ	ਜ	ਗ	ਨੁ	ਮਹਿ	ੜ	ੜ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨੁ	ਪ
ਰ	ਰ	ਰ	ਜੀ	ਅ	ਨ	ਮਹਿ	ੜ	ਪਾ	ਇਓ
ਦ	ਇਆ	ੜ							

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਪੜਤਾਲ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥

ਹਾਹਾ ਹੂਹੁ ਗੰਧੁਬ ਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗੁਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥

ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਾਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ਪ, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੧੨੭੨)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧				੨	⊕	੧				੨		
ਨੁ	ਮ	ਰ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਸ	ੜ	ਕੀ	ਸੋ	ੜ	ਭ	ਸੁ	ਹਾ	ਵ	ਨੀ	ਨੀ	ੜ	ਕੀ	ੜ
ਪ੍ਰਿਅ	ੜ												
ਰਮ	ਰ	ਸ	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਹਾੜ	ਹਾ	ੜ	ਹੁ	ਹੁ	ਗੰ	ੜ	ਧੁ	ਬ	ਅ	ਪ	ਸ	ਰਾ	ੜ
ਮ			ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰਸੰ	ਨੁ	ਧਪ	ਮਰ	ਸ
ਰ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਲ	ਰ	ਸ	ਗਾ	ਵ	ਨੀੜ	ਨੀ	ੜੜ	ਕੀੜ	ੜ
ਅਨੰ	ਦ	ਮੰ	ਗ										

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮ	ਨਿ	ਤ	ਨੁ	ਲਿ	ਤ	ਗੁ	ਨ	ਗਯ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਭਾ	ਤ
ਧੁ			ਲ										
ਨ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧਪ	ਮਰ	ਸ
ਸੰ	ਰੰ	ਧ	ਰੂ	ਯ	ਪ	ਦਿ	ਖਾ	ਵ	ਨੀ	ਨੀ	ਯਧ	ਕੀ	ਯ
ਬਹੁ	ਬਿ										ਯਧ	ਕੀ	ਯ

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ—ਤਿੰਨਤਾਲ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਹਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×				੨				੦				੩		
ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਗਿ	ਰ	ਤ	ਰ	ਥ	ਲ	ਜ	ਲ	ਭ	ਵ	ਨ	ਭ	ਰ	ਪੁ	ਯ
ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਮ
ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਲਾ	ਯ	ਲ	ਨ	ਛਾ	ਯ	ਵ	ਨੀ	ਨੀ	ਯ	ਕੀ
ਘ	ਟ	ਘ	ਟ											

ਸੂਲਫਾਕ (ਤਿੰਨ: ਬਰਾਬਰ ਲਯ ਵਿਚ)

×		੦		੨		੩		੦	
ਨ	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ
ਸੰ	ਯ	ਯ	ਧ	ਸੰ	ਯ	ਗ	ਯ	ਯ	ਰਾ
ਸਾ	ਯ	ਯ	ਧ	ਸੰ	ਯ	ਗ	ਯ	ਯ	ਰਾ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—	—
ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	ਪਾ	ਯ	ਇਓ	ਯ	ਯ	ਯ
ਮਈ	ਆ	ਰ	ਸ	ਪਾ	ਯ	ਇਓ	ਯ	ਯ	ਯ
ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—
ਨਾ	ਯ	ਨ	ਕ	ਜਾ	ਯ	ਕੈ	ਯ	ਯ	ਯ
ਨੁ	—	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਭਾ	ਯ	ਵ	ਨੀ	ਨੀ	ਯ	ਕੀ	ਯ	ਯ	ਯ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧. ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਣੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨੁ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੨, ਪੰਨਾ ੧੨੮੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
ਪ ਨੁ ਧ ਨੁ ਪ — ਆ ਇਆ S S S	ਧਪ ਧਮ ਹੇS SS	ਮ ਮ ਰ ਸ ਖੀ S,	ਮ ਰ ਮ ਪ ਸਾ S ਵ ਣ
ਮ ਰ — ਮ ਪ ਬ ਰ S ਸ S	ਧਪ ਧਮ ਨS SS	ਮ ਰ ਸ ਹਾ S ਰ	ਮ ਰ ਸ ਜ ਲ ਹ ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ — ਪ ਮ ਨੁ ਨਾ S S ਨ S	ਪ — ਕ S	ਨ ਨ — ਸੁ ਖ S	ਸੰ — — — S S S S
ਸੰ ਨ ਸੰ ਨੁ ਪ ਸ ਵ ਨ S S	ਮ ਪ ਸੋ S	ਨ ਸੰ ਰ ਹਾ ਯਾ ਣੀ	ਮੰ ਮੰ ਮੰ ਰੰ ਰੰ ਰੰ ਮੰ ਜਿ ਨੁ ਸ ਹ
ਰੰ ਸੰ — ਨੁ ਪ ਨਾ S S ਲ S	ਪ ਮ ਪ S ਪਿ	ਮ ਰ ਸ ਆ S ਰ	ਸਾਵਣ...

(ਸੂਰ-ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟਾ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਮ

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਪ, ਗਮ, ਪਨੁ ਧਨ, ਸੰ ।

ਮ ਮ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ, ਧਨੁਪ, ਧਪਮ ਗਮ, ਪ ਗੁੜ ਗੁੜ ਮਰ ਸ ।

ਮ ਮ —

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਰ ਗ ਮ, ਪਮਨੁਪ, ਧਪਮਗਮ, ਪ ਗੁੜ ਗੁੜ ਮ—ਰ ਸ ।

ਇਹ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਰਸਾਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ । ਰਾਮਦਾਸੀ-ਮਲਾਰ, ਸ਼ਹਾਨਾ, ਗੌਂਡ ਤੇ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ :—“ਸੰ, ਨੁਧਨੁਪ, ਸ਼ਹਾਨਾ ਅੰਗ,

ਮ ਗ

ਮ ਮ —

ਸ, ਰ ਗ ਮ, ਰਗਮਪ, ਮ, ਗੌਂਡ ਅਤੇ ਰਮ, ਰਪ ਗੁੜ ਗੁੜ ਮ—ਰ, ਸ” ਇਹ ਮਲਾਰ । ਇੰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼੍ਰਣ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ । ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਭੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਗਰ ਮੀਯਾਂ ਮਲਾਰ ਦੇ ਅਥਰੋਹ ਵਿਚ “ਰਪ, ਮਗ, ਰਗਮ” ਕੇਵਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਧ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੁੱਧ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੱਧਮ ਨਾਲ ਤੀਵਰ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਕੇ ਫਿਰ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਮੀਯਾਂ ਮਲਾਰ ਵਾਂਗ ਅੰਦੋਲਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਤੇ ਨਯਾਸ ਸੁਰ ਮੱਧਮ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਤਾ ਧੈਵਤ ਵਾਦੀ ਤੇ ਗੰਵਾਰ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ । ਪਰ ਨਵੀਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਮੱਧਮ-ਖੜਜ ਨੂੰ ਹੀ ਵਾਦ ਸੰਵਾਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਵੱਕ੍ਰ-ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ :—ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਸ, ਰ ਪ, ਗਮ, ਰਗਮ,

ਮ ਮ ਮ

ਧ

ਗਮਪ, ਗੁੜ ਗੁੜ ਮਰ ਸ, ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਮਪਨੁ ਨਸੇ, ਜਾਂ ਪਨੁਧਨੁਪ, ਮਪਨਸੰ, ਧਨੁਪ” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕਈ ਗਾਇਕ ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਲਾ ਕੇ ਹੀ ਗਾਇਨ-ਵਾਦਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਇਕ ਦਰਬਾਰੀ ਗਾਇਕ ਬਾਬਾ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਰਤੀ-ਮਧੁਰ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜ-ਕਲ ਇਸ ਦਾ ਕਾਫੀ-ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ਮ ਮ ਨੁ ਮ ਮ
੧. ਸ, ਰਪ, ਮਪ ਗੁੰ ਮਰਸ, ਨੁਪੁਨਸ—ਧਨੁਮਪ, ਧਨਸਨਸ, ਰਗਮ ਰਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਰਸ ।
- ਗੁ ਨੁ ਮ ਮ ਮ
੨. ਨਸ, ਨੁਪੁਨੁਪ, ਮ—ਧਨਸ, ਰਗਮ, ਗਮਪਗਮ, ਰਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਰਸ—ਗਮਪ, ਧਪ ਮਪ ਗਮ,
- ਮ
- ਮਪ ਗੁੰਮ—ਰ ਸ ।
- ਗ ਮ ਮ ਮ ਨੁ
੩. ਸਮ, ਮ, ਰਪਗਮ, ਸਰਗ, ਗਮ, ਮਪ, ਗੁੰ ਗੁੰਮ, ਰਪ, ਨੁਪਨੁਮਪਗਮ, ਮਪ, ਧਨਸ, ਧਨੁਪ,
- ਮ ਮ ਮ
- ਗਮਪ ਗਮ, ਰਪ, ਨੁਪਨੁਮਪ ਗੁੰ ਗੁੰਮ—ਰ ਸ । ਨਸਰਗਮ, ਪਮ, ਨੁਪਨੁਪ, ਮ, ਪਧਨਸ, ਨਸ
- ਮ ਮ
- ਧਨੁਮਪਗਮ, ਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਰਸ ।
- ਮ
੪. ਸਮਰਪ, ਪਨੁਮਪਗਮ, ਰਗਮ, ਮਪਨੁਪਨੁਪ, ਮਪਗਮ, ਪ ਗੁੰਮ—ਰਸ—ਮਰਪ, ਨੁਨੁਮਪ, ਧਪਮ
- ਧ ਸ ਮ ਮ ਨੁ ਧ ਧ
- ਗਮ, ਮਪ, ਪਨੁ ਨਨਸ ਸਰੰਨਸ, ਧਨੁਮਪ, ਧਪਮਪਗਮ, ਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਰਸ, ਮਪ ਧ ਨ, ਨੁਪ,
- ਗ ਧ ਨੁ ਨੁ ਸ ਸ ਸ ਨੁ ਸ ਨ
- ਮਪਗਮ, ਰਗਮਪਮ, ਪਨੁ ਨਸ, ਸਰੰਨਸ ਧ ਧ ਨ ਨਸ ਰੰਸ, ਧਨੁਮਪ ਧਨਸਰੰਸ, ਨਸਰੰ ਸ, ਧਨੁਪ,
- ਮ ਮ
- ਮਪਗਮ, ਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਰਸ ।
- ਪ ਧ ਸ ਗੁੰ ਸ ਨੁ
੫. ਮਪ ਨੁ ਨ ਨਸ, ਸਰੰਗਮ, ਮਰੰਸ, ਸਰੰ ਧਨੁਪ, ਧਪਮਪਗਮ, ਰਗਮ, ਗਮਪਗਮ, ਧਨਸਰੰਸ, ਨਸ
- ਮ ਨੁ ਸ ਮ ਮ
- ਗੁੰ ਮ—ਰ, ਸ—ਨਸਰੰਸ ਨੁਪਨੁਮਪਨਸ ਮਪਸ, ਧਨੁਪ, ਮਪ ਧ ਨਸ, ਰੰਗਮ, ਰੰਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮ—
- ਮ ਸ ਨੁ ਸ ਸ ਨੁ ਸ ਮ
- ਰੰਸ, ਧਨੁਮਪਗਮ, ਨੁਪਨੁਮਪਗਮ, ਮਪ ਧ ਨਸ, ਨਸ ਰੰਸ ਨੁ ਧ ਨਸ, ਰੰਨਸਧਨੁਮਪ ਗਮ—ਰਪ
- ਮ ਮ
- ਗੁੰ ਗੁੰ ਮ—ਰ ਸ ।

ਭਾਨਾਂ

੧. ਸਰ ਗਮ ਰਸ, ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਸ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੨. ਮਮ ਰਸ ਰਗ ਮS, ਧਨੁ ਮਪ ਰਗ ਮS, ਸਰ ਨਸ ਧਨੁ ਮਪ ਰਗ ਮS, ਮਮ ਰਸ ਨਸ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ ਰਗ ਮS ।
੩. ਸਮ ਰਪ ਮਨੁ ਧਨੁ ਮਪ ਰਗ ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਰਗ ਮਮ ਰਸ ਨਸ ਧਨੁ ਧਪ ਮਪ ਨਸ ਰਸ ਨੁਨੁ ਪਮ ਗਮ ਰਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੪. ਮਮ ਰਮ ਮਰ ਮਮ ਰਸ, ਨੁਨੁ ਪ,ਨੁ ਨੁਪ ਨੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਰਰ ਸ,ਰ ਰਸ ਰਰ ਸਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਮ ਰ,ਮ ਮਰ ਮਮ ਰਸ ਨਸ ਰਸ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੫. ਗਮ ਪਮ ਰਸ ਨਸ, ਪਧ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ, ਮਪ ਧਨ ਸਰ ਨਸ, ਗਮ ਪਮ ਰਸ ਨਸ, ਸਰ ਨਸ ਧਨੁ ਮਪ, ਧਨ ਸਰ ਨਸ ਨੁਪ, ਮਪ ਗਮ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ ।
੬. ਸਸ ਰਰ ਪਪ ਗਗ ਮਮ ਪਪ ਗੁਗੁ ਮਮ ਰਸ ਨਸ, ਸਸ ਰਰ ਪਪ ਗਗ ਮਮ ਪਧ ਨਸ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗਮ ਪਗੁ ਮਰ ਸS, ਸਸ ਮਰ ਪਪ ਨੁਧ ਨਸ ਗੁਮ ਰਸ, ਧਨੁ ਮਪ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਉਂਨਵਿ ਉਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ॥

ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਤਿਨੁ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨੁ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ੨ ॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੮੦)

ਅਸਥਾਈ

				×					੨					੦				
੫	ਮ	ਮ	ਰਸ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਗ	ਮ			ਮ	ਮ	—	ਮ			
੨	ਗੁ	੨	ਵਿ	ਉ	੨	ਨ	ਵਿ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	੨	੨	ਨੁ	ਉ		
	ਨ							ਆ	੨	੨	੨	ਇਆ	੨		ਉ			
੫	ਮ	ਮ	ਰਸ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਗ	ਮ			ਮ	ਮ	—	ਮ			
੨	ਗੁ	੨	ਵਿ	ਉ	੨	ਨ	ਵਿ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	੨	੨	ਨੁ	ਉ		
	ਨ							ਆ	੨	੨	੨	ਇਆ	੨		ਉ			

ਮ	ਨੁ	ਪ	ਨ	—	ਪਨ	ਸਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰਸ
ਵ	ਰ	ਸੈ	ਸ		ਨੀ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ਪੰ	ਸ	ਸ	ਸ		ਸ	ਸ	ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਨੁ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪ	ਪ
ਨਾ	ਸ	ਨ	ਕ	ਦੁ	ਖ	ਲਾ	ਸ		ਗਾ	ਸ	ਤਿ	ਨ		ਕਾ	ਮ	ਣੀ	ਜਿਨ

ਮ	ਰ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰਸ
ਕੰ	ਸ	ਤੈ	ਸ	ਸਿਉ	ਸ	ਮ	ਨ	ਭੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ

੨. ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ।੧॥

ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥

ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੨੭੨)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				ਰਮ	ਪਮ
																ਘ	ਨ
			ਸ								ਮ						
ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਗ	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਗ	ਰ	ਜ	ਸ	ਤ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਰੂ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪ	ਸ,	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

ਮ	ਪ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ
ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ਸ	ਵ	ਤ	ਸੁ	ਖ	ਚੈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

								ਪਪ ਹਰਿ							
ਮ	ਚ	ਪ	—	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਚ	ਰ	ਨ	ੜ	ਨੁ	ਰ	ਨ	ੜ	ਤ	ਰ	ੜ	ਨ	ਸਾ	ੜ	ਗ	ਰ
								ਮ	ਮ	ਮ					
ਨਸੰ	ਰੰਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ		
ਧੁੜ	ਨੜ	ਅ	ਨ	ਹ	ਤਾ	ਰ	ਸ	ਬੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ		

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥

ਸੇ ਬਿਰਖੇ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ. ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੮੨)

ਅਸਥਾਈ

								੨							
੦	ਸ	ਸ	ਸ	ੜ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ
ਰ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
ਇ	ਹੁ	ਜ	ਲ	ਸ	ਭ	ਤੈ	ੜ	ਵ	ਰ	ੜ	ਸ	ਦਾ	ੜ	ੜ	ੜ
								ਧ							
ਮ	ਰ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
ਵ	ਰ	ਸੈ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ਇ	ਸੁ	ਭਾੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰੰਸੰ	ਧ	ਪ
ਸੈ	ੜ	ਬਿ	ਰ	ਖੇ	ੜ	ਹ	ਰੀ	ਗੁੰ	ਆ	ੜ	ਵ	ਲੇੜ	ੜੜ	ਨੁ	ਜੋ
								ਗ				ਮ			
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਖ	ਰ	ਹੇ	ੜ	ਸ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਸਮੂਖ ਅਗਮ ਪੂਰਨਿ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੩)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ
ਹੇ	ਸ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਗੋ	ਪਾ
ਰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ
ਹੇ	ਸ	ਦ	ਦਿਆ	ਲ	ਲ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	-ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਪ੍ਰਾ	ਸ	ਨ	ਨਾ	ਸਥ	ਅ	ਨਾ	ਸ	ਥ	ਸ	ਖੇ	ਸ
ਰੰਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਦੀਸ	ਸ	ਨ	ਦਰ	ਦ	ਨਿ	ਵਾ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥.

ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਂਹਿ ॥੧॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੨੭੬)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੦		੩		੦		੪		੦	
									ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰਸ
									ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਬੁ
									ਵੈ	ਸ	ਦ	ਸ	ਬੁ
ਸ	ਰ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	ਮ
ਰ	ਨੁ	ਇਆ	ਸ	ਵੈ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ
ਲਾ	ਸ					ਦ	ਗੀ	ਸ	ਪ	ਕ	੩	ਸ	ਢੰ
			ਮ										
ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਨੁ	ਪ					
ਢੰ	ਸ	ਸ	ਲੇ	ਸ	ਬਾਹ	ਸ	ਸ	ਸ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਭੋ	ਸ	ਨ	ਲਾ	ਵੈ	ਸ	ਦ	ਨ	ਜਾ	ਸ	ਣ	ਈ	ਸ	ਸ
ਮ	ਪ	ਧ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ
ਭੋ	ਸ	ਨ	ਲਾ	ਵੈ	ਸ	ਦ	ਨ	ਜਾ	ਸ	ਣ	ਈ	ਸ	ਕ
ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰਸ				
ਰ	ਗੁ	ਸ	ਕ	ਲੇ	ਜੇ	ਮਾ	ਸ	ਹਿ					

ਨੋਟ—ਇਸ ਸਲੋਕ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਮ: ੨ ਦੂਜੇ ਦਾ "ਵੈਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦ ਤੂ" ਸਲੋਕ ਭੀ ਇਸ ਨਾਲ ਗਾਇਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

(ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਅੰਗ ।

ਪ ਧ

ਆਰੋਹ—ਸ, ਮ ਰ ਪ, ਨੁ ਨ ਸ ।

ਸ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਧਨੁ ਮਪ, ਧਪ ਮਗ, ਰ ਗੁ ਰ ਸ ।

ਗ

ਮ ਮ

ਸ ਗ

ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਸ, ਨੁਧਨੁ ਸ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਰਪ, ਗੁ: ਗੁ: ਮਰਸ, ਰਨਸ ਧਨੁ ਰ, ਰਗੁਰਸ ।

ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ (ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ) ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਅਤੇ ਮਲਾਰ ਦੇ ਮਿਸ਼੍ਰਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗਾਇਕ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਅਕਸਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਤਕ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾ ਕੇ ਫਿਰ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੁਰ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ

ਮ

ਮ ਮ

ਸ ਸ ਗ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ :—“ਰਗਮ, ਪ, ਮਗ, ਰਗੁਰਸ, ਨੁਧਨਸ, ਮਰਪ, ਗੁ: ਗੁ: ਮਰਸ, ਰ ਨਸ ਧਨੁ ਰ, ਜਾਂ

ਗ ਮ ਮ ਮ

ਰਗਮ, ਰਗੁਰ ਰਪ, ਗੁ: ਗੁ: ਮਰਸ” ਇੰਜ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਿਕਟ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਗਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਜੈਯੰਤ ਮਲਾਰ

ਸ

ਗ

ਗ

ਸ

ਦਾ “ਰਗੁਰ, ਨੁਧਪ,—ਰ, ਰਗਮ, ਰਗੁਰ, ਨਸ” ਇਹ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਨਜ਼ਰ

ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ । ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਇਕ ਗਲ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਲਾਰ ਅੰਗ ਵਿਖਾਓ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਲਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ ।

ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ ਨੂੰ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤਾ ਰੂਪਮੰਜਰੀ-ਮਲਾਰ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਅਜ-ਕਲ ਇਸ ਦਾ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਮਲਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਧੁਰ ਤੇ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ ਗ ਮ ਮ ਗ
੧. ਸ, ਨਸ, ਧਨੁਰ, ਰਗੁਰਸ, ਨੁਧਨਸ, ਰਪ, ਗੁਸਮਰਸ, ਰਨਸਧਨੁ ਰ, ਸ :

ਨੁ. ਨੁ. ਧ ਗ ਗ ਧ ਧ ਗ
੨ ਰਨੁਧਪ, ਮਪ ਧ ਧ ਨ, ਸ—ਰਗਮ, ਰਗੁਰ, ਨੁਧਨ, ਸ—ਨੁਧਪ, ਮਪ ਨੁ ਨੁਪ, ਨੁਧ ਨਸ ਰਗਮ,

ਗ ਮ ਮ
ਰਗੁਰ, ਰਪ ਗੁਸ ਗੁਸ ਮਰਸ ।

ਪ ਗ ਮ ਮ — ਸ ਗ ਧ ਧ ਧ
੩ ਸਮਰਪ, ਨੁਧਨੁਪ, ਗਮ, ਰਗੁਰ, ਰਪ ਗੁਸ ਗੁਸ ਮ—ਰ ਸ, ਰਨਸ ਧਨੁ ਰ—ਨੁਸ ਨੁਸ ਨੁਪ, ਮਪ

ਪ ਗ ਗ ਮ ਮ ਪ ਮ ਮ ਸ
ਨੁਧਨਸ, ਰਗਮਪ, ਧਪਗਮ ਰਗੁਰ, ਰ ਰਪ, ਨੁਧਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸ ਗੁਸ ਮਰ, ਨੁਧਨਸ ।

ਗ ਗ ਪ ਧ ਧ ਧ ਧ ਪ ਗ ਮ
੪. ਰਗਮ, ਮਪ, ਨੁਧਨੁਪ, ਮਪਨੁਧਨ, ਨ, ਨੁ ਨੁ ਮਪਨੁਧਨ, ਨਸ—ਸ ਨੁਪ, ਧ ਗਮ ਰਗੁਰ, ਮਪ ਗੁਸ

ਮ ਮ ਮ ਮ ਸ ਗ
ਗੁਸ ਮਰਸ, ਰਪ, ਮਪਨੁਧਨਸ, ਰੰਸ, ਰੰਨੁਧਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਸ ਗੁਸ ਮਰਸ, ਰਨਸ ਧਨੁਰ, ਰਗੁਰਸ ।

ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ ਸੰ ਸੰ ਗੰ ਗੰ
੫. ਮਪਨੁਧਨ, ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪ ਨੁ ਨੁ ਨ—ਨੁ ਨਸ, ਨੁਧਨਸ, ਰੰ ਨਸ ਧਨੁ ਰੰ, ਰੰਗੁਰੰਸ, ਨੁਧਨੁਪ, ਮਪ

ਮ ਮ ਮ ਨੁ ਸੰ ਸ ਗੰ ਗੰ ਗੰ
ਗਮ ਰਪ ਗੁਸ ਗੁਸ ਮਰਸ । ਮਪ ਧ ਨਸ, ਨੁਧਨਸ, ਰੰਸ, ਰੰਨਸ ਧਨੁਰੰ, ਰੰਗਮੰ, ਰੰਗੁਰੰਸ, ਨੁਧ

ਧ ਧ ਗੰ ਮੰ ਮੰ ਧ
ਨੁਪ, ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪਨੁਧਨਸ, ਰੰਨਸ, ਮਪਨੁਧਨਸਰੰਸ, ਰੰਗਮੰ, ਰੰਪ ਗੁੰਸ ਗੁੰਸ ਮਰੰ, ਸ—ਨੁਪ, ਮਪ

ਗ ਮ ਮ
ਗਮ ਰਗੁਰ, ਮਰ ਪਮ ਨੁਪ ਗੁਸ ਗੁਸ ਮਰ, ਸ ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਨਸ ਰਗੁ ਰਸ, ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਗੁ ਰਸ, ਨਸ ਰਗ ਮਪ ਨੁਧ ਨੁਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਰ ਪਮ ਨੁਧ ਨਸ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੨. ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਰਗੁ ਰਸ, ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਰਗ ਮਗ ਰਗੁ ਰਸ, ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਰਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ।
੩. ਨਸ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ, ਨਸ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ, ਨਸ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ, ਨਸ ਰਗ ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ ।
੪. ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਰਸ ਨਸ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਰਗੁ ਰਸ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਰਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੫. ਰਗ ਗ,ਰ ਮਮ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ, ਗਮ ਮ,ਰ ਪਪ ਪਨੁ ਧਨੁ ਮਪ ਨੁਧ ਨੁਧ ਸਨ ਸਰ ਸਰ ਨਸ, ਰਗੁ ਰਗੁ ਮਮ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ ਸਰ ਰ,ਨ ਸਸ, ਨਸ ਧਨੁ ਮਪ ਪਨੁ ਨੁ,ਮ ਪਪ ਮਪ ਧਪ ਮਗ ਰਗ ਗ,ਰ ਮਮ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ ।
੬. ਸਰ ਸਸ, ਰਗੁ ਰਗ ਗਮ ਗਗ, ਮਪ ਮਮ, ਪਪ ਪਪ, ਨਸ ਨਨ ਸਰ ਸਸ, ਰਗੁ ਰਗ, ਮਮ ਗੁਮ ਰਸ, ਨੁਨ ਧਨੁ ਮਪ, ਮਮ ਗੁਮ ਰਸ ਰਗੁ ਰਸ, ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਿਆ ਉਠਿ ਉਠਿ ਦੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇ ਇਸੁ ਮੇਘੇ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰ ਕਰੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੮੦)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨	ਮ ਰ ਪ ਕਿਆ S			
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਗ	ਰ	—	—	ਗ	ਰ	—	—	ਰਪ		
ਉ	ਠਿ	ਉ	ਠਿ	ਦੇ	ਖਹੁ	ਬ	ਪੁ	ੜੇ	S	S	S	S	S	S	S	S	ਕਿਆ		
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਗ	ਰ	—	—	ਗ	ਰ	—	—	—		
ਉ	ਠਿ	ਉ	ਠਿ	ਦੇ	ਖਹੁ	ਬ	ਪੁ	ੜੇ	S	S	S	S	S	S	S	S	S		
ਮ	ਰ	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸਨ	ਰਸ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰਸ	ਰਪ			
ਇ	S	ਸ	S	ਮੇ	S	ਘੈ	S	ਹS	ਥS	ਕਿ	ਛ	ਨਾ	S	ਹਿS,	ਕਿਆ				

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	—			
ਜਿ	ਨ	ਏ	ਹੁ	ਮੇ	S	ਘ	ਪ	ਠਾ	S	S	S	S	ਇਆ	S	S	S	S			
ਨ	ਸ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸਨ	ਰਸ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰਸ	ਰਪ			
ਤਿ	ਸ	ਰਾ	S	ਖਹੁ	S	ਮ	ਨ	ਮਾਂS	SS	S	S	S	S	S	S	ਹਿS,	ਕਿਆ			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਜੈਯੀਤ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੂ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥ ੧ ॥

ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

ਬਲਿ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥

ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ੨ ॥

ਹਮ ਥਾਰੇ ਤਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥ ੩ ॥

ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ ਤਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੈ ॥ ੪ ॥

ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੫ ॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੨੫੫)

ਅਸਥਾਈ

			X									O				
੨		ਸ					੨		ਧ			੦				
ਨ	ਰਸ	ਧ	ਨੁ	ਨੁ	—	ਪ	ਪ	ਧਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
ਬ	ਰS	ਸ	ਘ	ਨਾ	S	ਮੇ	ਰਾ	ਪਿS	ਰ	ਘ	ਰ	ਆ	S	ਇਆ	S	
ਧ	ਧ	ਧ						ਗ			ਗ	ਤ				
ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗੁ	ਰਰ	ਸ	ਸ	
ਬ	ਲ	ਜਾ	S	ਵਾ	S	ਗੁ	ਰ	ਅ	ਪ	ਨੇ	S	ਪ੍ਰੀ	ਤਮ	ਜਿ	ਨ	
						ਧ		ਮ	ਮ	ਮ						
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਧਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	
ਹ	ਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਆS	S	ਣ	ਮਿ	ਲਾ	S	S	S	ਇਆ	S	S	S	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਸ
ਜਿ	ਨ	ਧ	ਨ	ਪਿ	ਰ	ਕਾ	ੲ	ਸਾ	ੲ	ਦ	ਨ	ਜਾ	ੲ	ਨਿਆ	ੲ-ਸਾ
ਨੁ ਧ		ਨੁ ਧ		ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—
ਬਿ ਲ		ਖ ਬ		ਦ	ਨ	ਕੁ	ਮ	ਲਾ	ੲ	ੲ	ੲ	ਨੀ	ੲ	ੲ	ੲ

ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪ	—
ਭ	ਈ	ਫ	ਨਿ	ਰਾ	ਫ	ਸੀ	ਫ	ਕ	ਰ	ਮ	ਕੀ	ਫਾ	ਫ	ਸੀ	ਫ
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਧਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਬਿ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਭਫ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਨੀ	ਫ	ਫ	ਫ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮਨੁ ਤਨ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥

ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮੂਖ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥

ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥

ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥ ੬ ॥

(ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਗ	—	—	ਗ	ਰਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ
ਰ	ਫ	ਗੁ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰ	ਸੀ	ਰ	ਫ	ਫ	ਮ	ਣੀਫ	ਫਫ	ਫ	ਫ
ਸਾ	ਫ	ਵ	ਣ	ਫ	ਫ	ਰ	ਸੀ	ਕਾ	ਫ	ਫ	ਮ	ਣੀਫ	ਫਫ	ਫ	ਫ
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਗੁਮ	ਰਸ
ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਸਿਉ	ਫ	ਪਿਆ	ਫਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫਰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਨ	—	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਮ	ਨ	ਤ	ਨ	ਰ	ਫ	ਤਾ	ਫ	ਸੰ	ਫ	ਫ	ਚ	ਰੰ	ਫ	ਗ	ਫ
ਨ	—	ਧ	ਨੁ	ਗੰ	—	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਇ	ਫ	ਕੋ	ਫ	ਨਾ	ਫ	ਮ	ਅ	ਧਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰ	ਫ

ਨ	ਨ	ਸ	—	(ਸੰ)	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਬਿ	ਖਿ	ਆ	ੜ	ਰੰ	ੜ	ਗ	ਕੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
								ੜਾ	ੜ	ੜ	ਵਿ				
ਚ				ਧ											
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਗੁਮ	ਰਸ
ਦਿ	ੜ	ਸ	ਨ	ਸ	ੜ	ਭੇ	ੜ	ਛਾੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਜੋਯੰਤ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੇ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੮੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	ਰ	ਸਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਗ	—	—	ਗ	ਰਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਰਗੁ
	ਸਾ	ਵੜ	ਣ	ੜ	ੜ	ਸ	ਰ	ਸੀ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ਣੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ
	ਸ	ਰ	ਸਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਗ	—	—	ਗ	ਰਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਰ
ੜ,	ਸਾ	ਵੜ	ਣ	ੜ	ੜ	ਸ	ਰ	ਸੀ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ਣੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ
ਰ				ਪ					ਨ		ਧ		ਮ			
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਨੁਧ	ਨ	ਜੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	
ਗੁ	ਰ	ਸ	ਬ	ਦੀੜ	ੜ	ਵੀ	ੜ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਰ	ਮ	ਰ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਸ	ਦਾ	ੜ	ਸੁ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ਗ	ਣੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗੰ												ਮ			
ਰੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
ਗੁ	ਰ	ਕੈ	ੜ	ਹੇ	ੜ	ਤ	ਪਿ	ਆੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

੫. ਰਾਗ ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥

ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥

ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨੁ ਬਲਿਆਰਣੈ ਜਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥

(ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੫੧੭)

ਅਸਥਾਈ

×		੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
		ਰ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਨੁ
		ਬ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ਤ	ਬ	ਰ	ਸ	ਘ
ਗ	—	ਰ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਨੁ
ਰ	—	ਬ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ਤ	ਬ	ਰ	ਸ	ਘ
ਨਾ	ੜ	ਰ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਨੁ
ਗ	—	ਬ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ਤ	ਬ	ਰ	ਸ	ਘ
ਰ	—	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨ
ਨਾ	ੜ	ੜ	ਬਹੁ	ੜ	ੜ	ਬ	ਰ	ਸਹਿ	ਕਾ	ੜ	ੜ
ਸ	—										
ਹਿ	ੜ	ਬ...									

ਅੰਤਰਾ

		ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ
		ਖੇ	ਤ	ਮਿ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਉ	ੜ	ਚੀ
					ਆ	ੜ	ਲਾ			
ਸੰ	—	—	ਨਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਮ	ਮ	
ਆ	ੜ	ੜ,	ਘੜ	ਰ	ਉ	ਚਾੜ	ਨਿਰ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ
ਰ	ਸ									
ੜ	ੜ	ਬਰਸ...	—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)							

੬. ਰਾਗ ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ, ਸਚੇ ਸਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥

(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੧੯)

ਅਸਥਾਈ

×		੨			੦		੩		
ਨ			ਸ		ਗ				
ਸ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
ਬਾ	ਬੀ	ਹਾ	ੜ	ਤੂੰ	ਸ	ਚ	ਚਉ	ੜ	ੜ
					ਮ	ਮ			
ਮਰ	ਪ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪਪ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਰ	ਸ	—
ਸੜ	ਚੇ	ਸਉ	ੜ	ਚਿਤ	ਲਾ	ੜੜ	ਇ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	—
ਬੋ	ਲਿਆ	ਤੇੜ	ੜੜ	ਰਾ	ਥਾ	ਇਪ	ਵੈ	ੜ	ੜ
ਮ	ਪ	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	ਧਨੁ
ਬੋ	ਲਿਆ	ਤੇੜ	ੜੜ	ਰਾ	ਥਾ	ਇਪ	ਵੈ	ੜ	ੜੜ
ਗੰ					ਮ	ਮ			
ਰੰ	ਰੰਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਪ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਰ	ਸ	—
ਗੁਰ	ਮੁਖ	ਹੋ	ਇ	ੜਅ	ਲਾ	ੜੜ	ਇ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮੀਰਾਂ-ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਪ	ਠਾਟ - ਕਾਫੀ	ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਮੱਧਯੁਗ ਰਾਤੀਂ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਧੈਵਤ ।

ਮ —

ਆਰੋਹ—ਨਸ, ਰ ਮ—ਰ, ਪ, ਨੁਧ ਨੁਧ ਨਸ ।

ਮ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਧੁ, ਨੁਪ, ਮਪ ਗਮ, ਧਮਪ ਗੁੜ ਮਰ ਸ ।

ਮ — ਨੁ

ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਮ ਰ ਸ ਰ ਨਸ, ਗੁੜ ਮ—ਰ, ਪ—ਨੁੜਧ ਨੁੜਧ ਨਸ, ਧੁਨੁਪ, ਮਗਮ, ਰਮਪਧਮਪ

ਮ ਮ

ਗੁੜ ਗੁੜ ਮਰ ਸ ।

ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੀਰਾਂ ਮਲਾਰ, ਜਾਂ ਮੀਰਾਂ ਕੀ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਕੀ ਮਲਾਰ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਹੈ ।

ਮੀਰਾਂ ਮਲਾਰ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ । ਪਰ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੁਰ-ਰੂਪ ਲਿਖੇ ਹਨ :—(੧) ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਖਾਜ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । (੨) ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਦੋ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ । (੩) ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਗੰਧਾਰ, ਦੋ ਧੈਵਤ, ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਥੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਇਸ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼੍ਰਣ ਹੈ, ਮੀਯਾਂ ਮਲਾਰ ਅੜਾਨਾ ਤੇ ਕਾਨੜਾ । ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਥੋੜਾ ਠਹਿਰਾਵ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਰਹੇਗਾ । ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਧੇ ਰੂਪ 'ਚ ਨਹੀਂ

ਨੁ.

ਲਗਦਾ, ਪਰ ਕਈ ਵੇਰ “ਸ, ਨਸ ਧੁਨੁਸਰਗੁ, ਮਰਸ” ਇੰਜ ਦਰਬਾਰੀ ਦਾ ਅੰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਸੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਕੇਵਲ “ਪ ਗ ਮ, ਜਾਂ ਮ ਗ ਮ” ਇੰਜ ਮੱਧਮ-ਪੰਚਮ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਾਗ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵਾਂ ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ

ਮ —

“ਰ ਪ ਤੇ ਰ ਮ—ਰ ਪ” ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਵਿਚ ਵਿਚ “ਰ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੁੱਧ ਧੈਵਤ ਤੋਂ ਅਧਿਕ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਧੈਵਤ ਕੇਵਲ "ਧ ਧ ਨਸ" ਇੰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ "ਸ ਧ ਨਸ, ਸਰੰਗੁ, ਮਰੰਸ, ਜਾਂ ਸ ਧ, ਨੁਪ" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ

ਮ — ਸ ਨ ਨ ਮ ਮ

"ਨਸ, ਰ, ਮ—ਰ ਪ, ਨੁਪ, ਨੁਧ ਨੁਧ ਨਸ—ਧੁ ਨਸ, ਰੰਸ, ਧੁ ਨੁਪ, ਪ ਗਮ, ਰਮਪਧਮਪ ਗੁ

ਮ ਨੁ. ਨੁ.

ਗੁ ਮਰਸ, ਧ ਧ ਨਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੰਤ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਮਦਾਸ ਨਾਇਕ (ਗੋਪਾਲ ਨਾਇਕ) ਦੀ ਸਪੁੱਤ੍ਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਬੈਜੂ (ਬੈਜੂ ਬਾਵਰਾ) ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੀ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਮ — ਮ ਮ ਧ ਧ ਧ

੧. ਸ ਰ ਮ—ਰ, ਸਰਨਸ, ਮਰਪ, ਮਪਗਮ, ਰਮਪ ਗੁ ਗੁ ਮਰਸ, ਸ ਨੁ ਨੁ ਨੁ ਸ—।

ਨੁ. ਨੁ ਨੁ ਨੁ

੨. ਸ, ਨੁਧਨਸ, ਧੁ ਨੁਪ, ਮਪ, ਨੁਧਨਸ, ਮਰ ਪਮ ਧਪ, ਮਪ, ਧੁ ਧੁ ਨੁਪ, ਮਪ ਧ ਧ ਨਸ, ਰੰਸ—

ਨੁ ਮ ਮ

ਧੁ ਨੁਪ, ਮਪਗਮ ਰਮਪ, ਧਨੁਪ, ਮਪ ਗੁ ਗੁ ਮਰਸ।

ਨੁ ਨੁ ਮ

੩. ਮਪਨੁਧਨਸਰੰਸ, ਧੁਨਸ, ਰੰਨਸ, ਸਰੰਗੁ, ਮਰੰਸ, ਧੁ ਨੁਪ, ਰਮਪਧਮਪ, ਨੁਧ ਸੰਨ ਰੰਸ ਗੁ ਮਰੰਸ,

ਨੁ ਨੁ ਨੁ ਮ ਮ

ਰੰਨਸ ਧੁਨਸਰੰਸ, ਧੁਨੁਪ, ਮਪਨੁਧਨਸ, ਧੁਨਸਰੰਗੁ ਮਰੰਸ, ਧੁਨਸਰੰਸ, ਧੁਨਮਪਗਮ, ਪ ਗੁ ਗੁ ਮਰਸ।

ਨੁ ਨੁ ਮ ਨੁ

੪. ਮਪ, ਧ ਧ ਨਸ, ਨਸਰੰਨਸ—ਧੁ ਨੁਰੰਸ, ਰੰਨਸਧੁਨੁਮਪ, ਗਮ, ਨੁਧਨਸ, ਸਰੰਗੁ ਮਰੰਸ, ਧੁਨੁਪ,

ਮ ਨੁ ਨੁ ਮ ਮ ਮ

ਮਪਗਮ, ਰਮਪਧਮਪ, ਗੁ ਮਰਸ, ਮਪ ਧ ਧ ਨਸ, ਗੁ ਮਰੰਸ ਮਰੰਪ, ਗੁ ਗੁ ਮ—ਰ, ਸ—

ਨੁ ਮ ਮ ਮ

ਨਸਰੰ ਧੁ ਨਸ, ਧੁਨੁਪ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ, ਗੁ ਗੁ ਮਰਸ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਨਸ ਰਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗਮ, ਰਮ ਪਨੁ ਧਨ ਸੰਸ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੨. ਨੁਧ ਨਸ ਰਮ ਰਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨੁਧ ਨਸ ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗਮ ਰਮ ਪਨੁ ਧਨ ਸੰਸ ਨਸ ਗੁਮ ਰਸ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੩. ਨਸ ਰਰ ਨਸ ਰਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਰ ਨਸ, ਨਸ ਰਮ ਰਪ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਰ ਨਸ, ਨਸ ਰਮ ਰਪ ਨੁਧ ਨਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਰ ਨਸ ।
੪. ਧੁਨੁ ਮਪ ਸਰ ਨਸ, ਧੁਨੁ ਮਪ ਸਰ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ, ਧੁਨੁ ਮਪ ਸਰ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ, ਧੁਨੁ ਮਪ ਸਰ ਮਪ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ, ਧੁਨੁ ਮਪ ਸਰ ਮਪ ਨੁਧ ਨਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ, ਧੁਨੁ ਮਪ ਸਰ ਮਪ ਪਪ ਨੁਧ ਨਸ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਮੀਰਾਂ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਘਨ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥
 ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥
 ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੨)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				ਸੰ	
																ਰੰ	ਸੰ
																ਘ	ਨ
ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ			
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਤ	ਗ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਪ,				
ਗ	ਰ	ਜ		ਗੋ	ਸ	ਬਿੰ	ਦ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ					
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਮ	ਪ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਪ				
ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਗਾ	ਵ	ਤ	ਸੁ	ਖ	ਚੈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ				
ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ਸ														

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਹਰਿ	ਚ	ਚ	ਨ	ਨੁ	ਰ	ਨ	ਸ	ਤ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸਾ	ਸ	ਗ	ਰ
ਨ	ਮੰ			ਨੁ	ਨੁ			ਮ	ਮ	ਮ					
ਸੰ	ਗੁੰਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ		
ਧੁ	ਨਿ	ਅ	ਨ	ਹ	ਤਾ	ਰ	ਸ	ਬੈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਮੀਰਾਂ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਾਵਣੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨੁ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ, ਸਲੋਕ ਮ: ੨, ਪੰਨਾ ੨੧੮੦)

ਅਸਥਾਈ

੩	ਧੁ			×				੨				੦			
*	ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	—	ਗੁਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
*	ਸਾ	ਵ	ਣ	ਆ	ਸ	ਇਆ	ਸ	ਹੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਖੀ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ			ਮ	ਮ		
ਜ	ਲ	ਹ	ਰ	ਬ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਰ	ਸ
								ਹਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	—
ਨਾ	ਸ	ਨ	ਕ	ਸੁ	ਖ	ਸ	ਸ	ਵ	ਨ	ਸੋ	ਸ	ਹਾ	ਗ	ਣੀ	ਸ
ਮੰ				ਨੁ	ਨੁ			ਮ	ਮ	ਮ					
ਰੰ	ਰੰਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਜਿ	ਨ	ਸ	ਹ	ਨਾ	ਸ	ਲ	ਪਿ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਮੀਰਾਂ-ਮਲਾਰ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥

ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੬॥

(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੨੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਰ	ਮ				
ਨ	ਸ	ਪ	ਨੁਧ	ਨ	—
ਬਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜ	ਸ
	ਬੀ	ਤੂੰ	ਹ	ਬੋ	ਲ
ਰੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਮ	ਨੁ	ਨੁ
ਸ	ਸ	ਪ	ਸ	ਪ	ਪ
	ਚੈ	ਦ	ਸੁ	ਭਾ	ਇ
ਮ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਮ
ਸ	ਭ	ਸ	ਰੈ	ਲ	ਨੁ
	ਗਮ	ਮ	ਗ	ਨੁ	ਪ
	ਕਿ	ਛ	ਨਾ	ਹੈ	—
ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—
ਰ	ਮ	ਮ	ਨੁਪ	ਗੁ	ਸ
ਸ	ਤਿ	ਦੀ	ਦਿ	ਖਾ	—
	ਗੁ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	—ਪ	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	—
ਆ	ਪ	ਪ	ਛਾ	ਸ	ਣਹਿ	ਪ੍ਰੀ	ਭ	ਮ	ਮਿ	ਲੈ	—	ਸ
ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਮੰ	ਪੰ	ਮੰ	ਗੁੰਮੰ	ਰੰ	ਸੰ
ਵ	ਧੁ	ਸ	ਛਹ	ਬ	ਰ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਇ	ਸ	ਸ	ਸ

ਸੰ ਓਮ	ਨੁ ਧੁ ਓ	ਨ ਮ	ਸੰ ਅੰ	ਸੰ ਮ੍ਰਿ	ਸੰ ਤ	ਨ ਵ	ਸੰ ਰ	ਰਸੰ ਸ	ਨੁ ਧੁ ਓ	ਨੁ ਪ	ਪ
ਮ ਤਿ	ਪ ਸ	ਗ ਨਾ	ਮਮ ਭੁਖ	ਪ ਨੁ ਸ	ਪ ਭ	ਮ ਗੁ ਜਾ	ਮ ਗੁ ਸ	ਮ ਸ	ਰ ਇ	ਸ ਸ	— ਸ

—ਅਗਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਮੀਰਾਂ-ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਨਟ-ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਮ	ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ	ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼— ^ਮ ਰ ਮ, ^ਪ ਰ ਪ, ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ।

ਗ ਮ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਰ ਗ ਮ, ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਨੁ ਧ ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ—ਧ, ਨੁ ਪ ਮਗ, ਰਮS ਰ, ਸ :

ਗ ਗ ਗ ਮ
ਮਖ-ਅੰਗ—ਸ, ਰ ਰ ਗ ਮ, ਮ—ਰ ਪ, ਧ ਨੁ ਪ, ਮ ਪ ਰ ਮ—ਰ, ਸ ।

ਇਹ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ੍ਹਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤੀਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਰਾਗ ਨਟ ਤੇ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਨਟ ਅਤੇ

ਗ ਗ ਗ ਮ ਮ
ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਅੰਗ ਰਹੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ :—“ਸ, ਰ, ਰਗ, ਚਗਮ, ਮਪ, ਨਟ, ਅਤੇ ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਨੁਪਨਸ” ਇਹ ਮਲਾਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਵੱਕ੍ਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਕਟ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਗੋਂਡ ਅੰਗ ਤੇ ਨਟ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਨਟ ਰਾਗ ਦਾ ਅੰਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—“ਨ੍ਰਸ, ਗ ਰ ਮ ਗ, ਰਸ ਜਾਂ

ਗ ਗ ਗ
ਰਗ ਰਮ, ਰਗਮ" ਇਹ ਗੌਂਡ ਅਤੇ "ਸਰਸ, ਰ, ਰਗ, ਰਗਮ, ਗਮਪ, ਧਪ" ਇਹ ਨਟ। ਇੰਜ ਇਹ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਗਾਇਕ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਗੁਣੀ-ਜਨ ਸੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਲਾ ਕੇ ਹੀ ਨਟ ਮਲਾਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣਾ ਹੀ ਗਾਇਕ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਬਹੁਤਾ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ਸ ਗ ਗ
੧. ਸ, ਰਸ, ਧ ਨੁਪ, ਪ੍ਰਸ—ਸ, ਰ, ਰਗਮ, ਮਰ ਸ ।
- ਗ ਗ ਗ ਮ ਮ ਗ ਗ ਗ ਗ
੨. ਨਸ, ਰ, ਰਗਮਪ, ਮਪ ਮ, ਰ ਰ ਪ, ਧਪ ਮ ਮਰ, ਸ—ਰਗਮ, ਗਮਪ, ਧਨੁਪ, ਮਪਗਮ, ਰਗਮਪ, ਮਰ, ਸਰਸ ।
- ਮ ਮ ਨ ਨ ਗ ਗ ਗ— ਮ ਸੰ ਸੰ
੩. ਰ ਰ ਪ, ਮਪ ਧਸੰ, ਧਪਮ, ਰਗਮਪ ਮ, ਮ—ਰ, ਰਮਰਸ—ਮਪ, ਨੁਧਨਸੰ, ਧਸਰੰਸੰ, ਧ—ਨੁਪ, ਧਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮ, ਮਪ ਮ, ਮ—ਰ, ਸ— ।
- ਗ ਗ ਗ ਮ ਮ ਪ
੪. ਨਸ, ਰਗਮਪ, ਧਨੁਪ, ਮਪ ਨੁਧਨਸੰ, ਸਰੰਸੰ, ਰੰਗਮੰਰੰ, ਸੰ—ਸੰਧਨੁਪ, ਗਮਪ ਮ, ਰਮ, ਰਪ, ਨੁਪ, ਧਪਮ, ਮਪ, ਧਸੰ, ਰੰਸੰ, ਰੰਗਮੰ, ਮੰਰੰ, ਰੰ ਰੰ ਪੰ, ਮੰਗਮੰ—ਰੰ, ਸਰੰਸੰ, ਸਰੰਨਸੰ, ਧਪਮ, ਰਗਮਪ ਮ, ਮ ਗ— ਰਮਰਪ ਮ—ਰ, ਸ— ।

ਤਾਨਾ

੧. ਸਰ ਗਮ ਪਗ ਮਰ ਸੜ ਮਪ ਧਨੁ ਪਮ ਪਗ ਮਰ ਸੜ ਮਪ ਧਨ ਸੰਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗਮ ਰਸ ।
੨. ਰਮਰ, ਮਪਮ, ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਧਨਸੰ ਧਨਸੰ ਰੰਰੰ ਨਸੰ ਗੰਗੰ ਰੰਸੰ ਧਪ ਮਗ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ ।
੩. ਮਮ ਗਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਮਰ ਪਪ ਧਨੁ ਧਪ ਗਮ ਰਸ ਨੁਸ, ਮਪ ਧਨ ਸਰੰ ਸੰਨ ਧਨੁ ਧਪ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ ।
੪. ਮਮ ਰਮ ਮਰ ਨੁਸ, ਧਧ ਪ,ਧ ਧਪ ਰਗ ਮਪ ਸਰ ਨੁਸ, ਰੰਰੰ ਸੰ,ਰੰ ਰੰਸੰ ਧਪ ਰਗ ਮਪ ਸਰ ਨੁਸ, ਮੰਮੰ ਰੰ,ਮੰ ਮੰਰੰ ਸਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ, ਰਗ ਮਪ ਸਰ ਨੁਸ ।

੧. ਰਾਗ ਨਟ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥
 ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥
 ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਉ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੇ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੭)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩				×				੨			
	ਰਮ	ਰ	ਸ		ਰ	ਮ	ਪ	ਪਧ	ਸੇ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਰਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰ
	ਬਰ	ਸ	ਮੇ		ਸ	ਘ	ਜੀ	ਤਿਲ	ਬਿ	ਲ	ਮ	ਨ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਸ
	ਨ						ਰ									
ਸ	ਧ	ਨੁ	ਪ		ਸ	ਸ	ਮ	ਰਰ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰ
ਉ,	ਬਿਲ	ਮ	ਨ		ਲਾ	ਉ	ਜੀ	ਤਿਲ	ਬਿ	ਲ	ਮ	ਨ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ																
ਉ																

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਮ	ਪ									ਨ			
	ਬਰ	ਸ	ਪਿ	ਪਨੁ	ਧ	ਧਨ	ਸੰਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
				ਆ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਮ	ਨਹਿ	ਸ	ਸ	ਧਾ	ਸ	ਰੇ	ਸ
		ਨ						ਨ		ਮ					
—	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰਰੰ	ਗੰਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰ
ਸ	ਹੋ	ਇ	ਅ	ਨ	ਸ	ਦ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਮ	ਨ	ਚਾ	ਸ	ਸ	ਸ

ਸ
ਉ, ਬਰਸ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਜਾ ਨਟ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਅਸਥਾਈ

×					੨					੦					੩		
ਨ	ਸ	ਰ	ਨ		ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਰਗ		—	ਮਪ	ਮ	ਗ
ਸ	ਨ	ਹ	ਰ		ਬ	ਰ	ਸ	ਸ	ਗ	ਲ	ਜ	ਗ		ਸ	ਛਾ	ਇਆ	ਸ,
ਘ							ਪ		ਸੰ						ਗ	ਮ	
ਮ	ਰ	ਪ	ਮ		ਪ	—	ਮ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਧ	ਪ		ਮ	ਪ	ਮ	ਗ
ਭ	ਏ	ਕਿ	ਰ		ਪਾ	ਲ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਭ			ਮੇ	ਲ	ਰੇ	ਲ
							ਨ		ਮ								
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ		ਧਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਰ	—	—	ਗ		ਮਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਗ
ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ		ਗ	ਲ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ	ਲ	ਲ	ਲ		ਇਆ	ਲਲ	ਲਲ	ਲਲ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	—	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਮਿ	ਟੇ	ੜ	ਕ	ਲੇ	ੜ	ਸ	ਤ੍ਰਿ	ਸ	ਸ	ਸ	ਭ	ਬੂ	ੜ	ਝੀ	ੜ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	(ਸੰ)	—	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ
ਪਾ	ੜ	ਰ	ਬੂ	ਹ	ਮ	ਮ	ਨ	ਧਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	ਮ					ਪ		ਸੰ							
ਰ	ਰ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ
ਸਾ	ੜ	ਧ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਜਨ	ਮ	ਮ	ਰ	ਨ	ਨਿ	ਵਾ	ੜ	ਰੇ	ੜ
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਧਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਗ
ਬਹੁ	ੜ	ਰ	ਨ	ਕੜ	ਤ	ਹੁ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਨਟ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਝਿਮਿ ਝਿਮੇ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥
ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੧॥

(ਆਸਾ ਛੰਤ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੪੪੨)

ਅਸਥਾਈ

੩					×					੨					੦				
—	ਰ					—	ਮ			ਨ				ਮ		ਮ			
ੜ	ਮ	ਰ	ਸ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨ		ਧ	ਪ	ਰ	ਰਮ	ਰ	ਸ		
ੜ	ਝਿ	ੜਮ	ਝਿ	ਮੇ	ੜ	ਝਿਮ	ਝਿਮ	ਵਰ	ਸੈ	ਅੰ		ਮ੍ਰਿ		ਧਾ	ਰਾੜ	ਰਾ	ੜ		
ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮਪ	ਗ		ਮ	ਗਮ	ਰ	ਸ		
ੜਮ,	ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਖੇ	ੜ	ਗੁਰ	ਮੁਖ	ਨਦ	ਰੀ	ਰਾ	ਮਪਿ	ਆ		ਰਾੜ	ਰਾ	ੜ	ਸ		

ਸ
ੜਮ

ਅੰਤਰਾ

ਮਮ	ਪ	ਨਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਰੰ	ਨ	—	ਧਨੁ	ਪ	
ਰਾਮ	ਨਾ	ਮਪਿ	ਆ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਜਗ	ਤ	ਨਿ	ੜਮ	ਤਾ	ੜ	ਰਾੜ	ੜ	
—	ਸੰ	ਰੰ	ਪੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	(ਸੰ)	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਰਮ	ਰ	ਸ
ੜ,	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨਾ	ਮ	ਵ	ਡਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜੜ	ੜ	ੜ

ੜ ਝਿਮ... —ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਨਟ-ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥

ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਹੁਣਿਅਉ ॥

ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

(ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੫੧੭)

ਅਸਥਾਈ

⊕				੧				੨	⊕				੧				੨
ਮ								ਨ	ਗ				ਮ				
ਚ	ਪ	ਪ		ਧਨ	ਸੰ			ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	—		ਸ	—
ਬ	ਰ	ਸ		ਨਾ	ਸ			ਤ	ਬਰ	ਸ	ਘ	ਨਾ	ਨਾ	ਸ		ਸ	ਸ
ਨ									ਗ				ਗ				
ਸ	—	ਨ		ਰ	ਰ	ਸ	—	—	ਰ	ਗ	ਮਪ	ਮ	ਮ	—		ਰ	ਸ
ਬਹੁ	ਸ	ੜ		ਬ	ਰ	ਸਹਿ	ਸ	—	ਕਾ	ਸ	ਸਸ	ਸ	ਸ	ਸ		ਹਿ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ																	
ਰ	ਪ	ਪ		ਪਧ	ਨੁਧ	ਧਨ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—
ਖੇ	ਤ	ਮਿ		ਆ	ਸ	ਲਾ	ਸ	ਉ	ਸ	ਚੀ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨ	ਗੰ			ਗੰ				ਨ									
ਸੰ	ਰੰ	ਗੰਮੰ		ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	—	—	—
ਘ	ਰ	ਉ		ਚਾ	ਸ	ਨਿ	ਰ	ਣਉ	ਸ	ਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਨਟ-ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਸ਼ੋਰਠ-ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਮ	ਠਾਟ—ਖਮਾਜ	ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਾਠਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼— ^ਮ “ਰ—ਪ, ਤੇ ^ਮ “ਰ” ਦੀ ਮੀਂਡ ਤੇ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਸਪੁਸ਼

ਮ ਮ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਮ, ਰ ਮਪ, ਨ ਸੰ ।

ਸ਼ ਸ਼ ਮ ਮ
ਅਵਰੋਹ—ਰ ਨੁ ਧ ਪ, ਮ—ਰ, ਰ ਰ ਮ—ਰ ਸ।

ਮ ਮ ਸ ਪ ਸ
ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਸ ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਮ ਪ ਨ ਸ, ਰੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਧ ਮ-ਰ, ਨੁ ਸ।

ਇਹ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਵੇਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਭੀ ਕਾਫੀ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤੀਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਲਾਰ ਤੇ ਸੋਰਠ ਦਾ ਮਿਸ਼੍ਰ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਸੋਰਠ ਜਾਂ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸੋਰਠ ਅੰਗ ਵਿਖਾ ਕੇ ਮੁੜ ਮਲਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵੇ :—“ਸ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਲਾਰ ਤੇ ਮਪ ਨਸੰ, ਰੰ ਨੁਧਪ, ਧ ਮ—ਰ, ਸੋਰਠ । ਦੁਜਾ—ਸ, ਮ—ਰ,

ਸੰ ਮ ਮ ਪ ਮ ਮ, —

ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਨਸਰੰ, ਨੁਧਪ, ਸੋਰਠ ਅਤੇ ਮਪ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਨੁਪ ਰ ਰਮ—ਰ, ਸ” ਇੰਜ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੁਰ ਜੋੜ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਰਿਖਭ ਤੇ ਆਣ ਵੇਲੇ ਸੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਸਪੁਸ਼ਟ ਕਛਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਅੰਗ ਆਏਗਾ।

ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਘੁੰਡਿਆ ਮਲਾਰ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਮਲਾਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਰ, ਰਮ, ਮਪ ਰ—ਰ ਰਮ—ਰ, ਨ੍ਰਸ ।
੨. ਮ—ਰਪ, ਮਪ, ਨ੍ਰਧਪ, ਮ—ਰ, ਰ ਰਮ, ਰਮਪ, ਨ੍ਰਧਪ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ ਮ—ਰ, ਸ ।
੩. ਮਰ, ਰਮ ਰਪ, ਮਪ, ਮਪਮਰਮ, ਮਪਨਸੰ, ਨ੍ਰਧਪ, ਮਪਰ, ਰ ਰਮ—ਰ ਸ । ਮਪਨਸੰ, ਨਸਰੰ, ਸੰ
ਨ੍ਰਧਪ, ਮਪਸੰ, ਨ੍ਰਧਪ, ਧਮ—ਰ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪਨਸੰ, ਨਸੰ, ਰੰ ਰੰ ਮੰ—ਰੰ ਨ, ਸੰ—ਨਸਰੰ
ਨ੍ਰਧਪ, ਰਮਪਨਸੰ, ਨਸੰ, ਨਸਰੰਨ੍ਰਧਪ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪਧ ਮ—ਰ, ਨ੍ਰਸ ।
੪. ਸਰਮ, ਰਮਪ, ਮਪਨ੍ਰਧਨਸੰ, ਰੰਸੰ, ਰੰਨਸੰ ਨ੍ਰਧਨਸੰ, ਰੰਮ—ਰੰ, ਰੰਪੰ, ਰੰ ਰੰਮ—ਰੰ, ਨਸੰ ਪਨਸਰੰ
ਨ੍ਰਧਪ, ਮਪਧਸੰ, ਧਪਮ—ਰ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪਨਸਰੰ, ਰੰਮਰੰ, ਰੰਮਪੰ, ਮੰ—ਰੰ, ਨਸੰ, ਮਪਨ੍ਰਧਨਸੰ,
ਰੰ ਨ੍ਰਧਪ, ਧਪਮਰ, ਰ ਰਮ, ਰਮਪ, ਮ—ਰ, ਨ੍ਰ ਸ— ।

੧. ਰਾਗ ਸੋਰਠ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕੁ ਸੁਖਿ ਸਵਣੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨੁ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੨, ਪੰਨਾ ੧੨੮੦)

	X								O				੨				
	<div> <div> ਧ ਮ ਰ </div> <div> — </div> <div> ਸ </div> </div>								<div> ਮ ਰ ਮ </div> <div> — </div> <div> ਪ ਨੁ ਧ ਪ </div>								
ਪ ਸ	ਧ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—		
	ਵ	ਸ	ਣ	ਆ	ਸ	ਇਆ	ਸ	ਹੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਖੀ	ਸ	ਸ,	ਸ		
ਮ ਜ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	<div> ਮ ਰ </div>		—	ਸ		
	ਲ	ਹ	ਰ	ਬ	ਰ	ਸ	ਨ	ਹਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਥ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	—
ਨਾ	ਭ	ਨ	ਕ	ਸੁ	ਖ	ਭ	ਸ	ਵ	ਨ	ਸੋ	ਭ	ਹਾ	ਗ	ਣੀ	ਭ	
ਨ	ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	—	ਸ		
ਜਿ	ਨ	ਸ	ਹ	ਨਾ	ਭ	ਲ	ਪਿ	ਆ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਰ

੨. ਰਾਗ ਸੋਰਠ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
ਪ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪਰ	—	ਮ	ਪ
ਘ	ਨ	ਨ	ਹ	ਰ	ਬ	ਰ	ਸ	ਸ	ਗ	ਲ	ਜ	ਗ	ਛੀ	ਭ	ਇਆ	ਭ
ਸ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	
ਘ	ਨ	ਨ	ਹ	ਰ	ਬ	ਰ	ਸ	ਸ	ਗ	ਲ	ਜ	ਗ	ਛਾ	ਭ	ਇਆ	ਭ
ਮ	ਰ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—	ਸ	—
ਭ	ਏ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਭ	ਭ	ਲ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਨ	—	ਸ	—
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਨੁਧ	ਪਮ	ਰ	ਮ
ਰ	ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ	ਭ	ਭ	ਭ	ਇਆ	ਭਭ	ਭ	ਭ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	—	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਮਿ	ਟੇ	ੜ	ਕ	ਲੇ	ੜ	ਸ	ਤ੍ਰਿ	ਸ	ਨ	ਸ	ਭ	ਬੁ	ੜ	ਝੀ	ੜ
ਨ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ਪਾ	ੜ	ਰ	ਬੁ	ਹ	ਮ	ਮ	ਨ	ਧਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਮ	—	ਮ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	ਨੁ	—	ਸ
ਸਾ	ਧ	ਸੰ	ਗ	ਜ	ਨ	ਮ	ੜ	ਮ	ਰ	ਨ	ਨਿ	ਵਾ	ੜ	ਰੇ	ੜ
ਮ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—	ਨੁਧ	ਪਮ	ਰ	ਮ
ਰ	ੜ	ਰ	ਨ	ਕ	ਤ	ਹੁ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜੜ	ੜ	ੜ
ਬਹੁ	ੜ														

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਰੁਤਿ ਬਰਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਦਵੇ ਅਨੰਦ ਜੀਉ ॥

ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਛੰਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੨੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
													ਮ	ਪ	
													ਰੁ	ਤ	
ਮਪ	ਨੁਧ	ਪ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	—	—	—	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ
ਬੜ	ਰੜ	ਸ	ੜ	ਸੁ	ਹੇ	ੜ	ਲੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਰੁ	ਤ
ਮਪ	ਨੁਧ	ਪ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	—	—	—	ਪ	ਰ	—	ਸ
ਬੜ	ਰੜ	ਸ	ੜ	ਸੁ	ਹੇ	ੜ	ਲੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਪ ਨੁ ਪ ਨ ਸੰ ਸੰ ਮੰ ਮੰ ਮੰ ਰੰ ਰੰ ਰੰ ਸੰ ਸੰ
ਘ ਟ ਨ ਟ ਉ ਟ ਨ ਵ ਵ ਟ ਠੇ ਟ ਜ ਲ ਥ ਲ

ਪ ਨ — ਨ ਸੰ — ਸੰ ਸੰ ਨੁ ਧ ਮ ਪ ਰ —
ਪੁ ਟ ਟ ਰਿ ਆ ਟ ਮ ਕ ਰੰ ਟ ਦ ਜੀ ਉ ਟ ਰੁਤ...

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਸੋਰਠ-ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧਮ ਲੜ)

ਦਹਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥
ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹੁ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥੧॥
ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥
ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ । ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥
ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥੨॥
ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥
ਭਾਂਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੋ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇਓ ॥੩॥
ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਰੋ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਓ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਤਉ ਦਇਆਰੁ ਬੀਠਲੋ ਪਾਇਓ ॥੪॥
ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਓ ॥
ਸਰਬ ਗੁਨਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ੨੫ ॥ (ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੨੪)

ਅਸਥਾਈ

x				੨				੦				੩			
				ਮ				ਸੰ				ਸੰ			
				ਰ	ਰ	ਮ	ਪ	ਨ	—	—		ਤ੍ਰ	—	—	—
				ਦ	ਹ	ਇ	ਸ	ਛ	₪	₪			₪	₪	₪
								ਸੰ				ਧ			
—	—	—		ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰਰੰ	ਨੁ	—	ਧ		ਨੁ	┌	ਪ	—
₪	₪	₪		ਮੇ	₪	ਘ	ਘ₪	ਟਾ	₪	₪		ਘ	ਟ	₪	₪

—	—	—		ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ		ਪ	ਨੁ	ਧ		ਪ	—	ਸ	ਰ
ੜ	ੜ	ੜ		ਦਾ	ੜ	ਮ	ਨਿ		ਚ	ਮ	ੜ		ਕ	ੜ	ੜ	ਡ

ਸ
ਨੁ ਸ —
ਰਾ ਇਓ ੜ

ਅੰਤਰਾ

				ਮ	ਰ	ਮ	ਪ		ਨੁ	ਧ	ਪ		ਮ	ਪ	—	—
				ਸੇ	ੜ	ਜ	ਇ		ਕੇ	ੜ	ੜ		ਲੀ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—		ਨ	—	ਨ	ਨ		ਸੰ	—	ਨ		ਸੰ	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ		ਨੀ	ੜ	ਦ	ਨਹੁ		ਨੇ	ੜ	ੜ		ਨਹ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—		ਪ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ		ਸੰ							
ੜ	ੜ	ੜ		ਪਿ	ਰ	ਪ	ਚ		ਨੁ	ਧ	ਪ		ਰ	—	ਸ	ਰ
									ਏ	ੜ	ੜ		ਸ	ੜ	ੜ	ਸਿ

ਸ
ਨੁ ਸ —
ਧਾ ਇਓ ੜ

ਨੋਟ—ਅਗੋਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਦੋ-ਦੋ ਭੁਕਾ ਕੱਠੀਆਂ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਸੌਰਠ-ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਸ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤੀਂ ।
 ਸੰਦਾਵੀ—ਮ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—“ਸ—ਪ, ਧ—ਗੁ ਗੁ—ਸ” ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ;

ਮ
 ਆਰੋ—ਸ, ਰਨ, ਸ, ਰਮ, ਰਪ, ਨੁਧ ਨਸ਼ ।

ਮ ਮ
 ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨੁਧਪ, ਧ ਗੁੜ ਗੁੜ ਰ, ਗੁ—ਸ ।

ਮ ਮ ਮ
 ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਸ ਰਮ, ਰਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਧ ਗੁੜ ਗੁੜ ਰ, ਗੁ—ਸ ।

ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ਬਰਵਾ ਰਾਗ ਦੇ ਮਿਸ਼੍ਰਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸੰਦਾਵੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਬਰਵਾ, ਜਾਂ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਬਰਵਾ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ
 ਮ ਮ ਮ ਮ ਸ ਮ ਮ ਮ ਮ
 “ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਧ ਗੁੜ ਗੁੜ ਰ, ਗੁ—ਸ, ਮਰਪ, ਨੁਧ ਨਸ਼, ਪਧਪ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ ਗੁੜ ਰ, ਗੁਸ, ਸਰਨ, ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਐਸੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਗਾਇਕ ਦੀ ਖੂਬੀ ਤੇ ਸਿਆਣਪ ਇਸੇ ਵਿਚ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕਰ ਵਿਖਾਏ। ਬਰਵਾ ਤੇ ਮਲਾਰ ਦਾ ਇਹ ਭੀ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਖ਼ੂਬੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਸਰਗੁ, ਰਗੁ, ਸਰਨ, ਸ—ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ ਗੁੰਡ ਰ ਗੁ—ਸ, ਰਨਸ— ।
੨. ਸ—ਨਸ, ਪਧ ਮਪ, ਨੁਧਨਸ, ਮਰ, ਰਪ, ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਧ ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਰ, ਰ ਰਪ, ਮਪ ਗੁੰਡ ਰ, ਗੁ—ਸਨ, ਸ— ।
੩. ਰ ਰ ਮਰਪ, ਮਪ ਨੁਧਨਸ, ਪਧ ਮਪ ਗੁੰਡ ਰ, ਮਰਪ, ਨੁਧਪ, ਰਮ, ਰਪ, ਮਪਧ ਗੁੰਡ ਰ, ਗੁੰਡ, ਮਰ ਪਮਪ, ਰਮਰਪ, ਮਪ ਨੁਧ ਨ, ਨਸ ਨੁ ਧਮ, ਰ ਰਮਪ, ਮਪਨੁਧਪ, ਮਪਸ, ਪਧ ਮਪ ਗੁੰਡ ਰ ਗੁ—ਸ ।
੪. ਮਪ ਨਸ, ਨਸਰ, ਰਮਰ, ਸਰ ਰਗੁ—ਸ, ਪਧਮਪਸ, ਨੁਧਮ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ ਨੁਧਨਸਰਸ, ਨੁਧ ਮਪ, ਰਮਰਪ, ਮਪਧ ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਰ, ਗੁ—ਸ, ਰਮਪ, ਮਪ ਨਸ, ਸਰ ਗੁੰਡ ਰਗੁ, ਸਰਨ, ਨਸ, ਸਰਨ, ਧਮਪਸ—ਪ, ਪਧਪ ਗੁੰਡ ਰ, ਗੁੰਡ । ਮਪਸ, ਪਧਮਪਸ, ਮਪਨਸ, ਮਪਨੁਧਨਸ, ਮਪਨਸਰ ਮ ਗੁੰਡ ਰਗੁ—ਸ, ਰਮਰਪ, ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਰ, ਗੁੰਡ, ਸਰਨ, ਨਸ—ਸਰਨ, ਧਮ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ, ਧਪ, ਧ ਗੁੰਡ ਰ, ਗੁ—ਸਰਨ, ਸ— ।

੧. ਰਾਗ ਚਰਜ ਕੀ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
 ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥
 ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥
 ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
 ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿਹਾਰੁ ॥੬॥

(ਬਾਰਹ ਬਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੪)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨				
—	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	ਪ	—	ਸ	—	—	ਸ	—	ਪ	ਧ	ਗੁ	—	
ੜ	ਸਾ	ਵ	ਣ	ਸ	ਰ	ਸੀ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਣੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਰਗੁ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਸ			
ੜ	ਚਰ	ਨ	ਕ	ਮੜ	ਲ	ਸਿਉ	ੜ	ਪਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—																			
ੜ																			

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	—	ਰ	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
ਮ	ਨ	ਤ	ਨ	ਰ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਸ	ੜ	ਚ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ	ਗ	ੜ
ਪ	—	ਸ	—	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਮ	—	—	—	ਰ	ਗੁ	ਸ	—	
ਇ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਅ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਚਰਜ ਕੀ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜੋਰ ਘਟਾ ਘਨ ਆਏ ਜਹਾਂ ਸਖੀ ਬੂੰਦਨ ਮੇਘ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥
 ਬਲਤ ਚਾਤ੍ਰਕ ਦਾਦਰ ਅਉ ਘਨ ਮੋਰਨ ਪੈ ਘਨਘੋਰ ਲਗਾਈ ॥
 ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਹਮ ਕਾਨਰੁ ਕੇ ਸੰਗ ਖੇਲਤ ਬੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੈ ਦੁਖਦਾਇਕ ਬੀ ਰਿਤ ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਾਈ ॥੮੭੨॥

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਵਤਾਰ)

ਅਸਥਾਈ

੦																
	ਮ			੩				×				੨				
	ਰ	ਮ	ਰ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਸ	—	ਪ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਸ
	ਜੋ	ਰ	ਘ	ਟਾ	ੜ	ਘ	ਨ	ਆ	ੜ	ਏ	ਸ	ਖੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਮ							ਮ								
ੜ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਪ	
	ਬੁ	ਦ	ਨ	ਮੋ	ੜ	ਘ	ਭ	ਹੀ	ੜ	ਛ	ਬਿ	ਪਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ
—																
ੜ																

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—
	ਬੋ	ਲ	ਤ	ਚਾ	ੜ	ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਦਾ	ੜ	ਦ	ਰ	ਅਉ	ੜ	ਰ	ੜ
ਸ	ਸ	ਰੰ	ਰੰ	ਮੰ								ਮ			
ਘਨ	ਮੋ	ਰ	ਨ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਸ
				ਪੈ	ੜ	ਘ	ਨ	ਘੋ	ੜ	ਰ	ਲ	ਗਾ	ੜ	ਈ	ੜ

ੜ ਜੋਰ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਚਰਜ ਕੀ ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥

ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਰ ਕਾਹੁ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥

ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥

ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥

ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੈ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥

ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥

ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੬)

ਅਸਥਾਈ

੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	੧੮	੧੯	੨੦
ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	ਮ	ਰ	—	ਮ	—	ਪ	ਮ							
ਬ	ਰ	ਸੈ	ਸ		ਮੇ	ਸ		ਘ	ਸ	ਸ	ਘ	ਸ	ਪ	ਸ	ਮ			
ਨ	ਧ	ਪ	—	—	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਰ				
ਸ	ਖੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਘ	ਰ	ਪਾ	ਹੁ	ਨ	ਆ	ਏ	ਸ	ਸ	ਸ				
ਗੁ	ਸ	—	ਰ	ਨ	ਸ	—	ਮ	ਰ	—	ਮ	—	ਪ	ਮ					
ਸ	ਸ	ਸ,	ਬ	ਰ	ਸੈ	ਸ	ਮੇ	ਸ	ਸ	ਘ	ਸ	ਪ	ਸ	ਮ				
ਨ	ਧ	ਪ	—	—	—	—	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਮ	ਗੁ	—	ਰ	ਗੁ			
ਸ	ਖੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਮ	ਸ	ਮ	ਸ	ਹਿ	ਦੀ			
ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—	—	—	—	—	ਸ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ				
ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪਾ	ਸ	ਨਿ	ਧ				
ਨ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	—	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ					
ਨਾ	ਸ	ਸ	ਬ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਵ	ਨਿ	ਧ					

ਸੰ — — | ਸੰ — — ਰੰ | ਨ ਸੰ — | ਪ ਧ ਮ ਰ
ਨਾ S S | ਮ S S ਸ | ਮਾ ਏ S | S S S S

ਗੁੰ ਸ —
S S S

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਰ ਪ — ਕਿਆ S ਤੁ S ਤਾ S ਕਉ S	ਨ ਸੰ — ਨ ਸੋ S S ਕ ਹੁ S	ਸੰ — — — ਚਹਿ S S S S S S S
ਮੰ ਗੁੰ — ਰੰ ਗੁੰ ਕਿਆ S ਤੁ S ਵਾ ਹ S ਕਾ	ਸੰ ਰੰ ਨ ਚਿ ਤ S ਹੁ S S	ਸੰ — — — ਵਹਿ S S S ਕੀ S S S
ਨ — ਸੰ — ਕਿਆ S ਤੁ S ਜਿ ਹ ਗੀ S	ਪ ਧ ਪ ਕ ਰਹਿ S ਪਾ S S	ਮ ਗੁੰ — ਰ ਰ S S S ਉ ਲ S S ਸ

ਗੁੰ ਸ —
ਪਾ ਏ S
ਹਾ ਏ S

ਬਰਸੈ ਮੈਘ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਭੀ ਦੋ ਦੋ ਕੱਠੀਆਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ, ਗੁਲਦਸਤਾ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ॥ ਹੋਹਿ ਅਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥

ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੌਰ ॥ ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਕ ਬੂੰਦ ਓਰ ॥

ਐਸੇ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਮੋਹ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ਪ, 'ਪੜਤਾਲ' ਪੰਨਾ ੧੨੭੨)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਰ ਸ ਬ ਨ ਰ	ਸ ਮ ਸ ਰ ਸ	ਮ ਪਧ ਰ ਸ	ਮ ਮ ਗੁ ਗੁ ਆ	-ਰ ਗਿ	ਗੁ ਸ ਆ
ਮ ਰ ਪ ਚੋਹਿੰ	-ਮ ਮਨੁ ਸ ਅ ਨੋਂ	ਧਨ ਸੰ ਸ	ਨ ਸ ਪ ਸ ਗ	ਧ ਲ	ਮ ਗੁ ਰਗੁ ਸ ਭਾ

ਮੇਘ ਤੇ ਮੀਯਾਂ ਮਲਾਰ, ਸੂਲਫਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੰਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×	੦	੨	੩	੦
ਸ ਨ ਸੰ	ਸੰ ਰੰ ਤ ਸੰ	ਸੰ ਨ ਗੇ ਸ	ਪ ਨ ਮ ਨ	ਪ
ਮ ਰ ਪ	ਮ ਰ ਸ	ਮ ਰ ਫ	ਸ ਸ	ਸ
ਨੁ ਧ ਮਿ	ਨੁ ਧ ਲ	ਨ ਮੇ	ਸ ਘ	ਸ
ਮ ਧ	ਪ ਸੁ	ਮ ਗੁ ਹਾ	ਮ ਗ	ਸ

ਬਰਸ... ਅਸਥਾਈ

ਅੰਤਰਾ-ਮੀਰਾਂ ਤੇ ਨਟ ਮਲਾਰ, ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਮ ਘ	ਨੁਧ ਨ ਸ	ਸੰ ਰ	ਸੰ ਨ ਪ੍ਰੀ ਸ	ਨੁ ਧੁ ਮੋ ਸ	ਨੁ ਪ ਰ
ਮ ਚਿ	ਗ ਮ ਤ ਚਾ	ਗ ਰ ਕ ਤਿ	ਗ ਮ ਓ	ਮ ਰ	ਸ

ਸੂਰ ਤੇ ਜੇਯੰਤ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੰਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×	੨							੦	੩						
ਨੁ ਐ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਐ	ਧ	ਸੋ	ਧ	ਧ	ਧ	ਹ	ਰਿ	ਸੰ	ਸੰ	ਭੇ	ਮ	ਨ	ਮੋ	ਹ	ਧ
ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਰ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਤਿਆ	ਧ	ਧ	ਗ	ਮਾ	ਧ	ਇਆ	ਧ	ਧੋ	ਹ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਰ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਧ
ਤਿਆ	ਧ	ਧ	ਗ	ਮਾ	ਧ	ਇਆ	ਧ	ਧੋ	ਹ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮਿ	ਲ
ਗ	—	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	—	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁ
ਸੰ	ਧ	ਧ	ਤ	ਨਾ	ਧ	ਨ	ਕ	ਜਾ	ਧ	ਧ	ਗਿ	ਆ	ਧ	ਮਿ	ਲ
ਗ	—	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	—	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	—
ਰ	ਧ	ਧ	ਤ	ਨਾ	ਧ	ਨ	ਕ	ਜਾ	ਧ	ਧ	ਗਿ	ਆ	ਧ	ਧ	ਧ

ਰਨੁ ਸ
ਬਰ ਸ...

ਨੋਟ :—ਅਸਥਾਈ ਨੂੰ ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ, ਚੰਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।
(ਜੁਹ ਤਰਨਾ ਤਰਤਾ ਵੇਖੋ)

(ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)